BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

BABRIVS
FABVLAE

EDIDIT

O. CRVSIVS

EDITIO MAIOR

BG

1113

LIPSIAE
IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI

Bibliotheca Scriptorum
Graecorum et Romanorum
Teubneriana.

BABRII

FABVLAE AESOPEAE

RECOGNOVIT

PROLEGOMENIS ET INDICIBVS INSTRVXIT

OTTO CRVSIVS

ACCEDVNT

FABVLARVM DACTYLICARVM ET IAMBICARUM RELIQVIAE

IGNATII ET ALIORVM TETRASTICHA IAMBICA

RECENSITA A CAROLO FRIDERICO MVELLER

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCXCVII

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI

Printed in Germany

PROLEGOMENA

CAPVT I. DE CODICIBVS

Babrii fabularum sive mythiamborum pars maior uno codice *Athoo* (A) ad nos pervenit, qui per Menoiden Menam vel Minam in bibliothecam Musei Britannici perlatus est (*Addit. Mscr. n.* 22087). Qui primi has fabulas ediderunt apographo Minae usi sunt non satis diligenter confecto. Ipsum codicem conferendi negotium primus *Guil. Dindorf* suscepit, cuius commentatione ne nunc quidem carere possumus (*über die Originalhandschrift des B. im Britischen Museum,* Philol. XVII 1861, 321 sq.). Minutalia quaedam quae Dindorfium fugerant *Rutherford* adnotavit, qui valde dolendum est quod graviores tantum quas esse opinabatur Athoi lectiones Babrii sui adnotationi criticae inseruit levioribus per praefationis paginas XCII sqq. dispersis potius quam descriptis.[1]) Nuperrime *A. Eberhard* codicem, quem

1) Hinc Polakii error Mnem. XXII 355, qui Rutherfordi silentio fidem habens 123, 1 *χρύσε᾽ ᾠὰ* in Athoo legi putat. Ita Rutherford haud paucas lectiones in adnotatione ne indicavit quidem meros eas scribarum errores esse opinatus, cum ipsa poetae verba sint. 46, 2 cum ceteris omnibus restituit vocem A. P. IX 744 (Mel.) aptam, h. l. ineptam *βαθυσχίνῳ*, quamquam *βαθυσχοίνῳ* epitheto, quod e carminibus Homericis (Δ 383) repetivit Babrius ut alia multa, campus herbosus fontibus scaturiens graphice describitur. De vera lectione altum silentium. 115, 12 egregie Babrius Athous divisit *τί γὰρ νεφῶν μοι, καὶ τίς ἦν πτερῶν χρεία*, scilicet ut *χρείη*, quod ipsa re suadetur, ad *πτερῶν* solum pertineret; notum *τί* cum gen. coniunctum, cf. Bernhardy, Paralip. synt. p. 68, Nauck, *Mél. Gr.-R.* III 64, unde transscribo quae ad Babrium pertinent Il. Φ 360 *τί μοι*

H. Mueller-Struebing aliique eius causa inspexerant, incomparabili diligentia ita exhausit, vix ut quicquam neglexerit; egregias quasdam codicis lectiones, quas omnes adhuc praeterisse sane mireris, primus enotavit (cf. 120, 8) atque quibus locis et quot manibus Athoi scriptura pristina correcta esse videretur accuratius docuit quam Dindorfius ceterique. In una pagina prima (numero 3 inscripta) plura quam Eberhardus cognoscere mihi videbar, cum suadente illo et benigne intercedente Kenyone solis ope eam describendam curassem. Scilicet ad difficillimum prooemii locum litteras quasdam adiecit m. 3 s. XV/XVI, quas Eberhardi et Kenyonis observationibus quibusdam usus interpretor:

17 *Θέλεισ7ε - -*
ς̀ $\overset{\varepsilon}{\sigma}$*ουνῶι*
οϊ ϑ -

Correcturas eam vel varias lectiones v. 17 sqq. ascripsisse vides. Atque v. 17 dubium non est quin commendaverit quod Minae tribuit Boissonadius *ϑέλεις τεῆ μνήμη*: quae verba in ipso codice Minam legisse acute suspicatus est Eberhardus.[1]) V. 18 sq. utrum $\overset{\varepsilon}{\sigma}$*οι* legas an $\overset{\varepsilon}{\sigma}$*ου* (ad *με-*

ἔριδος, Colluth. 147 *τί γὰρ πολέμων βασιλῆι*, Colluth. 159 Nonn. Dion. XXIV 304 *τί γὰρ σακέων Ἀφροδίτῃ*, Himer. I 11 *τί μοι μύϑων τῶν ἔξωϑεν*, id. XXII 5 *τί δὴ Ὀδυσσέως ἐμοί*, Dio Chrys. XLVII 17 *τί γὰρ ἐμοὶ καὶ τῆς ἐνϑάδε στοᾶς*. Rutherford cum Lachmanno ceterisque *τίς* novavit, genuinae lectionis nullam omnino habuit mentionem. Similia invenies 6, 13. 117, 10. 128, 3. 132, 2. Vides, quam lubricam ille inierit viam, cum mera *σφάλματα* a gravioribus vitiis se distinguere posse sibi persuaderet. Cf. quae exposui *phil. Anz.* XIV 179. Ceterum ubicunque infra lectiones invenies a Rutherfordianis discrepantes, Eberhardi et Kenyonis auctoritate me niti scito; nam haud pauci inveniuntur loci, quibus Rutherford aut veteres errores propagavit (veluti 4, 8, ubi *κίνδυνον* testatur, sim. 9, 12. 11, 3. 27, 2. 47, 4. 42, 2. 85, 5. 120, 8, cf. Add.) aut novos induxit (cf. 6, 3. 75, 16).

1) '*Ich meine also, dafs Minas am Rande ϑέλεις τεῆ las und dies an den Text seiner Abschrift beifügte, so dass es Boissonade für eine Konjektur jenes Erzschwindlers hielt*' A. E. per litteras 3 III 1896 ad me datas.

λισταγές σοι) atque - ιουϑη - (ad κηρίον ϑήσω) an (σ)οϊϑλὰ (ad v. 19 extr.) ambigas. Certe nullius haec sunt pretii, cum τεὸς forma Babrius prorsus abstinuerit. Sed iam in initio libelli gravem illam quaestionem nobis proponi vides, quae *correctionum* scripturis pristinis adscriptarum sit *auctoritas*. Nam praeter manum primam *(m. pr.)*, quae inter scribendum quaedam correxit et varias lectiones nonnullas margini adpinxit, duae potissimum manus Eberhardo teste dignoscuntur, litteris tenuibus et atramento nigriore usa altera (*m. 2,* cf. titulum et ad fab. 1, 1), altera s. XV/XVI Nili cuiusdam, ductu latiore conspicua et parum accurato (*m. 3,* cf. pr. I 3. 17 sqq.), quae cum ultimae Athoi paginae (f. 42^b) ἵλεως κύριε κτλ. formulam subscripserit, codice usa est iam mutilato; quamquam in plerisque locis eo acquiescere debemus Eberhardo iudice, ut a manu prima manum recentiorem *(m. rec.* vel *m. r.)* distinguamus. Accedunt correctiones quaedam recentissimae *(m. recc.)* nostro saeculo a *Mina* potissimum factae (cf. pr. I v. 3, Dindorf. p. 323; adn. 2, 14. 6, 17. 12, 27. 13, 2. 25, 1. 28, 7. 29, 2. 34, 8. 70, 6. 72, 24), quarum nullam omnino fidem esse omnes consentiunt. Sed ne altera quidem et tertia manus (m. 2. 3) ceteraeque recentiores quae videntur antiquae exemplaribus Athoo melioribus usae sunt. Nam — ut huc transferam, quae de Herondae papyro Londiniensi exposui Herond.[2] praef. p. XVII — *difficiliores locos et laceros insanatos reliquerunt atque quas protulerunt emendatiunculas fere omnes coniectura assequi poterat quivis homo graecae linguae peritus.*

Manu recentiore emendati sunt 14, 1 ἐκτόπων, ν in σ mut.; 24, 8 γεννήσει, ει in η; 36, 9 σοφὸς, ὁ in ω; 47, 5 ἧκά, α in ε; 56, 6; 58, 1; 64 epim.; 81, 6 λανϑάνῃ, ηι in ειν; 93, 9 ἀφυλάκτοις, οι in ο; 95, 3; 108, 6; 8 βόλῳ, ο in ω; 116, 10 οισ οιμαι in εἰς οἶμον (?). Ceteris locis fere omnibus plane irrita erat correctorum opera vel adeo damnosa. In ipso libri limine versibus lacunosis pr. I 2 sqq. notam adposuit m. 3 — ita enim litteras illas φράσ(ις) κτλ. interpretor —, sed quod suppleret non habebat. De

versibus pr. I 17 sqq. supra vidimus. Reliqua locorum a correctoribus frustra tentatorum exempla haec sunt. Fab. 3, 1. 3 m. r. versibus transpositis *κλείζων* in *χρῄζων* mutavit, ut interpolata servaret; 111, 13 verba male transposuit. 1, 3 *φυγὴ* corrupit in -*ῆς*; 6, 4 *ὡραίων* in *ὡραῖον*; 18, 5 *συλήσειν* in *συλλήσειν*; 36, 7 *καὶ βληχρὸς* in *κάμβλ*-; 86, 8 *μεινον* in *αναμ*-; 97, 2 *προσποιηθεὶς* in *προσπωτ*-; 98, 9 *κλαύσῃ* deliberativum in *κλαύσει*, quod propter v. *μὴ* ferri nequit[1]); 107, 7 pro *ἀμέστων* substituit quod non aptius *ἀμέσσων*; 107, 12 *τὴν σωτηρίαν* corrupit in *τὸν σωτῆρα*; 116, 10 *χανών τε* in *μελήσας*. Summa igitur cautione lectiones recentiores accipiantur necesse est. Itaque 72, 6 vetere lectione servata *τι* inserui[2]); 87, 3 restitui *τ'*, quamquam de loci sanitate dubites; 95, 14 *οἶσθας* formam rariorem etiam Herondae notam revocavi pro correctoris *οἶδας*; 95, 50 expuli *αὖθις* egregio Bodleiani supplemento ascito; 105, 5 pristinam lectionem *ὑπαντήσας* prae correctoris *συναντήσας* a plerisque spretam praetuli; 111, 14 Eberhardi inventis usus non profectus sum a correctione *ἐπενόει*[3]), sed *ἐπενόησε* servavi, *τέχνην* sustuli. Nolui tamen expellere, quod 95, 27 falso loco adiecit corrector atque versui inseruerunt recentiores *τοῦτο*, quamquam coniecturam eam esse correctoris satis probabile est.

Maioris pretii correctiones quaedam sunt et variae lectiones ipsa m. pr. scriptae. Cf. 12, 4 *Ἴτυλον* m. pr. corr. in *Ἴτυν*; 13, 6 *δεικνύει*, in mg. quod praeferendum est *σημαίνει*; 51, 3 *ἔκειρεν*, del. *εν*; 81, 4 *ἀληθείας*, in mg. *ης*; 91, 5 *δ' ἐξωθῶ* contra artem Babrii, in mg. rectius *ἐκκλίνω*; 93, 9 *ἡμῖν*, *η* corr. in *υ*; 107, 8 *τῆσδε*, *σ* in *ν*, unde *τήνδε* restitui. Leviores ceterae manus primae correctiones (23, 4. 26, 10. 27, 6. 80, 2. 92, 2. 95, 63. 108, 12), dubiae fidei tres (39, 4. 48, 6. 115, 1). Lectiones illas tantum non omnes *e libro archetypo* iterum inspecto scriba repetisse videtur; nam modestia laudabili ea quoque quae legebat nimis corrupta fideliter transcripsit coniecturis vel interpolationibus

1) Bergkius cum *κλαῦσαι* proponit, interpolatorem corrigit.
2) *θερινόν τί θ' ὕδωρ*, cf. *κακόν τι* 67, 8; *τι ῥεῖθρον* 111, 5.
3) Scite tamen Bergkius *τέχνην γὰρ ἐπενόει*.

non indulgens: unde mira quaedam in Athoo leguntur verborum monstra a criticis dudum perdomita, veluti *ἀγνοεῖν παραπλώσας* (= *ἁγνὸν ἦπαρ ἁπλώσας*) 54, 2; sim. 37, 7.

Ceterum in prima potissimum libelli parte quae adnotaverat Eberhardus quam accuratissime poteram ascripsi ne scripturae quidem compendiis neglectis, quae est ubi ad emendationem pertineant (cf. 57, 4, ubi ex *ανῶν* felici acumine Eberhardus elicuit *ὄνων*); de 27, 2 cf. Add.

Fabulae Athoi maxima damna non acceperunt singulis verbis corruptis vel omissis, sed totis locis penitus mutatis decurtatis interpolatis. Is scilicet, qui discipulorum et magistellorum commoditati consulens diversis Babrii libris permixtis fabularum hoc corpusculum condidit ad litterarum ordinem dispositarum[1]) initia potissimum fabularum amputare et adulterare (cf. adn. ad fab. 43. 65. 73. 39. 41) ausus est; quos locos litteris minoribus infra expressos invenies atque ubicunque vera lectio ex aliis fontibus repeti poterat lineis saeptos (cf. 43, 1. 65, 1. 75, 16). Idem praecipiendi rationes anxie secutus etiam extremas earum partes immutasse atque epimythia adiunxisse videtur Suidae et Vaticano ignota: quod studium ut pernoscas nullum invenies exemplum utilius, quam fab. 82, 8—11; cf. etiam 22, 12—16; 98, 18—22. Eundem versus quosdam addidisse suspicor, quos litteris minutis describendos et cancellis saepiendos curavi. Quamquam non una manu fabulas Athoas interpolatas esse, sed pluribus non nego.[2])

Codicis Athoi, quo dimidia fere fabularum Babrii pars servata esse videtur, amplissima supplementa repetuntur e codice *Vaticano* Gr. 777 (V).

Primus fabulas aliquot ex eo depromptas publici iuris fecit *F. de Furia* ipso codice non usus, sed schedulis ab

---

1) Eadem ratione paroemiographorum veterum copiae medio aevo confusae sunt.

2) Accuratius haec exposuit *F. W. Hoch, de B. fab. corruptis et interpolatis,* Hal. Sax. 1870. Quamquam quae ariolatur de pr. I subditicio digna erant quibus applauderet Deutschmannus (de Babr. chol. p. 4).

Hieronymo Amato ex eo transcriptis.[1]) Codicem iam deploratum investigavit contulit descripsit *P. Knoell,* vir de his fabulis egregie meritus, commentatione cui inscribitur *Neue Fabeln des Babrius* (Sitzungsber. d. ph.-hist. Kl. der k. Akad. in Wien XCI p. 659 sqq.). Una manu scriptus est s. XV exeunte; fabulas continet 245, nisi quod tribus foliis omissis fab. 78 (= Cor. 215), 87 (= B 75), 116 (*μῦς καὶ βάτραχος*, Babr. 191) partes quaedam perierunt. Fabulae 1 ad 232 seu potius 235[2]) *κατὰ στοιχεῖον* sunt dispositae; sequuntur decem fabulae certo ordine non servato (*ζ ε κ κ κ κ ε κ κ κ*). Corpus Vaticanum qui compilavit, diversas fabularum collectiones et versibus inclusarum et pedestri sermone narratarum coniunxit seu potius confudit: quod eodem quo apud paroemiographos volgatos indicio cognoscitur, scilicet eisdem capitibus diversa forma repetitis. Fabulae choliambicae inveniuntur 30; nam Fur. 382 (*ψύλλα καὶ βοῦς*) versuum ne umbra quidem relicta est. De condicione earum perdiligenter ut solet disputavit Knoellius p. 666 sqq. Gravia quaedam vitia (inter quae gravissimum est v. 83, 1 lacunosus) cum A habet communia[3]), sed tam multae atque tam egregiae lectiones ei sunt peculiares (cf. 12,16. 88,6. 114,6), ut ex archetypo cum Athoo cognato quidem, sed satis diverso fluxisse videatur. Quamquam ne nimium ei tribuamus cavendum est, cum crebrius quam A a diasceuastis Byzantinis sit adulteratus. 21, 7 necandi notione, quam oblitteravit V, carere vix possumus; 27, 2 cur ex versu Vaticano plane barbaro *βάλλων* repetamus nulla causa; sim. 88,17. Athoi epimythia versibus inclusa cum fere omnia omittantur in V servatis pedestribus adfabulationibus, recentiora illa esse docuit Kn p. 668. Cui observationi obesse videntur fabulae ceratae et testimonia quaedam vetustissima, cf. infra p. 5 sq. 43.

Vaticano fortasse carere poterimus, ubi *Cryptoferra-*

---

1) Cf. quae exposui in Fleck. annal. CXXVII (1883) 225.

2) Qui numeros in codice ascripsit, tres fabulas neglexit.

3) 120, 8 *χλωρὸν* ipsum A habere, *χωλόν* V iterum moneo propter Knoellium p. 13/669.

tensem quendam recuperaverimus, quem primus indicavit *G. de Murr.* post eum Harlesius in Fabricii bibl. = Aesop. Fur. ed. Lips. p. LXXIX; Murrii commentationem insertam illam ephemeridibus Norinbergensibus, quae in perpaucis bibliothecis extare videntur, infra describendam curavi.[1]) Inveniebantur igitur in codice illo post vitam Aesopi Planudea prolixiorem Aesopi fabulae 223 *κατὰ στοιχεῖον* dispositae atque ultimo loco fabulae 30 choliambis concinnatae sub titulo *τῶν αἰσώπου μύθων ἴαμβοι* [= *μυθίαμ-*

---

1) *Nürnbergische gelehrte Zeitung, L. Stück. Dienstag, den 23. Junius 1789. S. 399. Nachrichten. In der Bibliothek des uralten Klosters von Grotta ferrata Ord. S. Basilii, bei Frascati entdeckte P. Romolino, wie er mir aus Rom vom 29. Mai schrieb, einen pergamenen Codex im Quartformate, mit Gemälden, welcher, nach dem Urteile des Herrn Spalletti, griechischen Scrittore in der Vaticana, auf's späteste zu Anfang des eilften Jahrhunderts geschrieben worden, in welchem (sowie im Bodlejischen Codex, den der sel. Tyrwhits beschrieben) Aesop's Leben und Fabeln enthalten sind. Das erste ist weitläufiger, als das Planudeische. Ich setze meines Freundes eigene Worte hieher:* Codex continet vitam Aesopi, quae inscribitur *Βιβλος ξανθου φιλοσοφου, και αισωπου δουλου αυτου. περι αναςροφης αισωπου*, et incipit hisce verbis: *Ὁ παντα βιοφιλεςατος αισωπος, ὁ λογοποιος*, attico sermone conscripta prolixiorque, quam Aesopi vita a Maximo Planude conscripta. Constat enim 72 paginis, minusculo charactere refertis, cum aliquot correctionibus, et notulis in margine. Aesopi vitae proxime succedunt fabulae, hoc titulo: *Αισωπου μυθοι κατα ςοιχειον ωφελιμοι.* Sunt num. 223. ordine alphabetico dispositae, quae numero et verbis paullulum differunt a vulgatis. Postremo veniunt fabulae 30 versibus Iambicis, vel potius Scazontibus *(sonder Zweifel des Babrius)* concinnatae, hoc titulo: *των αισωπου μυθων ιαμβοι.* Praeterea in codice opusculum anonymum invenio de natura animalium, eo titulo: *συν θεῳ βιβλος φυσιολογικη*, ubi quorumdam animalium naturam Anonymus ad mores hominum traducit reformandos, et S. Scripturae verbis quam saepissime utitur. Denique ibidem sunt fragmenta longioris cuiusdam fabulae, ubi rex nomine Azar amicos alloquitur viros, et animantium lites componit. *Ich bitte gefällige und thätige Herren Bibliothekare in Deutschland, mir Nachricht zu geben, ob nicht in ihren Büchersammlungen ein ähnlicher Codex anzutreffen sein möchte. Nürnberg, den 18. Jun. 1789. C. G. von Murr.* — Gratiam debeo Stroebelio Norinbergensi, qui haec mea causa descripsit.

βοι? cf. Babr. prooem. I. II]. Vaticanae recensionis diasceuasta aut Cryptoferratensi usus aut gemello eius triginta illas Babrii fabulas ceteris admiscuisse videtur.[1]) Hunc igitur codicem et ego et amici collegaeque diu frustra quaesivimus. In bibliotheca Cryptoferratensi teste Rocchio non iam adservatur.[2]) Itaque in Vaticanam eum translatum esse suspicabar, ubi multi nunc exstant codices olim Cryptoferratenses:[3]) sed nuper neque *A. Eberhard* nec *E. Drerup*, qui operam suam mihi non denegaverunt, vestigia eius invenerunt. Parisios eum translatum esse suspicatur Eberhard.

De *Harleiano* 3521 (H), quo inter docti cuiusdam hominis adversaria fabula 58 continetur manu s. XVII scripta, nihil habeo quod addam, nisi illud, nondum demonstratum esse qua ratione tunc temporis Babrii notitiam aliquis habere potuerit. Codices quosdam s. XVI exstitisse probabile est, qui nondum reperti sunt.

Gudiani, s. XVI scripti quem in fab. 12 recensenda adhibuit Eberhard (G), perexiguum pretium esse recte monuit C. Fr. Mueller, *Byz. Zeitschr.* I 421. *Parisinum* suppl. Gr. 608 s. XVI plane cum G facere testatur Hausrath (cf. *Unters.* p. 296).

Codicis instar est *Aldina MDV.* Continet praeter varia opuscula proverbia Escurialensia, quae a Gaisfordo et Gottingensibus neglecta primus edere sibi visus est *Carolus Graux* (cf. anal. ad paroem. I 3), atque Ignatii tetrastichis adnexam Babrii fab. 12 e duobis exemplaribus expressam (Ald[1. 2]), quam e quibus codicibus hauserit Aldus nemodum demonstravit. Haec fabula tredecim versuum quin e pleniore Athoi sit contracta praeter Gitlbauerum et Deutschmannum (de Babr. chol. p. 4) nemo dubitabit.

De *Ps.-Dosithei* fabulis quae scitu digna videbantur paucis infra exposui p. 3. 130. 205.

Ps.-Dositheanis cognatae sunt *fabulae Assendelftianae* s. p. Chr. III *tabulis ceratis inscriptae* (T), cf. infra p. 3.

1) Cf. qui primus hoc observavit, Rutherford, Babr. p. LXXIV.
2) Cf. Rocchi, Catal. p. 456.
3) Cf. H. Rabe, *Centralbl. f. Bibliothekswesen* XII 1895, p. 442.

125. Excepit eas — id quod comprobare conatus sum Philol. vol. LIII p. 228 sqq. — puer Palmyrenus semibarbarus recte scribendi non satis peritus dictante magistro[1]) qui eadem licentia usus qua diasceuasta Athous vel etiam maiore Babrii versus usque eo decurtavit interpolavit variavit, ut antiquissimum hoc fabularum Babrii exemplar idem sit corruptissimum. Neque tamen summi momenti esse negabis tabularum testimonium Athoo vel aliis auctoribus accedens. Qui solis tabulis traditi sunt versus Babriani consultis paraphrasibus aliisque fontibus paucos locos si exceperis in integrum possunt restitui. Tabulas quattuor solis ope expressas infra adiecta invenies. Ipsas tabulas diligenter cum lectionibus meis contulit et de difficilibus quibusdam locis per litteras nova docuit Hesselingius. Sed ipsa eius verba hoc loco inserere satius est.

p. 42 (fab. 43, 1[b]) η- κορεσ|θεισῃ]. '*Zwischen η und κ steht vielleicht ein σ; vor -νφυειν vielleicht αι. Die übrigen Buchstaben sind auf dem Originale durchaus nicht* incertae.' Scripserit igitur ἥ(ν γῆ νάπ)αισιν φύει[ν] puer, Babrius quod ego dedi. — σκιαν] *Ich glaube jetzt σκειην zu lesen.*[2])

p. 125 (fab. 136, 16). '*Es ist richtig, dass noch etwas vor κε steht, εστι oder ειμι kann es aber nicht sein. Ich sehe ziemlich deutlich ε.ω. Der Buchstabe in der Mitte sieht so aus: ξ, wird also wohl ξ sein* (ἔξω?).'

ibidem (ad v. 20. 22). '*Die Lesungen υποδυνα und θ können nach meiner Meinung keinem Zweifel unterliegen.*' At θ illud sensu vacuum neque omnino pronuntiari potest. Talia in locis sanis non observabis.

---

1) Puerum illum exemplar litteris cursivis quae dicuntur exaratum descripsisse opinatur Hesseling: verum ipsa quae gravissima sunt vitia — vocabula omissa dico et locos repetitos — hac ratione non explicabis. Idem cadit in Weilii sententiam, qui ex memoria puerum multa scripsisse suspicatus est.

2) P. 106 fab. 117, 9 *νύξας* etiam nunc se probare scripsit Hesseling, idemque sentire Weilium Polakium alios. Mihi non persuaserunt: *νύττω* verbum Babrius nunquam adhibuit, contra *νύττε* pro *κέντριζε* substituit paraphrasta fab. 20, 7, *νυγεὶς* pro *τυπεὶς* Ign. MS tetr. I 20.

p. 127 (fab. 137, 5) '*δικην ανοιας ειπε. Ihre und Polaks Lesung ist entschieden die richtige. Wahrscheinlich wurde ich irre geleitet durch eine Paraphrase . . . Einige Buchstaben sind undeutlich, aber die Sache selbst ist klar.*'

ibidem (fab. 138 ad v. 2). '*Ich meine τε zu unterscheiden.*'

(ad v. 5) '*An -τηησησον muss ich festhalten, nur steht vielleicht noch ein Buchstabe zwischen den zwei η.*' Sensum e litteris illis quas legit Hss vix elicies; teneo igitur quod et aptari potest cum evanidis tabulae lineolis et sententiam praebet peridoneam *-υνηγησω.*

p. 128 (fab. 138 ad v. 7). '*Die angezweifelten Lesungen sind auf der Tafel sehr deutlich sichtbar. In der Lacune nach συνα- meine ich jetzt Spuren von μ zu unterscheiden, was mit Weil's συναιμους stimmen würde, eine Lesung, die mir auch sonst am besten gefällt.*'

ibidem (fab. 139, 6) '*Vielleicht -απορυουσης; die übrigen Buchstaben sind aber deutlich erkennbar; ebenso ειο.*'

p. 129 (fab. 139, 8) '*Einzelne Striche im Holz (von Buchstaben kann man kaum reden) bestätigen Ihre Lesung ξύλῳ παίων | ὄνος. Von μὴ λέοντα μιμήσῃ habe ich auf der Tafel nichts unterscheiden können.*'

Condicione essemus multo commodiore, si codicem manibus teneremus, quo *Suidas* (S) usus est.[1]) Suidas quidem, qui mos est illius aevi, locos non semper satis accurate transscripsisse videtur; scilicet versiculi excerpti quo melius possent intellegi, verba quaedam mutare omittere supplere non dubitavit (cf. e. g. 32, 2, ubi *τῇ δρυὶ* substituit pro *αὐτῇ*, sim. 95, 93). Verum etiam librarii illi, qui Suidae lexicon propagaverunt, haud paucos errores

1) Codicem dico, non codices, nam quod Rutherford e pluribus Babrii libris Suidae lectiones repetitas esse coniecit p. LXXXI, id omni caret probabilitate. Ipsa observatione illa, qua utitur sententia eius adeo non comprobatur, ut refellatur potius; nam *νεβρείην καρδίην* glossa e pleniore illo loco s. *νεβρὸς* servato excerpta est, id quod sescenties factum esse observabis in his lexicis.

commisisse censendi sunt (cf. 82, 6. 93, 5. 6 et leviuscula multa, quae saniora servavit Athous). Haec igitur removeas necesse est, si exemplaris Suidiani imaginem mente tibi conformare velis. Quamquam leves quasdam corruptelas in libro suo se invenisse eo indicat ipse Suidas, quod lemmatis ea recepit et interpretatus est, cf. 25, 5 (*γυρίης* pro *εὐρείης*) atque 82, 1 (*φωλάδος κοίλης* pro *φ. κοίτης*). Idem glossemata versibus recepta et varias lectiones margini ascriptas diserte testatur 43, 6. Sed uno nomine Suidae testimonia Athoum vincunt et qui ei cognati sunt codices omnes: gravissimis illis vitiis et plane insanabilibus, quibus diasceuastam Athoum has fabulas corrupisse monuimus, omnino est immunis. Hinc nullum apud Suidam epimythiorum interpolatorum fragmentum, cum plurima reperiantur apud Georgidem; hinc fabulae 65 initium integrum servatum, hinc 6, 6 *τίν' ὦνον εὑρήσω* (-*εις*), 80, 4 *μὴ καταγέλαστον μή τι πυρρίχην παίζειν*, 82, 8 *χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν* lectiones verae pro ineptis Athoi glossematis et interpolationibus. Sic igitur habeto: in rebus levioribus Suidae fides vix maior vel adeo minor Athoo; verum ubi lectiones eius multum distant ab Athois, Babrii verba servavit fortasse corrupta, sed a diasceuasta nondum adulterata. Substitui igitur quos despectare solent[1]) Suidae versus duos pro Athoi uno 19, 6 atque in usum meum vertere conatus sum egregias eius lectiones 103, 3, quamquam ne eis quidem Babrii verba intacta sunt servata. 81, 1 vitium inveteratum etiam in S.

Silentio pressi codicem quem nemo vidit vel potius librum a Mina conscriptum, ex quo alteram quam dicebat Babrii syllogen edidit *F. C. Lewis,* Londin. 1859. Ipsum enim

1) Suidae lectiones cum Athois composuit Rutherford p. LXXVIII sqq., sed minoris eas aestimavit 19, 6 (cf. p. LXXXI), 88, 19 (cf. p. LXXXIII). Suid. s. *φριξότριχα· ὀρθοῦντα τὰς τρίχας* corruptum esse ex *φρίξαι τὴν χαίτην· ὀρθοῦν τὰς τρίχας* (cf. Babr. 82, 3) cur tam confidenter contendat Rutherford p. LXXIX 5 me nescire confiteor. De summa rei verissime iudicavit Carolus Lachmann p. XVI.

Minam barbaros illos versus mala fraude finxisse consultis lexicis graecae linguae manualibus atque pro fundamento adhibitis volgatis Aesopeorum conlectionibus ipsisque Babrii editionibus a Boissonadio et Lachmanno emissis confessa res est (cf. Mus. Rhen. XVI 361. XXIII 315). *Bergkius,* qui ineptias illas altera anthologiae lyricae editione recipere non dedignatus est neque ut e tertia eas removeret ab animo impetrare poterat, mira pertinacia usque ad ultimos vitae dies ex egregio Aesopeorum codice fraudatorem illum Babriana repetisse et sibi et aliis persuadere studebat: qua opinione nisus de fabulis a Babrio bis recensitis audacissimas protulit coniecturas atque verbis Minae cum paraphrasibus coniunctis Babrium restituere sibi visus est (cf. exempla infra p. LXXXV prodita atque commentationem Philologi vol. XLVII p. 384 insertam). Verum etiamsi Aesopeorum librum aliquem satis antiquum Minas adhibuit — quod non nego, cum tales codices descripserit (infra p. 198[1]) —, tamen e fraudibus eius nulla ratione veras lectiones enucleare possumus. Itaque vix ullam eius habui rationem.

CAPVT II. DE PARAPHRASIBVS

Ipsarum fabularum exemplaribus manu scriptis accedunt *paraphrases,* inter quas primum locum obtinet *Bodleiana* (B*). Edidit eam Pius Knoell a. 1877 e codicibus *Bodleiano* (B) miscell. 2906 fol. 163r—192r s. XIII, quem primus ad Babrium rettulit Th. Tyrwhitt, et *Marciano* XI, 1 s. XIV (M) additis lectionibus quibusdam e Neveleti mythologia repetitis. Ipsius *Palatini* Vat. 367 (Stevenson catal. 367) quem Neveleti Pal. quintum esse iam A. Hausrath vidit, collationem ab Engelberto Drerup diligenter confectam ego adhibui (P^1).

Palatini Vat. 367 lectionem integram proponere meum esse non putavi, sed illorum, qui fabulas prosa oratione scriptas nunc edituri sunt; respexi eum et descripsi in eis potissimum fabulis, quibus ipsa Babrii verba aetatem

non tulerunt, infra p. 134 sqq. Praeterea hoc loco quae fabulae in eo insint breviter indicabo et graviora quaedam adnotabo. *ἀποφθέγματα αἰσώπου πάνυ ὠφέλιμα*. P^1 1 = B 2 (insunt *ἡ μὲν χελιδὼν κτλ.* verba, ut in M). P^1 2 = B 3 (inde ab hac fabula promythia Bodleiani in fine narrationum leguntur). P^1 3 = B 4 (add. *πῶς κρύψω*. cf. Nevel.). P^1 4 = B 7 (epim. *πράττειν* add. *αὐτοὺς δὲ πολλάκις καὶ ἀπώλεσαν*, ut M). P^1 5 = B 8 (epim. *τοὺς δὲ μέγα ὄντας*, sim. M). P^1 6 = B 9. Desideratur in codice P^1 B 11: quod Knoelli causa (progr. p. 25) moneo. P^1 7 = B 12. P^1 8 = B 13 (*ἄρκος — οὖσα* atque *καὶ μὴ τ. ζ.*, ut M). P^1 9 = B 14 (*τὰς — φθειρούσας* ut M). P^1 10 = B 15 (epim. *ὁμοιοῦται* ut M). P^1 11 = B 16. P^1 12 = B 18. P^1 13 = B 20 (om. *ὅτι* et *ἡττῶνται*, insunt verba *τοὺς μεγάλους κτλ.*). P^1 14 = B 22. P^1 15 = B 24. P^1 16 = B 27. P^1 17 = B 28. P^1 18 = B 29. P^1 19 = B 30. P^1 20 = B 31. P^1 21 = B 32 (fabb. 20. 21 epimythia transposita, ut in B et M). P^1 23 = B 34. P^1 24 = B 36. P^1 25 = B 37. P^1 26 = B 39. P^1 27 = B 41. P^1 28 = B 42 (*καὶ λαβὼν ἔβαλεν κτλ.*, ut M). P^1 29 = B 45. P^1 30 = B 46. P^1 31 = B 49. P^1 32 = B 52. P^1 33 = 53. P^1 34 = B 54 (om. *ἄνεμοι — με*, oculis aberrantibus). P^1 35 = B 58. P^1 36 = B 60. P^1 37 = B 61 (v. 19 *ἐπαίνει τὸν κ. καὶ ἐξαπατῶν ἔφασκεν*). P^1 38 = B 62. P^1 39 = B 63. P^1 40 = B 64 (v. 21 *μετὰ τῶν αὐτοῦ βρ. ἁ. δὲ καταμαθοῦσα καὶ εἰσελθοῦσα κτλ.*). P^1 41 = B 65. P^1 42 = B 66. P^1 43 = B 67. P^1 44 = B 70. P^1 45 = B 71. P^1 46 = B 72. P^1 47 = B 73 (v. 11 *λόγος*, in fine *ἐξελθόντων*). P^1 48 = B 77 (v. 7 *ἔφη· ἐώσαις τοῦ ζ. κτλ.*, ut M). P^1 49 = B 79. P^1 50 = B 80. P^1 51 = B 81. P^1 52 = B 82. P^1 53 = B 83 (v. 15 *καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ π.* et *ὁ δὲ ἔφη*, v. 17 *ὁ δὲ φ.*, v. 18 *πηγῆς ἧς ἐγὼ πίνω*). P^1 54 = B 84 (in epim. pro *λόγος οὐ πείθει κτλ.* verbosius *οὐ ῥαδίως μαλαχθήσεται· οὐδὲ τοὺς εὐεργετήσαντας ἀνταμείψεται· κἂν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας πάντα τὰ καλὰ αὐτῷ προσενέγκῃς*, v. 7 *ὁ δὲ βαλὼν τὸν μακρὸν αὐχένα αὐτοῦ*, cf. A 94, 3). P^1 55 = B 85. P^1 56 = B 88 (cf. infra fab. 111). P^1 57 = B 89. P^1 58 = B 90.

P^1 59 = B 92 (v. 14 εὐθηνοὺς ἄλας, v. 16 ἐνέπεσεν). P^1 60 = B 96. P^1 61 = B 99 (cf. infra fab. 139). P^1 62 = B 101. P^1 63 = B 102 (infra fab. 139). P^1 64 = B 106 (v. 8 τὸν σκόλοπα [ex σκώλωπα], add. ὅπως μὴ μετὰ πόνου θνήξωμαι· ὁ δὲ λύκος ἄκροις ὀδοῦσι τὸν σκόλοπα δακὼν ἐξ., supplementum egregium, cf. Babr. 122). P^1 65 = B 109. P^1 66 = B 108 (ordo inversus). P^1 67 = B 111. P^1 68 = B 112 (pro epimythio fab. 113 promythium ὅτι παιδείας ἀμύητος κτλ. additum). P^1 64 = B 116. P^1 70 = B 118. P^1 71 = B 119. P^1 72 = B 120. P^1 73 = B 122. P^1 74 = B 123. P^1 75 = B 125. P^1 76 = B 128 (epim. fab. antecedentis huic fab. additum). P^1 77 = B 129. P^1 78 = B 130. P^1 79 = B 131. P^1 80 = B 133. P^1 81 = B 134. P^1 82 = B 135. P^1 83 = B 138. P^1 84 = B 139. P^1 85 = B 140. P^1 86 = B 141. P^1 87 = B 143 (cf. infra fab. 190). P^1 88 = B 144 (infra fab. 191). P^1 89 = B 145 (infra fab. 192). P^1 90 = B 147. P^1 91 = B 148 (infra fab. 194). Codicem accuratius excutienti intima cognatione eum coniunctum esse cum Marciano, quod acute perspexit Knoellius, facile apparebit. Adfabulationes etiam Palatini scriptor legisse videtur fabulis praemissas, sed in finem transiecisse: id quod mihi quoque satius visum est.

Bodleianae paraphrasi proxime accedit *Parisina* (P), quam edidit Rochefort *Not. et extr.* II p. 687 sq., unde repetivit Chr. A. Klotz, fab. Aes. Lips. 1810 p. 83 sqq. Insunt fabulae XXVIII e Bodleiani prioribus XXXVI eodem quo Bodleianae ordine decurrentes. Sed qui hanc recensionem confecit, liberiore et floridiore sermone uti voluit. Exiguus igitur eius usus in crisi Babriana.

Knoellius laudabili diligentia opere suo functus est[1]), nisi quod hic illic Babrii potius verba restituit, quam, quod

---

1) Rutherford p. XCIX quod Knoellius Hudsonis editionem non consuluerit vehementissime criminatus est; sed quid inde res ipsa damni acceperit non intellego. Mihi quoque Hudsoniana non prae manu est, sed utor Hauptmanniana ad exemplar eius expressa. Neque inde quod Palatinum non adhibuit, sed Neveleti exemplar, grave detrimentum cepit Knoellius.

summum eius erat negotium, paraphrastae Byzantini (cf. p. 33, 15, ubi *πάλαι* coniecturam non debebat recipere). De indole et virtute paraphrasis Bodleianae idem Knoellius commentatus est programmate optimae frugis pleno, quod edidit Vindobonae 1876.[1]) Quamquam, quod non mireris, haud pauci inveniuntur loci ubi paraphrastae nimium tribuisse censendus est. Qua in re summi momenti est, quod rhetor ille Byzantinus, licet ad Babrium artius se applicaverit quam recensionis Parisinae auctor (cf. supra p. XVI), tamen pro opellae suae ratione et consilio exemplar Babrianum ubi animus ferebat immutare atque exornare non est veritus.[2]) Venerem, quam fabulae 32 primas partes agere Babrius consulto instituit, ut in Minervam transformaret (B 19), *αἰγὶ δυσβάτου κρήνην* Babrii 72, 5, ad quam volucres conveniunt ut mutaret in *Στυγὸς κρήνην* (B 59) neque temerario errore inductus est nec falsa lectione (Knoell progr. p. 13), sed mero variandi et exornandi studio. Eadem licentia pro *ἡ Κόρη χὠ μέγας Πλούτων* 75, 14 rescripsit *ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης* (B 53) atque pro dicterio, quo summa ioci Babr. f. 15 continetur narrationem hanc substituit (B 15) *οἱ δὲ θεοὶ ὀργισθέντες αὐτοῖς ἑκάτερος τὴν ἑτέρου χώραν ἠμύνατο.* Atque his quidem verbis quin fabellae veteris quam iam Cicero novit (cf. infra p. 22) forma antiqua penitus eversa sit nemo opinor dubitabit.[3]) Itaque Athoae fab. 72 initio Bodl. 59 *Ἶρις ἡ τῶν θεῶν ἄγγελος πᾶσι πετεινοῖς ἐκήρυξεν εἴ τις ὑμῶν κρείττων εἰς κάλλος φανῇ οὗτος πτηνῶν πάντων βασιλεύσει ὑπὸ τοῦ Διός*, cum orationem rectam pro obliqua substituit atque imperii certamen aliis fabulis celebratum

---

1) *Vierter Jahresbericht über das Staats-Gymn. der innern Stadt Wien,* 1876. *Die babrianischen Fabeln des cod. Bodleianus 2906.*

2) Quae Knoellius de hac re docuit p. 18 et p. 28 sibi non constant.

3) Contra quod Knoellius p. 14 paraphrastae tribuit *Σάτυρος, οὓς λέγουσι παίκτας*, ex ipso Babrio fluxisse videtur, cf. infra p. 174.

huc transtulit, suum, me si audis, ingenium secutus est neque pleniore Babrii exemplari est adiutus. Atque de hoc quidem loco ne Knoellius quidem p. 28 dissentire videtur. Quo magis miror quod exemplo simillimo fabulae Athoae 25 Bodl. 101 penitus immutatae plurimum tribuit p. 19. Verba Bodleianae haec sunt: *Οἱ λαγωοὶ πάντες εἰς ἓν συνελθόντες εἶπον· „ἀβίωτός ἐστιν ἡμῶν ὁ βίος· καὶ γὰρ ἀετοὶ καὶ κύνες καὶ ἄνδρες ἡμᾶς καταπονοῦσιν· βέλτιον οὖν ἐστιν ἡμᾶς ῥῖψαι ἑαυτοὺς ἐν τῇ πλησίον λίμνῃ καὶ διαφθαρῆναι.* Athoi versus 1—4 recta oratione paraphrastam ita reddidisse vides, ut primo versui *εἰς ἓν συνελθόντες* adiceret atque verba quae sunt *ἀδρανέστατοι κτλ.* certis exemplis illustraret; sermonis vel ingenii Babriani vestigia ego quidem non cognosco. Itaque hoc quoque loco paraphrastam codicem Athoo pleniorem adhibuisse Knoellio concedere non possum. Atque alia eiusdem generis exempla eximenda sunt ex eis quae p. 19 sq. composuit haud pauca.

Fab. Ath. 95, 5 leonis verba *πεινῶ γὰρ ἐλάφου* accuratius distinxit paraphrasta 75 cum dicit *ἐπιθυμῶ γὰρ αὐτῆς ἐγκάτων καὶ καρδίας.* Atque Knoellio, qui p. 20 'aperta versuum vestigia' observare sibi videtur, egregie imposuit; nam haec quin ab exitu fabulae (v. 90. 96) ad initium inepte traducta sint, non dubitabis ubi fabulam perlegeris et quam non volpinetur Bodleianae volpes, cum ipsum cor a leone nominatum rapiat, consideraveris.[1])

Simillimum illud, quod fab. Ath. 107 exitus *ὁ μῦς δὲ λάθρῃ χηραμοῦ προπηδήσας κτλ.* B 77 hanc formam induit: *ὁ μῦς δὲ ἐπιστὰς ἔφη· „δύναμαι τὴν ἀντιχάριτά σοι ἀποδοῦναι καὶ σῶσαί σε.“ καὶ τὰ δεσμὰ περιφαγὼν ἔλυσε τὸν λέοντα ἐπάξιον δοὺς μισθόν.* Praeter necessitudinem murem iterum loquentem atque quae olim (107, 8) dixerat pluribus repetentem facit paraphrasta, cum promissum statim exsolvens concinne describatur a Babrio Athoo.

Bodl. 30 pro Athoi 35, 3 haec leguntur Knoellium si

1) Eadem ratione Ath. 85, 5 B 86 lectionem utique memorabilem *χῇ χρόα πάντων* e v. 13 repetisse videtur.

audis Athois pleniora et meliora: καὶ ὁ μὲν στέργει ἀεὶ ἐν τοῖς κόλποις περιφέρουσα καὶ τιθεῖσα ἔνθεν κἀκεῖθεν καὶ τοῦτο καταφιλοῦσα ἀποπνίγει κτλ. Sed in universo capite Byzantinum audis Babrii narrationem lepida brevitate conspicuam 'rhoso non Achaico' inflantem et fucosis coloribus expingentem, veteris poetae ne verbum quidem relinquentem.

Athoae 18 versum 8 καθῆστο πέτρης νῶτον ἐξοχῇ κλίνας miris his verbis circumscripsit Bodl. 17 ἔβαλε τὴν κεφαλὴν ἔν τινι πέτρας ὀπῇ τὴν ψόαν ἔξω ἐάσας. Finge tibi hominem caput saxi caveae inserentem, posteriora proicientem: ridens magistelli Byzantini ineptias te legere confiteberis, non Babrii inventa.[1])

Fab. Ath. 43 v. 4 χηλῆς μὲν ἕνεκα καὶ ποδῶν ἐλυπήθη his ampliavit paraphrasta τοὺς μὲν πόδας ἐμέμφετο ὡς λεπτοὺς καὶ ἀσθενεῖς ὄντας, atque ὡς λεπτοὺς etiam tetrastichista praebet. Versum excidisse iam Eberhardus suspicatus erat: verum cum in tabula cerata non plura legantur quam in Athoo, verba illa ὡς λ. κτλ. paraphrastae interpretamentum esse vel interpolationem probabilius est.

Fabulae Ath. 119, 3 sermo pressus et rotundus ἔπρασσε φαύλως Bodl. 47 verbis ὡς δὲ χρόνῳ πολλῷ τοῦτο πονῶν μᾶλλον ἐπένετο dilatatur quidem, sed corrumpitur potius, quam corrigitur; hoc quoque loco paraphrastae manum Bodleianus servavit, non Babrii. Nec minus otiosum in fab. Ath. 64, 6. Bodleianae 48 additamentum quod Babrio tribuit Knoell καὶ πῶς ἐμοὶ συγκρίνῃ: ubi si, quod Knoellius opinatur (p. 20), versus latet, interpolatoris est, ut v. 8. Denique cum fabulae Ath. 1 versus 7 sq. paraphrasta Bodleianus 11[2]) interpretatur ἴδε τὸν ἐμὸν ἄγγελον . . καὶ δὴ ἐπέρχομαί σοι κἀγώ, loci acumen misere obtudit.

---

1) Haud scio an pro ἐξοχῇ κλίνας legere sibi visus sit ἐν ὀπῇ κρύψας, praesertim cum in exitu v. 9 insequatur κύψας; haec enim eius est ars, ut liberius exornet quae male intellexerit. Quamquam Knoellius de hoc loco p. 25: *Die Situation schildern die Worte des B. 17 . . . weit drastischer und anschaulicher und lassen auf eine entsprechende Lesart in O schliessen* etc.

2) Simillimam fabulam e Palatino edidit Neveletus 283 p. 311: verum errat Knoell p. 25, cum e Palatino quinto eam

Restant tamen tres loci vel quattuor, quibus Athoi lacunae aliquatenus resarciri videantur paraphrasi Bodleiana, cf. adn. ad fab. 15; 59, 15; 73; 83. Sed initia fabularum 65. 29 mutilata legit, qualia inveniuntur in Athoo.

Paraphrasta Bodleianus ut variandi studio non est immunis, ita longiores fabulas non modo nimis breviavit, sed sub exitu potissimum ita detruncavit, ut saepe summam rei temere omitteret: quod in fab. Ath. 58 factum esse (cf. adn. 58, 5) nemo negabit.[1]) Itaque ex silentio eius certa argumenta repeti non possunt, quibus in versus Athoi suspicio conferatur. Servandi igitur quos Knoellius p. 21 damnavit 38, 7, atque 49, 6. 7, quibus deletis iusto exitu fabulae carent. Versus ineptos 3, 2. 22, 13. 16 eum non legisse mihi quoque probabile videtur.

Etiam in lectionibus ex B recipiendis summam cautionem esse adhibendam vix est quod moneam. Ex eis quas composuit Knoellius p. 25 tollendae A 18, 7. 8 = B 17; A 64, 9 = B 48; A 76, 8 = B 57, ubi *φόρτους* verbo paraphrasta ipsius Athoi *φόρτον ἄλλοτ' ἀλλοῖον* reddit; A 74, 3 = B 58; A 102, 9. 11 = B 78; A 85, 8 = B 86, cf. supra p. XVIII[1]; A 89, 4 = B 83, ubi egregia arte *εἶπε* vel *ἔφη* verbis omissis stichomythiam instituit Babrius, *εἶπε ἔφη* sim. addidit paraphrasta.[2]) Restant leues quaedam corruptelae, quibus medela adferri possit e B (76, 12 etc.); gravia codicis damna et inveterata (cf. e. g. A 82, 8 = B 65) paraphrasi Bodleiana non sanantur.

Eadem cautione vel etiam maiore cetera fabularum corpora adhibenda sunt, de quibus diligenter nuper dispu-

haustam esse dicit, cuius Nevelet mentionem non fecit. Certe in Palatino meo desideratur.

1) Knoellius p. 26, ubi cum Eberhardo v. 58, 6 delet, aut versus 6—10 tollere debebat, aut nullam Bodleianae fidem habere. Magis etiam mirum, quod fab. 45 v. 13 sq. in B deesse dicit, cum versus 13 sententiam *κενὸς* verbo expressam esse ipse concedat.

2) Qui v. 89, 4 „*σύ μ'*“ *εἶπε* „*πέρυσι κτλ.*“ scribit Bodl. duce (Kn p. 25), etiam in eis quae sequuntur *ὁ δὲ ἔφη κτλ.* e paraphrasi asciscat necesse est. De 102, 9 cf. p. LXXVIII.

tavit A. Hausrath, *Untersuchungen zur Überlieferung der Äsopischen Fabeln* (Annal. phil. suppl. XXI). Apud *Aphthonium* rhetorem (Aphth.), qui argumenta quaedam Babriana liberrime circumscripta novis oratorum coloribus exornavit[1]), atque in recensione *Augustana* (A^u, ed. I. G. Schneider), retractata illa ab erudito quodam homine et linguae purioris studioso, paucae tantum et tenues sermonis Babriani relliquiae servantur; Augustanae gemellae fabulae *Parisini* Gr. 1788 (P^s) atque suppl. 690 (P^r) a Millero (*Not. et extr. XIV*)[2]) et Sternbachio editae. Nec maioris pretii collectio illa falso *Syntipae* nomine a librariis inscripta, quam Byzantinus aliquis ludi magister inficeto scholasticorum sermone usus ultimis aetatis Byzantinae temporibus composuit.[3]) Nam quamquam argumenta Babriana nonnulla in Aesopeis volgatis aut alia ratione tractata aut omnino omissa circumscripsit (cf. Syntip. 20 = Babr. 46, Syntip. 50 = Babr. 87, Syntip. 12. 14 sqq. 25 sqq. 37 sqq. 47 sqq. 55), tamen tam pauca apud eum inveniuntur, quae cum Babrii verbis satis conveniant (cf. e. g. fab. 37 *ἀλώπηξ . . . μακρόθεν ἑστῶσα ἐπηρώτα . . ὅπως δῆθεν τὰ κατ' αὐτὸν ἔχει* atque Babr. 103, 11 *ἀλώπηξ . . πόρρω σταθεῖσα „βασιλεῦ πῶς ἔχεις" ἐπηρώτα*), ut dubitare possis ipsumne adhi-

1) Cf. testim. 5 p. 5 et locos ibi indicatos. Nemo quod sciam *Nicolai* rhetoris fabulas (Rhet. I p. 266 W.) excerptas esse monuit ex Aphthonianis, cf. Nicol. 1 = Aphth. 8; Nic. 2 = Aphth. 10; Nic. 3 = Aphth. 13; Nic. 4 = Aphth. 17; Nic. 5 = Aphth. 21; Nic. 6 = Aphth. 22; Nic. 7 = Aphth. 24; Nic. 8 = Aphth. 29; Nic. 9 = Aphth. 30; Nic. 10 = Aphth. 23. Nicolaus Aphthonii artis interpres fuit, cf. Rhet. II p. 62. 199. 548 W.: unde vides quantopere fabularum Aphthonii firmetur auctoritas.

2) Fabulae quae novae videbantur Millero et Eberhardo (obs. 24) Mill. 6. 60 Augustanae sunt 99. 38 (Hl 70. 2).

3) In vera antiquitate cum esse peregrinum, multa docent. Fab. 48 (Cor. 384), quam epigrammatis quibusdam anthologiae usus composuit (cf. A. P. IX 44. 45 = Auson. ep. 22, atque A. P. IX 101), *τῶν γιγανταίων τις* inducitur, *ᾧ Κύκλωψ ἦν ὄνομα*. Fab. 18 *Ἀπόλλωνος εἰδωλεῖον* commemoratur; fab. 32 tota christiana.

buerit Babrii librum an Aesopea quaedam e Babrio aliisque fontibus excerpta.[1])

Saepius Babrii quasi umbram agnosces in fabulis *Accursianis* (A^c) et *Florentinis* (F, e codice Casinensi a Furia editis), quarum compares *Vindobonenses* (V^i) a Feddio descriptae progr. Vratisl. 1877. Nam vel ei, qui medio aevo Babrii inventa versibus Byzantinis refinxerunt, Babrii choliambos clementius tractarunt, quam rhetores illi, quorum manus fabulae Augustanae Aphthonianae Syntipeae passae sunt. In fine potissimum *Accursianae* (A^c), quae volgatis editionibus plerisque repraesentatur (apud Corain fab. 1—144), spissae incedunt argumentorum Babrianorum catervae, ita ut fabulas inde a fol. 33 (Cor. 124—144) e paraphrasi Babriana profectas esse appareat. Ex eodem fonte singula quaedem capita per totum illud corpus dispersa videntur.[2]) Etiam is qui Accursianae fabulas illas adiecit, quae in Frobeniana (F^r) Hervageniana Neveletana leguntur 145—149[3]), praeter alios fontes Babrii paraphrasin

1) Librum 'Sophi' vel potius 'Esopi' lingua Syriaca conscriptum, quem edidit Landsberger *(Sophos, syrisches Original der gr. Fabeln des Syntipas, Posen* 1859*)*, si Ps.-Syntipas Byzantinus sermone Graeco expressit, Syrus ille fabulas Graecas adhibuisse censendus est. Verum Landsbergeri illa somnia (quae pro oraculis habuerunt Nicolai alii) tam sunt futtilia, vix ut hominem sana mente fruentem ea concepisse tibi persuadeas (cf. Keller *Unters.* p. 330). Nam Syriacas istas fabulas ex exemplari Graeco conversas esse, non Graecas conversas e Syriaco cum libelli titulus tum argumenta atque sermo vocabulis Graecis distinctus (טיטכס = *τέττιξ*, קוקנוס = *κύκνος* sim.) alta voce clamant. Adde illud quod qui eas conscripsit Graeca quaedam non satis intellexit atque ineptissime corrupit. Ita cicadam (*τέττιγα*) p. 3 sq. avem fecit; cycnum nascentem canere finxit, non morientem p. 10; celeberrimae fabulae Archilocheae p. 41 vix umbram reliquit; *αἶγας ἀγρίας* taurum cornibus ferientes in perdices mutavit p. 100.

2) Utor bibliothecae Dresdensis exemplari; nam liber ille perrarus nec Tubingae invenitur nec Stuttgardiae.

3) Eas vix inveniri ante Frobenianam editam observavit A. Hausrath. Ego uti soleo Hervageniana a. 1554 ad Frobenianae exemplar fideliter expressa. Addita sunt in Hervageniana

adhibuit, unde repetitae Fr (= Froben. Hervag. Nev.) 145. 147. 148. Ceterum qui has quaestiunculas retractaturus est, is Aesopeorum editionibus recentissimis ne esto contentus Kelleri vel Gitlbaueri more[1]), verum ipsa corpora vetera adito[2]) ab Accursio Stephano Neveleto Hudsone aliis edita, quibus carere non poterimus, priusquam Aesopeorum editionem criticam in lucem emiserint qui hanc provinciam susceperunt.

CAPVT III. DE EXCERPTORIBVS ET IMITATORIBVS.

Magna ista fabularum corpora e variis collectionibus corrasa dubium non est quin haud pauca contineant ar-

p. 254 sq. excerpta quaedam ex Prisciano (Hermogene), omissae notae batrachomyomachiae margini ascriptae praeter glossas tres paginae 265.

1) Ipsum Halmium praeter Corais Furiae Schneideri editiones omnibus tritas nullum fere adhibuisse librum aut manu scriptum aut typis expressum vix credas. Verum ut exemplo utar, Syntipae qui dicitur libellus ei non notus nisi per Furiam et Corain: unde Synt. fab. 54 a Furia et Corai non recepta etiam apud Halmium desideratur. Dici omnino nequit, quam Aesopeorum editio ab Halmio composita his studiis obfuerit. Nam qui linguas et fabellas comparare potius solent, quam pertractare, ei ex tenui eius libello fabularum Graecorum testimonia et exempla idonea repeti posse libenter sibi persuaserunt; atque etiam philologus ille qui de historia fabulae Graecae quaestiones conscripsit multifaria doctrina exornatas excerptis Halmianis se continere solebat. Halmii editio puerorum potius quam virorum usui apta est; nam argumenta fabularum componere satis habens nullum fontem exhausit, multos neglexit, veluti Ps.-Dosithei fabulas Millerianasque, diversissima confudit atque ad unam normam correxit et corrupit. Quid quod tacite recepit quae ne antiqua quidem sunt; nam caput 241 apud scriptorem veterem legitur nullum, sed paucis verbis exceptis a Camerario atque Corai fictum est. Illud quoque lepidum, quod codicem Augustanum bibliothecae Monacensis cui praeerat fecit 'Wolfenbuttelanum' praef. p. IV: quod recte monuit iam A. Hausrath l. s. p. 249. Viri egregii errores silentio praeterissem, nisi ipsa res ut aperirentur flagitaret.

2) Hudsoniana a. 1699 (1718) in Germania satis rara, sed sufficit Hauptmanniana ad exemplar eius Lips. 1741 expressa.

gumenta Babriana libris Athoo Vaticano Bodleiano non recepta. Quae ut cognoscas usui tibi sunt cum *lexicographorum* (Suidae, Etym. 'M.', Zon.), *Georgidae, Tzetzae* excerpta, tum *imitatorum* Babrii qui numeris *dactylicis* singulos paene choliambos eius expresserunt testimonia quaedam et fragmenta infra p. 215 sqq. digesta. Accedunt Ps.-Dosithei libellus atque Aviani et Ignatii fabulae elegiacae et iambicae. De *Ps.-Dosithei* copiis quid nunc sentiam infra professus sum p. 3; *Avianum* Babrio, quem in praefatione laudat, auctore usum esse fere unico res est confessa.[1]) *Ignatius* vero Babrii fabulas in epitomen se coegisse inscriptione ipse praedicasse videtur; nam quamquam tituli verba pro indole librorum nimis variantur, tamen Babrii nomen semper Ignatii nomini aut adicitur aut pro eo substituitur.[2]) Praebent enim

Chalcensis Papadopuli s. XIII *Νουθεσίαι Ἰγνατίου καὶ Βαβρίου*, ubi auctorem primarium more veterum altero loco nominatum vides,

Vindobonensis Lamb. 133 s. XIV *Βαβρίου ἐν ἐπιτομῇ μεταγραφὲν ὑπὸ Ἰγνατίου Μαγίστορος*,

Paris. 2791 A a. 1420 scriptus *Ἰγνατίου Διακόνου τετράστιχα δι' ἰάμβων ἐκ τῶν Βαβρίου* (B corr. ex *X*) *Αἰσωπικῶν μεταφρασθέντα κτλ.*,

Marcianus Venet. s. XIV *Βαβρίου ἐν ἐπιτομῇ ἴαμβοι τετράστιχοι*,

Berolin. s. XV *μύθοι ἔσοποι* (*Αἰσώπειοι*) *ἰαμβικοὶ τετράστιχοι Βαβρίου τοῦ σοφιστοῦ*,

Parisin. 1140 A *τετράστιχα Βαβρίου γραμματικοῦ Ἕλληνος ἢ ὥς τινες λέγουσι Αἰσώπου μᾶλλον*,

Hafn. s. XV *Χαβρίου μῦθοι ἐν ἐπιτομῇ*,

Paris. 522 *Φαβρίου μῦθοι διὰ τετραστίχων*, atque similia (*Χαβρίου, Γαβρίου Ἕλληνος*) ceteri.[3])

---

1) Cf. quae exposui in encyclopaedia a Wissowa edita s. v. Avianus et infra p. 201.

2) Exceptis libris perpaucis eisque recentissimis, quarum auctoritatem prorsus nullam esse nemo negabit.

3) De codicibus plura dabit C. F. Müller infra p. 254 sqq.

Titulum non mentiri, ubi et Babrii et Ignatii copias perlustraveris, facile concedes; quippe plurima argumenta ab Ignatio tractata in Babrii libris invenies atque pauca illa quae non inveniuntur, Babrianis dissimiles non sunt. Ignatii codicem Athoo cognatum fuisse vel eo efficitur, quod tetr. I 4 *λέοντος ὑπνώττοντος* v. 4 *τὴν ὁδὸν δ' ἀνατρέπω* ab interpolatione profectus est, qua Suidae exemplar immunis erat[1]); etiam 23, 2 *καμοῦσα πολλάκις* Athoi potius verba legit quam Suidae. Integra hemistichia nonnulla et laetos Babrii colores in opusculum suum transtulit, cf. *νωθὴς χελώνη* 40, 1 = Babr. 115, 1; *διέδραμεν μῦς* 4, 2 = Babr. 82, 2; *χειμῶνος ὄρχου* 6, 4 = Babr. 140, 8 et quae sunt similia[2]); verum idem, ut erat homo doctus pro aetatis illius captu antiquarum litterarum et sermonis poetici bene peritus, non haesit circa Babrii verba atque e suo penu non solum ipsam verborum communium materiam, sed etiam ornamenta quaedam sermonis deprompsit, cf. tetr. I 15, 2 *Ζηνὸς ὄρνις*, 36, 2 *Φοίβου*, 46, 1 (quod non dubito quin sit Ignatii) *Λοξίας*, 44, 1 *πτῶκες*. Cavendum igitur, ne Babrio vindicemus, quae sunt Ignatii, veluti e versu 16, 4 *ζωὴν — δορκάδων* non recte fabulae Babrianae supplementum repetisse videtur Lachmannus.[3])

1) Hinc recensionem Athoam eum legisse colligas, non magnum illud *Μυθικῶν* corpus, de quo infra dictum est p. 248. Aesopi nomen, quod in tetrastichorum inscriptionibus quibusdam comparet, Babrio coniunctum praebet Athous.

2) Itaque 42, 3 *φυσῶσ' ἑαυτὴν* (F) = Babr. 28, 7 praeferendum; *εἶπεν* omissum, ut 34, 3. 45, 3. 3, 2.

3) Qui ultimis aevi Byzantini temporibus Ignatium aemulati sunt cum sermone et arte metrica (cf. C. F. Muellerum infra p. 253), tum argumentorum indole a Babrio et Ignatio recedunt (cf. infra p. 204). Eos igitur Babrio usus esse auctore unico vix probabile. — Idem cadit in magistellum illum qui Alexandri Nequam aemulus e rhetorum praeceptis (Hermog. prog. 1 = Priscian. II p. 430 K.) et 'copiose' et 'succincte' fabulas quasdam versibus reddidit, cf. infra p. 293 sqq. — Fuerunt qui *Eustathii* locos quosdam ad Babrium referrent (cf. Schneidew. praef. p. XVII). Verum eos cave ne adhibeas ad has fabulas restituendas. Eustathius enim, cuius et opuscula et commentarios proverbia fabulasque venaturus perlustravi, fabulas suas

Horum igitur auctorum testimoniis aut coniunctis aut singulis adiuti in amplis illis fabularum collectionibus paraphrases Babrianas investigare possumus haud paucas, in quibus si etiam sermonis Babriani et artis color quidam quamvis dilutus observari potest, dubitationi locus relictus est fere nullus. Verum multo plures Babrii fabulas inter prosarias sepultas resuscitare sibi visi sunt Gitlbauer aliique multi solis rhythmi choliambici et sermonis Babriani vestigiis disiectis ducti atque dubiis. Quae indicia sola ad certum finem nos perducere nego: tam saepe cum Gitlbauer tum alii, penes quos maior est auctoritas, pro Babrianis vendiderunt, quae paraphrastae Byzantini esse fabulis Vaticanis et tabulis ceratis inventis didicimus. Horum igitur exempla quaedam selecta inter incerta relegavi. Verum id hac opella mea me consecutum esse credo, ut quae argumenta Babrius tractaverit commodius nunc cognoscas.

Ceterum solae paraphrases ubi nobis praesto sunt, fabulas integras qui se restituisse gloriatur, fumum vendit. Ego Tyrwhitti potius exemplar secutus et Eberhardi particulas colore Babriano conspicuas crassioribus litteris a paraphrastae verbis distinxi; supplementa mea atque commenta paucis quae satis probabilia videbantur exceptis in adnotationem relegavi.

CAPVT IV. DE BABRII AETATE ET ARTE ATQVE DE RATIONIBVS EMENDANDI.

Vides igitur satis multos recludi posse fabularum Babrii fontes, sed impuros illos omnes ne Athoo quidem excepto, qui quantopere a diasceuasta esset turbatus supra vidimus.

---

a Plutarcho aliisque auctoribus accepit, Babrium non novit (cf. Opusc. XIV p. 110, 4 σελήνης . . . μήτηρ = Plut. VII sap. 14; ib. 43 p. 108; ep. p. 353, 42. 331, 10. 346, 58 et quae exposui Mus. Rhen. XXXIX 304).

Iam si quaerimus ad quam quasi normam poetae sermonem et artem ipsi dirigamus, illud potissimum cognoscamus necesse est, qua aetate videatur floruisse. Nam qui Bergkium secutus ultra principes poeseos Alexandrinae auctores eum promovet vel cum Gutschmidio et Kellero Nicandri fere eum facit aequalem, is verba poetae coniecturis multo audacioribus refinget, quam qui labente antiquitate eum vixisse sibi persuaserunt. Atque quamquam dubitari posse nunc concedo, prooemii alterius *βασιλεὺς Ἀλέξανδρος* sitne Alexander Severus vel Caracalla an regulus quidam sub Romanorum imperio in extremo oriente regnans[1]), summa tamen eorum quae ante hos viginti fere annos conscripsi de Babrii aetate (*Leipz. Stud.* II) etiamnunc probabilis mihi videtur. Babrius igitur, cuius *ipsum nomen Romanum* est[2]), *imperatorum*

---

1) Ad Severum pr. II 1 ego retuleram (de Babr. aet. 239), ad Alexandrum regulum Iudaeum Lachmannus, quem ad Babrii aetatem definiendam Apollonii potissimum testimonio falso usum esse (cf. infra p. 209) ne obliviscaris; denique Caracallam commendavit C. I. Neumann, Mus. Rhen. XXXV 301. Cf. quae disputavi in encyclopaedia Wissowae II col. 2657 sq.

2) CIL. I 1412 X . . . . NER. BABRIVS · T · F inter sex viros Assisinates qui 'murum ab fornice ad circum et fornicem cisternamque . . . faciundum coiravere'; CIL. I 566. X 3779 (Capuae) P · BABRIVS · L · L et . . . BABRIVS L · L · inter magistratus qui 'Cererus murum et pluteum . . . faciundum coiravere'. Vetustior titulus Umbricus Aufr. et Kirchh. p. 389 NER · T · BABR · MARONATEI. Alios Babrios Baburios Babrinios praebent CIL. vol. V sqq. Werneri errores (cf. *litt. Centralbl.* 1892, 3, 90) refellere non opus est; hominis indolem ut introspicias pauca eius verba ascribo. '*Sed ex ea re* [e titulis Latinis] *non sequitur ut Babrium fuisse vernaculum Romanorum nomen gentile putemus, quia fieri poterat, ut a Graecis* [apud quos nunquam occurrit neque in litterarum monumentis neque in inscriptionibus] *transferretur ad Italos, praesertim cum Babrii nomen plerumque fuisse libertinis constet, sed omnino non usitatum, quoniam* [!] *aliter explicari non potest, quomodo de nomine poetae orta sit controversia. Babrium enim dicit Avianus, Babrium Tzetzes, utramque formam exhibet Suidas, Chabriam Apostolius, Γαβρίου . . codex Harleianus.*' Lepidi Tzetzae et Apostolii de antiquo nomine apud Avianum atque

Romanorum aetate fabulas suas conscripsit; vitam degisse videtur *in orientali parte imperii Romani.*[1]) Sophistarum et rhetorum studiis qualia tunc florebant se initiatum esse ipse testatur prooem. II (cf. infra p. XXXII). In universo eius dicendi genere, quod planissimum est et summae maxime in enuntiatis coniungendis simplicitatis, illius aevi ingenium spirat, quo Herodotum potissimum et Xenophontem imitati liberum quendam et facilem sermonem excolere studuerunt Aeliani et Philostrati ceterique qui summam scriptoris virtutem ἀφέλειαν esse censebant sophistae et artium scriptores.[2]) Quo in genere hoc quoque loco illud paucis perstringam, quod poeta in colis quibus admodum delectatur brevibus et se excipientibus simplicitatis illo studio fere insipido commotus eadem vocabula repetere non desinit, cf. 54, 1. 2. εὐνοῦχος ἦλθε πρὸς θύτην ... ὁ θύτης δ' ... εἶπε; 112, 1 μῦς ταῦρον ἔδακεν· ὃ δ' ἐδίωκεν ... τὸν μῦν, sim. 58, 2. 3; 64, 1. 2; 73, 2. 3; 77, 1. 2; 82, 1. 2; 85, 1 sqq.; 86, 1. 4; 99, 1. 2 (64, 3. 5; 66, 2. 4); talia

---

in titulis vetustis tradito controversiam habentes. Werner poetam Aegyptium fecit, cum pavonem, quod animal Aegyptiis ignotum fuisse ex Hehnii libro colligit, non nosse videretur — fabulam scilicet 65 in qua primae eius sunt partes proscribit (cf. Philol. LII 250[10]). At de antiquis Hehnius Aegyptiis loquitur: Graecos et Romanos Aegypti vitam degentes pavonem pernosse quis neget? Testem addo Achillem Tatium Alexandrinum I 16 p. 35 Hch. pavonis memorem. Sed fabulam 65 genuinam esse ne Rutherfordus quidem negavit, quem a partibus suis stare temere contendit Werner.

1) Novit Arabes et Aegyptum: fab. 57, 12 (8, 1). 131, 5; cf. dissertationem meam de Babr. aet. p. 274[2], Philol. vol. LII 251, Wissowae encycl. l. s.

2) Cf. Hermog. περὶ ἰδ. II 3. 12, qui Nicostratum, quem Babrii auctorem fuisse conieci, propter ipsam hanc simplicitatem summis laudibus effert (de Babr. aet. 200[2]. 228). Plura dabit W. Schmid, *Der Atticismus* III 11 sq. IV 8 sq. — Bergkius Philol. XLVII 397 fabellam 178 (de rosa et amarantho) a Babrio abiudicat, cum 'sophistae magis quam poetae stilum resipiat' — quasi non resipiant fabulae Athoae. Sed vides quam tenaciter opiniones suas servaverit. — De Babrio sophista accuratius egi in Wissowae encyclop. s. v., vol. II col. 2662 sq.

enim corrigere solent imperiti (cf. de Babr. aet. p. 200 sq.). Aetatis illius more adsidua quidem lectione scriptorum et poetarum antiquorum Babrius se imbuerat[1]), sed praeter linguam Latinam, cuius incerta quaedam vestigia in fabulis eius observari possunt, ipsum volgatum illum sermonem callebat quo primis p. Chr. n. saeculis Graeculi utebantur cum alii tum Alexandrini[2]); nihil igitur mirum, si vocabulis formis compositionibus antiquis novicia et quasi discoloria aspersit.[3]) Itaque servavi vel revocavi 11, 9 *ἅλωνα*, 105, 4 *ἀφείλω* (Rth), 77, 1 *δεδηχώς*: 5, 7 *στέγους* non correxi cum Bergkio, nam licet *στέγος* nominis casus obliqui poetis antiquioribus non sint triti, inveniuntur apud Manethonem aliosque illius aetatis. Neque verborum genera (4, 2. 141, 6) modosque praeter consuetudinem adhibita severe emendavi (cf. 93, 1. 103. 17. 141, 3, de Babr. p. 200[3]), vel *οὐ* admissum ubi *μή*, *μή* ubi *οὐ* exspectes (cf. 131, 17. 46, 10. 97, 8. 37, 10). Talia enim quam late tunc dispersa viguerint ea potissimum te docebunt, quae nuperrime *W. Schmid* composuit libri quem de Atticismo conscripsit vol. II. III.

Praeterea cum severissimis numerorum legibus orationem suam ita astrinxerit Babrius, ut exitum potissimum versuum cura fere nimia perpoliret, hoc loco cur ad vocabulorum formas plane inauditas fingendas confugerit facile potest intellegi. Hinc 57, 4 *ὤνων* pro *ὠνίων venalium*, quod

1) Cf. Zachariae, de Babrii dict. p. 4 sqq., nostra in Wissowae encycl. II col. 2663 sq., infra p. XXXII sq.

2) 'Alexandrinismos' quos vocant haud paucos apud Babrium inveniri iam Zachariae observavit p. 24 atque multa nunc addi possunt. Quamquam (quod olim Bureschio opposui morte praematura his studiis erepto) verendum est ne in communi Graecorum orientalium consuetudine fuerint, quae papyrorum potissimum testimoniis freti solis Alexandrinis adsignamus. — Ceterum iam A. Eberhard de sermone Babrii e *κοινῇ* illustrando multa docte commentatus est in observ. Babrianis, quas magno suo incommodo quidam neglexerunt.

3) Cf. Rutherford, Introd. p. LVII sqq. De Atticistis quae docuit W. Schmid, ea tuo iure ad Babrium transferas.

certa coniectura ex ἄνων restituit Eberhardus[1]); hinc πανθοίνην[2]) συνδούλη feminina 95, 90[3]) 3, 6, hinc ἁλιπλώων οὐραίης *βαρδύνεις formae singulares 62, 4. 110, 3. 4 et quae sunt similia.

Dialecti in libris Athoo et Vaticano ceterisque eam potissimum observabis inconstantiam, ut et volgatum -α scribatur et -η ionicum, veluti χώρας χώρης ἂν ἢν (42, 13) et alia id genus multa. Iam ipsum Babrium quae eius erat vetera et nova miscendi licentia formas quasdam dispares iuxta adhibuisse certum est: nam numero firmatae inveniuntur φύξα φυγή, φάος φῶς, νέη νεῆνις, νοῦσος νόσος, ποίη πόη[4]), στεινός στενός, θᾶσσον τάχιον, οὐρανοῖο τόξοιο φίλου, βασιλεῖς βασιλέως οὐρήεσσι βασιλῆα, πόλει πόληας, ἅλωνα ἅλω, ποσσίν ποσίν, μύας μῦς. πόσσον τόσσος πόσον τόσος, χωρίσσῃς εἰρύσσας χωρίσας, χρυσείην χρυσέῳ χρυσῆς χρυσᾶ, σιδηρείους σιδηρᾶ, βαθείῃ ὀξείῃ βαθέῃ ὀξέῃ, ζωαγρίους ζωγρεῖν, εἴαρος ἦρος, Ἑρμείην Ἑρμῆν, ἡμέων ἡμῶν, σφέας σφᾶς, ἀείδω ᾄδεις, ἐών ὤν, ἐσσί (77, 7) εἶ, ἐάν ἤν, εἴσω ἔσω. Verum harum formarum altera ipsa mensura differt; itaque cur aut longiorem admiserit poeta aut breviorem facile perspicies: θήρῃ et ἄν cur altero loco scripserit, altero θήρα atque ἤν nemo explicabit.[5]) Talia igitur corrigenda mihi videbantur, nisi quod pseudionismos restituere dubitavi. Nam ut omittam vitiosum illud μίην, quod

1) Cf. obs. Babr. p. 6, ubi qui citantur auctores Schaefer ad Greg. Cor. p. 634, 18 Cobet var. lect. 14 nov. lect. 612 Jacobs Achill. Tat. 811. 926 de compendio disputant; Babrii locus singularis.

2) Athoi παντοίην glossa est, cf. Eb. obs. Babr. 27.

3) πανθοίνην vix scripsisset pro πάνθοινον, nisi versus paenultimam utique accentu feriri voluisset. Cf. Lobeck, Paralip. gramm. Gr. p. 465. Ceterum etiam vetustiores poetas metri rationibus ductos adiectivorum formas insolitas finxisse iure sibi sumpsit H. Delbrück, *synt. Forsch.* IV 64.

4) Formam gemellam χλοίη 181, 3 revocare non dubitavi.

5) 107, 14 κείρας praetulisse videtur κέρσας formae (128, 2), ne in duobus versibus vicinis paenultima syllaba sola positione produceretur. — In universum Eberhardum sequor obs. p. 51 sq. et Rutherfordum p. LXII.

pro vera Athoi et Vaticani scriptura inde a Boissonadio solent substituere 47, 8. 131, 2. (Gb 199, 3)[1]), vel quod tacite Rutherfordus restituit 48, 3. 119, 6 *Ἑρμείῃ*[2]), ne *λείαν* quidem correxi 67, 3 neque *λιμώττειν* 45, 8. 140, 3, cum *λείη* (pro *ληΐη*) *λιμώσσω* verba scriptoribus ionicis omnino sint ignota (cf. p. LXI[1]). Atque sicut *λεία* servaverit poeta, ita, si constanti codicum testimonio fides est, *ἰατρὸς ἰατρεύω ἰατρεῖα* et (quod magis dubiosum) *ἐπειράθην* e communi dialecto retinuit pro ionicis *ἰητρὸς ἰητρεῖα ἐπειρήθην*, quamquam *ἰήσῃ* et *ἀπείρητος*, quae apud epicos legerat, iuxta *ἰατρεύει ἄπειρος* volgaria posita admisit 120, 2. 95, 63. Eiusdem generis sunt *ἡττήθη ἥττης ἥττων*, quae formae omnibus Athoi locis scriptae inveniuntur. Denique verba in *-αω -εω -οω* pleraque volgato more contraxit, sed idem *(ἐ)πωλεύμην* formam 128, 11. 129, 24 teste Vaticano e carminibus epicis (*πωλεύμην* χ 352) in fabulas suas transtulit.[3]) Nam quod 128, 11 traditum est *μέσοισι πωλεύμην*, cave ne corrigas; augmentum eum in tali forma abiecisse non mirum, cum etiam *ἐλαφρύνθη* sim. admiserit (cf. p. XLI) atque tempori plusquamperfecto *αὔξησιν χρονικὴν* sicut Homerus aliquotiens dempsisse videatur (cf. infra p. LVI, Eb obs. p. 12). Verum toto quasi habitu, quod olim monui de Babr. p. 200[2], Babrii versus a prosa Aeliani Philostrati Synesii vix diversi sunt nisi metro. Quippe poeta dialecti ionicae colore antiquo et continuo, quo Alexandrini veteres, sermonem suum obfuscare et noluit nec potuit modico quasi condimento contentus[3]): quod temporis Herondae vel Callimachi vel adeo Nicandri multo recentioris indicium apertissimum est.

---

1) *μίη μίην* formae neque (quod iam Nauckius monuit *Mél. Gr.-R.* IV 664) testimoniis firmantur (cf. tamen Sibyll. XIV 353 p. 231 Rzach) neque rationibus grammaticis defenduntur, cf. R. Meister, *die Mimiamben des Herodas* p. 844.

2) *Ἑρμεία* apud Homerum Babrius invenit, cf. ε 29. 87, ϑ 335, Ω 334. Immo 30, 1 quaeri potest, rectiusne cum Suida scribatur *Ἑρμείαν*, an *Ἑρμείην* cum Athoo.

3) Verborum contractorum veteres formas non contractas omnino vitavit: quo in genere multa peccarunt critici.

Ultra angustos illos dialecti emendandae fines certa via nos progredi posse nego. Nam qui Bergkii aemuli vocabula requisitiora et vetustiora quovis pacto restituunt, ei periculum est ne poetam potius corrigant, quam librarios et diasceuastas.

Ipsos quibus Babrius usus sit *fontes et auctores* qua ratione indagare possemus paucis explicavi in encyclopaedia Wissowae II 2658 sq. Primum igitur teste prooem. I antiquo quodam Aesopeorum corpore fonte usus est fere unico. Operam retractaturus fabularum et exemplorum collectionem adhibuit a *rhetore* recentiore compositam, a qua etiam Theo pendet cap. 2 p. 258 W.; idem *apothegmatum et proverbiorum scriptores* consuluisse novumque *παροιμιῶν ἐξηπλωμένων* genus excoluisse videtur. Hinc quae pr. II de fabulis et fabulatoribus docentur hausta sunt, hinc depromptae fabulae quaedam a scriptoribus antiquis et nobilibus fictae vel ad proverbiorum veterum enarrationem spectantes. Cf. Theo l. s. *μύθου δὲ [εὖ ἔχοντα παραδείγματα, ἃ χρὴ προστάττειν τοῖς νέοις ἐκμανθάνειν], ὁποῖός ἐστι* 1) *παρὰ Ἡροδότῳ* (I 141) *τοῦ αὐλητοῦ* [= Babr. fab. 9] *καὶ* 2) *παρὰ Φιλίστου* (FHG. I 187 fr. 16) *τοῦ ἵππου καὶ †τῶν [καὶ ἀνθρώπου?* = Babr. fab. 166][1]), *ἐν ἑκατέρῳ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ· καὶ* 3) *ἐν τῇ εἰκοστῇ Θεοπόμπου τῶν Φιλιππικῶν* (FHG. I 302 fr. 139) *ὁ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὕβρεως, ὃν ὁ Φίλιππος διεξέρχεται πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας τῶν Χαλκιδέων* [= Babr. fab. 70, cf. Philol. LIV 745], *καὶ* 4) *Ξενοφῶντος ὁ τοῦ κυνὸς καὶ τῶν προβάτων* [= Babr. fab. 128] atque Diogenian. *περὶ παροιμιῶν* Paroem. I p. 178. Fabulas ad apophthegmata et proverbia referendas vel e paroemiographis haustas indicavi l. s. col. 2662 sq. (cf. adn. et ind.); eiusdem fere generis 158, cuius summa vocis *κερδώ* originationibus scholasticis contineri videtur. Archilochi et Callimachi utrum iamborum

1) In Wissowae encyclopaedia scriptum est 165, nam unam fabulam schedulis dum typis mandantur inserui.

libros ipsos poeta prae manu habuerit, an fabellarum exempla excerpta legerit, qualia invenimus apud Diogenianum l. s., dubitari potest[1]); *Hesiodi* carmina pernovit, uti Homeri et Theocriti, cf. prooem. I 1 sqq. = op. 109 sqq.: 66, 1 = theog. 425; 58 = theog. 70; 46, 8 = Hes. fr. 183, 1 Rz.; 57 = fr. 45. 1 Rz.; 134, 16 = op. 11; 192, 4 = fr. 44 Rz. Denique *epigrammatum* collectione quadam usus est, *Philippi Thessalonicensis* ni fallor, cf. fab. 151 (Antip. Thessal.) 181 (Leon.) 200 (Bian., cf. p. 200). Verum haec accuratius persequi non est huius loci[2]): illud moneo, exemplaribus fabularum collatis libelli enarrationem et emendationem summo opere promoveri, recentiorum errores et ariolationes persaepe certo refutari et repelli. Cf. fab. 9; 70; 128; prooem. II 5 sq.; prooem. I 1 sqq.; fab. 66, 1; 58; 46, 8; 186; 192, 4.

Praeterea magni est momenti, quod Babrius nimius fere est imitator sui. Persaepe versuum particulas aut medias aut (quod etiam frequentius factum est) ineuntes vel exeuntes eisdem verbis usus vel simillimis bis scripsit vel ter, ita ut versiculos paene totos interdum repeteret. Exempla potiora (de Babr. 217 adn.) haec sunt: 1, 4 = 31, 12; 2, 4 = 112, 7. 130, 2[3]); 3, 8 = 50, 5; 12, 4 = 131, 6; 12, 11 = 108, 15; 16, 9 = 55, 6. 106, 20. 132, 9; 19, 7 = 136, 9; 22, 9 = 45, 3; 33, 23 = 108, 3; 37, 8 = 132, 6; 9 = 124, 13. 17, 4; 42, 3 = 97, 3; 42, 4 = 119, 4; 75, 20 = 83, 4; 84, 2 = 108, 24; 96, 1 = 112, 5. 108, 24. Sed nulla fere invenitur fabula, quin uno versu alterove vocabulorum numerorumque gemellorum memoria excitetur: id quod locorum similium exemplis frequentibus subscriptis infra demonstrare conatus sum.

1) Aliquanto confidentius de hac re iudicavi in encycl. Wissowae l. s. col. 2664. Cf. fabb. 62. 81. 95. 186.

2) Quae potissima mihi videbantur in encyclopaedia Wissowae composui col. 2662 sqq. Theocriteis fortasse addendum fab. 175; certe, quod observavit Ahrens, Theocr. V 38 θρέψαι καὶ λυκιδεῖς ὥσπερ κύνας, ὥς τυ φάγωντι optime ea explicatur.

3) Infra p. 11 meo errore omissum est.

Hinc fabularum emendandarum et supplendarum subsidium repetitur haud spernendum. Quamquam singulorum locorum discrimine non satis respecto ne alterum ex altero corrumpamus potius quam emendemus neve quae diversa esse voluit poeta ipsi exaequemus vel confundamus sedulo cavendum est. Veluti 12, 11 *πρὸς οἶκον ἀνθρώπων* ad locorum similium exemplar non mutandum est in *πρὸς οἶ. ἀνθρώπου* (quod a. 1879 proposuerat Eb): nam fab. 12, 11 hominum vici silvis et solitudini opponuntur, fab. 74, 2. 108, 15 certi cuiusdam hominis domum intramus. *τι τῶν ὄντων aliquid eorum quae domi erant* aptissimum est 74, 5, minus aptum 57, 4, ubi eundem exitum coniectura restituit Nauckius. 5,5 *εὐθὺς ἐπὶ τὸ δῶμα πηδήσας* (lectio omnino incerta) Bergkio causa fuit, cur 125, 1 scriberet *ἀναβὰς ἐπὶ τὸ δῶμα* pro *ἀ. εἰς τὸ δῶμα*: quid vero, si hoc loco dactylus post tribrachum poetae non placuit? *μορφὴν — λαβεῖν* necessarium 32, 3 in mustelae nupturientis fabella, neque tamen cum eodem novandum 71, 6, cui loco *φωνήν* convenientius est (cf. Il. *N* 216). Simili ratione diversi 31, 10 et 66, 4. Bergkii potissimum recentissima quaedam inventa hoc crimine non sunt immunia, e quibus pauca selecta invenies infra p. LXXIII sqq. Verum quicunque membra per paraphrases disiecta compositurus et suppleturus est, locis similibus collatis saepe ipsius poetae auxilio et ope se adiuvari sentiet.

Utilissimum denique emendandi subsidium a *metrica poetae arte* repetitur legibus severissimis astricta. De qua quae olim exposuit *Carolus Lachmannus* in praefatione editionis Berolinensis, ea novis harum fabularum fontibus testibusque inventis adeo sunt firmata, vix ut periculum sit ne unquam labefiant (cf. Philol. LIII p. 249 sq.). Post Lachmannum de clausulis conformandis observationes utilissimas protulit *H. L. Ahrens*[1]), quarum summa in eo

1) Cf. append. progr. de crasi et aphaeresi, quam alteri opusculorum eius volumini inseruissem, si volumen prius plures emptores invenisset. E latinae linguae natura legem illam

vertitur, ut *paenultima semper accentu feriatur*, ultima longa brevi, paenultima natura longa positione longae plerumque praeferatur. Denique de variis pedum figuris et verborum generibus adhibendis multa bene praecepit *Alfredus Eberhard* in observationibus Babrianis a. 1865 editis atque in praefatione Babrii.[1]) His subsidiis usus *M. Ficus* Babrii choliambum cum cura descripsit ad calcem artis metricae Rossbachianae.[2]) Ego cum in dissertatione mea pedum trisyllaborum rationes atque monosyllaborum in fine versus vitandorum leges illustravi (p. 166. 195)[3]), tum universam poetae artem paucis adumbravi in encyclopaedia Wissowae vol. II col. 2656. 2665.

Dubios quosdam locos per hanc occasionem retractabo.

De *anapaestis* praeter primum pedem admittendis adhuc sub iudice lis est. Omnibus exemplis iterum per-

---

paenultimae accentu feriendae atque longarum thesium solvendarum rationes (infra p. XXXVIII) explicandas esse ipsi Ahrensio probavi (de Babr. aet. p. 164sqq.). Oblocuti sunt alii, e quibus honoris causa nomino Fridericum Hanssen mus. Rhen. XXXVIII 239 sq., *philol. Anz.* XIII 423. Paenultimam natura longam Babrio in deliciis esse sane memorabile; verum quod illum fugit idem est observare apud Romanos (Cat. 8. 22. 37). Certe hinc aut legis illius explicationem repeti aut emendationem vel crisin dirigi posse pernego. Fab. 23 si a Babrio abiudicaturus erat Hanssen (mus. Rhen. l. s. p. 240[2]), universi libri examen accuratius instituere neque Gitlbaueri editione contentus esse debebat. — Ea quae nuper contra Ahrensium aliosque disputavit Werner in usum meum convertere non potui.

1) Eberhardus cum p. IV* levis erroris arguit Wilamowitzium, ipse vereor ut erroris sit immunis; ea enim quae de accentu vitioso monet Wilamowitzius ad Hauptii opusc. I 152 ad φῦλον vocem referre videtur, cum spectent ad ἡμᾶς ἥμας.

2) Deutschmanni libellus pauca praebet quae respiciamus.

3) Monosyllaba enclitica cum monosyllabis coalescentia (ἥτις ὥσπερ τοίνυν μήπως 136, 4) in exitum admisit, nunquam admisit qualia recentiores coniecerunt *Κίβυσσός τις* (Benfey ad pr. II 5) vel adeo *ὅσας εἰ ζῶν, λαγωὸς πτώξ* (Minas syll. alt. 13, 18. 68, 1). Ne *οὐδ' ἄν τις* quidem poeta dixisset, quod legitur 88, 2 in epimythio interpolato. Minus severus Herondas; *Romani*, quod l. s. exposui, plane faciunt cum Babrio. Cf. etiam Weinberger, Serta Hartel. p. 118.

pensis Lachmannum et Eberhardum, cum Babrium licentiam illam aut plerumque vitasse aut prorsus defugisse docuerunt, multo propius ad veritatem accessisse intellexi, quam qui diasceuastae commenta futilissima servare atque anapaestos coniectura restitutos versibus ultro inculcare solent Deutschmannum Gitlbauerum Wernerum (p. 19, cf. *Litt. Centralbl.* 1892, 3, 90). Sed inveniuntur exempla quaedam Eberhardo aliisque suspecta, quae levi medela non tolles, veluti *κρεῶν τ' ἀνεωγὸς ἄγγος* 27, 6^a [1]); *τῷ τῶν Ἀράβων* 57, 6; *κύων ἐδίωκεν* 69, 2; *καὶ κορυδαλλός* 72, 20; *ὄνος παλιούρων* 133, 1. Haec ego expellere dubitavi; quippe aut *nominum propriorum* vel *vocabulorum artis* (Lm) excusationem habent, quam etiam *παλιούρων* et *κορυδαλλός* verbis deberi censeo, aut ita sunt comparata, ut anapaesti arsis vel semipes prior *unius vocabuli syllabis brevissimis contineatur coniunctissimisque,* in quibus ε vel ι vocalis altera vocali ita excipitur, ut synizesi Babrium indulsisse suspicari liceat.[2]) Talia ne Herondas quidem semper vitavit, quamquam et ipse anapaestum ex lege non posuit nisi in primo versus pede; admisit enim II 8 *τῆς πόλιος κἠγώ*; II 31 *τῆς πόλιος καλυπτῆρες*; VI 5 adeo *ἡ μακαρῖτις* formulam artis versus

---

1) *ἀνῳγός* novari vix potest. Sim. 3, 5 *τὸ κέρας κατέαξε*, sed bene e tetrasticho *κατῆξε* restituisse videtur Lm, qua forma iam Hippocrates usus est.

2) Pro *παλίουρος* Graeculi recentiores *πάλουρος* scribere solebant (cf. fab. 173^a), atque similem pronuntiationem ut tetrastichistam II 32, 5 (cf. 190^a, 2. 5. 7), ita iam Babrium novisse satis probabile videtur; cf. etiam *ἐπιεικείη — ἐπεικείη* 104, 7; *ταμιεῖον — ταμεῖον* 108, 2; *περιιόντες — περιόντες* 141, 6; *ὤνων — ὠνίων* 57, 4. Huc etiam illud referri potest, quod 88, 2 *ὁ τῷ χαραδριῷ* colon penthemimeres explet, quamquam syllaba ante *δρ* sub ictu posita vix unquam corripitur. Simili ratione explicare possis quod Ahrens coniecit 57, 11 *καὶ περιόντας*: sed coniectura ne talia quidem restitui possunt in altero potissimum hemistichio. Procul habendum *τὴν σισύραν* †*ἐκδύσει* 18, 3, ubi syllaba deest, atque *τὴν σισύραν* 8, 12, quod iam Lachmannus in suspicionem vocavit p. XIII. 70, 2 transpositione ab omnibus recepta *ἐφ' ἅπασι* anapaestus remotus est.

initio non aptam: in qua memorabile quod ϱ liquida invenitur sicut in duobus Babrii anapaestis. Itaque dubitari posse concedo rectene corrigatur quod tamen corrigitur facili negotio *τούτῳ κεχόλωμαι* 10, 12[1]). Ceterum casui tribui vix potest, quod anapaesti illi praeter primum pedem admissi paene omnes incidunt in pedem alterum, omnes omnino finibus continentur prioris hemistichii, cuius concitatiores et liberiores numeros esse facile observabis. Itaque etiam ab hac parte offensionem praebet quod poetae coniectura obtrusit Gitlbauer Ps.-Babr. 150, 1 *ηὐχετίασε τῷ Φοίβῳ*. Duo anapaesti vicini (◡◡ – ◡◡ –) nunquam occurrunt atque procul abhorrent ab anxia poetae arte. Cetera quae A praebet exempla satis frequentia aut in epimythiis spuriis inveniuntur aut in versibus inepte interpolatis, cf. quod durissimum est *ἐπὶ σηκὸν ἄγειν* (◡◡ – ◡ | ◡ –) 3, 3; *οὐδ᾽ ἀλύοντα* (in hemistichio altero) 9, 11; *μόνοι θ᾽ ἐάλωσον* (ᾰ!) 31, 20; *ἐπὶ τῷ θεραπεύειν* 75, 16; (◡◡ – ◡◡ –, vera lectio e paraphrasi repetenda), sim. 50, 21. 85, 20 etc. Quamquam haec mirum quantum placuerunt Wernero, qui 22, 12 *ἔθηκαν ἐραστήν* (◡ – ◡ | ◡ – –!) divinavit.

Anapaestos duo coniunctos ut defugit, ita anapaestum solutum vel *proceleusmaticum* nunquam admisit Babrius, ne in primo quidem pede; nam *βασιλέα δέ φησι* 95, 75 certa emendatione correctum est, atque quae apud Gitlbauerum leguntur *ὁ δὲ πάλιν ἐδυσχέραινε* 201, 7 *ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη* 202, 3 *δύο κύνας ἔχων τις* 208, 1, ea temere ficta sunt ab editore.

Anapaestis primi pedis admittendis poeta non fuit parcus neque versus se excipientes duo (cf. 13, 11 sq. 16, 3 sq. 57, 9 sq. 74, 14 sq. 79, 3 sq. 131, 5 sq. 11 sq.) vel adeo tres (pr. I 8—10; 74, 8—10) ne ab anapaesto inciperent vitavit; ultra hunc numerum non processit.

---

1) Iniuria infra p. 18 Eberhardi *κοταίνω* (an *κοτῶ γὰρ*, ut 93, 4?) posthabui, nam ipse anapaestus diasceuastam prodere videtur. Exemplum simile 76, 12 *σάλπιγξ τ᾽ ἐκέλευε*, ubi multo melius B *τ᾽ ἐφώνει* (cf. 2, 11), *ἐκέλευε* pro glossemate habendum, cf. p. XX. Perinepte ut solet Deutschmann p. 18.

Anapaestum semper syllabis constare satis arte coniunctis facile observabis. Saepissime igitur uno vocabulo continetur, velut ἀγοραὶ δὲ, ἐλάλει δὲ (pr. I); vix minus frequens in initio monosyllaborum usus est vel singulorum vel binorum enclisi quadam cum vocabulo quod insequitur coalescentium, velut τὸ κέρας 3, 4; ὁ γεωργός 33, 10; ἐν ὁδῷ 48, 1; ὁ δὲ βοῦς 55, 6, atque quae duriuscula sunt τί ποτ' ἦν 58, 4; τί γὰρ ἄρτι 122, 15. Rariora in initio disyllaba, veluti ἐπὶ τῆς pr. I, 6 ἕνα βοῦν 55, 1; ἄγε δή 12, 18; διὸ δυσκολαίνει 74, 15, sim. 66, 7; ὅπερ εἶχεν 106, 15; φίλος εἶ 87, 5. Perrarae primae syllabae elisiones: τότ' ἐκεῖνος 76, 6 sim. 75, 11. 106, 25. Pausa vel interpunctione priores anapaesti syllabas nunquam divelli a tertia vix est quod moneam; imperite ab ipso ficta quae scripsit Gitlbauer 12, 67 „ἄγ'" ἔφη, 148, 6 „τί δ' ἂν" ἤδ' „ἐποίεις" εἶπ', 170, 2 ὁ δὲ „τοῦτο ληρεῖς, 188, 6 ὁ δ' „ἐπ' (vocali bis elisa!) ὠφελείᾳ", sim. 176, 5. 208, 5, cf. 199, 6.[1])

De ceteris pedibus solutis disputaturus post Lachmannum et Eberhardum paucis defungi possum. Igitur tribrachos et dactylos ubi admisit, *magna cum arte cavit ne qua brevis ex duabus postremis vocabulorum polysyllaborum syllabis neve ultima disyllaborum bibrevium sub ictu esset* (cf. Lachmann praef. p. XIV. Eberhard, obs. Babr. p. 6 sq.). Dixit igitur αὐ|τὸν ἐπὶ | τὸ 42, 3; Μῶ|μος ἔτι γὰρ 59, 6; μὲν ὄνυ|χας 98, 7; εἶ|δε τὸ θέρος 88, 6; ταῦ|ρον ἔδα|κεν· ὁ δ' ἐ|δίωκεν 112, 1 atque τοὺς πόδας | ἔνιζον 2, 10; εἰς λύκον | ἀλώπηξ 53, 1; ἡμίονος | ἀργῆς 62, 1; σκεψόμενος | ὁ δὲ 54, 2; nunquam dixit qualia multa invenies apud Gitlbauerum aliosque πλείονος ἔρως (Minas ad 123, 8) βαρέα | φέρων (Gb 145, 4), οὐδένα | φονεύω (Gb 171,4), ἅλας ἐ|μεμισήκει (Bss 111,16), ὁ βου|κόλος ἀγέλαστος (Bss 45, 14), ποτὲ μὲν | ἐπαινοῦντες (Gb 183, 12). Nam 95, 91, ubi A ἔγκατα praebet in primo pede, σάρκας

1) Choriambi anaclastici in metro primo admissi exempla ambigua ($\bar{\iota}$) 45, 8. 70, 7. 107, 10, cf. p. LX.

e Suida repeti potest atque qui in A legitur 95,75 *βασιλέα | δέ φησι* proceleusmaticus ipsa sententia suadente in *βασιλῆά φησι* corrigitur. Reliqua sunt exempla 8, 2 *πότερ' ἀναβαίνειν* et 29, 2 *ζευχθεὶς δ' ὑπὸ μύλην*; sed misera haec esse vidimus tetrasticha a diasceuasta e fabulis plenioribus contracta.[1]) Cetera quae in libris inveniuntur solutionum vitiosarum exempla in epimythiis versibusque interpolatis inveniri res est confessa, cf. 72, 24, *τοῖσιν ἑτέρων* 101, 29 *πολλάκις | ἐν οἷς*, 79, 7. 8, *βίος ἀβέβαιος* et *ἐλπίσι | ματαίαις* 116, 16 *κακὸν ἐπιχαίρειν* (epim.), 22, 13. 16 *ἕν | γε τιλλό|μενος* (interpol.).

Praeterea, quod bene observavit Eberhardus p. VII, *tribrachys* ubi in prima versus sede ponitur, *semper prima syllaba a ceteris dividitur*, veluti *τὸ βέλος ἔπηξεν* 68, 7, *ὁ πόλεμος* 76, 2; *τὸ κρέας ἀφῆκε* 79, 4; *τὸ κυνίδιον δ' ἔχαιρε* 129, 2; *τὸ ῥόπαλον ἵστατ'* 145, 7. Tres vel quattuor breves uno vocabulo coniunctae ab initio versus omnino sunt exclusae. Hanc legem consulto poetam observasse eo lubentius tibi persuadebis, cum quam saepe interpolatores et veteres et recentes eam violarint consideraveris, cf. 103, 20 *μακάριος ὅστις* (epim.); syll. II 14, 1 *μέθεπε φάκελλον* (Minas), Babr. Gitlbaueri 151, 9 *μαχόμενος ἄρκτοις*, 185, 3 *ἐνόδιος ἔτυχε*, sim. 189, 6. 195, 4. 210, 4; 174, 2 (?). Priore semipede ab altero disiuncto lectoris ni fallor commoditati consulturus erat Babrius. Caesurarum ratione illud explicandum, quod etiam in pedibus tertio et quarto prima syllaba plerumque dividitur a ceteris, veluti *ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον* 42, 3; *δρῦν αὐτόριζον ἄνεμος* 36, 1; *γῆρας δὲ λιπαρὸν* 103, 10, exceptis duobus potissimum versibus 100, 3, *μέγας κύων ἐγένετο* et 135, 1 *πέρδικά τις πριάμενος* (ubi πρ. τις coniecit Eb). Nam 99, 3 *ἀλλ' ἐνέχυρον* (ft. *ἐχέγγυον*) prorsus incertum, cum una mora versui desit; 98, 19 *ὡς ἀθέμιτον* a diasceuasta adulteratum est.

1) Praepositiones disyllabas omnibus locis ictum in syllaba priore habere (*ἐπὶ τὸ δῶμα* sim.) ex ipsa lege primaria consequens est.

Idem illud tribrachorum genus etiam in altero pede maxime frequentatur, veluti *στρουθοὶ δὲ συνετὰ* pr. I 11, *ἐπῆλθ'· ὁ δ' ἀδεῶς* 5, 8; *κακῆς γὰρ ἔριδος* 134, 6; *ἐντεῦθεν Ἄραβες* 57, 12; *οὐ κόσμον ἀρετῆς* 104, 7, neque tamen alterius exempla desunt velut *σὺ μὲν | μαχομένη* 36, 10; *ἐν τοῖς θεμελίοις* 59, 14; *υἱὸν μονογενῆ* 136, 1; *τῶν μὲν πολεμίων* 85, 8, sim. 98, 9. 106, 14. 111, 8. 12. 18: quare in pedibus tertio et quarto caesurarum rationibus haec dirigi confirmatur.

Vides tribracho in omnibus pedibus Babrium usum esse praeter quintum et sextum, dactylo in primo et tertio. *Duos* pedes trisyllabos uno versu coniungere non dubitavit neque sedibus vicinis ne eos continuaret vitare studuit. cf. *ἀφόβως περιλαβεῖν* 98, 9; *μακρὸν ἐπέρα πεδίον* 43, 10; *μῦς ταῦρον ἔδακεν· ὁ δ' ἐδίωκεν* 112, 1 (cf. 36, 4. 117, 2); *σκεψόμενος. ὁ θύτης* 54, 2; *λέοντος ὑγραῖς χολάσιν· ὁ δὲ λέων* 1, 10: ubi brevibus crebris loci argumentum aliquotiens bene quasi depingi notandum est. Pedes trisyllabos tres in uno fabularum versu invenit Eberhardus 106, 15 *ὅπερ εἶχεν*[1]) *ὁ λέων νεοδρόμῳ λαβὼν θήρῃ*: ubi quominus *εὐδρόμῳ* substituam cum Nauckio eo impedior, quod numerus ille concitatus ipsi argumento aptissimus est.[2]) In fabulis Vaticani et tabularum simile exemplum invenies nullum; 184, 7 in B versus omnino solutus atque scribas potius *διὰ τοῦτ' ἄπαυστα* vel *ἄληκτα κτλ.*

Spondeo in quintam sedem admittendo Babrium aliquotiens rediisse ad antiquissimorum auctorum auctoritatem ipse Lachmannus docuit p. XIII; hinc summam sibi licentiam quidam sumpserunt, quamquam certioribus finibus Lachmanni observationes iam dudum circumscripserat Alfredus Eberhard praef. p. IV. Illud igitur certum, voces *polysyllabas* in molossum exeuntes minimam habere offensionem, quippe cum pausa nulla dirimantur. Tamen non

1) 106, 15 *εἶλεν*, quod Eb novavit cum Berolinensibus, quomodo cum *λαβὼν* coniungi possit non intellego. Inutiles Bergkii coniecturae *παρεῖχεν* vel *νεόδροπον*.

2) Simili artificio 13, 3 *χωλεύων* in v. exitu collocavit.

invenies nisi *unum* exemplum satis certum vel duo 22, 9. 45, 3 *λευκανθιζούσας*; simile illud *παντουργοῖσιν* 141 Nauckii coniectura restitutum est. Cetera (*ἐβλασφήμεις* 89, 4; *ἀντιζωγρήσας* 107, 15) in censum non veniunt, nam ante *ζ* litteram et medias c. liquidis coniunctas poeta vocales interdum corripuit. 111, 6 in Bodleiano non est, quod Zuendelius enotaverat, *ἠλαφρύνθη* (Eb p. IV), sed *ἐλαφρύνθη*, ut in Athoo: quod servare non dubitavi (cf. supra p. XXXI). Praeterea apud Lachmannum p. XIV exempla quaedam invenies longae syllabae in semipedem nonum ante vocem molossicam admissae. Verum ea ne uno quidem excepto aut ad idem illud syllabarum ante *ζ* et *βλ* correptarum genus pertinent (*φησὶ ζωγρήσω* 53, 4; sim. 61, 10. 95, 29; add. *πολλὰ βλασφήμως* 96, 2) aut librorum ope nunc sublata sunt (70, 6 cum m. pr. scribendum *πόληας ἀνθρώπων*, 97, 8 *ἀλλὰ δεσμώτης* cum T, 123, 1 *χρυσᾶ τικτούσης* cum B) vel lenissimis Eberhardi coniecturis emendata (*ἧμιν Αἰσώπου* pr. I 15, *μεθιέναι πίστιν* 100, 4). Epimythistae versus (*ἐκεῖνοι μισήσῃ* 13, 13 etc.) non curo. Iam vides cur in versus exitu 129, 10 *περισσὸν οἰμώξας* dixerit, non *περισσῶς* ut 70, 4 *ταύτης περισσῶς* in colo priore. Babrius igitur hanc quasi Porsonis legem religiosius observavit quam tragici, cum ne monosyllabas quidem longas ante molossum finalem admiserit; nam 97, 8 *ἀλλ' ἢ δεσμώτης* tabularum ope correctum esse vidimus. Quid quod ne ante spondiacum quidem vocabulum in fine versus positum ullum usquam spondeum admisit. Quod quam facile accidere possit testes sunt epimythistae et diasceuastae, cf. 21, 11 *φεύγειν σπεύδων*, sim. 82, 5; 29, 5 *ἀκμῆς γαῦρον*, 73, 1 *εἶχε κλαγγήν*. Itaque coniectura hunc spondeum restitui omnino nefas est; peccavit ipse Lachmannus, cum 95, 23 *καί τι γρύξαι τολμήσῃς* novavit pro eo quod in A legitur *καὶ γρύξαι* (*γρύσαι* EbRth) *τι τολμήσῃς*.

In versus exitu *longas syllabas* Babrium praeferre primo oculorum obtutu perspicies; breves quatenus locum

habeant vetus est controversia. Ego verum fere vidisse opinor Alfredum Eberhard (obs. Babr. 4, praef. p. IV), quo qui aut liberiores fuerunt aut severiores, veluti Gitlbauer et Rutherford, damno haud mediocri haec carmina affecerunt. Itaque in versuum exitu Babrius quasi ex lege esse voluit syllabas natura longas ut canoras et longis antecedentibus suppares[1]); interdum admisit quas proxime ad longas accedere sentiebat syllabas clausas in *ον* vel *ας* atque *νυν τις περ* voculas encliticas cum monosyllabo antecedente coalescentes (*τοίνυν*, *ὥσπερ*, *ἥτις*)[2]), ex apertis quas dicimus syllabis unam fere in -*α* (Eb obs. p. 8); scilicet *ᾰ* vocalis *ὡς φύσει διογκοῦν τὸ στόμα* longarum ambitum paene explere rhetorum erat doctrina (cf. Kuhn, doctr. *περὶ διχρόνων*, *Bresl. philol. Abh.* VI 51 sq., mea Pauly-Wissowa encycl. II 2665, 54). Hinc etiam illud explicandum, quod Babrius dixit *ἀμείνονα σχὼν* (5, 9), *τὴν γαστέρα σχῇς* (86, 10), non *ἀμείνον' ἴσχων*, *τὸν γαστέρ' ἴσχῃς* (quod coniecit Hilberg, quamquam *ἴσχω* formae in his fabulis testimonia desiderantur atque insolita est elisio, cf. p. LIII). Ad hanc normam fabulae codicibus tabulisque traditae diriguntur omnes neque emendationibus violentis admissis neque athetesibus temerariis. Singulare videtur, sed exemplis illis in -*ον* adfine *μεθιέναι πίστιν* 100, 4; *ἱππεῦσιν* 76, 10 a sententia minus aptum quam *ἱππείην*; *κἀκεῖνος* 116, 13 in loco nimis obscuro legitur atque vix sano. Magis etiam dubiosi duo fab. 143 versus in -*ε* et -*εν* exeuntes; scilicet apud solum Suidam inveniuntur neque quin labem contraxerint dubitari potest. Alia diasceuastae vel epimythistae est ars, qui in paucis quos composuit versibus ut accentus legem aliquotiens violavit (37, 13. 65, 1. 73, 1. 140, 9), ita breves plures admisit in exitum, cf. *σὺν ἐσθῆτι* 65, 8, *ἐγυμνοῦτο* 22, 13, *εἰς ὕψος* 47, 16, sim. 81, 5. 10, 14. 37, 13. 107, 18.

---

1) Cf. Philol. LIII 219 sqq., ubi ipsis Babrii verbis (prooem. I 18. II 15) qua ratione versuum exitum pronuntiari voluerit explicavi.

2) *οὐδ' ἄν τις* interpol. 50, 19 a Babrii arte alienum.

Accentus legem argumentis iterum confirmare non opus est. Nam licet nonnulli priorum poetarum persaepe in paenultima versus syllaba accentum posuerint — id quod neque me fugit neque Eberhardum obs. p. 3 —[1]), nemo tamen, ut Eberhardi verbis utar, constanter persecutus usum fecit legem. In Babrii versibus, qui apud Ps.-Dositheum leguntur atque in tabulis ceratis, regulae laesae nullum fere exemplum invenies, in Babrii versibus Athois, epimythia si exceperis quae supra indicavi, perpauca et quae correcturis lenissimis et ipsa Babrii consuetudine commendatis dudum sint emendatae. *ὑπεργήρως*, quod restituerant pro volgato *ὑπέργηρως* (Hertzberg, *Babr.* p. 174), teste Eberhardo ipsa prima manu scriptum exstat in Athoo, sicut legitur in Mediceo Aeschyli Agam. 79; ionicam hanc esse formam coniecit Eberhardus. Refragabantur in Athoo solae pronominum personalium formae quaedam: *κρεῖσσον ἦν ὑμᾶς* | *πάλαι χορεύειν* 9, 9; *ἀσθενεστέρους ἡμῶν* 25, 10; *ἐκφοβεῖν ἡμᾶς* 26, 11; *ὠφελοῦσ' ἡμᾶς* 27, 7; *ὀρνέων ἡμᾶς* 33, 11; *οὐδ' ἂν εἷς ὑμᾶς* 47, 11; *πεφευγότων ἡμᾶς* 58, 9; *σωφρονῶν ἡμῖν* 90, 4; *ἡλίκους δ' ἡμῖν* | *φέρεις* 98, 7; *εἰσάγων ἡμῖν* 113, 4. Sed nota sunt quae de harum formarum accentu enclisi in priorem syllabam reiciendo praeceperunt grammatici antiqui, cf. Arcad. p. 143 *καὶ τὰ πληθυντικὰ τοῦ τε πρώτου προσώπου καὶ τοῦ δευτέρου ἡμῶν ὑ. ἡμῖν ὑ. ἡμᾶς ὑ. τετράχρονοι οὖσαι ἐπειδὰν ἐγκλίνωνται τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξύνουσιν· 'ἤκουσεν ἥμων, ἔδωκεν ἥμιν' καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν οὕτως*. Plura dabunt Lenzi Herodianus I p. 558 sq., Lehrs quaest. ep. p. 124, Kühner-Blass I § 88 p. 339, § 165 p. 591. Hinc in Homeri libris atque in tragicorum codice Mediceo frequenter inveniuntur pronominum illae formae non orthotonumenae, hinc in Herondae papyro Londinensi aliquotiens accentus enclitici sunt adpicti: II 9 ѠϹΉΜΕΑϹ = *ὥς ἥμας*,

1) Deutschmanni et Werneri causa hoc moneo, qui quae Eberhardus et ego disputavimus impugnarunt, non legerunt. Cf. *Centralbl.* 1892, 3, 90.

ΜΑΚΡΗΓΟΡΕΩΝΎΜΕΑϹ = *μακρηγορῶν ὕμας*; contra I 19, ubi persona quae verba facit *ὑμῖν* sibi ipsi opponit, non sine causa scriptum est ΥΜΙ͂Ν. Accentum encliticum omnibus quos adposui locis aptissimum esse (Eb obs. 7) ubi eos inspexeris non negabis. At vero 117, 10 sq. inde a Lachmanno in omnibus editionibus legitur

„*εἶτ' οὐκ ἀνέξῃ*" *φησί* „*τοὺς θεοὺς ὑμῶν* (*ὕμων*)
εἶναι δικαστὰς οἷος εἶ σὺ μυρμήκων;

ὑμῶν cum oppositum sit *σύ* pronomini, enclisin minus commodam esse apparet. Babrium peccasse crederem, si Athoi esset lectio; verum Lachmannus eam e Vaticani fabula repetivit pessime habita, neque nimium tribuendum est tabularum scriptori hoc quoque loco balbutienti. Itaque non novavi *ὕμων* | *εἶναι*, sed probam Athoi lectionem *τοὺς θεοὺς εἶναι* | *ὑμῶν δικαστὰς κτλ.* nimis diu exulantem revocavi, cum praesertim versuum initia persaepe quasi spectent ad exitus, cf. ipsum v. 8 *ὑφ' ἑνὸς δὲ δηχθεὶς κατεπάτησε τοὺς πλείους*. Vides quam egregie ipsa hac exceptione encliseos illa lex confirmetur. Ceterum suspicio oboritur Babrium, sicut Herondam[1]), enclisin etiam in ceteris versus sedibus praeter primam plerumque admisisse. Nam casu vix est factum, quod pronominum formas illas enclisi aptas fere semper inseruit versui medio atque medio sermoni, cf. pr. I 15. 12, 12. 15, 14. 24, 5. 36, 12. 71, 7. 85, 9. 13. 14. 93, 9. 95, 30. 80. Praeter versum supra tractatum (117, 10) in primo pede semel leguntur vel bis: 36, 10 sq. *σὺ μὲν . . ἐνικήθης*, | *ἡμεῖς δὲ καμπτόμεσθα κτλ.*, ubi *σὺ* et *ἡμεῖς* inter se opposita, atque in fabula Vaticani sordibus nondum ubique liberata 121, 4 *ἡμῶν δὲ τέκνα μῆλά σοι περισσεύει*, ubi aut *τὰ τέκνα δ' ἡμῶν* corrigendum est, aut *μῆλα σοὶ π.* scribendum, ut *ἡμῶν* et *σοὶ* voces altera alteri respondeant

1) Cf. R. Meister, *Die Mimiamben des Herodas* p. 846/236. Haud scio an in altera Herondae editione enclisin saepius indicare debuerim.

quod haud scio an sit praeferendum. His igitur locis pronomina illa ut cum vi pronuntientur ipsa res flagitat. Idem cadit in perpauca exempla in alia versus sede posita, cf. 15, 14. 85, 9. 1. Forma trisyllaba cretici ambitum explens (cf. *ὑμέων* – ◡ – Herond. II 27) in orationis initium admissa 90, 1 *ἡμέων ταλαιπώρων*. Cetera Babrium cum enclisi pronuntiari voluisse probabile videtur.[1]) Nolui tamen accentus Athoi mutare excepto pr. I 15, quo in versu palmari coniectura a Gitlbauero et Rutherfordo temere spreta *ἧμιν* formam breviorem ionicam (Apollon. I p. 96 Schneider-Uhlig) poetis optimis tritam Seidler et Eberhardus recuperaverunt; eandem ego induxi in fab. 128, 8 (V). Certe nullus locus relictus est dubitationi. Accentum illum utrum e poetis veteribus et grammaticis addidicerit Babrius an repetiverit ex ipsa lingua cottidiana ne quaeras; utrumque fontem eum adiisse probabilius est.

Versuum exitus cum tam anxia cura Babrius formaverit — ut Eberhardi verba mea faciam —, *numerus verborum quae in ultima versus sede collocari possent artioribus finibus circumscriptus est* (Eb praef. p. IX); inprimis frequentavit nominum genetivos num. plur., participiorum act. genetivos femininos sing. num., comparativos

---

1) Silentio praeterire nolo miram Arcadii regulam (p. 140 Herod. I p. 564 L.), secundum quam sicubi vocabulum paroxytonum praecedit enclisis locum non habet (*μεταμέλει ἡμῖν*, Kühner-Bl. I p. 340). Cui cave ne nimium tribuas. Nam ignorasse eam videntur grammaticorum veterum principes, cf. Herod. schol. A 147, Apollon. Dyscol. ed. Schneider-Uhlig I p. 35 sq. (*ἥρπασέ τις ἧμων*); p. 97 *ὑμῖν . . παρ' Ἴωσι προπερισπᾶται ἐγκλινομένη . . καὶ ἔτι παρὰ Δωριεῦσιν· ὅσαις ὗμιν*, ignorasse poetae Attici, cf. Arist. Lys. 124 *ἀφεκτέα τοίνυν ἧμιν*, Soph. Oed. R. sec. Med. 39 *νομίζει θ' ἧμιν*, El. 272 *τὸν αὐτοέντην ἧμιν*, sim. 496. 827. 1318. 1443 etc. Babrius eam non novit. Ceterum Dindorfius (lex. Soph. p. 135, praef. Il.[4] p. VII—XIII) formas illas barytonumenas 'inani magistrorum subtilitati et perversitati' deberi contendit. Verum quam scite linguae *μέλος* auribus illi exceperint hymni Delphici docent (Philol. LIII Suppl. 113 sq.); neque a. 1870 Babrii testimonium neglegere debebat Dindorfius.

disyllabos (*μείζων, ἥττων, κρείσσων*), pronominum adiectivorum adverbiorum formas quasdam (*ἥμας ὕμας, τοιαύτην τοιούτοις, δυσδαίμων, -ώδης, κἀκείνη, ἐξαίφνης οὐ πόρρω, λίην οὕτως*), infinitivos temp. praes. fut. aor., indicativos fut. act. et aor. pass., imperfecta verborum contractorum, velut *ὡμίλει -ουν, ἠρώτα*, coniunctivos et participia aoristi primi activi, plusquamperfecta activa velut *εἱστήκει τεθηρεύκει* (quibus iam Herondas crebro usus est in eadem sede), maxime vero verborum ab *ἀν- ἀπ- ἐπ- κατ-* incipientium formas tetrasyllabas (*ἀναστήσας, ἀνεζήτει, ἀποθνήσκων, ἀπεκλείσθη, ἀπεθρήνει, ἐπηρώτα, ἐπεζήτει, ἐπισκήπτων, ἐπιτρύξας, ἐποπτεύειν, ἐφαπλώσας, ἐφεδρεύω, ἐφιππεύων, ἐφωρμήθη, καθειστήκει, καθωμίλει, καθευδόντων*).

Babrii choliambos post thesin aut tertiam aut quartam *semper incidi* praeter Gitlbauerum (cf. Gb Babr. 27, 2. 45, 12. 59, 16. 83, 1. 142, 4. 129, 5. 19. 197, 1) omnes consentiunt (cf. Eb praef. p. V).[1]) Atque ad caesurarum rationem quodam modo spectat quod de monosyllabis in medio versu admissis observavit *Radermacher* Philol. LV 434 sq. Scilicet ubicunque *in semipede quarto monosyllabum breve legitur atque monosyllabum a littera consonanti incipiens ante caesuram semiquinariam insequitur, alterum monosyllabum nusquam non longum est* aut, quod plerumque fit, natura, aut positione[2]):

I. Pr. I 12 *ἐφύετ' ἐκ γῆς*, sim. 66, 3;
13, 11 *ἔλαβόν σε σὺν ταῖς*;
38, 5 *τὸν πέλεκυν ὅς μου*;
45, 1 *ἔνιφεν ὁ Ζεύς*, sim. 59, 3;
47, 3 *ἔμελλε γὰρ δή*;
82, 6 *ὃ δ' οὐχὶ τὸν μῦν*, sim. 108, 14;

1) Mero errore ni fallor factum est, quod versus Eb 134, 4 (infra 171 p. 157 adn.) caesura caret. Epimythistae versus (140, 9 all.) in censum non veniunt.

2) 129, 1 *ὄνον εἶχέ τις καὶ* exemplum nimis incertum a Gb refictum. Diversi generis *τὸ ζῷον. οἱ δὲ* (28, 8) sim.

95, 72 *ἔμελλε γάρ σοι*, sim. 83;
111, 21 *διέβαινε τὸν ῥοῦν*,
II. 118, 1 *μυῶν ὃ μέν τις βίον ἔχων ἀρουραῖον*;
124, 17 *ἔργων δὲ τίς σε πρωινῶν ἀναμνήσει*.

Quod 22, 13. 16 invenitur *ἀεί γὰρ ἕν γε* interpolatoris esse, non poetae, supra vidimus, nec melioris notae sunt quae apud Gitlbauerum legis 171, 5 (infra 179, 5 p. 164) *πλὴν τοῦτο γὰρ τὸ βύκανον* verba paraphrastae Byzantini a Gitlbauero disposita. Haec igitur certa quaedam lex est, quam coniecturis violare non licet. Omnino autem ante caesuram semiquinariam *monosyllaba producta Babrium Athoum longe praeferre brevibus*, non praeferre Pseudo-Babrium Gitlbaueri[1]) recte observavit Radermacher p. 435. Hinc etiam illud explicationem mihi habere videtur, quod Babrius *voces quasdam levissimas*, veluti (quod semper elidit) *ποτ' τι ἐν ἐπ'* saepe adhibuit in semipede tertio vel nono (*αἶγάς ποτ' εἰς* 3, 1, sim. 6, 3. 9, 2. 10, 9. 29, 1. 31, 1 etc., *ἀπολέσαι ποτ' ἐζήτουν* 21, 1, sim. 33, 8. 93, 1. 115, 1. 127. 8. 134, 18; *ὅταν τι ποιῇς* 20, 8, sim. 67, 8. 89, 7. 98, 3; *συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου* 7, 5, sim. 11, 3. 24, 8. 26, 12. 57, 4. 59, 2. 94, 6. 95, 63. 31. 111, 13; 37, 1. 58, 4. 63, 2), rarius in semipede septimo (28, 3. 102, 11; 111, 5. 116, 14), *nunquam quantum video admisit in semipedem quintum*. Nam 43, 1[a] (quod sero intellexi) *θέρει* ⟨*τις*⟩ potius supplendum videtur, quae forma aliquotiens hac versus sede recepta est, cf. *ὡς θύλακός τις πασσάλου* 17, 2, sim. 88, 1. 91, 3. 108, 1. In Gitlbaueri fab. 163, 1 *πέρδικα θύειν τίς* ⟨*ποτ'*⟩ *ἔθελε* primo verbo excepto omnino nullum Babrii esse tabula cerata didicimus, cf. infra p. 127 fab. 138, 1.

Ceterum in monosyllabis inserendis utique magna cautio adhibeatur necesse est; peccarunt in hoc genere plerique eorum, qui his fabulis redintegrandis operam navarunt. Tria monosyllaba continuata Babrius medio

---

1) Gb 143, 1. 145, 1. 154, 5. 166, 4. 182, 2. 189, 1. 190, 4. Coli prioris ultima longa, ubi optio datur, praeferenda, cf. 70, 4 (supra p. XLI) 74, 10. 105, 3 etc., ind. s. *οἶκος*.

versu saepe inseruit[1]), raro quattuor admisit (58, 4), plus quam quattuor nunquam coniunxit neque plus quam sex (34, 11. 95, 31) uno versu comprehendit. Certe tales voculae ultra modum coacervatae, qualia leguntur apud Gb 208, 3 *καὶ* | *δή* | *τιν'* | *εἴ* | *ποθ'* | *ὁ* | *μὲν* | *ἄγραν συνειλήφει* (sim. v. 5), etiam nostras aures offendunt, nedam Babrii, poetae tersissimi. Contra voces monosyllabae et disyllabae saepe ita sunt temperatae ut totum versum efficiant, cf. pr. I 5 *ἐπὶ τῆς δὲ χρυσῆς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ζῴων*, 54, 3 sq. *ὅταν δὲ τὴν σὴν ὄψιν, οὐδ' ἀνὴρ φαίνῃ*, sim. 1, 7. 20, 8. 22, 1. 36, 6 al. (Eb praef. p. IX), neque hos numeros satis eleganter decurrere negabis.

Sed haec in transcursu attigi.

Versus incidendi legibus cognatae sunt *rationes interpungendi* vel sermonis dividendi.

Sollemnes interpunctionis loci versuum exitus sunt atque caesurae semiquinaria et semiseptenaria; unde etiam illud explicatur, quod *φησί* et *εἶπε* post incisionem tertii pedis plerumque ponit vel etiam ante eam.[2]) Verum etiam hemistichium prius longa pausa dirimere versusque initium cum versu antecedente coniungere non dubitavit poeta, veluti *αἱροῖτο. χὠ* 8, 3; *τὸ ζῷον. οἳ δὲ* 28, 8; *ἐλθοῦσιν. ὁ δὲ λιθουργὸς* 30, 7; *εὔχου. παρέξει* 63, 11; sim. 26, 12; 33, 7. 11. 13; 47, 9; 50, 12; 69, 6; 75, 14; 85, 9. 12;

1) A Babrio alienum quod in exitu legitur 50, 20 *οὐδ' ἄν τις*.

2) Monuit hoc Alfredus Eberhard p. IX, cf. indicem. 95, 78 *βασιλῆά φησι* scribendum est, verum hic locus a ceteris diversus. 53, 4 spondeum illicitum ut vitarent *φησί* post caesuram semiseptenariam transponere solent; lectionem receptam ego non exterminavi, quamquam offensioni est quod poeta ne in versus exitu orationem discinderet *φησί* vocem in illum locum nunquam admisit. Ego Babrium „*ἐγώ σε*“ *φησί* „*ναὶ μὰ Πᾶνα, ζωγρήσω*“ scripsisse putarem secundum Hipponactis consuetudinem et Herondae, si *ναὶ μὰ* vocum vel unum exemplum exstaret codicibus traditum. Certe etiam hinc offensionem habet quod scripsit Gb Babrii sui 168, 4 *μήπως σὺ*“ *φησίν* „*ἁρπάζειν* (e), sim. apud eundem 169, 13. 174, 5. 185, 5.

93,11; 94,3; 95,28. 68; 112,2; 129,22; 130,11: 132,2. 7; unde commendationem habet quod conieci 134, 10 τὤπισθεν ad versus antecedentis exitum referendum. Cavet tamen poeta *ne unquam semipes primus* (⏑, ⏑⏑, –) *ab altero* (⏑̄, ⏑⏑) *graviore pausa divideretur.* Bis particulam monosyllabam vocativo praemisit 134, 5 πῶς, ὦ τάλαινα atque 133, 5 πῶς, οὗτος, ἁπαλῇ (quod coniectura restitui), saepius ὃ ἦ καὶ orationi directae, veluti 7, 7 ὃ δ' „οὐ προάξεις;" εἶπεν, sim. 53, 3. 8; 82, 6; 84, 5; 121, 4; 67, 5 καὶ „τὴν μὲν αὐτός" φησι, sim. 68, 9. Singulare nec tamen dubitationi obnoxium ὅς, εἴ τις ἦλθεν 106, 63 (ubi haud scio an delenda sit stigme), duriusculum quod in tetrasticho legitur pessime habito εἶφ' „ἡ γὰρ ὀρθή 8, 4; 117, 10 εἶτ' „οὐκ ἀνέξῃ", quam interpunctionem novavit Rth, omnino ineptum. Denique quod Gitlbauer tentavit 24, 4 „οὐκ" εἶπε κλαύσας vel (cf. p. V) „ἀλλ'" εἶπε κτλ. loco simili nullo potest stabiliri; sed verba sanissima οὓς εἶπε παύσας proterve eum vitiasse quivis intelleget.

In altero hemistichio leniores interpunctiones non vitavit, graviores aliqua cautione adhibuit post iambum quartum et syllabam quae sequitur, omnino *defugit post iambum quintum.* Prioris generis haec sunt exempla: ἢν θέλῃς, ἐμῇ μνήμῃ pr. I, 17 τοιγαροῦν, μεθ' ὧν ἥλως 13, 12; ὥσπερ εἰκός, ὡμίλει 15, 2, sim. 28, 2. 5; εἶτ' ἔχεζε. τοῦ δ' ὄνθου 40, 2, sim. 48, 2; 57, 8; 88, 6; 95, 79. Post iambum quintum non inveniuntur nisi haec: εἰ δὲ μή, θνήσκω 7, 6; φιλτάτη, ζῴεις 12, 7; τοὺς πέριξ, ἄρνα 23, 4; λεπτῶν, εἴ τις ἔστι που, ῥάβδων 47, 4; καρδίην ἔχειν, ἥτις 95, 101; sim. 102, 11; ὦ φίλη, ψαῦσον 106, 21; sim. 107, 7; 109, 3; εἰ θέλεις, ἥμας 134, 15; ὡς λέγεις, ἥκων 135, 11. His locis quamvis commate interpungere solemus, tamen spondeum ultimum artissime cum eis quae antecedunt quasi cohaerere facile senties, excepto uno fortasse versu 23, 4 quem labem contraxisse negari vix potest.[1]) Diversi generis est εἶπε παισὶ νηπίοις „ὥρη |

1) Scribendum fortasse ἔθηκε δ' εὐχὴν . . . | Ἑρμῇ γομαίῳ,

νῦν ἐστιν ὄντως κτλ. 88, 17, quamquam haud scio an Vaticani *εἶπε π. ν. οὕτως·* | *„νῦν ἐ. ὥρῃ* praeferendum sit. Vides igitur 43, 18 *μηδ' ἀπελπίσῃς· οὕτω* etiam interpunctione vitiosa epimythii interpolatorem sese prodere; *παῖ, ζῆλον* in epim. 18, 15 vix habet offensionem. Certe qui haec carmina emendaturus vel redintegraturus est, ante spondeum ultimum pausas vitabit, unde refelluntur Gitlbaueri quaedam tentamina, veluti Gb 160, 11 *συρίσας· ἥμιν*, 212, 3 *ἤθελεν, τέττιξ.* Scilicet versus exitum ipso spondeo nimis gravatum pausa etiam impeditiorem reddere noluit poeta.

Hiatum illegitimum Babrium omnino exclusisse fabulae Athoae testantur; voces quae apud Gitlbauerum leguntur hiantes (Gb 126, 3; 50, 6; 196, 3; 167, 2) Gitlbaueri sunt, non Babrii. *τί οὖν* 87, 5. 140, 4 omnibus poetis tritum; vocales vocali elisa concurrentes inveniuntur 1, *8; 12, 5; 50, 6. 10; 61, 3.

Elisionis leges, quas qui post Eberhardum has fabulas ediderunt non satis respexerunt, accuratius describam.

In uno igitur versu Babrius *raro plus quam duas syllabas elisit*, neque unquam plus quam tres, id quod primus docuit Eberhardus p. V. Tres elisae inveniuntur 19, 6[a]. 50, 6. 53, 7. 79, 5. 84, 6. 88, 13. 129, 7. Vitiosus igitur Gitlbaueri versus 145, 1 (quattuor syllabis oppressis) et qui sunt similes.

Vocabulorum genera quaedam, ut iamborum poetae antiquiores, Babrius ab elisione prorsus exclusit.

Πανί, τοῖς πέριξ ἄντροις (dat. loci) *λοιβὴν παρασχεῖν*, nam emendatio quam olim Ritschelio probavi et infra p. 28 adnotatione recepi, illud habet incommodi, quod etiam in versu 5 littera ut mutetur necesse est. Notae sunt Mercurii Panis Nympharum speluncae, notae libationes dis agrestibus oblatae, cf. Porphyr. opusc. p. 69 Nck.; Long. II 32. III 12 p. 290 H. Fab. 165, 1 *⟨ὕδατι⟩ παῖς μαθών, λίην* | *ποταμὸν διειδῆ* supplementum (*λίην* ad *διειδῆ*) durius videtur, quam pro Babrii arte; longe diversum quo provoces 21, 4 sq.

I. In polysyllabis *post duas breves brevem ultimam nunquam eum abiecisse* (x ◡◡ [◡]) egregie observavit Lachmannus (praef. p. XV).[1]) Nam prorsus singulare nec satis locuples tetrastichi 8, 2 πότερ' ἀναβαίνειν testimonium est, praesertim cum in v. 4 similis quaedam lex violari videatur; certe eiusdem generis locum alterum in Babrii libris invenies nullum.

Satis hercle mirum, quod omnes fere critici, ne Eberhardo quidem excepto, hanc legem neglegere non dubitaverunt. Non igitur scribi potest δασύποδ' ἐξαναστήσας 69, 1 (Bgk), τὰ λοιπὰ δὲ [!] μέρε' vel μέλε' εἶπεν 134, 4 (Eb Rth Gb), σκυταλίδ' ἔσεισε 130, 8 (Eb Rth), στελίδι' ἐγεννᾶτε 143, 4 (Gb 140, 4) vel quae leguntur apud Ps.-Babrium Gitlbaueri μαχόμεθ' οὐδ' 151, 12 τὰ δ' ἀγάθ' ἠρώτα 176, 3, sim. 152, 3; 177, 8 (in versu prorsus barbaro); 183, 3; 193, 3; 203, 2; 209, 1; 210, 7 saepius. Ipsis his vitiis tam frequentibus casui non dandum esse comprobatur, quod talia apud Babrium nunquam occurrunt.

II. Vocabula *paeonis tertii* mensuram explentes, qualia *in versus initio* potissimum inveniuntur, *medio versui nunquam* aptantur syllaba ultima elisa vel ictu rhythmico in primam syllabam remoto (◡̣◡ – [◡]). Certe inauditum quod Lm scripsit 137, 6 ἔλεγοντ' ὄψα (pro ἔλεγον). Nec magis voces *palimbacchiacae* elisa ultima in versum medium admitti solent (–̣ – [◡]); inveniuntur aliquotiens *in primo pede*, ubi altera sub ictu est (– –̣ [◡, πειρᾶσθ' 47, 9; sim. 47, 14. 2, 4. 33, 13; cognata ὀρχεῖσθ' 80, 2 καθεδοῦμ' 44, 4). *Antispastica* (◡ –̣ – [◡]) decurtata admisit quidem, sed perraro (ἐδείπνησ' 42, 7, ἐφικνεῖτ' 19, 6[a]; ἀμέλγοντ', quod 128, 3 coniecit Lm, prorsus incertum est.

III. Eiusdem generis est, quod *nunquam fere obtruncantur nominum substantivorum et adiectivorum quae in*

---

1) Simili legi obtemperans nescio an Quintus Smyrnaeus Babrio et aetate et patria suppar ἔριν sim. formas adhibuerit, vitaverit ἔριδ', cf. Zimmermann, *krit. Unters. zu Qu. Sm.* p. 24 ad v. 365.

vocalem α potissimum desinunt formae tribrachi vel trochaei (⏑⏑⏑, ⏑⏑) *ambitum explentes*, veluti ἄρνα γυῖα Δία δῶμα δῶρα ζῷα θύμβρα κακὰ κέντρα κνίσμα κύνα μέτρα νῶτα πόδα πτερὰ ᾠὰ χέλυμνα, θερμὰ μέγα φίλα μοῦνα. Certe *trochaicorum elisa non inveniuntur nisi perpauca* et quorum syllaba prior satis plena sit et gravis: σῶμ' ἔφασκε in tetrasticho suspecto 14, 2, ἄνδρ' ἐπηρώτα 50, 7, sim. 116, 5, τὴν παῖδ' ἀπῄτει 98, 15, πνεῦμ' ἀναλγὲς 122, 8, φάσμ' ἀληθεύσῃ 136, 5 loco incerto, *nullum omnino bibrevium* (⏑⏑).[1] Praeterea quod gravissimum est *tales voces breviatas in semipede ictu non percusso delitescere nunquam passus est Babrius.* Vides igitur, non uno nomine suspiciosum esse versum quem Lachmannus e V restituere sibi visus est 128, 8 φέρβεις δ' ἄρ' (!) ἡμῖν τὴν κύν' ἐν μέσοις ταύτην, ubi ego ἧμιν forma enclitica ascita (supra p. XLV) τὴν κύνα δέ φ. ἧμιν ἐν μ. τ. Eisdem vitiis laborat quod Gitlbauero duce 'summa cum fiducia' Rutherford scripsit 134, 7 (V) τὰ πορευτὰ βαίνει πάντα ⟨καὶ⟩ πόδ' εὐθύνει; fuerit potius πόδα τ' ἐπευθύνει vel κἄντα πόδας ἐπευθύνει. Certe disyllaborum nominum ultimas scripturis coniectura restitutis elidi nefas est. 68, 5 e duobus Athoi versibus nimis illis quidem contortis unum conflavit Rutherford atque 'Babrio ipsius verba se reddidisse' gloriatur λαχὼν δ' ὁ Φοῖβος τόξ' ἔρυσσε κυκλώσας — at voculam illam nimis brevem τόξα syllaba ultima Babrius non privasset. Plane eadem Rth commisit 23, 4, ubi versum genuinum abiecit atque versus qui sequitur initium ἄρν' ἂν παρασχεῖν verbis interpolavit; in codice est λοιβὴν παρασχεῖν. Denique, ne irritum fieret δὶς καὶ τρὶς τὸ καλὸν proverbium, idem 129, 5 'summa cum fiducia' proposuit ὄνος δὲ τὴν μὲν νύκτ' ἔμειν' ἀλετρεύων: sed elisioni nimis durae accedit ἔμειν' verbum otiosum atque caesura perturbata. νύκτα, pro qua voce in argumento persimili ἑσπέρην habet poeta

1) Illud quoque memorabile quod α illud finale ter excipitur altero α. Ceterum 14, 2 in promptu est transpositio αὐτοῦ (ἔ)φασκε σῶμα, 50, 7 κεὐθὺ δρύτομον ἠρώτα emendatio, neque tamen contra Athoi auctoritatem talia mutaverim.

(29, 2. 83, 2), diasceuasta Vaticanus interpolaverit idemque verbum quale est *ἔκαμνεν* oppresserit, ne plures versus syllabae essent quam duodecim.[1]) Multa huius generis inveniuntur apud Gitlbauerum; durissima *ἐπικαχλάσας ῥεῦμ' εἶπεν* Gb 165, 4, *κολοιοῦ τὰ πτέρ' αὐτίκα* 186, 9, *πολλὰ τὸν Δί' ᾐτήκει* 201, 2, sim. 204, 1; 145, 1; 149, 1; 150, 4; 182, 3; 183, 5; 186, 2; 192, 7; 213, 8 all. Iterum ipsa haec errorum frequentia consulto talia Babrium vitasse testatur. Ceterum ne in polysyllabis quidem nominibus frequens est ultima syllaba suppressa, cf. tamen 11, 1; 12, 3; 21, 4; 95, 3. 40 pr. II 2. 131, 15. *Adiectivum elisione decurtatum*, excepto *φίλταθ'* superlativo trisyllabo 63, 4, *nullum omnino invenies*[2]); quippe aut prima illa regula plerumque comprehenduntur (*ἱλαρὰ* sim.) aut tertia (*μοῦνα* sim.).[3]) Adiectivis adfinia *participia*, quorum masculini et neutrius generis formae proparoxytonae in *-τα* exeuntes *-α nunquam abiciunt* (nam 127, 1 quod volgo scribunt *γράφοντ'* corrigitur ex B*, atque 128, 3 *τὸ γάλα δ' ἀμέλγων* si vitium subest, *ἀμέλγοντ'* coniectura non tollitur), generis feminini formae non decurtantur, nisi properispomenae ter (*ὠφελοῦσ' ἡμᾶς* 27, 7; *φυσῶσ' ἑαυτὴν* 28, 7; *ἐλθοῦσ' ἐποίει* 116, 7).[4])

IV. Eadem severitate *verborum quorundam formas trochaicas*, quibus *ν ἐφελκυστικὸν* addi potest, *decurtari non passus est:* dixit *ἐστί(ν) φη(α)σί(ν) εἶπε(ν) εἷλε(ν) εἶχε(ν) εὗρε(ν) εἶδε(ν) ἦγε(ν) ἦλθε(ν)*, non dixit *ἔστ' φήσ' εἶπ' εἶχ' εὗρ' εἷλ' εἶδ' ἦγ' ἦλθ'*, exceptis exemplis paucissimis, quae suspicione non sunt immunia neque occur-

---

1) Nisi latius repsit corruptela; nam *ὄνος μὲν ἔκαμεν ἐ. ἀλ.* numerosius. Quamquam quod in fine habet V *λατρεύων* a sententia non ineptum est.

2) Observavit hoc Ficus p. 846. Certe etiam hinc offensionem habent quae coniecerant Hilberg 5, 9 *ἀμείνον' ἴσχων*, Lm 123, 1 *χρυσέ' ᾠά*, Bgk 134, 4 *λοίπ'*. Cf. Add. 1, 8.

3) Ab Heronda aliena haec anxietas (cf. Meister p. 778), quippe qui vel disyllaba elisa atque ictu non percussa admiserit, cf. IV 40 *ἓν γὰρ στόμ' ἐστι* III 47, sim. V 71.

4) 86, 8 *σκώπτουσ'* corr. vix opus est; 183, 2 ci. *φέρειν*.

runt nisi *in primo pede.*[1]) Nam εἶφ' „ἡ γὰρ ὀρθὴ" 8, 4, atque ἣ δ' εἶπ' „ἐμοὶ" 80, 3, in fabulis tetrastichis invenies, quas e plenioribus contractas esse iam Eberhardus coniecit. Restat unum 17, 2. 133, 2 (tetr.) τὸν δ' εἶδ', ubi contra libros scripturam mutare nolui, quamquam et numerus et sermo magis evadet Babrianus, ubi scripseris ὃν (vel τὸν, qui erroris fuerit fons) ἰδὼν ἀλέκτωρ — τοιαῦτ' atque τὸν δ' εἶδε κερδώ[2]). 129, 13 ἦλθεν ἄμετρα λακτίζων scribendum, scilicet ἄμετρα vocis media brevis est (cf. p. LVIII). Etiam hanc legem violare solent critici recentes. Apud Rutherfordum 52, 3 receptum legis quod dubitanter coniecerat Eb εἶχ' (εἶλ'), ἔφη δ' οὕτως; sed incidit in Scyllam, nam bene A εἶχε, τῇ δ' οὕτως, cf. infra p. LXVIII. Similia commendavit Kn ad 88, 6 atque Gitlbauer Ps.-Babrii 148, 6 („ἐποίεις" εἶπ' „ἔχουσα"); 170, 2; 201, 12 all.[3])

In verborum formis polysyllabis minus anxius fuit neque solum ε (ἀπῆλθ' 58, sim. 5, 4; 34, 1; 49, 3; 50, 1. 6; 58, 5; 59, 2; 129, 7. 15; ἐδείκνυ' 50, 10, sim. 69, 2; ἔσχετ' 128, 12; ἀκούσατ' 85, 6; 47, 9. 14), sed etiam ο (ἐφύετ' pr. I 12, sim. 2, 4; 4, 2; 10, 8, ἐξανίστατ' ἐξαίφνης 116, 8, sim. 97, 9. 136, 6. 188, 4) ᾰ (κἀπώμοσ' 75, 20, sim. 77, 11; cf. 128, 3 adn.), ῐ (ἔλθωσ' 33, 13) atque ipsum αι (καθεδοῦμ' ἀπελθὼν 84, 4, sim. 80, 2 in tetrast.) abiecit.

Poetarum optimorum aemulus[4]) saepissime elisione

---

1) Diversi generis ἔσθ' ὅπου formula 112, 9 atque imperativi 12, 11. 75, 10.

2) Haec dudum composueram, cum accuratam Fici disputationem inspexi apud Rossbachium p. 846, unde quae ego exposui suppleri possunt. Exempla plurima composuit Ficus, sed summam rei, quae verborum ambitu atque ictu rhythmico contineri videtur, vereor ut recte perceperit. Atque dolendum quod Rutherfordi coniecturis et athetesibus tantum tribuit, ut gravia quaedam exempla ab eo oppressa neglegeret.

3) Tales formae ne apud *Herondam* quidem frequentes atque sicubi occurrunt sub ictu positae, ut VI 67 ἦλθ' ἔχων.

4) A. W. Verrall, *On a metrical practice in greek tragedy* Journal of Philology XII 1, 136 ff. Ficus p. 845.

usus est in pronominibus (ὅδε τάδε sim., με σε, πάντα τίνα ταῦτα τοιαῦτα τοῦτο ὅσα), praepositionibus (ὑπὸ ἀπὸ ἐπὶ παρὰ κατὰ διὰ μετὰ), adverbiis coniunctionibus particulis (ἵνα ἔνθα τάχα εἶτα ἔπειτα ἡνίκα ὕστατα ἔσχατα; δὲ γὲ τέ πότε τότε sim.). Numquam elisit ὅτι, sed ἔτ' = ἔτι coniectura ei restituere non dubitavi (111, 10; 22, 4); nam quamquam in A mero ni fallor casu ἔτι ι elisa nusquam scriptum est (cf. 57, 11; 59, 6; 81, 2), fere ex regula decurtatur οὐκέτ' (26, 7. 11; 75, 8 etc.).[1] Scilicet ut vocabulorum graviorum genera quaedam ab elisione prorsus exclusit, ita *leves quasdam voculas in brevem vocalem exeuntes aut raro aut nunquam forma plena versibus inseruit*. Quo in genere maxime memorabile illud, quod ποτὲ *particulae encliticae*, qua nulla fere frequentior in his fabulis, *ultimam* quantum video *semper elisit neque unquam ictu feriri passus est voculam nimis levem* (cf. supra p. XLVII).[2] Dixit igitur τί ποτ' ἦν (58, 4), αἶγάς ποτ' εἰς ἔπαυλιν (3, 1), ποῦ ποτ' ἦν (28, 3), μήποτ' ἀρχούσης (134, 18, sim. 71, 3), non admisit λέοντά ποτε νομεὺς vel οὐδέ ποτε καταρχούσης. Nam ὥδευέ ποτε λέων 194, 1 legitur in loco a paraphrasta Bodleiano nimis correpto et corrupto[3]) atque fab. 136, 12 ut καὶ δή ποθ' ἑστὼς legatur (cf. 9, 2) Babrii et ars et sermo (33, 3; 112, 3) flagitat.[4] Iam in fabulis Vaticanis potissimum et Bodleianis sescenties plena huius voculae forma transposita vel inserta versum restituerunt vel lacunosum supplerunt. Cf. 202, 1, ubi Eb φραγμοὺς ἀλώπηξ ποτὲ proposuit; sim. infra 239 p. 204 all.; plurima dabit Babrius Gitlbaueri ποιμὴν ποτε συνεὶς 149, 4; sim. 148, 1; 152, 1; 161, 1;

---

1) Forma plena bis occurrit 25, 9 et 103, 1. Ceterum cum alia quaedam vocabula bibrevia ab elisione exclusa esse viderem, ἔτ' non admisi, nisi in primum pedem; 70, 5 ἐπ' αὐτῇ omnino praeferendum.

2) πότε interrog. uno v. 124, 16 invenitur (el.); de δὲ cf. ind.

3) Non igitur sufficit λ. ⟨τις ἅμα⟩ σ. ἀ. supplementum.

4) Tabula cerata hoc loco non satis integra, neque tamen de Hesselingi lectione dubitaverim.

185, 1; 191, 1; 198, 1. Talia igitur a Babrii arte aliena.

Idem est observare in vv. τάχ' (7, 6; 106, 28; 120, 5) et ὅτ' (84, 6; 86, 10; 88, 19); nam ὅτε δροσώδης versus initium fuisse 124, 19 diasceuastae Vaticano non credo; fuerit ὅτε δή, ut τότε δή 89, 10.

Aphaereses quas dicere solemus Babrius non adhibuit nisi lenissimas tritissimasque ε vocalis augmenti potissimum atque ἐπὶ praepositionis (Ahrens, opusc. p. 78): δαίτῃ 'λέλυτο 32, 9, χρόνῳ 'γεγηράκει 103, 2, ἀεὶ 'βόσκοντο 65, 1[b], nisi augmento has formas carere voluit, ut γεγ. 46, 10 μεμισήκει 111, 16, τεθηρεύκει 138, 1, atque adeo πωλεύμην 128, 11[1]); μὴ 'πιλιχμήσῃς 48, 6 (cf. 135, 5; 136, 16), ubi nimis singulare neque a sententia omnino commendatum quod coniecerunt RthBgk 'πολιχμήσῃς. Etiam ὁπουστί 116, 9 dubites an per aphaeresin accipias, ut scribi solet Soph. Ai. 733 ποῦ 'στι. Sed crasi simili exaratum est οὑθοὔνεκ' 25, 3. μὴκφρενωθείην 101, 5 et μήχειν 59, 11 coniecturae improbandae.

Crasi saepius indulsit poeta, ita tamen, ut duriora omnia anxie vitaret.[2])

Frequentissima καὶ vocula commixta cum pronominibus (κἀκεῖνος sim., κἀκεῖ 118, 4; 136, 8, καὐτός sim., κἀγώ sim., cf. ind.) articulo (χὠ χἠ) praepositionibus (κἀν κἀς 19, 5; 128, 11; 80, 3. 4; *127, 3. 133, *3) adverbiis coniunctionibus (κἢν κἂν 46, 10, κἀγγύς 95, 15, κοὐ 46, 8; 51, 9; 95, 23 saep., κἄτι 81, 2, χὤπως 136, 9). Aliquotiens coniungitur cum nominum substantivorum litteris ἀ et ἐ (κἀνθρώπου 59, 10; sim. 122, 11; 12, 23), cum verborum augmento atque ἀπο- ἐπι- ἐξ- ὑπο- praepositionibus (κἀτίμα 20, 5, sim. 33, 15; 62, 2; 76, 2; κἀπέθεντο 2, 10, sim. 34, 6. 10; 75, 19; 133, 3; χὐπέτεμνε 37, 4)[2]); ε et α vocales fre-

1) Cf. W. Schmid, *Der Atticismus* I p. XV 83. Schanz, Proleg. Plat. XII p. XIII.

2) κἀσπαίρων cur corrigamus 6, 13 causa est nulla, cum Babrius etiam σπαίρω forma utatur.

quentia longe praevalere facile observabis. Neque tamen video cur in suspicionem vocemus quod in A olim scriptum erat *κἰχθὺς* pr. I 10. Quid enim mirum in tanta vocabulorum ab *ι* incipientium paucitate, quod exemplum gemellum apud Babrium invenitur nullum? Simile nec minus singulare *χὐπέτεμνε* 37, 4. Accedit quod non solum Herondas dixit *κἠσῶ* IV 6 atque adeo *χἰλαρὴ* I 40, sed ipse quem probe novit Babrius Euripides *χἰκετεύετε* Hel. 1024 (Lucius de cras. 16 diss. Argentor. IX 362). Omnes igitur coniecturae (*δὲ φυκὶς*, *δὲ δελφὶς* sim.) inutiles.

καὶ cum adiectivo coalescens invenitur nullum. Fortasse hoc casui dandum est; sed coniectura tales formas non restituerim cum Eberhardo (72, 6).[1])

Articuli[2]) cum ὁ et ἡ formae ex regula prima nominis syllaba recipiuntur (memorabile quod coniectura restitutum est *ἡπίβουλος* 135, 5)[3]), tum τὸ οἱ τὰ aliquotiens contrahuntur cum ε insequente (*τοὔλαιον* 48, 7; sim. 51, 6; 55, 3, *τἀπίχειρα* 5, 9, *τἀμά* 13, 11; 30, 9) vel α (*ταὐτὸ* 68, 7, *ἅλλοι* 31, 17, *τἀσθενῆ* 102, 12, *ταὐτὰ* 47, 14). Singulare, sed dubitationi non obnoxium 99, 4 (V) *τῷ* coniunctum cum ὠ-, *τὠκυπτέρῳ* (ubi perperam dualem restituit Rth, quo numero Babrius nunquam usus est). Quippe in inscriptionibus vel *τὠλυμπίαι*, apud Atticos *τὠφθαλμώ τὠβολώ* occurrunt.[4]) Simile quod coniectura restitui 134, 10 *τὤπισθεν*.

Crasibus scriptura non expressis prorsus abstinuit poeta a comicorum veterum vel Herondae audacia longe remotus. Unicum quod in A invenitur exemplum *ἐγὼ οὐ περυσινός* certa versus utique corrupti emendatione ipso

---

1) Eberhardi *καἰθέριον* 72, 6 etiam eo singulare est, quod *καὶ* cum *αι* mixtum in his fabulis non occurrit.

2) Hunc locum primus cum cura tractavit M. Ficus l. s. p. 847 sq., neque vitio ei verterim, quod gravia quaedam exempla omisit neque codicum lectiones ubique satis respexit.

3) Crasis ionica 116, 8 *ὡνὴρ* non tollenda.

4) Cf. Lucius l. s. p. 36. *τῷ* si cum ὁ coniungi potest, facilius etiam coniungitur cum ὠ. Nullum tamen apud Lucium exemplum invenio p. 20. 56.

codice B subministrata dudum expulsum est.[1]) Perdubium atque ad aliud genus pertinens ὦ ἀμάραντον in paraphr. Bodl. 178, 5, quae si ipsius Babrii sunt verba, ὠμάραντον scribantur necesse est. Improbabile etiam quod in eadem paraphrasi legitur 185, 6 μοι ἑτέρα λύπη, ubi in promptu est μοι νέη emendatio (cf. p. 186 adn.).[2])

Multa dicere possum de *syllabarum quantitate*, verum harum paginarum series nimis longa monet ut vela contraham. Itaque rem paucis comprehendam atque de dubiis quibusdam locis quam brevissime disputabo; plura dabunt *Nauckius*, Philol. vol. VI 405 sq. atque *Eberhardus*, qui in observationibus Babrianis p. 9 sqq. has quaestiunculas cum cura retractavit.

De *correptione Attica* summa eorum quae exposuit Eb p. 11 utique probanda. Itaque ante litteras quae vocantur mutae cum ρ λ liquidis coniunctas breves vocales *quasi e regula producuntur*, voci mediae insertae interdum corripiuntur in arsi vel *semipede ictu non concusso* (e. g. τὸ κέρας | κέκραγε 3, 11, sim. 100, 6; 60, 1; 81, 2 etc.) atque *in altera theseos solutae syllaba* (ἐπεκρότησε 95, 43, νεοδρόμῳ 106, 15, ἐγὼ | δὲ περιτρέχουσα 128, 13, sim. 106, 3; 129, 13), rarissime in priore ipso ictu elata (ἀκούεις· ἔπρεπέ σοι 95, 32, quod corr. Mk; 88, 2 ὁ τῷ χαραδριῷ in nomine proprio, p. XXXVI). Correptiones satis singulares μὴ γοῦν ἔθνη που 70, 6[3]) atque παρὰ φάτναισι δεσμώτης 129, 8: quae

---

1) Hinc igitur auxilium non succurrit ἐγὼ οὐ πλανῶ σε coniecturae, quam 75, 5 Ludovicus Mendelssohn et ante hos viginti annos mihi commendavit et ultimo vitae tempore, cum Tubingae moraretur vir laboriosissimus lugubri morte nuper defunctus. Neque magis ferri potest quod cuidam in mentem venit 98, 11 πῆ μὴ ἄγριος vel quae non emendatio est sed depravatio τί μὴ ⟨οὐ⟩ 24, 7.

2) Diversa et volgaria προὐκαλεῖτο 1, 4. 31, 12, προὔδωκεν 43, 15, οὑθοὔνεκ' 25, 3 (ubi accentus prior p. 29 delendus). De ε et ι vocalium synizesi cf. supra p. XXXVI.

3) Corrigere possis μὴ γοῦν ποτ' ἔθνη. Multo durius quod

tamen altera alteram defendunt neque a Babrio abiudicanda videntur cum Eberhardo (p. 9) et Nauckio p. 407. Plane incertum μήπω καπνισθέν 183, 3 et quae similia inveniebantur 78, 4; 114, 6. Syllabas ante mutam cum liquidam correptas, ne numerus nimis retardaretur, *singulas* versui inserere solebat Babrius, semel (108, 23) admisit duas (interpol. 82, 9), nunquam tres coniunxit ut epimythista 14, 5, quem versum primus in suspicionem vocavit Eberhardus in commentatione a. 1866 edita p. 4. Gitlbauerum qui talia curare non solet (cf. 142, 2; 153, 1; 159, 7; 164, 6; 167, 8; 168, 5; 174, 1; 210, 2) ego non curo.

Denique memorabile illud, quod *in semipede paenultimo*, in quo vocales natura longas positione longis praeferri vidimus, *syllabae consonantibus illis productae non inveniuntur;* a Babrii arte aliena quae Gb scripsit in versuum exitu ἐξέπλει, ἐκ πέτρης, εἰς ἄγραν (Gb 182, 10; 183, 2; 205, 1; 177, 7).

Ante ζ etiam praeter quintum pedem vocalem corripit (14, 4; 17, 6), cf. supra p. XLI; sed τοῦ δὲ σκυτέως sim. (Gb 210, 4; 174, 1) mero errore Babrio sunt obtrusa.

Voces quasdam Babrium ita adhibuisse ut vocales ancipites modo corriperet, modo produceret (ὕδωρ, ῑσος ῐσος sim.) ipse Eberhardus exposuit: qualia iam apud poetas veteres et ionicos occurrunt neque hercule aliena sunt a Graeculo alterius vel tertii p. Chr. n. saeculi. Nihilominus κέρας vocis tria exempla, quorum α correptum invenitur in A, emendavit cum Duebnero Seidlero aliis: 43, 5 ἐπὶ τοῖς δὲ κέρασι (corr. τ. κέρασι δ'), 59, 9 τῶν ὀμμάτων τὰ κέρατα (del. τὰ), 84, 1 ἐπιστὰς κέρατι καμπύλῳ (corr. καμπύλῳ κέρᾳ). At κέρᾰσι ipse Homerus admisit: cur non admiserit Homeri imitator (supra p. XXXIII)? Praeterea 43, 5 Athoi testimonio accedit tabula cerata,

---

e tabula scripseramus Polak et ego 136, 26 μέλλοντα | θνήσκειν (suppleveram ⟨ἀλλὰ θᾶσσον ἐξώλλυ⟩), quamquam versus a B. alieni esse videntur. Weilii supplementum ab arte metrica commendatur, parum commendatur a sententia.

84, 1 Ps.-Dositheus: binos testes bis mentiri quis credet? Denique ipsa Seidleri coniectura 84, 1 inde offensionem habet quod brevior illa forma *κέρα* in libris Babrii nusquam occurrit. Itaque a codicum memoria recedere nolui.

Accedunt similia quaedam exempla volgo oblitterata. 123, 1 in A legitur *ᾠὰ χρυσᾶ τικτούσης*. Syllaba illa longa cum ante molossum finalem ferri non possit, *χρυσέ' ᾠὰ* cum Lachmanno scribunt elisione insolita. Sed ecce iterum Athoo succurrit tabula cerata, in qua *ωαχρυσα* exaratum invenitur. Itaque cum Roepero *χρυσὰ* scripsi e consuetudine recentiorum (Oppiani, Bian. A. P. X 101), de qua cf. Lobeck. ad Phryn. p. 234, patholog. elem. I p. 249. 299, Lehrs, quaest. ep. p. 306.[1]) Atque confirmatur haec forma altero exemplo plane gemello. *θύειν* vocis, quam in versus exitu collocare amat, *υ* litteram in his fabulis poeta semper produxit: contra 97, 12 in A scriptum est *οὐκ ἦν ὅμοιον τὸ θῦμα τῷ μαγειρείῳ*. Correctura cuivis obvia delere solent articulum, ut 59, 9, quamquam quicumque fabulae acumen recte perspexerit aegre eum desiderari non negabit. Verum ne nunc quidem Athoum deserit tabula cerata, quae et ipsa *τοθυμα* praebet. Servavi igitur lectionem testatissimam atque *τὸ θῦμα* formam noviciam suadente Blassio Babrio vindicavi. Iam dubium non potest esse, quin 42, 8, quem locum corruptum esse putabat Eb p. 10, *ἀναλῦειν* Babrius dicere potuerit, quamquam in vv. *θύειν λύειν ξύειν φύειν* stirpis vocalem producere solet. Quin etiam *δέδιθι* vel *δέδειθι* 75, 2 media vocali producta tolerarem, si primae manus esset lectio: verum in loco eraso et rescripto coniecturae potius indulgendum esse duxi qua recuperaretur lectio pristina. Dubia *τὰς δ' ἰδίους* 45, 8, *καὶ φιλαγρευταῖς* 107, 10, *ὕβρις ἐπέλθοι* 70, 7[2]) *ι* producta, cf. adn.; de *ὀριτρόφων* dictum in adn. ad fab. 106, 3.

---

1) *χρύσεα* forma (*ε* coalescente) vix usus est.

2) Quod Bergkius restituit *προσέλθοι* (*προ-* B) duriusculum est, cum *προσ-* insequatur; sed fortasse e codd. AB lectionibus eliciendum *μετέλθοι*.

Diligentissimum poetam fuisse vides atque paene anxium in versus numeris adornandis. Neque minus diligens fuit in *verborum compositione*. Vocalium vicinarum magna est atque fortasse quaesita varietas; certe itacismum nimium fugit. Dubitavi igitur post φεύγειν 1, 11 ἐς corrigere in εἰς vel ἄνθρωπος in ὤνθρ.; sim. 108, 22. Easdem syllabas in fine atque in initio vocabulorum concurrentes raro admisit, cf. tamen 68, 9 ἔχω χώρην, lenius 3, 7; 62, 4; 122, 15; 118, 2; 120, 8. Contra consonantes easdem vel similes uno versu in verbis vicinis ita aliquotiens cumulavit, ut consilium sequi videatur, cf. pr. I 9 sq. πέτρη — πεύκης. νηὶ — ναύτῃ, sim. 13. 15. 17 sq.; 1, 3 φυγή — φόβου. sim. 5. 15 sq.; 2, 5. 10; 3, 5. 11; 5, 6; 13, 1; 19, 4; 52, 5; 60, 2 sq.; 63, 8; 70, 2; 71, 2 sq.; 77, 7 sq.; 78, 4; 80, 4[b]; 93, 5 sq.; 95, 43; 102, 5 sq.; 106, 8; 107, 14; 108, 10 sq.; 112, 1; 118, 5; 129, 21; 171, 5. Hinc etiam illud explicandum, quod poeta tam tersus sigmatismum molestum non ubique vitavit, cf. e. g. pr. I 11; 12, 9; 97, 7; 100, 6; 108, 12 sq.; 112, 3.[1]) Eiusdem generis figurae etymologicae (σύλων ὢν — ἐσυλήθη 1, 2; ἄωρος — τῆς ὥρης 12, 3; φόρτον ἔφερεν ἄλλοτ' ἀλλοῖον 76, 8 [129, 21] sim. 106, 29; δῶρα — δώσω 115, 7, sim. 130, 10. 51, 10. 61, 1. 162, 6), parecheses (ῥώμῃ γνώμῃ τ' 31, 7, ῥοπάλῳ τις ἢ λίθῳ τις 98, 16, sim. 128, 14 etc.), vocabula quae frustra sollicitarunt repetita (48, 5 θεὸν — καὶ θ. παλαιστρίτην, ubi ἠθέων Bgk. sim. 100, 3; 106, 29; 130, 10. 11; 134, 16; 42, 2; 85, 2) versuumque vicinorum exitus concinentes (69, 3—6; 74, 16 sq.; 103, 4 sq.; 106, 17; 115, 2 sq. 6 sq.). Talibus quoque artificiis, quibus aliquotiens ipsius argumenti descriptio adiuvatur, sophistarum discipulum agnoscas atque Romanum.

Quod pertinet ad artem criticam, disputationis satis longae haec est summa, ut maiorem quam adhibere so-

---

1) Nolui tamen talia coniectura restituere, neque 131, 7 σμικρὰ repetivi e v. 11 vel 42, 7 κρεῖσσον e ceteris locis (73, 4 in fabula a diasceuasta contracta κρείττω servavi); cf. etiam 72, 19.

lent cautionem adhibeamus in scriptura tradita corrigenda. Omnino terminis satis angustis in his fabulis circumscripta est emendandi et coniciendi provincia. Ipsius Athoi partes potissimas non nimis corruptas esse universum et sermonis et artis genus clamat ad certas leges subtilesque cura aequabili directum. Inveniuntur quidem loci nonnulli, cum in A tum in V, ubi verba poetae non inconsulto corrupta sunt a librariis, sed adulterata contracta amplificata a diasceuastis; verum in eis certis rationibus poetae manum nos restituere non posse ingenue confitendum est. Itaque fere intactas reliqui fabulas amputatas vel decurtatas, quales sunt 29. 65. 73. 41 (cf. p. 201) 8 (cf. p. LIV) 126, atque epimythia aliosque versus interpolatos ut 3, 3; 31, 20 et qui sunt similes; sed ne quis in errorem induceretur locos decurtatos et penitus rescriptos medio quodam litterarum genere descripsi atque, vera Babrii verba si ex aliis fontibus repeti poterant, lineis rectis notavi: | ἔλαφος κεράστης . . . | 43, 1; quae praeter Babrii exemplar ab interpolatore adiecta videntur minutissimis typis repraesentavi et cancellis saepsi [ἐπὶ σηκόν], nisi quod in locis quibusdam, de quibus dubitari posse concedo (cf. 4, 6 sqq.), solis cancellis usus sum. Nam ut illud addam, Babrius quamquam opusculum suum multis annis interiectis auxit et retractavit[1]), retractatum nobili cuidam iuveni dedicavit (pr. II), tamen *e locis illis variatis versibusque adscripticiis ne unum quidem aliqua fiducia Babrio ipsi tribuas:* adeo aut in sermone et sententia claudicant aut in versuum arte.[2]) Neque mirum, quod

1) Cf. prooem. II 15 ubi ἀλλ' εὖ πυρώσας verba (= *examinans emendans*, cf. LXX Ps. 26, 2. 18, 30. 119, 40) ad locos a poeta emendatos vel oppressos spectant; perinepte πτερώσας ci. Duebner. Branchum illum, cui inscriptum est pr. I, eundem esse quem βασιλέως Ἀλεξάνδρου puerum, vix probabile.

2) Difficillimum hoc argumentum quanta levitate tractaverint vix credas; ne ineptissimas quidem diversorum codicum lectiones (veluti 93, 5) neque exiles epitomas (veluti fab. 12 exemplar Aldinum) indignas habuerunt, quas priori fabularum editioni tribuerent, cf. de Babr. aet. p. 198[1]. 226[4]. Verum

prioris recensionis memoria evanuit, siquidem etiam decimi Martialis libri et Amorum Ovidii, quos *lima recenti* rasos tenemus, exemplaria priora curis repetitis in oblivionem adducta sunt. Prooemium prius e recensione priore in alteram translatum esse videtur, sicut translatum est Mart. X 1 *si nimius videor,* quod prooemio alterius recensionis *festinata prior decimi mihi cura libelli* praemissum est.[1]) Quamquam certo iudicio haec disceptari nequeunt; quippe pristina alterius recensionis forma ea fuerit ut in *decem libros* divideretur. Suidae enim testimonio (test. 10) causa non est cur diffidamus, cum fabularum plus quam ducentarum memoriam satis certam recuperaverimus: unde decem libri adornari possunt Phaedrianis vix minores. *Aviani* auctor (test. 9) nescio an Athoi ordine digestas has fabulas legerit.

CAPVT V. RECENSENTVR TENTAMINA QVAEDAM CRITICORVM RECENTIORVM.

De Babrii emendatione prae ceteris meriti *F. Duebner, Carolus Lachmann* et amici, *H. L. Ahrens, Th. Bergk, A. Nauck, A. Eberhard.* Ingentem coniecturarum prorsus inutilium numerum, quibus has fabulas obruere solebant, quamquam omnes fere olim composui, ne apparatu quidem critico recipiendum esse putavi: unde perraro

---

vidit Lachmannus, cui olim Eberhardus se applicavit (observ. p. 4), cum *Duebnero concedendum esse* negat Babr. praef. p. XVI *in huius modi varietatibus repetitas ipsius Babrii curas agnoscenti.* Cf. quae exposui de Babr. aet. l. s. et p. 155. Philol. LIII 238. 428.

1) Cf. Friedländer, Martialis II p. 108. I p. 63. Sicut Martialis nova multa libro decimo se addidisse fatetur X 2, 4, ita Babrium e sophistae cuiusdam libello, unde pendent quae de fabulae historia docet prooem. II, additamenta nonnulla repetisse conieci in encyclopaedia a Wissowa edita s. Babrius, supra p. XXXII. Rutherford quae docet p. XL tota mea sunt, de Babr. p. 228.

Maehlyi nomen invenies vel Droganii et Heckeri. Quamquam etiamnunc floret gens illa medicorum qui in locis sanis sanandis operam perdunt.[1]) Quo in genere quod praestitit *M. Gitlbauer* 'principia' ut solet 'critica secutus ab usitatis diversa', id omnem excedit fidem. Lege suavem illam narratiunculam, qua lusciniam et hirundinem poeta ita colloquentes facit, ut Procnen et Philomelam, mulieres illas inde ab Hesiodo (op. 568) a poetis celebratas sub animalium personis latere ipse indicet v. 4 (τὸν Ἴτυν κτλ.).[2]) Hinc altera alteri *πρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ Θράκην* (i. e. *μετὰ τὴν ἐν Θράκῃ συμφοράν*), v. 8 atque *μετὰ τὰς Ἀθήνας* (i. e. *μετὰ τὰ ἐν Ἀθήναις γενόμενα*) *ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω* v. 22.[3]) Gitlbauer priore loco interpolavit *σε σήμερόν μέ τ' ἀθράκτους* glossam Hesychianam a Babrii arte utique alienam neque aptam lusciniae Itylum deflenti, posteriore *μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς*, quam deam urbes fugere veteres quidem theologi non docent.[4]) Quid quod carmen, cui explicando impar erat, penitus dissolvere atque in nova duo poematia transformare ausus est! Eiusdem farinae sunt quae rescripsit 37, 11 verba tauri vitulum increpantis *ὁ νέος παραινεῖς τὸν γέροντα κεὐθύνεις* pro egregia Athoi lectione *ὁ νέος παρέρπεις* (sc. in via quae ad mortem ducit) *τὸν γέροντα καὶ θύῃ*, vel quae ariolatus est 45, 2 *εἰς ἄντρον εἰσήλαυνεν ὡς ἐνοικήσων* pro idiotismo Athoi *τῶν ἀοικήτων* — scilicet troglodytarum vitam iniit pastor ille, qui *ὡς ἠθρίησεν ἦλθεν εἰς οἴκους*. In eodem carmine 45 versum 12 *ὁ δ' αἰπόλος*

---

1) Multa huius generis, quae interim commendarunt quidam iuvenis olim ludens margini ascripsi, veluti 61, 8 *σοφός τις*, 66, 7 *διό τοι* atque *μὲν ὀθνείας*, 82, 2 *ἀτρεμές, ἠρέμας*, 71, 8 *ἀνέμων δὲ πνεύμαθ'*, 95, 13 *ἐπεῖπε*, pr. II 12 *ἢ κατιλλώπτειν* vel (coni. 115) *σινωπίζειν* vel *ἤ με σιλλαίνειν*. Sed piget talia describere.

2) Cf. Thraemer, Pauly-Wissowa I 470.

3) Cf. de Babrii aetate p. 227. 196 sq.

4) Silentio haec pressissem, nisi G. Kaibel, auctor gravissimus, coniecturae v. 22 propositae subscripsisset *Deutsche Litt.-Zeitung* 1882, 28, 1009 in censura libri Gitlbaueriani.

κενοὺς ἀνῆλθεν (pro Athoi *γελάσας ἦλθεν*, i. e. *γελαστὸς ἦ.*) *εἰς οἴκους* caesura privavit, ut 59,16; 83,1: 129,19 etc.[1]) Verum haec singillatim persequi operae pretium non est; nam Gitlbauerum ipsum non iam defensurum esse quae iuvenis olim in his fabulis recensendis lusit potius quam elaboravit mihi est persuasissimum.

Non magis probandae sunt emendationes quibus nuper *Leo Sternbach* in libello cui inscripsit Dilucidationes Aesopiae (Cracov. 1894) Babrii quosdam locos restituere sibi visus est. Perdix domino, qui eum mactaturus est (129, 9), *τίς δέ σοι συναθροίσει εὔωπὸν* (*εὐωπῶν* V) *ἀγέλην ὀρνέων φιλαλλήλων*; Sternbachius 'cum neque *εὔωπὸν* satis conveniat (?) et epitheton *φιλαλλήλων* falsum esse ipsa venandi ratio demonstret' coll. Aristot. h. n. IX 8 sq. Oppian. cyn. II 317 (*πέρδικες . . πυρώπεες*) commendat *πυρωπὸν ἀγέλην ὀρνέων ποτ'* (s. *φίλ'*) *ἐμφύλων* (s. *ὁμογνήτων*). At perdicum examen cuivis *εὔωπὸν* esse videbitur, praecipue vero aucipi, ut templi Delphici portae *εὔωποὶ* Creusae (Eur. Ion. 1611); atque *φιλαλλήλων* illud quid sibi velit quicunque in agris gregem avium vidit evolantem facile intelleget. Quamquam venandi ratione ab Aristotele descripta, quo argumento abusus Sternbach lectionem traditam suspectavit, rectius sane utaris ad eam illustrandam: amoris enim vi perdices ad perdicem venatorem adliciuntur.[2]) Sed his artificiis opus non est: ipsam potius *ἀγέλην*, quae, quod bene Aristoteles exposuit, unum

---

1) Cf. quae de Gitlbaueri libro disputavi *Litt. Centralbl.* 1882, 22, 744 sq. Etiam 46, 7 vereor ut Rutherfordum secutus Gitlbaueri coniecturam recte admiserim. 67, 2 fuit cum bene eum ex B *ὁ δ' ὄναγρος ποσὶν κρείσσων* restituisse crederem pro *ὁ δ' ὄνος ἐν π. κρ.*; sed lectionem Athoam confirmat imitator vetus dact. 5 p. 216.

2) Aucipibus Graecis artis vocabulum non deerat: scilicet *ὀχλαγωγεῖ* perdix perdices, cf. Strabo XIV 652 (de Protogenis Satyro et perdice): *ἐξέπληττον δ' ἔτι μᾶλλον οἱ περδικοτρόφοι κομίζοντες τοὺς τιθασοὺς καὶ τιθέντες καταντικρύ. ἐφθέγγοντο γὰρ πρὸς τὴν γραφὴν οἱ πέρδικες καὶ ὠχλαγώγουν.*

sequitur ducem (ἡγεμόνα) atque familiae instar conspirat atque cohaeret, φιλάλληλον appellavit poeta.[1])

Saniore saepe iudicio in verbis poetae recensendis usus est qui postremum haec poematia edidit atque sermonem potissimum poetae docte illustravit, *W. G. Rutherford*. Verum ne is quidem quamquam codicum lectiones quasdam a plerisque spretas felici acumine revocavit et explicavit, a locis integris manus semper abstinuit. Veluti fab. 97, 12, ubi taurus leoni insidianti, cum ab eo invitatus cultros machaerasque bobus decoriandis aptas vidisset, ad ianuam autem nihil praeter gallulum ligatum, obviam factus „ἦλθον . . καὶ τὸ σύμβολον δώσω· οὐκ ἦν ὅμοιον τὸ θῦμα τῷ μαγειρείῳ“ (i. e. non similis erat hostia [gallus] lanienae instrumento), Rutherford 'summa fiducia' — quae ipsius sunt verba — pro Athoi οὐκ ἦν ὅμοιον dedit ᾤμην ὅμοιον, fabulae acumine misere obtuso.[2]) Bene mustela perdici 135, 10 χρόνον τοσοῦτον ἔνθ' ἐγὼ διατρίβω[3]) καί μ' ἔνδον ἔτεκεν ἡ μυοκτόνος μήτηρ. ἀλλ' ἡσυχάζω καὶ πρὸς ἑστίην δύνω: sed iterum Rutherford 'non sine fiducia' ultima verba mutavit in καὶ πρὸς ἔσχατ' ἀνδύνω: felem ad focum se foventem nunquam vidisse videtur. 128,14 V praebet δρηστῆρα (ex Homero) λῃστὴν — διωκτῆρα *servum praedantem*, quae ipso sono commendantur (cf. supra p. LXI): Rutherford λῃστῶν πανούργων κτλ. novare ausus est; scilicet δρηστῆρα glossam subobscuram pro glossemate vel 'paraphrasi' habet. Sed haec levia sunt. Damnum multo gravius Babrio inflixit versibus

1) Sunt qui quod omnibus notum est certorum auctorum testimoniis confirmari malint. Audi igitur de perdicibus Carolum G. Friderich, *Naturgesch. der Vögel* S. 504: *Eine solche Familie (Volk) hält mit rührender Anhänglichkeit zusammen, und weiss sich, wenn sie versprengt würde, immer wieder zusammenzufinden.* Babrii illam ἀγέλην ὀρνέων φιλαλλήλων eum circumscribere credas.

2) Paucis haec iam in censura libri Rutherfordiani refutavi *philol. Anz.* XIV (1884) p. 179.

3) Nisi Nauckii lectio praestat ἐγὼ χρ. τ. ἐνθαδὶ τρίβω.

fabulisque deletis vel in suspicionem vocatis. Quam rem olim actam[1]) ut denuo agam illud maxime me movet, quod homines quosdam doctos Rutherfordi athetesibus multum tribuere video[2]), quamquam unum versum si exceperis vel duos[3]) sana libelli membra crudeliter amputasse ille censendus est. Nihil dico de fab. 12 v. 14 sq. 18, de quibus etiam alii dubitaverunt, quamquam Babrio dignissimi sunt. Sed fab. 23 versum 4 quo dei rustici suavi quadam garrulitate recensentur cum Rth et metro et ratione carere contendit, levissimo hoc utitur argumento, ut dis pluribus unum agnum idoneum sacrificium esse neget; 'metrum' cur vituperet ignoro, nisi *α* illud in exitu positum, de quo cf. p. XLII, ei est offensioni. *λοιβήν* vox v. 5, quam multo sale more suo perfricuit, difficultatem quandam praebere non infitior: quam qui interpolatori tribuit, nodum dissecat, non solvit. Certe Rutherford cum unum versus recisi 4 vocabulum *ἄρνα* v. 5 elisione mutilatum (supra p. LII) pro *λοιβὴν* substituit, interpolatoris partes egit, non editoris. Eadem licentia fabulam 70 ita concidit et comminuit, ut misellum relinquatur tetrastichon; pro v. 2 sq. *παρῆν ἐφ' ἅπασι Πόλεμος κτλ.* interpolavit *Ἄρης ἔγημεν Ὕβριν κτλ.*, sed *Ὕβρεως* et *Πολέμου* fabulam noverunt veteres, non noverunt *Ἄρεως* et *Ὕβρεως* (Theo prog. 1 [*μῦθος*] *ὁ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὕβρεως, ὃν ὁ Φίλιππος διεξέρχεται πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας τῶν Χαλκιδέων*, cf. Philol. LIV 745, supra p. XXXII). Eadem inclementia usus fabulae 42 quinque tantum versus priores integros servavit, summam fabulae (v. 6—8), quam omnino non intellexit, 'in inferiorem locum descendere'

1) Cf. *philol. Anz.* XIV 177 sqq.

2) Cf. Ellis, Avian. p. 106, qui 95, 100 sq. Rutherfordi auctoritate confisus a Babrio abiudicat *(reiected no doubt rightly by Rutherford)* ne Aviani quidem sui testimonio deterritus. Eadem credulitate Rutherfordo se addixit I. Werner (Quaest. Babr.), cf. *litt. Centralbl.* 1892, 3, 90; de M. Fico cf. supra p. LIV[2].

3) 64, 8 iure ni fallor delevit; sed prooem. I 3 sqq. cur a Babrio, quem Hesiodo usum esse scimus, abiudicemus, iam nullam causam esse contendo.

iussit. Fab. 52 versum 4, quem iam Eberhardum aliosque vituperasse miror, Rutherford de medio sustulit, quamquam agricola currui altius crepanti propius accedens et magna voce locutus satis lepide eo describitur; nudiores et exiliores, me si audis, quinque versus qui restant. Eiusdem generis sunt versus 128, 7. 57, 7—9. 85, 5 a Rutherfordo temere proscripti.

Ita extremas potissimum fabularum partes tam crudeliter saepe obtruncavit, vix ut Babrium agnoscas in Babrio. Exempla proponam. Fabulam 31 his verbis claudit Rutherford: *τοὺς δὲ στρατηγοὺς εἰστρέχοντας οὐκ εἴα τὰ περισσὰ κάρφη τῆς ὀπῆς ἔσω δύνειν.* Quid eis factum sit, non audimus. Locum lacerum esse credet qui eum leget: sed ecce in apparatu critico praeter versus quosdam dudum suspectatos lepidissimi quibus Rutherford poetam privavit latent hice: *Νίκη δ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ τρόπαιον εἱστήκει | γαλῆς ἑκάστης μῦν στρατηγὸν ἑλκούσης.* Ad eandem normam fabulae 72 exitum transformavit. Post longum prooemium, quo aves ad certamen properantes et graculus alienis pennis se ornans vividis coloribus describuntur (1—14), exilibus his versibus summam rei absolutam invenies apud Rutherfordum: *ὁ Ζεὺς δ' ἐθάμβει καὶ παρεῖχε τὴν νίκην | εἰ μὴ χελιδὼν αὐτόν, ὡς Ἀθηναίη ἤλεγξεν ἑλκύσασα τὸ πτερὸν πρώτη, | τά τ' ἄλλ' ὁμοίως· καὶ κολοιὸς ἐγνώσθη.* | Scilicet delevit post v. 17 (*πρώτη*) quattuor lepidos versiculos *ὃ δ' εἶπεν αὐτῇ „μή με συκοφαντήσῃς". τὸν δ' ἆρα τρυγὼν ἐσπάραττε καὶ κίχλη κτλ.* solo paraphrasium exilium silentio confisus; nam 'manifestae fraudis indicia versus illos prae se ferre' pronuntiavit quidem, non demonstravit.[1])

---

1) Hoc loco quam non intellexerit versus quos emendare sibi visus est ipse demonstrat, cum dicit (ad vv. *ὡς Ἀθηναίη*): *This is a parody on the Homeric metamorphosis of Athene into a swallow, and not due to confusion [?] in the mind of the writer. 'The swallow in the guise of Athene.'* Non dico, Minervam Babrio esse *Ἀθηνᾶν* (59, 2), non *Ἀθηναίην*; nullas enim Minervae esse partes ipsa res clamat adstipulaturque ipsa

Celebrem illam fab. 95, poematium summa arte confectum, his volpis verbis clausit Rutherford (95, 99): „οὐκ εἶχε πάντως" φησί „μὴ μάτην ζήτει." Aenigma te legere putabis, non fabellam. Verum in adnotationem detrusos invenies Athoi versus hos quos legit iam Avianus (30, 15): ποίην δ' ἔμελλε καρδίην ἔχειν, ἥτις | ἐκ δευτέρου λέοντος ἦλθεν εἰς οἴκους. Iam pristinum loci nitorem a critico obfuscatum restitutum esse senties. Simili artificio decurtavit fab. 104 atque fab. 86, quam desinere voluit his volpis verbis σκώπτουσα „μεῖνον" εἶπεν „ἄχρι πεινήσῃς": sed quicumque fabulam pervolgatam narrant verba quaedam adiciunt versibus a Babrio abiudicatis simillima. Denique fabulae 63 ultimum versum πρὸς ταῦτα λοιπὸν αὐτὸς οἶδας ἂν θύσῃς 'manifeste a Christiano epimythiasta profectum' removit Rutherford: nescio qua ratione verba, quae bene explicasse mihi videor, intellexerit; certe Christiani nihil agnosco.

Quamquam hic versus si deesset, vix desideraretur, neque desiderarentur quod Rutherfordo concedo, 33, 21 sqq.; 88, 2; 95, 14; 131, 16; 134, 17 sqq. Verum quis in his potissimum fabellis delere audebit quae desiderari possunt? Addo quod fab. 33 appendicem similem adiecit iam Phaedrus (de Babr. aet. p. 207), atque quod versuum 131, 16; 134, 17 sq. quamvis corruptorum sermo et ars Babrium potius sapit, quam Byzantinum; certe κύρω iam-

---

Babrii hirundo, cuius haec sunt verba fab. 148 ἐγὼ παρθένος καὶ Ἀθηναία καὶ βασίλισσα καὶ βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν θυγάτηρ κτλ. Magno editionis suae incommodo Rutherford fabularum paraphrases fere neglexit. Sed huic quidem loco etiam lusciniae verba 12 v. 22 μετὰ τὰς Ἀθήνας κτλ. lumen afferunt, quae cum mira Gitlbaueri coniectura μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς non corruperit Rutherford vera ratione interpretatus esse videtur. Quamquam ipsam poetae sententiam ne verbo quidem explicavit; solet enim in formis verborum inquirendis operam collocare fere nimiam, perexiguam in sententiis aperiendis et illustrandis. Iam igitur vides cur μή με συκοφαντήσῃς verba, quae lepidissime dicta sunt atque ex intima poetae mente, proscribere ausus sit.

bographis choliambographisque (Herond.) veteribus in deliciis est atque imago illa passeris frigore mortui (Aristot. Pseud. p. 291 R.) adeo non est decantata, ut plerisque sinistre sit accepta (cf. infra p. LXXX[3]). Ita Rutherfordi hae suspiciones ad irritum revolvuntur paene omnes.

Verum versibus frequentibus deletis Rutherford non fuit contentus: totas fabulas haud paucas a Babrio abiudicavit. Hic illic Christiani interpolatoris fraudem subodorari sibi visus est, veluti in fab. 113 *μάνδρης ἔσω κτλ.* ceteris omnibus acutior *μάνδρα* voce monachum quendam monasteria significasse divinatur; universa fabula proverbium pervetustum enarrari non vidit. Deinde nescio qua artis Babrianae norma usus suavissimam leonis et volpis fabellam 106, cognatam illam leonis volpis et cervae epyllio fab. 95, 'dissimili oratione ac stilo factam atque mala fraude Babrio suppositam esse' firmissime adseveravit (cf. Philol. LIII 227). Verum sales, quibus utitur, non sunt argumenta. Atque ne illud quidem probaverim quod fabb. 8. 65. 73, quas offensione non liberas esse concedo, a primo versu ad ultimum interpolationum instar exprimendas curavit; nam initia tantum vel partes extremae diasceues notas quasdam ferunt; fabulae 8 summam ipse qui in scaenam inducitur *Ἄραψ* Babrii esse testatur, cf. fab. 57.[1]) Praecipuum vero quo utitur argumentum a rebus verbisque obscenis repetitur in fabulis admissis; talia enim non decere poetam qui puerum alloquitur (cf. p. XC sq.). Hinc de salsa illa narratiuncula fab. 48 dubitat (cf. p. XLIII); hinc fabulam 40, qua *summa et ima* mutandi proverbium ioculariter illustratur, Babrio 'non volt adiudicare'; hinc responsum eunucho datum fab. 54 mira severitate 'ad Babrium referre non volt' atque simplices versiculos fab. 110, postquam inepta Gitlbaueri coniectura ipse eos inquinavit, ut subobscenos et male lepidos induxit; hinc narratiunculam 116, quam

1) Sales, quales invenies p. 13 adn. et saepius, commentationi severae aspergere non debebat.

frustra iam alii suspectarunt, reicit 'aetatis serioris, ingenii magis corrupti' fetum eam esse ratus — quasi quarto quintove p. Chr. saeculo turpiores hominum mores fuerint, quam altero vel tertio. Ad hanc normam si quis Phaedri et Romuli fabulas quas scholis lectitatas esse certum est velit castigare, is diram faciet *stragem innocentium*. Ceterum in fabulis nonnullis aliud argumentum accedere putat Rutherford: breves syllabas praeter Babrii morem in versuum fine admissas. Cui cur nihil omnino tribuendum sit cum olim significavi (*philol. Anz.* XIV 178) tum accuratius supra exposui p. XLII; scilicet syllabae breves admissae proxime accedunt ad longarum ambitum. Itaque etiam post Rutherfordi conamina teneo quod in dissertatione mea de Babrii aetate scripta contendi: codice Athoo receptas esse fabulas a Babrio alienas neminem adhuc demonstrasse. Qui Babrium aemulati sunt, ii hexametris potius sunt usi elegiisque atque trimetris rectis. Verum ut praeproperas has Rutherfordi coniecturas et suspiciones acerrime impugnandas esse censeo, ita, quod nolim obliviscaris, eodem auctore locis haud paucis formam genuinam me restituisse libenter confiteor. Cf. 28, 3. 74, 10. 95, 60 atque quae ad 9, 3. 36, 5 addendis inserui.

Ceterum et Gitlbauerum et Rutherfordum neglexisse mireris ea, quae de Babrii fabulis novis disputavit vir de Babrio meritissimus *A. Nauck, mél. Gr.-R.* IV (1880) 664. Quamquam nimiae licentiae crimen ne Nauckius quidem ubique fugit. Proposuit enim 130, 7 *εὐθέως ἐπῆλθεν*, cum *ἀθρόως ἐ.* Babrio utique dignum sit; 131, 8 *ἔργον ἐσθήτων*, quae locutio a Babrio aliena; 131, 15 *χελιδών* vocabuli forma prorsus nova adhibita *καὶ τὴν χελιδὼ τὴν λάλον κατοπτεύσας*; 131, 18 *ὡς ἅμα σεαυτὴν* novavit *ἅμα* vocabulo, cuius loco Babrius *ὁμοῦ* adhibere solet, praeter necessitudinem pro *γὰρ* substituto; 134, 17 *οὖν σοὶ μᾶλλον αὖ καταστάσῃ* coniecit deletis quae omitti non possunt. Idem p. 395 in celeberrima graculi fabula 72, 10 pro (*κολοιὸς*) *γέρων κορώνης υἱὸς* verbis male coniunctis rescripsit (*κ.*) *γραίης κορώνης υἱὸς*, 'quandoquidem cornix

vetula multo aptius dicetur, quam vetulus cornicis filius neque videtur convenire senilis aetas vano graculo alienarum pennarum coloribus sese ornanti.' Sed cornicis aetas nihil ad rem, graculus foeda senectute turpatus de pulchritudine certans inventum non illepidum. Similia quaedam etiam inter ea invenies, quae olim disputavit de his fabulis restituendis, veluti ex imitatore (infra p. 217) φηλωθεῖσα glossam transtulit in versum bene sanum 95,5, ubi imagine lepida θηρευθεῖσα *(irretita, laqueis capta)* dixit Babrius (cf. v. 7), vel 106, 15 sermonem rhythmumque audaciorem νεοδρόμῳ — θήρῃ hebetavit εὐδρόμῳ scribendo. Vides igitur, in haec quoque tentamina convenire, quae de poetarum emendandorum ratione a Nauckio adhibita ingeniose nuper disputavit *Th. Zielinski.* Neque tamen in commentationibus illis elegantes quaedam coniecturae desunt vel observationes perutiles, quas grato animo in usum meum converti.

Eodem fere tempore quo Rutherfordus et Nauckius ad fabulas Babrianas retractandas reverterat *Th. Bergkius* anthologiae suae editionem tertiam curaturus. Schedae eius per *R. Peppmuellerum* in meum mihi usum sunt transmissae, unde prolegomenon capita nonnulla ad Babrium spectantia edidi Philolog. vol. XLVII (I) p. 385 sqq. Ex eisdem coniecturas quasdam petitas esse scito infra receptas, quas neque apud Eberhardum invenies ceterosque neque in altera anthologiae editione vel in opusculis Bergkianis. Alia quaedam, quae ipsa editione recipere non licebat, hoc loco publici iuris facere visum est, ne prorsus perirent tantus vir quae de his versiculis scripsisset; oppressi tamen leves quasdam adnotatiunculas coniecturasque prorsus inutiles festinante calamo fabularum margini adpictas. Acerrimam Bergkius operam navavit fabulis Vaticanis a Knoellio inventis, in quibus mendosos quosdam locos felici manu sanavit, obscuros doctis observationibus illustravit. Mirum vero, quod ne Vaticanis quidem fabulis repertis opinionem abiecit, quam de 'alterius

syllogae' fide atque de fabulis a Babrio bis recensitis olim conceperat (cf. quae monui Philolog. vol. XLVII p. 384), immo in expoliendis Minae ineptiis usque ad ultimos vitae dies desudavit. Quae ut infra repeterem, ubi paraphrases descripsi atque numerorum restituendorum periculum feci, ab animo impetrare non poteram. Sed fabularum a Bergkio refictarum praestantia quaedam exempla infra adieci p. LXXXVI sq., quae ut viam et rationem ab eo initam pernoscas sufficient.

Fab. 2, v. 2 sq.[1]): *ὅτ' ἐζήτει, | μή τις τήνδ' ἔκλεψεν — ἠρνεῖθ' ἕκαστος.* — v. 12: *μήνυτρα σίγλων?*

Fab. 3: In initio haec tentavit: 1) *αἶγάς ποτ' — αἰπόλος κλήζων ἐπὶ σηκὸν ἀνάγειν, αἳ μὲν ἦλθον, αἳ δ' οὔπω . . .,* 2) *ἐπισηκάσων θ', ὡς αἳ μὲν . . .* *vel potius* 3) *ἐπὶ σηκὸν ἀτενῶς δ' αἳ μὲν . . .* [Interpolata correxit].

Fab. 5, v. 7: *στέγης* vel *τέγους.*

Fab. 6, v. 4: *ἤγρευσεν οὔπω τ' εἰς τάγηνον ὡραῖον.* V. 12 *ἐλθόνθ'?*[2]) Ad v. 16 sq. ascripsit: *excidit versus, hoc est epimythium;* suspicatur scribendum esse: *ὁ μὴ τὰ μικρά, πλὴν βέβαια, τηρήσας | μάταιός ἐστιν, μεγάλ' ἄδηλα θηρεύων.*

Fab. 7: Post v. 7 *lacunae* signum posuit.

Fab. 9, v. 4: *ἀπὸ δίκτυον θεὶς . . .* V. 11: *οὐκ ἔστιν ἀπόνως αὐλέοντα* [forma ab his poematiis aliena] *κερδαίνειν.* V. 13: *τοῦ κερτομεῖν σοι καιρός ἐστι.*

Fab. 10, v. 9: *ἕως ἁπάντων* (vel *γε πάντων*) *ἡ θεὸς κ.* V. 12 vario modo sanari posse opinatur: *τούτῳ 'χολώθην, τῷδε κεχόλωμαι, ἀλλὰ κεχόλωμαι*[3]), *τούτῳ νεμεσσῶ.*

Fab. 12, v. 14 ff.: *τί σοι δροσίζει νῶτον ἔννυχος στίβη | καὶ κ. θ., πᾶν ὅτ' ἀγρότιν τήκει; | ἄγε δὴ σεαυτήν, σ. λ., μὴ μῦσον* [*Eb.*].

Fab. 15: Extremam fabulam mutilatam esse putat. V. 9 in *Eb.* *λελόγχειν* adscripsit.

Fab. 16, v. 10: *ὃς γυναικὶ πιστεύσῃ;* [*Eb.*].

Fab. 18, v. 13: *αὐτὸς δὲ ῥίψας θοἰμάτιον ἐγυμνώθη,* in *Eb.* *τὴν στολὴν* praeoptavit.

---

1) Quae sequuntur ex marginibus editionis Bergkianae et Eberhardianae (*Eb*) collegit R. Peppmueller, vir de Th. Bergkio atque de hoc opusculo optime meritus, exceptis paucis Bergkii schedulis quas inserui. Ipsi adnotationi criticae perpauca sunt inserta.

2) Idem mihi in mentem venit.

3) Adversante lege quam p. XXXVIII exposui. Cr.

Fab. 21, v. 5: *πλεῖστα δ' ἦν* vel *γῆς* vel *πολλ' ἔτη τ' ἀροτρεύσας.*

Fab. 22: *μεσαιπόλιος* correxit. V. 5: *κῆρα γυναικῶν δύο.* [*Eb.*]. V. 6: *νέον μὲν αὐτῶν?* [*Eb.*]. V. 12: *ἔθηκαν ἑξῆς τῶν τριχῶν ἀποσπῶσαι.* Ad v. 13 adnotat: *ἀεὶ γὰρ ἐκτιλλόμενος ἕν γε γυμνοῦται scribendum, sed videtur subditicius, vid. Bodl. 15.* Quae sequuntur ea uncis saepsit.

Fab. 23, v. 8: *Fort. ἐκφυγών γε τὸν κλέπτην.*

Fab. 24, v. 3: *χοροὺς εἶχον?* [*Eb.*]. V. 4: *εἷς δ' εἶπε..* V. 7: *ὅταν γήμας ..*

Fab. 25, v. 7: *Suidas ὀκλαστί pro ὀκλαδιστί: duae clausulae μεγαλωστί, ἱρωστί, νεωστί, δημιωστί — παμπηδονίς, αὐτονυχιδίς, nam dicebatur ὀκλάδις* (Herodian.); *nisi scrib. ὀκλάδις προπηδώντων.*

Fab. 26, v. 5: *αἳ δ' ὡς ἐπεῖδον σφενδονῶντα.*

Fab. 27, v. 2: *ἔπνιγεν ὑδάτων ἐμβαλὼν συναγκείῃ* [*Eb.*]. V. 7: *Recte restitui imperf.* [*ἀνέῳγες,*] (*sive ἀνῷγες malis*); Vat. *ἀνεῳγός.*

Fab. 29, v. 2: *Malim ἤλασ' ἑ. π.* (*nam v. 1 praecedit ἀλητόν*) *i. e. circumegit*, Blümner, *Techn.* I 40. V. 5: *μὴ νέος ἑ.*

Fab. 30, v. 9: *Ἰδοῦ*, pro *εἶδεν.*

Fab. 31, v. 11—16: Boissonadium sequitur. Exitus sic ei videbatur conformandus esse: *τὰ περισσὰ κάρφη τὰς ὀπὰς ἔ. δ.*, | *μόνοι θ' ἅλωσαν αὐτόθι μυχῶν πρόσθεν.* | *γαλῆς — ἑλκούσης Νίκης ἐπ' αὐτοῖς καὶ τρόπαιον εἱστήκει.* V. 23. 24 proscripsit.

Fab. 32 post *γυναικείην* interpungit collocans: *ἰδὼν δ' ἐκεῖνος* (*ἐν μέρει γὰρ ἡλώκει καλῆς γυναικός, ἧς τίς οὐχ ἑκὼν ἤρα;*) — *γαμεῖν ἔμελλεν.* V. 9 adscripsit *γάμου δίαιτα λέλυτο.*

Fab. 34[1]), v. 3: *κρεῶν τραπέζας τ' ἦγε καὶ πίθους οἴνου, scripsi τ' ἦγε, A εἶχε. Ante hunc versum excidisse alium, in cuius fine πλήρεις fuerit, Lachmann suspicatus est, at nihil desideratur: hic patrii casus usus, qui offendit Lachmannum, non infrequens apud Babrium: πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ Homerus Od. II 340 dixit, et ad eundem modum δέπας οἴνου, κρητῆρα, ἀσκὸν: et quod Babrius κρεῶν τραπέζας scripsit, satis tuetur quod supra 27, 7 κρεῶν ἄγγος legimus, ut praetermittam Homericum XV 507 dispar illud quidem in ipsa similitudine.*[2]) *Rursus Babrius f. 108, 17 πίθοι σύκων στάμνοι τε μέλιτος eadem structura usus est neque f. 95, 58 ἀναιδείας ὀφρὺν καὶ μέτωπον sine exemplo scripsit, nam similiter Aristophanes Eccles. 973 τρυφῆς πρόσωπον dixit, adde Euripidem Phoeniss.*

---

1) Quae sequuntur, in schedula sunt scripta.

2) Addere poterat Plut. de esu carn. p. 993 B, ubi legitur *νεκρῶν σωμάτων — τραπέζας.* Cr.

1496 στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς (vel χλιδᾶς) i. e. κροκωτὸν τρυφερόν. item Sophoclem Antig. 114 λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανός. Itaque neque quae in altera Syll. extant 16, 1 γυνὴ φιλεργὸς καὶ περίφρονος γνώμης vel 39, 2 ἵππος εὐτρίχου χαίτης, Babrio abiudicanda neque hic poeta censendus latini sermonis consuetudinem sectari, nisi forte quis Homerum quoque et Atticos poetas ῥωμαϊστὶ locutos esse crepet.[1])

Fab. 35, v. 8: *οἷς ἐχθρὸς ὦ παῖ* (?), *μᾶλλον κτλ.*

Fab. 37, v. 7: pro *κεῖνος* vel *σκῆνος* vel *τέμενος* ei.

Fab. 38, v. 1: *Scr. σχίζοντες* [*Eb.*].

Fab. 39, v. 4: pro *εἰρηνεύοι* tentat *παρευθύνοι* vel *κατευθύνοι*; in extrema fabula *lacunam* esse statuit.

Fab. 42, v. 8: *ὃς οὐδὲ ποίαν ἀνέλυον με γινώσκω* vel *ἀναδέδυκ᾽ ἐμεμνήμην*, vel *ἐξεληλύθειν οἶδα* (vel *ᾔδειν*).

Fab. 43, v. 6: *ἢ τὰ γαῦρ᾽ ἐποπτεύει.* v. 10: nisi v. excidit *μακρὸν μὲν ἐπέρα.* V. 13: *κἀνταῦθ᾽ ἔφη . . .*

Fab. 45, v. 8: *ἰδίας δὲ μακρὰν νύκτ᾽ ἀφῆκε* [sed cf. supra p. LI] vel *ἰδίας ἀφεὶς εἴασε μακρὰ λιμώττειν.* V. 12: *ὁ δ᾽ αἰπόλος στενακτὸς ἦλθεν* — vel *στέναξε κἦλθεν* [cf. p. LVI] — *εἰς οἴκους* vel: *ὁ δὲ στενάξας ἦλθεν αὖθις εἰς οἴκους.*

Fab. 46, v. 7: *ὁ δ᾽ ὑπ᾽ ἀχηνίης θνήσκει* [*Eb.*].

Fab. 48, v. 5: *καὶ νέος* vel *ἠθέων παλαιστρίτην* [cf. p. LXI].

Fab. 50, v. 15. 16: *duplicis recensionis reliquiae, sed discernere difficile: antea v. 16 et 17 cancellis saepsi, nunc v. 15 circumscripsi, hunc excepit versus, qui periit, tum v. 18 ita conformatus: πάντ᾽ ἠκροώμην· καὶ τὸν Ὅρκον οὐ φεύξῃ. Vid. par. Bodl.*

Fab. 53, v. 5: *ferri potest, si scr. μὲν σοὶ πρῶτα μὴ συνηντήκειν, cf. paraphr.* V. 6: *inficetus v. nec noscit paraphrasis.* V. 8: *ἵκοιο, μή πως.*

Fab. 54, v. 2: *σκεψάμενος, ὁ δὲ τἄρνειον ἤ. ἁπλ.*

Fab. 55, v. 6: *ὁ βοῦς δέ „πάντως“ εἶπεν „ὅσπερ εἰώθει.“*

Fab. 56, v. 3 haec tentasse videtur, quamquam vestigia sunt non satis perspicua: *ἦλθεν πίθηκος καλλίτεκνος ὡς μήτηρ.*

Fab. 57, v. 6: *τῷ Δυσαράβων* [?] *ἐπῆλθε.* V. 11: *ἀνθρώπους ferri potest; προελθεῖν καὶ περᾶν εἰς ἄλλους ἀνθρώπους*[2])

---

1) Ipse cur haec crepet nescio, neminem enim novi, qui hunc genetivi usum a latina consuetudine repetiverit.

2) Oratione soluta loci structuram illustrare conatur. V. 4 si recte *τῶν ὄνων* Eberhard scripsit pro codicis *τῶν ἀνωὶ* (= *ἀνθρώπων*), hoc quoque loco sub *ἀνθρώπους* talia latere suspiceris. Cr.

vel τόπους *et* ἀνθρώπους. Coniecit etiam καὶ περᾶν τάδ' ἀνθρώποις.

Fab. 58, v. 6: Pro πέτεσθαι suspicatur νέμεσθαι.

Fab. 63, v. 12: οἶσθ' ὅτῳ θύεις.

Fab. 64, v. 4: καὶ τῶν νεφῶν σύνεγγυς ὀρθίη φαύω *correxi mendosam codicis scripturam* σύνοικος ὀρθίη φύω, *nam ineptissime pinus* σύνοικος νεφῶν *dicitur, neque* φύω *unquam idem est quod* πέφυκα.[1]) *Utrumque mendum facili negotio procuravi, cf. infra 65,4:* ἄστρων σύνεγγυς ἵπταμαι. — V. 5: στέγης τε μέλαθρόν εἰμι *emendavi traditum* Στέγη τε μελάθρων εἰμί, *par.* ναῶν *repperit. Sed praeterea* εἰμὶ *valde displicet, quod ferendum oratione sic conformata:* τμηθεῖσα δὲ στέγης τε κτλ., *neque tamen versum excidisse arbitror; fortasse scribendum:* στέγης τίθημι μέλαθρα καὶ τρόπεις πλοίων. — V. 6. 7: πῶς δή, (τάλαινα βάτος) ἔμοιγε συγκρίνῃ | δένδρων τοσοῦτον ἐκπρεπεστάτῃ πάντων; *scripsi; versum 6 in A omissum ope par. Bodl.* καὶ πῶς ἐμοὶ συγκρίνῃ *restituere conatus sum* [cf. supra p. XIX]. — V. 9. 10: τῶν πριόνων τε τῶν ἀεί σε τεμνόντων καὶ τῶν πελέκκων τῶν ἀεὶ σε κοπ. *scripsi versibus traiectis, id quod etiam Schneidewin suasit: decet enim poetam* ὕστερον πρότερον, *quod non solum librarios, sed etiam paraphrastam utrumque offendit. Praeterea* πελέκκων *restitui, A* πελύκων.

Fab. 65, v. 1: *Variis coniecturis tentatus propter insolentiam prosodiae vocis* ταῷ: *nam prior syllaba, quae brevis esse solet, producitur, et versus vocabulo perispomeno clauditur, adversante Babrii consuetudine. Variabat multorum verborum accentus, ut grammatici testificantur, neque vero nobis satis de hac diversitate constat. Babrium, qui alias quoque peculiarem prosodiam sequitur,* τάῳ *mihi videtur enuntiavisse: productionem satis tuetur constans latinae linguae usus. Longa autem paenultima alias quoque tenorem retinet, quem ultima sibi vindicat praecedente vocali correpta, velut* ξυνήων *et* ξυνεών *dicuntur,* ὀπάων *et* ὀπεών *sec. grammaticorum praeceptum (ap. Herod. IX 50* ὀπέωνες *legitur, sed var. scr.* ὀπαῶνες *emendationem* ὀπεῶνες *firmat),* Ξυπετεών, Ξυπετεῶνες *grammatici testantur, tituli* Ξυπεταίων, Ξυπεταίονες, *quod non recte oxytonon esse arbitrantur, item* Πορθάων *et* Πορθεὼν *nec dispar* λυμεὼν, *quae non recte veteres hypocoristicis accensent; ap. Scymnum 462 cod.*' Ἀλμεῶνος. *Adde quae de Babrii usu ad Syll. II 42, 1 notavi.*[2])

---

1) Oppian. *cyneg.* II 567 φύει *(crescunt)* -φῦλα indicavit Rth. Aptissime σύνοικος νεφῶν dicitur pinus *Cytorio in iugo* collocata. Cr.

2) In schedula ad h. l. adnotavit: *Vocabuli* ταώς *Babrius non solum accentum reicisse, sed etiam ultimam corripuisse videtur:* τᾶος, *quemadmodum Latine* pavo et pavus *dicitur.*

Fab. 66, v. 1. 2: *θεῶν Προμηθεὺς ἤ τις ἄλλος ἦν πρώτων* | *πρῶτον πλάσας, ὡς* . . . V. 4: *ἐκρέμασε φύρων, φασί,* . . .

Fab. 68, v. 2: *f. μᾶσσον* (pro *πλεῖον*). V. 5: *χρυσέον τε κυλλώσας τόξοιο νευρήν* [*Eb.*].

Fab. 69, v. 1. 2: *fuit κύων λαγωὸν . . . θάμνου 'δίωκεν.* Cf. 87, 1. [Nulla causa cur alter locus corrigatur ex altero].

Fab. 70, v. 2: *περιῆν ἅπασι?* V. 3: *ἦν παρὲξ* (*παρείς*)? V. 5: *ἕπεται δ' ἐπ' αὐτῇ. Xenoph. Cyr.* V 5, 37. — V. 7: *Bodl. προέλθοι i. e. προσέλθοι*

Fab. 72: *fuit duplex recensio. Vid. Bodl.* — V. 4. 5: *καὶ πάντα θείων ἔσχεν ἵμερος κήπων, οὗ ''σταζε* . . [de asyndeto cf. 47, 5]. V. 14: *τοῦ ταῶ κρείσσων.* V. 15: *κἀνπαρεῖχε* . . V. 17: *τῶν πτερῶν.* V. 21: *ἔφεδρος praefero.*

Fab. 73, v. 1: *κλαγὴν εἶχεν.*

Fab. 74, v. 9: *μερίσαντες αὐτῷ τῶν ἐτῶν, ἀφ' ὧν τ' ἔζων i. e. καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτῶν βίου, annos et mores.*

Fab. 75, v. 7: *τὴν αὖ. γὰρ μὰ θεὸν οὐχ ὑ.* V. 9: *ἐκ πόνων ἀνασφήλας.* Cf. 78, 3 [At 78, 3 in ipsa similitudine nimis diversus].

Fab. 83, v. 1: *κριθάς τις ἵππου πᾶσαν ἑσπέραν κλέπτων* lacuna non indicata.

Fab. 85, v. 2: *Par. δήμῳ.* V. 3: *στρατηγός. αἰεὶ δ' ὡς μάχης* [*Eb.*]. Praeterea in ed. *Eb. ὁμότροπον* (*ὁμόχροον*) [ad versum 8 ni fallor] ascriptum invenitur.

Fab. 86, v. 4: *f. νῆστις δ' ἀλώπηξ* . . V. 8: *ἄχρι πεινήσῃς librarii supplementum, scrib. μεῖνον — ἥσυχος ταύτῃ· οὐκ ἐξελεύσῃ* vel *ἥσυχος τρώγλης* (-*ῃ*?).

Fab. 88, v. 2: *alienus, fort. aliud fabulae exordium: κορυδαλλὸς ἦν τις πρὸς τὸν ὄρθρον ἀντᾴδων.* — V. 6: *ὡς ξανθὸν ἤδη τὸ θέρος.*

Fab. 95, v. 4: *εἰ θέλεις με συσσώζειν?* [*Eb.*]. V. 5: *f. πεινῶ γὰρ ἐλάφου καρδίης τε καὶ σπλάγχνων, nisi post v. 9 excidit versus.* [egregie fallitur, cf. p. XVIII]. V. 10: f. *ὑπ' ἀγρίαις πεύκαις.* V. 21: *f. γαύρη μὲν εἶδός ἐστι, πόλλ' ἔτη ζώει.* V. 40: *f. οὖας.* V. 41: *f. διαχθείς.* V. 63: *καί τι τλῇς ἐμοὶ γρύξαι* (vel *καί τι τολμέῃς γρύξαι*). V. 85: *ἐχθρὸν οἶδεν,* v. 86: *τίθησιν ὁ λέων.* V. 90: *αὐτίκ' εἶχε* [*Eb.*]. V. 94: *κάπτει πεσοῦσαν.* V. 97: *f. μόνην πρό γ' ἄλλων* vel *μόνην περ,* sed in ed. *Eb.* Soph. Phil. 183 laudavit.

Fab. 97, v. 8: *πρὸς θῦμά θ'* (*δ'*) *εὗρε μηδὲν κτλ.* [Athoi lectio tabulis ceratis confirmata].

Fab. 98, v. 7 sq.: *ἡλίκους δ' ἥμιν φαίνεις ὀδόντας; τίς — περιλαβεῖν, τίς δ' ἰδοῦσα μὴ κλαῦσαι; e par.; nam οὐ κλαύσει erat dicendum.* — V. 10. 11: *πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον, εἰ γάμου*

χρήζεις, ὅπως σὺ μὴ θήρ, ἀλλὰ νυμφίος γίνῃ: aut versus excidit. V. 16: *ῥοπάλοισιν ἤ λίθῳ τις . .* [cf. supra p. LXI].

Fab. 100, v. 2. 3: *ποῦ τραφεὶς οὕτως | μέγας τ' ἐγένετο σῶμα*, sed in ed. *Eb.* *μέγας καλός τ' ἐγένετο* adscripsit [cf. supra p. LXI]: ibidem v. 9: *τὴν τρυφὴν ταύτην* scribi postulat.

Fab. 102, v. 8: *f. τὠγάγρῳ?* [at in ceteris quoque nominibus articulus omissus est]. V. 9: *aut ἦγεν* (M) *aut εἰρήνη. Haec breviata, vid. par. . . κύων λαγωῷ· πάντα δ. εἰ. εἰ. ὁ πτὼξ [λαγωὸς] τότ' εἶπεν· ἀλλ' ἔγωγ' ἰδεῖν τ. Sin servas, sequendus Eberh.* [Immo Bodleianus interpolationis est suspectus, cf. p. XIX. XX].

Fab. 103, v. 10: *γῆρας τε?* V. 19: *ἅ μοι δείξεις* [*Eb.*].

Fab. 105, v. 4: *ἀ. ὠφείλον τοὐμὸν ἐξεκεκράγει.*

Fab. 106, v. 3: *ὁμοτρόφων φυήν* [*Eb.*]. V. 10: *f. συνωμίλει.* Cf. 95, 3 [locus nimis diversus; refragatur v. 106, 11]. V. 15: *Ὃ παρεῖχεν ὁ λ. νεόδροπον λαβὼν θ.*

Fab. 107, v. 6: *ἐπιψαύσει* (vel *-αύσαι = ἂν c. opt.*). V. 7: *Bodl. legit opinor ἀλεῖψον, sed neque hoc neque ἀμεῖψαν aptum, teneo ἀμυσχρῶν.* — V. 8: *Paraphr. f. καιρίως.* V. 9: *hoc tueor vel παρεῖκε . . ζώειν.* V. 10: *χρόνῳ δ' ἀγρευταὶς, vid. Par.* V. 12: *κἀνταῦθα βλέψειν φῶς ὁ θὴρ ἀπεγνώκει* [interpolata correxit].

Fab. 108, v. 16 plura tentando polire conatur; ac primum scripsit: *σῖτον, ἀλφίτων πήρην*, postea: *ποῦ μὲν ἄλφιτ' ἢ πύρνα vel ἄλφι, ποῦ δ' ὄμπνη vel σῖτος.* V. 19: *ὁ δ' ὡς ἐτέρφθη πᾶσι κῆπαρ ἰάνθη.* V. 24: *ὀπῆθεν ἐκκύψας.* V. 27: *οἱ δ' αὖτις ἐκρύβοντο* (*ἐκρύπτοντο*)? V. 28: *πεινῶν περ εἶπε ταῦτα·* (*εἶπε τοῖα* in *Eb.*)

Fab. 111, v. 3: *f. εἶναι, πρίασθαι.* V. 7: *ῥᾷον δ' ἀνέστη.* V. 14: *τέχνην γὰρ ἐπενόει.* V. 16: *ἀπὸ τῆς θαλάσσης.* V. 17: *διῆλθε τὸ ῥεῖθρον vel προῆλθε τοῦ ῥείθρου vel τῶν ῥείθρων vel ὡς προεῖδε, τῷ ῥείθρῳ ἑκὼν κατέπεσεν.* V. 21: *Tueor: clausula haec necessaria.*

Fab. 112, v. 1: *malim Μῦς ἔδακε ταῦρον, ne pedes tribr. duo continuentur, sed cf.* 36, 4. V. 3: *ὤρυσσεν ἐκτός* [*Eb.*]. V. 7. 8: *κοὐκ ἔχων ὃ ποιήσει διεστροβεῖτο*; pro quo *διεπτόητο* in *Eb.* adnotat.

Fab. 113, v. 4: *corrig. ex Par.* (*pro ἡμῖν*) *vel εἴσω vel ποίμνῃ.*

Fab. 115, v. 4: *ἤιξεν αἰετὸς κηὔδα* in *Eb.* [*αὐδῶ* vocis exempla apud B. frustra quaeres].

Fab. 116, v. 10: *μηδ' ἐγχαλῶν τι.* Vat.: *μηδὲν χαυνῶν, Knoell: μηδὲν χαλῶν τι.* V. 12: *ἐν δόμοις ᾄδειν.* V. 14: V. *ἧδ', recte Lachm. χῆδ'.* V. 16: pro *ἐπιχαίρειν* tentat *ἐπιχαίνειν.*

Fab. 117, v. 2: *ἀδίκως ἔλεγε* in *Eb.*

Fab. 118, v. 6 ante v. 5 collocandum et hoc versu *πτε-ρίσκων πορφυρῶν* emendandum esse suspicatur.

Fab. 119, v. 1: *vel ὢν λιπερνήτης.* V. 11: *Αἴσωπος ἐν-έπλεκεν μύθοις?* V. 14: *f. αὐτὸς ὠφεληθείης.*

Fab. 122, v. 7: *f. εἰρύσσαις.*

Fab. 123, v. 1–4 ita corrigendum significat: *ὄρνιθος — τικτούσης | ὁ δεσπότης θησαυρὸν ᾤεθ' εὑρήσειν.* [Reliqua oppressi; v. 2 a tabulis ceratis non multum abest, sed v. 3 sqq. Minae ineptiis seductus a veritate longe aberrat].

Adnotationes quasdam schedulis inscriptas, quae ad fabulas Vaticanas potissimum spectant, dignas esse censui quae fere integrae typis describerentur; nudas librorum lectiones et quae sunt similia omisi, addidi nihil. Ceterum insunt inventa quaedam quae ipse olim proposueram (cf. adn. ad fab. 1 [131], 5; 6 [134], 9; 7 [130], 3; 4 [125], 6 etc.), sed nolui ea opprimere; gratus enim hic assensus.

Vat. Fab. 1 [131]: *altera est recensio apologi, cuius priorem speciem prodidit Syll. II 50.* V. 2: *καταλελοίπεεν μούνην scripsi, quemadmodum ἤδεε vel ἤδεεν est apud Homerum. Ceterum v. 2 et 3 fortasse traiiciendi.* — V. 4: *ὁ Μεχεὶρ ἐξέδυσε καὶ ταύτην correxi cod. scripturam ἡ χεὶρ ἐξ. καὶ ταύτης. Μεχεὶρ sive Μεχὶρ sextus Aegyptiorum mensis (= 26. Jan. — 24. Febr.) ver novum agit, hinc in Anth. Pal. IX 383 σημαίνει πλωτῆρσι Μεχεὶρ πλόον ἀμφιπολεύειν. Ptolemaei parapegma Μεχ. ιγ' (7. Febr.) Αἰγυπτίοις . . ἔαρος ἀρχή. ζέφυρος ἄρχεται πνεῖν, καὶ ἐνίοτε χειμών. item κθ' (23. Febr.) Αἰγυπτίοις . . . χελιδὼν φαίνεται καὶ ἀνεμώδης κατάστασις, quae prognostica inferiorem Aegyptum attinent, et Alexandriae rem a Babrio enarratam agi verisimile est, ut emendatio proposita nulli sit dubitationi obnoxia. Varia sed improbabilia molitur Eberhard suspicatus damnum aleatorium commemoratum esse, cuius infra v. 10. 11 fit mentio: neque vero decebat poetam praeter necessitatem eadem sensa iterare.* — V. 5: *πρὶν εἴαρος γὰρ καταλιποῦσ' ἄνω Θήβας emendavi, V πρὸ εἴαρος γὰρ λιποῦσα κάτω Θήβας . . . Thebas Aegyptias dici manifestum, nam hirundines hieme adventante Libyae oras petunt, ut est in Anacreonteis χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος ἢ Νεῖλον ἢ 'πὶ Μέμφιν. sed cave τὰς Θήβας scribas; epitheton necessarium, neque vero κάτω convenit, itaque correxi ἄνω, quemadmodum graecos homines Alexandriae degentes ap-*

pellavisse illam civitatem consentaneum est.[1]) πρὶν εἴαρος *componas cum Pindarico* πρὶν ὥρας, *recentiores hanc structuram frequentant.* — V. 6: ἐκπεσοῦσα τῆς ὥρης *praematurum adventum hirundinis significat, cf. Babrius 12, 5* ἐκπεσόντα τ. ὥ. *de Ityli immatura morte.* V. 8: εἱμάτων *praefero quod coniecit Knoell, V* ἐσθήτων. V. 9: ἰδού, χελιδὼν ἥδε· καῦμα σημαίνει. *distinxi,* σημαίνει *solito more impersonale est. cf. picturam vasculi (Annal. Inst. Arch VII 238) ubi qui primam hirundinem conspiciunt, haec fabulantur:* ἰδού, χελιδών; Νὴ τὸν Ηρακλέα. Αὑτηῒ Ἔαρ ἤδη. — V. 11: ἐσυλήθη *scripsi, V* ἐνικήθει, *quamquam etiam* ἐληΐσθη, *quod Hesych.* ἐληστεύθη *interpretatur, suspicari possis.*[2]) — V. 13: τε *scripsi, V* δέ, *cuius voculae iteratio parum commoda.* — πυκινῆς *scripsi, V* καινῆς, *quod ab hoc loco alienum, idem suasit Eberhard, sed praeoptavit* χλαίνης, *idem praeter necessitatem* τότ' αὖ *scripsit.* — V. 15: αὖ κατοπτεύσας *scripsi:* αὖ *quod inserui convenit, nam iterum conspexit hirundinem mortuam, quam antea vidit circumvolitantem (v. 7).* V. 16: ὡς σαθρὸν θρῖον, *i. e. caducum folium quamvis dubitanter scripsi, V* ὡς στρουθίον, *sed inepta ista pusillarum avium comparatio*[3]), *Knoell audacter novavit* πεσοῦσαν ὥσπερ στρ. τι τῷ ψύχει.[4]) V. 17 τάλαιν' ἔφασκεν *scripsi, V* τάλαινα εἶπεν, *Eberhardt* φησὶν *substituit.*[5])

Fab. 2 [132], v. 1: μονήρη, *Knoell* μονήρης *requirit, sed poeta* μονόλυκον *(cf. Arat. 1124) dicit; huc etiam spectant nomina propria* Οἰόλυκος *(quod Herodotus IV 149 perperam* ὄϊν ἐν λύκοισι *interpretatur) et* Οἰολύκη. — V. 3: θυσία γὰρ ἦν τις κἤροτις *(i. e.* καὶ ἔροτις) τύχῃ θείῃ *quamvis dubitanter refinxi . . .*[6]) V. 9: συμβαίνῃ *Knoell, V* συμβαίῃ *Sed verba Byzantinum diasceuastam produnt. Babrius videtur scripsisse* καλῶς ἔχει μοι τῇδε· κεἴ τι συμβαίῃ, *sive* κἄν τι συμβαίνῃ *praeoptes.*

---

1) Haec quamquam iam in dissertatione mea dubitanter conieci p. 244[2], nunc probare non possum, cf. infra p. 119.

2) ἐνικήθη cum accusativo coniunctum, cf. ind. serm.

3) Communi opinione τῶν στρουθίων τοὺς ἄρρενας ἐνιαυτὸν μόνον ζῆν atque τῷ χειμῶνι ἀφανίζεσθαι credebant (Aristot. Pseudepigr. p. 291 R.). Apta igitur imago nec recipienda Bergkii emendatio quamvis ingeniosa et poetica (cf. Epigr. Gr. 538, 6 Kaib.).

4) Knoellii emendatio eo potissimum commendatur, quod ψύχει verbo in exitu uti solet poeta, κρύους nomen paraphrastis tritum omnino devitavit.

5) Elisio insolita, cf. supra p. LIII.

6) ἔροτις glossa a Babrio aliena. Cr.

Fab. 3 [133], v. 3: *V* οὗτως, *fort.* οὗτος *fuit.*[1] V. 4: μαλάσσεις, *V* μαλάσσει, *Knoell perperam* μαλάσσῃ. *Nihil praeterea novari, ne diasceuastae Vaticani oblitterarem operam: Babrianus apologus extat etiam in Syll. II 55, ubi quomodo restituendus esse videatur, exposui.*

Fab. 4 [125]: *In Aesopea fabula videtur haedulus asini partes egisse, quorsum spectat versiculus, quem paroemiographi receperunt in ordinem,* Αἲξ οὔπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δώματι παίζει. *animadvertit hoc etiam O. Crusius de Babrii aetate 218. Babrius hoc an Byzantinus magister novaverit, ambigas.*[2]) V. 1: ἐπὶ *scripsi, quod si recte memini etiam aliis placuit, V* εἰς. — καὶ παίζων, *O. Crusius praeter necessitatem* κἀμπαίζων. — V. 6: αὐτὸ, *Cobet* ταὐτὸ *requirit, quem non sequor, nam Babrius scripturus erat* τωὐ τὸ[3]), *quod cum* τοῦτο *subsequatur, invenustum. — In epim. fort.* ἀνεπιτηδείως *pro* ἐναντίως *corrigendum.*

Fab. 5 [124], v. 10: ὑπνώσεις, *fort.* ὑπνώσῃ *scribendum.*

Fab. 6 [134]: *Servata est in Vaticano altera recensio apologi, cuius breviorem enarrationem exhibet Athous* [Min.] *S. II 59, cum qua congruunt pedestres paraphrases.* V. 4: μέλη τὰ λοίπ' ἀντεῖπεν[4])· „οὐχ ὁδηγήσεις *correxi.* V. 6: καὶ *paraphr.* (*et A*), *quod probo,* ἢ *V.* — ὡς *emendavi, V* οἷς. — V. 7: τοὔθ' ὅποι πόδ' *probabiliter refinxi*[5]) *traditum* παντά πόδ' [?]. *Paraphr. nihil nisi* ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ζῷα *exhibet neque aliud repperit Athous* [Minas] *paulo liberius interpretatus* ἐναντίως τε πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν ζώων. — V. 9: ἦρχε, τῶν πρώτων τὤπισθεν[6]), οὐρή θ' ἡγεμὼν καθειστήκει *legendum, V* ἦρχε τῶν πρώτων, τὰ δ' ὄπισθεν οὐρῆς ἡγεμὼν καθηστήκει, *quae non debebant tolerare critici, perperam v. 11 novum enuntiatum ordientes adversantibus par. et A.* V. 12: ἕως γε κοῖλον *scripsi auctoribus par. et A, nisi forte poeta scripsit* τέλος δὲ κοῖλον. *V* κοῖλον δὲ πέτρης, *ubi* πέτρης *a versificatore ad numerum redintegrandum ascitum esse apparet; neque recte editores* κοῖλον

1) Idem mihi in mentem venit.

2) Mutavi sententiam; versus ille proverbialis quo spectet ipso hemistichio priore satis demonstratur. Ita Bergkius copiis meis aliquotiens non satis caute usus est.

3) Non credo, cf. supra p. LVII.

4) Elisio illicita (cf. p. LIII); *ἀντεῖπεν* vox non Babriana. Certam loci a diasceuasta corrupti correcturam vix invenies; lenissimam recepisse mihi videor. Non potest *τὰ λοιπὰ δὲ μερῶν* (cf. I 6) et quae sunt similia, cf. ind. p. 331.

5) Elisio vix concessa, cf. p. LII.

6) Similem emendationem ego proposueram in Fleckeiseni annal. CXXVII p. 233. Cr.

τι πέτρης adiungentes haec praegressis. — *ἐπλήγη ascivi ex par. (nonnulli libri ἔπληγεν, A πεπλήγει), V male συντρίβει.* [1]) — V. 16: *ἄλις γὰρ ἔριδος τῆς κακῆς ἐπ. scripsi, inscite Vaticanus diasceuasta κακῆς γὰρ ἔριδος σὺν κακοῖς ἐπ., par. τῆς γὰρ κακῆς ἔριδος ἐπ., Athous ἄλις δὲ κακῆς ἀπολέλαυκα τῆς γνώμης, unde ἄλις, quod omnino desideramus, recuperavi.* [2]) *Post h. v. interceptum esse versum vel etiam plures significavi; neque enim caudae sermo continuatur, sed caput verba fecit, ut v. 18 ἀρχούσης ἐμοῦ arguit, itaque etiam φησὶ additum rationem habet.* V. 17: *μᾶλλον μὲν οὖν σοί γ' εἰς τὸ πρὶν καταστᾶσα (ita malui scribere, quam καταστάσῃ) . . . ἐμοῦ σὺ δόξης ὕστερον κακῶν (vel κακῷ) κύρειν emendavi traditum εἰς τὸ πρῶτον — κυρεῖν, quae frustra tentavit Knoell; Eberhard εἰς τὸ πρὶν οὖν με μᾶλλον ἦν καταστάσῃς, . . . ἐμοῦ ματαίης ὕστερον κακῶν κύρῃς. Haec, quae par. et A ignorant, forsitan videantur otiosa, nam apologus commode v. 16 terminatur, ut suspiceris hos tres versus ab aliena manu alteri recensioni additos esse; sed huic offensioni occurri, capiti tribuens hos versus, neque integram servatam esse orationem docens: haec oratio ita videtur conformata fuisse, ut omnem discordiam compositam esse plane appareret. — In epimythio Knoellium sequor, nisi quod ἀλλάσσειν scripsi (Kn. ἀγνοεῖν, V ἀγνοὴν) et mutatam structuram ἐπιφέρωσιν toleravi.*

Fab. 7 [130], v. 3: *πλησίον vitium contraxisse arguit ἐγγὺς v. 4. Videtur scribendum μακρόθεν θεωρ.* [3]) — V. 5 et 6: *inverso ordine V, quod correxi. Nam vulpis, non lupi verba esse v. 6 satis arguit v. 10, cuius acumen nunc demum plane senties.* [4]) V. 5: *ἧκε, malim ἐλθέ.* V. 6: *ἀναγκαίων (V ἀναγγαίων) manifesto vitio laborat, poetam κεναγγούντων scripsisse reor.* [5]) — V. 10: *δώσεις Knoell, V δίδως, quod omnium est aptissimum, sed si tueri velis, plura molienda sunt; fortasse poeta νείμῃς scripsit.* V. 11: *πῶς τις σοὶ πάλιν emendavi traditum πῶς σοι τὶς φίλος, ubi φίλος apparet librarii sive supplementum sive peccatum esse* [sed cf. supra p. LXI]. — *Incommodum, quod huius apologi nulla extat pedestris interpretatio.*

Fab. 8 [135], v. 1: *πέρδικα suspicor diasceuastam substituisse, Babrium autem ταῶνα (hanc formam Herodianus ut*

---

1) Immo melius, nam *σ.* vox Babriana est, cf. 57, 7.

2) Minae ineptiis nimium tribuit; cf. p. LXI.

3) Idem ego monueram in Fleckeiseni ann. l. s.; sed sufficit *πλησίος* (= *γείτων*).

4) Idem et Gb et ego commendavimus.

5) Perperam: volpes dicit: *amicus mihi es coniunctissimus ex familiaribus et necessariis* (Cic. fam. XIII 29). Cr.

videtur agnoscit scripsisse[1]*: huic enim avi conveniunt, quae apologus enarrat. In paraphrasi psittacus perdicis partes agit.* V. 2: ἀφῆκεν, ἀδεῶς, ἣ παρεῖχε, τὸ ζῷον *scripsi, V* ἀ., ἡδέως γὰρ εἶχε τὸ ζῷον, *quae vitium contraxisse manifestum: nam dominus, non avis subiecti loco est. In proclivi* ἣ παρεῖχε *est, sed propter ambiguitatem repudiavi.* — V. 4: *Conicio* ἄχρι βαθμίδων: *poeta enim gradus arae dicit, quam in aula* Διὶ Ἑρκείῳ *consecrare solebant; nisi forte* βήματα *id ipsum significat.* V. 6: πρῶτον *prorsus alienum; legendum videtur* κ ἀ ν τ ή ρ ε ι τ᾽· ε ἰ π έ, τίς κτλ. — πέρδιξ *inserui non solum ut versum redintegrarem, sed quoniam avis nomen sciscitanti erat indicandum, quamquam etiam par. neglexerit. Babrius scripserat* ταῶς (*vide ad v. 1*) *vel potius* τάως, *de cuius vocabuli prosodia dixi ad S. I 65, 1.* — *Post h. v. quaedam intercidisse significavi, nam mustelam perdici respondisse plane decebat poetam eloqui, quorsum etiam par. spectat:* οὐκοῦν ἰταμώτατε ζώων, ἔφη. *Diversa est ratio locorum, ubi singulis versibus inter se contendunt, velut f. 89, adde etiam 115: ibi enim sermones ad dramaticae, non epicae poesis legem sunt exacti.*[2]) V. 8: — ἐνθάδ᾽ εἰμ᾽ ἤδη *scripsi, V* ἐνθάδε διατρίβω, *Eberhardt* ἐνδιατρίβω *vel plura molitur* χρόνον τοσοῦτον ὧδ᾽ ἐγὼ διατρίβω. — V. 10: κοὐ πρὸς ἑστίαν δύνω *quod exhibui (V* καὶ) *flagitat v. 4, ubi paraphr.* ἀναπηδήσας ἐπὶ τὴν ἑστίαν ἐκάθισε.[3]) V. 11: ἄρτι πως, *malim* ἀρτίως, *nisi forte Babrius Sophocleo vocabulo* ἀρτίπους *usus est, v. Trachin. 58* ἀρτίπους θρώσκει δόμους. — V. 12: φησὶ *de vitio suspectum, quandoquidem mustelam verba facere post v. 7 haud dubie significaverat poeta, quamquam etiam f. 106, post v. 22* εἶπεν *v. 25 infertur* φησὶ. *Conicias* πᾶσι *structura insolentiore pro* πρὸς πάντας, *mihi diasceuastae videtur additamentum; fortasse poeta scripserat* παρρησιάζῃ πάντα καὶ κατακρώζεις, *i. e.* καὶ πάντα κατ. *traiecta vocula* καὶ *ut passim apud Alexandrinos. Fabulae epilogum desideramus, decebat avem criminationes refutare, neque vanam hanc esse suspicionem docet par.:* ὁ δὲ ἀπεκρίνατο λέγων, οἰκοδέσποινα, ἀλλὰ σύγε βάδιζε μακρὰν κτλ.[4])

Fab. 9 [140], v. 5: τῷ θέρει τούτῳ, *cod. Paris.* τούτῳ τῷ θέρει. *Scribendum puto* τ ῇ θ έ ρ ο υ ς ὥ ρ ῃ, *unde* τῷ θέρει

---

1) At noti Graecorum περδικοτρόφοι et πέρδικες τιθασοί, cf. e. g. Strabo XIV 652 supra p. LXV: neque ᾄδειν pavoni convenientius.

2) Scilicet φησί v. 12 adiectum delevit, quamquam saepius in fine orationis invenitur, cf. ad 75, 6.

3) Erravit, cf. supra p. LXVI.

4) Eadem ego observaveram l. s. Cr.

ortum, deinde corrector aliquis τούτῳ *addidit.* — V. 8: ἦσας, *cod. Par.* θηρουλδηις, *i. e.* ηὔλεις, *quemadmodum legit par. vulg. cum Bodl. et Apostolio VI 84 a, item versificator Vindob. cum Casinensi.* — *Post h. v. interpolator aliquis addiderat duos versiculos, quorum sensa interpretatur Bodl* σῖτον δὲ ἐν θέρει ἀποτίθει κτλ., *in dodecasyllabos redegerunt Vindob. et Casin. Versus in hanc fere modum redintegrare licet:* Σὺ δ' ἐν θέρει σιροῖσιν ἀποτίθει σῖτον | καὶ μὴ λύριζε, τοὺς ὁδοιπόρους τέρπων.

Nolo in lucem protrahere quae de Athoo altero atque de syllogae alterius fide fabulisque a Babrio bis recensitis falso acumine multisque verbis disseruit, praesertim cum summam eorum Philolog. vol. LVII invenias. Sed selecta quaedam capita addo, e quibus fructum aliquem percipere possit, qui Babrium pertractaturus est.

Summo studio qui Babrianae poesis reliquias rimantur, cum Athoas eclogas[1]) *tanquam fide omnino indignas segregant, haud raro falsa specie decepti futiles metaphrases a iambographo repetunt. Velut, ut uno defungar exemplo, Eberhard p. 98, paraphrasin cod. Veneti, cum qua Bodleiana postea edita plane convenit* [infra 192 p. 174], *ad Babrium revocat, non animadvertens, quam inscite metaphrasta apologum immutaverit scribendo:* ὡς δὲ ἵδρωσεν, τῇ πνοῇ πάλιν τὰς χεῖρας ἔψυχεν. *quo invento nihil ineptius: nam quis ferat hominem postquam frigore laborans manus afflatu fovere tentaverat, igni adsidentem ciboque ac potu recreatum denuo manus adflare, ut refrigeret. Quanto melius secundum vulgarem paraphrasin (64 ed. Halm) iste praecalidum cibum dum capit oris spiritu refrigerat, eodemque modo hoc argumentum enarrat testis Byzantino paraphrasta potior Avianus f. 29, qui cum Babrium solitus sit ducem sequi, fortasse etiam hunc apologum iambographo acceptum refert.*[2]) *Neque patrocinatur ineptiis istis Sext. Empir. adv. Mathem. VIII 103* τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον χειμῶνος ὥρᾳ καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ ψύχεσθαι τὰς χεῖρας [ἐμφυσῶντα] καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι ἐμφυσῶντα τῷ στόματι, *qui quidem locus manifesto vitio laborat, quod procuro* τὸ ἔδεσμα *inserens post* καίεσθαι: *nam frustra quis leniorem medelam requirens* τὰς χεῖρας *traiecerit scribens* καίεσθαι τὰς χεῖρας ἐμφυσῶντα. *Sextus*

1) Scilicet syllogen alteram a Mina mala fraude compositam.

2) Sententiae meae Bergkium succurrere vides. Cr.

autem, qui Αἰσώπειον αἴνιγμα appellat, antiquum apologi exemplum adhibuit; inde narrat Silenum hospitio excepisse hominem et mox, cum eius ingenium introspexisset, abegisse; in Sileni locum successit postea satyrus, ut est apud Arianum et Byzantinos paraphrastas (σάτυροι, οὓς καλοῦσι πάντες), *id quod fortasse Babrius novavit. Animadversione denique dignum paraphrasis vulgaris (64 H.) epimythium, discrepans illud quidem plane a paraphr. Ven. et Bodl., sed magis insigne vocalis* ἀτὰρ οὖν, *quibus admonitio inchoatur. Hoc clausulae exordium, cum recedat a tralaticia epimythiorem specie, verisimile est paraphrases hac nota insignes ab eadem origine descendere: eiusdem igitur syllogae fuerit fab. 23, cuius principium* ἁλιεὺς σαγήνην εἷλκον *Babrianum sermonem refert, item 94*[b], *qua paraphrasi usus est diasceuasta Athous Syll. II 22, cum fab. 94*[a] *enarrat apologum Babrianum Syll. I 71, item fab. 100*[b], *quae paraphrasis fortasse referenda est ad diversam recensionem fabulae Babrianae Syll. I 13, cuius metaphrasis legitur 100*[a] *ed. Halm.*[1])

Praeter Athoi [alterius scilicet a Mina conscripti] *diasceuastam etiam alios operam dedisse apologis Babrianis ad clodorum versuum legem revocandis, argumento est ipse codex Vaticanus, ex quo cum Furia aliquot fabulas edidisset, quae pristinam formam fere integram retinent, nuper P. Knoell, qui codicem denuo examinavit, Vindobonae a. 1878 protulit sex nondum editas. Vaticanam collectionem amplissimam qui confecit alia ex aliis libris descripsit, itaque etiam apologorum Babrianorum dispar conditio, velut fabula* ὁδοιπόρος καὶ Ἀλήθεια *(vid. Eberhard 128) manifesto a Byzantino homine ex pedestri paraphrasi reconcinnata et choliambico numero denuo adstricta est; idem periculum fecit diasceuasta Athous (Syll. II 52), sed paraphrasi usus, quae passim propius aberat a pristina specie. Item aliae fabulae eiusdem argumenti et in Vaticano libro (cf. Eberh. 130. 131. 132) et in Athoo (S. II 51. 53. 54) exstant plurimis locis nitorem servantes, sed passim graviter vitiatae: utriusque diasceuastae operam qui liber a praeceptis opinionibus examinaverit, intelliget* A t h o u m n o n e s s e V a t i c a n o p o s t h a b e n d u m: *peculiaria enim habet, quae boni sunt frugi, fraudisque suspicio procul est habenda.*

Iam ex sex fabulis Vaticanis, quas nuper Knoell publici juris fecit, tres etiam in Athoo libro leguntur, S. II 50. 55. 59, ut liceat utriusque diasceuastae operam sub examen vocare. Editor,

---

1) Bergkius si Schneideri editionem adisset, Augustanae potissimum recensionis hanc formulam propriam esse vidisset. Cr.

qui Athoi libri nullam plane habuit rationem, in Vaticano libro Babrianos apologos fere integros servatos esse arbitratur, quod secus esse arguit fab. Vat. 4 [infra 133], *quae extat etiam in Athoo S II 55. In tetrasticho hoc non tantum numeri v. 1 et 3 in V laborant, sed etiam* ἁρπάσασα *v. 2 non aptum, cuius loco A* μειδιῶσα *commode exhibet, et v. 4* προσφάγημα *finxit versificator Vaticanus, cum in paraphrasi* προσφάγιον *repperiret, recte A* ἐδωδὴν *exhibet; rursus v. 1 V* ὀξείην χαίτην *Babrianum servant, paraphrasi suppeditante, neque enim hoc Byzantinus homo excogitavit. Itaque utriusque diasceuastae auxilio licet fabellam in hunc fere modum refingere:*

Κήλων ἀκανθῶν ἤσθι' ὀξέην χαίτην.
τὸν δ' εἶδ' ἀλώπηξ, μειδιῶσα δ' ἠρώτα·
„πῶς, ὦ φέριστε, σύ γ' ἁπαλὴν ἔχων γλῶσσαν,
σκληρὴν ἐδωδὴν ἐσθίεις ἀκανθώδη;“

*Apparet interpretationes pedestres, quibus isti sunt usi, inter se dissensisse; modo haec, modo illa Babriani sermonis speciem tuebatur.**) *Velut v. 1 scriptum fuit in hac* παλιούρων ὀξείην χαίτην, *in illa* παλιούρους ἀκανθώδεις *vel* παλίουρον ἀκανθώδη. *Babrius* ἀκανθῶν *dederat, itaque* ὄνος, *quod omnes exhibent, interpretamentum esse numeri lex exigit, scripsi* κήλων, *quemadmodum asinus dicitur Archilocho fr. 97.***) V. 2: *pro* μειδιῶσα *possis* καγχάσασα *suspicari, unde corruptela* ἁρπάσασα *originem duxerit.* V. 3: σύ γ' *non satis firmatum auctoritate cod. A, neque* παναπάλην *placet, poeta fortasse scripsit* οὕτως ἀραιήν, ὦ φέριστ', ἔχων γλῶσσαν, *ut huc spectet* ἀνειμένῃ γλώσσῃ, *quod ex paraphrasi adscivit V, nam* ἀραιὸς *passim est idem quod* μανὸς, χαῦνος, χαλαρὸς. V. 4: *abieci* καὶ, *quod paraphrasis et A exhibent. Talis pro arbitrio V:* σκληρὸν μαλάσσεις *(ita enim scripsit, non* μαλάσσῃ*)* προσφάγημα καὶ τρώγεις *elegantiam captans, cuius poeta non fuit studiosus; idem, ut versum redintegraret, inane complementum* καὶ τρώγεις *adiecit; rursus peccavit A subiungens suo periculo praepostere versum, quem ipse edolavit.*[1])

Nec dissimilis conditio fab. 5 Vaticanae [133] *sive Athoae S. II 59. Fabulae exordium videtur A integrum servavisse:* Οὐρή ποτ' ὄφιος ἠξίου προηγεῖσθαι, | ἕλκειν δὲ λοιποῦ, τῶν μελῶν ὀπηδούντων· | ἀντεῖπεν αὐτῇ πᾶν τὸ σῶμ' ἀφραινούσῃ, | *quae amplificavit V:* οὐρά ποτ' ὄφεως οὐκέτ' ἠξίου πρώτην | κεφαλὴν

---

*) *Paraphrasis quae etiam nunc extat, in artum redacta multo magis a pristina specie desciscit.*

**) *Possis etiam* μέμνων *suspicari, vid. Hesych.*

1) De emendatione v. 2 prolata Eberhardo Bergkium adsentientem vides; cetera omni probabilitate destituta. Cr.

βαδίζειν — εἶπεν: „οὐχ ὁδηγήσεις.[1]) *Sed et inde sequendus omnino Vaticanus versificator.* V. 2: λοιποῦ *scripsi, legebatur* λοιπάς *unde corrector in marg.* τἄλλα.

Simili ratione falsum Minae Athoum saepe e B et V correxit vel supplevit, bis terve innata veritatis vi victus paene totum Bodleiano se addixit atque locos quosdam, qua erat linguae Graecae et antiquae artis peritia, nitore vere Babriano refinxit. Cuius operae exempla pauca proponere satis habeo.

Syll. II 39 [infra 166]: *Germanae poesis vestigia non insunt nisi in exordio, quod fuisse videtur:* κατ' ἀνθεμοῦντα λείμακ' ἠρινῆς ὥρης | ἄφετος ἐβόσκεθ' ἵππος εὐτρόχου χαίτης[2]), *sed exstat apologus eiusdem argumenti, cuius metaphrasin unus cod. Bodleianus 117 suppeditarit, quae quamvis versibus solutis et verbis mutatis Babrianae poesis gracilitatem plane prae se fert. Ac passim versuum reliquiae comparent, velut in exordio:* Οὔπω χαλινὸν ἵππος . . ᾔδει | . . . οὐδὲ νῶτον ἀνθρώπῳ | παρεῖχεν, *tum in novissima parte:* ἀλλ' ἐὰν . . | δέξῃ χαλινόν, καὶ με βαστάσῃς νώτοις, | ὅπως σε κάμπτω καὶ τρέχοντα κωλύω | τότ' ἔλπομαι[3]) σὺν εὐκόλως ἀναιρήσειν. | ὁ δ' ἵππος — ὀργῇ τὰς φρένας δ' ἐτυφώθη *vel* ἐτυφλώθη — παρέδωκεν αὐτὸν κτλ. *Potuit enim Babrius more suo idem argumentum variare, cervi partes in aprum transferendo.*

Fab. syll. II 43 [154], v. 9: *Hunc quoque apologum in integrum fere restituere licet, si praeter Athoum librum paraphrasin vulgatam, a qua Bodleiana passim recedit, adhibueris.* Λύκος τις ἄλλων[4]) ὡς λύκων στρατηγήσας, | ἔταξε θεσμόν· πᾶσιν ἶσον . . . | αὐτοῖς προτείνας, ὅτι τις ἂν κυνηγήσῃ, | εἰς μέσσον ἀγαγεῖν διανέμειν τε τοῖς ἄλλοις, | [5] ὅπως . . μὴ . . ἀλλήλους | κατεσθίωσιν, ἐνδεεῖς ⟨τροφῆς⟩ ὄντες. | ὄνος δ' ἀκούσας ταῦτ' ἔσεισε τὴν χαίτην, | γελῶν τ' ἔλεξε τῷ δοτῆρι τῶν ἴσων· | „καλῶς μὲν εἶπας, τοῖς λύκοις θεμιστεύων, | [10] πῶς δ' αὐτὸς ἄγρην, ἐχθὲς ἣν ἐθηράσω, | παρὰ σῇ λαθραίως ἐναπέθου τροφὴν κοίτῃ; κόμισον μὲν οὖν ἐς μέσσον ἀπομερισθῆναι.“ | θαύμαινεν ὁ λύκος, τὸν νόμον δ' ἀνῃρήκει. | V. 5 *et* 6 *sola Bodleiana paraphrasis (adde cod. Venet. ap. Eberh. p. 97) servavit,* v. 12 *et* 13, *quos* A [Min.] *omisit, metaphrastarum opera reciperari.*

---

1) Ita probabiliter corr. Bergkius: οὐχ ἡγήσει Vat.
2) Nec numeri neque elisiones ferri possunt, cf. p. XXXIX.
3) Non Babrianum.
4) Non Babrianum. Cr.

Fab. syll. II 61 [168]: *Paraphrases in singulis admodum variant, plus minusve ab origine deflectentes. Fabula sordibus remotis in hunc fere modum probabiliter reconcinnanda videtur:* Παῖς τις πρὸ τείχους ἀκρίδας ὡς ἀρουραίας | συνῆγε πολλάς, σκορπίον θεωρήσας, | εἶναι νομίζων ἀκρίδα, χεῖρα κοιλήνας | τοῦδ' ἦν ἕτοιμος καταφέρων συναρπάζειν. | [5] τὸ παιδὸς ἄκακον σκορπίος θεωρήσας, | οὐραῖον ἄρας καὶ τὸ κέντρον ὀξύνας, | „ἄπελθέ μου, παῖ" φησί „μηδ' ἐμοῦ ψαύσῃς. | εἰ γάρ μ' ἀγρεύσῃς, χἄσσ' ἔχεις ἀπορρίψεις." — V. 8: χἄσσ' *i. e.* καὶ ἅσσα *scribere malui quam* χἄς. V. 7: *possis etiam* ἄπελθ' ἄπελθε" φησὶ *refingere.*

Fab. syll. II 84 [188]: *postquam paraphrasis pedestris ope Lewis et Schneidewin instaurare conati sunt — frustra illi quidem, sed reprehensionis immunes, quandoquidem altera sylloge iis uti non licuit —, denuo Haupt refinxit apologum, quem sequitur Eberhard (140), qui in Batavi critici verba iurantes, nullam plane rationem habuerunt eclogae a Mina repertae. Hauptianam recensionem subicio, ut plane appareat, non temere ac fastidiose spernendas esse eclogas istas. Nam quae Haupt proposuit:* φαλακρὸς αὐτῷ περιτιθεὶς τρίχας ξείνας | ἵππευεν· ἄνεμος δ' ὡς ἀφεῖλε φυσήσας | πλατὺς θ' ἅπαντας εἶχε τοὺς παρεστῶτας | γέλως, ἐκεῖνος εἶπε τοῦ δρόμου παύσας· | „τὰς οὐκ ἐμάς με φυγγάνειν τί δὴ ξεῖνον, | αἳ τοῦτον ἔλιπον, οὗ ποτ' ἐγγενεῖς ἦσαν" *a Babriana arte prorsus abhorrere etiam Eberhard quamvis invitus largitus est. In Athoa ecloga non eques, sed cursor ludis Isthmicis diaulon conficiens inducitur, quae non malae fraudis sed d i v e r s a e r e c e n s i o n i s sunt vestigia: raro admodum in his apologis locus alia id genus indicantur, nec solent talia interpolatores suo periculo addere. Germani igitur exordii hae supersunt reliquiae:* Φέρων φενάκην τις φαλακρὸς . . . | ἔθει δίαυλον Ἰσθμίων . . . | *sed redintegrare non audeo.* — V. 1: *poterat scribere* φαλακρὸς φέρων τις πηνίκην, *sed exordia fabularum plerumque pristinam speciem retinent.* [?] *Porro v. 6* ὁ ψηνὸς *(in paraphrasi est* κἀκεῖνος*) Babrii esse, qui Simonidem Amorginum sequitur, non diasceuastae planum est.*[1]) *Versus fortasse sic refingendi:* σφοδρὸς δὲ πνεύσας ἄνεμος εἶλ' ἀπὸ κρῆθεν.[2]) | γέλως πλατὺς δὲ τοὺς παρόντας ἔσχ' ἄρδην·[2]) | χὠ ψηνὸς ⟨ἠρέμ'⟩ εἶπε, τοῦ δρόμου παύσας. | *Nam v. 5 a diasceuasta est additus. Iam clausula ut aliis quoque locis integra est servata, quandoquidem*

---

1) Tales glossae perpaucae inveniuntur vel paene nullae in fabulis veteribus, plurimae apud Minam ὀνοματοθήραν, qui magnam rem sibi fecisse videbatur lexicis expilatis.

2) Babrianae neque forma κρ. neque elisiones, cf. p. LIII.

pressior oratio deterruit metaphrastam, quem Athous versificator adhibuit, a contentionis periculo. Nunc demum germanam speciem Babrianae clausulae recuperavimus: τί τὸ ξενίζον, εἴ ξένη με θρὶξ φεύγει, | ὅπουπερ ἦμὴ κάλλιπ' [1] *ἐκ χρόνου πλείστου, quam nulla criticorum sagacitas, nedum diasceuastae stupor aut Minae pingue ingenium potuit divinando assequi (nisi pro ὅπουπερ fortasse aliquis malit ἐπείπερ scribere; sed ὅπου similiter adhibuit Babrius S. I 1, 15). Nam cum paraphrasis vulgaris, a qua Bodleiana non recedit, poetae verba in hunc modum immutaverit: τὰς οὐκ ἐμὰς τρίχας τί ξένον φεύγειν με κτλ.* [infra p. 170], *irrita fuerunt criticorum conamina. Et novissimi quidem versus interpretatio plane dissidet ab Athoa ecloga; videtur iste paraphrasta in suo libro repperisse ὅ τ ο υ π ε ρ ἦν, ἢ κάλλιπ' ἐκ χρόνου πλείστου, quae lectio omnino posthabenda est, nam praepostere calvus culparet alium, bene capillatum, qui crines suos pretio vendidit, ut alienae inopiae subveniret.* [2] *Denique cursori de suo, non item de alieno capillamento licuit dicere κάλλιπεν ἐκ χρόνου πλείστου. Athoi igitur* [alterius] *libri scripturam, cum nulli calumniae sit obnoxia, confidenter tuemur, nec moramur eos, qui frugibus repertis glandibus vesci malunt.*

His capitibus bonas quasdam observationes inesse non negabis: universa eorum ratio improbanda est. Bergkius enim insipidissima Minae commenta versusque plane barbaros tamquam artis Babrianae reliquias pretiosas suspicere non desiit, immo quo peius res cesserat Graeculo poetanti seu potius lexica librosque typis expressos compilanti eo enixius coniciendo transponendo supplendo Babrii manum restituere conatus est. Cuius rei ne plura proferam exempla cum libelli ambitus latior tum ipsius Bergkii memoria mihi suadere videtur.

CAPVT VI. DE FABVLIS DACTYLICIS ET IAMBICIS.

Poematiis Babrianis adiunxi *mythicorum versibus inclusorum* fragmenta et exempla quaecumque indagare poteram.

---

1) Babriana neque forma neque elisio.

2) Hoc bene monuit; sed syllogae alterius singuli fere versus Minae manum inhabilem produnt. Cr.

Dactylicas fabulas cum alii excerpserunt (Georg. Anthol.), tum Suidas, qui ἐν μύθοις vel ἐν μυθικοῖς ea se invenisse testatur atque semel (s. ἑταιρείη) Babrii nomen errore aperto[1]) ascripsit. Unde Byzantinos eodem codice et Babrium et quos censura acerbissima insectatur prooem. II 10 imitatores dactylicos consociatos legisse conicias (cf. Pauly-Wissowa II 2 s. v., de Babr. p. 195 adn., infra p. 248). Lachmannianis et Eberhardianis fragmenta haud pauca addidi olim a Th. Bergkio coniecturis ex parte satis probabilibus vindicata, quae nescio cur in anthologiae lyricae editione altera sepulta iaceant a recentioribus prorsus neglecta. Neque ea, quae in Aesopeis cum alii observare sibi visi sunt, tum Gitlbauer, silentio premere volui, quamquam universo colore et sermone a Suidae mythicis sunt aliena, atque quam incertae tales coniecturae sint omnes, ipsis rebus moniti didicimus.

Suidae μυθικά dactylica a pluribus poetis confecta sunt vel certe a duobus; nam veri parum simile Babrii tempore hominem eundem idem argumentum bis forma diversa tractasse, ut tractatam invenimus Babr. fab. 64, fr. 4 (hexam.) atque 19 (dist.), licet a Byzantinorum ingenio hoc non sit alienum (cf. p. XXV adn. 3). De arte horum poetarum metrica in tanta versuum paucitate vix multa expiscaberis. Meyeri leges, ut alii illius aetatis, aliquotiens neglexerunt (I. τοῖς δ' ἐπέσειε v. 9; II. φόβον ante caes. v. 9, sim. ἄναξ v. 33); ceterae quas admiserunt licentiae (hiat post longam ictu percussam v. 35, in formula εἰ μὴ οἱ ab ipso Nonno admissa 35, 334, atque e Lachmanni coniectura incerta v. 48; φόβον in versu dubio ◡ – ante caes.) iustum modum non excedunt. Hexametri schemata admiserunt haec: *d d d d d s* (3. 26. 27. 30. 31. 37. 38. 41. 45); *d s d d d s* (6. 7. 14. 18. 23. 28. 44); *s d d d d s* (2. 5. 11. 15. 32. 47. 48); *d d d s d s* (13.

1) Certe praeter Gitlbauerum neminem novi, qui etiam hos versiculos Babrio tribuat.

24. 25. 33); *d s d s d s* (22). Duo spondei continui (*s s d d d s* atque *s s d s d s s*) duobus locis inveniuntur (21. 35), quorum alter de vitio suspectus; v. 16 servandum quod traditum est *κέρδεσι* (= *πανουργίαις*, cf. Hes.), quod sine idonea causa a Lachmanno mutatum est in *κερδοῖ* (fuerit *κερδοῦς* | *κέρδεσι φηλωθεῖσα*, cf. Babr. fab. 158). Versus spondiacus (*d d s d s*) unus invenitur 8 incerta Bergkii coniectura huc relatus. Certe ab hac parte mythicorum poetae aliquatenus cognati sunt Nonnianis, de quibus cum cura nuper disputavit A. Ludwich in arte metrica Rossbachiana p. 57. Caesura post tertium trochaeum longe frequentissima; caesura penthemimeres (3. 5. 9. 14. 26. 33. 48) cum dihaeresi bucolica vel hephthemimere solet coniungi. Elisiones perpaucae, ut apud Babrium et Nonnum (particulae etc. decurtatae 14. 16. 22. 25, verbi persona tertia 7. 24, nomina nusquam). Ultima versus syllaba, ut apud Babrium et Nonnum, plerumque longa est vel longae fere suppar; sed proparoxytona finalia non solum in eis fragmentis observabis, quae Bergkii coniecturis incertis his poematiis vindicata sunt (8. 20), sed etiam in versibus certo titulo inscriptis (28. 53). Suspiceris igitur etiam in his artificiis mythicorum poetas Nonni quasi praenuncios fuisse, sive duces mavis dicere; nam Nonnum eos novisse haud improbabile. Denique moneo, glossis epicis vocabulisque rarioribus eos maxime delectatos esse (*λίς* 6, *ἄκμηνος* 12, *αἴθων* 14, *κέρδεσι* — *φηλωθεῖσα* 16, *μεταχρονίην altum* 28 etc.). Vides igitur, quam apte *λευκῇ ῥήσει* suae vel 'sermoni dilucido' Babrius haec epyllia opponere potuerit ut *γρίφοις ὁμοίας ποιήσεις* pr. II 11.

Tertio loco succedunt fabulae *iambis rectis atque antiqua arte factis* inclusae, quas et ipsas Babrianis adnexas legisse videntur rhetores et lexicographi (cf. infra p. 234 sqq.).

Exempla quaedam ex Aesopeis volgatis dudum erant

---

1) Cf. *de Babr. aet.* p. 244[2], ubi etiam Soterichi Oasitae choliambi quam similes essent Babrianis breviter indicavi.

repetita, quamquam quae huc rettulit Gitlbauer pleraque sunt incerta. Integerrimum earum exemplar, quod primo loco legitur, Weilii potissimum acumine restitutum est ex tabula cerata: quo invento de toto hoc genere nulla iam potest esse dubitatio.[1]) Locos quosdam adhuc desperatos cum restituisse mihi viderer, ab Hesselingio petivi, ut etiam huius pagellae (234) lectionem cum ipsis tabulis ceratis conferret. Is igitur haec testatus est:

[v. 1] '*Zwischen* ἔ̈χ ιδν)αν *und* ἀ)σφυκτοῦσαν *hat noch etwas gestanden; ich meine* T¦C *herauslesen zu können, der Raum genügt. Hinter* ἀσφυκτοῦσαν *steht* . . ν . . .

[v. 3] *Mein* δακοῦσ' *ist entschieden falsch; ich lese jetzt mit Ihnen* σωθεῖσα. *Auch scheint mir nach der Tab. Ihr* ἐξ ὁδοῦ [v. 2] *sowie Weil's* ἦ̄ 'σωσά *recht plausibel.*

Dagegen muss ich an meinen Lesungen επιτουτω, ειπουσα, τησεισκανθαν *festhalten.*' Non obloquor; sed ἐπὶ τοῦτο et ἂν correcturae ipsa re commendantur.

Indolem et argumenta harum fabularum paucis illustravi infra p. 247. De arte metrica habeo quae addam. Fab. 1 in quattuor qui integri servati sunt versibus tres inveniuntur vel quattuor pedes trisyllabi: v. 3 dact., 4 tribr. dact. (5 tribr.). Item in fr. 3 atque in fabulis e Vaticano potissimum restitutis solutiones inveniuntur haud paucae (7, 1. 8; 8, 4; 9, 4; 10, 1 etc.) neque desunt anapaesti (7, 3. 10, 2). Non igitur vereor ne nimis fallar, cum quattuor illos versus epimythiorum speciem prae se ferentes quos servavit Georgides (fr. 5. 6) ipsa arte a ceteris distare atque ab epimythista recentiore compositos esse profiteor.

Denique *Ignatii,* Babrii epitomatoris, aliorumque *tetrasticha iambica* huic volumini adiungenda esse putavi, ne quid in Babriana mea supellectile desideraretur. Quod negotium a me rogatus suscepit qui in hac provincia habitat *C. F. Mueller.* Idem de metrica Ignatii arte atque

---

1) [Dum haec prelo subiciuntur, in papyro quadam Grenfellii similes versiculos observare mihi videor, cf. Add.]

de recensionis subsidiis uberius disputavit infra p. 252 sqq.; exemplar Babrianum qua ratione tetrastichis expressum esset ego paucis adumbravi p. XXV. Atque summa quidem rei bene inter nos convenit. Dubito tamen, ipse Ignatius num proparoxytona et oxytona consulto in versus exitum admiserit (infra p. 253). In versibus in Adamum 143 proparoxytona tria descripsit Mueller[1]): 35 *δεικνύει μαιεύτριαν*, 96 *κἀγώ σε λύσω — ὀφλήματος*, 121 *ποῖος τόπος κρύψει με; καὶ κρυβήσομαι.* V. 35 Boissonadius correxit *μαιευτρίαν*, neque mirer, si poetis 'quos Ἆρες Ἄρες decet sonare' tali forma uti licere Ignatius sibi persuaserit. Exemplum alterum (96) removeri posse *ὀφλημάτων* correctura lenissima et paene nulla ipse Mueller adnotavit. Restat v. 121 a sententia laborans; *τόπος* ad finem traiecit Boissonadius: *ποῖος με κρ. (καὶ κρυβήσομαι) τόπος*, Meklero in mentem venit *καὶ κρύψει σ' ἅμα.* Certe in hoc poematio *paenultimae accentu non elatae exemplum probum invenitur unum vel nullum.* Neque e tetrastichis Ignatii (I 1—44) huius regulae laesae certiora testimonia repeti possunt. I 15, 3 *τυρόν* oxytonon ipse Mueller cruce insignivit; emendationes Chalcensis (*εἷλεν*) aliique libri subministrant. 24, 1 recepit *ἱππότης λαγών*, sed cum *ᾰ* aliquotiens pro longa sit apud Ignatium, nescio an Parisini et Aldinae lectio *λαγὼν ἱππότης* sit praeferenda; in initio enim *ᾔτει ποτ' ἀγρευτῆρα* exspectes, v. 3 *ἀγρευτής* (cf. p. 203). Proparoxytona duo in tetrast. 28 leguntur v. 1 et 4 *ἔγκατα* et *ἀλλότρια*: sed ecce iterum libri quidam (Chalc. Vind. all.) *φαγων — ἐγκάτων* et *ἀλλοτρίων* suppeditant, quod et elegantius est et accentu suspecto liberum. Restat *unum* proparoxytoni exemplum 17, 2 *ἐπεὶ δὲ θέρμης ᾔσθετο*, quod tolli non potest nisi coniectura. Ignatium in trecentis fere qui aetatem tulerunt versibus semel vel bis lapsum esse crederem, si autographa eius teneremus; sed codices quibus utimur male habitos esse a librariis nimia lectionum varietate satis demonstratur: itaque scrupuli mihi nondum

---

1) V. 75 nescio an scribendum sit *γάρ εἰς*.

sunt exempti. Qua severitate quod aliquatenus recedit ab aliis Byzantinis (cf. Muelleri progr. p. 11 sq.), mirum non est cum Babrii exemplar semper ante oculos habuerit.

Ceterum etiam in tetrastichis dubiis (I 41—57) atque ab Ignatio alienis (II) haec lex satis religiose observatur. I 55, 1 *καθήρπασεν* legebatur coniectura illatum; librorum *ἀετὸς — καθαρπάσας* nominativum absolutum quem cognoscere mihi videbar offensionem habere propter alterum participium (Ml) non credo. 54, 3 ipse Mueller *ἐκφέρει* emendationem paene certam subscripsit. Suum sibi locum habet *σύμμαχον* exitus 53, 3; nam talia vocabula composita alterum quendam accentum quasi medium in altera parte habere et grammatici testantur et hymni Delphici (Philol. LIII Suppl. 116). Restant in uno huius generis tetrasticho 45 exempla duo, quae aegre procurabis. Ex ultima serie (II) sex exempla infra invenies exscripta. Tria continentur uno poematio II 4. Atque II 4, 2 *ἔμπαλιν* eiusdem generis est, cuius *σύμμαχον* I 53, 3; II 4, 1. 13, 4 *νέος* et *πόνων* in finem transponi possunt; refragantur 4, 4; II 8, 1; 30[b], 1. Sed imperitos hos versificatores aliquotiens peccasse haud negaverim, licet in II 8, 1 codicum memoria sit ambigua. Ignatius vereor ut Babrii illam regulam sciens unquam laeserit.

Sed iam satis disputatum est vel etiam nimium de quaestiunculis, quas non dubito quin hodie multi despiciant ut leves et inutiles; quamquam poeseos antiquae praestantia nescio an nulla re apertius indicetur, quam eo, quod etiam mediocres poetae atque pusilli, quibus Babrium adnumero, subtilissima artis praecepta ita sequuntur, ut paene nullis legibus eos astringi credas. Atque contentus ero si eis potissimum collegis et amicis, qui *τὸν αὐτὸν ἕλκουσιν ζυγὸν* atque auxilium petenti mihi concesserunt vel ultro obtulerunt, aliquid praestitisse videbor. Ex eis primo loco nominandus quo nemo de his poematiis melius meritus est *Alfredus Eberhard;* nam Athoi collatio, quam utendam mihi concessit, universi

opusculi quasi fundamentum est. Succedunt *F. G. Kenyon*, qui ambiguos quosdam Athoi locos iterum inspexit atque codicis paginam primam solis ope describendam curavit; *I. G. Hesseling*, tabulas ceratas rogatu meo denuo perscrutatus; *Engelb. Drerup*, cui Vaticani notitiam accuratam debeo; *Henricus Schenkl* et *A. Elter*, qui de Georgidae testimoniis quibusdam dubitantem me docuerunt; *Pius Knoell*, qui opuscula sua mihi transmisit; *A. Hausrath*, *S. Mekler*, *C. F. Mueller*, qui maxime in paraphrasibus recensendis me adiuverunt et plagulas corrigendas inspexerunt. Quibus *χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω*.

Iam igitur cum tenue hoc opusculum ante viginti fere annos incohatum, saepe sepositum nec tamen unquam plane ex animo abiectum tandem in lucem emitto, intima mente repeto virorum mihi dilectissimorum memoriam, HENRICVM LVDOLFVM AHRENS dico qui paene puerum his studiis me initiavit et FRIDERICVM RITSCHELIVM prima mea tentamina sub iudicium vocare non dedignatum, atque grato animo dulcis illius temporis recordor, quo poetae artem et aetatem definire conabar disciplina usus et consilio OTTONIS RIBBECKII. Cui cum hac aestate septuagesimus natalis adpropinquet ʽsuos visurus honoresʼ, hunc libellum gratulantem atque ut etiam tertium magisterii Lipsiensis decennium feliciter agat optantem venerabundus ei mitto.

Scribebam Tubingae Cal. Iun. MDCCCXCVII.

O. Crusius.

SIGNA POTIORA

CODICES

A = Athous, cf. p. III
G = Gudianus fab. 12, cf. p. X
H = Harleianus fab. 58, cf. p. X
S (vel Suid.) = Suidas, qui codicis instar est, cf. p. XII
T (vel Tab) = tabulae ceratae Assendelftianae, cf. p. X
V = Vaticanus, cf. p. VII

PARAPHRASES

A^c = fabulae Accursianae, cf. p. XXII
B = Bodleianus } cf. p. XIV
M = Marcianus }
P^1 = Palatinus }
B* codices B M P^1 consentientes
F = fabulae Florentinae vel Casinenses Furiae, cf. p. XXII
F^r = fabulae Frobenianae, cf. p. XXII
G^a = Hudsonis 'Ms. Gall.', cf. p. XXIII[2] 197
P = Parisin. Rochef., cf. p. XVI
P^r = Paris. suppl. 690, cf. p. XXI
P^s = Paris. 1788, cf. p. XXI
V^i = Vindobonensis, cf. p. XXII

IMITATORES

Aphth. = Aphthonius, cf. p. XXI
Av. = Avianus, cf. p. XXIV
Dos. = Ps.-Dositheus, cf. p. XXIV; 3
myth. = mythicoram poetae, cf. p. XC
Nicol. = Nicolaus, cf. p. XX[1]
Synt. = Ps.-Syntipas, cf. p. XXII[1]

CRITICI RECENTIORES

Ah(r) = H. L. Ahrens. Bgk = Bergk. Bss (1, 5 mansit Bo) = Boissonade. Bt = Baiter. Cor = Corais. Cr = Crusius. Cr. p. 127 = Crusius, de Babr. aet. Stud. Lips. II. Cr. ann. = Crusius, annal. philol. CXXVII. Db(n) = Dübner. Eb(h) = A. Eberhard. El = R. Ellis. Fx = Th. Fix. Gb = Gitlbauer. Hch = Hercher. Hd(s) = Hudson. Hl = Halm. Hm = G. Hermann. Hp = M. Haupt. Hsr = A. Hausrath. Hss = Hesseling. Kn = Knöll. Lm = C. Lachmann. vLw = van Leeuwen. Mk = G. Meineke. Men. (Min.) = *Μηνᾶς*. Ml = C. F. Müller. Nb = Naber. Nck = A. Nauck. Pl = Polak. Rth = Rutherford. Schm = M. Schmidt. Sd(l) = Seidler. Schnr = Schneider. Schnw = Schneidewin. Spp = Sauppe. Wl = H. Weil.

Commentationum tituli indicati sunt in encyclop. Wissowae vol. II col. 2655 sq.

add. = addidit. ci = coniecit. corr. = correxit. m. pr., rec., recc. = manu(s) prima, recentior(e), recentissima. suppl. = supplevit. i = versus initium, m = v. media pars, e = v. exitus.

. . (*αν*) . . quae in codice vel tabula fuerunt suppleta . . ⟨*αν*⟩ quae in codice omissa erant addita. - - - litterae deletae vel evanidae.

ΒΑΒΡΙΟΥ

ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ

Η

ΜΥΘΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ

De genuinis libellorum Babrii titulis dubitare licet, cf. p. 8 sq.

TESTIMONIA.

1.

Pseudodositheus, qui genealogiam Hygini interpretamentis adiectam (p. 65 sq. B.) scripsit 'Maximo et Apro consulibus', i. e. anno p. Chr. n. 207 (CIL. III 2 p. 1125), duas Babrii fabulas (84. 140) omnibus verbis opusculo suo recepit, alias sermone pedestri imitatus esse videtur (cf. Hausrath, *Unters. zur Überl. der aesop. Fabeln* 299). Itaque, si ab eodem interpretamenta omnia scripta sunt auctore, aut ipso a. 207 aut aliquot annis ante vel post a. 207 fabularum Babrianarum conlectio quaedam hominum manibus terebatur.

2.

Saeculo p. Chr. n. tertio (ante Palmyram deletam [a. 272]) puer Palmyrenus fabulas XIV, alias a Babrio versibus inclusas, solutis Babrii versibus alias, alias aliunde haustas magistro dictante tabulis ceratis excepit. Cf. Hesseling, *Journal of Hellenic studies XIII* 292. Philol. LIII 232. 251; infra fab. 136 sqq. Iam cum fabulae quaedam Palmyrenae — octava scilicet atque quae contaminata est ex Babr. 82. 107 nona — gemellae sint Dositheanarum (VI et II), eodem et Pseudo-Dositheum et magistellum Palmyrenum libello scholastico usum esse scite suspicatus est A. Hausrath l. s. p. 299.

1) Nimius est Hausrath, cum has fabulas a Babrianis prorsus diversas esse dicit p. 299 (*In zwei jedoch liegt eine von Babrius durchaus verschiedene Tradition vor* etc.).

3.

Iulianus Caesar Dionysio ep. 58 (59), 5 p. 444 B (376 W.): *τὸν μῦθον ἀκήκοας τὸν Βαβρίου* (*Φαβεΐου* Laur. LVIII 16), *'Γαλῆ ποτ' ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἐρασθεῖσα'* (32, 1)· *τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τοῦ βιβλίου μάνθανε.* 6. *πολλὰ εἰπὼν οὐδένα ἂν πείσειας ἀνθρώπων, ὡς οὐ γέγονας ὅπερ οὖν γέγονας καὶ οἷον πολλοὶ πάλαι σε ἠπίσταντο.* Dionysium aut versiculos memoria tenere aut Babrii libellum ad manum habere ratus fabulae acumine scite utitur imperator. Idem epist. 8 p. 377 D. *ὁ μῦς τὸν λέοντα τῷ μίσθῳ σώσας κτλ.* et Misopog. p. 366 A *λέγεται γάρ τοι καὶ τὸν ἰκτῖνα φωνὴ ἔχοντα παραπλησίαν τοῖς ἄλλοις ὄρνισιν ἐπιθέσθαι τῷ χρεμετίζειν κτλ.*, ubi fabularum 107 et 73 argumenta oratione soluta adumbrat, Babrium sequitur, v. infra p. 65. 97. Alius generis est Iulian. fr. 9 p. 610 H. Nihil novi invenies apud W. Schwarz, *Julianstudien*, Philol. LI 645.

4.

Libanium *περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης* vol. I p. 8 R.: *ἦν κίνδυνος ἡγεμόσι τυφλοῖς ἑπόμενον εἰς βάραθρον ἀμαθίας πεσεῖν* respexisse conicio Babr. 134, 10 sqq.

οὐρὴ δ' ἡγεμὼν καθειστήκει
σύρουσα τυφλῇ πᾶν τὸ σῶμα κινήσει.
κοιλὸν δὲ πέτρης εἰς βάραθρον ἠνέχθη κτλ.

Certe haec fabulae forma apud solum Babrium invenitur, cf. Fleck. annal. CXXVII (1883) p. 233. Quae Libanii progymnasmatis recepta sunt fabularum exempla (vol. IV p. 853 R.) a Babrio pendere demonstrari non potest, atque nimis exilia quae passim in aliis eius

opusculis observavi fabularum vestigia, veluti fabulae 139 in epitaphio Iuliani vol. I p. 528 R. Verum casu vix factum est, quod ep. 47, 16 p. 24 W. *ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μύες ... ὑμᾶς ὠφελεῖν πειρώμεθα τοὺς λέοντας* eodem fabulae 107 exemplo utitur, quo Iulianus ep. 8.

5.

Fabulae ab Aphthonio tumido quodam dicendi genere conscriptae (Nevel. p. 322 sqq. cf. praef.) invito auctore exemplaris Babriani vestigiis sunt notatae, cf. adn. ad fab. 3, 11. 29. 43. 44. 73, 2. 98. 109. 156[c]. 161[c]. 194.

6.

Themistius Charist. XVI p. 208[a]: *πεποίηται δὲ καὶ Αἰσώπῳ τῷ μυθοποιῷ ἅμιλλά τις πειθοῦς καὶ βίας καὶ ἀνύει τι μᾶλλον ἡ πειθὼ τῆς βίας ... καὶ γυμνοῖ πρόσθεν ὁ ἥλιος τῶν λάβρων πνευμάτων* expressisse videtur Babr. 18, 13 sqq.

αὐτὸς δὲ ῥίψας τὴν σισύραν ἐγυμνώθη.
14 *λέγει δ' ὁ μῦθος· „πρᾳότητα, παῖ, ζήλου.*
ἀνύσεις τι πειθοῖ μᾶλλον ἢ βίᾳ ῥέζων.

Unde aliquid fidei accedit ultimis illis versibus, quos interpolatori tribuerunt Eberhard et Rutherford: quamquam epimythia manu aliena adiecta iam tertio saeculo excepit puer Palmyrenus test. 1.

Idem Basan. XXI p. 262 b *σοφὸς γὰρ ἦν Αἴσωπος ὁ μυθοποιός* (pr. I 15), *ὃς ἔφη τοὺς ἀνθρώπους δύο πήρας ἕκαστον φέρειν ... γέμειν δὲ κακῶν ἑκατέραν, ἀλλὰ τὴν μὲν ἔμπροσθεν τῶν ἀλλοτρίων, τὴν δὲ ὄπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν κακὰ οὐχ ὁρῶσι,*

τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται secutus est Babr. 66, 4 sq.

δύω πήρας
κακῶν γεμούσας, τὴν πρόσω μὲν ὀθνείων,
ἰδίων δὲ τὴν ὄπισθεν, ἥτις ἦν μείζων.
διό μοι δοκοῦσι συμφορὰς μὲν ἀλλήλων
βλέπειν ἀκριβῶς, ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἴκοι.

Iterum ultimos versus, quos damnavit Eberhard, legit et transcripsit Themistius.

Minus evidentia reliqua exempla, cf. XXI p. 245 b = Babr. 139; XIII 174 c = Babr. 103 (*λέοντα ἀρρωστοῦντα* Them., *λέοντος ἀρρώστου* Babr.); XXII p. 278 d = Babr. 44; XXIV p. 306 b = Babr. 72 (*ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ κάλλους* Them., *κάλλους — ἀγῶνα* Babr.); XXVII p. 338 c d = Babr. 155; Mus. Rhen. XXVII p. 458 = 120, 8.

7.

Gregorius Nazianzenus fabulam quae legitur in epistula CXIV (vol. III p. 210 M. = Aesop. 416[b] H.) contaminasse videtur e Babrii Ath. 12 et Bodl. 45 (infra fab. 147), nam parum veri simile est ipsum Babrii fontem (Nicostratum?) eum reclusisse. Idem fabula iambica *γαλῆν καθίζει μῦθος εἴσω παστάδος*, quam inseruit carmini *de se ipso* XII v. 701 sqq. Toll. (vol. III 1218 M.), dictionis quidem Babrianae flores et colores non recepit, sed ipsius narrationis lineamenta fideliter descripsit. Nimis exilia alia fabellarum sunt frustula, veluti poem. moral. XXXIX 55 = 72. Sed paullo confidentius quam olim (de Babr. 239[2]) Babrium eum novisse nunc profiteor.

8.

Auson. epist. 16 ad Probum: *Apologos Titiani . . . ad nobilitatem tuam misi.* id. ib. v. 74 sq.

Apologos en misit tibi
ab usque Rheni limite
Ausonius nomen Italum
praeceptor Augusti tui,
Aesopiam trimetriam,
quam vertit exili stilo
pedestre concinnans opus
fandi Titianus artifex.

Aesopiam hanc *trimetriam* Babrii esse omnes fere pro certo sumpserunt, cf. quae composui de Babr. p. 238[1] (addendus Io. A. Fabricius de Aes. XII bibl. I p. 650 Harl., Aesop. Fur. ed. Lips. p. XL). Eandem sententiam cur sequar l. s s. (cf. Fleck. ann. 650) accuratius explicavi. Ausonius ipse Babrii fabulam 75 Phaedro et Romulo ignotam, quam expressit epigrammate miro casu et ipso septuagesimo quinto, hauseritne e Titiani paraphrasi an ex genuino Babrii opusculo dubitari potest.

9.

Avian. fab. epist. ad Theodos. p. 1 Ell.: *Huius ergo materiae* [fabularum] *ducem nobis Aesopum noveris. qui responso Delphici Apollinis monitus ridicula* [*Αἰσώπεια γελοῖα*] *orsus est ut legenda firmaret. Verum has pro exemplo fabulas et Socrates divinis operibus indidit et poemati suo Flaccus aptavit, quod in se sub iocorum communium specie vitae argumenta contineant. Quas Graecis iambis Babrius repetens in duo volumina coartavit, Phaedrus etiam partem aliquam quin-*

que in libellos resolvit. De his ego ad quadraginta et duas in unum redactas fabulas dedi, quas rudi latinitate compositas elegis sum explicare conatus. Habes ergo opus quo animum oblectes, ingenium exerceas, sollicitudinem leves totumque vivendi ordinem cautus agnoscas. Loqui vero arbores, feras cum hominibus gemere, verbis certare volucres, animalia ridere fecimus, ut pro singulorum necessitatibus vel ab ipsis inanimis [*animis* codd., num fuit *inanimis animi?* cf. 11, 8] *sententia proferatur.* Avianum Titiani paraphrasi usum esse probabilius, quam genuino Babrii opusculo (cf. Pauly-Wissowa encycl. II 2 s. Avianus); e praefatione Titiani ipsa illa petita esse videntur, quae in epistola ad Theodosium data exponit. Unde intellegitur, cur Titiani mentionem non faciat scriptor utique longe recentior.

10.

Suid. s. v. (Hesych. p. 37 Fl.) *Βαβρίας ἢ Βάβριος μύθους ἤτοι μυθιάμβους· εἰσὶ γὰρ διὰ χωλιάμβων ἐν βιβλίοις ι´· οὗτος* [οὓς Bernh.] *ἐκ τῶν Αἰσωπείων ⟨τινὰς⟩ μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιΐας εἰς ἔμμετρα ἤγουν τοὺς χωλιάμβους.* Verba *οὗτος κτλ.* a lectore neglegenti adiecta esse putat Flach. Sed universa vita sitne Hesychii dubitari potest; certe auctor eius nihil de Babrio compertum habuit, nisi quod ex ipso eius libello conligere poterat: unde vel nominis formam — legit *Βαβρίου μῦθοι* vel *μυθίαμβοι* — in ambiguo reliquit. Decem Suidae libros cum Nicostrati decamythia composui de Babr. 229, sed cf. praef.

Caetera Byzantinorum testimonia infra composita invenies ad calcem libelli.

[*Βαβρίου μυθίαμβοι Αἰσώπειοι κατὰ στοιχεῖον.*]

I *Γενεὴ δικαίων ἦν τὸ πρῶτον ἀνθρώπων,*
ὦ Βράγχε τέκνον, ἣν καλοῦσι χρυσείην.
* * * * * * * * * * * *
τρίτη δ' ἀπ' αὐτῶν ⟨αὖτ'⟩ ἐγένετο χαλκείη,
μεθ' ἣν γενέσθαι φασὶ θεῖον ἡρώων
* * * * * * * * * * *
πέμπτη σιδηρῆ· ῥίζα καὶ γένος χεῖρον.
ἐπὶ τῆς δὲ χρυσῆς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ζῴων

I. 1 i = 7, 11 | 3 im cf. 53, 7 | 4 e = 15, 3. 63, 4. 7 | 6 i = 102, 4. 108, 5

Fabulae Athoi. pr. I fab. 1—107, pr. II fab. 108—123. *βαλεβρίου μυθίαμβοι αἰσώπειοι κ. στ.*, in marg. *ςι χωλιαμβικ* (superscr. *χ* et *οί*): m.[2] et A (m. pr.?) A (cf. p. 98), *Βαλ. Βαβρίου* | *Βαλερίου χωριαμβικοὶ στίχοι ἐκ τῶν Αἰσώπου μύθων* Harl. 3521 (sequ. fab. 58): ft. legerant *Βαλερίου Β.*, cf. Cr p. 192. *Βαβρίου μυθιάμβους διὰ χωλιάμβων ἐν βιβλίοις ι'* Suidas testatur.

I. Prooemium conlectionis prioris. [3—5] LmRth ‖ 3 *αὐτῶν* A, *τ* (superscr. *ις*) (= *τις*) add. m. recc. (Men.), unde *αὐτῶν τις* Schnw; suppl. Cr, cf. 12, 19; versui 3 litteris evanidis m. 3 in marg. ascriptum *φρά ος*, cf. praef. *ἐγενήθη* A, corr. Schnw Cr: *ἐγεγένητο* Burges, Eb ‖ 4 *ἕπεσθαι*? cf. N 492 | *φασιν*, *ν* eras. A *θείαν* A, *δῖαν* Eb, *θεῖον* Cr conl. Hes. op. 159 *ἡρώων θεῖον γένος*: supplendum fere: *γένος* (cf. 5) *παλαιῶν*, nam alii heroes recentiores sunt secundum Babrium; cf 63, 7 ff. et versum persimilem 66, 1 ‖ 5 *μεμπτὴ* A, *πέμπτης* Lm | *σιδηρὰ* A, interpunxit GbCr | num *χείρω*? | *γόνος χείρων*? Eb ‖ 6 *δὲ* /// *σῆς*, A, suppl. Db litterarum *χρυ* umbras cognovit Eb

φωνὴν ἔναρθρον εἶχε καὶ λόγους ᾔδει·
ἀγοραὶ δὲ τούτων ἦσαν ἐν μέσαις ὕλαις.
ἐλάλει δὲ πέτρη καὶ τὰ φύλλα τῆς πεύκης,
ἐλάλει δὲ κἰχθὺς, Βράγχε, νηὶ καὶ ναύτῃ,
στρουθοὶ δὲ συνετὰ πρὸς γεωργὸν ὡμίλουν.
ἐφύετ' ἐκ γῆς πάντα μηδὲν αἰτούσης,
θνητῶν δ' ὑπῆρχε καὶ θεῶν ἑταιρείη.
μάθοις ἂν οὕτω ταῦτ' ἔχοντα καὶ γνοίης
ἐκ τοῦ σοφοῦ γέροντος ἡμὶν Αἰσώπου
μύθους φράσαντος τῆς ἐλευθέρης μούσης.
ὧν νῦν ἕκαστον, ἢν θέλῃς, ἐμῇ μνήμῃ
μελισταγές σοι νῷ τι κηρίον θήσω.
πικρῶν ἰάμβων σκληρὰ κῶλα θηλύνας.

8e = 12, 2 | 11e = 7, 4. 15, 2 | 12e = 10, 2 | 16e = II 6 | 17e = 64, 7. 95, 26 ||

I. 7 ᾔδη. A m. pr., ft recte, η in ει corr. m. 3? || 9 πέτρα A 10 δ- . . ἰχθὺς, erasis litteris fere quattuor (ὲ καὶ?); Menas corr. δὲ πόντιος (π. postea erasit) τ' ἰχθὺς, unde conl. 71, 5 δὲ πόντος Bgk Lm; possis δὲ ⟨δελφίς⟩ sim., cf. Maxim. Tyr. III 1 14 μαθ--ς δ' ἀνοῦτω A, suppl. Bss; δ' del. Cr ut repetitum ex vv. 11. 13. Cf. Avian. praef. 7 Ell || 15 ἡμῶν γέρ. Αἰσ. A, βαγ suprascr. m. r., corr. Sd Eb; σοφιστοῦ, τοῦ γ. Gb Rth 16 ἐλευθέρας A, *oratione libera*, i. e. *soluta* (Apul. flor. XV p. 19 Kr.), cf. Cr de Babr. 163; παλαιτέρας Schn, alii aliud || 17 ἂν θείης A, ἂν θέλῃς Lm, ἵνα τιθῇς (θέῃς) Db (Schnw); num ἀνθίσας? ἐμῇ μν. A, intellego *ad meam memoriam* e recentiorum usu; ἐνὶ μν. Lm Ah forma Babrio ignota | locus lacunosus? || 18 νῶ τὸ in A dignoverunt plerique, etiam Eb, atque σοι νῷ (= ἐν νῷ) a poetis non alienum; νοῦ τὸ Rth legere sibi visus est, unde effinxit τοῦτο, quod praeceperat Fx; λῶστε Db; scripsi interim νῷ τι, cf. Hes. theog. 597 || 19 θηλὰσαι:—, θηλ m. pr., ultimae litterae m. r. atramento obductae, suppl. Ah, cf. Philol. LIII 219 | v. 17—19 litt. umbrae (m. 3?) in mg., cf. praef. Prima archetypi ex quo A descriptus pagina lacera erat et evanida

1 Ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς ὄρος κυνηγήσων,
τόξου βολῆς ἔμπειρος· ἦν δὲ τῶν ζῴων
φυγή τε πάντων καὶ φόβου δρόμος πλήρης.
f. 3b λέων δὲ μοῦνος προὐκαλεῖτο θαρσήσας
αὐτῷ μάχεσθαι. „μεῖνον“ εἶπε „μὴ σπεύσῃς“
ἄνθρωπος αὐτῷ, „μηδ᾽ ἐπελπίσῃς νίκῃ·
τῷ δ᾽ ἀγγέλῳ μου πρῶτον ἐντυχὼν γνώσῃ
τί σοι ποιητέ᾽ ἐστίν.“ εἶτα τοξεύει
μικρὸν διαστάς. χὠ μὲν οἰστὸς ἐκρύφθη
λέοντος ὑγραῖς χολάσιν· ὁ δὲ λέων δείσας
ὥρμησε φεύγειν ἐς νάπας ἐρημαίας.
τούτου δ᾽ ἀλώπηξ οὐκ ἄπωθεν εἱστήκει.
ταύτης δὲ θαρσεῖν καὶ μένειν κελευούσης,
„οὔ με πλανήσεις“ φησίν, „οὐδ᾽ ἐνεδρεύσεις·
ὅπου γὰρ οὕτω πικρὸν ἄγγελον πέμπει,
πῶς αὐτὸς ἤδη φοβερός ἐστι γινώσκω.“
[Ὅτι δεῖ ἐκ τῶν προσφερομένων γινώσκειν τὴν ἑκάστου διάθεσιν.
καὶ ὅτι ἡ σοφία τῆς δυνάμεως διαφέρει.]

2 Ἀνὴρ γεωργὸς ἀμπελῶνα ταφρεύων
καὶ τὴν δίκελλαν ἀπολέσας ⟨ἐπ⟩εζήτει,

1, 1i = 7, 1 | 1e cf. 138, 4 | 2e = 134, 6 | 3e = 10, 3. 31, 2. 95, 67. 100, 3 | 4me = 31, 12 (25, 8) | 12me = 130, 1 | 14e cf. 75, 6. 138, 8 ‖ **2,** 2me = 23, 2. 28, 3

1 B 11 P 9, Nev. 283; tetr. I 20, Av. 17 ‖ ἀρχὴ τοῦ α A m. 2 in mg. ‖ 3 φυγὴ A m. pr. (Bss), σ add. m. r. | δρυμὸς Piccol ‖ 4 δὲ τοῦτον A, δὲ μόνος B (Par), corr. Schnw θαρσῆσαι A, corr. Bo ‖ 5 αὐτωῖ A | σπεῦδε A, corr. Fx 6 ἄνθρωπος A, corr. Lm ‖ 8 ποιητόν A, corr. Bgk; πτοητόν Schnw ‖ 11 εἴς Rth ‖ 12. 13 decurtati? cf. Av. 17, 9 sq. ‖ 14 οὐ μὴ Nb ‖ 15 πικρὸν B (Db): φοβερὸν A ‖ 16 ὡς Eb φοβερὸς Dbn, πικρός A | γιγνώσκω A, corr. Eb ‖ Epim. καὶ add. m. rec. teste Eb; in epimythio altero trimeter latet barbarus. Aliud epim. in B*

2, 1 cf. M. Rh. XLVI 318 Alciphr. III 13 ‖ 2 ἐζήτει A, corr. Bss (cf. 28, 3), ἀνεζ- Fx Hch coll. 23, 2

μή τις παρόντων τήνδ' ἔκλεψεν ἀγροίκων.
ἠρνεῖθ' ἕκαστος. οὐκ ἔχων δ' ὃ ποιήσει,
εἰς τὴν πόλιν κατῆγε πάντας ὁρκώσων·
τῶν γὰρ θεῶν δοκοῦσι τοὺς μὲν εὐήθεις
f. 4a *ἀγροὺς κατοικεῖν, τοὺς δ' ἐσωτέρω τείχους*
εἶναί τ' ἀληθεῖς καὶ τὰ πάντ' ἐποπτεύειν.
ὡς δ' εἰσιόντες τὰς πύλας ἐπὶ κρήνης
τοὺς πόδας ἔνιζον κἀπέθεντο τὰς πήρας,
κῆρυξ ἐφώνει χιλίας ἀριθμήσειν
μήνυτρα σύλων ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη.
ὃ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν· „ὡς μάτην ἥκω·
κλέπτας γὰρ ἄλλους πῶς ⟨ὁ⟩ θεὸς ἂν εἰδείη,
ὃς τοὺς ἑαυτοῦ φῶρας οὐχὶ γινώσκει,
ζητεῖ δὲ μισθοῦ μή τις οἶδεν ἀνθρώπων;"
[*Ὅτι χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς ὑπισχνουμένοις ὧν οὐκ εἰσὶ δεσπόται.*]

3 *Αἶγάς ποτ' εἰς ἔπαυλιν αἰπόλος κλείζων*
μιῆς ἀπειθοῦς ἐν φάραγγι τρωγούσης
[*ἐπὶ σηκὸν ἄγειν θ', ὡς αἱ μὲν ἦλθον, αἱ δ' οὔπω*]
κόμην γλυκεῖαν αἰγίλου τε καὶ σχίνου
τὸ κέρας κατῆξε μακρόθεν λίθῳ πλήξας.

2, 7 cf. 132, 4 | 8e = 3, 7 | 11i = 76, 12

2, 3 *μὴ τῶν* A, corr. Bss | *τὴν δ'* A m. pr., corr. m. r. | 4 ὃ acc. add. m. r. ‖ 9 *κρήνης* A, -*ης* atramento obductum, *κρήνῃ* Bgk Rth ‖ 12 *σίγλων* Bgk ‖ 13 ὁ A, ˪ m. r., ὃ corr. cum Eb ‖ 14 ὁ inseruit Ebh, *θεὸς γ'* A, sed *γ'* m. recc. | *ἠδείη* A

16 *οἶδεν ἀνων* A ‖ Epim. ЄΙϹΙΔЄϹΠΙϹΤ-Ι A m. pr. ut videtur, ΤΛΙ m. rec.; corr. Schnw, *εἰσεῖδες πίστιν* Dd

3 BP 4 MP[1] 3, Aphth. 5; tetr. I 35. Tota fabula paucis verbis exceptis (1 *αἰπ.* — 2 *ἐν φ.*) atramento rec. obducta in A | 1 *κλείζων* supra scr. *χρή* m. rec. A, cf. 113, 2: *κλείσων* vel *κλήζων* Bgk Schnw ‖ vv. 2. 3. 4 m. rec. adscr. *βαγ* ‖ 2 *μιᾶς* A ‖ [3] Ah, om. paraphr. ‖ 5 *κατέαξε* A, corr. Lm ex tetrast.

τὴν δ' ἱκέτευε· „μή, χίμαιρα συνδούλη,
πρὸς τοῦ σε Πανός, ὃς νάπας ἐποπτεύει,
τῷ δεσπότῃ, χίμαιρα, μή με μηνύσῃς·
ἄκων γὰρ ηὐστόχησα τὸν λίθον ῥίψας.“
ἣ δ' εἶπε „καὶ πῶς ἔργον ἐκφανὲς κρύψω;
τὸ κέρας κέκραγε, κἂν ἐγὼ σιωπήσω.“
[*Ὅτι τὰ δημοσίᾳ ἁμαρτηθέντα κατ' οὐδένα τρόπον χρὴ κρύπτειν.*]

4 *Ἁλιεὺς σαγήνην, ἣν νεωστὶ βεβλήκει,*
ἀνείλετ'· ὄψου δ' ἔτυχε ποικίλου πλήρης.
τῶν δ' ἰχθύων ὁ λεπτὸς εἰς βυθὸν φεύγων
ὑπεξέδυνε δικτύου πολυτρήτου,
ὁ μέγας δ' ἀγρευθεὶς εἰς τὸ πλοῖον ἡπλώθη.
[*σωτηρία πώς ἐστι καὶ κακῶν ἔξω*
τὸ μικρὸν εἶναι· τὸν μέγαν δὲ τῇ δόξῃ
σπανίως ἴδοις ἂν ἐκφυγόντα κινδύνους.]

5 *Ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων,*
οἷς θυμὸν εἶναί φασιν οἷον ἀνθρώποις.
τούτων ὁ λειφθείς (τραυμάτων γὰρ ἦν πλήρης)

3, 7e = 2, 8e | 8 me = 50, 5 (cf. 72, 18. 92, 10. 96, 4) **4**, 2e cf. 1, 3 caet. | 3e = 97, 9 (82, 8) | 6e = 116, 6 ‖ **5**, 2e cf. 31, 10. 49, 4

3, 8 *μηνύσηις* A m. pr., -*ης* m. rec. ‖ 11 *τὸ κ. κεκράξεται — σιωπήσομαι* Aphth.
4 B 8 P 7 MP[1] 5 ‖ 2 *ἀνεῖλκεν* Eb, *ἀνεῖλε· τοὔψον* Gb | [6—8] Eb | 6 *σωτήριόν* Eb | *πῶς* A ‖ 8 *κινδύνον* A, *κινδύνους* B; *κινδύνων* Ah; B* (*ὅτι εὔκολον ἡ σωτηρία τοῖς μὴ μεγάλοις εὐτυχοῦσιν· τὸν δὲ μέγαν ὄντα τῇ δόξῃ* | *σπ. ἴ. ἂν ἐ. τοὺς κ.*) ultimos versus promythii (epim.) loco adhibuit
5 B 7 P 6 MP[1] 4, F[r] Cor. 145; Aphth. 12; v. 1. 2. 9 Suid. ‖ 1 in marg. ἐ A m. pr. | 1. 2 S v. *Ταναγραῖοι* | 2 *οἷς φ. εἶ. θυμὸν ὥσπερ ἀ.* S, *οἷον ἀνθρώπων* etiam B* ‖ 3 *λειφθείς*, *ει* m. rec. in rasura A

ἔκυπτ᾽ ἐς οἶκον γωνίην ὑπ᾽ αἰσχύνης·
ὁ δ᾽ ἄλλος εὐθὺς ἐπὶ τὸ δῶμα πηδήσας
ἐπικροτῶν τε τοῖς πτεροῖς ἐκεκράγει.
καὶ τὸν μὲν αἰετός τις ἐκ στέγους ἄρας
ἀπῆλθ᾽· ὃ δ᾽ ἀδεῶς ἀμφέβαινε θηλείαις,
ἀμείνονα σχὼν τἀπίχειρα τῆς ἥττης.
[ἄνθρωπε, καὶ σὺ μή ποτ᾽ ἴσθι καυχήμων,
ἄλλον σε πλεῖον τῆς τύχης ἐπαιρούσης.
πολλοὺς ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πράττειν.]

f. 5ª
6 Ἁλιεὺς θαλάσσης πᾶσαν ᾐόνα ξύων
λεπτῷ ⟨τε⟩ καλάμῳ τὸν γλυκὺν βίον σῴζων
μικρόν ποτ᾽ ἰχθὺν ὁρμιῆς ἀφ᾽ ἱππείης
ἤγρευσεν, οὐ τῶν εἰς τάγηνον ὡραίων.
ὁ δ᾽ αὐτὸν οὕτως ἱκέτευεν ἀσπαίρων·
„τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τίν᾽ ὦνον εὑρήσεις;
οὐκ εἰμὶ γὰρ τέλειος, ἀλλά με πρῴην
πρὸς τῇδε πέτρῃ φυκὶς ἔπτυσεν μήτηρ.

5, 6e = 105, 4 | 7e = 36, 4 | 9e = 31, 3 || 6, 4e cf. 19, 5
5me = 13 | im = 124, 6

5, 4 ἐκρύπτετ᾽ om. ἐς A, corr. Ah Hp; ἐκρύβετ᾽ ἐς coll. 108, 27 Hl, κατεκρύβη ἐν γωνίᾳ B*, sim. Aph. Fab. Rom. p. 16, 17 Eb || 5 ἐπὶ B, εἰς A, cf. 125, 1 || 7 ἀετός A | στέγους etiam Aph., τέγους? Bgk || 8 ὁ δ᾽ ἄλλος A, corr. Eb, ὁ δὲ ἕτερος .. ἀφόβως συνῆν B*, ὁ δὲ ... ἀδεῶς ἔκτοτε ταῖς θηλείαις ἐπέβαινεν Fr | ἀμφίβαινε, ι in ε m. r. || 9 S τἀπίχειρα· τὸν μισθόν .. ἀμείνονα ἔχων τ. τῆς ἥττης ἐν μυθικοῖς, unde ἔχων ἀμείνω Wagner, ἀμείνον᾽ ἴσχων Hilberg *Silbenw.* 233 || [vv. 10—12] Lm, promythii (epim.) loco adhibuit B* (... πολλοὺς γὰρ ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πρ.) | Fabula decurtata?

6 Av. 22; v. 6 Suid.; A[c] Cor. 124 || 2 τε add. Bss | ζώων A, σῴζων Bgk alii coll. 76, 9 || 3 σμικρόν? cf. 131, 11 || 4 ἐκ τῶν A, corr. Lm | ὡραίων A m. pr., unde -αῖον m. r. || 6 ἤ τιν ὦνον εὑρήσεις S s. ὦνος, ἢ πόσου με πωλήσεις glossema A; εὑρήσω Eb Nb Cr, ἀλφήσω Eb || 8 ἔπτυσε A, corr. Bgk, ἔ. ἡ Eb, ἐκκύει Lm; *fudit* Av.

νῦν οὖν ἄφες με, μὴ μάτην μ᾽ ἀποκτείνῃς.
ἐπὴν δὲ πλησθεὶς φυκίων θαλασσαίων
μέγας γένωμαι, πλουσίοις πρέπων δείπνοις,
τότ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐλθὼν ὕστερόν με συλλήψῃ.“
τοιαῦτα μύζων ἱκέτευε καὶ σπαίρων,
ἀλλ᾽ οὐκ ἔμελλε τὸν γέροντα θωπεύσειν·
ἔφη δὲ πείρων αὐτὸν ὀξέῃ σχοίνῳ.
„ὁ μὴ τὰ μικρά, πλὴν βέβαια, τηρήσας
μάταιός ἐστιν, ἢν ἄδηλα θηρεύῃ.“

7 *Ἄνθρωπος ἵππον εἶχε. τοῦτον εἰώθει*
κενὸν παρέλκειν, ἐπετίθει δὲ τὸν φόρτον
ὄνῳ γέροντι. πολλὰ τοιγαροῦν κάμνων
f. 5b *ἐκεῖνος ἐλθὼν πρὸς τὸν ἵππον ὡμίλει.*
„ἤν μοι θελήσῃς συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου,
τάχ᾽ ἂν γενοίμην σῶος· εἰ δὲ μή, θνῄσκω.“
ὁ δ᾽ „οὐ προάξεις;“ εἶπε „μή μ᾽ ἐνοχλήσῃς.“
εἷρπεν σιωπῶν, τῷ κόπῳ δ᾽ ἀπαυδήσας
πεσὼν ἔκειτο νεκρός, ὡς προειρήκει.
τὸν ἵππον οὖν παρ᾽ αὐτὸν εὐθέως στήσας
ὁ δεσπότης καὶ πάντα τὸν γόμον λύων

6, 9e cf. 50, 19. 53, 2 ‖ **7**, 1i = 1, 1 | 4e = 15, 2

6, 10 *θαλασσίων* A, corr. Bo ‖ 12 *ἐλθόντ᾽?* Cr | *συλλήψῃ* A m. pr., acc. erasit *λ* addidit m. rec. ‖ 13 *κἀσπαίρων* coll. 5 Lm, cf. 9, 7 ‖ 15 *πήρων*, *η* ex *ει* A | *ὀξείῃ* A, corr. Lm Bt 17 *ἂν* A, *ἄν γ᾽* corr. m. recc., *ἦδ᾽* Eb | *θηρεύει* Eb ‖ Ultimos versus damnavit Eb p. X, expressit Av. ‖ Post 17 duorum versuum spatium vacuum A

7 B 12 P 10 MP[1] 7; A[c] 125; 12. 13 Suid. ‖ 1 *ἄνος* A *εἰώθη*, *η* in *ει* corr. m. rec. A ‖ 2 *τοὺς φόρτους* Hertzberg 4 *ὁμίλει* A, *ὁ* in *ὡ* corr. m. r. ‖ 5 *ἄν* A ‖ 6 *θνήισκω* A | 7 *ὃ* acc. add. m. rec. A, qualia notare desino | *μὴ δ᾽* A, corr. Schnw Nck, *μηδ᾽ ἐνοχλήσεις* Hl ‖ 8 *εἶρπεν* A teste Eb | *τῶ* A

ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους,
καὶ τὴν ὀνείην προσεπέθηκεν ἐκδείρας.
ὁ δ' ἵππος „οἴμοι τῆς κακῆς“ ἔφη „γνώμης·
οὗ γὰρ μετασχεῖν μικρὸν οὐκ ἐβουλήθην,
τοῦτ' αὐτό μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν ἡ χρείη.“

8 Ἄραψ κάμηλον ἀχθίσας ἐπηρώτα
πότερ' ἀναβαίνειν μᾶλλον ἢ κάτω βαίνειν
αἱροῖτο. χὠ κάμηλος οὐκ ἄτερ μούσης
εἶφ' „ἡ γὰρ ὀρθὴ τῶν ὁδῶν ἀπεκλείσθη;“

[Ὁ λόγος εὔθετος πρὸς ἄνδρας διεστραμμένους καὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἐκκλίνοντας.]

9 Ἁλιεύς τις αὐλοὺς εἶχε καὶ σοφῶς ηὔλει·
καὶ δή ποτ' ὄψον ἐλπίσας ἀμοχθήτως
f. 6a πολὺ πρὸς αὐλῶν ἡδυφωνίην ἕλξειν.
τὸ δίκτυον θεὶς ἐτερέτιζεν εὐμούσως.
ἐπεὶ δὲ φυσῶν ἔκαμε καὶ μάτην ηὔλει,
βαλὼν σαγήνην ἔλαβεν ἰχθύας πλείστους.

7. 14 cf. 118, 9 ‖ 8. 3e cf. 15, 1 (pr. I 16. II 6) ‖ 9. 1e = 140, 8 | 2e = 103, 9. 111, 7

7. 12 ἐπ' αὐτὸν ἐ. τὸν γόμον τὴν σάγην τε τ. κτ. Suidas s. σάγη, 12. 13 τ. σ. τε τ. κτ. κ. τ. ὀνείαν πρ. ἐκδ. Sd. s. ὀνεία ‖ 13 προεπέθηκεν A m. pr., corr. m. rec. ‖ 16 χρεία A | Post 16 unius versus spat. vacuum A

8, 1 φορτίσας? ‖ 3 χ'ὠ A, qualia enotare supersedeo 4 ἡ ex εἰ m. pr. A | interrogandi signo interpunxit Cr coll. 105, 6. Initium fortasse decurtatum (cf. Eb p. IV, Cr ann. 127, 229[11]); fabula cur a Babrio abiudicetur (Rth) nulla causa, cf. 57, 12 ‖ Epim. καὶ om. A, sed signum evanidum in marg.

9 A[c] Cor. 130, A[n] 11; ex Herod. I 141 ‖ 1. 2 [αὐλοὺς — ποτ'] Nck ‖ 3 ἡδυφωνέην A | ἥξειν A atram. rec. obd.; ἥξειν Men., ἐξελεύσεσθαι ἐς γῆν Herod., sed refragatur ἀμοχθήτως atque pristina lectio incerta; ἕλξειν Eb, ἄξειν Schnw 4 ἐτέριζεν A, super ἐτ- η m. r., corr. Men.; ἠρέθιζεν Bgk ‖ 5 ἔκαμνε A, corr. Db

ἐπὶ γῆς δ' ἰδὼν σπαίροντας ἄλλον ἀλλοίως,
τοιαῦτ' ἐκερτόμησε τὸν βόλον πλύνων·
„ἄναυλα νῦν ὀρχεῖσθε. κρεῖσσον ἦν ὑμας
πάλαι χορεύειν, ἡνίκ' εἰς χοροὺς ηὔλουν."
[οὐκ ἔστιν ἀπόνως οὐδ' ἀλύοντα κερδαίνειν·
ὅταν καμὼν δὲ τοῦθ' ἕλῃς ὅπερ βούλει,
τὸ κερτομεῖν σοι καιρός ἐστι καὶ παίζειν.
Ὁ μῦθος λέλεκται πρὸς τοὺς ματαίως παρὰ τὸ δέον τι ἐργαζομένους.]

10 *Αἰσχρῆς τις ἤρα καὶ κακορρύπου δούλης*
ἰδίης ἑαυτοῦ, καὶ παρεῖχεν αἰτούσῃ
ἅπανθ' ἑτοίμως. ἡ δὲ χρυσίου πλήρης,
σύρουσα λεπτὴν πορφύρην ἐπὶ κνήμης,
πᾶσαν μάχην συνῆπτεν οἰκοδεσποίνῃ·
τὴν δ' Ἀφροδίτην ὥσπερ αἰτίην τούτων
λύχνοις ἐτίμα, καὶ καθ' ἡμέρην πᾶσαν

10, 2e = I 12 | 3e = 1, 3 | 6me = 71, 7 | 7me = 119, 2 | **13i = 64, 11**

9, 7 *ἀσπαίροντας* A, corr. Bss, cf. 6, 13 ‖ 8 *τοσαῦτ'* A, em. Spp alii ‖ 9 *ὀρχεῖσθαι* A, corr. Bss | *ὑμᾶς* A ‖ [11—13] Dbn, alii ‖ 11 *λυ τα κερ* syllabae atramento oblitae A | *ἀλύοντα* = *cessantem, nihil agentem*, cf. W. Schmid, *Atticismus* III 180; anapaestus fraudem coarguit, frustra *οὐ καμόντα* Schnw, *οὐδ' αὐλοῦντα* Rth, *αὐλέοντα* Bgk ‖ 12 *ὅτ' ἂν* A *καμὼν* quod coniecerat Ah, ipse A praebet | *τοῦτο θέλῃς* (= *τουθελῃς* with *το* written above) A, corr. Bss | *βούλει* m. pr., atr. obd., *ει* in *η* mut. A, *ει* m. pr. in mg. 13 *τὸ*] *τότε* Ah Hl, *τοῦ* Bgk ‖ Epim. [*ματαίως*] Bgk

10 B 6 tetr. I 10; v. 1 Suid. ‖ 1 *αἰσχρᾶς σαπρᾶς τις* Suidae V in *ἤρα*, *σαπρᾶς τις* Harl., ceteri (A B E Gaisfordi) cum Babrii AB *αἰσχρᾶς* | *ἤρα* A | *κακοτρόπου* Suid., B ‖ 2 *ἰδίας* A | *αὐτοῦ* A, corr. Bss | *αἰτούσης*, *ούσης* litt. atramento rec. obductae A, corr. Bss ‖ 4 *πορφύραν* A | *κνήμης* A, litt. extr. atram. rec. obductae, *κνήμας* Schnw Rth, cf. Sapph. fr. 70 ‖ 5 *πάσῃ* A, corr. Bgk Fx: sed fortasse excidit versus, in cuius fine fuerit *τέχνῃ* (cf. 33, 9. 137, 4), in initio fere *παρεῖσα δ' ἄλλαις τἄργα καταπονεῖν* (cf. 108, 13) ‖ 7 *ἡμέραν* A | *ἡμέρας πάσας* Hertzberg

ἔθυεν ηὔχεθ' ἱκέτευεν ἠρώτα·
ἕως ποτ' αὐτῶν ἡ θεὸς καθευδόντων
f. 6b ἦλθεν καθ' ὕπνους, καὶ φανεῖσα τῇ δούλῃ
„μή μοι χάριν σχῇς ὡς καλήν σε ποιούσῃ·
τούτῳ χολοῦμαι“ φησίν „ᾧ καλὴ φαίνῃ.“
[ἅπας ὁ τοῖς αἰσχροῖσιν ὡς καλοῖς χαίρων
θεοβλαβής τίς ἐστι καὶ φρένας πηρός.]

11 Ἀλώπεκ' ἐχθρὴν ἀμπέλων τε καὶ κήπων
ξένῃ θελήσας περιβαλεῖν τις αἰκίῃ,
τὴν κέρκον ἅψας καὶ λίνου τι προσδήσας
ἀφῆκε φεύγειν. τὴν δ' ἐπίσκοπος δαίμων
ἐς τὰς ἀρούρας τοῦ βλαβόντος ὡδήγει
τὸ πῦρ φέρουσαν. ἦν δὲ ληίων ὥρη
καὶ καλλίπαις ἀμητὸς ἐλπίδων πλήρης.
ὃ δ' ἠκολούθει τὸν πολὺν κόπον κλαίων,
οὐδ' εἶδεν αὐτοῦ τὴν ἅλωνα Δημήτηρ.
[χρὴ πρᾷον εἶναι μηδ' ἄμετρα θυμοῦσθαι.

11, 5e = 95, 55 | 7e = **1,** 3 | 8i = **156,** 6, cf. **33,** 6

10, 9 ἕως ἁπάντων Bgk ‖ 10 ἦλθεν etiam A ‖ 12 κεχόλωμαι A, corr. Mk, κοταίνω Eb, τῷδε κ. Sd, 'χολώθην Bgk ‖ [13 sq.] Db, om. B alio prom. adiecto ‖ 13 αἰσχροῖς A, corr. Bss

11 B 9 MP¹ 6 P 8, epim. Georgides ‖ 1 ἐχθρὰν A ‖ 3 λίνου (Eb) ipse A, λίνων Gb | κέρκον λίνον δήσας τι τοῦτό τ' ἐξάψας Spp, στυππεῖα ἐλαίῳ βεβρεγμένα τῇ οὐρᾷ προσδήσας ὑφῆψε B*, sim. P (Cor. p. 352): locus fortasse contractus, cf. Cr p. 184 (βρέχων τ' ἐλαίῳ πῦρ ἐνέβαλεν, εἶθ' οὕτως post v. 3 suppressum?) ‖ 5 εἰς Rth | βαλόντος A B*, τοῦ ποιντῆρος P; corr. Ah, λαβόντος Hl; possis κακοῦντος; sed τοῦ βαλόντος (τοὐμβαλόντος Lm) haud scio an loci contracti indicium sit, cf. ad v. 3 ‖ 7 vocis ἀμητὸς acc. cum Rth servavi, cf. 19, 5, Herodian. I 220 L. ‖ 9 ἅλωα Eb ‖ [10—12] Eb = promyth. (epim.) B*

ἔστιν τις ὀργῆς νέμεσις, ἣν φυλαττοίμην,
αὐτοῖς βλάβην φέρουσα τοῖς δυσοργήτοις.
[Θυμῷ χρῆσθαι κατὰ τῶν πέλας ἀμέτρῳ καλὸν οὐκ ἔνι.]

12 *Ἀγροῦ χελιδὼν μακρὸν ἐξεπωτήθη.*
εὗρεν δ' ἐρήμοις ἐγκαθημένην ὕλαις
ἀηδόν' ὀξύφωνον· ἡ δ' ἀπεθρήνει
τὸν Ἴτυν ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ὥρης.
ἐκ τοῦ μέλους δ' ἔγνωσαν αἵ δύ' ἀλλήλας,
καὶ δὴ προσέπτησάν τε καὶ προσωμίλουν.
χὴ μὲν χελιδὼν εἶπε „φιλτάτη, ζώεις;
πρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ Θρᾴκην.
ἀεί τις ἡμᾶς πικρὸς ἔσχισεν δαίμων·
καὶ παρθένοι γὰρ χωρὶς ἦμεν ἀλλήλων.
ἀλλ' ἔλθ' ἐς ἀγρὸν καὶ πρὸς οἶκον ἀνθρώπων·
σύσκηνος ἡμῖν καὶ φίλη κατοικήσεις,
ὅπου γεωργοῖς, οὐχὶ θηρίοις ᾄσεις.

12, 3e = 118, 8 | 4me = 131 (Vat. 130), 6 | 5me = 61, 3 6e = 7, 4. 15, 2. 95, 3. 101, 4 | 7e cf. 95, 28. 103, 13 | 8e = 18, 4 | 10m cf. 47, 13 | 11e cf. 74, 2. 108, 15

11, 11 *ἐστί* A, *ν* add. m. r. *Νέμεσις?* ‖ Epim. *θυμῷ κτλ.* om. A, servavit Georgides gnom. Bss. An. I p. 43

12 G(udianus), Aldin. 1505 ex duobus exemplaribus (1. 2), B 2, V 216 Kn. p. 680; P[1] 2 Cor. p. 89; cf. Cr p. 204; fabulae noviciae auctorem dialogo aliquo usum esse conicias qualis fuerit Ps.-Platonis *Χελιδών* (Diog. La. III 62) ‖ 1 *χελιδὼν ἀγροῦ* V | *μακρὰν* V Ald G | *ἐξεποτήθη* Ald[1] G ‖ 2 *εὗρε* Ald[1] G ‖ 3 *ἀηδὸν* Ald[1] ‖ 4 *ἴτυ*^{ν}~~*λον*~~ (*ἴτυν* ex *ἴτυλον* corr. m. pr. A, *ἴτην* et *ὥροις* G ‖ 5. 6. 9. 10. 14—18. 21. 22. 25—28 om. G Ald 6 *προσέστησαν* V ‖ 7 *ἡ* A, *χὴ* G Ald | *ζώοις* G Ald. *ζώης* V | 8 cf. Cr p. 204 ‖ 9 *ἀεί*] *πάλαι* Nck probabiliter | *πικρὸς* om. V | *ἔσχισε* A ‖ 10 post 13 legitur in V ‖ 11 *εἰς* A V *ἀνων* A ‖ 13 *οὐχὶ* A, *κοὐχὶ* cet. | *ἀνοις* A

τί σε δροσίζει νῶτον ἔννυχος στίβη, 16
καὶ καῦμα θάλπει; πάντα δ' ἀγρότιν σ' ἤσει.
ἄγε δὴ σεαυτήν, σοφὰ λαλοῦσα, μὴ σίνου· 18
ὕπαιθρον ὕλην λεῖπε, καὶ παρ' ἀνθρώποις 14
ὁμώροφόν μοι δῶμα καὶ στέγην οἴκει.“ 15
τὴν δ' αὖτ' ἀηδὼν ὀξύφωνος ἠμείφθη· 19
„ἔα με πέτραις ἐμμένειν ἀοικήτοις, 20
καὶ μή μ' ὀρεινῆς ὀργάδος σὺ χωρίσσῃς.
μετὰ τὰς Ἀθήνας ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω·
οἶκος δέ μοι πᾶς κἀπίμιξις ἀνθρώπων
λύπην παλαιῶν συμφορῶν ἀναξαίνει.“
[παραμυθία τίς ἐστι τῆς κακῆς μοίρης 25
λόγος σοφὸς καὶ μοῦσα καὶ φυγὴ πλήθους·
λύπη δ', ὅταν τις ⟨οἷς ποτ'⟩ εὐθενῶν ὤφθη,
f. 7b τούτοις ταπεινὸς αὖθις ὢν συνοικήσῃ.

Ὅτι συμφέρει τῷ ἠδικημένῳ πόρρω γενέσθαι τῶν εἰς ἀνάμνησιν αὐτὸν φερόντων κακῶν.]

12, 14e = 31, 10. 49, 4 | 17e = 49, 4 | 24e = 106, 25

12, 16 σοι V | νῶτον V: νυκτὸς A, πηκτὸς Mk, νότιος? Cr | ἔννυχος στείβῃ A, ἔνδροσος κοίτη V ‖ 17 δ' ἀγρώτην τήκει A, corr. Cr (cf. Schmid, *Atticismus* III 200), ἀγρότιν τέρπει Lm; καὶ κατακαίει V, unde possis καὶ καταναίνει (Archil. 61) vel παντάλαινα, κἀκκαίει vel καὶ τήκει, vel quod El proposuit θάλπει (ad θάλπος) πανταχῇ κατακναίει, sed de interpolatione suspectus est V ‖ [18] Bgk (Eb): versus transposui | μήνυσον A (μηνύσῃς Gb), ἄγε μήνυσον σαυτὴν σοφή περ οὖσα V; μὴ σίνου (μὴ κρύψῃς?) Cr, μὴ τρύχου Ribbeck, μὴ μῦσον Bgk ‖ [14. 15] Db Eb Rth | ὕπεθρον V ‖ 21 ὀρχάδος — χωρίσῃισ A, συγχωρήσεις V ‖ 22 corrupit V ‖ 23 καὶ ἐπίμιξις ἀνῶν A, corr. Lm: ἐπίμιξίς τ' V (Ald1), ἥ τε μίξις G Ald2 ‖ 24 λύπη A, ν add. m. rec., λύπην VB, μνήμην Ald G ‖ [25—28] Eb, om V ‖ 27 post δὲ m. rec. πᾶσ A | οἷς ποτ' add. Hp | εὐσθενῶν A, corr. Db | ὀφθῆι A, corr. Db ‖ 28 ὢν ipse A ‖ Epimythium ineptum; ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι κρεῖττον ἐν ἐρήμοις ζῆν ἀλύπως ἢ συνοικεῖν ἐν πόλεσι τοῖς κακοῖς add G Ald ‖ Gitlbauerum, qui vv. 8. 22 non intellectis (μέτ' ἀθράκτους et τῆς Ἀθηνᾶς interpolavit) duas fabulas omnino diversas discernere sibi visus est, non curo

13 *Αὔλαξι λεπτὰς παγίδας ἀγρότης πήξας*
γεράνους σποραίων πολεμίας συνειλήφει.
τοῦτον πελαργὸς ἱκέτευε χωλεύων
(ὁμοῦ γὰρ αὐταῖς καὶ πελαργὸς ἡλώκει)
„οὐκ εἰμὶ γέρανος, οὐ σπόρον καταφθείρω.
πελαργός εἰμι (χὴ χρόη με σημαίνει),
πτηνῶν πελαργὸς εὐσεβέστατον ζῴων·
τὸν ἐμὸν τιθηνῶ πατέρα καὶ νοσηλεύω.“
κἀκεῖνος „ὦ πελαργέ, τίνι βίῳ χαίρεις,
οὐκ οἶδα“ φησίν· „ἀλλὰ τοῦτο γινώσκω,
ἔλαβόν σε σὺν ταῖς ἔργα τἀμὰ πορθούσαις.
ἀπολῇ μετ' αὐτῶν τοιγαροῦν, μεθ' ὧν ἥλως.“
[*κακοῖς ὁμιλῶν ὡς ἐκεῖνοι μισήσῃ,*
κἂν μηδὲν αὐτὸς τοὺς πέλας καταβλάψῃς.
Ὁ λόγος διδάσκει φεύγειν ἡμᾶς τὰς τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων κοινωνίας, ἵνα μὴ τῇ αὐτῶν κακίᾳ συναπολώμεθα.]

14 *Ἄρκτος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ηὔχει·*
νεκρὸν γὰρ αὐτοῦ σῶμ' ἔφασκε μὴ σύρειν.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε „μᾶλλον ἡρούμην
f. 8a *εἰ νεκρὸν εἷλκες, τοῦ δὲ ζῶντος οὐχ ἥπτου.“*
[*ὁ ζῶντα βλάπτων μὴ νεκρόν με θρηνείτω.*]

13, 4e = 32, 5 | 7e = 59, 2 ‖ **14,** 1e = 114, 1 | 2e = 109, 2 (108, 20. 126, 1) | 4e cf. 20, 6

13 B 14 MP[1] 9 Nev. 175, P 12; F 76, tetr. I 2; v. 8 Suid.; Aphth. 14, Georg. rhet. I 551 W. ‖ 2 *συνειλήφθη* A, *-φει* m. rec. *θ* del. ‖ 6 *χροη* A, acc. super *η* m. rec. | *δείκνύει* A, sed m. pr. in marg. *"σημαίνει* ‖ 7 *ζώων* A, *ζῷον* B F Pl ‖ 8 *νοσιλεύων* A, *ν* del. m. rec.; *νοσηλεύω· νοσοῦντα θεραπεύω* Suid. s. v. ex Babr.; *τιθηνῶν — νοσηλεύων* Nb ‖ 12 *ἀπολεῖ* A pr., *-λῇ* m. r. ‖ [13. 14] Lm, om. paraphr. ‖ 13 *ἐκεῖνοι μισηθήσῃ* A em. Bss. ‖ Epim. *ανων* A | latent versus

14 B 13, M 9 P[1] 8; P 11; v. 1 Suid. ‖ 1 *ἄρκος* S. s. *ἄρκον* et paucis libris exceptis s. *ἐκτόπως* (cf. 95, 18) | *ἐκτόπων* A m. pr., *ν* in *ϲ̄* corr. m. rec. ‖ 2 *ἔφασκε* ipse A | cf. infra fab. 195 ‖ [5] Eb Nb, om. B* alio epimythio adiecto

15 Ἀνὴρ Ἀθηναῖός τις ἀνδρὶ Θηβαίῳ
κοινῶς ὁδεύων, ὥσπερ εἰκός, ὡμίλει.
ῥέων δ' ὁ μῦθος ἦλθε μέχρις ἡρώων,
μακρὴ μὲν ἄλλως ῥῆσις οὐδ' ἀναγκαίη·
τέλος δ' ὁ μὲν Θηβαῖος υἱὸν Ἀλκμήνης
μέγιστον ἀνδρῶν, σὺν δὲ καὶ θεῶν ὕμνει·
ὁ δ' ἐξ Ἀθηνῶν ἔλεγεν ὡς πολὺ κρείσσων
Θησεὺς γένοιτο, καὶ τύχης ὁ μὲν θείης
ὄντως λέλογχεν, Ἡρακλῆς δὲ δουλείης.
λέγων δ' ἐνίκα· στωμύλος γὰρ ἦν ῥήτωρ.
ὁ δ' ἄλλος ὡς Βοιωτὸς οὐκ ἔχων ἴσην
λόγοις ἅμιλλαν, εἶπεν ἀγρίῃ μούσῃ·
„πέπαυσο· νικᾷς. τοιγαροῦν χολωθείη
Θησεὺς μὲν ἡμῖν, Ἡρακλῆς δ' Ἀθηναίοις."

[Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς μεγιστᾶνας κινεῖν εἰς ὀργὴν κατὰ τῶν ὑπεξουσίων. εἰς ματαιολογίας καὶ ἔριδας.]

16 Ἄγροικος ἠπείλησε νηπίῳ τίτθη
κλαίοντι „παῦσαι. μή σε τῷ λύκῳ ῥίψω."
ὁ λύκος δ' ἀκούσας τήν τε γραῦν ἀληθεύειν
νομίσας ἔμεινεν ὡς ἕτοιμα δειπνήσων,
f. 8b ἕως ὁ παῖς μὲν ἑσπέρης ἐκοιμήθη.
αὐτὸς δὲ πεινῶν καὶ λύκος χανὼν ὄντως
ἀπῆλθε νωθραῖς ἐλπίσιν παρεδρεύσας.

15, 1 i = 2, 1 | 2 e = 7, 4 etc. | 12 e = II 6. I 16 ‖ **16**, 6 i cf. 18, 13

---

15 B 10, cf. Straton. Cic. de nat. deor. III 19 ‖ 6 *νῦν* A, corr. Hch, cf. 130 (Vat. 9), 9 | *θεὸν* A, corr. Men. cf. 20, 4 | 12 *λόγων* Bgk ‖ Exitum mutilatum esse sine causa suspicatus est Bgk, cf. Cicero l. s.

16 B 1 P 1 (Cor. p. 337) P[1] 1, Av. 1 ‖ 4 *ἔμεινει*, *ει* ex *ε* m. pr. A ‖ 6 cf. 93, 5 ‖ 7 *ἐλπίσιν* etiam A

λύκαινα δ' αὐτὸν ἡ σύνοικος ἠρώτα
„πῶς οὐδὲν ἄρας ἦλθες, ὥσπερ εἰώθης;"
ὃ δ' εἶπε „πῶς γάρ, ὃς γυναικὶ πιστεύω;"

[*Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι οὐ χρὴ πᾶσι πιστεύειν, γυναικὶ δὲ μάλιστα μεγάλα καὶ πάμπολλα ἐπαγγελλομένῃ.*
πρὸς τὸν κεναῖς ἀπάταις ἐξαπατηθέντα.]

17 *Αἴλουρος ὄρνεις οἰκίης ἐνεδρεύων,*
ὡς θύλακός τις πασσάλων ἀπηρτήθη.
τὸν δ' εἶδ' ἀλέκτωρ πινυτὸς ἀγκυλογλώχιν,
καὶ ταῦτ' ἐκερτόμησεν ὀξὺ φωνήσας·
„πολλοὺς μὲν οἶδα θυλάκους ἰδὼν ἤδη·
οὐδεὶς δ' ὀδόντας εἶχε ζῶντος αἰλούρου."

[*Πρὸς τοὺς ἀπὸ πείρας γνωρισθέντας κακούργους, καὶ μηκέτι ταῖς τούτων ὑποκρίσεσί τινα ἐξαπατᾶσθαι.*]

18 *Βορέῃ λέγουσιν ἡλίῳ τε τοιαύτην*
ἔριν γενέσθαι, πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου

16, 9me = 106, 20. 132, 9 (55, 6. 26, 7) ‖ **17,** 3i cf. 133, 2 | 4i cf. 34, 8. | 4e = 124, 15 (37, 9) | 5e = 60, 2. 93, 6

16, 9 *ὡς πρὶν* Bgk, *ὥνπερ* Eb, cf. 50, 17; Avian.: 'nullam refers de more rapinam', cf. 106, 20 | *εἰώθης* A, servavit Rth, -*εις* corr. plerique, cf. 7, 1, 106, 20 ‖ 10 *γυναικὸς* A | *γὰρ οὐ, . . πιστεύσας;* Cr, *γάρ, ὡς . . πιστεύω* Gb, *ὃς . . πιστεύσῃ* Bgk ‖ Epim. *ἐπαγελλομένῃ* A | *δὲ ἥκιστα* Eb, cf. epim. 62. 99 | *ἀπάταις*] *ἀλαζονείαις, ἀποκαραδοκίαις?* Eb, *ἐλπίσιν* possis ex B* *ὅτι κεναῖς ἐλπίσιν ἀπατᾶται ὁ πειθόμενος γυναικῶν ὁμιλίαις*
17 cf. F 67 (Apostol. XVIII 61) ‖ 4 *ὀξύφων' ᾄσας* Nck, sed cf. locos similes s. s. ‖ 6 *εἶχε*$^{\nu\beta}$ *ζῶντος* (α suprascr.) *αἰλούρου* A, *ν β α* suprascr. m. rec. (Men.?), voluit igitur ζ. *εἶχεν αἰλούρου* Hp, verum ε ante ζ correpta ‖ In marg. *ὡρ τοῦ β* m. 3
18 B 17, Av. 4; tetr. II 3; 1 sq. Suid., 16 Georg.; cf. Ath. XIII p. 605 (PL. II p. 244 Bgk), Plut. praec. coni. 12 p. 139 D; a Babrio pendet Themist. XVI p. 208 (supra p. 5) ‖ 1—3 S s. *σισύρα*, unde deprompsit schol. byz. Arist. Ran. 1459 p. 312, 4 Db | 1 *βορέᾳ* A, -*ῃ* Suid. ‖ 2 *ὁπότερος* Suidae Paris., schol.

ὁδοιποροῦντος τὴν σίσυρναν ἐκδύσει.
f. 9a *βορέης δ' ἐφύσα πρῶτος οἷος ἐκ Θρᾴκης,*
βίῃ νομίζων τὸν φοροῦντα συλήσειν·
ὃ δ' οὐ μεθῆκε μᾶλλον, ἀλλὰ ῥιγώσας
καὶ πάντα κύκλῳ χερσὶ κράσπεδα σφίγξας
καθῆστο, πέτρης νῶτον ἐξοχῇ κλίνας.
ὁ δ' ἥλιος τὸ πρῶτον ἡδὺς ἐκκύψας
ἀνῆκεν αὐτὸν τοῦ δυσηνέμου ψύχους,
ἔπειτα δ' αὖ προσῆγε τὴν ἀλῆν πλείω·
καὶ καῦμα τὸν γεωργὸν εἶχεν ἐξαίφνης,
αὐτὸς δὲ ῥίψας τὴν σισύραν ἐγυμνώθη.
[βορρᾶς μὲν οὕτω συγκριθεὶς ἐνικήθη·
λέγει δ' ὁ μῦθος „πρᾳότητα, παῖ, ζήλου.
ἀνύσεις τι πειθοῖ μᾶλλον ἢ βίᾳ ῥέζων.“]

[*Μῦθος παραινῶν ὅτι οὐ χρὴ φιλόνικον εἶναι, ἀλλὰ πραΰτητι καὶ πειθοῖ ἀνύειν τὰ ἀνήκοντα.*]

18, 4e = 12, 8 | 9e = 96, 1 etc. | 13i = 16, 6

18, 3 *σισύραν* A S schol., corr. Toup.: σ. (*σύρην*? cf. Lm praef. p. XIII) ⟨*ἂν*⟩ *ἐκδύσαι* Lm Mk, cf. M. Schmidt, *Didym.* p. 64 | *ἐκδύσῃ* Suidae Paris., schol. ‖ 4 *βορέας* A, cf. 1 | *δ' ἐφύσα* A ipse | *πρότερος* Nb, sed cf. 66, 1 ‖ 5 *βίᾳ* A | *νομίζειν* A, corr. Minas | *συλήσειν* A, *λ* add. m. rec. ‖ 6 *μεθῆκε*, (commate adiecto) Lm ‖ 7. 8 transposuit Bgk (Eb); cf. Nonn. Dion. 37, 149; de B* cf. praef. ‖ 11 *ἅλλην* potius quam *ἄλλην* A, corr. Bgk Rth, *ἕλην* Hm ‖ 13 contractus? *τὴν σύρην* Mk, num *τὴν σίσυρναν ἐψύχθη*? *θοἰμάτιον* vel *τὴν στολὴν* Bgk, *συρίην* (Crat. fr. 207 p. 71 K.) Gb; possis *τὴν νάκην* ‖ [14—16] Eb, legit Themistius ‖ v. 14 fabulae finem esse atque a v. 15 epimythium incipere voluit A. Cf. 36, 13 ‖ 14 *βορέης* Lm, *βορρᾶς* forma et *ῥέζων* vox interpolatorem prodit | *οὕτως* A ‖ 15. 16 = prom. B ‖ 16 *βίᾳ τι πράττων* Georgides gnom. I p. 9 ‖ Epim. *πιθῶ*, *ι* in *ει* mut. m. rec. A, corr. Minas

19 Βότρυς μελαίνης ἀμπέλου παρωρείῃ
ἀπεκρέμαντο. τοὺς δὲ ποικίλη πλήρεις
ἰδοῦσα κερδὼ πολλάκις μὲν ὡρμήθη
πηδῶσα ποσσὶν πορφυρῆς θιγεῖν ὥρης·
ἦν γὰρ πέπειρος κεἰς τρυγητὸν ἀκμαίη.
| κάμνουσα δ' ἄλλως (οὐ γὰρ ἴσχυεν ψαύειν) |
ὡς δ' οὐκ ἐφικνεῖτ', ἀλλ' ἔκαμνε πηδῶσα 6a
οὐδὲν κρεμαστῆς σχοῦσα πλεῖον αἰώρης, 6b
παρῆλθεν οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην· 7
f. 9b „ὄμφαξ ὁ βότρυς, οὐ πέπειρος, ὡς ᾤμην."

[Ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς εἰς ἀνέκβατα κοπιῶντας πράγματα καὶ τούτων ἀστοχοῦντας τρόπους ψευδεῖς προβαλλομένους.]

20 Βοηλάτης ἅμαξαν ἦγεν ἐκ κώμης.
τῆς δ' ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη,

19, 2e = 1, 3. 5, 3. 10, 3. 11, 7. 31, 2. 33, 17. 71, 1. 86, 3. 95, 66. 97, 6. 100, 3. 132, 6 | 3e = 135, 5. 138, 3 | 5me cf. 6, 4. 22. 8. 88, 4 | 7me cf. 136, 9

19 B 18, P 15, MP¹ 12; tetr. I 23; v. 6 sq. Suid., 8 Et. 'M.', Phav. ‖ 1 *παρωρείῃ*, corr. Piccol. Cr, *παρωρείου* Gb; *παρ' αἰώρῃ* Bss; *παρώρεια* lemma servavit Suidas, qui v. 1 non legit *αἰώρῃ*, cf. ad v. 6 ‖ 2. 3 *ποικίλη κερδὼ ἰδοῦσα πλήρεις* A, corr. Ah Nck, cf. locos similes s. s. ‖ 4 *θίγειν* A ‖ 5 *τρύγητον* plerique, cf. 11, 7, Herodian. I p. 219 L. | *ἀκμαία* A ‖ 6 *καμοῦσα* B* | *ἴσχῦεν* (cf. 47, 12. 76, 16. 95, 7. 112, 10) haud scio an h. l. ut 96, 6 diasceuastam prodat, qui v. 6 ex duobus illis 6a 6b quos om. AB*, servavit Suidas s. v. *αἰώρα*, contraxerit ‖ 6b *αἰώρας* Suid. 7 servavit Suid. l. s. ‖ 8 respexit Etym. 'Magn.' p. 625, 53 v. *ὄμφαξ*: *Βάβριος· ὄμφαξ ὁ μὴ πέπειρος βότρυς, ὡς ᾤμην*, cf. Phavorin. Dind. Gr. I p. 350 ‖ Epim. *τρόπους* = *strophas?* *ψόγους* C. F. Hermann, Eb | *προβαλλομένων* A | Aliud prom. (epim.) in B*

20 V 18 (p. 671 Kn), Av. 32 Fabulam locis quibusdam mutatis exscriptam invenerunt Photius II p. 213 N. atque Suidas s. *τὴν χεῖρα* (= Cor. p. 220, Halm 81) in fonte communi, cf. Cr de Babr. p. 233; exemplar unde Babrius pendet apud paroemiographos servatum Zenob. I 36 Mill. Misc. p. 353 = p. 158 Gott. ‖ 1 *εἰς κόμην* V

δέον βοηθεῖν, αὐτὸς ἀργὸς εἱστήκει,
τῷ δ' Ἡρακλεῖ προσηύχεθ', ὃν μόνον πάντων
θεῶν ἀληθῶς προσεκύνει τε κἀτίμα.
ὁ θεὸς δ' ἐπιστὰς εἶπε „τῶν τροχῶν ἅπτου
καὶ τοὺς βόας κέντριζε. τοῖς θεοῖς δ' εὔχου,
ὅταν τι ποιῇς καὐτός, ἢ μάτην εὔξῃ."

21 Βόες μαγείρους ἀπολέσαι ποτ' ἐζήτουν
ἔχοντας αὐτοῖς πολεμίην ἐπιστήμην·
καὶ δὴ συνηθροίζοντο πρὸς μάχην ἤδη
κέρατ' ἀποξύνοντες. εἷς δέ τις λίην
γέρων ἐν αὐτοῖς, πολλὰ γῆν ἀροτρεύσας,
„οὗτοι μὲν ἡμᾶς" εἶπε „χερσὶν ἐμπείροις
σφάζουσι καὶ κτείνουσι χωρὶς αἰκίης·
ἢν δ' εἰς ἀτέχνους ἐμπέσωμεν ἀνθρώπους,
διπλοῦς τότ' ἔσται θάνατος. οὐ γὰρ ἐλλείψει
τὸν βοῦν ὁ θύσων, κἂν μάγειρος ἐλλείψῃ."

20, 6i cf. 117, 9 | 6e cf. 14, 4 ‖ **21,** 4esq. = 36, 6sq. 100, 1. 116, 4

20, 3 αὐτὸν A, corr. Fx; om. Phot. Suid., ὁ δὲ V, cf. 6 | 4 Ἡ. προσεύχετο μόνῳ ἁπάντων V ‖ 4 sq. τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα Phot. S ‖ 5 κἀίτίμα A; inepte θεῶν ἐκείνῳ ὡς πολλὰ διαμένω V ‖ 6 θεὸς om. ὁ A, ὁ δὲ θεὸς Phot. Suid., αὐτὸς V, cf. 3 ‖ 7 κέντιζε A, corr. Bss; καὶ τοὺς βόας νύττε καὶ τότε τὸν θεὸν εὔχου, ὅταν καὐτός τι ποιῇς· μὴ μέντοι γε μάτην εὔχου Phot. S, atque μὴ μάτην εὔχου etiam V ‖ 8 Ὅτ' ἂν epimythii instar A

21 V 17 ‖ 2 πολεμίαν AV ‖ 4 ἀποξύναντες V ‖ 5 πολλὰ γὰρ ἦν A, πολλὴν γῆν V, verum viderat Lm; γῆς Bgk Rth | 7 φάζουσι καὶ κόπτουσι V, σφάζουσι κἀκτείνουσι Nb, κόπτουσι καὶ σφ. Kn coll. γ 448 | σικίης V ‖ 8 ἂν V | ἀτεχνεῖς V | ἀνους A ‖ 9 ἔστι V ‖ 10 θύων V | versus 9. 10 sedem mutaverunt in A ‖ 10 ἐλλείπῃ Nck

[ὁ τὴν παροῦσαν πημονὴν φεύγειν σπεύδων
f. 10a ὁρᾶν ὀφείλει μή τι χεῖρον ἐξεύρῃ.

Ὁ μῦθος τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἄμεινον δουλεύειν σοφοῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἢ δεσπόζεσθαι ὑπὸ σκαιῶν τε καὶ ἀπαιδεύτων.]

22 Βίου τις ἤδη τὴν μέσην ἔχων ὥρην
— νέος μὲν οὐκ ὤν, οὐδέπω δὲ πρεσβύτης·
λευκὰς μελαίνας μιγάδας ἐκλόνει χαίτας —
ἔτ' εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους.
ἤρα γυναικῶν δύο, νέης τε καὶ γραίης.
νέον μὲν αὐτὸν ἡ νεῆνις ἐζήτει
βλέπειν ἐραστήν, συγγέροντα δ' ἡ γραίη.
τῶν οὖν τριχῶν ἑκάστοθ' ἡ μὲν ἀκμαίη
ἔτιλλεν ἃς ηὕρισκε λευκανθιζούσας,
ἔτιλλε δ' ἡ γραῦς εἰ μέλαιναν ηὑρήκει.
ἕως φαλακρὸν ἥ νέη τε χἠ γραίη
ἔθηχ' ἑκάστη τῶν τριχῶν ἀποσπῶσα.

22, 2e = 50, 14. 98, 2 | 8e cf. 19, 5. 88, 4 | 9e = 45, 3

21, [11. 12] Lm, om. V ‖ **11** φυγεῖν Fx Gb ‖ Epim. τε om. V

22 B 15; P 13, M P1 10, Nev. 165; tetr. II 10; F politicis concepta et mutila in Furiae ed. Lips. II p. 67; v. 4. 8 sq. Suid.; cf. Diod. XXXIII 7 p. 72 Dd., Doxop. Rhet. II p. 189 W., sim. Plut. Sert. 16 ‖ [2] Nck *Mél.* IV p. 138, Eb Burs. *Jahresb.* III 503 | ἦν A, corr. Sd ‖ 3 μελαίναις Bgk; λευκὰς γὰρ εἶχεν καὶ μελαίνας etiam F 4 εἶτ', super ε del.', A, corr. Cr coll. ἤδη v. 1, ὃς εἰς S s. κῶμος (loco adhuc neglecto) | κώμασ A, κώμους S ‖ 5 ἦρα A | νέασ A | γραίασ A ‖ 6 νεᾶνισ A ‖ 7 γραῖα A ‖ 8 ἀκμαία A ‖ 8. 9 Suid. s. ἑκάστοτε ‖ 9 εὕρισκε S | cf. Arist. equ. 908 ‖ 11 νέα et γραῖα A ‖ 12 ἔθηκαν A, corr. Lm Nck | ἑκάστην Lm; ἑκατέρη Nck, sed cf. 18, 4; ἄρδην (cf. Phaedr. II 2, 9) vel ἄμφω et ἀποσπῶσαι Eb; ἔθηκαν ἄνδρα Rth, ἔ. ἑξῆς Bgk | Post 12 lacuna? cf. B* φαλακρὸν ἐποίησαν καὶ ὄνειδος ἁπάντων, sim. tetr.

[ἀεὶ γὰρ ἕν γε τιλλόμενος ἐγυμνοῦτο.
φάσκει δ' ὁ μῦθος τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις·
ἐλεεινὸς ὅστις εἰς γυναῖκας ἐμπίπτει.
ἀεὶ γὰρ ἕν γε δακνόμενος γυμνοῦται.]

23 Βοηλάτης ἄνθρωπος εἰς μακρὴν ὕλην
ταῦρον κεράστην ἀπολέσας ἀνεζήτει.
f. 10b ἔθηκε δ' εὐχὴν ταῖς ὀρεινόμοις νύμφαις,
Ἑρμῇ νομαίῳ, Πανί, τοῖς πέριξ, ἄρνα
λοιβὴν παρασχεῖν, εἰ λάβοιτο τὸν κλέπτην.
ὄχθον δ' ὑπερβὰς τὸν καλὸν βλέπει ταῦρον
λέοντι θοίνην· δυστυχὴς δ' ἐπαρᾶται
καὶ βοῦν προσάξειν, εἰ φύγοι γε τὸν κλέπτην.
[ἐντεῦθεν ἡμᾶς τοῦτ' ἔοικε γινώσκειν,
ἄβουλον εὐχὴν τοῖς θεοῖσι μὴ πέμπειν,
ἐκ τῆς πρὸς ὥραν ἐκφορουμένης λύπης.]

23, 2 me = 2, 2

22, [13—16] Db Lm ‖ 13 om. B*, numeri interpolatorem produnt, cf. 16 ‖ 14 ὁ (eras.) ~~μῦθος~~ φάσκει A, corr. suprascr. δ' ὁ μῦθος m. recc. ‖ Epim. AP¹ = promyth. B v. 15 ὅτι ἐ. ἐστιν, ὃς εἰς γ. ἐ., seq. ἡ γὰρ γυνὴ θαλάσσῃ ⟨πᾶν⟩ ὁμοιοῦται (ita MP¹ Nev., ὡμοίωται B, sed latet choliambus) κτλ. ‖ v. 16 = 13

23 B 16, MP¹ 11, P 14 ‖ 1 μακρὰν A ‖ 3. 4 εὔξατο (ηὔξ. P¹) δὲ τῷ θεῷ . . . ταῦρον (inepte) ἐπιθύσειν B ‖ 4 νομέωι, ε del. αι suprascr. m. pr. A | Πανί τ' οἶν ἐπιρρέξειν 5 . . . παρασχὼν Cr ann. p. 241; [4], 5 ἄρν' ἂν π. Rth perperam; cf. Anth. Pal. IX 823 (XI 207, 2) ‖ 5 θοίνην Bgk, ποινὴν Hl, λευκὴν Nck; Suid. v. λοιβή· σπονδή, θυσία vix huc referendum, nam fons eius (cf. Hesych.) praebebat θυσία οἴνου: sed catachresis a Babrio vix aliena, cf. *libare libamen* | λάβοι γε Dbn add., γε e v. 8 petitum locum non habet ‖ 7 ἐπαρᾶται = εὔχεται ‖ 8 βοῦσ A, corr. Lm, ἕτερον βοῦν σοι ἐπιθύσω B MP¹, βοῦν σοι καὶ ταῦρον . . προσενέγκω P | ἐκφυγών γε Bgk ‖ [9—11] Db Lm, = epim. P¹ P, prom. B ‖ 11 ἐκφοβουμένους Lm, sed cf. B: διὰ τὴν πρὸς ὥραν συμβαίνουσαν λύπην: ἐκφορούμενος = *prorumpens* ‖ ἀρχὴ τοῦ γ̄ m. 3

24 *Γάμοι μὲν ἦσαν Ἡλίου θέρους ὥρῃ.*
τὰ ζῷα δ' ἱλαροὺς ἦγε τῷ θεῷ κώμους.
καὶ βάτραχοι δὲ λιμνάδας χοροὺς ἦγον·
οὓς εἶπε παύσας φρῦνος· „οὐχὶ παιάνων
τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδων δὲ καὶ λύπης·
ὃς γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πᾶσαν αὐαίνει,
τί μὴ πάθωμεν τῶν κακῶν, ἐὰν γήμας
ὅμοιον αὑτῷ παιδίον τι γεννήσῃ;"
[*χαίρουσι πολλοὶ τῶν ὑπερβολῇ κούφων*
ἐφ' οἷς ἄγαν μέλλουσιν οὐχὶ χαιρήσειν.]

f. 11a
25 *Γνώμη λαγωοὺς εἶχε μηκέτι ζώειν,*
πάντας δὲ λίμνης εἰς μέλαν πεσεῖν ὕδωρ,
ὁθοὕνεκ' εἰσὶν ἀδρανέστατοι ζῴων
ψυχάς τ' ἄτολμοι, μοῦνον εἰδότες φεύγειν.
ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγγὺς ἦσαν εὐρείης
καὶ βατράχων ὅμιλον εἶδον ἀκταίων
βαθέην ἐς ἰλὺν ὀκλαδιστὶ πηδώντων,
ἐπεστάθησαν. καί τις εἶπε θαρσήσας·

24, 1e = 33, 1 (11, 6) ‖ **25,** 8me = 1, 4. 31, 12.

24 B 21, tetr. I 12; 4 sq. 6 sq. Suid. ‖ 3 *λιμναίους* A, corr. Fx coll. 115, 1, *λιμνάδες*? Ml ‖ 4. 5 Suid. s. *παιάν* ‖ 4 *οὓς* A m. pr., quod in *οἷς* corrupit m. recc., *ὁ δ'* Suid., *εἷς* Bgk *κλαύσας* Suid. | *παιᾶνος* Suid. ‖ 5 *ἔστιν* Rth ‖ 6—8 Suid. s. *αὐήνας* ‖ 6 *εἰ γὰρ* Suid., sim. B | cf. Suid. s. *λιβάδα· . . . ἔνυδρον τόπον* ‖ 7 *τί μὴ* A Suid., *τί οὐ* B, cf. 90, 2 | *ὅταν* Suid. ‖ 8 *αυτῶι* A | *γεννήσει* A m. pr., *ει* in *η* corr. m. rec.; deinde add. *αι* m. pr., del. m. rec. ‖ [9. 10] Lm

25 B 101 P[1] 62, tetr. I 44; 3 sq. 6 sq. Suid. ‖ 1 *λαγωὸν* A m. pr., *ον* in *ους* corr. m. recc. ‖ de B* cf. praef. ‖ 3. 4 Suid. s. *ἄτολμοι* ‖ 4 *τ'* om. S | *μοῦνον* AS, *μᾶλλον* codd. et edd. S interpolatae ‖ 5 Suid. s. *γυρίης· περιφεροῦς· ἐπεὶ δὲ λ. ἐ. ἦλθον γυρίης* (vitium memorabile) ‖ 6 Suid. s. *ἀκταίη* ‖ 7 *βαθεῖαν εἰς ἰ. ὀκλαστὶ π.* sine caesura Suid. s. *ὀκλαδίας* (Zonar. lex. p. 459), *ὀκλάδις προπ.*? Bgk

„ἄψ νῦν ἴωμεν. οὐκέτι χρεὼν θνήσκειν·
ὁρῶ γὰρ ἄλλους ἀσθενεστέρους ἥμων.“

26 Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώρην
ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ.
ὃ δ' ἄχρι πολλοῦ σφενδόνην κενὴν σείων
ἐδίωκεν αὐτὰς τῷ φόβῳ καταπλήσσων.
αἳ δ' ὡς ἐπέσχον σφενδονῶντα τὰς αὔρας,
κατεφρόνησαν λοιπὸν ὥστε μὴ φεύγειν,
ἕως ἐκεῖνος οὐκέθ' ὡς πρὶν εἰώθει,
λίθους δὲ βάλλων, ἠλόησε τὰς πλείους.
αἳ δ' ἐκλιποῦσαι τὴν ἄρουραν ἀλλήλαις
„φεύγωμεν“ ἐκραύγαζον „εἰς τὰ Πυγμαίων.
f. 11b ἄνθρωπος οὗτος οὐκέτ' ἐκφοβεῖν ἡμᾶς
ἔοικεν, ἤδη δ' ἄρχεταί τι καὶ πράσσειν.“

[Παραίνεσιν ὁ λόγος ἔχει, δεῖν ταῖς ἐκ λόγων παραινέσεσι τοὺς πταίοντας εἴκειν, ἵνα μὴ ταῖς ἐξ ἔργων ὀψέ ποτε πειραθεῖεν ὀδύναις.]

27 Γαλῆν δόλῳ τις συλλαβών τε καὶ δήσας
ἔπνιγεν ὑδάτων ‹ἐν› συναγκίῃ κοίλῃ.

26, 1 me = 33, 15 | 7 me cf. ad 16, 9 ‖ 27, 1 m = 89, 10, cf. 132, 7

25, 10 ἡμῶν A ‖ post 10 duorum fere versuum spatium vacuum A

26, 1. 2 Suid., epim. Georg. ‖ 1. 2 Suid. s. πυρίνῳ σίτῳ 1 τὴν om. S | χώραν A, -ην S ‖ 4 ψόφῳ Bgk ‖ 7 εἰώθει, θει m. rec. atramento obd., cf. 16, 9. 106, 20 ‖ 8 βαλὼν A, corr. Bss | ἠλώησε A m. pr., corr. m. rec. ‖ 10 cf. Il. Γ 5 | τὰ ex τὰς m. pr. A ‖ 11 ἄνθρωπος A, corr. Lm ‖ 12 πρήσσειν? Eb | Epim. Georg. Bss an. I p. 31, 5 | τοὺς om. A | εἴκειν Georg., ἥκειν A

27 V 30 (Fur. 355) ‖ 1 δήσας Vat. ex Furiae testimonio p. 144, πνίγων A, num σφίγγων? ‖ 2 ἔπνιγεν A, -ε V | ὑδάτων συναγγίαι (ad ἄγγος?) κ. A; βαλὼν ὑδάτων συνεχεῖα V, unde βάλλων vel βάπτων repetiverunt; ὕ. ἐμβαλὼν συναγκείῃ Bgk

τῆς δ' αὖ λεγούσης „ὡς κακὴν χάριν τίνεις
ὧν ὠφέλουν θηρῶσα μῦς τε καὶ σαύρας."
„ἐπιμαρτυρῶ σοι' φησίν· ‚ἀλλὰ καὶ πάσας
ἔπνιγες ὄρνεις, πάντα δ' οἶκον ἠρήμους
κρεῶν <τ'> ἀνεῳγὸς ἄγγος· ὥστε τεθνήξῃ
βλάπτουσα μᾶλλον ἤπερ ὠφελοῦσ' ἡμᾶς.'

[Πρὸς τοὺς μετρίως μὲν ὠφελοῦντας, βλάπτοντας δὲ [τὰ] μεγάλα, εὔκαιρος ἐστιν ὁ λόγος.]

28 Γέννημα φρύνου συνεπάτησε βοῦς πίνων.
ἐλθοῦσα δ' αὐτόν — οὐ παρῆν γάρ — ἡ μήτηρ
παρὰ τῶν ἀδελφῶν ποῦ ποτ' ἦν ἐπεζήτει.
„τέθνηκε, μῆτερ· ἄρτι γάρ, πρὸ τῆς ὥρης,
ἦλθεν πάχιστον τετράπουν, ὑφ' οὗ κεῖται
χηλῇ μαλαχθέν." ἡ δὲ φρῦνος ἠρώτα,
φυσῶσ' ἑαυτήν, εἰ τοσοῦτον ἦν ὄγκῳ
τὸ ζῷον. οἳ δὲ μητρί „παῦε, μὴ πρίου.

28, 1m = 117, 8; 1e = 80, 1. 83, 1 | 4e = 12, 4

27, 3 δ' αὖ A, δὲ V | τίνεις A, τίνα V ‖ 4 ὧν σ' Fx Hm, ὃν Bgk ‖ 6 ὄρνις V, ὄρνεις del. ει suprascr. ι A | οἶκον *caveam* 6a e V, om. A, del. Rth | ἀνεωγὸς V, corr. Kn (cf. 60, 1). τ' vel δ' ἀνέῳγες Bss Bgk, ἀνεῳγνῖ' Nb ‖ 7 ἡμᾶς A | βλάπτουσιν μ. ἤ. ἡμᾶς ὠφελοῦσιν V ‖ Epim. ὁ $\frac{λ}{ο}$ + A

28 V 211 (Fur. 378); tetr. I 42 ‖ 1 φρύνου γ. V ‖ 2 αὐτ̈ (= αὐτὸν) etiam V, αὐτόσ' Fur. Eb ‖ 4 εἶπον frustra add. Fur. Knoche p. 66, cf. 47, 6. 89, 4 | μήτηρ A | ἄ. γ. πρὸ τῆς ὥρας A et V; = *ante tempus (potui) constitutum* (Iulian. ep. 37 p. 412 A) an = *ante horam* (cf. 124, 19)? τῆςδ' Lm, ἄ. πρωΐης Db ‖ 5 ἦλθεν ipsi AV ‖ 6 μαλαχθείς V, παλαχθεὶς Bch, πιταχθεὶς J. G. Schneider, cf. Hor. sat. II 3, 314, Phaedr. I 30, 10 ‖ 7 φυσῶσα ἑαυτὴν A m. pr., corr. m. recc. | τοιοῦτον AV, τοσοῦτον plerique ‖ 8 παύου μὴ πρίου μῆτερ V; μὴ πρήθου Bgk, ft. recte

f. 12a θᾶσσον σεαυτήν“ εἶπον „ἐκ μέσου ῥήξεις,
ἢ τὴν ἐκείνου ποσσότητα μιμήσῃ.“
[Ὅτι ἐπικίνδυνον τοῖς ἐλάττοσι παρατείνεσθαι τοῖς μείζοσι.]

29 Γέρων ποθ’ ἵππος εἰς ἀλητὸν ἐπράθη,
ζευχθεὶς δ’ ὑπὸ μύλην πᾶσαν ἑσπέρην ...
* * * * * * * * * *
καὶ δὴ στενάξας εἶπεν „ἐκ δρόμων οἵων
καμπτῆρας οἵους ἀλφιτεῦσι γυρεύω.“
[μὴ λίαν ἐπαίρου πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς γαῦρον.
πολλοῖς τὸ γῆρας ἐν κόποις ἀνηλώθη.]

30 Γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμείην.
τὸν δ’ ἠγόραζον ἄνδρες, ὃς μὲν εἰς στήλην
(υἱὸς γὰρ αὐτῷ προσφάτως ἐτεθνήκει),
ὃ δὲ χειροτέχνης ὡς θεὸν καθιδρύσων.
ἦν δ’ ὀψέ, χὠ λιθουργὸς οὐκ ἐπεπράκει,
συνθέμενος αὐτοῖς εἰς τὸν ὄρθρον αὖ δεῖξαι
ἐλθοῦσιν. ὁ δὲ λιθουργὸς εἶδεν ὑπνώσας

28, 9e cf. 41, 1 ‖ **29**, 3i = 12, 6. 21, 3. 79, 2. 95, 51

28, 9 ῥήξεισ, σ ex ν m. pr. A ‖ 10 ποιότητα AXV, πιότητα Cor., ποσσότητα Bss
29 B 22 MP1 14, P 17, plenius Aphth. 13; cf. Doxop. Rhet. Gr. II 173 W. ‖ 2 ὑπὸ μύλην (◡ ◡ | ◡ –) vix est Babrii | πᾶσαν ἑσπέρην A m. pr., β α suprascr. τάλας add. m. recc.; π. ἑ. ⟨ἤλει⟩ Eb Grumme, ⟨ἤλεσ’⟩ ἑ. π. Lm | ἑσπέρην = νύκτα, cf. Lycophr. 33, comment. Gryph. p. 64 ‖ 4 ἀλφίτοισι A, corr. Mk ‖ Fabula licet e proverbio ἵππου γῆρας sit orta utique decurtata; laetius rem explicarunt Aphth. Phaedrus app. 19; cf. Apul. met. IX 11 [5. 6] Lm, = prom. B | λίαν ◡ ◡ prodit interpolatorem, cf. 41. 4 6 ἐν κόποις B, εἰς πόνους A
30 Av. 23, 1 Suid., cf. paroem. I p. 85 sq. ‖ 1 Ἑρμείαν S s. λύγδινα ‖ 4 χειροτέχνημα’ Lm O. Schneider, sed cf. Herond. VII 74, Cor. 148; Av. 23, 5 *alter adoratis ut ferret numina templis* fabulae acumen non perspexit, cf. Deneken, lex. mythol. I 2587 ‖ 5 καὶ ὁ A, corr. Bss | post 5 v. excidisse suspicatur Bss ‖ 6 δείξειν Eb ‖ 7 εἶτεν Hl, ἔνθεν Ah

αὐτὸν τὸν Ἑρμῆν ἐν πύλαις ὀνειρείαις.
„εἶεν,“ λέγοντα „τἀμὰ νῦν ταλαντεύη·
ἓν γάρ με, νεκρὸν ἢ θεόν, σὺ ποιήσεις.“

31 Γαλαῖ ποτ’ εἶχον καὶ μύες πρὸς ἀλλήλους
ἄσπονδον ἀεὶ πόλεμον αἱμάτων πλήρη·
γαλαῖ δ’ ἐνίκων. οἱ μύες δὲ τῆς ἥττης
ἐδόκουν ὑπάρχειν αἰτίην σφίσιν ταύτην,
ὅτι στρατηγοὺς οὐκ ἔχοιεν ἐκδήλους,
ἀεὶ δ’ ἀτάκτως ὑπομένουσι κινδύνους.
εἵλοντο τοίνυν τοὺς γένει τε καὶ ῥώμῃ
γνώμῃ τ’ ἀρίστους, εἰς μάχην τε γενναίους,
οἳ σφᾶς ἐκόσμουν καὶ διεῖλον εἰς φρήτρας
λόχους τε καὶ φάλαγγας, ὡς παρ’ ἀνθρώποις.
ἐπεὶ δ’ ἐτάχθη πάντα καὶ συνηθροίσθη,
καί τις γαλῆν μῦς προὐκαλεῖτο θαρσήσας,
οἵ τε στρατηγοὶ λεπτὰ πηλίνων τοίχων
κάρφη μετώποις ἁρμόσαντες ἀκραίοις

30, 8me cf. 97, 5 ‖ **31,** 1e = 64, 1 | 2me = 132, 5 (37, 8) | 3e = 5, 9 | 10me = 49, 4. 12, 14 | 12me = 1, 4 13e = 112, 3 | 14e = 95, 40

30, 9 *εἶδεν λέγοντα* A, corr. Hl Gb, *σὺ δὴ λ.* Mk, *ἰδοὺ λ.* Bgk Seidler | *ταλαντεύεις* Nck *Mél.* IV ‖ 10 *ἓν* A, *ἢ* Lm |

Post v. 10 duorum versuum spat. vac., *λεῖπ* m. r. in mg. sin.

31 B 20 P[1] 13; 9. 17 Suid., cf. Dos. 3 p. 27 ‖ 2 *αἰεὶ* Men. | 4 *σφίσιν*, *ι* prius ex *η* A ‖ 5 *ἔχουσιν* Nck, sed cf. 15, 8 ‖ 6 *ἀτάκτους* A, corr. Bss ‖ 7 *εἵλοντο* A etiam m. pr. (non *τε*). atram. obd. m. r. | 7 sq. cf. Herodian. VI 5, 10 ‖ 9. 10 Suid. s. *φρήτρα* | 9 *ἐς φρήτρας* Suid. s. v., cf. *B* 363; *εἰς εἴλας* (*ει* in *ι* mut. m. r.) glossema intrusit A, cf. Cr 139[3]. 150; Suid. s. *εἴλας*, *ἴλας* ad Babrium non referendum ‖ 10 *ὥσπερ ἀνθρώποις* vel -*ους* S, *ὡς ἐν ἀνθρώποις* A, corr. Eb, cf. locum similem s. s. | 12 post 15 transp. Bss ‖ 13 *τειχῶν* A, corr. Bss ‖ 14 cf. Batrachom. 131. *Σ* 611. *σ* 378 | 14sq. *ἀχρεῖα* A, corr. Db; *ἀρχεῖα* Hl, *Ἀτρείδαις* | *ἰσοῦντο* Sd probabiliter ut in parodia Homerica, cf. *B* 480, ad v. 9; *χρύσεια* legit Dositheus

ἡγοῦντο παντὸς ἐκφανέστατοι πλήθους,
πάλιν δὲ φύζα τοὺς μύας κατειλήφει.
ἄλλοι μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις·
τοὺς δὲ στρατηγοὺς εἰστρέχοντας οὐκ εἴα
τὰ περισσὰ κάρφη τῆς ὀπῆς ἔσω δύνειν,
[*μόνοι θ' ἑάλωσαν αὐτόθι μυχῶν πρόσθεν·*]
Νίκη δ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ τρόπαιον εἱστήκει,
γαλῆς ἑκάστης μῦν στρατηγὸν ἑλκούσης.
f. 13a [*λέγει δ' ὁ μῦθος „εἰς τὸ ζῆν ἀκινδύνως*
τῆς λαμπρότητος ηὐτέλεια βελτίων."]

32 *Γαλῆ ποτ' ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἐρασθείσῃ*
δίδωσι σεμνὴ Κύπρις, ἡ πόθων μήτηρ,
μορφὴν ἀμεῖψαι καὶ λαβεῖν γυναικείην,
καλῆς γυναικός, ἧς τίς οὐκ ἔχειν ἤρα;
ἰδὼν δ' ἐκεῖνος (ἐν μέρει γὰρ ἡλώκει)

31, 16i = 95, 47 (41) | 18e = 164, 6 ‖ **32,** 3e = 71, 5. 136, 15 | 5m = 134, 3 | 5e = 13, 4

31, 16 *δὲ* apodoticum, cf. 55, 4. 6: Schmid *Atticismus* III 333 sq. 17 *ἄλλοι* A, *ἀλλ' οἱ* (Paris.) vel *ἄ.* Suid. s. *τρώγλη*, corr. Lm Eb | 19 *τὰς ὀπὰς* Bgk ‖ 20 *ἑάλων* Hm, *ἑᾶλον* Eb | *αὐτόθεν* Bss alii cacophonia non deterriti; possis *μυχῶν ὤῃ*, cf. Mosch. Long. I 4, sed versum aut spurium (Fx Grumme) aut contractum (cf. Batrachom. 114) numeri innumeri (⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑) et *ᾱ ῑ* produnt, cf. ad 19, 6 ‖ vv. 21. 22 sedem mutavit Bgk | 21 *νίκη* A, corr. Eb, *Νίκης* Bgk | *αὐτοῖς* non spectat ad *μυχῶν*, sed ad *στρατηγοὺς*, cf. 56, 5 | [21. 22] Rth temere: parodia epica vel tragica, cf. Batrachom. 159, Anth. Pal. VII 205 ‖ [23. 24] Lm = prom. B ‖ 24 *ἐντέλεια* A, *ἡ εὐτέλεια* B, corr. Fx

32 B 19 P 16; F 48; tetrast. I 39; 1 Iulian. test. 4; 5. 7. 8 Suid.; cf. Tzetz. ch. IV 938 ‖ 1 *τὸν μῦθον ἀκήκοας τὸν Βαβρίου· γαλῆ . . ἐρασθεῖσα* Iulian. ep. 58, 5 | *γαλῇ* A ‖ 2 *Ἀθηνᾶν* interpolavit B P | *μῆρ* A ‖ vv. 4. 5 sedem mutavit Bgk (*ἐν — ἡλώκει κ. γυναικός — ἤρα*), sed nihil probat Xenoph. Ephes. III 2, 5 ‖ *τις* A ‖ 4 *ἔχων* A, corr. Seidler coll. 44, 2; *ἑκὼν* Lm | *ἤρα*, *ἤ* ex *ἥ* A ‖ 5 locum decurtatum esse susp. Sauppe | *κἀκεῖνος* Suid. s. *ἐν τῷ μέρει*

γαμεῖν ἔμελλεν. ἠρμένου δὲ τοῦ δείπνου
παρέδραμεν μῦς· τὸν δὲ τῆς βαθυστρώτου
καταβᾶσα κοίτης ἐπεδίωκεν ἡ νύμφη.
γάμου δὲ δαιτὴ 'λέλυτο, καὶ καλῶς παίξας
Ἔρως ἀπῆλθε· τῇ φύσει γὰρ ἡττήθη.

[*Πρὸς τοὺς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὁρᾶν ὡς ἔχει μὴ βουλομένους, τῇ δὲ τούτων φαντασίᾳ πλανωμένους, ἔλεγχον ὁ μῦθος ἔχει.*]

33 *Δυσμαὶ μὲν ἦσαν Πλειάδων, σπόρου δ' ὥρη.*
καί τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νεὸν ῥίψας
ἐφύλασσεν ἑστώς· καὶ γὰρ ἄκριτον πλήθει
μέλαν κολοιῶν ἔθνος ἦλθε δυσφώνων
ψᾶρές τ' ὄλεθρος σπερμάτων ἀρουραίων.
τῷ δ' ἠκολούθει σφενδόνην ἔχων κοίλην
παιδίσκος. οἱ δὲ ψᾶρες ἐκ συνηθείης
f. 13b *ἤκουον εἰ τὴν σφενδόνην ποτ' ᾐτήκει.*

33, 5e = 108, 1 | 6i cf. 11, 8

32, 6 *ἠρμένου* ipse A, cf. 56, 4 | *δὲ* ex *δει* A m. pr. 7. 8 Suid. s. *βαθύστρωτος κοίτη* | 7 *τὸν* Suid., *ἡ* A ‖ 8 *κοίτης* F Suid., *κλίνης* A ‖ 9 *γ. δίαιτα* Bgk | *δέδυτο* A, corr. B-s, cf. Luc. pisc. 36 | *κοὐ* Piccol., *καὶ κακῶς* Schnw ‖ 10 *τῷ φύσει* A | *καὶ ἡ θεὸς ἀγανακτήσασα κατ' αὐτῆς πάλιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν ἀποκατέστησεν* add. A[u] 50 Schn, P[r] 50 p. 15 Sternb., sim. F (Aes. 88 H., cf. 149), unde quaedam excidisse suspicatus est Schenkl ‖ Epim. *μῦθ ἔχει*÷ A, in marg. *ἀρχὴ τοῦ Δ* m. 3

33 V 198 (Kn p. 678); 2. 3i Suid. ‖ 1 *Πλειάδος δ. ἦσαν σπ. ἐν ὥρῃ* V | *σπ. δ' ὥρηι* A ‖ 2 *νέον* A m. pr., *εο* in *εὸ* corr. m. rec. | *π. εἰς νεὸν σπείρας* Suid. s. *νεός*, *ἐν κλήρῳ πυροὺς σπείρας* V ‖ 3 *φύλασσεν* Suid., *ἐφύλαττεν* V ‖ 4 sq. cf. *Π* 583. *P* 755 ‖ 5. 7 *ψάρες* A | 5 *ψᾶρες ὀρύκται* V, *ψᾶρές τ' ὀρύκται* C. E. Schneider Kn p. 679, cf. Anth. Pal. IX 373, 6. VII 172 | 7 *αἱ δ' ὄρνιθες*? | *συνηθείας* V ‖ 8 *ἠτείκει* V

καὶ πρὶν βαλεῖν ἔφευγον. εὗρε δὴ τέχνην
ὁ γεωργὸς ἄλλην τόν τε παῖδα φωνήσας
ἐδίδασκεν· „ὦ παῖ· χρὴ γὰρ ὀρνέων ἡμας
σοφὸν δολῶσαι φῦλον· ἡνίκ' ἂν τοίνυν
ἔλθωσ', ἐγὼ μέν“ εἶπεν „ἄρτον αἰτήσω,
σὺ δ' οὐ τὸν ἄρτον, σφενδόνην δέ μοι δώσεις.“
οἱ ψᾶρες ἦλθον κἀνέμοντο τὴν χώρην.
ὃ δ' ἄρτον ᾔτει, καθάπερ εἶχε συνθήκη·
οἳ δ' οὐκ ἔφευγον. τῷ δ' ὁ παῖς λίθων πλήρη
τὴν σφενδόνην ἔδωκεν· ὁ δὲ γέρων ῥίψας
τοῦ μὲν τὸ βρέγμα, τοῦ δ' ἔτυψε τὴν κνήμην,
ἑτέρου τὸν ὦμον, οἳ δ' ἔφευγον ἐκ χώρης.
γέρανοι συνήντων καὶ τὸ συμβὰν ἠρώτων.
καί τις κολοιῶν εἶπε „φεύγετ' ἀνθρώπων
γένος πονηρόν, ἄλλα μὲν πρὸς ἀλλήλους
λαλεῖν μαθόντων, ἄλλα δ' ἔργα ποιούντων.“
[*δεινὸν τὸ φῦλον τῶν δόλῳ τι πραττόντων.*]

33, 10e = 34, 8 | 15me = 26, 1 | 19e = 95, 59 | 23 = 64, 1. 108, 3

33, 9 *βαλεῖν* V, *λαβεῖν* A | *δ' ἡ* A m. pr. corr. m. rec., *δὲ* V || 10 *τότε* V || 11 *ἡμᾶς* AV || 12 *σοφῶν δ. φίλων* V | *ἡνίκ' ἂν* Fur. e V, *ἡνίκα* A || 13 *ἔλθωσιν* A, om. V, corr. Lm | *εἶπεν* om. V || 15 *ψάρες* A m. pr., corr. m. rec. | *καὶ ἐνέμοντο* A, *καὶ νέμοντο* V | *χωραν* V || 16 *ὅδ'* A | *αἰτεῖ* V | *εἶπε* Bgk | *συνθήκην* AV (Rth), corr. Fx || 17. 20 *ἔφυγον* V | 18 *δέδωκεν* V || 21—24, de quibus dubitaverat Eb, del. Rth; sed cf. 'fab. antiquae' 19 II p. 138 Hervieux, Romul. app. 60 (Cr p. 207[2]) || 22 *κολοιὸς* V || 24 *δ' ἔργα* Fur. e V, *δὲ* A; similem sententiam *(qui aliud dicunt et aliud agunt)* in fine fabulae invenies in 'fabulis antiquis' l. s. (Phaedr. Burm. app. 11, Dressl. II 10) || 25 del. Lm, om. V | *Ὅτι δεινὸν* A, *ὅτι* del. Bss

34 *Δήμητρι ταῦρον ὄχλος ἀγρότης θύων*
ἅλω πλατεῖαν οἰνάροις ὑπεστρώκει,
κρεῶν τραπέζας εἶχε καὶ πίθους οἴνου.
ἐκ τῶν δὲ παίδων ἐσθίων τις ἀπλήστως
f. 13a *ὑπὸ τῶν βοείων ἐγκάτων ἐφυσήθη.*
κἀπῆλθ' ἐς οἴκους γαστρὸς ὄγκον ἀλγήσας.
πεσὼν δ' ἐφ' ὑγραῖς μητρὸς ἀγκάλαις ἤμει,
καὶ ταῦτ' ἐφώνει· „δυστυχὴς ἀποθνήσκω·
τὰ σπλάγχνα γάρ, τεκοῦσα, πάντα μου πίπτει.“
ἡ δ' εἶπε „θάρσει κἀπόβαλλε, μὴ φείδου·
οὐ γὰρ σά, τέκνον, ἀλλ' ἐμεῖς τὰ τοῦ ταύρου.“
[*ὅταν ὀρφανοῦ τις οὐσίαν ἀναλώσας*
ἔπειτα ταύτην ἐκτίνων ἀποιμώζῃ,
πρὸς τοῦτον ἄν τις καταχρέοιτο τῷ μύθῳ.]

35 *Δύω μὲν υἱοὺς ἡ πίθηκος ὠδίνει,*
τεκοῦσα δ' αὐτοῖς ἐστιν οὐκ ἴση μήτηρ,
ἀλλ' ὃν μὲν αὐτῶν ἀθλίης ὑπ' εὐνοίης

34, 1e cf. 13, 1. 37, 5 | 6e = **112**, 1 | 8 im = 43, 13 (17, 1. 37, 9) | 12e = **112**, 1

---

34 F 40 Hds 263; tetr. I 28; 1. 2 Suid. s. *οἴναρα*; sim. Plut. de vit. aer. 8 p. 831 C., cf. Cr p. 207 ‖ 1 *ταύρων ὄχλον* S ‖ 2 *οἰνάσιν* (test. Eb Rth) *κατεστρώκει* A, cum Lm Eb praetuli Suidae lectionem ut difficiliorem; de re cf. Long IV 38, 1 | post 2 versum excidisse in *πλήρεις* exeuntem susp. Lm ‖ 3 *τ' εἶχε* Bss ‖ 7 *ἐφ'* A, *ἐν* Schw; cf. Eurip. fr. 941 Nck² | *εἶμι* A m. pr., *οἴμοι* (ex tetrast.?) m. recc. (Men.?), *ἤμει* Hl Stangl Rth, cf. tetr., Plut. l. s. s. ‖ 8 *καὶ* A m. pr., *τί* m. recc. | 9 *'κπί-πτει* vel *'κρίπτω*? Cr, *κύπτει* Sd; cf. 40, 4 ‖ 10 *κ'ἀπόβαλε* A m. pr., alteram *λ* adi. m. rec. ‖ 12 *ὅτ' ἂν* A ut solet, quod adnotare supersedeo ‖ 13 *ἀποιμόζῃ* A, corr. Bss | *τίνω* a Babrio alienum, cf. 27, 3. 107, 8

35 B 30 MP¹ 19, cf. praef.; P 24; Avian. 35 ‖ 1 *δύο* A, corr. Bss ‖ 3 sq. *ἀγρίης ὑπ'* v. 3, *ἀθλίως ἀποπνίγει* v. 4 Nck Nb

θάλπουσα κόλποις ἀγρίοις ἀποπνίγει,
τὸν δ' ὡς περισσὸν καὶ μάταιον ἐκβάλλει.
κἀκεῖνος ἐλθὼν εἰς ἐρημίην ζώει.
[*τοιοῦτο πολλῶν ἐστιν ἦθος ἀνθρώπων,*
οἷς ἐχθρὸς ἀεὶ μᾶλλον ἢ φίλος γίγνου.]

36 *Δρῦν αὐτόριζον ἄνεμος ἐξ ὄρους ἄρας*
ἔδωκε ποταμῷ· τὴν δ' ἔσυρε κυμαίνων,
πελώριον φύτευμα τῶν πρὶν ἀνθρώπων.
πολὺς δὲ κάλαμος ἑκατέρωθεν εἱστήκει
f. 14b *ἐλαφρὸς ὄχθης ποταμίης ὕδωρ πίνων.*
θάμβος δὲ τὴν δρῦν εἶχε, πῶς ὁ μὲν λίην
λεπτός τ' ἐὼν καὶ βληχρὸς οὐκ ἐπεπτώκει,
αὐτὴ δὲ τόσση φηγὸς ἐξεριζώθη.
σοφῶς δὲ κάλαμος εἶπε· „μηδὲν ἐκπλήσσου.
σὺ μὲν μαχομένη ταῖς πνοαῖς ἐνικήθης,
ἡμεῖς δὲ καμπτόμεσθα μαλθακῇ γνώμῃ,
κἂν βαιὸν ἡμῶν ἄνεμος ἄκρα κινήσῃ.“

36, 9 me = 116, 11

35. 4 *ἀγρίως* Bgk, sed nota enallage; *ἄγριον ἀσπάζοντο* de canibus Theocr. 25, 72 | *καταφιλοῦσ' ἀ.* duce B*Gb | Fabula vix decurtata; tempore praes. ne offendas; idem paradoxon eadem ratione narrant Oppian. cyn. II 605, Synes. Ep. 1, Plin. n. h. VIII 54, 216 ‖ [7. 8] Eb | 8 *ἐχθρὸς, ὦ παῖ,* Bgk | *γίγνου* forma interpolatorem prodit, cf. 78 epim.

36 B 29 P 23 MP1 18; Ac 143; myth. p. 215; tetr. I 45; Av. 16 | 1 *αὐτόριζον* (*radicitus* Av.) ipse A | *ἔδωκε* A, cf. Herodian. VIII 5, 7 *ἐδίδοντο τῷ ῥεύματι*; *ἐνῶσε* Sd, *ἐνέδικε* M. Schmidt | 3 ante 2 Lm Bgk ‖ 5 *ἐλαφρὸν* A, corr. Lm | *ποταμίας* A ‖ 6 *ἔσχε* Hl, *εἷλε* Eb ‖ 7 *τε ὢν* A, corr. Bss; *τις ὢν* Fx; *ἐὼν* forma tab. Assend. commendata | *καὶ βληχρὸς* A m. pr., *κἀμβλ-* corr. m. rec. ‖ 8 *ἄυτη* A, corr. Bss | *τοσσὴ* A m. pr., acc. corr. m. rec. 9 locus contractus? cf. Av. v. 11 | *σοφὸς* A m. pr., *-ῶς* m. rec. 10 *μαχομένη μὲν* Fx ‖ 11 *καμπτόμεθα* A, corr. Bss | 12 *βαῖον* A m. pr., *βαιὸν* m. rec.

[κάλαμος μὲν οὕτως· ὁ δέ γε μῦθος ἐμφαίνει
μὴ δεῖν μάχεσθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' εἴκειν.]

37 Δαμάλης ἐν ἀγροῖς ἄφετος, ἀτριβὴς ζεύγλης,
κάμνοντι καὶ σύροντι τὴν ὕνιν ταύρῳ
„τάλας“ ἐφώνει „μόχθον οἷον ὀτλεύεις.“
ὁ βοῦς δ' ἐσίγα χὐπέτεμνε τὴν χώρην.
ἐπεὶ δ' ἔμελλον ἀγρόται θεοῖς θύειν,
ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρων εἰς νομὰς ἀπεζεύχθη,
ὁ δὲ μόσχος ἀδμὴς κεῖνος εἵλκετο σχοίνῳ
δεθεὶς κέρατα, βωμὸν αἵματος πλήσων.
κἀκεῖνος αὐτῷ τοιάδ' εἶπε φωνήσας·
„εἰς ταῦτα μέντοι μὴ πονῶν ἐτηρήθης.
f. 15a ὁ νέος παρέρπεις τὸν γέροντα, καὶ θύῃ,
καί σου τένοντα πέλεκυς, οὐ ζυγὸς τρίψει.“
[ἔργοις ἔπαινος, ἀργίᾳ δὲ κίνδυνος.
Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι ἡ καλὴ ἐπιστήμη ἐκ θανάτου ῥύεται.]

38 Δρυτόμοι τινὲς σχίσαντες ἀγρίην πεύκην
ἐνεῖραν αὐτῇ σφῆνας, ὡς διασταίη

37, 5e cf. 34, 1 | 7e = 6, 15 | 8e cf. 31, 2. 132, 6 | 9me = 124, 13 ‖ 38, 1me = 95, 5

36, [13 sq.] Db, cf. 18, 14 ‖ Post 14 duo vv. vacui A
37 B 24 MP[1] 15, P 19 Cor. p. 107, Steph. p. 54 (Hds.-Hptm. p. 307), Av. 36; 3 Suid. ‖ 1 *δάμαλις* AB caett., corr. Mk ‖ 3 Suid. s. *ὄτλος* ‖ 4 *καὶ ὑπέτεμνε* A, quae haud scio an Babrii sit manus | *χώραν* A ‖ 6 *εἰς νομὴν* B ‖ 7 *ἀδμήσκειν ὃς* A, corr. Bss ‖ 10 *πονεῖν* A, *κάμνων ἐτ.* B P[1] Steph., corr. Bss; *καμὼν*? Eb ‖ 11 om. paraphr. ‖ 13 temere om. edd. praeter Rth | *ἀργία* A, corr. m. rec. | *κινδύνοις* A m. pr., corr. m. rec. ‖ Epim. *μῦ* (θ superscr.) A
38 B 28 MP[1] 17, P 22; 2 Suid. Zon. p. 741, lex. Vind. p. 87 N., cf. F Fur. 174 ‖ 1 *σχίζοντες* Bgk, *σχίσοντες* HlEb *ἀγρίαν* A ‖ 2 *ἐναφῆκαν τῇ δρυῒ σφ.* Suid. cet. lex. s. v., *ἐνέφρηκαν*? Rth | *αὐτῆσφῆνας* A m. pr., ι subscr. m. rec.

γένοιτό τ' αὐτοῖς ὁ πόνος ὕστερον ῥάων.
πεύκη στένουσα „πῶς ἂν" εἶπε „μεμφοίμην
τὸν πέλεκυν, ὅς μου μὴ προσῆκε τῇ ῥίζῃ,
ὡς τοὺς κακίστους σφῆνας, ὧν ἐγὼ μήτηρ;
ἄλλος γὰρ ἄλλῃ μ' ἐμπεσὼν διαρρήσσει."
[ὁ μῦθος ἡμῖν τοῦτο πᾶσι μηνύει,
ὡς οὐδὲν οὕτω δεινὸν ἂν ὑπ' ἀνθρώπων
πάθοις τι τῶν ἔξωθεν ὡς ὑπ' οἰκείων.]

39 Δελφῖνες ἀεὶ διεφέροντο φαλλαίναις.
* * * * * * * * * * *
τούτοις παρῆλθε καρκίνος μεσιτεύων
* * * * * * * * * *
◡ – ◡ εἷς δέ τις ⟨τοιαῦτα⟩ δελφίνων 2a
ἔφη πρὸς αὐτόν· „ἀλλὰ ⟨μᾶλλόν ἐσθ'⟩ ἡμῖν 2b
αἱρετέον, ⟨αἰεὶ⟩ μαχομένοις ὑπ' ἀλλήλων 2c
διαφθαρῆναι . . . 2d
[ὡς εἴ τις ὢν ἄδοξος ἐν πολιτείαις 3
στάσιν τυράννων μαχομένων ὁμηρεύοι.]

38, [8 = 96, 5] ‖ 39, 2e cf. 93, 8

38 lacuna post 3? ‖ 4 ἡ δὲ στ. Gb: nomen repetere solet Babr. (Cr p. 201) ‖ 5 μοι? ‖ 6 μήρ A ‖ 7 non expr. B* | διαρήσσει A ‖ [8—10] Fx Eb ‖ 8 δ' ἡμῖν A, corr. Db ‖ 10 πάθῃς Db, sed ἂν — πάθοις ab interpolatore non alienum | Post v. 10 duorum versuum spat. vacuum in A

39 F 53, Nevel. 180 e Pal. (Cor. 110), Au 72 Pr 60; e prov., cf. 'Zenob.' 277 p. 76 ‖ 1 cf. Ael. nat. an. V 48 δελφὶς φαλαίνῃ διάφορος | φαλαίναις Bss ‖ 2 σκάρος vel κωβιὸς paraphr., παρῆλθέ τις σκαρὸς? sed cf. Zen. | μεσιτεύσων? Eb ‖ 3 πολιτείᾳ Fx Eb | 4 ὁμηρεύοι, in marg. εἰρηνεύει A m. pr., παρευθύνοι Bgk ‖ [3. 4] Cr Schenkl; versus epimythii 40, 5 sq. gemelli additi fabulae decurtatae; pleniorem legerunt qui epimythium simile addunt (οὐδενὸς ἄξιοι, ἂν ταραχῇς κτλ.) paraphrastae: εἷς δέ τις τῶν δελφίνων ὑπολαβὼν ἔφη πρὸς αὐτόν· ἀλλ' ἡμῖν ἀνεκτότερόν ἐστι (αἱρετώτερον Nev.) μαχομένοις ὑπ' ἀλλήλων | διαφθαρῆναι ἢ σοῦ διαλλακτοῦ τυχεῖν: unde refinxi versus 2a–d litteris

f. 15^b

40 Διέβαινε ποταμὸν ὀξὺν ὄντα τῷ ῥείθρῳ
κυρτὴ κάμηλος, εἶτ' ἔχεζε. τοῦ δ' ὄνθου
φθάνοντος αὐτὴν εἶπεν· „ἦ κακῶς πράσσω·
ἔμπροσθεν ἤδη τἀξόπισθέ μου βαίνει."
[πόλις ἄν τις εἴποι τὸν λόγον τὸν Αἰσώπου,
ἧς ἔσχατοι κρατοῦσιν ἀντὶ τῶν πρώτων.]

41 Διαρραγῆναί φασιν ἐκ μέσου νώτου
δράκοντι μῆκος ἐξισουμένην σαύραν.
[βλάψεις σεαυτόν, κοὐδὲν ἄλλο ποιήσεις,
ἂν τόν σε λίαν ὑπερέχοντα μιμήσῃ.]

42 Δεῖπνόν τις εἶχε λαμπρὸν ἐν πόλει θύσας.
ὁ κύων δ' ὁ τούτου κυνὶ φίλῳ συναντήσας
ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα.
κἀκεῖνος ἦλθε· τὸν δὲ τοῦ σκέλους ἄρας
ὁ μάγειρος ἐκτὸς ἐξέριψε τοῦ τοίχου
ἐς τὴν ἄγυιαν. τῶν κυνῶν δ' ἐρωτώντων

40, 1e = 111, 5 | 3e cf. 127, 10 ‖ **41,** 1 cf. 28, 9 (111, 8) ‖ **42,** 1e = 181, 3 | 2e = 105, 2 | 3me = 97, 3 | 4me = 119, 4

---

minoribus supra descriptos, ad v. 2^a coll. 21, 5. 93, 6; in exitu 2^d ἢ σῆς τυχεῖν μεσιτείης F. W. Hoch p. 31 coll. 93, 8, sed plura exciderunt ‖ Post v. 4 unius v. spat. vacuum atque in parte sinistra $λει^{π'}$ m. rec.

40 B 25 P 20, V Fur. 353 p. 144 ‖ 3 πράττω A ‖ 4 τάχ' ὄπισθέ A, τί τοῦτο; τὰ ἐξόπισθέν (τὰ ὄπισθέν B) μου ἔμπροσθέν μου νῦν ὁρῶ διερχόμενα BV, unde corr. DbFx | 'κβαίνει (= ἐμῶ τὸν ὄνθον)? cf. 34, 8. 11 ‖ Post v. 6 duorum vv. spat. vac. A

41 P^r 216 p. 60/379 St., cf. infra p. 201 ‖ 2 μήκους A, corr. Bss ‖ 1. 2 decurtati, cf. P^r ‖ [3. 4] Eb

42 B 27 MP^1 16, P 21; F 22, A^c Cor. 129, 3 Suid. ‖ 2 δ' ὁ A, δὲ vulgo ‖ 3 αὐτὸν A Suid. s. ἐρωτῶ σε, cf. ἠρώτα (. . . ἀντὶ τοῦ παρεκάλει) ‖ 5 ἐξέρριψε A ‖ 6 ἀγυιὰν A

ὅπως ἐδείπνησ', εἶπε· „πῶς γὰρ ἂν κρεῖττον,
ὃς οὐδὲ ποίην ἀναλύειν με γινώσκω;“

[Ὅτι τοῖς μὴ λόγῳ τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦσιν ἕπεται πολλάκις τὸ κακῶς ἐν αὐτοῖς πάσχειν.]

f. 10[a]

43 Ἔλαφος κεράστης ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας |

Ἔλαφος ⟨θέρει ποτ'⟩ εὔκερως ἀχαιΐνης
ποίης κορεσθεὶς, ἥ⟨ν νάπαισι γ⟩ῆ φύει,
λίμνης ὕδωρ ἔπινεν ἡσυχαζούσης.
ἐκεῖ δ' ἑαυτοῦ τὴν σκιὴν θεωρήσας
χηλῆς μὲν ἕνεκα καὶ ποδῶν ἐλυπήθη,
ἐπὶ τοῖς δὲ κέρασιν ὡς καλοῖς ἄγαν ηὔχει.
παρῆν δὲ Νέμεσις, ἣ τὰ γαῦρα πημαίνει.
κυνηγέτας γὰρ ἄνδρας εἶδεν ἐξαίφνης

42, 7 εἶπε· del. ν A | κρεῖττον, ο ex ω A ‖ 8 ποίαν A m. pr., ποῖ ἂν m. rec. | με A, γε? Cr | τοιαῦτα . . . ὅτι οὐδὲ τὴν ὁδὸν οἶδα, ὅθεν ἐξῆλθον (= ἀνέλυον?) B, sim. A[c]; de infinitivo in sententia interrogativa cf. Lob. Phryn. p. 772, Knoell Bodl. p. 71, Cr ann. 245 ‖ 6—8 del. Rth fabulae acumine misere obtuso; de sententia cf. Theocr. II 85, Plaut. Rud. 811. 591 *ni istunc invitassitis . . . donec qua domum abeat nesciat.* In marg. sup. m. 3 ἀρχὴ τοῦ ε̃

43 B 34 P[1] 23, P 27 M 20, Steph. p. 48; T[ab]. cer. 12 VI[vo]; Dos. 1, Aphth. 18; myth. p. 215; tetr. I 14; 6 Suid. | Initium decurtatum, ut in fab. 65. 73. 83, T testatur, ex qua elicui v. 1[a] 1[b]: 1[a] ἔλαφος ⟨ποδώκης⟩ Wl, sed cf. Aphth. | αχαικ - - - - - - - - - η-κορεσ | θεισῃ - - - - - - - - - νφυειν(?) λι Hss, sed litterae quaedam incertae, cf. praef. ‖ 3 δὲ αὐτοῦ A, κακειδεαυτου T: κἀκεῖ δ' ἑαυτοῦ? | σκιὰν A, σκιαν vel σκειην T ‖ 4 ἕνεκα ut videtur A (Eb), ενεκε T: εἴδει Gb | ελυπειτο T ‖ Post v. 4 excidisse versum suspic. Eb, quo expressa fuerint haec paraphrastae verba: ὡς λεπτοὺς καὶ ἀσθενεῖς ὄντας, sed T facit cum A ‖ 5 επιτοιςδεκερασιναυτου T, τοῖς κέρασι δ' Bgk Db | post καλοῖς commate interp. A m. pr. | in fine εκαυχατο glossema T; sequitur epimythium (v. 16 sqq.) Vv. 6—10 non leguntur in T | νέμεσις A, Νέμ. Cr | ἣ τὰ γαῦρα πημαίνει A (ποιμαίνει Sd); ἣ τὰ γῆς ἐποπτεύει· ἢ ἄλλως ἣ τἄδικ' ἐποπτεύει Suid. s. νέμεσις: illud ft. praeferendum, cf. Amm. Marc. XIV 11, 25 *omnia despectare terrena* (Nemesin)

ὁμοῦ σαγήναις καὶ σκύλαξιν εὐρίνοις.
ἰδὼν δ' ἔφευγε, δίψαν οὐδέπω παύσας.
καὶ μακρὸν ἐπέρα πεδίον ἴχνεσιν κούφοις.
ἐπεὶ δὲ δὴ σύνδενδρον ἦλθεν εἰς ὕλην,
κέρατα θάμνοις ἐμπλακεὶς ἐθηρεύθη,
καὶ ταῦτ' ἔφη· „δύστηνος ὡς διεψεύσθην·
οἵ γάρ πόδες μ' ἔσωζον, οἷς ἐπῃδούμην.
τὰ κέρατα δὲ προὔδωκεν, οἷς ἐγαυρούμην."
[περὶ τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ὅταν κρίνῃς,
μηδὲν βέβαιον ὑπολάβῃς προγινώσκων,
μηδ' αὖτ' ἀπογνῷς, μηδ' ἀπελπίσῃς· οὕτω
σφάλλουσιν ἡμᾶς ἐνίοθ' αἵ πεποιθήσεις.]

44 *Ἐνέμοντο ταῦροι τρεῖς ἀεὶ μετ' ἀλλήλων.*
λέων δὲ τούτους συλλαβεῖν ἐφεδρεύων,

43, 13i cf. 34, 8

43, 10 *ἴχνεσι* A, corr. Bss ‖ 13 „*τί ταῦτ'*" Eb, *κἀνταῦθ'* Bgk, cf. 34, 8 | *ὡς* ipse A ‖ 15 *οἷς ἐκαυχώμην* paraphr. ‖ 16—19 legit T, del. Lm, cf. 107, 17: *ἐνίοθ' αἵ* alienum ab arte Babriana ‖ 18 *μὴ* (corr. in *ἤ*) *τ' αὖ ἀ. μὴ δ'* A, corr. Lm Baiter | post *ἀπελπίσῃς* interpunxit A m. pr. ‖ Exitum decurtatum versibus barbaris expressit T (addidi accentus):

τὸν δ' οἵ πόδες μὲν οἷς τὸ πρόσθεν ηὐθύμει 11a
διέσωζον. ὡς δ' ἦλθεν εἰς μέσας ὕλας 11a
ὄζοις τὰ κέρατα συμπλακεὶς ἐθηρεύθη 12a
προὔδωκεν δὲ αὐτὸν οἷς ἄγαν πεπιστεύκει. 15a
ἄνθρωπος [ὢ]ν βέβαια μὴ δόκει κρίνειν 16. 17
μηδ' ἀπογνῷς ταῦτα· 18
σφάλλουσι γὰρ ἡμᾶς ἐνίοτε αἵ πεποιθήσεις 19

15a *προδωκενδε* Tab. ‖ 16. 17 *κρεινειν* T | *μηδαποπνοις* legit Hesseling ‖ 19 *ημασα|ινιοτε* (*ενιοτε* Hss) T | *πεποιθησις* T ‖ Praeterea epimythii frustulum versui 5 adhaesit: ... *κρεινειν μηδαπογνοισ. ουτωσφα|λουσιημασαινιοτε*, cf. Philol. LIII 234. 238

44 B 36 P1 27, P 28; Aphth. 16 Fur. 207 (Cor. p. 296. 401): tetr. I 11; Avian. 10, cf. Themist. XXII p. 278d | Fabula decurtata?

ὁμοῦ μὲν αὐτοὺς οὐκ ἔδοξε νικήσειν,
f. 16[b] λόγοις δ' ὑπούλοις διαβολαῖς τε συγκρούων
ἐχθροὺς ἐποίει, χωρίσας δ' ἀπ' ἀλλήλων
ἕκαστον αὐτῶν ἔσχε ῥαδίην θοίνην.
[ὅταν μάλιστα ζῆν θέλῃς ἀκινδύνως,
ἐχθροῖς ἀπίστει, τοὺς φίλους δ' ἀεὶ τήρει.]

45 Ἔνιφεν ὁ Ζεύς· αἰπόλος δέ τις φεύγων
εἰς ἄντρον εἰσήλαυνε τῶν ἀοικήτων
τὰς αἶγας ἁδρῇ χιόνι λευκανθιζούσας.
εὑρὼν δ' ἐκεῖ τάχιον εἰσδεδυκυίας
αἶγας κερούχους ἀγρίας πολὺ πλείους
ὧν αὐτὸς ἦγε, μείζονάς τε καὶ κρείσσους,
ταῖς μὲν φέρων ἔβαλλε θαλλὸν ἐξ ὕλης,
τὰς δ' ἰδίας ἀφῆκε μακρὰ λιμώττειν.
ὡς δ' ᾐθρίησε, τὰς μὲν εὗρε τεθνώσας.

44, 5e = 102, 6 | 6e cf. 132, 10 ‖ **45**, 3e = 22, 9

44, 3 *μὲν ὄντας* Sdl duce Aphth. ‖ 4 sq. [*διαβολαῖς . . . ἐποίει*] Nck, sed cf. Aphth. tetr. ‖ 6 *ῥαιδίαν* A | [7. 8] Eb, = epim. (prom.) B* (in fine *τοῖς φίλοις δὲ πίστευε καὶ συντήρει*) ‖ V. 5 sq. a leonis persona alienos decurtatos esse crederem, nisi cum BP[1] facerent Aphth. et Avianus: Themistius bene volpem producit discordias serentem, ut fab. 95 ‖ Fol. 16[b] et 17[a] in margine superiore m. rec. s. XV/XVI litteris evanidis scripta correctoris ni fallor exclamatio [16[b]] *παν . . . . κυροῦ π^{πλι} κωνσταν^{τινε/} ἔσχε ὅμοι* [17[a]] *ἐν τὲς πρὸς τὸν κύριον ἐντεύξεσιν τῶ παναθλίω θεοδώρω υμαρ^{τα}* (= *ἁμαρτωλῶ* Eb)

45 B 37 P[1] 25, F 26 A[u] P[r] 6; tetr. II 14 ‖ 1 *ἔνειφεν* A | 3 *ἄκρη* A, *ἁδρῇ* Db; num *ἄκρα*? cf. Schneider, Callim. p. 371 ‖ 8 *τὰς δ' ἰδίας* A (anacl. _ ∪ = ∪ _? cf. 107, 10), *τὰς ἰδίας δὲ ἀφεὶς* etiam BP[1]; *ἐνδίους* Hecker Schn; ⟨*ἄρ'*⟩ *ἰ.* Sd Eb, *δὲ τιθασοὺς* Bgk, *δ' ἡμέρας* Ellis, alii aliud | *ἀφῆκεν ἄκρα* Eb, sed cf. *μακρὰ κλαίειν* sim. Aristoph. Vesp. 584. Plut. 612. Eccl. 425 | *λιμώσσειν*? ‖ 9 *ἠθρίασε* A, *ἠθρίαζε* Mk; cf. 92, 8. 120, 7

αἳ δ' οὐκ ἔμειναν. ἀλλ' ὀρῶν ἀβοσκήτων
ἀνέμβατον δρυμῶνα ποσσὶν ἠρεύνων.
ὁ δ' αἰπόλος γελαστὸς ἦλθεν εἰς οἴκους
αἰγῶν ἔρημος· ἐλπίσας δὲ τὰ κρείσσω
οὐκ ὤνατ' οὐδ' ὧν αὐτὸς εἶχεν ἐκ πρώτης.
[Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει μηδαμῶς τῶν οἰκείων ἀμελεῖν, μάλιστα κέρδους ἕνεκα ἀμφιβόλου ὑπάρχοντος.]

f. 17a
46 Ἔλαφος καθ' ὕλην γυῖα κοῦφα ναρκήσας
ἔκειτο πεδίων ἐν χλόῃ βαθυσχοίνῳ,
ἐξ ἧς ἑτοίμην χιλὸν εἶχε πεινήσας.
ἤρχοντο δ' ἀγέλαι ποικίλων ἐκεῖ ζῴων
ἐπισκοπούντων· ἦν γὰρ ἀβλαβὴς γείτων.
ἐλθὼν δ' ἕκαστος τῆς πόης τ' ἀποτρώγων
ᾔει πρὸς ὕλας οὐδ' ἐπῇεν εἰ θνῄσκει·
ἔλαφος δὲ λιμῷ κοὐ νόσῳ κατεσκλήκει.
μή πω κορώνην δευτέρην ἀναπλήσας.
ὃς εἰ φίλους οὐκ ἔσχε, κἂν γεγηράκει.

46, 6e cf. 117, 7 | 10e = 103, 2

45, 11 ποσσὶν ipse A ‖ [12—14] Rth, 13. 14 suspectaverat Eb, sed 12 sq. expressit B*, cf. praef. ‖ 12 γελάσας A, γελαστὸς Bt, cf. 80, 4; στεναχτὸς Bgk, αἰπόλοις γελάσματ' Piccolos: ὁ δὲ αἰ. γελάσας (!) εἰς τὸν οἶκον ἦλθε κενός B P1 ‖ 13 τὰς κρείσσους A, corr. Bgk, cf. 73. 79 ‖ Epim. Augustanae fab. 6 aptius

46 cf. Syntip. 20 Fur. 337, Cor. 377 ‖ 2 βαθυσχίνῳ O. Schneider, sed cf. 3, 4 ‖ 3 ἑτοῖμον Fx ‖ 4 ζώων A 6 πόαστ' A ‖ 7 ὕλας· ὁ δὲ πεινήῃ (unde fecit in A ὁ δέ γε πρὸς πείνης Menas) θνήισκει A; ὥστ' ἀχηνίῃ θν. Piccol., ὃ δ' ὑπ' ἀχηνίης θν. Bgk, οὐδ' ἐπῄι' εἰ θν. Gb, οὐδ' ἐπῇεν εἰ θν. Rth, sim. Eb olim; ὁ δὲ πένης (τάλας) κατεσκλήκει caeteris omissis LmBgkEb, ὁ δὲ νεηνίης θν. [8] Nck Schenkl; v. 7 extr. si interpolatoris est, suppl. fere τοῦ νοσοῦντος ἀμνήμων vel τὸν νοσοῦντ' ἐῶν χαίρειν ‖ 8 καὶ οὐ A m. pr., corr. Min. in cod. 9 cf. Hes. fr. 183 Rz., Arat. 1022, Iuv. 14, 25 | δευτέραν A

46a

* * *

[Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει, δεῖν τὰ ὁπωσοῦν ἐπιόντα δεινὰ λόγοις ἐξευμαρίζειν ἠπίοις, καὶ τὸ τούτων ὀχληρὸν ἀποπαύειν.]

47 *Ἐν τοῖς παλαιοῖς ἦν ἀνὴρ ὑπεργήρως,*
εἶχεν δὲ πολλοὺς παῖδας· οἷς ἐπισκήπτων
(ἔμελλε γὰρ δὴ τὸν βίον τελευτήσειν)
ἐκέλευσε λεπτῶν, εἴ τις ἔστι που, ῥάβδων
δεσμὴν ἐνεγκεῖν. ἦκέ τις φέρων ταύτην.
„πειρᾶσθε δή μοι, τέκνα, σὺν βίῃ πάσῃ
ῥάβδους κατᾶξαι δεδεμένας σὺν ἀλλήλαις.“
οἳ δ' οὐ γὰρ ἠδύναντο· „κατὰ μίαν τοίνυν
πειρᾶσθ'.“ ἑκάστης δ' εὐχερῶς καταγείσης,
f. 17b *„ὦ παῖδες, οὕτως“ εἶπεν, „ἢν μὲν ἀλλήλοις*
ὁμοφρονῆτε πάντες, οὐδ' ἂν εἷς ὕμας
βλάψαι δύναιτο, κἂν μέγιστον ἰσχύῃ·

47, 3e cf. 95, 35

46a Epimythium (cf. 60) ad fab. 46 non pertinet; excidit fabula. Syntip. 49 (Cor. 352), Ign. tetrast. I 24 huc rettulit Eb. similis etiam Nevel. 158 (Cor. 155 Hl 30) ‖ Epim. *τούτῳ* A

47 B 38 F 52 (Cor. p. 358. 171); de Sciluro narrat Plut. de garrul. 17 p. 511 C (apophth. p. 174 F), cf. etiam Plut. Sert. 16 (Hor. ep. II 1, 46) ‖ 1 *ὑπεργήρως* A m. pr., acc. del. super ε acc. add. m. r. ‖ 2 *εἶχεν* ipse A ‖ 4 *ἐκέλευσε* A, *ἐκέλευε* vulgo | *ἐστί* A ‖ 5 *δεσμὴν* A m. pr., *δέσ-* m. r., cf. Lobeck paral. p. 396 | *ἦκά* A m. pr., α in ε m. r. ‖ 8 *μίαν* A, *μίην* plerique, sed cf. praef. ‖ 9 *πειρᾶσθαι* A m. pr., corr. m. rec. ‖ 10 ante *οὕτως* et post *εἶπεν* interpunxit A | *ἂν* A, corr. Eb ‖ 11 *ὑμᾶς* A

ἢν δ' ἄλλος ἄλλου χωρὶς ἦτε τὴν γνώμην,
πείσεσθ' ἕκαστος ταὐτὰ τῇ μιῇ ῥάβδῳ.“
[φιλαδελφία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις,
ἣ καὶ ταπεινοὺς ὄντας ἦρεν εἰς ὕψος.

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει ὅσον τὸ τῆς ὁμονοίας καλόν, καὶ τί πάλιν τὸ ἐπιζήμιον τοῖς μηδαμῶς ταύτην κεκτημένοις.]

48 Ἐν ὁδῷ τις Ἑρμῆς τετράγωνος εἱστήκει.
λίθων δ' ὑπ' αὐτῷ σωρὸς ἦν. κύων τούτῳ
εἶπεν προσελθὼν „χαῖρε πρῶτον, Ἑρμεία·
ἔπειτ' ἀλεῖψαι βούλομαί σε, μηδ' οὕτω
θεὸν παρελθεῖν· καὶ θεὸν παλαιστρίτην.“
ὁ δ' εἶπεν „ἤν μου τοῦτό μὴ 'πιλιχμήσῃς
τοὔλαιον ἐλθών, μηδέ μοι προσουρήσῃς,
χάριν εἴσομαί σοι· καὶ πλέον με μὴ τίμα.“

[Ὅτι τοῖς κακοῖς ἀρκεῖ τέως, οὐκ ἄλλως πως δυναμένοις τὰ βελτίω δρᾶσαι, κἂν τῶν συνήθων αὐτῶν αἰτιῶν ἀργῆσαι.]

49 Ἐκάθευδε νύκτωρ ἐργάτης ὑπ' ἀγνοίης
f. 18a φρέατος ἐγγύς. τῆς Τύχης δ' ἐπιστάσης
ἔδοξ' ἀκούειν „οὗτος, οὐκ ἐγερθήσῃ,

47, 15 me = 85, 19

47, 14 μιᾶι A ‖ [15. 16] Lm ‖ 15 μέγ' A, μέγιστον coll. 85, 19 Lm, possis μέγ' ἀ. ἐστιν; sed haud scio an ῐ ᾰ interpolator admiserit ‖ 16 ἦρεν ipse A ‖ Epim. Ὁ μυ̑ A

48 cf. Macar. prov. IV 10 ‖ 3 εἶπε A, corr. Bss ‖ 6 ἂν μου, μου in μὴ corr. A m. pr.; μοι Fx, servavi μου | 'πιλιχμή-σηισ A, 'πολιχμήσῃς = ἀπολ. (Il. Φ 123) Bgk Rth ‖ Epim. οὐ καλῶσ πῶσ A, em. Bss | δράσαι A | In epimythio choliamborum vestigia (τὰ βελτίω δρᾶσαι, . . . κἂν τῶν συνήθων αἰτιῶν ἀπαργῆσαι) observavit Bss

49 B 33 M 36 P[1] 22, P 26; F 62 (cf. Cor. p. 252. 387 sq.) 1 ἀγνοίας A ‖ 2 τύχησ A ‖ 3 οὗτοσ, -οσ ex -ωσ m. pr. A

μή σου πεσόντος αἰτίη παρ' ἀνθρώποις
ἐγὼ λέγωμαι καὶ κακὴν λάβω φήμην;
ἐμοὶ γὰρ ἐγκαλοῦσι πάντα συλλήβδην.
ὅσ' ἂν παρ' αὐτοῦ δυστυχῇ τις ἢ πίπτῃ.“

[*Ἔλεγχος τῶν εἱμαρμένην δοξαζόντων καὶ ἀνάγκῃ τὰ τῆς ἡμῶν ἐξουσίας ὑποβαλλόντων καὶ μὴ τῷ αὐτεξουσίῳ εἰς δέον κεχρημένων.*]

50 *Ἔφευγ' ἀλώπηξ, τῆς δ' ὄπισθε φευγούσης*
κυνηγὸς ἐτρόχαζεν. ἡ δ' ἐκεκμήκει,
δρυτόμον δ' ἰδοῦσα „πρὸς θεῶν σε σωτήρων,
κρύψον με ταύταις αἷς ἔκοψας αἰγείροις,
καὶ τῷ κυνηγῷ“ φησί „μή με μηνύσῃς.“
ὃ δ' οὐ προδώσειν ὤμνυ'· ἣ δ' ἀπεκρύφθη.
ἦλθεν κυνηγός, καὶ τὸν ἄνδρ' ἐπηρώτα,
μὴ τῇδ' ἀλώπηξ καταδέδυκεν ἢ φεύγει.
„οὐκ εἶδον“ εἶπε, τῷ δὲ δακτύλῳ νεύων
τὸν τόπον ἐδείκνυ' οὗ πανοῦργος ἐκρύφθη.
ὃ δ' οὐκ ἐπισχών, τῷ λόγῳ δὲ πιστεύσας,
παρῆλθε. θερμοῦ δ' ἐκφυγοῦσα κινδύνου

49, 4e = 12, 14. 31, 10 || **50,** 4e cf. 84, 4 | 5me = 3, 3; cf. 72, 18. 92, 10 | 7e = 95, 53. 103, 12 | 8ie = 95, 54

49, 4 *σοῦ* Eb | *σοὐμπεσόντος* Hl | *αἰτία* A || 5 *γένωμαι* Nb || 6. 7 om. B*, del. Kn || 7 *αὐτοῦ* A m. pr., corr. m. rec. | *πταίῃ* Db, cf. 111, 21; *πίτνειν* (*πίπτειν*) eadem fere ratione adhibuerunt Plato Phaed. p. 100 E., Aristoph. Eq. 540, Eurip. Alc. 626 alii

50 B 41 P[1] 27 M 23, A[c] Cor. 127, F 10 (Cor. p. 319), cf. Maxim. Tyr. I 3, 1 || 3 *σωτῆρα* A, corr. BtFxLm || 6 *ὁδ'* — *ἡδ'* ut solet A, acc. add. m. r. | *ὤμνυ* A || 8 *ἢ τῇδ'* O. Schneider; nihil mutandum, cf. l. sim. supra adscriptum || 10 *ἐδείκνυ* A || 11 *οὐχὶ προσχὼν* Hartung, cf. 26, 5; *τῷ δὲ δακτύλῳ μὴ προσχὼν* BP[1]

f. 18v κερδὼ παχείης ἐξέκυπτεν αἰγείρου.
σεσηρὸς αἰκάλλουσα. τῇ δ' ὁ πρεσβύτης
„ζωαγρίους μοι χάριτας" εἶπεν „ὀφλήσεις."
| ‚ἐρρυσάμην σε‘ φησίν· ‚ἀλλά μου μνήσκου.‘ |
„πῶς οὐκ ἄν" εἶπεν „ὧν γε μάρτυς εἱστήκειν;
ἔρρωσο τοίνυν, καὶ τὸν Ὅρκον οὐ φεύξῃ
φωνῇ με σώσας, δακτύλῳ δ' ἀποκτείνας."
[σοφὸν τὸ θεῖον κἀπλάνητον· οὐδ' ἄν τις
λαθεῖν ἐπιορκῶν προσδοκᾷ, Δίκην φεύγει.
Εὐκαίρως ὁ μῦθος ῥηθήσεται πρὸς ἐκείνους τοὺς χρηστὰ μὲν ἐπαγγελλομένους, δόλια δὲ καὶ φαῦλα ἐργαζομένους.]

51 Ἐν τῷ ποτ' οἴκῳ πρόβατον εἶχέ τις χήρη.
θέλουσα δ' αὐτοῦ τὸν πόκον λαβεῖν μείζω
ἔκειρ' ἀτέχνως, τῆς τε σαρκὸς οὐ πόρρω
τὸν μαλλὸν ἐψάλιζεν, ὥστε τιτρώσκειν.
ἀλγοῦν δὲ πρόβατον εἶπε „μή με λυμαίνου·
πόσην γὰρ ὁλκὴν τοὐμὸν αἷμα προσθήσει;
ἀλλ' εἰ κρεῶν, δέσποινα, τῶν ἐμῶν χρήζεις.

50, 14e = 98, 2; cf. 22, 2 ‖ **51**, 3e = 136, 13; cf. 105, 3 7 sqq. cf. 21, 6 sqq.

50, 13 *παχείας* A ‖ 14 *ἀκάλλουσα* A, corr. Bss ‖ 16 om. B², del. Eb Bgk ‖ 16. 18 sedem verborum *ἐρρυσάμην σε* et *ἔρρωσο τοίνυν* permutavit M. Schmidt M. Rhen. XXVI 200 | 17 *εἱστήκειν·* A, m. pr., l. *ν* erasa, *εἱστήκη* M. Schmidt. cf. Philol. XVII 326 extr. 19 *μ' ἔσωσας — ἀπέκτεινας* A, corr. Ah ‖ [20. 21] Lm 20 *καὶ ἀπλάνητον* A, corr. Bss ‖ 21 *φεύγειν* (*ν* expunxit m. r.?) A, corr. Ah ‖ Versus 20 exitus atque anapaestus v. 21 interpolatorem produnt ‖ Epim. Ὁ μῦθος A
51 B 39 M 22 P¹ 26 ‖ 1 *τῷ* Hm Lm | *χήρα* A ‖ 3 *ἔκειρεν* A m. pr., voluit *ἔκειρ'* (Eb) | *ἀτεχνῶς* A Rth, cf. 75, 1 [4] ‖ 5 *μέ σοι* A m. pr.

ἔστιν μάγειρος, ὅς με συντόμως θύσει·
εἰ δ' εἰρίων πόκου τε κοὐ κρεῶν χρήζεις,
πάλιν ἔστι κουρεύς, ὃς κερεῖ με καὶ σώσει."

f. 19a
[Πρὸς τοὺς μετὰ ἀπειρίας τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦντας, ἐξ ἧς οὐ τοσοῦτον τὸ κέρδος ὅση βλάβη προσγίνεται.]

52 *Εἰς ἄστυ τετράκυκλον ἄρρενες ταῦροι*
ἅμαξαν ὤμοις εἷλκον· ἡ δ' ἐτετρίγει.
καὶ τὸν βοώτην θυμὸς εἶχε, τῇ δ' οὕτως
ἐγγὺς προσελθὼν εἶπεν ὡς ἀκουσθῆναι·
„ὦ παγκάκιστον κτημάτων, τί δὴ κρώζεις
ἄλλων ὑπ' ὤμοις φερομένη σιωπώντων;"
[κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μακρὸν οἰμώζειν
ἄλλων πονούντων, αὐτὸς ὡσπερεὶ κάμνων.

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει, μηδαμῶς ἐν τοῖς πράγμασιν ἄλλων πονουμένων ἄλλους ἀδίκως οἰμώζειν καὶ πόνους ἀλλοτρίους ἑαυτοῖς ἐπιγράφειν.]

51, 9e cf. 63, 10 ‖ **52,** 4im = 130, 4

51, 8 *μάγειρος ἔσται, ὅς* B ‖ 9 *εἰ δὲ ἐρίου καὶ πόκον* B *σὺ κοὺ* Bgk, utique planius ‖ 10 *πάλιν — ἔστω* B*, *πάρεστι* Fx | *σώσει* AB*, *σῴσει* plerique ‖ Epim. *τὸ* om. B*

52 B 32 M 37 P[l] 21; A[u] 45 F 39; tetr. III 10. Cf. Arist. Vesp. 1400 sqq. ‖ 1 *ἄρρενες* A, '*viriles*', *robusti*, cf. Anth. P. XI 20, Soph. fr. 480; *ἀτρέμας* (*-μές*, *-μεῖς*) vel *ἠρέμας* Cr olim, sim. Gb Rth ‖ 2 *ἥδ'* (acc. m. r.) A ‖ 3 *βοώτης* = *βοηλάτης*, cf. Arat. 92 | *εἷλε* Lm, cf. 18, 12 | *εἷλ', ἔφη δ' οὕτως* del. v. 4 Eb Gb Rth, perperam; neque cur de 'mira verborum copia' queratur Zachar. p. 29 intellego ‖ 5 *κράζεις* paraphr. ‖ 6 *ἄλλων ἐπ'* A, corr. Cr ann. 246[31], nam *ἐπ' ὤμοις* coll. v. 2 'prorsus mirum' (Eb); *ἄλλων ὑπ'* = *ἄλλων ὕπο*, cf. 95, 2 | Cf. Arist. Vesp. 1426. Philogelos 48 Eb ‖ [7. 8] Lm, cf. 81, 5 ‖ 8 *πονούντων* (et 10 *πονουμ.*) ipse A | *ὡσείπερ αὐτὸς κάμνων* A, corr. Hm ‖ Epim. 'aut *ἄλλους* delendum aut *δεῖν* suppl.' Eb

53 *Εἰς λύκον ἀλώπηξ ἐμπεσοῦσα δειλαίη*
ζωγρεῖν ἐδεῖτο, μηδὲ γραῦν ἀποκτείνειν.
ὃ δ' „ἤν λόγους μοι τρεῖς ἀληθινοὺς εἴπῃς,
ἐγώ σε νὴ τὸν Πᾶνα" φησί „ζωγρήσω."
ἣ δ' „εἴθε μέν μοι πρῶτα μὴ συνηντήκεις·
ἔπειτα ⟨δ'⟩, εἴθε τυφλὸς ὢν ὑπηντήκεις·
τρίτον δ' ἐπ' αὐτοῖς" εἶπε „μὴ σύ γ' εἰς ὥρας
ἵκοιο, μὴ δή μοι πάλιν συναντήσῃς."

[*Ὅτι πολλάκις αἱ περιστάσεις πεφύκασι καὶ παρὰ γνώμην τὰ*
f. 19b *σιγῆς ἄξια εἰς τοὐμφανὲς ἄγειν.*]

54 *Εὐνοῦχος ἦλθε πρὸς θύτην ὑπὲρ παίδων*
σκεψόμενος. ὁ θύτης δ' ἁγνὸν ἧπαρ ἁπλώσας
„ὅταν μέν" εἶπε „ταῦτ' ἴδω, πατὴρ γίνῃ,
ὅταν δὲ τὴν σὴν ὄψιν, οὐδ' ἀνὴρ φαίνῃ."

[*Πρὸς τοὺς τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῶν οὐ δεόντων ποιουμένους ἢ*
καὶ ἄλλως μὴ δυναμένων γενέσθαι.]

53, 4 e = 107, 16 | 7 im cf. prooem. I 3 sq. | **54,** 2 e = 95, 2. 74, 3 | 7 sq. e = 101, 7 sq.

53 B 31 P 25 P¹ 20; tetr. II 5 [?]; cf. Cr p. 208, ann. p. 246
1 *δηλαίη* A ‖ 3 *ἂν* A ‖ 3. 5 *ὁδ' — ἡδ'* A m. pr., *ὃδ' — ἣδ'* m. rec. ‖ 4 *φησὶ νὴ τὸν πᾶνα* A, corr. Ah Fx ‖ 5 *σοι . . . συνηντήκειν* ex B* Bgk ‖ 6 *ἔπειτα· εἴθε* A, suppl. Bss [6] Bgk, exprimit B P om. P¹ ‖ 7 *εἶπε* A (Rth), *εἴθε* Lm 8 *μὴ δέ* A, *μὴ δὴ* Eb *μή πως* Bgk | *πάλιν ἐμοὶ* Ah | *συναντήσηισ* (*ι* del.) A, *καὶ πάλιν συναντήσῃς μοι* B

54, 1 *ἦλθεν* A, *ν* erasa ‖ 2 *χρησόμενος* Nck *Mél.* IV 192 *ἀγνοεῖν παραπλώσασ,* A, corr. Lm, *ἀρνὸς ἧ. ἁ.* Ah ‖ 3 *ὅτ' ἂν* ut solet A | *εἶπεταῦτ'* ductu perpetuo, quod A ante Eb *εἶπ αὖτ'* legebatur; an *θῦμ'*? ‖ Epim. *εἰ καὶ* A, corr. Bss *ὅλως μὴ* Eb

55 *Ἕνα βοῦν τις εἶχε. τὴν ὄνον δὲ συζεύξας*
ἠροτρία, πτωχῶς μέν, ἀλλ' ἀναγκαίως.
ἐπεὶ δὲ τοὖργον ἐτετέλεστο καὶ λύειν
ἔμελλεν αὐτούς, ἥ τ' ὄνος διηρώτα
τὸν βοῦν „τίς ἄξει τῷ γέροντι τὰ σκεύη;"
ὁ δὲ βοῦς πρὸς αὐτὴν εἶπεν „ὅσπερ εἰώθει."

56 *Εὐτεκνίης ἔπαθλα πᾶσι τοῖς ζῴοις*
ὁ Ζεὺς ἔθηκε, πάντα δ' ἔβλεπεν κρίνων.
ἦλθεν δὲ καὶ πίθηκος ὡς καλὸν μήτηρ
πίθωνα γυμνὸν σιμὸν ἠρμένη κόλποις.
γέλως δ' ἐπ' αὐτῷ τοῖς θεοῖς ἐκινήθη.
ἡ δ' εἶπεν οὕτω· „Ζεὺς μὲν οἶδε τὴν νίκην,
ἐμοὶ δὲ πάντων οὗτός ἐστι καλλίων."
f. 20a *[ὁ λόγος δοκεῖ μοι πᾶσι τοῦτο σημαίνειν,*
τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πᾶς τις εὐπρεπῆ κρίνει.]

57 *Ἑρμῆς ἄμαξαν ψευσμάτων τε πληρώσας*
ἀπάτης τε πολλῆς καὶ πανουργίης πάσης

55, 2e cf. 15, 4: 130, 6 | 6im cf. 64, 7 | 7e cf. 16, 9 ‖ **56,** 1 im = 120, 3 | 5m cf. 31, 21 | 6 cf. 72, 15 | **57,** 2me = 95, 52

55 V 173 (p. 678 Kn.) = Fur. 371; fluxit e proverbiis, cf. Zenob. volg. 254 p. 70, Bodl. 393, Macar. 675 infra p. 248 | 3 *τετέλεστο* A, corr. Bss ‖ 4 *η τ'* m. pr., *ἥτ'* m. r. A. *ἥ* etiam V; *εἶτ'* LmEbRth; v. 6 *δὲ* apodoticum, cf. 31, 16 ‖ 5 *τῷ γηπόνῳ* V ‖ 6 *ὁ δὲ πρὸς* V, *ὅδε πρὸς* Gb | *ὅσπερ*, o ex ω corr. m. pr. A ‖ Post v. 6 duorum vv. spat. vacuum A
56 Avian. 14; cf. Epicharm. 43 p. 270 L. | 2 *ἔβλεπε* A | 3 *καλὴ μήτηρ* A, *καλοῦ* Bss, *καλὸν* (ad *πίθωνα*) SdCr ‖ 4 *πιθῶνα* A, corr. Bss | *σιμὸν*, ι ex η A m. pr. | 6 *οἱ δὲ μὲν* m. pr. A, corr. m. r. ‖ [8. 9] Lm ‖ 9 *τὸν αὐτὸσ αὐτοῦ* A, cf. Krügeri Gr. § 51, 2. 13; *αὐτὸς τὸν* Eb, *γόνον τὸν* Nb, alii aliud
57 B 40, V Fur. p. 142. Cf. Hes. fr. 45 Rz. (Cr p. 141), Plato Prot. 322 c ‖ 2 *πανουργίας* A

ἤλαυνε διὰ γῆς. ἄλλο φῦλον ἐξ ἄλλου
σχεδίην ἀμείβων καὶ μέρος τι τῶν ὤνων
νέμων ἑκάστῳ μικρόν. ὡς δὲ τῷ χώρῳ
τῷ τῶν Ἀράβων ἐπῆλθε καὶ διεξῄει.
λέγουσιν αὐτοῦ συντριβεῖσαν ἐξαίφνης
ἐπισταθῆναι τὴν ἅμαξαν. οἳ δ' ὥσπερ
πολύτιμον ἁρπάζοντες ἐμπόρου φόρτον,
ἐκένωσαν αὐτὴν οὐδ' ἀφῆκαν εἰς ἄλλους
ἔτι προελθεῖν, καίπερ ὄντας, ἀνθρώπους.
ἐντεῦθεν Ἄραβές εἰσιν, ὡς ἐπειράθην,
ψεῦσταί τε καὶ γόητες, ὧν ἐπὶ γλώσσης
οὐδὲν κάθηται ῥῆμα τῆς ἀληθείης.

58 *Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας*
ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπῳ.

57, 3 me = 72, 11 | 12 e = 96, 4. 134, 16 | 14 e cf. 75, 20. 95, 99. 81, 4. 83, 4

57, 4 *σχέδην* BgkHm | *τῶν ἀνων* (= *ἀνθρώπων*) A, corr. Eb; *ὤνων* = *ὠνίων* singulare, *δώρων* Fx, *ὄντων* Nck ‖ 5 *ἑκάστω* A | 6 *τῶν τότ' Ἀ.* SdEb, *τῶν Ἀραβίων* Db; in nomine proprio anapaestum admisi ‖ [7. 8. 9] Rth, *συντρίβει τὴν ἅμαξαν κενὴν φορτίων* etiam V; *λέγεται ἐξαίφνης συντριβῆναι τὴν ἅμαξαν. οἱ δὲ ὥσπερ π. φόρτον τὰ ἐξ αὐτῆς ἁρπάσαντες* B ‖ 11 sq. *οὐκ ἀφῆκαν εἰς ἄλλους ἄ. προελθεῖν* rel. om. B, *οἱ δὲ εἰς ἄλλους τόπους οὐκ εἴασαν ὁδεῦσαι* V, ubi sequitur *οὐδὲ τὰ κοινὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτελεῖν δυνάμενοι* = F 19; excidit igitur exitus et astrologi fabella (infra p. 273) ‖ 11 *προσελθεῖν* A, corr. Bss, cf. B *καὶ περιόντας* Ah, *γειτνιῶντας* vel *γῆν πολοῦντας* Fx, *ἀντερῶντας* M. Schmidt (Jen. L.-Z. 1876, 81) | *καὶ περᾶν πρόσω ῥώπους* Bgk, cf. prol. ‖ [11] Nck ‖ 12 *ἐπειρήθην*? cf. 106, 4. 29, 1. 30, 5. 46, 9. 74, 15. 103, 2. 62, 1 ‖ 14 *ἀληθείας* A ‖ 12. 14 = prom. B ‖ Post v. 14 duorum versuum spat. vacuum; f. 20ª in mg. sup. *ἀρχὴ του* ξ̄ (seq. litterae evanidae) m. 3, iterum *ἀ. τ.* ξ̄ in mg. sin. m. 2

58 H[arleianus] 3521 (Tyrwhitti) f. 17ª, B 44. Cf. Cr p. 210 ‖ 1 *χριστὰ* A m. pr., corr. m. r. | *συγκλείσας* B

ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων
τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας,
f. 20^{b} διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους,
κἀκεῖ πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν.
μόνη δ' ἔμεινεν ἐλπίς, ἣν κατειλήφει
τεθὲν τὸ πῶμα. τοιγὰρ ἐλπὶς ἀνθρώποις
μόνη σύνεστι, τῶν πεφευγότων ἥμας
ἀγαθῶν ἕκαστον ἐγγυωμένη δώσειν.

59 Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν, φασί, καὶ τρίτη τούτοις
ἤριζ' Ἀθηνᾶ, τίς καλόν τι ποιήσει.
ποιεῖ μὲν ὁ Ζεὺς ἐκπρεπέστατον ζῴων
ἄνθρωπον, ἡ δὲ Παλλὰς οἶκον ἀνθρώποις,
ὁ δ' αὖ Ποσειδῶν ταῦρον. ᾑρέθη τούτοις
κριτὴς ὁ Μῶμος· ἔτι γὰρ ἐν θεοῖς ᾤκει.
κἀκεῖνος, ὡς πέφυκε πάντας ἐχθραίνων.
πρῶτον μὲν εὐθὺς ἔψεγεν τὸ τοῦ ταύρου,
τῶν ὀμμάτων τὰ κέρατα μὴ κάτω κεῖσθαι,
ὡς ἂν βλέπων ἔτυπτε· τοῦ δέ γ' ἀνθρώπου.
μὴ σχεῖν θυρωτὰ μηδ' ἀνοικτὰ τὰ στήθη,

58, 5e = 72, 2 | 6e cf. 65, 6 | 7e = 70, 3 | 8m = 63, 10 || 59, 2e = 130, 2 | 3me cf. 13, 7. 64, 5 (114, 3. 66, 1 sq.)

58, 5 *πάντα δὲ ἐπετάσθησαν πρὸς τοὺς θεοὺς* B rell. om. [6] Eb Kn Rth, *νέμεσθαι* Bgk, *κἄνω πέτεσθαι . . . γῆς πρόσω* Mähly; sed cf. 65, 6. 8, 2 || *δὲ* corr. in *τε* H || 7 *κατειλήφεν*, acc. *εν* in *ει* corr. H || 8 *ἄνοις* A || 9 *ἡμᾶς* A

59 B 43; longius absunt Nev. 193 A[u] 100, cf. Cr p. 211 || 1 *'ν τούτοις*? || 3 *ζῶιον* A, corr. Db, cf. locos similes s. s. || 4 *ἄνοις* A || 5 *ἠρέθη* A || 7 *ἐχθραίνειν*? Schnw || 9 [*τὰ*] Eb p. XI, obs. 5, cf. 84, 1 || 10 *ὡς ἂν* cf. Krügeri Gr. § 54, 8, 4 e 8 *κἀνθρώπου* sine causa Rth

ὡς ἂν βλέποιτο τῷ πέλας τί βουλεύοι·
τῆς οἰκίης δέ, μὴ τροχοὺς σιδηρείους
ἐν τοῖς θεμελίοις γεγονέναι, τόπους τ' ἄλλους
συνεξαμείβειν δεσπόταισιν ἐκδήμοις.
καὶ τὸν πονηρὸν γείτον' ὥσθ' ὑπεκφεύγειν.
[τί οὖν ὁ μῦθός φησιν ἐν διηγήσει;
πειρῶ τι ποιεῖν, τὸν φθόνον δὲ μὴ κρίνειν.
ἀρεστὸν ἁπλῶς οὐδέν ἐστι τῷ μώμῳ.]

60 *Ζωμοῦ χύτρῃ μῦς ἐμπεσὼν ἀπωμάστῳ*
καὶ τῷ λίπει πνιγόμενος ἐκπνέων τ' ἤδη
„βέβρωκα" φησίν „καὶ πέπωκα καὶ πάσης
τρυφῆς πέπλησμαι· καιρός ἐστί μοι θνήσκειν."
[τότ' ἂν λίχνος γένοιο μῦς ἐν ἀνθρώποις,
ἐὰν τὸ καταβλάπτον ἡδὺ μὴ παραιτήσῃ.
Ὅτι τὰ ἐπερχόμενα κατὰ ἀνάγκην κακὰ εἰώθάν τινες τοιούτοις ἐξομαλίζειν λόγοις.]

60, 2e = 17, 5. 93, 6 | 5e = 66, 4. 87, 6

59, 12 *βλέποιτο τὸ* m. pr., *ν* add. m. r. A, corr. Cr (cf. 59, 5), *βλέποι τις τὸν* Bgk, *βλέποι τὸ τοῦ π.* GbRth ‖ 13 *οἰκίας* A | 14 *θεμέθλοις, θεμείλοις?* Fx | *δ' ἄλλους* A, corr. GbCr, *δ'* del. Bss ‖ 15 *ἵνα καὶ τοῖς δεσπόταις συνεξεδήμει καὶ γείτονα πονηρὸν ἐξέφευγεν* B (sim. NevA[u]), unde coll. Philem. 114 Philol. XLVI 629 restitui 15[a]; *ὡς τὸν πονηρὸν γείτον' ἦν ἂν ἐκφεύγειν* Lm. Quod addunt A[u]Nev *καὶ ὁ Ζεὺς . . τοῦ Ὀλύμπου αὐτὸν ἐξέβαλεν*, aut fluxit e v. 6, aut ad exitum spectat nunc oppressum, cf. Iulian. Ep. 59, 16 p. 445 D. ‖ [16—18] Eb ‖ 17 *μὴ φθ. δ' ἔα κρ.* Eb, *σὺν φθόνῳ δὲ μὴ κρίνειν* vel *τὸν φθ. δ' ἔα χαίρειν* Nck

60 cf. F 117 ‖ 1 *ζωμῶι* A | *χύτρᾳ* A | *μυῖα* F, cf. Luc. musc. enc. 4, Aristoph. Daet. fr. 203 K.; at *μυῖ' ἐμπεσοῦσ'* scribi non potest propter v. 2, cf. etiam Callim. fr. 201, Eust. ρ 455 p. 1828, 17 *μῦς ἐν ἅλμῃ* (Cr. quaest. Herond. p. 459) | 2 sq. *ἀλλ' ἔγωγε καὶ βέβρωκα καὶ πέπωκα καὶ λέλουμαι κτλ.* F | 3 *φησί* edd. ‖ 4 *τροφης* (sic) A, corr. Bss | cf. app. prov. I 77 | [5. 6] Lm | *τότε* A m. pr., corr. m. rec. | 6 *ἂν τὸ* Bss ‖ Epim. *εἴωθάν* A m. pr., *-ασίν* m. rec., cf. 71 epim. | *ἐξομαλίζειν*, ο ex ω m. pr. A | *ἀρχὴ τοῦ η* A m. 2 in mg.

61 Ἤιει κυνηγὸς ἐξ ὄρους κυνηγήσας,
ἤει δὲ γριπεὺς κύρτον ἰχθύων πλήσας.
καί πως συνηβόλησαν οἱ δύ' ἀλλήλοις.
χὠ μὲν κυνηγὸς ἰχθύων ἁλιπλώων,
θήρην δ' ὁ γριπεὺς ἠρέτιζεν ἀγρείην,
τά τ' εἶχον ἀντέδωκαν. εἶτα τὴν θήρην
ἤμειβον ἀεί, δεῖπνα δ' εἶχον ἡδίω,
ἕως τις αὐτοῖς εἶπεν „ἀλλὰ καὶ τούτων
τὸ χρηστὸν ἐξολεῖτε τῇ συνηθείῃ.
πάλιν δ' ἕκαστος ἃ πρὶν εἶχε ζητήσει."

f. 21b

[Ὅτι πᾶς δυσάρεστος, τοῦ παρόντος ἡδέος μικρόν τι ἀπολαύσας, εὐθὺς τὴν ἐπιθυμίαν ἐφ' ἕτερον τρέπει.]

62 Ἡμίονος ἀργῆς χιλὸν ἐσθίων φάτνης
καὶ κριθιήσας ἐτρόχαζε κἀφώνει
τένοντα σείων „ἵππος ἐστί μοι μήτηρ,
ἐγὼ δ' ἐκείνης οὐδὲν ἐν δρόμοις ἥττων."

61, 3 me = 12, 5 ‖ **62**, 3 e cf. 95, 14 | 4 me cf. 67, 2

61 cf. Sophron. mim. rell. p. 11 Botz. ‖ 3 litteris *ηβόλησαν* superscr. m. recc. (Minae) *ἐμβάλλωσιν*; cf. Hes. *συνηβόλησεν· ἀπήντησεν* (Callim. fr. 455) | *ἁλιπλώτων* Fx, *ἁλιζώων* Sp; cf. Herodian. I p. 128 II p. 420 L. ‖ 5 *θήραν* A, *θηρῶν* Bgk | *ἠρέθιζεν* A, corr. Db Lm, cf. 95, 65 | *ἀγρίην* A, corr. Db Lm ‖ 7 *ἡδίω*, *ι* ex *ει* m. pr. A ‖ 8 *ἕως* formula Babriana, cf. 10, 9. 36, 9. 77, 10 *καὶ δὴ* Eb ‖ 9 *ἐξολεῖται* A, corr. Db | *συνηθείαι* A | Epim. *μικροῦ* A, corr. Lm | In epimythio latere videntur iambi byzantini *πᾶς — ἡδέος* | . . . *ἐφ' ἕτερον τρέπει*

62 B 46 M 25 P[1] 46; A[c] Cor. 140; F 83 (iamb. Byz.); cf. Plut. VII Sap. p. 150 A ‖ 1 *ἀργῆς* A, *ἀργὸς* Fx Schw Eb, sed Triphiod. 14 dixit *ἵπποι . . ἀεργηλῆς ἐπὶ φάτναις*; sim. *θῆσσα τράπεζα, ἐλευθέριον ὕδωρ*, cf. ad 76, 9 ‖ 2 *κριθιάσας* A, cf. 92, 8. 120, 7. 45, 9 | *καὶφώνει* erasa *ι* A

ἄφνω δ' ἔπαυσε τὸν δρόμον κατηφήσας·
ὄνου γὰρ εὐθὺς πατρὸς ὢν ἀνεμνήσθη.

[*Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς μὴ μέγα φρονεῖν ἐν ταῖς εὐημερίαις, μάλιστα δὲ τοὺς ἐξ ἀγενῶν προγόνων κατὰ τύχην δοξασθέντας.*]

63 *Ἦν τις κατ' οἴκους ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἥρως*
ἔχων ἐν αὐλῇ τέμενος· ἔνθα δὴ θύων
στέφων τε βωμοὺς καὶ καταβρέχων οἴνῳ
προσηύχετ' ἀεί „χαῖρε. φίλταθ' ἡρώων.
καὶ τὸν σύνοικον ἀγαθὰ δαψιλῆ ποίει.“
κἀκεῖνος αὐτῷ νυκτὸς ἐν μέσαις ὥραις
„ἀγαθὸν μέν“ εἶπεν „οὐδ' ἂν ⟨εἷς⟩ τις ἡρώων.
ὦ τᾶν, παράσχοι· ταῦτα τοὺς θεοὺς αἴτει·
κακῶν δὲ πάντων, ἅτε σύνεστιν ἀνθρώποις,
δοτῆρες ἡμεῖς. τοιγὰρ εἰ κακῶν χρῄζεις.
εὔχου· παρέξω πολλά, κἂν ἓν αἰτήσῃς.
f. 22ª *πρὸς ταῦτα λοιπὸν αὐτὸς οἶδας ἣν θύσῃς.“*

[*Ὅτι τοὺς πονηροὺς οὐ δεῖ αἰτεῖν ἀγαθά· οὐ γὰρ παρέξουσιν. εἰ δὲ κακά τις αἰτεῖται, ἑτοίμως μᾶλλον παρέχουσι.*]

63, 6e = 95, 34 | 9 cf. 58, 8 | 10e cf. 51, 9 | 12i = 98, 10

62, 6 *οὖσα ἀν.* B ‖ Viam praeisse Archilochum suspicor, cui tribuo Hes. *πατρόθεν πορδηκίδαι· ὅτι πατέρων εἰσὶν ὄνων ἡμίονοι* (PL. III p. 741).

63 cf. F 80, Aᵘ 109 Epim. Georg. | 7 *εἷς* add. Mk, *εἰ* Bgk | 8 *οὔτ' ἂν* A (lacunae ind.?), corr. HmMk Piccol.; *οὐδέν* Gb, *θέλοι* Bgk ‖ 9 *ἄγε* Fx, cf. Krügeri gr. II 25, 5. 5. 51, 8, 2 | *ἀνοῖς* A ‖ [12] olim, Rth | *ἀνθύσῃς*† A, *ἂν θύσῃς* Hl, *εἰ* vel *ᾧ* (*οἷς* Sd) *θύσεις* Db; subintellegendum *ἐμέ*, vel *μ'* *αὐτός* scribendum, cf. 137, 7 ‖ Epim. *δεῖ τὸν πονηρὸν ἄνδρα μὴ αἰ. ἀγ., κακὰ δὲ μᾶλλον αἰτούμενος ἑτοίμως παρέξει* Georgides Bss. An. I p. 31 ‖ Aliud epim. in F Aᵘ

64 Ἤριζον ἐλάτη καὶ βάτος πρὸς ἀλλήλας.
ἐλάτης δ' ἑαυτὴν πολλαχῶς ἐπαινούσης
„καλὴ μέν εἰμι καὶ τὸ μέτρον εὐμήκης,
καὶ τῶν νεφῶν σύνοικος ὀρθίη φύω.
στέγης τε μέλαθρόν εἰμι καὶ τρόπις πλοίων,
δένδρων τοσούτων ἐκπρεπεστάτη πάντων",
βάτος πρὸς αὐτὴν εἶπεν· „ἢν λάβῃς μνήμην
[τῶν πελέκεών ⟨τε⟩ τῶν ἀεί σε κοπτόντων,]
καὶ τῶν πελύκων τῶν ἀεί σε τεμνόντων,
βάτος γενέσθαι καὶ σὺ μᾶλλον αἱρήσῃ."
[ἅπας ὁ λαμπρὸς τῶν ἐλαττόνων μᾶλλον
καὶ δόξαν ἔσχε χὐπέμεινε κινδύνους.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς κοσμικαῖς ἀρχαῖς μεγαλοφρονοῦντας καὶ διὰ τοῦτο τῶν πέλας κατεπαιρομένους. οἳ μετὰ αὐταρκείας βιοῦντες κἀντεῦθεν τῶν μεγάλων ἐκφεύγουσι κινδύνων.[1]

65 Λίβυσσα γέρανος ἠδὲ ταὼς εὐπῆληξ 1^a
χλωρὴν ἀεὶ 'βόσκοντο λειμακος ποίην. 1^b

* * *

64, 1e = 31, 1. 108, 3 | 6me = 59, 3 etc. 7im cf. 55, 6 11i = 10, 13

64 B 48, v. prol. p. XIX, Nevel. 183. Avian. 19; myth. p. 216. 220 ‖ 5 *στέγη τε μελάθρων* A, em. Bgk | *τε* del.? Eb 8 sq. *εἰ μνησθῇς τῶν πελέκεων καὶ τῶν πριόνων τῶν σε κοπτόντων, β. γ. κ. σ. μ. θελήσεις* B, sim. Nev.; *sed cum pulchra minax succidet membra securis, quam velles spinas tunc habuisse meas* Av. ‖ [8] Rth alii, cf. Av.; *τῶν πριόνων τε* Fx, *καὶ τῶν σκεπάρνων* Eb ‖ [9] Lm; *καὶ etiam*, cf. 95, 62 ‖ [11. 12] Eb, om. B Av. ‖ 12 *καὶ ὑπέμεινε* A ‖ Epim. post *μῦθος* rasura sex litterarum (del. *δηλοῖ*? Eb) | *μεγάλα φρ.* voluit m. rec. *κατεπαιρομένων* A m. pr., *-ους* m. rec. | *ὧν* m. pr., *οἳ* m. rec. A | *μετα ἐνταρκίας* A m. pr., *εὐ* in *αὐ* corr. m. rec. | *βιούντων* m. pr. A, corr. m. rec. | *κἀντεῦθεν* A m. pr., *κἀ* in *ἐ* corr. m. r. | *ἐκφεύγωσι* A ‖ **Alia epim. in B Nev.**

65 B 47, Av. 15 ‖ Exordium *ἤριζε κτλ.* in Athoo decurtatum, cf. v. 3. Poetae manum (1^a 1^b) servavit Suidas s. *γέρανος τὸ ὄρνεον ἐπίκοινον τῷ γένει. Βάβριος κτλ.*: ultima verba

|"Ηριζε τεφρὴ γέρανος εὐφυεῖ ταῷ
σείοντι χρυσᾶς πτέρυγας. | „ἀλλ' ἐγὼ ταύταις“
f. 22b ἡ γέρανος εἶπεν, „ὧν σὺ τὴν χρόην σκώπτεις,
ἄστρων σύνεγγυς ἵπταμαί τε καὶ κράζω·
σὺ δ' ὡς ἀλέκτωρ ταῖσδε ταῖς καταχρύσοις
χαμαὶ πτερύσσῃ“ φησίν „οὐδ' ἄνω φαίνῃ.“
[θαυμαστὸς εἶναι σὺν τρίβωνι βουλοίμην
ἢ ζῆν ἀδόξως πλουσίᾳ σὺν ἐσθῆτι.]

66 Θεῶν Προμηθεὺς ἦν τις, ἀλλὰ τῶν πρώτων.
τοῦτον πλάσασθαί φασι δεσπότην ζῴων
ἄνθρωπον ἐκ γῆς· ἐκ δὲ τοῦ δύω πήρας
κρεμάσαι φέροντά φασι τῶν ἐν ἀνθρώποις
κακῶν γεμούσας, τὴν πρόσω μὲν ὀθνείων,
ἰδίων δὲ ⟨τὴν⟩ ὄπισθεν, ἥτις ἦν μείζων.

65, 6 cf. 58, 6 ‖ **66**, 1 e = 134, 9 | 2 e sq. = 59, 4 | 4 e = 60, 5. 87, 6

repetiit s. v. ταώς· εὐπήληξ ‖ p. 58, 1a ἠδὲ (ἡ δὲ), ταώς εὐ. (_ ∪ ∪ _ anacl. = _ ∪ _ ∪?) Suid.; καὶ τ. ⟨τις⟩ Eb; ἰδὲ τ. ⟨τις⟩? Cr, τᾶος Bgk ‖ 1b βόσκοντο, -οιτο, -οντος S | χείματος S, corr. Lewis, cf. Avian., Suid. s. λεῖμαξ ‖ Post 1b pavonis iactatio describebatur, in fine Aviani versione collata fuisse suspiceris αὐτὸς δὲ χρ. πτ. vel χρυσᾶς τ' ἔσειε πτ.

65, 1 τεφρη A m. pr., τέ- m. rec. | ταὼ A m. pr., ῶ m. rec. ‖ 4 κλάζω Schm, τε κἀκρίζω Gb (cf. Eust. p. 1636, 48), cf. Arist. av. 710 ‖ [7. 8] Eb, = prom. B; omisit Avianus ‖ Post v. 8 duorum versuum spat. vacuum, in marg. ἀρχῇ τῶ θ m. recc.

f. 22b 23a nescio quid in marginibus m. rec. (3 teste Eb)

66 B 50, myth. p. 220; Themist. XXI p. 262 B; Tzetz. chil. IX 443. Cf. Philem. fr. 89 K.; v. Bentley apud Fur. p. CXLI 1 πρώτων = προτέρων: locus ineptis coniecturis vexatus, cf. Hesiod. theog. 424. 486, Cr p. 234, 2 ‖ 2 ζώων A | πλάσανθ' ἅπασι δ. ζῴοις MkEb sine iusta causa ‖ 3 ἐκδὲ τοῦ A, ἐκδέτους Mk, sed cf. Aesch. Eum. 693 ἐν δὲ τῷ sim. (Rth) | 4 φέροντα] τένοντος Lm | φασι] πᾶσι (cf. pr. II 4) Gb, sed cf. 64, 3. 4. 65, 3. 6 Ar. Vesp. 1024. 1027. Equit. 1095. 1300. 1303. Antiph. fr. 175 K, an πᾶσι τοῖς — κακοῖς κτλ.? ‖ 6 ἰδίων (ί ex εί) δ' A, suppl. Fx | πολὺ μείζων A, em. Fx Lewis

διό μοι δοκοῦσι συμφορὰς μὲν ἀλλήλων
βλέπειν ἀκριβῶς, ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἴκοι.

67 *Θήρης ὄναγρος καὶ λέων ἐκοινώνουν,*
ἀλκῇ μὲν ὁ λέων, ὁ δ' ὄνος ἐν ποσὶν κρείσσων.
ἐπεὶ δὲ λείαν ἔσχον ἄφθονον ζῴων,
ὁ λέων μερίζει καὶ τίθησι τρεῖς μοίρας.
f. 23ª *καί „τὴν μὲν αὐτός" φησί „λήψομαι πρώτην·*
βασιλεὺς γάρ εἰμι· λήψομαι δὲ κἀκείνην
ὡς ἐξ ἴσου κοινωνός. ἡ τρίτη δ' αὕτη
κακόν τι δώσει μὴ θέλοντί σοι φεύγειν."
[*μέτρει σεαυτόν· πρᾶγμα μηδὲν ἀνθρώπῳ*
δυνατωτέρῳ σύναπτε μηδὲ κοινώνει.]

68 *Θεοῖς Ἀπόλλων ἔλεγε μακρὰ τοξεύων·*
„οὐκ ἂν βάλοι τις πλεῖον, οὐδὲ τοξεύσει."
ὁ Ζεὺς δὲ παίζων ἠρίδαινε τῷ Φοίβῳ·
Ἑρμῆς δ' ἔσειεν Ἄρεος ἐν κυνῇ κλήρους.
λαχὼν δ' ὁ Φοῖβος χρυσέην τε κυκλώσας

67, 2 me cf. 62, 4 | 4 e cf. 106, 12 | 5 cf. 69, 9

66, 7. 8 = prom. B; [7. 8]? Eb; sed legit iam imitator vetus infra p. 220 atque Themistius l. c. ‖ Post v. 8 duorum versuum spatium vacuum

67 B 52 M 34 P¹ 32; tetr. I 41; myth. p. 216; cf. El Av. p. XXX ‖ 2 *ἐν* A, *ἦν* Bgk, *ὢν* Nck, cf. Soph. Ai. 488 ‖ 3 *λίαν* A, corr. m. r.; *λείην* Eb | *ἔσχον* A (Rth Eb) | *ζώων* A ‖ 5 *πρῶτος* perperam AB; *πρώτην* cum tetrastichista Eb; idem legit imitator vetus Suid. s. *λάχος* infra p. 216 ‖ [9. 10] Eb, = prom. B

68 V 64 p. 673 Kn. = Fur. 351; tetr. I 46. Cf. Himer. or. XX 1 *τοξεύων* V, *τοξεύειν* A ‖ 2 *βάλλη* V, *βαλεῖ*? cf. Herond.² VI 36 p. 49 | *τοξεύσαι* Hl, qua optativi forma B. abstinuit (Eb) ‖ 4 sqq. cf. Il. Δ 110 sqq. ‖ 5 *λ. δὲ φ. τὸ τόξον ἐκκυκλώσας* V, om. 6; unde *τόξ' ἔρυσσε κυκλώσας* om. 6 Rth ‖ 5 *χρυσέον* Bgk ‖ 5 sq. rectius *χρυσέῃ . . . νευρῇ τὸ τόξον* (Sd), cf. Meleag. Anth. Pal. XII 82, 3

τόξοιο νευρήν, ὀξέως ἀφεὶς πρῶτος
τὸ βέλος ἔπηξεν ἐντὸς Ἑσπέρου κήπων.
ὁ Ζεὺς δὲ διαβὰς ταὐτὸ μέτρον εἱστήκει.
καί „ποῦ βάλω, παῖ," φησίν „οὐκ ἔχω χώρην."
τόξου δὲ νίκην ἔλαβε μηδὲ τοξεύσας.

[Ὅτι ἔστι τινὰ καὶ κόπον χωρὶς νίκην ἄρασθαι, σοφῶς τοῖς πράγμασι κεχρημένον.]

69 Θάμνου λαγωὸν δασυπόδην ἀναστήσας
κύων ἐδίωκεν οὐκ ἄπειρος ἀγρεύειν.
δρόμῳ δ' ἐλείφθη. καί τις αἰπόλος σκώπτων
„ὁ πηλίκος σου" φησίν „εὑρέθη θάσσων."
f. 23b ὃ δ' εἶπεν „ἄλλως ἄλλον ἁρπάσαι σπεύδων
τρέχει τις, ἄλλως δ' αὐτὸν ἐκ κακοῦ σῴζων."

70 Θεῶν γαμούντων, ὡς ἕκαστος ἐζεύχθη,
ἐφ' ἅπασι Πόλεμος ἐσχάτῳ παρῆν κλήρῳ.

69, 1 e sq. = 87, 1 | 3 e = 105, 5 | 9 cf. 67, 5

—

68, 6 πρῶτος = πρότερος, cf. 18, 4. 66, 1 ‖ 7 κήπον V: de Hespero cf. Diod. IV 27, Serv. A. II 801; Dilthey, Call. Cyd. p. 63, Bgk Op. II 715 ‖ 8 τοῦτο A, ταὐτὸ V | εἱστήκει A, ἔστι (= ἔστη) V ‖ 9 παῖ A, ναί V | ποῖ β.? Eb | παῖ: Rth χώραν A ‖ **10** μὴ V; οὐδὲ Nb

69, 5. 6 Schol. Thuc. IV 92, 2. Cf. Aristoph. Ran. 192; Phot. Hes. s. λαγώς; Zenob. person. 385 p. 108 Gott. ‖ 1 δασύπουν A, corr. Ah; δασύπον vel δασύπο δ' (contra legem) ⟨ἐξ⟩αναστ. Bgk, alii ‖ 2 κ. ⟨ποτ'⟩ ἐδίωκ' Hoch, ⟨ἐπ⟩εδίωκ'? Eb, ⟨τις⟩ ἐ. Rth, ἐπέσπεν Eb, ἐδίζητ' Lm; num ι per synizesin pronuntianda? cf. 133, 1; Herond.[2] p. XX ‖ 5 sq. schol. Thuc. ἄ. ἄ. ἀγρεῦσαι τρ. τ., ἄλλος δ' ἄλλον ἐκ κ. σ. ‖ 6 ἄλλως δ' ἄλλον (ο ex ω) etiam A, corr. Bkk Bt Fx ‖ 2 versus vacui

70 B 51. Ex Theopompo fr. 139, FHG. I p. 302: Theo prog. 2, cf. Philol. LIV 745, prol. p. XXXII ‖ 2 παρῆν ἐφ' ἅ. πόλεμος ἑκάστωι κλήρῳ A, πόλεμος παρῆν ἐσχάτῳ κλ. B, transp. Hm Lm

Ὕβριν δὲ γήμας, ἣν μόνην κατειλήφει.
ταύτης περισσῶς, ὡς λέγουσιν, ἠράσθη,
ἕπεται δ' ἐπ' αὐτῇ πανταχοῦ βαδιζούσῃ.
μὴ γοῦν ἔθνη που, μὴ πόληας ἀνθρώπων
ὕβρις ⟨γ'⟩ ἐπέλθοι, προσγελῶσα τοῖς δήμοις,
ἐπεὶ μετ' αὐτὴν πόλεμος εὐθέως ἥξει.

71 Ἰδὼν γεωργὸς νῆα ναυτίλων πλήρη
βάπτουσαν ἤδη κῦμα κυρτὸν ἐκ πρῴρης
„ὦ πέλαγος" εἶπεν, „εἴθε μήποτ' ἐπλεύσθης,
ἀνηλεὲς στοιχεῖον ἐχθρὸν ἀνθρώποις."
ἤκουσε δ' ἡ θάλασσα, καὶ γυναικείην
λαβοῦσα φωνὴν εἶπε „μή με βλασφήμει·
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν οὐδὲν αἰτίη τούτων,
ἄνεμοι δὲ πάντως, ὧν ἐγὼ μέση κεῖμαι.

70, 3e = 58, 7 ‖ **71,** 5e = 32, 3. 136, 15

70, 3 *ἣν ἄρησ* A, *ά* ex *μ*? et *σ* ex *ν* vel *ι* corr. et atramento obduxit m. r.; in fine *ἄρης* repetitum, del. m. rec.; *Ὕ. δὲ μόνην κατέλαβεν· ταύτης π. ἐρασθεὶς ἔγημεν* B, unde corr. Fx Hertzberg; *οὐ γὰρ εἰς* Eb, *ἣν ἄρ' ὕστατ' εἰλήφει* Nck; possis *ἥν τις ἂν* coll. 32, 4, nam *ἄρης* ft. *πόλεμος* vocis glossema ‖ 5 *δὲ ταύτῃ* A, *δὲ αὐτῇ* B: corr. Bgk. *δ' ἔτ' αὐ.* Lm: *ἐπ' αὐτῆς — βαδιζούσης*? ‖ [6—8] Eb, prom. B ‖ 6 *πόλεισ ἀνθρώπων*, *πόληας* A teste Eb m. pr., *η* in *τ* mutavit, *εισ* syllabam et acc. addidit m. recc. (Minae); traditum quod coniecit Nck *πόληας*: itaque argumentum quo usi versus a Babrio abiudicemus (de Babr. p. 137[5]) gravissimum concidit ‖ 7 *γ'* add. Hm, *προσέλθοι* ex B (*προέλθοι*) Bgk; anaclasis vix locus ‖ Fabulam fortasse decurtatam versibus 3. 4 contractis magis etiam corrupit Rth (prol. p. LXVII) ‖ In mg. m. 2 *ἀρχὴ τοῦ ι*

71 B 54. P[1] 34 V Fur. 348 ‖ 2 *πρώτης* A corr. Db ‖ 5 *γυναικείην* ipse A ‖ 5 sq. *γυναικείαν μορφὴν ἀναλαβομένη* B; *μορφὴν* ci. Eb Nck (*Mél.* IV 662) Schm, sed cf. Eur. Iph. T. 52 ‖ 8 *πάντες* A, corr. Db Bgk; *οἱ ἐκταράσσοντές με ἄ.* B*, unde *ἄ. δ' ἐλῶντες* Gb, *ἄνεμοι δ' ἀέντες* Cr coll. E 526

f 21a τούτων δὲ χωρὶς ἢν ἴδῃς με καὶ πλεύσῃς,
ἐρεῖς με τῆς σῆς ἠπιωτέρην γαίης."
[ὅτι πολλὰ φύσει χρηστὰ πράγμαθ' αἱ κακαὶ χρήσεις
τρέπουσιν εἰς τὸ χεῖρον, ὡς δοκεῖν φαῦλα.

Ὁ μῦθος οὗτος ἐλέγχει ἐκείνους οἵτινες διαβολαῖς πρὸς τοὺς δυνάστας βλάπτειν πέφυκαν τοὺς πέλας, οἳ παραπλήσιοί εἰσιν ἀνέμοις χειμερίοις.]

72 Ἶρίς ποτ' οὐρανοῖο πορφυρῆ κῆρυξ
πτηνοῖσι κάλλους εἶπεν ἐν θεῶν οἴκοις
ἀγῶνα κεῖσθαι· πᾶσι δ' εὐθὺς ἠκούσθη,
καὶ πάντα θείων ἔσχεν ἵμερος δώρων.
ἔσταζε πέτρης αἰγὶ δυσβάτου κρήνη,
θερινόν ⟨τι⟩ θ' ὕδωρ καὶ διαυγὲς εἱστήκει·
πάντων τ' ἐπ' αὐτὸ φῦλον ἦλθεν ὀρνίθων,
πρόσωπα δ' αὐτῶν ἐξέλουε καὶ κνήμας,
ἔσειε ταρσούς, ἐκτένιζε τὰς χαίτας.

72, 2e = 58, 5 | 3e = 76, 11 | 7 cf. 117, 6

71, 9 ἂν A | μ' ἰδὼν ἐπιπλεύσῃς ne corrigas | [11. 12] Bss Lm ‖ 11 πολλαφύσει A m. pr., acc. add. φύσει del. m. rec. | χρήσεις Lm, φύσεις A; versum barbarum non correxi | ὅτι καὶ γαληνοὺς καὶ πρᾳεῖς δεσπότας οἱ χαιρέκακοι παραφυσῶντες πρὸς ζάλην καὶ ὀργὴν διεγείρουσιν B promyth., unde κακοὶ φῦσαι Gb ‖ Epim. πέφυκαν A m. pr., -ύκασι corr. m. recc. (Min.

72 B 59 F 78; tetr. I 29, cf. Tzetz. ch. VIII 500. 514, Them. XXIV p. 306", Greg. Naz. c. 29, 55. II p. 888, Theophyl. ep. 34 p. 773 H., Eust. op. p. 331, 10: vetustissima testimonia Philod. rhet. II p. 68 S. et Diogenis κολοιός (Diog. La. VI 80), cf. 180 ‖ 1 Ἶρις ποτ' A | οὐρανίου A, corr. DbLm | cf. P547 4 θεῖον A, corr. Db | ἵμερον ζωιων A, corr. Db, cf. 25, 1. 36, 6. 52, 3 ‖ 5 κρήνης A, corr. Bss | 6 θερινόν τε A m. pr., suppl. Cr. (prol. p. VI) καὶ θερινὸν m. r., καὶ θέριον Eb (= διαυγές?): ὕδωρ θερινὸν (cf. Suid. θερινός) = ἀέναον, χειμαρρόῳ oppositum | mire ἐπισυνηγμένων δὲ πάντων ὀρνέων εἰς τὴν τῆς Στυγὸς κρήνην B, cf. Bgk op. II 718 ‖ 7 τ' del. Mk | 8 αὐτῶν corr. Bss | ἐξέλουε τε καὶ? Eb, -το Nb, sed cf. Luc. Nec. 7 9 ἔσαιρε Nb

ἦλθεν δ' ἐκείνην καὶ κολοιὸς εἰς κρήνην
γέρων, κορώνης υἱός, ἄλλο δ' ἐξ ἄλλου
πτερὸν καθύγρων ἐντὸς ἁρμόσας ὤμων
μόνος τὰ πάντων ποικίλως ἐκοσμήθη,
καὶ πρὸς θεοὺς ἤιξεν αἰετοῦ κρείσσων.
ὁ Ζεὺς δ' ἐθάμβει, καὶ παρεῖχε τὴν νίκην,
f 21b *εἰ μὴ χελιδὼν αὐτὸν ὡς Ἀθηναίη*
ἤλεγξεν ἑλκύσασα τὸ πτερὸν πρώτη.
ὃ δ' εἶπεν αὐτῇ· „μή με συκοφαντήσῃς."
τὸν δ' ἆρα τρυγὼν ἐσπάραττε καὶ κίχλη
καὶ κίσσα καὶ κορυδαλλὸς σὺν τάφοις παίζων,
χὠ νηπίων ἔφεδρος ὀρνέων ἴρηξ.
τά τ' ἄλλ' ὁμοίως. καὶ κολοιὸς ἐγνώσθη.
[*ὦ παῖ, σεαυτὸν κόσμον οἰκεῖον κόσμει·*
τοῖσιν ἑτέρων γὰρ ἐμπρέπων στερηθήσῃ.

Ὅτι οἱ νόθον καὶ ἐπίπλαστον αὐτοῖς περιθέντες κόσμον ἀλλοτρίῳ τε κάλλει σεμνυνόμενοι, εἴ ποτε τοῦ τοιούτου γυμνωθεῖεν, γέλως λοιπὸν τοῖς πρὶν ἀγνοοῦσιν ὁρῶνται.]

72, 11 me = 57, 3 15 cf. 56, 6 | 18 cf. 3, 8 | 20 e = 125, 1

72, 10 *ἦλθεν* ipse A ‖ 11 *υἱὸς·* A ‖ 12 *καθ' ὑγρων* A, corr. Mk ‖ 14 *κρείσσων* etiam B, *κρεῖσσον* Lm, *θᾶσσων* Nck 15 *κἂν* Bgk ‖ 16 *Ἀθηναία* AB. non intellexit Rth p. 70, cf. 12, 22· 148 ‖ [17—21] Rth, cf. tetr. | 17 *τῶν πτερῶν* Hecker ‖ 19 *ἄρα* A, corr. m. r. | *ἐσπάρασσε?* | *κίχλα* A, corr. Hm, cf. Mk anal. ad Ath. p. 352 Herodian. II p. 752 L ‖ 20 *κορύδαλλος* A, *-λλὸς* m. rec., *-αλὸς* Minas; anapaestus proprii nominis excusationem habet cf. Theocr. VII 23 cum schol. Alex. Trall. X p. 296 St. | *ὁ ἐν* m. pr., *ὁὺν* m. rec. | *παίζων* A, *σπίζων* Bgk coll. Arat. 1024, *τρίζων* Sd, cf. 108, 23; *ἐπιτυμβίδιαι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι = παίζουσι?* cf. 125, 1) Theocr., *ὅτι τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβουσιν* schol. Theocr. 21 *καὶ ὁ* A | *νηπίων ἔφηβος* (sine *δ'*) A, corr. Bss; *εὔθηρος* Spp; coll. Hes. *φῆλον* ingeniose *δὲ φηλὸς* Schw ad accipitrem venantem referendum qui *decipit . . aves* (Mart. XIV 216), cf. *ἱερακοσ.* Ael. II p. 359 H. ‖ 22 *τατ' ἄλλα* A m. pr., corr. m. r. ‖ [23. 24] Lm | 24 *τοῖς ἑτέρων* A m. pr., del. lineola traducta superscr. *ξένοις* m. recc. (Min.), corr. Nck | *τούτων* (β) *στερη-* (α)

73 Ἴκτινος ἄλλην ὀξέην εἶχε κλαγγήν·
ἵππου δ' ἀκούσας χρεμετίσαντος εὐφώνως,
μιμούμενος τὸν ἵππον * * *
οὔτε τὴν κρείττω
φωνὴν θελήσας ἔσχεν οὔτε τὴν πρώτην.

[Ὅτι οἱ τῶν ἀδυνάτων ἐρῶντες ἔσθ' ὅτε καὶ τῶν μετὰ χεῖρας ἀστοχοῦσι.]

74 Ἵππος τε καὶ βοῦς καὶ κύων ὑπὸ ψύχους
κάμνοντες ἦλθον οἰκίην ἐς ἀνθρώπου.
κἀκεῖνος αὐτοῖς τὰς θύρας ἀναπλώσας
f. 25a παρῆγεν ἔνδον, καὶ παρ' ἑστίῃ θάλψας
πυρὸς γεμούσῃ παρετίθει τι τῶν ὄντων.
κριθὰς μὲν ἵππῳ, λάθυρα δ' ἐργάτῃ ταύρῳ·
ὁ κύων γὰρ αὐτῷ συντράπεζος εἱστήκει.

73, 2e = 116, 1; im 131, 7 ‖ **74**, 2e cf. 12, 11 | 3e = 54, 2. 95, 2 | 5e cf. 57, 4 | 6i = 83, 1

θήσῃ A, *β α* superscr. m. rec.; *τούτων* del. HmNck ‖ p. 64 Epim. *ἐπίπλαστον* cognovit Eb, *ἐπείσακτον* volgo | *ἀγνοῶσιν* A m. pr., *ω* in *ου* m. rec.

73 B 55, Aphthon. 3 (F 201), Iul. Misopog. p. 366 A *λέγεται . . τὸν ἰκτῖνον φωνὴν ἔχοντα παραπλησίαν τοῖς ἄλλοις ὄρνισιν κτλ.* Babrium sequitur, cf. ad 32, 1 | 1 *ἴ. ὀρχὴν* BtHp | *ἔχει* (= *ἔχεε*) Db, *εἶχεν ὁ.* Fx | *κλάγγα* Schnw, *γῆρυν* Ahr: sed in initio decurtato (cf. Iulian Aphth.) nihil corrigendum; B cum A facit: *ἴ. φωνὴν εἶχεν ἄλλην ὀξεῖαν κτλ.* ‖ 2 legit Aphth. ‖ 3 *οὔτε*, *τ* m rec. in ras. A *κρείσσω* Bss ‖ 5 *προφὴν* Nck, cf. 67, 5. 66, 1 *μιμούμενος τὸν ἵ. καὶ συνεχῶς τοῦτο ποιῶν καὶ ταύτην μὴ καλῶς ἐκμαθὼν καὶ τῆς ἰδίας φωνῆς ἐστέρηται· καὶ οὔτε τὴν τοῦ ἵ. ἔσχεν οὔτε τὴν πρώτην* B, *εἶτα τοῦ μὲν ἐπιλαθόμενον, τὸ δὲ οὐ δυνηθέντα ἑλεῖν ἱκανῶς ἀμφοῖν στερέσθαι καὶ φαυλοτέραν τῶν ἄλλων ὀρνίθων εἶναι τὴν φωνήν* Iulian., sim. Aphthon. Niceph. Chumn. post Creuzeri Plotinum p. 1441, qui Iovem in fabulam induxit, contulit Cr ann. 247

74 B 58 P[1] 35; A[u] 104, cf. Cr p. 211 | 4 *εἴσω* ne corrigas, cf. ind. ‖ 6 *ἄχυρα* B ‖ 7 *δ' ἄρ'* Eb, *παρ'* Gb; *γὰρ* aptissimum

ξενίης δ' ἀμοιβὴν ἀντέδωκαν ἀνθρώπῳ
μερίσαντες αὐτῷ τῶν ἐτῶν ἀφ' ὧν ἔζων.
ὁ μὲν ἵππος εὐθύς· διόπερ ἐν χρόνοις πρώτοις
ἕκαστος ἡμῶν γαῦρός ἐστι τὴν γνώμην·
ὁ δὲ βοῦς μετ' αὐτόν· διόπερ εἰς μέσους ἥκων
μοχθεῖ φίλεργός ἐστιν ὄλβον ἀθροίζων.
ὁ κύων δ' ἔδωκε, φασί, τοὺς τελευταίους·
διὸ δυσκολαίνει, Βράγχε, πᾶς ὁ γηράσας,
καὶ τὸν διδόντα τὴν τροφὴν μόνον σαίνει,
ἀεὶ δ' ὑλακτεῖ, καὶ ξένοισιν οὐ χαίρει.

[Διαβολὴν ὁ μῦθος ἔχει ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν μηδεμίαν τοῖς ξένοις πρόνοιαν ποιουμένων. εἰς μόνον δὲ τοὺς οἰκείους τὴν στοργὴν περιιστώντων, ἀπὸ τῆς τοῦ κυνὸς ὑποδείξεως.]

75 Ἰατρὸς ἦν ἄτεχνος. οὗτος ἀρρώστῳ
πάντων λεγόντων „μὴ δέδιχθι. σωθήσῃ·
πάθος μέν ἐστι χρόνιον, ἀλλ' ἔσῃ ῥάων,"
f. 25b [ὁ δ' ἀτεχνὴς ἰατρὸς εἶπεν εἰσβαίνων·]

74, 12e = 135, 11 ‖ **75**, 1e = 95, 74. 103, 7

74, 8 ξενίας A ‖ 9 ἐτῶν ABA^u, ἐθῶν AhrDbLm | ἐφ' ὧν B ‖ 10 εὐθὺ A (Rth), εὐθὺς B | πρώτοις ex πρῶτος A 11 τῇ γνώμῃ B ‖ 13 μοχθεῖ, φιλεργός commate add. A; μοχθηρὸς καὶ φίλεργός ἐστι πλοῦτον ἀ. B*; ⟨τ'⟩ ἐστιν Bss, sed cf. 83, 2 sim. ‖ 15 πᾶς γηράσκων B ‖ 17 num ἄλλους δ'? cf. Polyb. XVI 24, 6 ‖ Epim. aliud in B*

75 B 53, M 35, P^1 33 (Fur. 277 Nevel. 195); Dosith. 7 p. 298; myth. p. 216; non invenitur nisi apud eos, qui e Babrio pendent; etiam Ausonii epigr. 75 (cf. Anthol. L. 383) per Titianum ad Babrium redit ‖ 1 ἰητρὸς? ‖ 2 θέδειθι A, ε et ει atramento obductae m. r. in rasura scriptae, fuit δείδιθι m. pr., corr. Bgk ad Sapph. fr. 27, O. Schneider ad Nic. Alex. 443, Schmidt ad Hesych. s. v.; μή τι δέδιθι Ah ‖ v. 4 in marg. sup. repetivit m. 3, deleverunt BgkEb, cf. Mach. Athen. 341 bc; interpolatorem cum alia indicia produnt, tum ἀτεχν-; ὧδ' ἀτ. Lm, alii aliud

„ἕτοιμα δεῖ σε πάντ' ἔχειν· ἀποθνήσκεις.
οὐ συναπατῶ σε" φησίν „οὐδ' ἐνεδρεύω·
τὴν αὔριον γὰρ [τὸ] μακρὸν οὐχ ὑπερβήσῃ."
ταῦτ' εἶπε, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτ' εἰσῄει.
χρόνῳ δ' ἐκεῖνος ἐκ νόσων ἀνασφήλας
προῆλθεν ὠχρός, τοῖς ποσὶν μόλις βαίνων.
ὁ δ' ἰατρὸς αὐτῷ „χαῖρ'" ἔφη συναντήσας.
καὶ πῶς ἔχουσιν οἱ κάτω διηρώτα.
κἀκεῖνος εἶπεν „ἠρεμοῦσι τῆς Λήθης
πίνοντες. ἡ Κόρη δὲ χὠ μέγας Πλούτων
πρῴην ἰατροῖς δεινὰ πᾶσιν ἠπείλουν,
[ἐπὶ τῷ θεραπεύειν τοὺς νοσοῦντας ἀνθρώπους]
ὅτι τοὺς νοσοῦντας οὐκ ἐῶσ' ἀποθνῄσκειν. 16a
ἀνέγραφον δὲ πάντας, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις
καὶ σὲ γράφειν ἔμελλον· ἀλλ' ἐγὼ δείσας
εὐθὺς προσῆλθον, ἡψάμην τε τῶν σκήπτρων,
κἀπώμοσ' αὐτοῖς, ὅτι σὺ ταῖς ἀληθείαις
ἰατρὸς οὐκ εἶ καὶ μάτην διεβλήθης."

[Ὁ μῦθος οὗτος ῥηθήσεται πρὸς τοὺς κενὸν ὄνομα ἐπὶ πράγματί τινι κεκτημένους, τὴν δὲ τούτου πεῖραν παντελῶς οὐκ ἔχοντας.]

---

75. 5 im cf. 110, 2 | 6 cf. 1, 14. 17, 1 | 9 me cf. 78, 3 | 10 e = 76, 7 | 12 e = 50, 7 | 13 i = 92, 6. 96, 3. 103, 13 | 15 e = 85, 4 | 20 e = 83, 4, cf. 57, 14 95, 99

---

75 Versuum 5. 6 locum commutarunt Bgk Eb Rth ‖ 6 om. BMP[1], atque eiusdem fortasse fabricae est cuius 4 οὐκ ἐξαπατῶ A, correxi interim οὐ σ.; ἐγὼ οὐ πλανῶ Mendelssohn. Ceterum εἶπε sim. saepe inveniuntur in versu altero atque in fine orationis (cf. 10, 12. 28, 8. 33, 13. 47, 6. 50, 5. 85, 17. 95, 78. 106, 25. 134, 58. 135, 12) vel omittuntur (47, 6) ‖ 7 τὸ μακρὸν om. BMP[1]; [τὸ]? Eb, del. Rth; [γὰρ] Hartung; τὤκρον Ah, τὸ μακρὸν = τὸ μήκιστον Piccol., quocum male coniungitur vox negans, sed οὐχ ὑ. = ἐφίξῃ ‖ 10 ποσὶ A, ν m. r. ‖ 14 πιόντες BDb ‖ 15 πάντ' ἐπηπείλουν? ‖ 16 ἐπὶ τω θ. A, ἐ. τῷ ῥύεσθαι? Eb |

f. 26[a]

76 Ἱππεὺς τὸν ἵππον, ἄχρι μὲν συνειστήκει
ὁ πόλεμος, ἐκρίθιζε κἄτρεφεν χόρτῳ,
παραστάτην γενναῖον ἐν μάχαις κρίνων·
ἐπεὶ δ' ἐπαύσατ', ἦν δὲ λοιπὸν εἰρήνη
καὶ μισθὸν ἱππεὺς οὐκέτ' εἶχεν ἐκ δήμου,
τότ' ἐκεῖνος ἵππος πολλάκις μὲν ἐξ ὕλης
κορμοὺς παχεῖς κατῆγεν εἰς πόλιν βαίνων,
μισθῷ τε φόρτον ἔφερεν ἄλλοτ' ἀλλοῖον,
τὸ πνεῦμα σῴζων ἐπ' ἀχύροισι δυστήνοις,
σάγην δὲ νώτοις ἔφερεν οὐκέθ' ἱππείην.
ὡς δ' αὖ πρὸ τειχῶν πόλεμος ἄλλος ἠκούσθη,
σάλπιγξ τ' ἐφώνει πᾶσιν ἀσπίδα σμήχειν
ἵππους τε κοσμεῖν καὶ σίδηρον ὀξύνειν,
κἀκεῖνος αὖ τὸν ἵππον ἐγχαλινώσας
ὁ δεσπότης παρῆγεν ὡς ἐφιππεύσων.

76, 1e = 85, 1 | 6 sq. cf. 129, 6 sq. (45, 7), 7e = 75, 15 11e = 72, 3 | 12i = 2, 11 | 14i cf. 129, 4 | e = pr. II 7

16 ἀνθρώπων A sec. Rth, ἀνους sec. Eb | v. 16 diasceuastae esse anapaesti gemini testantur; 16[a] ex paraphr. asciverunt EbGbRth; legit et corrupit Ps.-Dositheus (ἐπεὶ . . . πολλοὶ ἀπέθνησκον) ‖ p. 67, 16[a] ἐῶσιν BMP[1] ‖ 20 κἀπώμοσα A m. pr., corr. m. r. ‖ Epim. ἐχόντων A, corr. Bss. Ὅτι τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ ἀμαθεῖς καὶ κομψολόγους ἰατροὺς ὁ παρὼν μῦθος ἐλέγχει καὶ (ἐ. κ. om. B) στηλιτεύει B (prom.) MP[1]

76 B 57, cf. prov. Alex. 19, comm. p. 53 Cr ‖ 2 κἄτρεφεν, ᾰ ex αι A m. pr. ‖ 3 γενναῖον ex -αίων A m. pr. ‖ 6 τόθ' ὁ κλεινὸς Lm, cf. 37, 7. 72, 10. 95, 6 ‖ 8 ἀλλοίων Fx, φόρτους — ἀλλοίους EbNb, atque εἰς δουλείας τινὰς καὶ φόρτους . . . ὑπούργει B ‖ [8] Rth | μισθοῦ Bgk ‖ 9 δυστήνως SchnwEb. cf. 62, 1; ῥάκια δύστηνα Luc. Gall. 26 ‖ 10 τε A, δὲ LmHm εἶχεν Mähly | ἱππεῦσιν A, corr. AhrLm; ἱππείων GbRth, de σάγη vocis notione falsi, cf. Maccab. II 3, 25 vol. II p. 551 Tischend. ‖ 12 τ' ἐκέλευε A, καὶ ἡ σάλπιγξ ἐφώνει B, cf. 2, 11 | πᾶσαν HartungEb ‖ 14 αὖ τὸν ipse A, αὐτὸς Gb perperam coll. B τὸν ἵππον χαλινώσας ὁ δεσπότης καὶ αὐτὸς καθοπλισθεὶς ἐπέβη

ὁ δ' ὀκλάσας ἔπιπτεν οὐκέτ' ἰσχύων.
„ἔντασσε πεζοῖς σαυτόν" εἶπεν „ὁπλίταις·
σὺ γάρ μ' ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους μεταστήσας
πῶς αὖθις ἵππον ἐξ ὄνου με ποιήσεις;"

[Μηδαμῶς τοῦ παρόντος δεῖν ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι μόνον ὁ μῦ-
26b θος διδάσκει, ἀλλὰ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖσθαι· τὸ γὰρ μὴ
οὕτω γινόμενον πολλοῖς πολλάκις οὐ τὴν τυχοῦσαν ἤγαγε βλάβην.]

77 Κόραξ δεδηχὼς στόματι τυρὸν εἱστήκει·
τυροῦ δ' ἀλώπηξ ἰχανῶσα κερδῴη
μύθῳ τὸν ὄρνιν ἠπάτησε τοιούτῳ·
„κόραξ, καλαί σοι πτέρυγες, ὀξέη γλήνη,
θεητός αὐχήν· στέρνον αἰετοῦ φαίνεις,
ὄνυξι πάντων θηρίων κατισχύεις.
ὁ τοῖος ὄρνις κωφός ἐσσι κοὐ κρώζεις."
κόραξ δ' ἐπαίνῳ καρδίην ἐχαυνώθη,
στόματος δὲ τυρὸν ἐκβαλὼν ἐκεκράγει.
τὸν ἡ σοφὴ λαβοῦσα κερτόμῳ γλώσσῃ

77, 1e = 1, 12. 20, 3. 31, 21. 36, 4. 48, 1 etc. | 6 me cf. 82, 5.

76, 16 *μηδὲν ἰσχύων* B ‖ 18 *με* A m. pr., corr. m. r. Epim. *δεῖ* A | In fine iambi pellucent. Alind epim. B ‖ *ἀρχὴ τοῦ κ* m. 2 in mg.

77 V 242 (p. 652 Kn.), B 61 P[1] 37; Dosith. 9; tetrast. I 15; Tzetz. chil. X 756; cf. A[a] 123 ‖ 1 *σεσηρὼς — ἐσχήκει* Nb, sed cf. l. sim. et 84, 1 | Initium haud scio an lacerum sit (post v. 1?) vel contractum. cf. Phaedr. I 13 *celsa residens arbore*, Dosith. *ἐπάνω δένδρου . . ἐκάθισεν*: quod vix poterat omitti ‖ 2 *τούτου δ'* Nck, sed cf. Cr p. 200 sq., unde pendet Rth | *ἰσχανῶσα* Bgk alii, sed cf. Herond. VII 26 p. 57 Cr[2]: *ἐρῶσα* V ‖ 4 *τοι* V *ὀξεῖαι γλῆναι* V ‖ 5 *θειητὸς* A m. pr., post ε m. r. ι (= *θειητὸς*) ‖ 7 *τοιοῦτος* V, *ὁ τοιοῦτος* BP[1] | *κρίοξεισ* Hl ‖ 10 *τὸν* A, *ὃν* V (Eb), *τοῦτον δὲ* BP[1] (cf. 61, 6; Herond. p. V Cr); *τὸν δ'* FxLm | *κερτόμη* A m. pr., *η* in *ω* corr. m. r.

„οὐκ ἦσθ' ἄφωνος" εἶπεν „ἀλλὰ φωνήεις·
ἔχεις, κόραξ, ἅπαντα, νοῦς δέ σοι λείπει."

[*Ὁ μῦθος διδάσκει μηδαμῶς ἄνθρωπον ἐπαίνοις ἐξαπατᾶσθαι· ζημίαι γὰρ ἐντεῦθεν καὶ ἀτιμίαι εἰώθασι γίνεσθαι.*]

78 *Κόραξ νοσήσας εἶπε μητρὶ κλαιούσῃ·*
„μὴ κλαῖε, μῆτερ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς εὔχου
νόσου με δεινῆς καὶ πόνων ἀνασφῆλαι."
„καὶ τίς σε, τέκνον" φησί, „τῶν θεῶν σώσει;
τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμὸς οὐκ ἐσυλήθη;"

f. 27a

[*Ὅτι τοῖς ἀμεταμέλητα φησὶν εἰς θεὸν πλημμελοῦσιν ἀνωφελεῖς γίγνονται αἱ ὑπὲρ αὐτῶν δεήσεις.*]

79 *Κρέας κύων ἔκλεψεν ἐκ μαγειρείου,*
καὶ δὴ παρήει ποταμόν· ἐν δὲ τῷ ῥείθρῳ
πολὺ τοῦ κρέως ἰδοῦσα τὴν σκιὴν μείζω,
τὸ κρέας ἀφῆκε, τῇ σκιῇ δ' ἐφωρμήθη.

78, 2e = 20, 7 | 3 me cf. 75, 9 | 5e = 2,12 ‖ **79,** 1e = 97,12

77, 11 *ἦσθα* et *φησὶν* V | *φωνάεις* A m. pr., *ά* in *η* corr. m. r.; *φωνάεις* etiam V, fortasse recte, cf Lob. Phryn. p. 639 | 12 *τὰ πάντα* A^u | *σοι λείπει* (*λίπει* B) AB, *σε λείπει* V, unde perperam *σ' ἐλλείπει* Lm Gb | *νοῦν μόνον κτῆσαι* A^u cf. tetr. 4 Epim. *μηδαμῶς* ⟨*δεῖν*⟩ Bss | *ἄνον* A

78 T[ab | 3 II^{vo} III^{vo}; B 63, P^l 39, F 87; A^c Cor. 132 | 1 *ελεγεμητρεικλεουση* T ‖ 2 *κλαε* T ‖ 3 om. T, del. Hss, cf. Cr Phil. p. 235 ‖ 4 *ηδειπετεκνονκαι . . . σετωνθεων* T, *καὶ τίς σε, τέκνον, τῶν θεῶν ἐλεήσει* F, *τίς σε τῶν θ., τέκνον, ἐλ.* B P^l, *τέκνον* ante *σώσει* habet A, transposuit Nck adstipulante FT | 5 *ποιοσγαρβωμοσυποσουουκ* T ‖ Epim. *γίγνονται* A, *γίνονται* plerique, cf. 35, 8. Aliud epimythium exhibent B (prom.) P^l *ὅτι ὁ* (*ὁ* om. P^l) *πάντας ἐν τῷ βίῳ ἐχθροὺς κεκτημένος οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκαις εὑρήσει.*

79 B 66 P^l 42; A^u 132; Dos. 11; Aphth. 35 (Syntip. Fur. 339); tetr. I 9, 7. 8 Georg. Gnom. I p. 17; cf. Doxop. Rhet. II p. 188 W. 2 *διεπέρα* B, *διέβαινε* A^u Dosith., unde perperam *'πέρησε* Bgk alii; tetrast. *ποταμοῦ πλησίον* sim., *παρὰ ποταμὸν* Theon. prog. 3: cf. Lessing op. IV p. 2082 Lm; Zeitschr. f. rom. Philol. IX 174 | ad v. 2 sq. cf. Alex. Aphrod. probl. I 36 Phys. I p. 13 Id.

ἀλλ' οὔτ' ἐκείνην εὗρεν οὔθ' ὁ βεβλήκει,
πεινῶσα δ' ὀπίσω τὸν πόρον διεξῄει.
[βίος ἀβέβαιος παντὸς ἀνδρὸς ἀπλήστου
ἐλπίσι ματαίαις πραγμάτων ἀναλοῦται.]

80 Κάμηλον ἠνάγκαζε δεσπότης πίνων
ὀρχεῖσθ' ὑπ' αὐλοῖς κυμβάλοις τε χαλκείοις.
ἡ δ' εἶπ' „ἐμοὶ γένοιτο κἂν ὁδῷ βαίνειν
| ἄνευ γέλωτος, μή τι κἂν χορῷ παίζειν
μὴ καταγέλαστον, μήτι πυρρίχην παίζειν.
['Αντίρρησιν ὁ λόγος ἔχει παρὰ τῶν σωφρόνως ζῆν αἱρουμένων πρὸς τοὺς ἐν βίῳ κενὰ ἐπινοουμένους.]

81 Κερδοῖ πίθηκος εἶπεν „ἣν ὁρᾷς στήλην,
ἐμοὶ πατρῴη τ' ἐστὶ κἄτι παππῴη."
κερδὼ πιθήκῳ φησίν „ὡς θέλεις ψεύδου.
ἔλεγχον οὐκ ἔχουσα τῆς ἀληθείης."

80, 1 e = 28, 1. 83, 1 | 3 cf. 45, 84

79, [6] Rth, de διεξῄει voce falsus ‖ 7. 8 Georgides Gnom. Bss An. I p. 17 | [7. 8] Lm, = promyth. B, epim. P¹; cf. Cr p. 170 | ματαίων Georgides | ἀναλοῦται in ἀνήλωται mutavit m. pr. ut videtur Eb

80 cf. V Fur. 354, 3 ἐμοὶ — 4ᵇ Suid. ‖ 2 αὐλῆσ A, suprascr. οῖσ m. antiqua (pr. ut videtur) A ‖ 3 ἐμοὶ — 4ᵇ Suid. s. πυρρίχη | κ' ἂν A ‖ 4 κ' ἂν A, γ' ἐν FxPiccolos ‖ 4ᵇ Suid. s. πυρρίχη | μήτε Suidae libri quidam | ἡ κάμηλος πυρρίχην ἔμαθε Κινησίου nescio unde sumpserit Jun. Adag. VI 12 vol. II p. 223 Bas.; cf. Erasm. II 7, 66, Otto, *Sprw.* s. *camelus*. Versum 4 Athoum Babrius non scripsit, qui ἄνευ verbo non utitur: dixisset χωρὶς γ.; de 3 cf. prol: p. LIV

81, 1—2 Suid. s. πίθηκος; aliam recensionem sequuntur Syntip. **14** Fur. 334, Aᵘ **14** (contaminata). Cf. Archiloch. fr. 89 vol. II p. 409 Bgk, Huschke Aes. Fur. I p. CCXXVIII ‖ 1 κερδὼ πιθήκῳ φησίν AS, 3 κερδοῖ πίθηκος εἶπεν A: hemistichia transposuit Ah Bgk, cf. Aᵘ Synt. ‖ 2 ἐμὴ πατρώια (ex -ῶιά pr.) τ' ἐστὶ καὶ ἐμὴ (corr. in κἄμὴ m. rec.) παππώια (ex -ῶια) A. ἐμοὶ πατρῴη τ' (pars codd. τοῦτ') ἐ. καί τι (vel κἔτι) παππῴη S ‖ 4 ἀληθείας A, in marg. ῆς m. pr.

[κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μὴ φεύγειν ψεῦδος,
f. 27b κἂν λανθάνειν ψευδόμενος εὐχερῶς μέλλῃ.
Οὕτω καὶ οἱ λίαν ψευδολόγοι τότε μάλιστα καταλαζονεύονται, ὅτε τοὺς ἐλέγχους κατ' ὄψιν οὐκ ἔχουσιν.]

82 Κοιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης
διέδραμεν μῦς· ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη.
φρίξας δὲ χαίτην ἔθορε φωλάδος κοίτης.
κερδὼ δ' ἐπεχλεύαζεν. ὡς ἐκινήθη
πρὸς μῦν ὁ πάντων θηρίων δυναστεύων.
ὁ δ' „οὐχὶ τὸν μῦν“ εἶπεν, „ὦ παλαμναίη,
δέδοικα, μή μου τὴν δορὴν κνίσῃ φεύγων·
χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν.“

81, 5im = 52, 7 ‖ **82,** 1e cf. 133, 1 | 2i = 32, 7 | e = 119, 3 | 5me cf. 77, 6

81, [5. 6] DbLm, cf. 52, 7 ‖ 5 *φυγεῖν* Fx ‖ 6 *κ'ἂν* A, *ἂν* Bgk | *λανθάνῃ* A m. pr., *ειν* suprascr. m. rec. ‖ Epim. *οὕτω κ,* (= *καὶ*) A teste Eb, *οὕτως* plerique.

F. 27^b in mg. sup. m. rec. (eadem qua f. 16^b) . . . *τὸν δοῦλόν σου θεόδωρον (τὸν?) ἁμαρτωλὸν* . . .

82 B 65, P[1] 41: Γ 95 = A[n] 144: tetr. I 4, Tzetz. chil. XIII 494; myth. p. 216 ad 1. 2 cf. Dosith. 2, Fab. cer. 9; v. 1, 2, 3, 6—8 Suid. ‖ 1—3 Suid.[1] s. *φριξότριχα* ‖ 2 *διέδραμεν* etiam A ‖ 3 Suid.[2] s. *ἔκθορεν*, [3] s. *φωλάδι* cf. Nonn. Dion. I 19 | *ἔκθορε* Suid., *δὲ τρίχας ἐξέθορε* Nb | *φωλάδος· σπηλαίου κρυπτοῦ· Βάβριος· φρ. — κοίτης* Suid.[3], sim. [1 2], nisi quod [2] *κοίτης* exhibet liber Bruxellensis, coniectura ut videtur, refragatur

υ α

enim explicatio ‖ 5 *βασιλεύων θηρίων* A, m. rec. (3? cf. 82 11) suprascr. *υα*, *θ. δυναστεύων* Ah, cf. 98, 5. 102, 4, Suid. *δυναστεύω· τὸ ἄρχω, γενικῇ* (ex Babrio?); *τυραννεύων* FxLm coll. 95, 16. 20; *θ. κατισχύων* M. Schmidt (77, 6) ‖ 6—8 Suid. s. *παλαμναῖος* . . *Βάβριος* . . „*οὐχὶ* - *καταισχύνειν*“ *ὁ λέων φησὶ περὶ μυός* ‖ 6 *ἡ παλαμναία* S ‖ 7 *κνίσῃ* A, *δάκῃ* (*δάκοι* Suid.; cf. Herond. IV 59 | *μ' οὐ* Nb ‖ 8 *κακὴν δὲ μελέτην ἐπ' ἐμὲ τῆς ὁδοῦ τρίβει* inepta interpolatione vel glossematis receptis A, atque similia legerunt paraphr. et tetrast.; verum praebet Suid. Timoris indicium *καταισχύνειν* = *καταχέζειν* (cf. Cr ann. p. 247 sq., Carm. gr. med. aev. p. 142. 145 W.); *ὁδοῦ* fortasse ex ⟨*μυοχ*⟩*οδῷ* ortum, quamquam *οὐ μῦν πτοοῦμαι*, ⟨*μυοχ*⟩*οδὸν δ' ἀνατρέπω* vix conici potest in tetrast.

[ἀρχόμενον ἄρτι τὸ θρασὺ τῶν ὑβριζόντων,
κἂν μικρὸν ᾖ, κώλυε, μηδὲ συγχώρει
εὐκαταφρόνητον σαυτὸν εἶναι τοῖς φαύλοις.

Ὁ λόγος διδάσκει ὅτι οὐδὲ ὑπὸ τῶν μετρίων δεῖ ἡμᾶς καταφρονεῖσθαι, διὰ τὸ μὴ ἐντεῦθεν συνήθειαν κακὴν γεννηθῆναι.]

83 Κριθάς τις ἵππου ⟨πανδοκεῦσι πωλήσας
ἱππόκομος, εἶτα⟩ πᾶσαν ἑσπέρην πίνων,
ἔψηχεν ἐκτένιζεν ἡμέρῃ πάσῃ.
ὁ δ' εἶπεν „εἰ θέλεις με ταῖς ἀληθείαις
καλὸν γενέσθαι, τὸ τρέφον με μὴ πώλει."
[τῶν καιρίων δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν
καὶ συμφερόντων· κόσμος οὐδὲν ὠνήσει
τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων ⟨χρειῶν⟩.

f. 28a
Ὁ παρὼν ῥηθήσεται λόγος πρὸς τοὺς ἀντὶ ἀναγκαίων πραγμάτων τοῖς λόγοις μόνοις τοὺς πέλας ἐξαπατῶντας.]

83, 1i = 74, 6 | 2e = 29, 2 | 4i = 88, 11 | me = 75, 20. 95, 4 | 8e = 140, 9

82, [9—11] Lm || 11 *εἶναι σαυτὸν* A m. pr., suprascr. *να* m. rec. (3? cf. . 5). || Epim. aliud in BP¹: *ὅτι τῇ κακῇ συνηθείᾳ οὐ δεῖ παρέχειν ἄδειαν κτλ.*

83 V 68 (p. 674 Kn), B 67 P¹ 43 || 1. 2 post *ἵππου* lacunam cognoverunt Db Mn || 1 *ἵππου τις κριθὰς* V; *κριθὴν τὴν τοῦ ἵππου ὁ ἱπποκόμος κλέπτων καὶ πωλῶν* P¹B, unde suppl. Cr coll. 111, 8. 108, 24; cf. Suid. *ἱπποκόμος· ὁ τῶν ἵππων ἐπιμελούμενος*: sed initium omnino decurtatum (*πα-* syllabae erroris causa?). Gb versus exsculpsit arte plane barbara factos || 2 *πᾶσαν ἡμέρην* A, *π. ἑσπέραν* V probantibus Kn Spp Rth || 3 *ἔψυχεν* V, corr. Kn, *ἔτριβεν* (glossema) *ἐκτένιζεν* AB, *ἔτρ. καὶ ἐκτ.* P¹, *κἀκτ.* Lm; de asyndeto cf. Cr 182¹ | *ἡμέρῃ πάσηι* A || 4 *ὅδ'* A || 6—8 om. V, tanquam oratio pedestris scripti in A: *ὅτι τῶν κ. — φρ. καὶ συμφερόντων· κόσμος γ'* (= *γὰρ*, del. Bss) *οὐδὲν ὠνήσει τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων*; versus constituit Bss || 7 *ὠνήσει* forma barbara, nisi latet *ὤνησεν* || 8 *ἀπορ.* interpolatorem prodit suppl. Cr ex 140, 9, an ⟨*ἄγαν*⟩ *ἀ.*? (cf. 130, 5) Epim. *ὁ μῦθος πρὸς τοὺς κτλ.* V | *τοὺς πελ' ἐξαπατῶντ'* A, eadem V, *ἐκπληροῦντας* Eb, alii aliud | Epim. aliud in BP¹

84 *Κώνωψ ἐπιστὰς κέρατι καμπύλῳ ταύρου*
μικρόν τ' ἐπισχὼν εἶπε ταῦτα βομβήσας·
„εἴ σου βαρύνω τὸν τένοντα καὶ κλίνω,
καθεδοῦμ' ἀπελθὼν ποταμίης ἐπ' αἰγείρου.“
ὃ δ' „οὐ μέλει μοι“ φησίν, „οὔτ' ἐὰν μείνῃς,
οὔτ' ἢν ἀπέλθῃς· οὐδ' ὅτ' ἦλθες ἐγνώκειν.“
[γελοῖος ὅστις οὐδὲν ὢν κατ' ἀνθρώπων
τῶν κρειττόνων θρασύνεθ' ὥς τις ὢν ⟨κρείττων⟩.
Κατηγορίαν ὁ λόγος περιέχει ἀνδρὸς εὐτελοῦς καὶ λίαν ἀδυνάτου, ὑπολήψεις δὲ μεγάλας περὶ ἑαυτοῦ κεκτημένου]

85 *Κυσίν ποτ' ἔχθρη καὶ λύκοις συνειστήκει.*
κύων δ' Ἀχαιὸς ἡρέθη κυνῶν δήμῳ
στρατηγὸς εἶναι. καὶ μάχης ἐπιστήμων
ἔμελλεν ἐβράδυνεν. οἳ δ' ἐπηπείλουν,

84, 1i cf. 117, 9 | 2im = 108, 24 | 4e cf. 50, 4 | 6i = 121, 4 ‖ **85,** 1e = 76, 1 | 3e = 120, 4 | 4e cf. 75, 16

84 B 70 P[1] 44 Nevel. Fur. 294 (A^u 136); Dosith. 16; tetr. I 50 1 *ἐπιστὰς* A A^u, *επιτας* Dosith. Vossianus, *ἐπιπτὰς* Tyrwhitt; *sedit adveniens* Dos., cf. 77, 1. 117, 9 | *κεπατικαμπυλω cornu curvo* Dos. Voss., *καμπύλῳ κέρᾳ* SdEb, cf. 43, 5 ‖ 2 *δε επισχον ειπεν* Dos. ‖ 3 *εἴ σοῦ* Schnw | *τεναντα και κλινω cervicem et camso incurvo* Dos., *τένοντα καὶ σαίνω* A, *κἀσαίνω* (= *ἀσάω*) Ah ‖ 4 *καθευδομαι η κατελθω ibi sedebo* [suprascr. *dormio*] *aut discedo* Dos.; *καθεδοῦμαι* A (= *sedebo*) | *ποταμίας* A *ποταμιοσις . ιναιγιροις fluminalib. popaulis* (= *ποταμίοισιν αἰγ.* vel *ποταμίαις ἐν αἰγ.*?) Dos. ‖ 5 *οδε . ουμελιμοι . . . ad nos pertinet* Dos. | *ουταν nec si* Dos. ‖ 6 *ἂν* A, *αν* Dos. | *οὔθ' ὅτ'* A *ουτε . οτε .* Dos.; *οὐδ'* Tyrwhitt | *ηλθης εγνωγιν* Dos. ‖ [7. 8] Lm, om. Dos. | *ανῶν*, m. r. supra v. *τι* A ‖ 7 *τῶν κρειττόνων* verba versui 7 continuavit A m. pr., versui 8 adiunxit m. r. 8 *θρασύνεται* A, corr. Bss | *ὤν*, deinde m. rec. (2?) *σφόδρα*; *λίην* add. Bss, *κρείττων* Cr coll. 15, 7. 67, 2. 72, 14. 114, 2. Aliud epimythium in P[1]B

85 B 86, 14. 15 Suid. Cf. fab. 154 | 1 *ἔχθρα* A ‖ 2 parodia Homerica, cf. Cr p. 150 | *δήμου* A, corr. Bgk ex B *κυσίν*, cf. 59, 5 ‖ 4 *κἀβράδυνεν* Lm, cf. ad 83, 3 ‖ 4 sq. *ἠπείλουν σφοδρῶς. ὁ δὲ εἶπεν* B caet. om.

εἰ μὴ προάξῃ τὴν μάχην. ἐνεδρεύσειν.
„ἀκούσατ'" εἶπεν „οὗ χάριν διατρίβω.
τί δ' εὐλαβοῦμαι· χρὴ δ' ἀεὶ προβουλεύειν.
τῶν μὲν πολεμίων τὸ γένος ὧν ὁρῶ πάντων
ἕν ἐστιν· ἡμῶν δ' ἦλθον οἳ μὲν ἐκ Κρήτης.
οἳ δ' ἐκ Μολοσσῶν εἰσιν, οἳ δ' Ἀκαρνάνων,
f. 28b *ἄλλοι δὲ Δόλοπες. οἳ δὲ Κύπρον ἢ Θράκην*
αὐχοῦσιν, ἄλλοι δ' ἄλλοθεν — τί μηκύνω;
τὸ χρῶμα δ' ἡμῖν οὐχ ἕν ἐστιν ὡς τούτοις,
ἀλλ' οἳ μὲν ἡμῶν μέλανες, οἳ δὲ τεφρώδεις.
ἔνιοι δὲ πυρροὶ καὶ διάργεμοι στήθη,
ἄλλοι δὲ λευκοί. πῶς ἂν οὖν δυνηθείην
εἰς πόλεμον ἄρχειν" εἶπε „τῶν ἀσυμφώνων
πρὸς τοὺς ὅμοια πάντ' ἔχοντας ἀλλήλοις;"
[συμφωνία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις·
τὸ δὲ στασιάζον ἀσθενές τε καὶ δοῦλον.]

86 *Κοίλωμα ῥίζης φηγὸς εἶχεν ἀρχαίη·*
ἐν τῇ δ' ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλου πήρη

85, [5] DbRth ‖ 5 *προάξῃ* A (cf. Il. *E* 258 Soph. Oed. R. 198 Krüger II § 54, 12, 2), *προάξει* BtFx | *ἐνεδρεύσει* A, corr. Lm; *ἐφεδρεύων* (= *διατρίβων*) coll. 44, 2 Cr, *μ. τ' ἐνεργήσει* Hp: v. gravius vitium vix contraxit ‖ 6 *ὁ δὲ εἶπεν* B, *ὁ δ' „ἀ." εἶ.* Sd ‖ 8 *πολεμίων μὲν* Fx *καὶ ἡ χρόα πάντων* B ‖ 10 *εἰσὶν οἵδ'* A, corr. m. r., interp. FxBgk ‖ 14. 15 S *διάργεμοι πῇ μὲν λευκοὶ πῇ δὲ μέλανες* (?)· *„ἀλλ' οἳ μὲν — ἕτεροι ξανθοὶ κτλ.* ‖ 14 *ἄλλοι* A, *ἀλλ' οἱ* SB | *ὑμῶν* Suid. ‖ 15 *δὲ* (ὃ supra versum) *λαμπροὶ* A (glossema v. *διάργεμοι*), *δὲ πυρροὶ* B, quod coni. Gaisford [19. 20] DbLm, om. B, sed promythium *ὅτι ἐν μιᾷ βουλῇ . . . πάντων τῶν στρατευμάτων ὄντων κατὰ τῶν ἐναντίων νίκην ποιοῦνται* substituit | *ὅτι συμφωνία* quae sequuntur eisdem quibus epimythia litteris scripta A, *ὅτι* del. m. rec. | *ἄνοις* A | in mg. m. recc. (Minae) ϛι (*στίχοι*)

86 B 64 P[1] 40; myth. p. 221, tetr. I 27; cf. Ael. an. IV 15 ‖ 2. 3 Suid.[1] s. *ῥωγαλέον* [2] *ἕωλα.* ‖ 2 *ῥωγὰς αἰπόλων πήρα* S[1], turbavit S[2]: *καὶ ἑώλων καὶ κρεῶν πλήρεσι (χθιζῶν· ἐπὶ ὄψων) ἔκειτο πήρα ἄρτων*

ἄρτων ἑώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης.
ταύτην ἀλώπηξ εἰσδραμοῦσα τὴν πήρην
ἐξέφαγε· γαστὴρ δ', ὥσπερ εἰκός, ὠγκώθη,
στενῆς δὲ τρώγλης οὐκέτ' εἶχεν ἐκδῦναι.
ἑτέρη δ' ἀλώπηξ ὡς ἐπῆλθε κλαιούσῃ,
σκώπτουσα „μεῖνον" εἶπεν „ἄχρι πεινήσῃς·
οὐκ ἐξελεύσῃ πρότερον ἄχρι τοιαύτην
τὴν γαστέρα σχῇς, ἡλίκην ὅτ' εἰσῄεις."

[Ὁ μῦθος παραινεῖ μηδαμῶς σπεύδειν τινὰ πρὸς πλεονεξίαν τοῦ πέλας, γινώσκων ὅτι τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων ὁ χρόνος διαλύει.]

87 Κύων λαγωὸν ἐξ ὄρους ἀναστήσας
ἐδίωκε· δάκνων αὐτὸν εἰ κατειλήφει,
μεταστραφείς τ' ἔσαινεν ὡς φίλῳ ψαύων.

86, 5m = 15, 2 | e = 111, 19 ‖ **87,** 1e = 69, 1 | 2e = 31, 16. 58, 7

86. 4 de B* cf. prol. ‖ 7 ἑτέρα A ‖ 8 σκωπτουσάμεινον A m. pr., super ἀμ scr. να' = ἀνάμεινον m. r., corr. Db: σκώπτουσ' „ἔμει νῦν Buecheler, cf. Cirili. spec. sap. III 11 p. 85 Gr. (Mus. Rhen. XLI 3 XLVI 318) | εἶπε μέχρι (89, 9. 15, 3)? Cr, ἔ. ν." εἶπεν „εἶτα Hsr | [ἄχρι — πρότερον] Eb ‖ [9. 10] Rth, sed cf. Hor. ep. I 7, 33 *macra cavum repetes artum*, tetr. paraphr. ἑτέρα δὲ αὐτῇ ἀλώπηξ γελῶσα ἔφη· οὐκ ἐξελεύσῃ, ἕως ἂν τὴν γαστέρα ποιήσῃς, οἵαν ὅτε εἰσῆλθες ‖ 9 οὐδ A, corr. Fx | ἢ ἄχρι Sd 10 γαστέρ' ἴσχῃς Hiberg, *Silbenwägung* 233, cf. 5. 9 ‖ Epim. γινώσκων A, διδάσκων Eb, possis γινώσκονθ'. Aliud epimythium in B P[1]

87 B 68 Syntip. 50 F 346; cf. Soph. fr. 800 Nck[2] (paroemiogr. schol. Ar. eq. 1028), Demetr. de eloc. 261, Luc. bis accus. 33 2 ἐδίωκ'· ἔδακνε δ' Sd, ἔδακν' οὖν? Cr | εἰ A, cf. 33, 8, ὡς Sd, ὅτε Eb | εἰ κατειλήφει A, -οι Bgk Fx, cf. Alciphr. III 9, sed initium fortasse contractum ‖ 3 μεταστραφείς τ', τ' m. rec. corr. in δ' A, εἶτ' αὖ στραφεὶς Eb ‖ Cf. Plut. de soll. anim. 15 p. 191[a] φίλωι A, num φίλος (cf. 5 ·, -ον (cf. 74, 16), -ον (cf. 95, 71)? ἔσαινε κἀφίλει Eb ex B, cf. prol. | ψήχων Eb, sed cf. 95, 71

ὁ λαγωός „ἁπλοῦν" εἶπε „θηρίον γίνου.
φίλος εἶ· τί δάκνεις; ἐχθρὸς εἶ· τί οὖν σαίνεις;"
[ἀμφίβολος οὗτός ἐστι νοῦς ἐν ἀνθρώποις,
οἷς οὔτ' ἀπιστεῖν ἔχομεν οὔτε πιστεύειν.]

88 Κορυδαλλὸς ἦν τις ἐν χλόῃ νεοσσεύων,
ὁ τῷ χαραδριῷ πρὸς τὸν ὄρθρον ἀντᾴδων.
καὶ παῖδας εἶχε λῃίου κόμῃ θρέψας
λοφῶντας ἤδη καὶ πτεροῖσιν ἀκμαίους.
ὁ δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης ἐποπτεύων
ὡς ξανθὸν εἶδε τὸ θέρος, εἶπε „νῦν ὥρη
πάντας καλεῖν μοι τοὺς φίλους, ἵν' ἀμήσω."
καί τις ⟨δὲ⟩ κορυδοῦ τῶν λοφηφόρων παίδων
ἤκουσεν αὐτοῦ, τῷ τε πατρὶ μηνύει,
σκοπεῖν κελεύων ποῦ σφέας μεταστήσει.

87, 6 e = 60, 5. 66, 4 ‖ 88, 4 e cf. 19, 5

87, 4 χὠ A, corr. m. rec. | in A δ' ante εἶπε add. m. rec. | 5 δάκνειες A, corr. m. rec. ‖ [6. 7] Lm ‖ 6 οὕτως A m. pr., οὗτός m. r. | ἀνοις A

88 V 217 Fur. 379. Kn p. 681; 3—4, 11[a]. 18—19 Suid., Avian. XXI; cf. Enn. apud Gell. II 29, FPR. p. 120 Bähr. ‖ 1 Κορύδαλλος A m. pr., -ὸς rec. ut 72, 20 coll. v. 17; χαραδρεὸς V aperto errore, cf. Suid. ad 3 sq., Gell. ‖ [2] Rth temere | 2 ὁ Lm, ὃς AV, καὶ Spp ex 3 | τὸ χαραδραίωι A. κορυδαλλῶ V | [τὸν] Eb, possis χαραδριῷ τε; cf. Theocr. X 50 | ὃς — ἀντᾴδει Hartung ‖ 2. 3 περὶ κορυδαλοῦ φησι Suid. s. λόφος ‖ 3 καὶ AVS, ὃς Spp ex v. 2 | εἶχε om. V κόμαις V. cf. 3, 4 | 6 ξηρὸν A, ἀνθηρὸν ὂν om. εἶδε V, corr. Eb (= ξανθὸν, supraser. ηρ); Avian. 21, 2 *flava seges*, cf. Soph. fr. 598, 4 Nck[2]; εἶδ' ὂν Kn. ἤδη Bgk ‖ Post 6 lacuna? cf. Suid. ad v. 11, Avian. 21, 4 *vicinam . . petebat opem* (Cr p. 204[1] ‖ 7 μοι A, με V ‖ 8 τις κοροιδοῦ A, τις κορυδοῦ V, δὲ add. Eb, τις κορυδαλλοῦ Hm Lm λοφηφόρων etiam V | πέδων, supraser. αι m. pr. ut videtur A | 9 ἤκουσεν ut V ita A teste Rth Eb

ὃ δ' εἶπεν „οὔπω καιρός ἐστι νῦν φεύγειν.
ὃς γὰρ φίλοις πέποιθεν, οὐκ ἄγαν σπεύδει.“
ὡς δ' αὖτις ἦλθεν, ἡλίου δ' ὑπ' ἀκτίνων
f. 29b ἤδη ῥέοντα τὸν στάχυν θεωρήσας
μισθὸν μὲν ἀμητῆρσιν αὔριον πέμπειν,
μισθὸν δ' ἔταξε δραγματηφόροις δώσειν,
κορυδαλλὸς εἶπε παισὶ νηπίοις „ὥρη
νῦν ἐστὶν ὄντως, παῖδες, ἐκ τόπων φεύγειν,
ὅτ' αὐτὸς ἀμᾷ κοὐ φίλοισι πιστεύει.“

[Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι τῶν οἰκείων, ὅση δύναμις, καὶ μὴ καταφρονεῖν ταῖς τῶν φίλων συνδρομαῖς.]

89 Λύκος ποτ' ἄρνα πεπλανημένον ποίμνης
ἰδὼν βίῃ μὲν οὐκ ἐπῆλθεν ἁρπάξων,
ἔγκλημα δ' ἔχθρης εὐπρόσωπον ἐζήτει.
„σύ τοί με πέρυσι μικρὸς ὢν ἐβλασφήμεις.“

88, 11i = 83, 4 | 12i cf. 43, 5 | 16ie = 94, 2 | 17e = 6

88, 11 νῦν φεύγειν A, τοῦ φ. V; ἀλλύειν RthCr coll. 42, 8 ex Suid. (Zon.) s. ἠΐων· ἀχύρων· . . . καὶ Βάβριος οὔπω [δὲ add. deteriores] καιρός ἐστιν ἤϊα λύειν, ubi ἀλλύειν (cf. ἀλλύουσα sim.)
ἢ φεύγειν
ci. Toup (in archetypo fuerit ἐστιν ἀλλυειν, cf. 25, 5, possis ἤϊ' ἀρτύειν), sed cf. ad v. 6 ὃς τοῖς V ‖ 13 : ὡσ A | „αὖθις — 16 δώσειν“ (aviculae) Lm | ὡς A, ὡς δ' V | αὖθις ἐλθὼν ἡλίου θ' V ‖ 15 ἀμηντῆρσιν A, ἀμητορσιν V, corr. Blomfield | πέμπειν V (-ψειν Cor.), δώσειν A ‖ 16 om. A, μισθὸν δὲ πᾶσι δραγματοφόροις (cf. λοφηφ. v. 8) δώσειν ἔλεγε V, δ' ἔταξε Cr coll. 94, 2. 3, δ' ἔφασκε Piccolos p. 277 (Eb) ‖ 17 εἶπε κορυδαλλὸς A, transp. Eb, εἶπε κορυδὸς V | παισὶ A, πᾶσι V | ὥρη ex v. 18 Lm, ὄντως A, οὕτως V, cf. prol. ‖ 18 ἐστὶν ὄντως Suid. s. ἀμᾶν, ἐστιν ὥρη AV | ἐκ τόπων S, ἀλλαχοῦ AV | ἀμᾷ Suid. s. v., αὐτῶι AV, αὐτῷ Bss ‖ 19 καὶ οὐ A, corr. m. r. | φίλοισιν etiam V | πιστεύειν V ‖ Epim. ⟨θαρροῦντας⟩ ταῖς τῶν Fur.; τὰς — συνδρομάς? | ἀρχὴ τοῦ λ m. 2 in marg.

89 B 83 P[1] 53, F 101; tetr. I 33; Basil. ep. 189 ‖ 2 βία A 3 ἔχθρας A ‖ 4 σὺ τί με A, corr. NckHl, σὺ δή με Bgk, cf. proleg. p. XX[2]

„ἐγώ σε πέρυσιν, ὅς ⟨γ'⟩ ἐπ' ἔτος ἐγεννήθην;“
„οὔκουν σὺ τὴν ἄρουραν ἣν ἔχω κείρεις;“
„οὔπω τι χλωρὸν ἔφαγον, οὐδ' ἐβοσκήθην.“
„οὐδ' ἆρα πηγῆς ἐκπέπωκας ἧς πίνω;“
„θηλὴ μεθύσκει μέχρι νῦν με μητρῴη.“
τότε δὴ τὸν ἄρνα συλλαβών τε καὶ τρώγων
„ἀλλ' οὐκ ἄδειπνον“ εἶπε „τὸν λύκον θήσεις,
κἂν εὐχερῶς μου πᾶσαν αἰτίην λύσῃς.“

[Ὅτι τοὺς φύσει πονηροὺς καὶ ἀδίκους οὐδ' εὔλογος ἀπολογία πείθει.]

f. 30a
90 Λέων ἐλύσσα. τὸν δὲ νεβρὸς ἐξ ὕλης
ἰδὼν ἔφησεν „ἡμέων ταλαιπώρων·
τί γὰρ μεμηνὼς οὗτος οὐχὶ ποιήσει,
ὃς ἦν φορητὸς οὐδὲ σωφρονῶν ἡμῖν;“

[Πρὸς ἄνδρα φύσει ὀργίλον καὶ αἱμοβόρον ἐξουσίαν ἀρχῆς κατὰ τῶν ὑπηκόων λαμβάνοντα.]

91 Λέοντα φεύγων ταῦρος εἰς ἐρημαίην
σπήλυγγα κατέδυ ποιμένων ὀρειφοίτων,
ὅπου τράγος τις χωρὶς αἰπόλου μείνας

89, 10 me cf. 27, 1 ‖ 90, 1 e = 45, 7. 76, 6 ‖ 91, 2 e = 95, 25

89, 5 ἐγὼ οὐ περυσινὸς A (AhRth), ἐ. σε πέρυσιν ὅς γ' Hl (γε c. relat. 50, 17) adstipulante P[1] B πῶς ἐγὼ πέρυσιν, ὅς ἐν τούτῳ ἐγ. τῷ χρόνῳ (= anno); possis ἐγὼ οὔ σε κτλ.; post οὐ περυσινός LmGbRth εἴμ', ὡς vel οὐκ add. | ἐγεννήθην A ν m. pr. | 6 οὐκοῦν A, corr. Bss | ἐγώ? Schnw ‖ 8 πηγὴν ἐκπέποκας ἣν π. A, ἐκ τῆς πηγῆς ἐξ add. B; ἧς (ἐγὼ add. P[1]) πίνω, πίνεις (πινν- P[1]) BP[1]: num πηγῆς ἐκ πέπωκας? cf. 95, 2; ἧς correxerat M. Schmidt ‖ 9 μητρώια A ‖ 12 μοι? | αἰτίαν A
90 V 88 (p. 675 Kn), B 74 tetrast. I 38; cf. paroemiogr. s. ὁ νεβρός; Cyd. PLGr. III p. 565 ‖ 4 ἡμῖν A
91 T[ab.] 7 IV[vo] p. 237, B 72 P[1] 46, Av. 13; tetr. I 32, cf. Dosith. 14 p. 34 ‖ ενσπηλυγγα Tab., εἰς σπήλαιον ἔδυ B, εἰσῆλθεν εἰς σπ. P[1] ‖ 3. 4 τράγος δὲ τοῦτον τοῖς κέρ.

τὸν ταῦρον ἐμβὰς τοῖς κέρασιν ἐξώθει.
ὃ δ' εἶπεν „οὐ σέ, τὸν λέοντα δ' ἐκκλίνων
ἀνέξομαί σου μικρὰ τῆς ἐπηρείης·
ἐπεὶ παρελθέτω με, καὶ τότε γνώσῃ
πόσον τράγου μεταξὺ καὶ πόσον ταύρου.“

[*Πρὸς τοὺς τοῖς δυνατωτέροις ἐπεμβαίνοντας δι' ἐπικειμένην αὐτοῖς συμφοράν.*]

92 *Λέοντά τις κυνηγὸς οὐχὶ τολμήεις*
ἴχνευεν ὀρέων ἐν βαθυσκίοις ὕλαις·
δρυτόμῳ δὲ μακρῆς ἐγγὺς ἐντυχὼν πεύκης
„ὦ πρός σε νυμφῶν“ εἶπεν, „ἆρα γινώσκεις
ἴχνη λέοντος, ὅστις ὧδε φωλεύει;“
f. 30b *κἀκεῖνος εἶπεν „ἀλλὰ σὺν θεῷ βαίνεις·*
αὐτὸν γὰρ ἤδη τὸν λέοντά σοι δείξω.“
ὃ δ' ὠχριήσας γομφίους τε συγκρούων
„μή μοι χαρίζου“ φησί „πλεῖον οὗ χρῄζω.
τὸ δ' ἴχνος εἰπέ· τὸν λέοντα μὴ δείξῃς.“

[*Ὁ μῦθος ἐλέγχει ἐκείνους τοὺς λόγοις ⟨μὲν⟩ ἀνδρείους ἐπιδεικνυμένους, ἔργοις δὲ ἀνικάνους ἀποφαινομένους.*]

92, 6i = 75, 13 | 9i = 124, 19

ἐξώθει B ‖ 3 *χωρὶς* A, *εκτος* T ‖ 4 *ἐμβάντα* A; *εκβας* T, *ἐμβὰς* (cf. epim.) Bgk, = *aggressus? ἄντα* Eb Rth ‖ 5 *δ' ἐξωθῶ* in marg. *ἐκκλίνω* A m. pr., *φοβοῦμαι* B P¹, *ἐκφεύγω* Tab.; *ἐκκλίνων* Bgk, *δειμαίνων* Ah: num *ὀκνείων*? ‖ 6 om. B T, del. Hesseling ‖ 7 sq. cf. Cr p. 180 ‖ 7 *με* om. B P¹ ‖ 8 *τίς ἡ δύναμις ταύρου καὶ τράγου* B P¹ ‖ Epim. *δυνατοτέροις* A *ἐπεμβαίνοντας*, *ντ* ex corr. m. pr. | Aliud epimythium in P¹ B (prom.): *ὅτι πολλάκις καὶ δυνατοὺς ἄνδρας αἱ συμφοραὶ ταπεινοῦσι τοῦ ἐξ εὐτελῶν καὶ δειλῶν* (*δηλῶν* P¹) *ὑπομένειν αἰκίας.*

92 B 79 P¹ 49, tetr. I 26; 8. 9 Suid.; e proverbio, cf. Cr p. 213
2 *βαθυσκίαις*, *ο* m. pr. A ‖ 3 *μακρᾶς* A ‖ 4 *ὦ πρὸς σὲ* A, corr. Lm | *ἄρα* A, corr. m. r. ‖ 8. 9 Suid. s. *γομφίους* ‖ 8 *ὠχριάσας* A, *ὠχριήσας* S *συγκρούων* A, *συγκρούσας* S ‖ 9 *φησὶν*, *ν* er. A | Epim. *ἀν-*

93 *Λύκων παρῆσαν ἄγγελοί ποτ' εἰς ποίμνην*
ὅρκους φέροντες καὶ βέβαιον εἰρήνην,
ἐφ' ᾧ λάβωσι τοὺς κύνας πρὸς αἰκίην,
δι' οὓς μάχονται καὶ κοτοῦσιν ἀλλήλοις.
μωρὴ δὲ ποίμνη καὶ τὰ πάντα βληχώδης
πέμπειν ἔμελλεν. ἀλλά τις γέρων ἤδη
κριὸς βαθείῃ φρικὶ μαλλὸν ὀρθώσας
„καινῆς γε ταύτης“ εἶπε „τῆς μεσιτείης.
ἀφύλακτος ὑμῖν πῶς ἐγὼ συνοικήσω,
δι' οὓς νέμεσθαι μηδὲ νῦν ἀκινδύνως
ἔξεστι, καίτοι τῶν κυνῶν με τηρούντων;“

[*Οὐδαμῶς ἀκαταλλάκτοις ἐχθροῖς πιστεύειν δεῖ, ὅταν σε τῆς*
31a *οἰκείας βούλωνται ἀμελεῖν σωτηρίας, κἂν ὅρκοις τυχὸν τὴν εἰρήνην λαλῶσιν.*]

94 *Λύκῳ ποτ' ὀστοῦν φάρυγος ἐντὸς ἠρείσθη·*
ἐρῳδιῷ δὲ μισθὸν ἄξιον δώσειν

94, 2e sq. cf. 88, 15

δρίους A m. pr., corr. m. r. | [*ἐκείνους*] Bss, qui duorum versuum vestigia deprehendit quorum prior exierit in *ἀνδρείους*, posterior in *ὄντας* (pro *ἀποφ.*); eosdem versus alia ratione transscripsit P¹ (epim.) B (prom.) *ὅτι τοὺς θρασεῖς καὶ δειλοὺς ὁ μῦθος* (*λόγος* P¹) *ἐλέγχει, τοὺς τολμηροὺς ἐν τοῖς λόγοις μόνοις* (*μ.* om. B) *καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἔργοις.*

93 B 80 P¹ 50, myth. p. 216; 5—6 i Suid.; cf. Aphth. 21 (Nicol. 5 Rhet. I p. 267 W) ‖ 5 *μωρὰ δὲ ποίμνη* A, *μωρὸς δὲ ποιμὴν* S, *τὰ μωρὰ δὲ πρόβατα* B, cf. Cr p. 198 | *παντ' ἀβληχρώδης*, spirit. acc. apostr. m. rec. A, *πάντα βληχώδης* Suid. s. v. *βλ.*, qui bene explicat *πρόβασι τὸν νοῦν ὅμοιος*, cf. 16, 6 ‖ 7 *μᾶλλον* A, corr. Minas | *φριμι* A m. pr., corr. m. rec. ‖ 9 *ἀφυλάκτοις* A m. pr., corr. m. rec. sed antiqua | *ἡμῖν*, *ῡ* m. pr. A ‖ Epim. versuum politicorum vestigia obs. Eb | *ἀμελεῖν*, *ν* ex *σ* m. pr. A | *σριας* A

94 B 84, A^c 144, F 94, Aphth. 23; tetr. I 30; 6e—8 Suid.; cf. paroem. s. *ἐκ λύκου* ‖ 1 *φάργγγος* A, corr. Bss

ἔταξε, τὸν τράχηλον εἰ καθιμήσας
ἀνελκύσειε καὶ πόνων ἄκος δοίη.
ὃ δ' ἑλκύσας τὸν μισθὸν εὐθέως ᾔτει.
κἀκεῖνος αὐτῷ, καρχαρόν τι μειδήσας,
„σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ" φησί „τῶν ἰατρείων
κεφαλὴν λυκείου στόματος ἐξελεῖν σῴην."
[*κακοῖς βοηθῶν μισθὸν ἀγαθὸν οὐ λήψῃ,*
ἀλλ' ἀρκέσει σοι μή τι ⟨καὶ⟩ κακὸν πάσχειν.

Ὅτι πονηρὸς ἀνὴρ εὖ πάσχων εἰς ἀντιδόσεως λόγον ποιεῖται καὶ τὸ μὴ μόνον βλάψαι.]

95 *Λέων νοσήσας ἐν φάραγγι πετραίῃ*
ἔκειτο νωθρὰ γυῖα γῆς ἐφαπλώσας,
φίλην δ' ἀλώπεκ' εἶχεν ᾗ προσωμίλει.
ταύτῃ ποτ' εἶπεν „εἰ θέλεις με σὺ ζῴειν —
πεινῶ γὰρ ἐλάφου τῆς ὑπ' ἀγρίαις πεύκαις
κεῖνον τὸν ὑλήεντα δρυμὸν οἰκούσης,
καὶ νῦν διώκειν ἔλαφον οὐκέτ' ἰσχύω·
σὺ δ' ἢν θελήσῃς, χεῖρας εἰς ἐμὰς ἥξει

94, 5e cf. 130, 4 ‖ **95,** 3 = 106, 9 sq. | 3e = 7, 4. 12, 6 (106, 9) | 5me cf. 10

94, 3 *ἔφασκε* Fx | *καθειμήσας* A, corr. Bss ‖ 5 *εὐθέως* om. paraphr. ‖ 6 *καὶ κάρχ.* — 8 *σώαν* Suid. s. v. *καρχαρόδους* ‖ 7 *τῶν ἰατρείων* A, *τῆς ἰατρείας* suprascr. m. rec., Minae ut videtur; *τῶν ἰατρειῶν* S, *φησίν „ἀντ' ἰατρείων* Fx, vix recte ‖ 8 *λ. φάρυγγος* (*-υγος* Küster) S, *στόματος* ABF, quod praetuli, cf. *ἐκ λύκου στόματος* prov. Zenob. volg. III 48, Long. I 22 | *σώαν* S ‖ 10 *τι ⟨καὶ⟩* Nck Eb, *τῶν* suprascr., *κακὸν* in *κακῶν* mutavit m. rec. | *πάσχειν* Bss, *πάθοις* A, sed haud scio an admiserit *ᾰ̄* ‖ Epim. *μόνον τὸ μὴ* Eb; versuum pellucent vestigia

95 B 75, V Fur. 356 (om. 39—84); 87. 88. 90—92i. 93. 94 Suid.; myth. p. 216 sq., cf. Av. 30 ‖ 2 *ἐφ' ἁπλ.* Hartung, *ἐφ' ἁ.?* Eb, cf. 89, 8 ‖ 3 *ἀλώπηκ'* A m. pr., corr. m. r. | *ἢι* A ‖ 5 de B* cf. prol. ‖ 8 *ἂν* A | *εἰς χεῖρας* A, em Bss. an *θέλῃς* *εἰς χεῖρα τὴν ἐμήν?*

f. 81v λόγοισι θηρευθεῖσα σοῖς μελιγλώσσοις.“
ἀπῆλθε κερδώ, τὴν δ' ὑπ' ἀγρίαις ὕλαις
σκιρτῶσαν εὗρε μαλθακῆς ὑπὲρ ποίης.
προσέκυσε δ' αὐτὴν πρῶτον, εἶτα καὶ χαίρειν
προσεῖπε, χρηστῶν τ' ἄγγελος λόγων ἥκειν.
„ὁ λέων“ ἔφασκεν „οἶσθας, ἔστι μοι γείτων,
ἔχει δὲ φαύλως, κἀγγύς ἐστι τοῦ θνῄσκειν.
τίς οὖν μετ' αὐτὸν θηρίων τυραννήσει,
διεσκοπεῖτο· 'σῦς μέν ἐστιν ἀγνώμων,
ἄρκτος δὲ νωθής, πάρδαλις δὲ θυμώδης,
τίγρις δ' ἀλαζὼν καὶ τὸ πᾶν ἐρημαίη.
ἔλαφον τυραννεῖν ἀξιωτάτην κρίνω·
γαύρη μὲν εἶδος, πολλὰ δ' εἰς ἔτη ζῴει,
κέρας δὲ φοβερὸν πᾶσιν ἑρπετοῖς φύει,
δένδροις ὅμοιον, κοὐχ ὁποῖα τῶν ταύρων.'
τί σοι λέγω τὰ πολλά; πλὴν ἐκυρώθης,
μέλλεις τ' ἀνάσσειν θηρίων ὀρειφοίτων.
τότ' ἂν γένοιτο τῆς ἀλώπεκος μνήμη,
δέσποινα, τῆς σοι τοῦτο πρῶτον εἰπούσης.

95, 14e cf. 62, 3 | 15 me = 103, 16. 107, 2 | 16 me = 82,5 | 17e = 101, 2. 119, 7. 128, 3 | 18e = 102, 1 | 25e = 91, 2. 106, 3

95, 10 ὕλαις A(BV), πεύκαις Fx; δ' ἐν? Cr p. 177, cf. ἐν ταῖς ὕ. BV ‖ 11 μαλακῆς A, em. Bss ‖ 12 ἔσκυε A, προσπαίσασα B; προσέκυσε Bgk, ἔκυσσε Lm ‖ 14 οἶσθας[β] ἔφασκεν[α] ἔστι[γ], m. r. supra scr. α β γ et corr. οἶδας, quod praebent etiam paraphr., cf. Herond. II 55 | σοι B ‖ 15 κἀγγὺς ipse A | θνήισκειν A ut solet ‖ 16 μεθ' αὐτὸν F ‖ 18 ἄρκος B | νωθρὸς B, νωθρὰ V ‖ vv. 17 sqq. 'σῦς μὲν κτλ. cum Spp (*Gött. gel. Anz.* 1879, 1513) et B (ἔφη δὲ ὅτι) leoni tribui ‖ 20 κρίνει A, corr. Spp ‖ 22 φαίνει Nb ‖ 24 ἐκυρώθη? ‖ 26 ἂν A, αὖ SdEb, οὖν Lm ‖ 27 τοῦτο om. A m. pr. (BV), post εἰπούσης add. m. rec., post σοι transp. Minas: num σοι ⟨χρηστὰ⟩? cf. v. 13

ταῦτ' ἦλθον. ἀλλὰ χαῖρε, φιλτάτη. σπεύδω
πρὸς τὸν λέοντα, μὴ πάλιν με ζητήσῃ —
f. 32a *χρῆται γὰρ ἡμῖν εἰς ἅπαντα συμβούλοις —·*
δοκῶ δὲ καὶ σέ, τέκνον, εἴ τι τῆς γραίης
κεφαλῆς ἀκούεις. ἔπρεπέ σοι παρεδρεύειν
ἐλθοῦσαν αὐτῷ καὶ πονοῦντα θαρσύνειν.
τὰ μικρὰ πείθει τοὺς ἐν ἐσχάταις ὥραις·
ψυχαὶ δ' ἐν ὀφθαλμοῖσι τῶν τελευτώντων."
ὣς εἶπε κερδώ. τῆς δ' ὁ νοῦς ἐχαυνώθη
λόγοισι ποιητοῖσιν, ἦλθε δ' εἰς κοίλην
σπήλυγγα θηρός, καὶ τὸ μέλλον οὐκ ᾔδει.
λέων δ' ἀπ' εὐνῆς ἀσκόπως ἐφορμήσας
ὄνυξιν οὔατ' ἐσπάραξεν ἀκραίοις,
σπουδῇ διωχθείς· τὴν δὲ φύζα δειλαίην
θύρης κατιθὺς ἦγεν εἰς μέσας ὕλας.
κερδὼ δὲ χεῖρας ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις,
ἐπεὶ πόνος μάταιος ἐξανηλώθη.
κἀκεῖνος ἐστέναξε τὸ στόμα βρύχων
(ὁμοῦ γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λύπη),
πάλιν δὲ κερδὼ καθικέτευε φωνήσας
ἄλλον τιν' εὑρεῖν δεύτερον δόλον θήρης.
ἡ δ' εἶπε κινήσασα βυσσόθεν γνώμην·
„χαλεπὸν κελεύεις, ἀλλ' ὅμως ὑπουργήσω."

95, 36i cf. 131, 10 | 47i = 31, 16

95, 29 *πάλιν* ABV (cf. 61, 10), *πάλαι* Lm ‖ 32 *ἔπρεπέ σοι* A, *ἔπρεπεν* BgkEb, cf. 107, 4 sq. ‖ 35 cf. Cr MRh. XLVI 319 ‖ 36 *ὡς* A | *ἐτυφώθη* B, *ἐτυφλ.* V Fur. ‖ 38 in mg. *διὸ τιμώμεν* A m. 3 ‖ 39—84 om. V ‖ 40 *οὖας* Bgk ‖ 43 *ἐκρότησεν* B Bgk, *δ' ἐπεκρότησε χεῖρας* Eb ‖ 45 *ἐστέναξε* etiam A ‖ 47 *κερδοῦν ἱκέτευε* Mk, cf. 111, 6 ‖ 50 *ἀλλ' ὅμως* B, *ὅμως* om. A, sed supra versum post *κελεύεις* m. r. atram. nigr. obductum *αὖθις*, ubi quid primo fuerit incertum; ⟨*ἔργον*⟩, *ἀλλ'* Nck, ⟨*δέσποτ'*⟩ Eb

f. 32v καὶ δὴ κατ' ἴχνος ὡς σοφὴ κύων ᾔει.
πλέκουσα τέχνας καὶ πανουργίας πάσας.
ἀεὶ δ' ἕκαστον ποιμένων ἐπηρώτα
μή πού τις ἔλαφος ᾑματωμένη φεύγει.
τὴν δ' ὥς τις εἶδε, δεικνύων ἂν ὡδήγει,
ἕως ποθ' εὗρεν ἐν κατασκίῳ χώρῳ
δρόμων ἀναψύχουσαν. ἣ δ' ἀναιδείης
ὀφρὺν ἔχουσα καὶ μέτωπον εἱστήκει.
ἐλάφου δὲ φρὶξ ἐπέσχε νῶτα καὶ κνήμας,
χολὴ δ' ἐπέζει καρδίην, ἔφη δ' οὕτως·
[σὺ νῦν διώκεις πανταχοῦ με καὶ φεύγω.]
„ἀλλ' ὦ στύγημα, νῦν μὲν οὐχὶ χαιρήσεις,
ἤν μοι προσέλθῃς καὶ γρύσαι τι τολμήσῃς.
ἄλλους ἀλωπέκιζε τοὺς ἀπειρήτους,
ἄλλους δὲ βασιλεῖς αἱρέτιζε καὶ ποίει."
τῆς δ' οὐκ ἐτρέφθη θυμός, ἀλλ' ὑποβλήδην
„οὕτως ἀγεννής" φησί „καὶ φόβου πλήρης
πέφυκας; οὕτω τοὺς φίλους ὑποπτεύεις;

95, 52 m e cf. 57, 2 | 53 e = 50, 7. 103, 12 | 54 i e = 50, 8 | 55 e = 11, 5 | 60 m e = 131, 10 | 63 i cf. 7, 5 | 67 e = 1, 3 | 68 e = 97, 4

95, 55 *εἶδεν*, *ν* del. A | *ἀνωδήγει* A, corr. Db ‖ 57 *ἡ δ'* A m. pr. | *'Αναιδείης*? cf. paroem. s. *θεός* ‖ 59 *ἐπέσχεν ὦτα* A, corr. Mk ‖ 60 *χολὴ* A (Rth), *χολῇ* Db | 61 om. B, del. Db; interpol. propter v. *ἀλλ'*, cf. 64, 8 | *μ' ὅποι φεύγω* Hm, num *κεί*? ‖ 62 *οὔτι* Cobet | *ἀλλὰ οὐκέτι χειρώσῃ με· εἰ δὲ καὶ πλησιάσεις μοι, οὐ ζήσεις ἔτι* B ‖ 63 *ἢν* ipse A | *καὶ γρῦξαί τι* A, idem legerit etiam Suid. s. v.; corr. Eb Rth coll. *συρίσαντος* 114, 4; *καί τι γρῦ σὺ* Schm, num *χανεῖν τι* (cf. 116, 10; Eurip. Herc. 250, Soph. Ai. 1227, Callim. h. II 24)? | *τολμήσεισ*, in mg. m. pr. *ῃι*, quod del. m. r. ‖ 64 *ἄλλοις ἀ. τοῖς ἀπειρήτοις* A, *ἄλλους ἀ. τοὺς ἀπείρους* B; accus. commendaverat Cobet ‖ 65 *ὑπερέθιζε* A, corr. Cobet (cf. 61, 5); num etiam *ποιῆσαι* vel *ποιήσειν*? *ἄ. ποίει βασιλεῖς καὶ ἐρέθιζε* B, qui locum per hyperbaton explicasse videtur; coll. v. 71 *πατὴρ* conicias *κἀσποίει* ‖ 66 *ἐτέρφθη* A, corr. Bgk

ὁ μὲν λέων σοι συμφέροντα βουλεύσων
μέλλων τ᾽ ἐγείρειν τῆς πάροιθε νωθείης
ἔψαυσεν ὠτός, ὡς πατὴρ ἀποθνήσκων·
ἔμελλε γάρ σοι πᾶσαν ἐντολὴν δώσειν,
ἀρχὴν τοσαύτην πῶς λαβοῦσα τηρήσεις·
f. 33a *σὺ δ᾽ οὐχ ὑπέστης κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου,*
βίῃ δ᾽ ἀποσπασθεῖσα μᾶλλον ἐτρώθης.
καὶ νῦν ἐκεῖνος πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται·
λίην ἄπιστον πειράσας σε καὶ κούφην
βασιλῆά φησι τὸν λύκον καταστήσειν.
οἴμοι πονηροῦ δεσπότου. τί ποιήσω;
ἅπασιν ἡμῖν αἰτίη κακῶν γίνῃ.
ἀλλ᾽ ἐλθέ καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι γενναίη,
μηδ᾽ ἐπτόησο, πρόβατον οἷον ἐκ ποίμνης.
ὄμνυμι γάρ σοι φύλλα πάντα καὶ κρήνας,
οὕτω γένοιτο σοὶ μόνῃ με δουλεύειν,
ὡς οὐδὲν ὁ λέων ἐχθρός, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ εὐνοίης
τίθησι πάντων κυρίην σε τῶν ζῴων.“
τοιαῦτα κωτίλλουσα τὴν ἀχαιίνην
ἔπεισεν ἐλθεῖν δὶς τὸν αὐτὸν εἰς ᾅδην.

95, 71 e = 98, 17 | 74 e = 75, 1. 103, 7 | 79 f. cf. 90, 2 | 81 i = 12, 11 | 82 e = 93, 1 | 85 m = 97, 10 | e = 35, 3

95, 69 *βουλεύων* A, corr. Nck ‖ 70. 75 om. B ‖ 70 *πάροιθε* A, *-εν* m. r. | fol. 33a in mg. sup. m. r. *ὦ χριστὲ μου βοήθει ⸢ωϊ τῶ σῶ δούλω μαρκω* ‖ 74 *σὺ δὲ οὐδὲ* B ‖ 76 interp. Cr | *πλέον* A, *πλεῖον* B ‖ 77. 80 neglexit B ‖ 77 *λίαν* A m. pr., corr. m. r. | *βασιλέα δέ* A, coll. *οὐρήεσσιν* 129, 23 sim. corr. Cr p. 216²; *βασιλῆ δὲ* Fx ceterique ‖ 79 *οἴμοι πονηρὸν δεσπότην* B ‖ 81 *γενναία* A ‖ 82 *μήδ᾽* A ‖ 84 *μόνη* ABV, corr. Fur, *μόνην* Bss ‖ 85 *ἐχθρὸν ὁ λέων* A (Rth!), corr. Sd, *ἐ. οἶδεν* Lm ‖ 86 *κυρίαν* A ‖ 86 om. BV ‖ 87 *κωτίλλουσα* Suid. s. v. *ἀχαιΐνη* et *κωτίλλω*, *κοτίλλουσα* A

ἐπεὶ δὲ λόχμης εἰς μυχὸν κατεκλείσθη,
λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην,
σάρκας λαφύσσων, μυελὸν ὀστέων πίνων
καὶ σπλάγχνα δάπτων· ἡ δ' ἀγωγὸς εἱστήκει
πεινῶσα θήρης, καρδίην δὲ νεβρείην
λάπτει πεσοῦσαν ἁρπάσασα λαθραίως,
καὶ τοῦτο κέρδος εἶχεν ὧν ἐκεκμήκει.
λέων δ' ἕκαστον ἐγκάτων ἀριθμήσας,
f. 33[b] *μόνην ἀπ' ἄλλων καρδίην ἐπεζήτει,*
καὶ πᾶσαν εὐνήν, πάντα δ' οἶκον ἠρεύνα.
κερδὼ δ' ἀπαιολῶσα τῆς ἀληθείης
„οὐκ εἶχε πάντως" φησί· „μὴ μάτην ζήτει.
ποίην δ' ἔμελλε καρδίην ἔχειν, ἥτις
ἐκ δευτέρου λέοντος ἦλθεν εἰς οἴκους;"

[*Ὅτι τοὺς τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς μὴ σωφρονισθέντας εἰκότως ἄφυκτα κακὰ διαδέχεται· ἐν ᾧ καὶ ἔλεγχος κατὰ φιλοδόξων.*]

96 *Λύκος παρῄει θριγκόν, ἔνθεν ἐκκύψας*
ἀρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφήμως.

95, 97 e = 2, 2. 28, 3 | 98 m cf. 27, 6 | 101 e = 102, 11 | 102 i cf. pr. II 16 | m e = 45, 12 || **96,** 1 m e = 112, 5. 108, 24 (121, 1. 18, 9)

95, 90—92 *δάπτων* Suid. s. v. *πανθοίνην* || *παντοίην* A | 91 *σάρκας* A, *ἔγκατα* S B V || 92 *δάπτων* S s. v. et l. s., *λάπτων* A || 93 *θήρης* A, *κερδὼ* S s. v. *νεβρός*, *νεβρεία* || 94 *λάπτει* A S, *δάπτει* Fx, *κάπτει* Nb Cr || 97 *ἁπάντων* Eb, cf. Soph. Phil. 183 | *ἐπεζήτει* in rasura m. pr. || [101. 102] Rth, sed expressi sunt in paraphr. atque apud Avianum 30, 15 sq. | 101 *ποίαν* A

96 B 81 M 48 P[1] 51; F Fur. 75 (C 139); 1—3 Suid.; tetr. I 31 || 1 *παρει* (supra: *ηί*) A m. pr. | *τριγχὸν* Suid. s. v. | *ἐκκύψας* S, *ἐγκύψας* A || Post 2 versum excidisse suspicatus est Lm coll. tetrasticho, verum cum A faciunt B*F

κἀκεῖνος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων·
„ὁ τόπος μ' ἐλοιδόρησε· μὴ σὺ καυχήσῃ."
[ὁ μῦθος ὀρθῶς πᾶσι τοῦτο μηνύει,
μηδεὶς διὰ καιρὸν ἰσχύων τι γαυρούσθω.

Κατάλληλος ὁ μῦθος τοῖς διὰ περίστασιν καὶ τόπον κατὰ τύχην τῶν δυνατωτέρων κατεπαιρομένοις.]

97 *Λέων ποτ' ἐπεβούλευεν ἀγρίῳ ταύρῳ,*
καὶ προσποιηθεὶς μητρὶ τῶν θεῶν θύειν,
τὸν ταῦρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα.
κἀκεῖνος ἥξειν εἶπεν οὐχ ὑποπτεύσας.
ἐλθὼν δὲ καὶ στὰς ἐπὶ θύραις λεοντείοις
f. 31a *ὡς εἶδε θερμοῦ πολλὰ χαλκία πλήρη,*
σφαγίδας, μαχαίρας βουδόρους νεοσμήκτους,
πρὸς τῇ θύρῃ δὲ μηδέν, ἀλλὰ δεσμώτην
ἀλεκτορίσκον, ᾤχετ' εἰς ὄρος φεύγων.
ἐμέμφεθ' ὁ λέων ὕστερον συναντήσας.

96, 3i = 75, 13 ‖ 97, 3me = 42, 3 | 4 cf. 95, 68 | 5 cf. 30, 8 | 8i = 129, 8 | 9i = 124, 12 | 9e = 4, 3

96, 3 Suid. s. *τριγχός* et *πρίων* ‖ Epim. *τρόπον* A, *τόπον* Bss | *κατεπαιρομένοις* ex *-όμενος* A m. pr. | Aliud epimythium (e vv. 5 sq. fictum?) in BMP[1]

97 F 92 (Au 141) Tab. cer. fab. 4 IIIvo, cf. Cr Philol. LIII 235 ‖ 1 *ποτ'* A, om. F, *τις* T ‖ 2 *προσποιηθεὶς*, *ωτ* m. rec. A | *των* etiam T, *τῇ* Lm ‖ 4 sqq. ex parte laceri in tab. ‖ 5 *θύρας λεοντείους* A, *θυ(ραις λε)οντιοις* T, unde correxi ‖ 6 *χαλκεῖα* A, corr. Db ‖ 7 om. tab. | *σφραγίδας*, *ρ* del. A | *μαχαίρας*, Hl ‖ 8 *θύρα δὲ* A, *δε θυ-α* T | *ἀλλ' ἢ* A, corr. Schnw, num *ἄλλ' ἢ*? verum *μηδεναλλαδεσμωτ* . . . in tabula legere sibi visus est Hesseling | notae galli et leonis inimicitiae ‖ 9 *σ)τραφισωχετοευθυσεισο(ροσφ)ευγειν* T aperta interpolatione ‖ 10 *οδεμεμφετοαυτ(ον* T

ὃ δ' „ἦλθον" εἶπε „καὶ τὸ σύμβολον δώσω·
οὐκ ἦν ὅμοιον τὸ θύμα τῷ μαγειρείῳ."

[Ὁ μῦθος ἡμᾶς ὑπομιμνήσκει, τὸ ἐπιὸν πάντως δεινὸν προορῶντας, μηδαμῶς ἀμελεῖν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας.]

98 *Λέων ἁλοὺς ἔρωτι παιδὸς ὡραίης*
παρὰ πατρὸς ἐμνήστευε. τῷ δ' ὁ πρεσβύτης
οὐδέν τι δύσνουν οὐδ' ὕπουλον ἐμφήνας
„δίδωμι γῆμαι" φησί, „καὶ διδοὺς χαίρω·
τίς οὐ δυνάστῃ καὶ λέοντι κηδεύσει;
φρένες δὲ δειλαὶ παρθένων τε καὶ παίδων·
σὺ δ' ἡλίκους μὲν ὄνυχας, ἡλίκους δ' ἥμιν
φέρεις ὀδόντας, τίς κόρη σε τολμήσει
ἀφόβως περιλαβεῖν; τίς δ' ἰδοῦσα μὴ κλαύσῃ;
πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον εἰ γάμου χρήζεις,
μηδ' ἄγριος θὴρ ἀλλὰ νυμφίος γίνου."
ὃ δὲ πτερωθεὶς τῇ δόσει τε πιστεύσας
ἐξεῖλε τοὺς ὀδόντας, εἶθ' ὑπὸ σμίλης
f. 34b *ἀπωνυχίσθη, τῷ τε πενθερῷ δείξας*
τὴν παῖδ' ἀπῄτει. τὸν δ' ἕκαστος ἠλοία

97, 12e = 79, 1 ‖ 98, 2e = 22, 2. 50, 14 | 10i = 63, 12 14e = 136, 14 | 15 cf. 122, 13. 129, 20

97, 12 *φ̓μην ὅμοιον* (!) Rth, *οὐκ ἦν ἕτοιμον* Hch, sed cf. Macar. prov. VI 18, Cr Philol. l. s. p. 236 | *τὸ θῦμα* A, *τοθυματουμαγε* etiam T, *θῦμα* plerique; admisi quod sententiae aptius *τὸ θύμα*, ut *εὕρεμα* (pr. II 2) *ἔκθεμα* sim.

98 B 76 F 110 (A^u 138); cf. Diod. 19, 25, Georg. Rhet. gr. I p. 551 W. (Cr p. 187[1]) ‖ 1 *ὡραίας* A ‖ 7 *ἡμῖν* A ‖ 8 *φέρεις* | *φαίνεις* NbBgk ‖ 9 *περιβαλεῖν* Bss | *κλαύσῃ* m. pr. A, *η* in *ει* m. rec., cf. proleg. p. VI ‖ Post 10 versum excidisse suspicantur Bgk Hartung ‖ 11 *πῇ* vel *πῶς μὴ ἄ.* non scripsit ‖ 12 *ἐκπτερωθεὶς*? | cf. 4 ‖ A f. 34^b nescio quid in mg. sup. m. r., ut f. 16^b, 17^a

ῥοπάλῳ τις ἢ λίθῳ τις ἐκ χερὸς παίων.
ἔκειτο δ' ἀργὸς ὥσπερ ὗς ἀποθνήσκων,
γέροντος ἀνδρὸς ποικίλου τε τὴν γνώμην
σοφίῃ διδαχθεὶς ὡς ἄμικτον ἀνθρώποις
ἐρᾶν λεόντων ἢ λέοντας ἀνθρώπων.
[αὐτός τις αὑτὸν λανθάνει κακῶς δράσας,
ὧν οὐ πέφυκε μεταλαβεῖν ὅταν σπεύδῃ.]

99 (100) Λέοντι προσπτὰς αἰετῶν τις ἐζήτει
κοινωνὸς εἶναι. χὠ λέων „τί κωλύει;"
πρὸς αὐτὸν εἶπεν. „ἀλλ' ἐνέχυρον ⟨οὖν⟩ δώσεις
τὠκυπτέρῳ σου μὴ μεθιέναι πίστιν·
πῶς γὰρ φίλῳ σοι μὴ μένοντι πιστεύσω;"
[Ὁ μῦθος ἐκδιδάσκει μὴ τάχιστα πᾶσι πιστεύειν, καὶ μάλιστα τοῖς μήπω φίλοις.]

100 (99) Λύκῳ συνήντα πιμελὴς κύων λίην.
ὁ δ' αὐτὸν ἐξήταζε, ποῦ τραφεὶς οὕτως

98, 17i cf. 7, 9 | 17e = 95, 71 | 18 cf. 166, 7 ‖ **99,** 2e = 103, 18 | 3im = 104, 6

98, 16 τὶς A bis | λίθοισιν Piccolos | ἐκ χειρὸς A, corr. Lm, εὐχερῶς Gb, cf. 1, 9 ‖ 17 ἀποθνηίσκων A ‖ [18—20] Eb, om. F; ἔκειτο δὲ ὡς πρόβατον ταῖς ποικίλαις φρεσὶ τοῦ γέροντος ἀπατηθείς bene B, cf. Diod. Georg.; versibus ineptis 19. 20 exitum genuinum oppressum esse suspicor ‖ 18 δὲ Bgk ‖ 19 ἀθέμιτον SdlHp | ἀνοις A, ἀνθρώπους Bss ‖ 20 λέοντας ipse A: num λέουσιν? ‖ [21. 22] Lm ‖ 21 ἀυτὸν A

99 (100 Bss) V 90 (Kn. p. 675, Fur. 358), epim. Georg.; cf. Archiloch. fr. 86 Bgk ‖ 1 ἀετῶν V | τις om. V ‖ 2 χω V ‖ 3 ἀλλ' ἐνέχυρον AV, ⟨ἓν⟩ ἐ. Bt, ἐ. ἐνδώσεις Fx, ⟨ἐπ'⟩ ἐνεχύρῳ Rth, ἀλλά ⟨γ'⟩ ἐ. Eb, ἐ. ⟨οὐ⟩ Gb, ἐ. ⟨ἦ⟩ Hm, ⟨οὖν⟩ Cr, cf. Herond. VI 91; an ἐχέγγυον? cf. 58, 1 ‖ 4 τὰ ὠκύπτερά σου A, τὠκυπτέρωι σου V; τὠκυπτερόν σου AhLm, τὠκυπτέρω Rth, sed duali neque Babrius usus est neque Herondas | μη μεθεῖναι τὴν A, corr. Eb ‖ Epim. cf. Georg. Gnom. I p. 58

100 (99 Bss) cf. V Fur. 361; tetr. I 3; cf. Phaedr. III 7 ‖ 1 πημελὴς et λίαν A ‖ 2 ποὺτράφης A, corr. Minas

μέγας κύων ἐγένετο καὶ λίπους πλήρης.
„ἄνθρωπος“ εἶπε „δαψιλής με σιτεύει.“
„ὁ δέ σοι τράχηλος“ εἶπε „πῶς ἐλευκώθη;“
„κλοιῷ τέτριπται σάρκα τῷ σιδηρείῳ,
ὃν ὁ τροφεύς μοι περιτέθεικε χαλκεύσας.“
f. 35a *λύκος δ' ἐπ' αὐτῷ καγχάσας „ἐγὼ τοίνυν*
χαίρειν κελεύω“ φησί „τῇ τρυφῇ ταύτῃ,
δι' ἣν σίδηρος τὸν ἐμὸν αὐχένα τρίψει.“

[*Ὅτι αἰσχρὸν καὶ ἐπονείδιστον τὸ μικρᾶς ἡδονῆς χάριν δουλοπρεπῶς ζώειν φευκτέον ὁ μῦθος παραινεῖ.*]

101 *Λύκος τις ἁδρὸς ἐν λύκοις ἐγεννήθη,*
λέοντα δ' αὐτὸν ἐπεκάλουν· ὁ δ' ἀγνώμων
τὴν δόξαν οὐκ ἤνεγκε, τῶν δὲ συμφύλων
ἀποστατήσας τοῖς λέουσιν ὡμίλει.
κερδὼ δ' ἐπισκώπτουσα „μὴ φρενωθείην“
ἔφη „τοσοῦτον ὡς σὺ νῦν ἐτυφώθης·

100. 3e cf. 95. 67. 1, 3 | 7e = 104, 1 || **101.** 2e = 95. 17. 119, 7 | 4e = 12, 6 etc.

100, 5 *δὲ σοὶ* A m. pr., corr. m. r. | *πῶς εἶπεν* A, corr. Bss || 6 *σιδηρίωι* A || Epim. *τὸ* ipse A (Bgk): *ὃν τὸ* Eb *ζώην* A, corr. Bss; num in archetypo fuit *ζώειν*? *ζῆν* Eb | aut initium (usque ad *ἐπον.*) aut finem (*φευκτ. κτλ.*) del. Bgk *ζώειν* forma e versibus servata; possis: *αἰσχρὸν τὸ μικρᾶς ἡδονῆς χάριν ζώειν* | *δουλοπρεπῶς ⟨καὶ⟩ φευκτέον* . . .

101 V 97 (Kn p. 675, Fur. 360) || 2 *ἐκάλει* V || 3 *ἤνεγκεν* V et A olim, sed *ν* del. | *συμφίλων* V || 5 *φρενωθείη* A, *φρενωθείην* V, *μὴκφρενωθείην* Corais p. 440 Eb Gb, perperam, cf. Iulian. Caes. p. 314 B, Maccab. II 11, 4 *πεφρενωμένος δὲ ταῖς μυριάσι*

σὺ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐν λύκοις λέων φαίνῃ,
ἐν δ' αὖ λεόντων συγκρίσει λύκος γίνῃ."

[*Πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν κολάκων οὐκ ὀρθῇ κρίσει ἐπαινουμένους κἀντεῦθεν μέγα φρονοῦντας, ἔπειτα δὲ ἐλεγχομένους ἑαυτοὺς ἐπιγινώσκειν.*]

102 *Λέων τις ἐβασίλευεν οὐχὶ θυμώδης*
οὐδ' ὠμὸς οὐδὲ πάντα τῇ βίῃ χαίρων,
πρηῢς δὲ καὶ δίκαιος ὥς τις ἀνθρώπων.
ἐπὶ τῆς ἐκείνου φασί δὴ δυναστείης
f. 35b *τῶν ἀγρίων ἀγυρμὸς ἐγεγόνει ζῴων,*
δίκας τε δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ' ἀλλήλων.
τὰ ζῷα πάντα δ' ὡς ὑπέσχον εὐθύνας,
λύκος μὲν ἀρνί, πάρδαλις δ' ἐπ' αἰγάγρῳ,
ἐλάφῳ δὲ τίγρις, πάντα δ' εἶχεν εἰρήνην,
ὁ πτὼξ λαγωὸς εἶπεν „ἀλλ' ἐγὼ ταύτην
τὴν ἡμέρην ἀεί ποτ' ηὐχόμην, ἥτις
καὶ τοῖς βιαίοις φοβερὰ τἀσθενῆ θήσει."

[*Ἔπαινον ὁ μῦθος ἔχει κριτῇ πρᾴῳ καὶ λίαν δικαίῳ.*]

101, 7 sq. e = 54, 3 sq. ‖ **102,** 1 e = 95, 18 | 3 e = 2, 15. (106, 1) 125, 2 | 4 i = pr. I 6 | 6 e = 44, 5 | 11 e = 95, 101

101, 7 *ὡς* om. V | *γίνῃ* Nck ‖ 8 *εἰς — σύγκρισιν* V | *γίνῃ* A, *φαίνῃ* V Nck, cf. l. sim. ‖ Epim. *ὑπὸ τῶν* Bt Eb | *καὶ μέγα φρ.* V | *ἐπιγινώσκοντας* Spp

102 B 78, cf. Aristot. Pol. III 13, Antisth. fr. 52 W. Theocr. 24, 84 ‖ 3 *πρὸς δ' ἄρα καὶ* A m. pr., *ἄρα* m. r., *ἀλλὰ πρᾶος καὶ* B, *πρᾶος δὲ καὶ* Db, cf. pr. II 15 | *ὥσπερ ἄνθρωπος* B ‖ 4 *δ' ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας* B, *τῆς δ'* ? | *δυναστείας* A ‖ 6 *πρὸς ἄλληλα* B ‖ 7 *ὡς δ'* A, *δ' ὡς* Bgk Lm | *ὑπέσχεν* Eb ‖ 8 *δ' ἐπ'* A (Rth coll. Soph. O. R. 181 Σ 529), *δέ γ'* Lm ‖ 9 *δὲ* om. A, add. Bss ex B (Cor.) | extr. *κύων δὲ λαγωῷ* interpolatione B, cf. proleg. ‖ 11 *ἡμέραν* A | *ἀεί* A, *ἰδεῖν* Eb ex B (Cor.) *πολλὰ ηὐ. ἰδεῖν τὴν ἡ. τ.* ‖ 11 sq. *βλέψαι, ἢ τοῖς* Hl ‖ 12 *καὶ ταῖς* A | *τἀσθένη* A, *τὰ εὐτελῆ* B, corr. Bss

103 *Λέων ἐπ' ἄγρην οὐκέτι σθένων βαίνειν*
(πολλῷ γὰρ ἤδη τῷ χρόνῳ, γεγηράκει)
κοίλης ἔσω σπήλυγγος οἷά τις νούσῳ
κάμνων ἐβέβλητ' οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων,
φωνὴν βαρεῖαν προσποιητὰ λεπτύνων.
θηρῶν δ' ἐπ' αὐλὰς ἦλθεν ἄγγελος φήμη,
καὶ πάντες ἤλγουν ὡς λέοντος ἀρρώστου,
ἐπισκοπήσων δ' εἷς ἕκαστος εἰσῄει.
τούτους ἐφεξῆς λαμβάνων ἀμοχθήτως
κατήσθιεν, γῆρας δὲ λιπαρὸν ηὑρήκει.
σοφὴ δ' ἀλώπηξ ὑπενόησε, καὶ πόρρω
σταθεῖσα „βασιλεῦ, πῶς ἔχεις;" ἐπηρώτα.
κἀκεῖνος εἶπε „χαῖρε, φιλτάτη ζῴων.
f. 36a *τί δ' οὐ προσέρχῃ, μακρόθεν δέ με σκέπτῃ;*
δεῦρο, γλυκεῖα, καί με ποικίλοις μύθοις
παρηγόρησον ἐγγὺς ὄντα τῆς μοίρης."
„σῴζοιο" φησίν· „ἢν δ' ἄπειμι, συγγνώσῃ·

103, 2e = 46, 10 | 5m = 106, 17 | 7e = 75, 1. 95, 74 | 9e = 9, 2. 111, 7 | 10e. 11i cf. 105, 3 | 12m = 121, 2 | e = 95, 53 | 13i = 75, 13 etc. | e cf. 12, 7. 63, 4 | 16me cf. 95, 15. 107, 2

---

103 B 73, F 91, A[c] Cor. 137 (A[u] 140); tetr. II 2; 3. 4 Suid.; Dos. 6 p. 29, Tab. cer. 8; Synt. 37, Themist. XIII 174[c], Aphth. 8 (Nicol. p. 266); cf. Plato Alc. 123 A. || 3 *κοίλης ἔσω* A, *κοιώσω* vel *κοιάσω* Suid. s. *σπῆλυγξ* || 3. 4 *ὡς νόσῳ κάμνων ἔκειτο, δολίως οὐκ ἀληθῶς ἀ.* A, *οἷά τις νούσῳ κάμνων (καμὼν) ἐβέβλητ', οὐκ ἀληθὲς ἀ.* Suid. s. *σπῆλυγξ* et *ἆσθμα*; *οἷα κτλ.* ex Suida recepi ut requisitiora, cf. Herond. III 51; *δολίως* glossema? Litotes poetae tritissima, cf. 69, 2. 88, 12 etc. An *οἷά τις νούσῳ | βέβλητο δόλιον, οὐκ ἀ. ἀ.*? || 6 *ἐπάυλας* A, corr. Db | *ἀγγέλου* A, corr. Bss | *Φήμη*? || 10 *κατήσθιε* A | *τε* Bgk || 11 de Synt. cf. p. XXI || 13 *ζώων* A || 17 *ζώοιό* A, corr. Db; *ὑγίαινε* B | *εἰ* Bss Eb Rtb, soloecismum servavi, cf. Buttmann Gramm. d. NT. Spr. 191 sq.; *ἢν* forma Babrium sapit

πολλῶν γὰρ ἴχνη θηρίων με κωλύει,
ὧν ἐξιόντων οὐκ ἔχεις ὅ μοι δείξεις."
[μακάριος ὅστις οὐ προλαμβάνει παίσας,
ἀλλ' αὐτὸς ἄλλων συμφοραῖς ἐπαιδεύθη.

Οὕτως τινῶν οἱ κίνδυνοι διδαχὴ εἶναι ὀφείλει τῆς ἡμῶν σωτηρίας.]

104 Λάθρῃ κύων ἔδακνε· τῷ δὲ χαλκεύσας
ὁ δεσπότης κώδωνα καὶ προσαρτήσας
πρόδηλον εἶναι μακρόθεν πεποιήκει.
ὁ κύων δὲ τὸν κώδωνα δι' ἀγορῆς σείων
ἠλαζονεύετ'. ἀλλὰ δὴ κύων γραίη
πρὸς αὐτὸν εἶπεν „ὦ τάλαν, τί σεμνύνῃ;
οὐ κόσμον ἀρετῆς τοῦτον οὐδ' ἐπιεικείης,
σαυτοῦ δ' ἔλεγχον τῆς πονηρίης κρούεις."

[*Ἔλεγχον ὁ μῦθος ἔχει τῶν οὐ καλῶς ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα φρονούντων, ὅταν διὰ κακίαν τι πάθοιεν.*]

105 Λύκος ποτ' ἄρας πρόβατον ἐκ μέσης ποίμνης
f. 36b ἐκόμιζεν οἴκαδ'· ᾧ λέων ὑπαντήσας

103, 201 cf. 22, 15 ‖ **104,** 1e = 100, 7 | 6im = 99, 3 ‖ **105,** 1 cf. 137, 1 (95, 81) | 2e = 42, 2

103, 19 *ἐξιόντος* Eb, 'nisi v. excidit'; *εἰσιόντων μέν, μηδ' ὅλως δὲ ἐξιόντων* (*ἐξελθόντων* P1) B* ‖ [20. 21] in mg. m. rec. (3?) repetuntur; v. 20 littera *μ* ad marginem repetita epimythii initium indicavit m. pr.; promythium B epim. P1: *ὅτι φρόνιμός ἐστιν ὁ συμφοραῖς ἑτέρων παιδευθεὶς κτλ.*

104 B 71 P1 45, Avian. 7 ‖ 1 *λάθρα* AP1, *λάθρᾳ* B, cf. 107, 13 ‖ 4 *ἀγορᾶς* A ‖ 6 *τί φαντάζῃ* B ‖ 7 *ἐπιεικίησ* A, *ἐπιεικείης* Nck (Philol. I 356, cf. CIG. II 2264, 12. 2788, 23. 2795 etc.); *ι* dubites an Babrius synizesi pronuntiari voluerit (p. XXXVI), sed cf. *ταμεῖον* 108, 2 ‖ [7. 8] Rth ‖ Aliud epimythium in BP1: *ὅτι οἱ τῶν ἀλαζόνων κενόδοξοι τρόποι πρόδηλοί εἰσι δηλοῦντες τὴν ἀφανῆ* (*ἐμφανῆ* P1) *κακίαν*

105 B 85 P1 55, VFur. 362 ‖ 2 *οἴκαδε* A | *ὑπαντήσας* A m. pr. teste Eb, cf. 53, 6; corr. in mg. *ὸνν* m. rec. ut videtur;

ἀπέσπασ' αὐτοῦ. καὶ λύκος σταθεὶς πόρρω
„ἀδίκως μ' ἀφεῖλω τῶν ἐμῶν“ ἐκεκράγει.
λέων δὲ τερφθεὶς εἶπε τὸν λύκον σκώπτων·
„σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλων ἐδωρήθη.“

[Ὁ μῦθος δικαίως προσφόρως ῥηθήσεται πρὸς ἄνδρας ἀδίκους, ἀλλήλους αἰτιωμένους, ἐπὶ τῷ αὐτῷ πταίσματι κειμένους.

106 *Λέων ποτ' ἀνδρῶν βίον ἄριστον ἐζήλου,*
καὶ δὴ κατ' εὐρὺν φωλεὸν διατρίβων,
ὅσων ἀρίστην ὀριτρόφων φυὴν ἔγνω,
φιλοφρονεῖσθαι γνησίως ἐπειράθη.
πολὺς δ' ὑπὸ σπήλυγγι θαμινὰ παντοίων
θηρῶν ὅμιλος ἡμέρως συνηυλίσθη·
ὃ δ' εἱστία τε κἀφίλει νόμῳ ξείνων,
ἅδην τιθεὶς ἅπασι δαῖτα θυμήρη.
φίλην δὲ κερδὼ καὶ σύνοικον εἰλήφει,

105, 3me = 103, 11 | 4e = 5, 6 | 5im = 106, 29 | 5e = 69, 3 ‖ **106,** 1 cf. 102 | 4e = 57, 12

συναντήσας etiam B*V, sed Athoi lectio pristina ut exquisitior servanda ‖ 3 *αὐτοῦ* A, *αὐτὸ* Eb coll. B *ἀφείλετο τὸ πρόβατον*: sed cf. V *λέων δὲ τούτῳ . . συναντήσας, ἦρεν ἐξ αὐτοῦ τὸ ἀρνίον* | *χὡ λ.*? ‖ 4 *μ' ἀφεῖλω* AB, *ἀφεῖλον* P[1] *τὸ ἐμὸν* BP[1] ‖ 5 *ὁ λ.*? | *τρεφθεὶς* Hartung, sed cf. 106, 29. 107, 9; *γελάσας* par. ‖ 6 num *ἐδωρήθη*; (Hl)? cf. fab. 8 ‖ Epim. *δικαίως* ⟨*καὶ*⟩ plerique, [*δικαίως*] Eb | Epim. (prom.) in BP[1] immutatum: *ὅτι ἅρπαγας καὶ πλεονέκτας λῃστὰς ἐνὶ* (*ἔν τινι* B) *πταίσματι κειμένους καὶ ἀλλήλους μεμφομένους ὁ μῦθος ἐλέγχει.* Num latent versus?

106 cf. Cr p. 143, Philol. LIII 227; de Rutherfordi athetesibus cf. proleg. ‖ 3 *ὀροτρόφων* Eb (cf. R. Schroeter, themata sigm. p. 17), *φύσιν ὀρειτρόφων* Bgk, alii aliud: sed *Ὀρίβακχος ὀρίχαλκος* sim. recentiores admiserunt (Schroeter p. 64) ‖ 4 *ἐπειρᾶτο* A, corr. Hertzberg coll. 57, 12 ‖ 6 *θηρίων* A, corr. Bss, nam synizeseos vix locus est ‖ 7 *καὶ ἐφίλει* A, corr. m. rec. ‖ 8 *ἅλην* A (non *ἁλίην*, quod ad *εἱστία* rettulit Gb), corr. Bss, *λίην* Hm: *ἅλις*? ‖ 9 *κερδῶ* A

μεθ' ἧς τὰ πολλὰ μειλίχως συνεζήκει.
γέρων δέ τις πίθηκος ἦν ὁ δαιτρεύων
κρεῶν τε συσσίτοισι διανέμων μοίρας·
ὅς, εἴ τις ἦλθεν οὐχὶ τῆς συνηθείης,
ταὐτὸν παρετίθει δεσπότῃ τε κἀκείνῳ,
f. 37a *ὅπερ εἶχεν ὁ λέων νεοδρόμῳ λαβὼν θήρῃ·*
κερδὼ δ' ἑώλων ἔφερεν οὐκ ἴσην μοῖραν.
καὶ δή ποτ' αὐτὴν προσποιητὰ σιγῶσαν
δείπνου τε χεῖρα καὶ βορῆς ἀποσχοῦσαν 19
λέων τίν' εἶχεν αἰτίην διηρώτα· 18
„κερδοῖ σοφή, λάλησον ὥσπερ εἰώθης·
φαιδρῷ προσώπῳ δαιτός, ὦ φίλη, ψαῦσον."
ἡ δ' εἶπεν „ὦ φέριστε θηρίων γέννης,
πολλῇ μερίμνῃ καρδίην διαξαίνω·
οὐ γὰρ τὰ νῦν παρόντα μοῦνον ἀλγύνει,
τὰ δ' ἔπειτα" φησί „προσκοπουμένη κλαίω.
καθ' ἡμέρην γὰρ εἴ τις ἄλλος, εἶτ' ἄλλος
ξένος πελάζοι, τοῦτο δ' εἰς ἔθος βαίνοι,
τάχ' οὐδ' ἑώλων γεύσομαι κρεῶν μούνῃ."

106, 15 m = 95, 85 | 16 28 cf. 86, 3 | 17 m = 103, 5 | 20 m e = 16, 9. 132, 9 | 23 cf. 12, 24

106, 10 *συνεζήτει* A, corr. Fx all., cf. Cr p. 179 ‖ 12 *δὲ* A, *τε* DbFx | *συσσίτοισἰδίαινέμων* A teste Eb ‖ 15 *εἶλεν* Lm ‖ 16 *κερδοῖ* Bgk | *μοίραν* A | *ἔφερε μ. οὐκ ἴ.* Eb; num commate ante *οὐκ* interpungendum? cf. Luc. Cronos. 17 p. 399 ‖ vv. 18. 19 sedem mutavit Bgk Bt; 17—19 *αὐτῆς — σιγώσης — ἀποσχούσης* Hertzberg, fortasse recte ‖ 19 *χεῖραν* A ‖ 20 *σοφῆι* m. pr., *ηι* m. rec. A | *εἰώθης* A, *η* in *ει* m. r., cf. 16, 9 ‖ 21 *ψαύων* (-*σας*) Hl ‖ 26 *ἡμέραν* A ‖ 27 *βαῖνον* A, corr. Lm Db (*in consuetudinem abeat*) ‖ 28 *μούνη·* A, *ἤδη* Bgk, *τλήμων* Eb, sed ipso hoc verbo nescio an fabulae acumen contineatur (*οὐδὲ* cum *μούνη* coni.? cf. Herond. I 78)

ὁ λέων δὲ τερφθεὶς ὡς λέων τε μειδήσας
εἶπεν „πιθήκῳ ταῦτα μηδ' ἐμοὶ μέμφου."

[Ὅτι μᾶλλον ἀλγύνειν καὶ λυπεῖν οἶδεν ἀνθρώπους οὐ τὰ παρόντα μόνον, καθ' ὅσον ἤδη ἡ τῶν μελλόντων προσδοκία.]

107 Λέων ἀγρεύσας μῦν ἔμελλε δειπνήσειν·
ὁ δ' οἰκότριψ κλὼψ ἐγγὺς ὢν μόρου τλήμων
τοιοῖσδε μύθοις ἱκέτευε τὸν θῆρα·
f. 37[b] „ἐλάφους πρέπει σοι καὶ κερασφόρους ταύρους
θηρῶντα νηδὺν σαρκὶ τῇδε πιαίνειν·
μυὸς δὲ δεῖπνον οὐδ' ἄκρων ἐπιψαῦσαι
χειλῶν ἅλις σῶν. ἀλλὰ λίσσομαι, φείδου.
ἴσως χάριν σοι τήνδε μικρὸς ὢν τίσω."
γελάσας δ' ὁ θὴρ παρῆκε τὸν ἱκέτην ζώειν.
καὶ φιλαγρευταῖς ἐμπεσὼν νεηνίσκοις
ἐδικτυώθη καὶ σφαλεὶς ἐδεσμεύθη.
[κἀντεῦθεν ἀπεγνώκει ὁ θὴρ τὴν σωτηρίαν]

106, 29e = 94, 6 ‖ **107,** 1e cf. 124, 2 | 2me = 95, 15. 103, 16 | 6 sq. cf. 6, 10 sq. | 9e = 25, 1

106, 29 *ἱλέως τε* Spp, sed cf. 16, 6. 48, 5; *ὡς* = *ut* limit., cf. 15, 11 ‖ Epim. *ἄνουσ* A

107 B 77 P[l] 48 M 47 (F 98 A[u] 148 P[r] 145); Tab. cer. 8; Dosith. 2 p. 26 (Rom. I 17); cf. Iulian. ep. 8 p. 377 D., Liban. ep. 47, 16 p. 24 W. (test. 3 sq.) ‖ 2 *οἰκοτρὶψ* A ‖ 3 *τονθρύζων* in exitu Rth ‖ 5 *θηρῶν δὲ* A, corr. Fx, cf. 95, 32 | *τῇδε* A, *τῶνδε* Bgk ‖ 6 *ἄκρον* A, corr. Bss | *ἐπιψαύσει* Rth ‖ 7 *ἀμέστων* A m. pr., *στ* in *σσ* m. r., corr. Eb; *ἄμειβον* Rth, *θέμις σῶν* Schnw ‖ 8 *τῇνδε*, *ν* ex *σ*, ipse A m. pr. (Eb), *τῇσδε* vulgo ‖ 9 *ζῶντα* A, corr. Fx, cf. 108, 13. 11, 4. 57, 2. 135, 2 ‖ 10 in initio aut *φῖλ* (Hom. Δ 155) aut anaclasin admisit, cf. ad Herond. III 7; *φιλαγρέταισιν* Eb, *φηλαγρευταῖς* Lm, *θηραγρεύταις* Rth ‖ 11 *κἀσφαλῶς* Ah, sed cf. Xen. Cyn. 6. 8, A. P. IX 264, 8; *κάλῳς* Eb ex F, qui addit *ἐπί τινι δένδρῳ*; non potest *σφαλοῖς* ‖ 12 *ὁ θὴρ* in senario novicio interpolatum, cf. 75, 4 | *τὴν σρῖαν* A m. pr., *τ σρ͂α* = *τὸν σωτῆρα* m. rec. ut versum restitueret | [12] Lm, legit B*

ὁ μῦς δὲ λάθρῃ χηραμοῦ προπηδήσας,
στερρόν τ᾽ ὀδοῦσι βραχυτάτοις βρόχον κείρας
ἔλυσε τὸν λέοντα, τοῦ τὸ φῶς βλέψαι
ἐπάξιον δοὺς μισθὸν ἀντιζωγρήσας.
[σαφὴς ὁ μῦθος εὖ νοοῦσιν ἀνθρώποις,
σῴζειν πένητας, μηδέ των ἀπελπίζειν,
εἰ καὶ λέοντα μῦς ἔσωσ᾽ ἀγρευθέντα.]

[*Ἀρχὴ τοῦ β̄ τμήματος.*]

II *Μῦθος μέν, ὦ παῖ βασιλέως Ἀλεξάνδρου,*
Σύρων παλαιῶν ἐστιν εὕρεμ᾽ ἀνθρώπων,
οἳ πρίν ποτ᾽ ἦσαν ἐπὶ Νίνου τε καὶ Βήλου.
πρῶτος δέ, φασίν, εἶπε παισὶν Ἑλλήνων
Αἴσωπος ὁ σοφός, εἶπε καὶ Λιβυστίνοις
f 38a *λόγους Κυβίσσης. ἀλλ᾽ ἐγὼ νέῃ μούσῃ*
δίδωμι, φαλάρῳ χρυσέῳ χαλινώσας
τὸν μυθίαμβον ὥσπερ ἵππον ὁπλίτην.
ὑπ᾽ ἐμοῦ δὲ πρώτου τῆς θύρης ἀνοιχθείσης
εἰσῆλθον ἄλλοι, καὶ σοφωτέρης μούσης

II, 6e = I 16 | 7e = 76, 14

107, 13 *μῦς* praeter ` m. r. in ras. | *λάθρη* A, de B* cf. prol. | 15 *τοῦ το* A, corr. AhLm || 17—19 = prom. B, epim. MP¹, del. Fx, cf. 43, 18 | *ἐννοοῦσιν* A (*εὐνοοῦντες* BP¹M), corr. Bgk | 18 *μηδὲ τῶν* A, corr. Bgk, *μηδέ πως* FxSchw, *μηδ᾽ ὅτων* Ah. Iulian. l. s. (*ὁ μῦς τὸν λέοντα τῷ μισθῷ σώσας*) legit v. 16, vix legit v. 17sqq. || *ἀρ̆ τοῦ β τμήματος* A m. pr., *β* in *μ* mutavit, *τμήματος* linea circumducta delevit m. rec.; cf. Avian. test. 9

II cf. Hermog. Theon. prog.; Diogen. paroem. I p. 178. 180 || 2 *παλαιῶν* A, *παλαιόν* FxLm, vix recte || 4 *φασὶν* FxSchnw, *πᾶσιν* A || 5 *λίβυς, τινὸς* A, corr. Schnw, *Λιβυστῖνος* DbAh; 5e *Κίβυσσός τις* et 6 *λ. Λιβύσσης* Benfey 'Or. et Occ.' I 364 || 6 *λόγου* A, corr. Ah | *λιβύσσης* A, corr. Schnw; conl. Diogen. *Κύβισσαν Κιβύσσης* AhBgk || 7 *φαλάρῳ* Db, *καθαρῶι* A || 9 *θύρας* A || 10 *σοφωτέρας* A

γρίφοις ὁμοίας ἐκφέρουσι ποιήσεις,
μαθόντες οὐδὲν πλεῖον ἢ 'μὲ γινώσκειν.
ἐγὼ δὲ λευκῇ μυθιάζομαι ῥήσει,
καὶ τῶν ἰάμβων τοὺς ὀδόντας οὐ θήγω,
ἀλλ' εὖ πυρώσας, εὖ δὲ κέντρα πρηΰνας,
ἐκ δευτέρου σοι τήνδε βίβλον ἀείδω.

108 *Μυῶν ὃ μέν τις βίον ἔχων ἀρουραῖον,*
ὃ δ' ἐν ταμείοις πλουσίοισι φωλεύων,
ἔθεντο κοινὸν τὸν βίον πρὸς ἀλλήλους.
ὁ δ' οἰκόσιτος πρότερος ἦλθε δειπνήσων
ἐπὶ τῆς ἀρούρης ἄρτι χλωρὸν ἀνθούσης·
τρώγων δ' ἀραιὰς καὶ διαβρόχους σίτου
ῥίζας μελαίνῃ συμπεφυρμένας βώλῳ
„μύρμηκος" εἶπε „ζῇς βίον ταλαιπώρου,
ἐν πυθμέσιν γῆς κρίμνα λεπτὰ βιβρώσκων.
ἐμοὶ δ' ὑπάρχει πολλὰ καὶ περισσεύει·
τὸ κέρας κατοικῶ πρὸς σὲ τῆς Ἀμαλθείης.
f. 38b *εἴ μοι συνέλθοις, ὡς θέλεις ἀσωτεύσῃ,*
παρεὶς ὀρύσσειν ἀσφάλαξι τὴν χώρην."

108, 1e cf. 33, 5 | 3e = 31, 1. 33, 23. 64, 1 | 10e = 1, 4

II. 11 *ἤ με γινώσκειν* A (= *ἢ ἐμὲ ἀναγινώσκειν*, ut fures argumentorum), cf. Lat. *cognoscere* librum; *ἢ γεγωνίσκειν* Burges *Rev. de ph.* I 460 (Nck), cf. Cr p. 195 adn. ‖ 13 *λουκῇ* A, corr. Bss ‖ 14 *οὐ* ipse A | *θήγων* Schnw

108 B 94 F 121; myth. p. 217; v. 17 sq. 24 sq. 31 sq. Suid. | 1 *ἀρουρίτην*? Eb, possis *ἀρουραίων* (Rth, cf. 33, 5) ‖ 6 *σίτουσ* A, corr. m. rec., sed vetusta ‖ 7 *μελαίνης* A m. pr., corr. m. r., ut 6 | *βόλῳ*, *ο* in *ω* corr. m. recc., *ῥίζας σὺν τοῖς βώλοις* B | 8 *ζῆς* A ‖ 9 *πυθμέσι* A m. pr., *ν* m. rec. | *κρῖμνα* Eb | 11 *Ἀμαλθαίης* A, corr. m. rec.; cf. imitatorem p. 217 | 12 *συνέλθῃς* (*οι* superscr.), *η* del., *οι* superscr. m. pr. A, *συνέλθῃς* Rth, *συνέλθοις* plerique ‖ 13 *ἀσφάλαγξι*, litt. *γ* interiecta m. pr. A, cf. Et. 'M.' p. 161, 5 (Herodian. II p. 169. 630 L.)

ἀπῆγε τὸν μῦν τὸν γεηπόνον πείσας
εἰς οἶκον ἐλθεῖν ὑπό τε τοῖχον ἀνθρώπου.
ἔδειξε δ' αὐτῷ, ποῦ μὲν ἀλφίτων πλήθη,
ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρὸς ἢ πίθοι σύκων
στάμνοι τε μέλιτος σώρακοί τε φοινίκων.
ὃ δ' ὡς ἐτέρφθη πᾶσι καὶ παρωρμήθη
καὶ τυρὸν ἦγεν ἐκ κανισκίου σύρων,
ἀνέῳξε τὴν θύρην τις· ὃ δ' ἀποπηδήσας
στεινῆς ἔφευγε δειλὸς ἐς μυχὸν τρώγλης,
ἄσημα τρίζων τόν τε πρόξενον θλίβων.
μικρὸν δ' ἐπισχὼν, εἶτ' ἔσωθεν ἐκκύψας
ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίης·
ἕτερος δ' ἐπῆλθεν ἄλλο τι προαιρήσων·
οἳ δ' ἔνδον ἐκρύβοντο. μῦς δ' ἀρουρίτης
„τοιαῦτα δειπνῶν“ εἶπε „χαῖρε καὶ πλούτει,
καὶ τοῖς περισσοῖς αὐτὸς ἐντρύφα δείπνοις,
ἔχων τὰ πολλὰ ταῦτα μεστὰ κινδύνων.
ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου,
ὑφ' ἣν τὰ κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγω.“

f. 39a

[*Ταῦτα ῥητέον τῷ ἐν προσχήματι φιλίας κα|καῖς συμβουλίαις ἀπάγειν ἡμᾶς βουλομένῳ ζωῆς ἀταράχου καὶ κινδύνοις καθυποβάλλαι χάριν ῥεουσῶν ἡδονῶν.*]

108, 15 me cf. 12, 11 | 20 cf. 140, 1 | 22 me = 112, 2: cf. 31, 17. 118, 6 | 24 i = 84, 2 | 24 e = 96, 1

108, 16 *πλήρη* A, *πλήθη copiae* FxBtRth; *θήκη* Eb; *πήρη* (Lm) vix admitti potest, cf. A. P. VI 95, 2; lacuna (Mk Hermae I 323) non statuenda ‖ 17 sq. Suid. s. *σωράκους* | *πίθος* S ‖ 21 *ἀνέωξε* A, *ἤνοιξε* B | *θύραν* A ‖ 22 *εἰς* Rth ‖ 24 sq. Suid. s. *Καμειραία ἰσχάς* | *δ'* S, *τ'* A | *εὖτ'* S ‖ 25 *Καμειραίας* S ‖ 27 *ἀρουρείτης* A, *ἀρουραῖος* C, cf. Herodian. I 75 L. ‖ 27 sq. *ὁ δὲ ἀ. μῦς καίπερ τοσαῦτα πεινῶν εἶπε· „χ. κ. πλ.* B ‖ 28 *εἶπεν* A ‖ 29 *αὐτὸς = μόνος*; si offendit *δειπνῶν — δείπνοις*,

109 „Μὴ λοξὰ βαίνειν“ ἔλεγε καρκίνῳ μήτηρ,
„ὑγρῇ τε πέτρῃ πλάγια κῶλα μὴ σύρειν.“
ὁ δ' εἶπε „μῆτερ ἡ διδάσκαλος, πρώτη
ὀρθὴν ἄπελθε, καὶ βλέπων σε ποιήσω.“

[Ἀντίρρησιν ὁ μῦθος ἔχει πρὸς τοὺς ἐναντίας τοῖς ἔργοις διδασκαλίας ποιουμένους.]

110 Μέλλων ὁδεύειν τῆς κυνός τις ἑστώσης
εἶπεν „τί χάσκεις; πάνθ' ἕτοιμά σοι ποίει·
μετ' ἐμοῦ γὰρ ἥξεις.“ ἡ δὲ κέρκον οὐραίης
ἄρασά φησι „πάντ' ἔχω· σὺ βαρδύνεις.“

[Πρὸς ἄνδρα ἀπαρασκέναστον [πρὸς] τὸν ἐν ἑτοιμασίᾳ ὄντα [καὶ] περὶ συνοδοιπορίας κατεπείγοντα ὁ λόγος εὔκαιρος.]

111 Μικρέμπορός τις ὄνον ἔχων ἐβουλήθη,
τοὺς ἅλας ἀκούων παρὰ θάλασσαν εὐώνους,

109, 2e = 14, 2 ‖ **110**, 2 cf. 75, 5

---

coll. 95, 28. 75, 8. Soph. Oed. R. 1327 possis *τοιαῦτα λοιπὸν* vel *ταῦτ' οὖν τὸ λοιπὸν* ‖ p. 100, 31 *λειτῆς* A ‖ 31 sq. Suid. s. *κρῖμνον* ‖ 32 *ἦ*? Cr | *κρῖμνα* Eb

109 B 91 P[1] 59; Avian. 3; Aphth. 11; tetr. I 34; aliunde Eust. op. XIV p. 108 ‖ 1 sq. orationis directae signa sustulit Rth | 3 *εἶπε* er. *ν* A ‖ 4 *ὀρθὰ βάδιζε καὶ βλ. σε ζηλώσω* B; *ἔπελθε* Fx, *πρό-* Hecker. *ἄγ' ἐλθέ* Schnw ‖ Epim. *ἐναντία* A, *c* m. recc. | fabulam decurtatam esse sine causa suspicatus est Rth

110 Paraphr. invenitur in cod. Marc. 690, f. 81[v], cf. Stud. Ital. I 192 ‖ 1 *κυνός*, *υ* ex *οι* m. rec. A ‖ 2 *πάντ'* A, *τ* ex *ϑ* m. pr. ‖ 3 *ἕξεις* Nck | *οὐραίησ* A (= *οὐρᾶς* = *ani* vel *ex ano*, cf. Eustath. Od. ξ 213 p. 1758, 58; Herodian. I p. 531, 9 L.); *οὐραίην* plerique, *οὐρείην* inepte Gb Rth, qui 'fabulam subobscenam [?] Babrio tribuere' dubitat ‖ 4 *σὺ δὲ βραδύνεις* A, corr. Ah alii; *δηθύνεις* Nck (Phil. IV 198), alii aliud ‖ Epim. [*πρ.*] [*κ.*] Bss

111 B 92 P[1] 59, F 122 (A[u] 176 P[r] 179); tetr. I 57: fabulam 'Babrio plane indignam esse' putat Fx p. 55 (cf. Piccolos Rev. encycl. 1846 p. 253), sed de Thaleta haec narrantur, Ael. n. an. VII 42, Plut. soll. an. 16 p. 971 ‖ 1 *μικρὸς ἔμπορος* A, corr. ex BP[1]

τούτους πρίασθαι, φορτίσας τε γενναίως
τὸν ὄνον κατῆγε. τῆς δ' ὁδοῦ προκοπτούσης
ὤλισθεν ἄκων εἴς τι ῥεῖθρον ἐξαίφνης,
καὶ συντακέντων τῶν ἁλῶν ἐλαφρύνθη,
f. 39b *ῥᾴων δ' ἀνέστη καὶ παρῆν ἀμοχθήτως*
εἰς τὴν μεσόγεων. τοὺς ἅλας δὲ πωλήσας,
πάλιν γομώσων τὸν ὄνον ἦγε καὶ πλείω
⟨ἔτ'⟩ ἐπετίθει τὸν φόρτον. ὡς δὲ μοχθήσας
διέβαινε τὸν ῥοῦν, οὗπερ ἦν πεσὼν πρῴην,
ἑκὼν κατέπεσε, καὶ πάλιν γόμους τήξας
κούφως ἀνέστη, γαῦρος ὥς τι κερδήσας.
ὁ δ' ἔμπορος μὲν ἐπενόησε καὶ πλείστους
σπόγγους κατῆγεν ὕστερον πολυτρήτους
ἐκ τῆς θαλάσσης, τοὺς δ' ἅλας μεμισήκει.
ὁ δ' ὄνος πανούργως, ὡς προσῆλθε τῷ ῥείθρῳ,
ἑκὼν κατέπεσεν· ἀθρόως δὲ τῶν σπόγγων

— —

111, 5e = 116, 8 | 7e = 103, 9 | 18i = 12

111, 3 *τούτων* Piccolos (Eb), *ὄντας* Lm | *πριᾶσθαι* A m. pr., corr. m. r. | *φορτήσας* A ‖ 4 *ἀνῆγε?* | *προκυπτούσης* O. Jahn ‖ 6 *ἐλαφρύνθη* AB, *ἠλ-* Lm; cf. 95, 47 ‖ 8 *μεσόγειον* A, corr. Db; cf. Zenob. volg. I 12 (Mill. II 86) *εἰς τὴν μεσόγεων γὰρ ἀναβάντες οἱ ἔμποροι ἐκόμιζον ἅλας* ‖ 10 *ἔτ'* add. Lm Hm ‖ 11 *παρέβαινε* O. Jahn ‖ 12 *ὅλους τήξας* A, corr. Bgk (*γόμον* Eb); *δ' ὅλους* Lewes Schnw (postea Rth), *παλιμβόλως* M. Schmidt (postea Gb); *δόλους τεύξας* Mk ‖ 13 *ἀνέστη γαῦρος* (suprascr. β α m. rec.) *κοῦφος* A, corr. Eb; num *ἀνήει?* | *κερδήνας* Hecker Eb ‖ 14 *τέχνην μὲν ἐπενόησε κ̔ πλείστους* A m. pr., *μὲν* del., *ἐπινοεῖ* corr. del. *-σε* m. rec.; *τέχνην* sustulit Eb; restitui *ἐπενόησε*, cf. F *ἐπενόησεν αὐτοῦ τὰς διανοίας*; *τέχνην ἑτέραν νοήσας* perperam B; — *τέχνην γὰρ ὑπενόει* — Bgk, possis *ὃ δὲ τὴν τ.* ‖ 15 *ἀνῆγεν?* ‖ 16 *τοὺσθ' ἄλλας* A, corr. Eb ‖ 17 *πανοῦργως* A m. pr., *-ούργως* cum m. r. plerique; accentus num lectionis *πανοῦργος* indicium? | *προῆλθε* A, corr. ex B* (Lm) ‖ 18 *ἑκὼν κατέπεσε* AB, *ὁ δὲ ἀπιὼν κ.* F; correctura (*τρίτον* Sdl, *ἔθων?* Eb) non opus est | *ἀθρόως*, *ά-* ex *ἀ-* m. pr. A

διαβραχέντων πᾶς ὁ φόρτος ὠγκώθη,
βάρος δὲ διπλοῦν ἦλθε βαστάσας νώτοις.
[πολλάκις ἐν οἷς τις ηὐτύχησε καὶ πταίει.]

112 *Μῦς ταῦρον ἔδακεν. ὃ δ' ἐδίωκεν ἀλγήσας*
τὸν μῦν· φθάσαντος δ' εἰς μυχὸν φυγεῖν τρώγλης,
ὤρυσσεν ἑστὼς τοῖς κέρασι τοὺς τοίχους,
ἕως κοπωθεὶς ὀκλάσας ἐκοιμήθη
παρὰ τὴν ὀπὴν ὁ ταῦρος. ἔνθεν ἐκκύψας
ὁ μῦς ἐφέρπει, καὶ πάλιν δακὼν φεύγει.
ὃ δ' ἐξαναστὰς οὐκ ἔχων ὃ ποιήσει
f. 40a *διηπορεῖτο· τῷ δ' ὁ μῦς ἐπιτρύξας*
„οὐχ ὁ μέγας ἀεὶ δυνατός. ἔσθ' ὅπου μᾶλλον
τὸ μικρὸν εἶναι καὶ ταπεινὸν ἰσχύει.“

113 *Μάνδρης ἔσω τις πρόβατα συλλέγων δείλης*
κνηκὸν μετ' αὐτῶν λύκον ἔμελλε συγκλείειν.
ὁ κύων δ' ἰδὼν πρὸς αὐτὸν εἶπε „πῶς σπεύδεις
τὰ πρόβατα σῶσαι, τοῦτον εἰσάγων ἡμῖν;“
[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς ἡ μετὰ τῶν κακῶν συνοικία.]

111, 19e = 86, 5 | 20e = 41, 1 ‖ **112,** 2e = 108, 22 | 4 e = 16, 5 | 5e = 96, 1, cf. 108, 24 | 7me = 2, 4 | 10 cf. 4, 7

111, 19 *ὀγκώθη* A ‖ [21] Lm, tuetur Bgk | *καὶ πίπτει* BP¹F
112 Avian. 31 ‖ 3 cf. 31, 13. 19; num *τὰς βώλους?* | 5 *ἔνθεν δ'* A, corr. Db, cf. 96, 1 ‖ 7 *κοὐκ* Bgk | *ὀργίλως ὃ π.* Eb, cf. l. sim. ‖ 8 *ἐπιτρίξας?* cf. 108, 23 ‖ 9 *ἀεὶ* A m. pr., *αἰ-* m. rec.
113 B 89 P¹ 57; tetr. II 27; vetusta *παροιμία ἐξηπλωμένη* (cf. A. P. V 178, 8, Plaut. Pseud. I 2, 8, Cic. Phil. III 11, 27, Ps.-Diog. 496 p. 269), quam ut Christianam suspectavit Rth | 1 *δειλῆς* A ‖ 2 *κνάκον* A m. pr. *-ὸν* m. r., corr. Bss, cf. 122, 12 ‖ *συγκλεῖσαι* B* ‖ 3 sq. *πῶς τὰ πρόβατα θέλων σῶσαι τοῦτον εἰσάγεις ἔσω* BP¹, unde v. 3 *σπεύδων* v. 4 *εἰσάγεις* Bgk | 4 *σῶσαι* AB*, *σῷσαι* plerique | *ἡμῖν* A, *εἴσω* ex B*Bgk

114 *Μεθύων ἐλαίῳ λύχνος ἑσπέρης ηὔχει*
πρὸς τοὺς παρόντας ὡς ἑωσφόρου κρείσσων
ἅπασι φέγγος ἐκπρεπέστατον λάμπειν.
ἀνέμου δὲ συρίσαντος εὐθὺς ἐσβέσθη
πνοιῇ ῥαπισθείς. ἐκ δὲ δευτέρης ἅπτων
εἶπέν τις αὐτῷ „φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα·
τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος οὐκ ἀποθνήσκει.“

[*Ὁ μῦθος ἡμᾶς διδάσκει μηδαμῶς φυσιοῦσθαι ἐπὶ τοῖς τοῦ βίου λαμπροῖς, ἐπισταμένους μηδὲν εἶναι μόνιμον.*]

115 *Νωθὴς χελώνη λιμνάσιν ποτ᾽ αἰθυίαις*
λάροις τε καὶ κήυξιν εἶπεν ἀγρώσταις
„κἀμὲ πτερωτὴν εἴθε τις πεποιήκει.“
τῇ δ᾽ ἐκ τύχης ἔλεξεν αἰετὸς ταῦτα·
f. 40b *„πόσον, χέλυμνα, μισθὸν αἰετῷ δώσεις,*

114, 1e = 14, 1 | 3i = 95, 80 | 4e = 128, 1 | 7e = 121, 4

---

114 V 114 (Kn. p. 675); B 90 P1 58 ‖ 2 Ἑωσφ.? ‖ 3 *λάμπειν ἅπασιν ἐκπρ. φέγγος* AV, transp. Eb; *ἅπας* in versus initio ponere amat Babr. | *ὡς ὑπὲρ ἥλιον . . λάμπει* B; *λάμπει* Eb, cf. 14, 1. 43, 5 ‖ 4 *ἀνέμου δὲ πνοῆς συρρεύσαντος* BP1 ‖ 5 *πνοῇ* A, *πνοιῇ* V(Fx) | *ῥαπισθεὶς* A m. pr., corr. m. r.; *ῥιπισθεὶς* in mg. non legitur ‖ 6 *αὐτῷ* A | *φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα* VB* *βαιὸν* (β ex μ) *ἦν λύχνου* [ci. *λύχνε*] *πνεῦμα* A | *τῶν* B*V, *τῶν δ᾽* A 7 *οὔποτ᾽ ἐκλείπει* VB* ‖ Epim. *Ὁ μῦ* (ϑ suprascr.) A | *ἐπισταμένους, -ους* ex *-οις* m. pr. A | Aliud epimythium in BP1 *Ὅτι οὐ δεῖ τινα ἐν ταῖς δόξαις καὶ τοῖς λαμπροῖς* (*τ. λ. καὶ τῇ δόξῃ* P1) *τοῦ βίου τυφοῦσθαι κτλ.* | *ἀρχὴ τοῦ ν* m. 2 in mg.

115 Avian. 2, myth. p. 218, tetr. I 40; cf. F 193 (Au 229) | 1 *λιμνάσιν*, in marg. *λιμναίαις* A m. pr., quod del. m. r., cf. 24, 3 4 *ἐντυχὼν* Eb Mk Herm. I 323, Thompson *Journ. of philol.* XII 24 | *ταῦτα* A, tentavi *κύρσας* (134, 19) vel *νώσας, σκώπτων* Eb p. XI ‖ 5 *χέλυνα* Schnw Phil. I 379, *χέλυννα* Mk, sed cf. Herodian. I p. 265, 31 sq. L.

ὅστις σ᾽ ἐλαφρὴν καὶ μετάρσιον θήσω;“
„τὰ τῆς Ἐρυθρῆς πάντα δῶρά σοι δώσω.“
„τοιγὰρ διδάξω“ φησίν. ὑπτίην δ᾽ ἄρας
ἔκρυψε νέφεσιν, ἔνθεν εἰς ὄρος ῥίψας
ἤραξεν αὐτῆς οὖλον ὄστρακον νώτων.
ἡ δ᾽ εἶπεν ἐκψύχουσα „σὺν δίκῃ θνήσκω·
τί γάρ νεφῶν μοι, καὶ τίς ἦν πτερῶν χρείη,
τῇ καὶ χαμᾶζε δυσκόλως προβαινούσῃ;“

116 *Νυκτὸς μεσούσης ἦδε παῖς τις εὐφώνως.*
γυνὴ δ᾽ ἀκούει τοῦδε, κἀξαναστᾶσα
θυρίδων προκύπτει, καὶ βλέπουσα τὸν παῖδα
λαμπρῆς σελήνης ἐν φάει καλὸν λίην,
τὸν ἄνδρ᾽ ἑαυτῆς καταλιποῦσα κοιμᾶσθαι
κάτω μελάθρων ἦλθε, καὶ θύρης ἔξω
ἐλθοῦσ᾽ ἐποίει τὴν προθυμίην πλήρη.
ὠνὴρ δὲ ταύτης ἐξανίστατ᾽ ἐξαίφνης
ζητῶν ὅπουστί, κοὐκ ἰδὼν δόμων εἴσω
μηδὲν χανών τε καὐτὸς ἦλθεν εἰς οἶμον.

115, 11 me cf. 122, 14 | 12 sq. cf. 132, 27. 131, 8 || **116,** 1 e = 73, 2 | 7 e cf. 46, 6 | 8 e = 18, 11. 111, 5. 124, 1

115, 8 *τοὶ γὰρ* A || 10 num *αὐτοῖς — νώτοις* vel *αὐτοῖς οὖλον ὀστράκοις νῶτον*? cf. Ael. nat. an. XVI 1. XIV 17 | 11 *θνήισκω* A || 12 *τίς* Bt Lm, cf. prol. p. III[1] | *πτερῶν* (*πτ* m. pr. e corr.) *χρεία* A

116 V 129 (Kn p. 677); Apul. met. IX 26, Mart. II 47. 49. 60; cf. Cr p. 216[5], Schm mus. Rh. XXVI 203 || 2 *κἐξαναστᾶσα* V | 4 *λαμπρᾶς* et *λίαν* A || 5 *ἄνδρα αὐτῆς* V | *εὕδοντα ἐκλιποῦσα* V | 7 *ἕρπουσ᾽* corr. non opus | *τῆι προθυμιηι* A, corr. Bss | *πλήρη* A, *πᾶσαν* V || 8 *ὦνὴρ* A, *ἀνὴρ* V, *ἁ-* Lm | *δ᾽ ἐγερθεὶς*? || 9 *ζητῶν ἐφευρεῖν* V | *δὲ ποῦ᾽*? | *ὁπουστί, ι* ex *η* m. pr. A | *δόμον ἴσω* A || 10 *μηδὲν χανών* A, suprascr. m. rec. *μελήσας* (= *μελλ.*), cf. 110, 2, adn. 95, 63, Semon. 7, 110, *μηδὲν χαννῶν* V, cf. Spp p. 1576; *ἀμηχανῶν* Ah, *μηδὲν χαλῶν* Kn | *τι* Bgk Spp p. 1576 coll. 98, 3 | *ὁισοιμαι* A m. pr., *εἰς οἶμον* corr. m. rec.; *εἰς οἶκον* V

καὶ τῇ συνεύνῳ φησί „μηδὲν ἐκπλήσσου,
τὸν παῖδα δ' ἡμῶν πεῖσον ἐν δόμοις εὕδειν.“
f. 11a ὃν καὶ λαβὼν παρῆγεν. εἶτα κἀκεῖνος,
ἄμφω θελόντων δρᾶν τι, τῇδ' ἐραθύμει.
[τουτὶ μὲν οὕτως· ἔμφασις δὲ τοῦ μύθου,
κακὸν ἐπιχαίνειν, ὅταν ἔχῃ τις ἐκτῖσαι.]

117 Νεώς ποτ' αὐτοῖς ἀνδράσιν βυθισθείσης
ἰδών τις ἔλεγεν ἄδικα τοὺς θεοὺς κρίνειν·
ἑνὸς γὰρ ἀσεβοῦς ἐμβεβηκότος πλοίῳ
πολλοὺς σὺν αὐτῷ μηδὲν αἰτίους θνῄσκειν.
καὶ ταῦθ' ὁμοῦ λέγοντος, οἷα συμβαίνει,
πολλῶν ἐπ' αὐτὸν ἑσμὸς ἦλθε μυρμήκων,
σπεύδοντες ἄχνας πυρίνας ἀποτρώγειν·
ὑφ' ἑνὸς δὲ δηχθεὶς συνεπάτησε τοὺς πλείους.
Ἑρμῆς δ' ἐπιστὰς τῷ τε ῥαβδίῳ παίων

116. 11 me = 36, 9 ‖ **117.** 5e = 132, 9. 171, 8 | 6 cf. 72, 7 | 9i = 20. 6 (84, 1) | 9 me = 98, 16. 125, 30; cf. 28, 1

116, 11 ἐκπλήττου V ‖ 12 ἡμῖν Lm | εἰς δόμους A, vix servandum, corr. Hartung | εὕδειν A, σπεύδειν Eb, ἥκειν Schw, possis ἕρπειν ‖ 13 cf. Mart. Apul. l. s. p. 171, 15 Eyss.; eadem ratione Demosthenis uxor eandem iniuriam ulta esse dicitur, cf. Athen. XIII p. 593 A (Idom. FHG. II 492) ‖ 14 δρᾶν. τί τῆιδ ('hac ratione') A, ἥδ' V; χῆδ' LmSchnw | ἐραθύμει AV (cf. Suid. s. ῥαθυμεῖν .. τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν, LXX Maccab. II 64); de sententia loci cf. Apul. met. IX 27. 28 Martial. XI 43 Catull. 56, 7; exitus mutilatus? ‖ [15. 16] Eb | κακὸν ἐπιχαίρειν A, corr. ut videtur ex κακοῦ ἔστι χ., em. Bgk | κακόν ἐστι δαίρειν Lm (δαρθεῖν Polyla) ‖ Post v. 16 spat. duorum versuum A

117 Tab. cer. IVvo 6, V 122 (p. 676 Kn), B 95; de sententia cf. Aesch. Sept. 589, Eurip. fr. 852, 5 N.; Hor. c. III 2, 29 ‖ 2 ἔλεγεν ἄδικα A, αδικωσειπεν Tab., ἀδίκως ἔλεγε BV | κρίνυν V ‖ 3 πλείω V ‖ 4 μηθεν T ‖ 5 λέγοντες A, -τος BV ‖ 6 πολυσεισαντονηκεθεσμοσ κτλ. T, ἵκεθ' ἑ. Hss ‖ 7 σπεύδων τὰς V ‖ 8 συνεπάτει V | τοὺς πλείους bene A, τοὺς πάντας VBKnGb, τοὺς ἄλλους eTHss | δ' V, δὲ B, τ' A ‖ 9 ρα βδιων. ξασ T, ῥ. νύξας Hss, cf. proleg. p. XI²

„εἶτ' οὐκ ἀνέξῃ" φησί „τοὺς θεοὺς εἶναι
ὑμῶν δικαστὰς οἷος εἶ σὺ μυρμήκων;"

[Ὁ λόγος διδάσκει ἡμᾶς μηδὲν ψέγειν τὰς τοῦ θεοῦ περὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀκαταλήπτους οἰκονομίας, κἂν ἄδικοι τοῖς ἀπαιδεύτοις δοκοῖεν εἶναι.]

118 Ξουθὴ χελιδών, ἡ πάροικος ἀνθρώπων,
ἦρος καλιὴν ηὐθέτιζεν ἐν τοίχῳ,
f. 41^b ὅπου γερόντων οἶκος ἦν δικαστήρων·
κἀκεῖ νεοσσῶν ἑπτὰ γίνεται μήτηρ.
οὔπω πτερίσκοις πορφυροῖς ἐπανθούντων.
ὄφις δὲ τούτους ἑρπύσας ἀπὸ τρώγλης
ἅπαντας ἑξῆς ἔφαγεν. ἡ δὲ δειλαίη
παίδων ἀώρων συμφορὰς ἐπεθρήνει,
„οἴμοι" λέγουσα, „τῆς ἐμῆς ἐγὼ μοίρης·
ὅπου νόμοι γὰρ καὶ θέμιστες ἀνθρώπων,
ἔνθεν χελιδὼν ἠδικημένη φεύγω."

[Κατὰ δικαστῶν ὁ λόγος βοηθεῖν δυναμένων τοῖς μηδὲν κακὸν πράξασι, καὶ τούτοις ὑπὸ μειζόνων ἀδικουμένοις μηδεμίαν ἀνάληψιν παρεχομένων.]

118, 5 cf. 88, 4. 95, 3. 108, 5 | 8 cf. 12, 3. 4. 24 | 9 cf. 7, 14

117, 10 *οὐκ ἀνέξῃ* A, *οὐκ ἀνέχῃ* B, *οὖν κἀνέξῃ* V, *ει[τον]κοιει* T ‖ 10. 11 *εἶναι ὑμῶν* bene A, *τονσ[θ]εουσημωνειναι δ.* T, *ὑμῶν εἶναι* etiam V, cf. prol. p. XLIV | *οποιος* T ‖ Epim. *ὁ λ. δηλοῖ μηδένα τολμᾶν κτλ.* V, verius ft., nam *μηδένα* in A legit Eb | *θῦ* (= *θεοῦ*) et *ἀνους* A | *δοκοῖεν* V, *δοκεῖεν* A, *δοκῶσιν* Eb, *ἀρχὴ τοῦ ξ* m. 2 in mg.

118 B 96 P^1 60, F 190; tetr. I 56; paraphr. inest in cod. Pal. Vat. 124 ‖ 1 *ξένη* BP^1, om. F | 5 *ἐπανθούντω* ut solet A ‖ [5] Gb temere; quae non exprimunt paraphrases omnino longe ab A recedunt ‖ vv. 5 et 6 sedes mut. Sdl Bgk | v. 5 *πορφυροῖσιν ἀνθοῦντας* Sdl; *πτερίσκων πορφυρῶν* Bgk | 8 *ἀπεθρήνει* Fx ‖ 10 *θέμιστες* ipse A ‖ 11 *φεύγει* A, corr. Lu, *ἐγὼ ἠδικήθην* vel *ἠδίκημαι* paraphr.; hirundo hominum *ἱκέτις* A^u 39 Aes. 417 H. ‖ Epim. *κακῶς* Eb | *τούτους — ἀδικουμένους* A, corr. Bss

119 *Ξύλινόν τις Ἑρμῆν εἶχεν· ἦν δὲ τεχνίτης.*
σπένδων δὲ τούτῳ καὶ καθ' ἡμέρην θύων
ἔπρασσε φαύλως. τῷ θεῷ δ' ἐθυμώθη,
χαμαὶ δ' ἀπεκρότησε τοῦ σκέλους ἄρας.
χρυσὸς δὲ κεφαλῆς ἐρρύη καταγείσης·
ὃν συλλέγων ἄνθρωπος εἶπεν „Ἑρμεία,
σκαιός τίς ἐσσι καὶ φίλοισιν ἀγνώμων,
ὃς προσκυνοῦντας οὐδὲν ὠφέλεις ἥμας.
ἀγαθοῖς δὲ πολλοῖς ὑβρίσαντας ἠμείψω.
f. 42a *τὴν εἰς σὲ καινὴν εὐσέβειαν οὐκ ᾔδειν.“*
[καὶ τοὺς θεοὺς Αἴσωπος ἐμπλέκει μύθοις,
βουλόμενος ἡμᾶς νουθετεῖν πρὸς ἀλλήλους.
πλέον οὐδὲν ἕξεις σκαιὸν ἄνδρα τιμήσας,
ἀτιμάσας δ' ἂν αὐτὸν ὠφεληθείης.]

120 *Ὁ τελμάτων ἔνοικος, ὁ σκιῇ χαίρων,*
ὁ ζῶν ὀρυκτοῖς βάτραχος παρ' εὐρίποις,
εἰς γῆν παρελθὼν ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζῴοις·
„ἰατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων,

119, 2m = 10, 7 | 3e = 82, 2 | 4me = 42, 4 | 7e = 95, 17
120, 3e = 56, 1 | 4e = 21, 2. 85, 3

---

119 B 97, F 21, A^c Cor. 128; cf. Clem. protr. II 27 p. 7 S. | 2 *ἡμέραν* A ‖ 6 *ἄνθρωπος* A, corr. Lm; *ὁ ἄνθρωπος* BF | *τὸν?* | *Ἑρμείη* Rth ‖ 7 *στρεβλός τις* BF | *εἶ* A, *ἐσσι* Ahr coll. 77, 7, *εἶ ⟨σὺ⟩* Bgk ‖ 8 *ἡμᾶς* A | *ὠφελεῖς* A ‖ 9 *ἀγαθοῖς* AB, *καλοῖς* F ‖ 10 om. paraphr. | *κενὴν* A, corr. Bss ‖ 11 *καὶ* vocis *κ* littera ad mg. proiecta m. r. ‖ 13 *ἄνδρ' ἀτιμήσας* A corr. m. pr. ‖ [11—14] Eb; 13. 14 = prom. BF; ad v. 11 cf. Himer. XX 4, sed versus utique dubii ‖ Post v. 14 duorum vv. spatium vacuum | *ἀρχὴ τοῦ ο* A m. 2 in mg.
120 V 20 (Kn p. 672), B 113, F 154; liberius A^c 135; Avian. 6; tetr. II 29, cf. Aphthon. 24 (= Nicol. 7, Rhet. I 268 W.), Themist. *περὶ ἀρετῆς* mus. Rhen. XXVII p. 458 ‖ 2 *εὐρύποισ*, *υ* in *ι* corr. m. pr. A ‖ 4 *εἶναι* A (Av. 6, 5?), *εἰμι* paraphr.

οἵων τάχ' οὐδεὶς οἶδεν, οὐδ' ὁ Παιήων,
ὃς Ὄλυμπον οἰκεῖ καὶ θεοὺς ἰατρεύει."
„καὶ πῶς" ἀλώπηξ εἶπεν „ἄλλον ἰήσῃ,
ὃς σαυτὸν οὕτω χλωρὸν ὄντα μὴ σῴζεις;"

[*Πρὸς ἄνδρα ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον, ἄλλους παιδεύειν ἐπαγγελλόμενον.*]

121 Ὄρνις ποτ' ἠσθένησε. τῇ δὲ προσκύψας
αἴλουρος εἶπε „πῶς ἔχεις; τίνων χρῄζεις;
ἐγὼ παρέξω πάντα σοι· μόνον σῴζου."
[ἡ δ' ὄρνις εἶπεν μῦθον ἄξιον γνώμης·] 3b
ἡ δ' „ἢν ἀπέλθῃς", εἶπεν „οὐκ ἀποθνῄσκω." 4

f. 42b
[*Πρὸς τοὺς πονηρᾷ διαθέσει χρηστότητα ἐπιδεικνυμένους ὁ λόγος εὔκαιρος.*]

121, 1e = 130, 7, cf. 96, 1 | 2m = 103, 12 | 4e = 114, 7 4i = 84, 6 | 11e cf. 57, 2

120, 5 sq. cf. Avian. l. s., Luc. tragodop. 143 ‖ 8 ὃσ A, σ ex ν m. pr. ‖ 8 χλωρὸν ipse A teste Eb, item B (ὃς ἑαυτὸν χλ. ὄντα οὐκ ἰατρεύεις), Avian. 6, 12 (*caeruleus cui notat ore color*), Aphthon., Themist. l. s. s. p. 458, ubi vide Buecheleri adnotationem; χωλὸν VFA^c ‖ Epim. ἐπαγγελλομένου A m. pr., corr. m. rec. | Aliud epim. in BP^1: ὅτι τινὲς διπλοῖς κινδύνοις περιπεσόντες καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὠφελεῖν πειρωμένοις . . ἀνταμοιβὴν κακὴν παρέσχον.

121 Tab. cer. VII^r 14 (Phil. LIII p. 238), B 111 P^1 67, F 157; tetr. II 24 (longius recedit I 16; cf. fab. 249 sq.) ‖ 1 ορνιξ T | πότ' A | προκύψας B, προσκύψας A (teste Eb) T ‖ v. 2 τιθελεισ ητινοσχρ. T ‖ 3 σοι πάντα A, corr. Db ‖ 3^b om. ABF, accessit in tab. aperta interpolatione | ὄρνιξ Tab. ‖ 4 ἡ δ' ἂν A m. pr., ἢ δ' ἐὰν m. r., σνδαν T | ἀποθνήισκω A ‖ Tetrasticho abusus post 4 versum addit Lm χρονιώτερον γὰρ δορκάδος βίον ζήσω | nullum cur 'fabulam in brevius contractam esse' (Eb Rth) putemus indicium ‖ Aliud epim. in BP^1 ὅτι ὑποκριτὰς . . ὁ μῦθος (λόγος) ἐλέγχει

122 Ὄνος πατήσας σκόλοπα χωλὸς εἱστήκει·
λύκον δ' ἰδὼν παρόντα καὶ σαφῆ δείσας
ὄλεθρον οὕτως εἶπεν· „ὦ λύκε, θνήσκω
μέλλω τ' ἀποπνεῖν. σοὶ δὲ συμβαλὼν χαίρω·
σὺ μᾶλλον ἤ γὺψ ἢ κόραξ με δειπνήσεις.
χάριν δέ μοι δὸς ἀβλαβῆ τε καὶ κούφην
ἐκ τοῦ ποδός μου τὴν ἄκανθαν εἰρύσσας,
ὥς μου κατέλθῃ πνεῦμ' ἀναλγὲς εἰς Ἅιδου."
κἀκεῖνος εἰπὼν „χάριτος οὐ φθονῶ ταύτης"
ὀδοῦσιν ἄκροις σκόλοπα θερμὸν ἐξήρει.
ὁ δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε κἀνίης πάσης
τὸν κνηκίην χάσκοντα λακτίσας φεύγει,
ῥῖνας μέτωπα γομφίους τ' ἀλοιήσας.
„οἴμοι". λύκος „τάδ'" εἶπε „σὺν δίκῃ πάσχω·
τί γὰρ ἄρτι χωλοὺς ἠρξάμην ἰατρεύειν,
μαθὼν ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν ἢ μαγειρεύειν;"

[Ὅτι οἱ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιτηδεύμασι ἐπιχειροῦντες, εἰκότως δυστυχοῦντες βλάβην ἑαυτοῖς ἐπιφέρουσι.]

122, 9 cf. 75, 13 | 14 me = 115, 11 | 15 i = 115, 12; cf. 129, 23 sq.

---

122 B 106 P[1] 64, F 134 (A[u] 227); myth. p. 218, tetr. I 21; 11. 12 Suid., epim. Georg. ‖ 1 σκόλωπα A m. pr., corr. m. r. ‖ 4 τ' Bk, δ' A ‖ 5 δειπνήσει A, em. Bss; σοῦ δεῖπνον γενέσθαι BF ‖ 7 ἄκανθαν ipse A | εἰρύσας A, corr. Fx Lm, -σσαις Bgk ‖ 8 ἄναλγες A | σκόλοπα, λο ex λω m. pr. ‖ 10 ἐξήρει A ‖ 11. 12 Suid. s. κνηκίας· ὁ λύκος· B. ἐν τοῖς μυθικοῖς | κἀνίης S, καὶ ἀναιδείης A | κνακίαν A, κνη- S, cf. 113, 2 | λακτήσας A, -ίσας BFS ‖ 13 τ' del. Bgk Schnw | ῥῖνα καὶ μέτωπον καὶ ὀδόντας συγκλάσας BP[1], sim. (θλάσας) F ‖ 15 ἄρτι, ρ ex ν m. pr. A | ἠνξάμην A ‖ Epim. Georg. I p. 67 Bss | ἐπιτηδεύειν A Georg., em. Eb Bgk

123 Ὄρνιθος ἀγαθῆς ᾠὰ χρυσὰ τικτούσης
ὁ δεσπότης ἐνόμισεν ἐντὸς εὑρήσειν
χρυσοῦ μέγιστον ὄγκον, ὅνπερ ὠδίνειν·
θύσας δὲ ταύτην εὗρε τὴν φύσιν πάσαις
⟨τὰ πάνθ'⟩ ὁμοίην ⟨οὖσαν. ἀθρόως δ' ἕξειν⟩
μέγιστον ὄλβον ἐλπίσας τε καὶ σπεύσας
ἀπεστερήθη τοῦ τὰ μικρὰ κερδαίνειν.

[Ὅτι τοῖς παροῦσιν ἀρκείσθω τις καὶ τὴν ἀπληστίαν φευγέτω.]

---

123 Tab. cer. 13 VII^{ro}, B 112 P^1 68; A^c Cor. 136, F 153; tetr. I 37; Avian. 33; cf. Phil. LIII p. 245 ‖ 1 *ὠιὰ χρυσᾶ* A, *ωαχρυσα* T, *χρυσᾶ* ut B P^1 Roeper Philol. X 501; *χρ. ὠ.* B^2F unde *χρυσέ' ᾠὰ* Lm | in hoc versu desinit A fol. 42^b, in mg. inf. *ἵλεως κύριε γενοῦ τοῦ δούλου σου νίλου* m. 3; cetera accesserunt ex T ‖ 3 *ωδεινειν* Tab. ‖ 5 *ομοιαν* Tab. | suppl. Cr ex 93, 5, an ⟨*λοιπαῖς*⟩? *εὗρεν οὖσαν ὁμοίαν τῶν λοιπῶν ὀρνίθων* B, sim. F; de exitu cf. 111, 18. 74, 13 ‖ 6 *μέγιστον ὄγκον* Tab. Hesseling; *ἀθρόον πλοῦτον* BA^c, em. Cr ‖ Epim. servavit B, om. P^1, qui fabulae 113 B = 120 A epim. subiecit. Versus quos mala fraude in A ascripsit Minas non magis repeto quam Gitlbaueri tentamina, quibus nullum poetae verbum restitutum est

124 Ὀρνιθοθήρῃ φίλος ἐπῆλθεν ἐξαίφνης,
μέλλοντι θύμβρα καὶ σέλινα δειπνήσειν.
ὁ δὲ κλωβὸς εἶχεν οὐδέν· οὐ γὰρ ἠγρεύκει.
ὥρμησε δὴ πέρδικα ποικίλον θύσων,
ὃν ἡμερώσας εἶχεν εἰς τὸ θηρεύειν.
ὃ δ' αὐτὸν οὕτως ἱκέτευε μὴ κτεῖναι·
„τὸ λοιπόν, ⟨ὦ τᾶν⟩, δικτύῳ τί ποιήσεις,
ὅταν κυνηγῇς; τίς δέ σοι συναθροίσει
εὔωπὸν ἀγέλην ὀρνέων φιλαλλήλων;
τίνος μελῳδοῦ πρὸς ⟨τὸν⟩ ἦχον ὑπνώσεις;"
ἀφῆκε τὸν πέρδικα, καὶ γενειήτην
ἀλεκτορίσκον συλλαβεῖν ἐβουλήθη.
ὃ δ' ἐκ πεταύρου κλαγγὸν εἶπε φωνήσας·
„πόθεν μαθήσῃ πόσσον εἰς ἕω λείπει,

124, 1e = 116, 8. 111, 5 | 2e cf. 107, 1 | 6me = 179, 4; cf. 6, 5. 107, 3 | 7i = 75, 7 | 12i = 97, 9 | 13e = 37, 9. 17, 4

124—135 sequuntur fabulae Vaticano traditae, cf. prol. p. VII; add. 150^{a}

124 V 155 (Knöll p. 685, Fur. 369); 13 sqq. Suid., cf. P^{r} 193 p. 373 St.; epim. Georg ‖ 1 ὀρνιθοθήρᾳ V | αἴφνης V, corr. Schnr ‖ 4 δὲ V | θύσον V ‖ 5 ἡμερώσαν et θηρέβειν V ‖ 6 δὲ et ἱκέτεβε V | κτείνειν Rth | „τὸ λοιπὸν" ⟨εἶπε⟩ Schnr, sed cf. locos s. s.; suppl. Cr. coll. 63, 8; „⟨φείδου·⟩ τὸ λ. St, ⟨ψιλῷ⟩ τὸ λ. Piccolos ‖ 9 εὐωπῶν V, corr. Schnr, cf. Arist. h. a. IX 9 ‖ 10 τὸν add. Coraïs ‖ 11 γεννειήτην V ‖ 12 ἐβουλήθει V ‖ 13 sqq. Suid. s. v. πέταυρα· τίγνα | δὲ VS | ἐκ τοῦ τέγους V | κλαγγὸν S, -ὴν V, cf. 135, 5; κλαγκτὸν Jacobs | βοήσας S, cf. 17, 4, poterat εἶπεν ἐκβώσας ‖ 14 μαθήσει πόσον V, verum servavit S

τὸν ὡρόμαντιν ἀπολέσας με; πῶς γνώσῃ
πότ' ἐννυχεύει χρυσότοξος Ὠρίων;
ἔργων δὲ τίς σε πρωινῶν ἀναμνήσει.
ὅτε δροσώδης ταρσός ἐστιν ὀρνίθων;"
κἀκεῖνος εἶπεν „οἶσθα χρησίμους ὥρας·
ὅμως δὲ δεῖ σχεῖν ⟨τὸν φίλον⟩ τί δειπνήσει."

[*Ὅτι τῷ ἀνδρὶ δουλεύειν ἐπιθυμίαις εἰθισμένῳ οὐδεὶς λόγος ἰσχυρὸς πρὸς τὸ μὴ πράττειν ἀεὶ τὰ καθ' ἡδονήν.*]

125 *Ὄνος τις ἀναβὰς εἰς τὸ δῶμα καὶ παίζων*
τὸν κέραμον ἔθλα, καί τις αὐτὸν ἀνθρώπων
ἐπιδραμὼν κατῆγε τῷ ξύλῳ παίων.
ὁ δ' ὄνος πρὸς αὐτόν, ὡς τὸ νῶτον ἠλγήκει,
„καὶ μὴν πίθηκος ἐχθὲς" εἶπε „καὶ πρώην
ἔτερπεν ὑμᾶς αὐτὸ τοῦτο ποιήσας."

[*Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας τοὺς ἐναντίως ἔχοντας τὰς δόξας καὶ κινδύνους ἑαυτοῖς ἐπιφέροντας.*]

126 *Ὁδοιπορῶν ἄνθρωπος εἰς ἐρημαίην * **
ἑστῶσαν εὗρε τὴν Ἀληθίην μούνην,

125, 1i = 141, 2 | 2e = 2, 16. 102, 3 | 3me = 139, 7, cf. 78, 15. 117, 9 | 126, 1e = 91, 2

124, 15 *ὡρομάτην* V, corr. I. G. Schnr, *ὡρονόμον* S | *ἀπολέσας* (om. *με*) V | *θύσας με* S || 16 *ἐννυχέβει* V || 17 *προινῶν* V || 19 *ὅτε ⟨δὴ⟩*? cf. p. LVI | *οἶδα* V, corr. Schnr, *οἶδα χρήσιμόν σ' ὥραις* Rth (El), num „*οἶδας*" *εἶπε*,,? || 20 suppl. Schnr | *τι δειπνῆσαι* Lm || epim. Georg. p. 31

125 V 141 (Kn p. 684, Fur. 368) | 1 *ἐπὶ* Bgk cf. 5, 5 | *κἀμπαίζων* ci. Cr p. 218, 1 | 2 cf. Herond. III 40. 44 (Cr 'Unters.' 65) | *ὡς τὸν* V || 5 *ὁ πίθηκος χθὲσ* V, corr. Buttmann | *ἡμᾶς* V

126 V 133 (Kn p. 683, Fur. 364), brevius B 98; Eb 128 p. 79; cf. O. Hense Lect. Stob. act. soc. phil. Lips. II p. 37 adn. | 1 *ἐρημίαν* V | exciderit *παρῆλθεν ὕλην* (12, 2) *κἀμπλανώμενος ταύτῃ* | cf. Arat. 118 || 2 *ἀλήθειαν μόνην* V, correcturas editorum recepi interim, sed totus locus contractus videtur, cf. B *εὗρε γυναῖκα μόνην κατηφῆ ἑστῶσαν*, unde Eb: *μόνην κατηφῆ γραῦν τιν' εὗρεν ἑστῶσαν*

καί φησιν αὐτῇ „διὰ τίν᾽ αἰτίην, γραίη,
τὴν πόλιν ἀφεῖσα τὴν ἐρημίην ναίεις;“
ἡ δ᾽ εὐθὺ πρὸς τάδ᾽ εἶπεν ἡ βαθυγνώμων·
„ὅτι πρὸ τοῦ μὲν παρ᾽ ὀλίγοισιν ἦν ψεῦδος,
νῦν δ᾽ εἰς ἅπαντας ἐξελήλυθ᾽ ἀνθρώπους.“
[εἰ δ᾽ ἔστιν εἰπεῖν καὶ βεβούλησαι κλύειν
ὁ νῦν βίος πονηρός ἐστιν ἀνθρώπων.]

[Ὁ λόγος οὗτος ἀνθρώπους κωμῳδεῖ, ὧν ἡ ἀλήθεια μακρὰν πέφευγε διὰ τὸ τῷ ψεύδει τούτους φιλεῖν καὶ μᾶλλον συνοικεῖν.]

127 Ὁ Ζεὺς τὸν Ἑρμῆν ὀστράκοισιν ἐγγράψαι
ἁμαρτίας ⟨τε κἀδικήματ᾽⟩ ἀνθρώπων
ἐκέλευσε κἀς κιβωτὸν αὐτὰ σωρεύειν
⟨σταθεῖσαν⟩ αὐτοῦ πλησίην, ἐρευνήσας
ὅπως ἑκάστου τὰς δίκας ἀναπράσσῃ.
τῶν ὀστράκων δὲ κεχυμένων ἐπ᾽ ἀλλήλοις

127, 3 cf. 201, 5

126, 3 *δι᾽ ἣν αἰτίαν, γύναι* V, corr. Lm, sed hic quoque locus mutilus, B: *„τίς εἶ“; ἡ δὲ ἔφη· Ἀλήθεια“ καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν τὴν πόλιν κτλ.*; coll. 135, 6 possis: *καί φησιν αὐτῇ· „τίς ⟨μὲν⟩ εἶ; ⟨τί δὲ κλήζῃ⟩; „Ἀληθίη“. „καὶ διὰ τίν᾽ αἰτίην, γραίη,* 6 *ὅτι ποτὲ παρ᾽ κτλ.* V, *ὅτι πρὸ τοῦ μὲν παρ᾽* Lm | *ψεύδη?* | 7. 8 transp. Hense || 8 *ἐάν τι ἀκούειν καὶ λέγειν θέλῃς* (ad v. 7) B *δέ* V | *καὶ κλύειν ἐμοῦ βούλῃ* Schnw || 7 *νῦν εἰς πάντας βροτοὺς ἐλήλυθε ψεῦδος* V, *νῦν δὲ εἰς π. ἀνθρώπους ἐστὶν* B, corr. Eb || 9 *πον. βίος* V, transp. I. G. Schnr | [9] Hense Eb; cf. prom. B: *ὅτι κάκιστος βίος καὶ πονηρὸς τοῖς ἀνθρώποις, ὅτε τὸ ψεῦδος προκρίνεται τῆς ἀληθείας*; unde novum versum edolavit Gb a Babrio certe alienum

127 (Eb 130 Knoche p. 84) V 134 (Kn p. 683, Fur. 365), B 105; myth. 45 p. 219 | E proverbiis orta, cf. Cr p. 219, ubi adde Eurip. fr. 506 N. Stob. I 49 p. 395 W. || 1—3 *ὀστράκῳ γράφοντι* (sic) *τὸν Ἑρμῆν ἁμαρτίας* | *ἐκέλευσεν ὁ Ζεὺς εἰς κ. ταύτας σ.* V, *ὁ Ζεὺς τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμ. ἐν ὀστράκοις τὸν Ε. ὥρισε γράφειν καὶ εἰς κιβώτιον ἀποτιθέναι πλησίον αὐτοῦ* B, rest. Cr (prol.); cf. 66, 4 sq. || 4. 5 *ἵν᾽ ἐρευνίσας ἑ. κτλ.* V, *ὅπως ἑ. κτλ.* (om. *ἐρ.*) B; 4 suppl. Gb || 5 *ἀναπράσσῃ* B, *ἀναπράσσει* V; *ἀναπράξει* Rth || 6 servavit V, nisi quod *ἐπ᾽* accessit ex B

τὸ μὲν βράδιον τὸ δὲ τάχιον ἐμπίπτει
εἰς τοῦ Διὸς τὰς χεῖρας, εἴ ποτ' εὐθύνοι.
τῶν οὖν πονηρῶν οὐ προσῆκε θαυμάζειν
ἢν θᾶσσον ἀδικῶν ὀψέ τις κακῶς πράσσῃ.

128 Ὄϊς τις εἶπε πρὸς νομῆα τοιαῦτα·
„κείρεις μὲν ἡμᾶς, καὶ πόκους ἔχεις κέρδας,
⟨τὸ⟩ γάλα δ' ἀμέλγων ἔστι σοι φίλον πῆξαι,
ἡμῶν δὲ τέκνα μῆλά σοι περισσεύει.
πλέον οὐδὲν ἡμῖν· ἀλλὰ χἡ τροφὴ γαίης
ἅπασ' — ἐν ὄρεσι δ' εὐθαλὲς τί γεννήσει; —,
βοτάνη ⟨τ'⟩ ἀραιὴ καὶ δρόσου γεμισθεῖσα·
⟨τὴν⟩ κύνα δὲ φέρβεις ἧμιν ἐν μέσοις ταύτην
τρέφων ὁποῖα σαυτὸν εὐθαλεῖ σίτῳ."
ταῦθ' †ὡς ἤκουσεν ἡ κύων ἔφη τοῖα·

128, 4e = 108, 10

--

127, 7 serv. VB || 8 V, in fine εἴ ποτε καλῶς κρίνοιτο B | 9. 10 = prom. B. || 10 ἂν VB | ὀψέ τις ipse V

128 (Eb 131) V 136 (Kn p. 683, Fur. 366); cf. Knoche p. 104. Poeta expressit Xen. Mem. II 7, 13 || 1 νομέα, corr. Buttmann | in fine τοιάδε V, τοιαῦτα volg.; num admisit τοιούτως? locum contractum esse Xenophontis exemplari collato negabis | 3 γάλα δ' ἀμέλγων ἔστι κτλ. V, ἀμέλγοντ' Cor., sed cf. Schmid *Attic.* IV 114 coll. Theocr. XI 35 possis ἀμέλγειν ἔ. κεἰ φίλον, π.; φλέον πῆξαι Lm || 4 περισσεύσει V || 5 sq. οὐδὲν δίδως, ὅτι ἂν μὴ ἐκ τῆς γῆς λάβωμεν Xenoph. || 5 πλέον δ' V; πλέον miris artificiis coniecturisque vexatum, cf. Aelian. VIII 24. XIV 25. Anth. Pal. VII 175. V 25 | χἡ Lm, καὶ V | γαίας Schndr, γῆς V || 6 πᾶσα V, πᾶσ' ⟨ἦν⟩ GbRth ὄρεσι δ' Lm, ὄρεσιν V | τι V, τί Lm | γεννήσει V, γεννᾶται Coraïs, γεννήσῃ GbRth | 7 ὡραῖα βοτάνη V, βοτάνη γ' ὀρείη Lm, β. γ' ἀραιὴ Hpt; an -ν -ν vel -αι -αὶ? | γεμισθεῖσα V, an -ν vel -αι? || [7] Rth | 8 φέρβοις δ' ἂν ἡ. ἐν μέσοις κύνα ταύτην V, corr. Cr. cf. prol. | Post 9 versus exciderit, quo expressum erat Xenophontis ὃς οὐδὲ τοιοῦτόν σοι παρέχει || 10 ταῦτ' οὖν ἀκούσασ' (cf. 88, 9 Xenoph. τὸν κύνα οὖν ἀκούσαντα) vel τ. ὡς ἐπῆϊ' (ἐπῆεν) — τοίως vix fuit; ἤκουσε τούτων ἡ κ. ἔφη θ' οὕτως Eb

„εἰ μὴ παρήμην κἀν μέσοισι πωλεύμην,
οὐκ ἄν ποθ᾽ ὑμεῖς ἔσχετ᾽ ἄφθονον ποίην·
ἐγὼ δὲ περιτρέχουσα πάντα κωλύω
δρηστῆρα ληστὴν καὶ λύκον διωκτῆρα."

[*Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τῇ τῶν πλησίον διαφθονουμένους εὐημερίᾳ, ἔσθ᾽ ὅτε καὶ ὑπ᾽ αὐτῶν ἐκείνων τὰ μέγιστα ὠφελουμένους.*]

129 *Ὄνον τις ἔτρεφε καὶ κυνίδιον ὡραῖον.*
τὸ κυνίδιον δ᾽ ἔχαιρε παῖζον εὐρύθμως,
τὸν δεσπότην τε ποικίλως περισκαῖρον·
κἀκεῖνος ⟨αὖ⟩ κατεῖχεν αὐτὸ τοῖς κόλποις.
ὁ δ᾽ ὄνος γ᾽ ἔκαμνεν ἑσπέρης ἀλετρεύων
πυρὸν φίλης Δήμητρος, ἡμέρης δ᾽ ὕλην
κατῆγ᾽ ἀφ᾽ ὕψους, ἐξ ἀγροῦ θ᾽ ὅσων χρείη·
καὶ μὴν ἐν αὐλῇ παρὰ φάτναισι δεσμώτης

129, 4i = 76, 14 | 6 sq. cf. 76, 6 | 8e = 191, 12. 97, 8

128, 11 *εἰ μὶ* V | *μέσοισιπωλεύμην* V, *μέσοις ἐπ-* plerique ‖ 12 *αὔφθονον* V; Xen.: *οὐδ᾽ ἂν νέμεσθαι δύναισθε, φοβούμεναι μὴ ἀπόλησθε*: fortasse aliquid excidit, nam parum placent emendationes *ἀθόρυβον, ἔκφοβοι* | *δὲ* del. Eb ‖ 13 *περιτρέχουσα δ᾽ ἐγὼ πάντοθεν κ.* V, corr. Schnr ‖ Epim. *εὐημερίαν* V | *ἔστιν ὅτε* V, corr. Cr; *ἐστίν, ὅτε* plerique | *ὠφελουμένων* V, corr. Cr; *ὠφελοῦνται* plerique

129 (Eb 132 Knoche p. 110) V 137 (Kn p. 684, Fur. 367), sim. A[u] 42; cf. Galen. XVIII 1 p. 291 K., Corp. paroemiogr. I p. 439 ‖ 1 *Ὄνον ἔτρεφέν τις* Eb | *πάνυ ὡραῖον* V, corr. Buttmann; in fine *Μελιταῖον* olim fuisse (Lm) probabile est, cf. A[u] paroem. Galen. In V sequuntur v. 8. 9 a Lm transpositi ‖ 2 *χάριν ὅν εὐρύθμους π.*, em. Knoche Nck ‖ 3 *περισκέρον* V ‖ 4 *ἐκεῖνος δ᾽ αὐτὸ κατέχων ἐν τ. κ.* V, corr. Schndr, Lm, cf. 76, 14 ‖ post 4 lac.? cf. v. 11. 9 ‖ 5 *ὁ δὲ γε ὄνος τὴν μὲν νύκτα λατρεύων* V, *ἀλετρεύων* Bgk Phil. XLVII 396 Rth; corr. Cr coll. 19, 6[a]. 9, 5. 83, 2 (prol.) ‖ 6 *ἡμέρας* V | 7 *ἦγεν* V, correxerunt Schneideri; *ἦγέν τ᾽* Sdl | *ἐφ᾽* V, corr. Fur. | *δ᾽ ὅσον* V, corr. I. G. Schneider | *χρεία* V ‖ 8. 9 post v. 1 Vat. ‖ 8 *καὶ ἦν* V, corr. Gb, cf. 125, 5; *καὶ στὰς* Eb | *φάτναις* A, corr. Schneideri; de *φᾰτν-* non dubitandum

ἔτρωγε κριθὰς χόρτον, ὥσπερ εἰώθει.
δηχθεὶς δὲ θυμῷ καὶ περισσὸν οἰμώξας,
σκύμνον θεωρῶν ἁβρότητι σὺν πάσῃ,
φάτνης ὀνείης δεσμὰ καὶ κάλους ῥήξας
ἐς μέσσον αὐλῆς ἦλθεν ἄμετρα λακτίζων.
σαίνων δ' ὁποῖα καὶ θέλων περισκαίρειν,
τὴν μὲν τράπεζαν ἔθλασ' ἐς μέσον βάλλων
ἅπαντα δ' εὐθὺς ἠλόησε τὰ σκεύη·
δειπνοῦντα δ' ἰθὺς ἦλθε δεσπότην κύσσων,
νώτοις ἐπεμβάς· ἐσχάτου δὲ κινδύνου
θεράποντες ἐν μέσοισιν ὡς ⟨τὸν ἄνδρ'⟩ εἶδον,
ἐσάωσαν ⟨αὐτὸν ἐξ ὄνου γνάθων ὄντως⟩·
κρανέης δὲ κορύναις ἄλλος ἄλλοθεν κρούων
ἔθεινον, ὥστε καὐτὸς ὕστατ' ἐκπνείων
„ἔτλην" ἔλεξεν „οἷα χρή με, δυσδαίμων·
τί γὰρ παρ' οὐρήεσσιν οὐκ ἐπωλεύμην,
βαιῷ δ' ὁ μέλεος κυνιδίῳ παρισούμην;

[Ὅτι οὐ πάντες πρὸς πάντα ἴσοι πεφύκασι, κἂν φθόνῳ ἀλαζονεύωνται.]

129, 9 me = 19, 9 cf. 55, 6 | 16 m cf. 26, 8 | 21 m = 85, 12

129, 9 *κριθῆς* Lm, *χόρτον* ad praed. ‖ 10 *δαχθεὶς* V | 11 *ἐν ἀβρότητι π.* V, corr. Nck, num *-σιν ἐν -αις?* ‖ 13 *ἐς μέσον* V, corr. I. G. Schnr | *εἰς* Rth | *ἦλθ'* V ‖ 15 *ἐς μέσον βαλὼν θλάσεν* V, corr. Eb | *εἰς* Rth ‖ 16 *εὐθεὶς* V ‖ 17 *ἰθὺς* Cr (95, 42), *εὐθὺς* V; num *δ. δὲ τέλος?* cf. 15, 5; *δ' ἐγγὺς* Lm ‖ *κρούσων* V ex 21, corr. Lm ‖ 19 *θ. ἐν μέσοις* (!) *ἔσωσαν ὡς εἶδον* GbRth | *μέσοισιν* V, suppl. Mekler, *-σι τοῦτον* Lm | 20 oppressit diasceuasta, quae non satis intellexit; Babrium, ut 16, 6 *λύκος χανὼν ὄντως* (94, 8), proverbio aliquo lusisse suspicor; in mentem mihi venit *ὄνου γνάθος* et *ἐκ λύκου στόματος*, cf. etiam *ὄνου παρακύψεως* | 21 *κρανάης* V, corr. Lm | 22 *ὡς δέ* V, corr. Eb coll. 26, 6. 51, 4; *ὡς δὴ* Lm | *ἐκπνέων* V, corr. Lm ‖ 23 *χρῆν?* ‖ 24 *οὐρήεσιν* et *ἐπολεύμην* V ‖ Epim. V, sim. A[u] | Choliambum nimis barbarum ex verbis *οὐ — πεφύκασι* effecit Gb

130 *Πάγης ἀλώπηξ οὐκ ἄπωθεν ἑστῶσα*
βουλὰς ἐκίνει ποικίλας. τί ποιήσει.
λύκος δὲ ταύτην πλησίος θεωρήσας
ἐγγὺς προσελθὼν τὸ κρέας λαβεῖν ᾔτει.
ἡ δ' εἶπεν· „ἧκε τῇδε καὶ δέχου χαίρων. 6
φίλος γὰρ εἶ μοι τῶν ἄγαν ἀναγκαίων.“ 5
ὃ δ' ἀθρόως ἐπῆλθεν· ὡς δὲ προσκύψας 7
τὸ σκυτάλιον ⟨τ'⟩ ἔσεισε καὶ χαλασθείσης
ῥάβδου μέτωπα σύν τε ῥῖνας ἐπλήγη,
„ἀλλ' εἰ τοιαῦτα“ φησί „τοῖς φίλοις δώσεις
τὰ δῶρα, πῶς σοί τις φίλος συναντήσει;“

131 *Νέος ἐν κύβοισιν οὐσίην ἀναλώσας*
στολὴν ἑαυτῷ κατέλιπεν μίαν ⟨μούνην⟩,

130, 1me = 1, 2; cf. 105, 3. 20, 50 etc. | 2e = 59, 2 4im = 52, 4. e cf. 94, 5 | 5e cf. 6, 4. 45, 2 | 7e = 121, 8 9m = 15, 7 | 10 cf. 214, 6 ‖ **131,** 1e = 34, 12

130 V 9 (Kn p. 685, Eberhard anal. Babr. p. 178, Cr ann. 127, 227 sq.) ‖ 1 *ἀλώπηξ πάγης* V | *ἄποθεν* V | Initium contractum? Cr ann. p. 228; *εἱστήκει βουλάς ⟨τ'⟩* Eb ‖ 2 *πικήλας* V ‖ 3 *πλησίον* V inepte, cf. 4, corr. Cr; *κνηκίης*? Cr coll. 113, 2. 122, 12 ‖ 4 *ἐγγεὶς* V teste Eb | *λαβεὶν* ipse V teste Eb ‖ 5. 6 transp. GbBgkCr, cf. v. 10 sq. (cf. Phaedr. app. 30, 8) 5 *γὰρ εἰμὶ* V ceterique, sed cf. 95, 3 | *ἀναγγαίων* V ‖ 7 *ἀτρόμως* Kn, cf. Cr p. 229[10] | *ὥστε* Hartel ‖ 8 *τὴν σκύδαλιν ἔσισε* V, corr. Cr; coll. Hes. s. v. *κυνδάλη . . . κυνδάλας τὰς σκυτάλας ἀπέδοσαν* = Poll. X 188. IX 120 (ubi corr. *κυνδάλας γὰρ*) possis *τὴν κυνδάλην*; *τὴν σκανδάλην* coll. Alciphr. III 22 Cr ann. 229; *τήν τε σκυταλίδ'* et quae sunt similia ab arte Babrii aliena, potest *τὴν σκύταλιν ⟨ἔξ⟩έσ.* | cf. Archil. 90 p. 410. 439 Bgk ‖ 9 *ῥάνδου μέτοπα συντέρινας* V ‖ 10 *ἄλλητοι ἄντα φ. τοῖς φίλοις δίδως* V (teste Eb), corr. Kn; *εἰ σὺ ταῦτα* Eb ‖ 11 *συναντίσει* V

131 V 130 (Kn p. 686, Eb anal. p. 179); tetr. II 4, v. 7 Suid.; sim. F 123, Pr 166 p. 46 St.; cf. Alciphr. ep. 42 p. 80 H. E prov. *μία χελιδὼν κτλ.* ‖ 1 *νέον εν* V, *νέος* Kn | *κύβοισ οὖσιν* V, corr. Kn ‖ 2 *μίαν καταλελοίπει* V, corr. suppl. Kn, nisi quod praeter necessitudinem *μίην* proposuit, cf. 47, 8; *ἱματίον καὶ (= δὲ) μόνου* F

χειμῶνος ὄντος μὴ πάθοι τι ῥιγώσας.
ἀλλ' αὐτὸν ἡ χεὶρ ἐξέδυσε καὶ ταύτης.
πρὸ γὰρ εἴαρος λιποῦσα ⟨τὰς⟩ κάτω Θήβας
ἐφάνη χελιδὼν ἐκπεσοῦσα τῆς ὥρης·
ταύτης ἀκούσας μικρὰ τιττυβιζούσης
„τί μοι περισσῶν" εἶπε „φαρέων χρείη;
ἰδοὺ χελιδὼν ἥδε· καῦμα σημαίνει."
ὡς δ' εἶπεν, ἐλθὼν τοῖς κύβοισιν ὡμίλει
καὶ σμικρὰ παίξας τὴν στολὴν ἐνικήθη.
νιφετὸς δ' ἐπῆλθε καὶ χάλαζα φρικώδης,
κροκύδος δὲ καινῆς πᾶσιν ἦν τότε χρείη.
γυμνὸς δ' ἐκεῖνος τῆς θύρης ὑπεκκύψας
καὶ τὴν λάλον χελιδόν' ⟨αὖ⟩ κατοπτεύσας
πεσοῦσαν ὥσπερ στρουθίον ⟨τι⟩ τῷ ψύχει

131, 6 me = 12, 4 | 7 im cf. 73, 2 | 8 cf. 115, 12 | 10 cf. 7, 4 | i cf. 95, 36 | 11 me = 134, 8

131, 3 *χειμῶ* V ‖ 4 *ἡ χεὶρ* V = *manus* in ludo talario Cr ann. p. 231 coll. Suet. Aug. 71; *ὁ Μεχεὶρ* Bgk, *ἡ Κὴρ* Mekler, *ἠθμὸς* Gb, *ὁ χρόνος* Rth ‖ 5 *εἴαρος γὰρ* V | *κάτω* = *meridiem versus sitas*, cf. Herod. I 142; *ἄνω* ex Her. III 10 ne corrigas ‖ 6 *ἐκπ. τ. ὥ.* = *παρὰ καιρόν* (F). alia notione verbis usus est 12, 4 ‖ 7 cf. Suid. s. *τιττυβίζετε· . . . καὶ Βάβριος ἐπὶ χελιδόνος· ταύτης κτλ.* | *τιττυβεζούσης* V ‖ 8 *ἐσθήτων* V, em. Cr, *ἐσθέων* (*εἱμάτων*) Kn | *χρεῖα* V | 9 *ἰδοῦ* V | interp. Bgk, nisi fuit *χ. τὸ θέρος* (cf. 24, 1. 136, 2. 5) *ἥδε*, nam dodecasyllabos fecit diasceuasta ‖ 10 *ὡς εἶπεν, ἐλθὼν δ' αὖ?* Cr coll. 95, 36 11 *ἐνικήθει* V, cf. Suet. l. s. | 12 *φρικώδεις* V ‖ 13 *καινῆς* V, *χλαίνης* vel *πυκνῆς* Eb, cf. prov. Coisl. 119 app. II 3 Gott. | *τότ' ⟨αὖ⟩* Eb ‖ 14 *θύρας ὑπεκκύψας* V ‖ 15 *καὶ κατοπτεύσας τὴν λ. χ.* V, em Kn Spp, *τὴν χελιδόν' ἄλαλον?* Cr ann. p. 232 ‖ 16 *ὑπὸ τοῦ κρύους π. ὡς στρ.* V dodecasyllabus), rest. Kn, cf. 18, 10. 74, 1. del Rth.; de imagine, quam coniecturis (*ὡσπερεὶ στρόμβον* Gb, cf. Sauppe G. Anz. 1879, 1577) vexaverunt, cf. Cr ann. p. 232 (Aristot. Pseudep. p. 291 R.)

„τάλαινα“ φησίν, „εἴθε μοι τότ' οὐκ ὤφθης·
ὡς γὰρ σεαυτὴν κἀμὲ νῦν διεψεύσω.“

[Ὅτι συνήθεια κακὴ πολλῶν κακῶν αἰτία γέγονε πολλοῖς, ὁμοίως καὶ ⟨τὸ⟩ τοῖς ψευδολόγοις πιστεύειν ἀνθρώποις· δεῖ οὖν ἡμᾶς ἀσφαλίσασθαι.]

132 Ὄϊς μονήρη λύκον ἔφευγεν ἐξαίφνης
ἰδοῦσα, σηκοῦ δ' ἐντὸς ἦλθεν ἀκλείστου·
θυσίη γὰρ ἦν τις κατὰ τύχην ἑορταίη.
ὁ λύκος δ' ἔσω μὲν οὐ παρῆλθε τοῦ τείχους,
ἔξω δ' ἐφεστὼς τὴν ὄϊν καθωμίλει
„ὁρᾷς“ λέγων „τὸν βωμὸν αἵματος πλήρη;
ἔξελθε, μή τις συλλάβῃ σε καὶ θύσῃ.“
ἡ δ' εἶπε „μή μου τῆς ἀσυλίης κήδου·
καλῶς ἔχει μοι· κἂν δὲ τοῦτο συμβαίνῃ,
θεοῦ γενοίμην σφάγιον ἢ λύκου θοίνη.“

[Ὅτι ταῖς τῶν δολερῶν ἀνδρῶν κακοβουλίαις μὴ πιστευτέον προορωμένους τὸν τούτων δόλον, κἂν χρηστολογίαις ἀπατᾶν βουληθῶσιν.]

133 Ὄνος παλιούρων ἤσθι' ὀξέην χαίτην.
τὸν δ' εἶδ' ἀλώπηξ, καγχάσασα δ' εἰρήκει·

132, 4 me cf. 2, 7 | 6 me = 37, 8. 31, 2 | 7 cf. 199, 1 | 9 e = 117, 5. 171, 8 | 10 e cf. 44, 6 || **133,** 1 e cf. 82, 1 | 2 i cf. 17, 3

131, 17 τ. εἶπεν V, corr. Eb Nck | τότε οὐκ V teste Eb | μήποτ' εἰσώφθης Nck || 18 ὡς ipse V (Eb), ὧς plerique | Epim. πολῶν V | τὸ add. Eb

132 V 135 (Kn p. 687, Eb anal. p. 181), Avian. 42; F 107; app. prov. I 18 contulit Cr ann. p. 232 || 1 μονήρη V (Bgk), -ης Kn || 3 θυσία γὰρ ἦν τὶς ἑορτῆς κατὰ τύχην, corr. Nck (ἑορτώδης?), sed locus diasceuastae manus passus est || 5 καθομίλει V || 6 ὁρὰς V | πλήρης V || 7 θύσει V || 8 ἡ δ' V | ἀσυλίας V | κῆρ? Cr | συμβαίη V || Epim. χρηστολογί(= ίας) V

133 V 142 (Kn. p. 687, Eb Anal. p. 181); B 108 P[1] 66; decurtata? || 1 παλλιούρων ἤσθιεν ὀξείην V: anapaestus nominum pr. excusationem habet, nisi ι vocalis synizesin admisit, cf. 69,2 || 2 εἶδεν V | ἁρπάσασα δ' V, καγχάσασα Eb Bgk Cr

„πῶς, οὗτος, ἁπαλῇ κἀξανειμένῃ γλώσσῃ
σκληρὸν μαλάσσεις προσφάγημα καὶ τρώγεις;“
[Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς σκληροὺς καὶ ἐπικινδύνους προσφέροντας
διὰ γλώσσης λόγους.]

134 Οὐρή ποτ' ὄφεως οὐκέτ' ἠξίου πρώτην
κεφαλὴν βαδίζειν οὐδ' ἐφείπεθ' ἑρπούσῃ·
„κἀγὼ γάρ“ εἶπεν „ἐν μέρει προηγοίμην.“
τὰ λοιπὰ μέρεα δ' εἶπεν· „ἦ σύ γ' ἡγήσῃ;
πῶς, ὦ τάλαινα, χωρὶς ὀμμάτων ἥμας
ἢ ῥινὸς ἄξεις, οἷς ἕκαστα τῶν ζῴων
τὰ πορευτὰ βαίνει πάντα πόδα ⟨τ' ἐπ⟩ευθύνει;“
τὴν δ' οὐκ ἔπειθε, τὸ φρονοῦν δ' ἐνικήθη
τῷ μὴ φρονοῦντι· λοιπὸν ἦρχε τῶν πρώτων
τὤπισθεν, οὐρὴ δ' ἡγεμὼν καθειστήκει
σύρουσα τυφλῇ πᾶν τὸ σῶμα κινήσει·
κοιλὸν δὲ πέτρης εἰς βάραθρον ἠνέχθη

134, 1e = 67, 5 | 3m = 32, 5 | 6e = pr. I 6. 1, 2 | 8e = 131, 11 | 9e = 66, 1 | 12e = 57, 12

–

133, 3 *πῶς οὗτως* (sic) *ἁπαλῇ καὶ ἀνειμένῃ γλώσσῃ* V, correxi interim coll. 49, 3, sed diasceuasta locum vitiasse videtur *μαλάσσει* V, em. Bgk, *μαλάσσῃ* Kn | Epim. *δια γλώσης* V ‖ Fabula *παροιμία ἐξηπλωμένη*, cf. mus. Rhen. XLVI, 319 sq.

134 V 164 (Kn p. 687, Eb anal. p. 181); B 116 P[1] 69: de paraphrasi talmudica cf. Königsberger *Zeitschr. d. Ver. f. Volksk.* VI 150; v. 10 sq. respexit Libanius *π. τ. ἐ. τύχης* p. 8 R., v. test. 7. Cf. Cr ann. p. 233 ‖ 1 *οὐρὰ πότ'* V | *οὐκ ἐτιξίου* V 4 *δὲ μέρη* V, corr. Cr, *γυῖα δ'* Cr p. 233 coll. 95, 2. 102, 7, *δὲ μέλε'* Eb ex B* | *ἦ σύγ'* Eb, *οὐχ* V: *οὐδὲν* (Gb) non Babrianum | *ἡγήσει* V, *ὑφηγήσῃ* Kn, *ὁδηγήσεις* Bgk ‖ 5 *ὦ* V, *γὰρ* Kn: ⟨*δ'*⟩ *ὦ*? | *ἡμᾶς* V | 6 *καὶ ῥινὸς* B*Nck | *ἄξεις* B, *ἕξεις* V | *ζώων* V | 7 *παντάποδ'* V, corr. Cr *πᾶν τε* ⟨*τὸν*⟩ Spp, *πᾶν τε κῶλον* Nck, *κἄντα πόδας*? audacius Bgk, cf. prol. p. LII ‖ post v. 8. 9. 10 interpunctionem sustulit Cr ‖ 9 *τὸ μὴ φρονοῦν δὲ λ. ἦ. τ. πρ.* V, corr. Cr ‖ 10 *τὰ δ' ὄπισθεν οὐρῆς* V perinepte, corr. Cr coll. 99, 4. 106, 25 | *καθηστήκει* V ‖ Post 11 interpunxit Cr ‖ 12 *δὲ* V, *τι* Kn

καὶ τὴν ἄκανθαν ταῖς πέτραισι συντρίβει.
σαίνουσα δ' ἱκέτευεν ἡ πρὶν αὐθάδης·
„δέσποινα κεφαλή, σῶσον, εἰ θέλεις, ἥμας·
κακῆς γὰρ ἔριδος σὺν κακοῖς ἐπειράθην·
εἰς πρῶτον οὖν μᾶλλόν με ⟨σοὶ⟩ καθιστάσῃ
ἐγὼ προσέξω“, φησί „μή ποτ' ἀρχούσης
ἐμοῦ τι δόξῃς ὕστερον κακῶν κύρειν.“

[*Ὁ μῦθος διαβάλλει ἄνδρας ἀναισθήτους ⟨πρὸς⟩ τοὺς ἰδίους δεσπότας ἐπεγειρομένους καὶ τὴν ἰδίαν τάξιν ἀγνοεῖν βουλομένους κἀντεῦθεν ὄλεθρον ἑαυτοῖς καὶ τοῖς πέλας ἐπιφέροντας.*]

135 *Πέρδικά τις πριάμενος ἐντρέχειν οἴκῳ*
ἀφῆκεν· ἡδέως γὰρ εἶχε τοῦ ζῴου.
κἀκεῖνος εὐθὺς κλαγγὸν ἐξ ἔθους ᾄδων
πᾶσαν κατ' αὐλὴν ἄχρι βημάτων ᾔει.
γαλῆ πρὸς αὐτὸν ἠπίβουλος ὡρμήθη
καὶ πρῶτον εἶπε „τίς μὲν εἶ, πόθεν ⟨δ'⟩ ἥκεις;

135, 1 sq. cf. 11, 4. 124, 11 | 4e = 140, 6 | 5e = 19, 3

134, 13 *ἄκανθα* et *πέτρισι* V, *πέτρῃσι* Kn ‖ 15 *δ. κ.*, *σὺ ἡμᾶς σῶσον* V, *σῶσον ἡμᾶς εἰ θέλεις, δέσποινα* B, unde restituit Kn ‖ 17 *εἰς τὸ πρῶτον* V, corr. Kn; *εἰς τὸ πρὶν* Eb | *οὖν με μᾶλλον καταστάσαν* V, corr. Cr; *μᾶλλόν γε σοι καθιστάσῃ* Kn; *μᾶλλον* cum *προσέξω* (*oboediam*) coniungendum ‖ 18 *πρὸσ ἔξω* V ‖ 19 *τῆς δόξῃς* V, corr. Nck Spp p. 1518, *σὺ δ.* Rth | *ὑστέρω κακὸν* V, corr. Kn | *κυρεῖν* V | vv. 17 sq., quos om. BP[1], del. Rth, vix sani; capiti dedit Bgk, cf. prol. ‖ Epim. *μύθος* V | *ἐπεγειρομένους*, non *ἐπειγομένους* V; *τοῖς ἰδίοις δεσπόταις ἐπανισταμένους* Kn ex B | *καὶ* om. V, add. ex B | *ἀγνοὴν* V | *ἑαυτοὺς καὶ τοὺς π. ἐπιφέρουσιν*, corr. Kn | Epim. brevius in BP[1]

135 V 192 (Kn p. 688, Eb anal. p. 182); sim. P[r] 234 F 197, ubi *ψιττακός* pro perdice ‖ 1 *πριάμενός τις* Eb Bgk ‖ 2 *τὸ ζῶον* V, corr. Eb ‖ 3 *κλαγγὴν* V, corr. Kn, cf. 124, 13 ‖ 4 *ἀκριβηματων* V, em. Kn, *ἐπὶ τὴν ἑστίαν* F; *βημάτων*, scil. *ἑστίας* (v. 10)? cf. Preuner, Hestia-Vesta p. 83; *ἀκροβαμονῶν* vel *ἀκροβημονῶν* (Cr ann. p. 235) corr. non opus ‖ 5 *ἐπίβουλος* V, corr. Kn

ὃ δ' „ἠγόρασμαι" φησί „προσφάτως ‹πέρδιξ›."
„ἐγὼ χρόνον τοσοῦτον ἐνθαδὶ τρίβω
καί μ' ἔνδον ἔτεκεν ἡ μυοκτόνος μήτηρ,
ἀλλ' ἡσυχάζω καὶ πρὸς ἑστίην δύνω·
σὺ δ' ἄρτι πως ὠνητός, ὡς λέγεις, ἥκων
παρρησιάζῃ" φησί „καὶ κατακρώζεις;"

[*Πρόσφορος ὁ μῦθος πρὸς γέροντας εἰς τιμὴν προκριθέντας καὶ ⟨τοὺς⟩ ὑπ' αὐτῶν κατὰ φθόνον ἐκκλειομένους.*]

135, 11 e = 74, 12

135, 7 *ἡ δ'* V | suppl. BgkGb, cf. 6 *τίς .. εἶ*; atque 13, 7; ⟨*ὕμιν*⟩ Kn; ⟨*ἤδη*⟩ Eb; ⟨*ἥκω*⟩ Spp || 8 *χρόνον τ. ἔνθ' ἐγὼ* KnGb *ἐνθάδε διατρίβω* V, corr. Nek || 9 *ἡμιοκτόνος* V | 10 *ἡσιχάζω* et *ἑστίαν* V | *πρὸς ἔσχατ' ἀνδύνω* Rth || 11 *γὰρ ἄρτι* V, *δ' ἄρτι* Kn | 12 *παρρησιάζει* V | *κατακράζεις* Eb || Post 7 aliquot versus excidisse suspicati sunt RthBgk eodem argumento abusi, quo Gb ad 134, 18, cf. supra ad 75, 6 p. 67. Exitus fortasse mutilatus, cf. F: *ὁ δὲ ἀπεκρίνατο λέγων· οἰκοδέσποινα, ἀλλὰ σύ γε βάδιζε μακράν· οὐ γὰρ ὁμοίως δυσχεραίνουσιν οἱ δεσπόται ἐπὶ τῇ ἐμῇ φωνῇ καὶ ἐπὶ τῇ σῇ* || Epim. *καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν* V, *κατὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν* Bgk, ⟨*τοὺς*⟩ add. Hartel | *καταφθόνων*, ω ex ο m. pr. V | *ἐγκλειομένους* V, corr. Hartel. Aliud epimythium in F; Gitlbaueri errores non curo

136 Υἱὸν μονογενῆ δειλὸς εἶχε πρεσβύτης
γενναῖον ἄλλως καὶ θέλοντα θηρεύειν.
τοῦτον καθ' ὕπνους ὑπὸ λέοντος ᾠήθη
θανόντα κεῖσθαι· ⟨καὶ φοβούμενος⟩ μήπως
ὕπαρ γένηται καὶ τὸ φάσμ' ἀληθεύσῃ
κάλλιστον οἶκον ἐξελέξατ' ἀνδρῶνα
ὑψηλὸν ἠΰδμητὸν ἡλίου πλήρη,
κἀκεῖ τὸν υἱὸν παρεφύλασσε συγκλείσας.
χὤπως ἔχῃ τι βουκόλημα τῆς λύπης
ἐνέθηκε τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζῴων,

136, 7 e = 1, 3 etc. | 8 i = 118, 4 | e = 113, 2 | 9 me cf. 19, 7

Sequuntur quattuor fabulae, quarum formam genuinam solae tabulae ceratae Assendelftianae servaverunt: Hesseling (Hss) *Journal of Hell. studies* XIII 293; Cr Philol. LIII 228 sqq.: H. Weil, *Journal des Sav.* 1894, m. Mart. (Wl); van Leeuwen (vLw) Polak (Pl) Mnemos. XXII 223. 345. Cf. supra ad fab. 78. 97. 117. 91. 43. 121. 123, prol. p. XI

136 (Eb 138 Gb 142) T(ab) 1 II[ro]; B 135 P[1] 82; F 187 politicis trimetris concepta; 9. 10 Suid. (schol. Arist.); 27. 28 Et. 'M'. Cf. Hss p. 302; Cr l. s. p. 239; fabellam similem praebet P[r] 159 p. 363 Sternb. ‖ 3 *ωηθη* T ‖ 4 suppl. Hss, *τὸ δὲ φοβ.* Wl; *φοβηθεὶς μὴ* vel *μή πως* paraphr. ‖ 5 *γενητεκαιτοφασμααληθευση* T ‖ 6 *οἴκων* Wl | *εξελεξατο* T ‖ 7 *ευτμητον* T, corr. Cr p. 240; *εὔτμητον ⟨καὶ⟩* Hss, *εὔτμ. ⟨τε χ⟩ῆ.* Wl; *εὔκμητον* vLw, *εὔτυκτον* Pl ‖ 8 *νον* T | *συνκλεισων* T, corr. Cr: *συγκλείζων* Hss Pl, *συγκλείων* Wl vLw ‖ 9. 10 Suid. s. *βουκολήσας* (schol. byz. Arist. Pac. 153 p. 467 Db.) ‖ 9 *καὶ ὅπως* vel *ὅπως* S, *οὕτως* schol.; *εως* = *ἕως* T | *εχητη* T | 10 *ἐνέθηκε* S, *ἀνέθηκε* schol., cf. Plin. n. h. XXXV 26. 27; *ελευκευε* = *ἐλεύκαινε* T: *ἤσκησε* Wl, *ἐνέκαιε* Mekler | *τοῖς τοίχοις* S schol., *τοιχιους* T | *ποικίλας γραφὰς* Suid., *ποικιλαισγραφεσ* T ‖ 11 *κελεονταεγεγραφει* T, *καὶ λέων ἀνεμορφώθη* F, *κ. λ. ἐμορφώθη* B

ἐν οἷς ἅπασι καὶ λέων ἐμορφώθη.
ὁρῶντα δ' αὐτὸν μᾶλλον εἶχεν ἡ λύπη.
καὶ δή ποθ' ἑστὼς τοῦ λέοντος οὐ πόρρω
„κάκιστε θηρῶν" ⟨εἶπεν, „ὡς⟩ σὺ τὸν ψεύστην
ὄνειρον ⟨ἄλλως⟩ ὄμμασιν πατρὸς δείξας
ἔχεις με φρουρῇ περιβαλὼν γυναικείῃ.
τί δὴ 'πὶ σοὶ λόγοισιν εἶμι, κοὐκ ἔργον
ποιῶ ⟨βίαιον;" τῷ δὲ φρουρίου⟩ τοίχῳ
ἐπέβαλε χεῖρας τὸν λέοντα τυφλώσων,
σκόλοψ ⟨ἀποσχισθείς⟩ δὲ ⟨τοῦ ξύλου⟩ τούτῳ
⟨ἔδυν'⟩ ὑπ' ὄνυχα, χὠ ⟨πατὴρ⟩ καθαιμώδους

136, 13e = 51, 3 | 14e = 98, 14 | 15e cf. 32, 3. 71, 5

136, 11^a om. T, *ὁ δὲ ταῦτα μᾶλλον ὁρῶν πλείω* (*πλεῖον* Pl) *τὴν λύπην εἶχε* BP^1, *ὡς οὖν ἑώρα . . ., μᾶλλον κατεῖχεν αὐτὸν ἡ λύπη πλέον* F, supplevi coll. 95, 46; *ὁ δὲ μᾶλλον ἐσορῶν πλείον' εἶχε τὴν λύπην* Wl ‖ 12 *ποτεστας* (?) T, corr. Cr (prol.) | 13 *κακειστεθ - - - - συ* T, suppl. Cr coll. 27, 3. 43, 13, ⟨*εἶπεν, ὥς γε*⟩ Wl; *κάκιστε,* ⟨*φησί, θηρίων*⟩ Pl ‖ 14 suppl. Pl coll. F *ὄναρ . . ὃ ἑώρακεν . . μάτην* | *ονμασι - - τροσδειειξασ* T | 15 *φρουρα* T | *-υναικειαι* T ‖ 16 *λογοισινκεουκ* legit Hss, sed ante *κε* incertas quasdam lineolas dignoscere mihi videor, quas *εστι* vel *ειμι* interpretari licet; ⟨*χρώμεθ'*⟩ (Wl) legi non potest; *ἔπειμι σοι λ.* = *aggredior te verbis?* | Versus 16 sq. nimis contracti et corrupti tales prodeunt apud Pl:

τί ⟨δὴ⟩ τόσον ⟨σε⟩ λυγρὸν ἀντιποιήσω;
τοίχῳ δὲ χεῖρ' ἐπέβαλε θῆρα σιφλώσων,
σκόλοψ δὲ καρπῷ σὺν ὀδύναις καθ' αἱμώδους
τῆς σαρκὸς εἰσδὺς σῆψιν ἤνυσ' αἰδοίων.
θέρμα δ' ἐπ' αὐτῷ ⟨θᾶττον⟩ ἦν· ⟨ὁ δ' ἐσκλήκει⟩.

ἐσκλήκει (46, 8) h. l. ineptum, nec qua ratione v. 16. 18 sq. aut litteris traditis aptari aut paraphrasibus firmari possint intellego ‖ 17 *τι ποιήσω; καὶ εἰπὼν ἐπέβαλε* B ‖ 18—22 *τοιχωδεχειρασεπεβαλετον λεοντατυφλωσωνσκωλωψδετου τωυπονυχα* (*υποδυνα* Hss) *κεκαδαιμασδουστη. σαρκοσεισδυσησηνυσε* (potius quam *θ*) *ποιων* T: dictantem discipulus sequi non potuit; *ἐπέβαλε τὴν χεῖρα τῷ τοίχῳ ὡς τυφλώσων τὸν λέοντα. σκόλοψ δὲ τῷ ὄνυχι αὐτοῦ ὑπεισδὺς* B, longius aberrat F; suppl. Cr | 18 *σιφλώσων* Pl

⟨φλογώσεως⟩ τὰς σάρκας ⟨εὐθὺς⟩ εἰσδύσης
⟨ἅπαντα⟩ ποιῶν ἤνυσ' ⟨οὐδὲν ὁ τλήμων⟩·
θέρμη δ' ἐπ' αὐτοῖς ⟨νῦν⟩ ἄχρι βουβώνων
ἀνῆψεν ⟨ὥστε τὸν βίον τελευτῆσαι⟩. 24
ὁ λέων δὲ καίπερ γραπτὸς ὢν ἀνηρήκει 24a
πατρὸς σοφισμῷ μηδὲν ὠφεληθέντα. 24b
|ὁ πρέσβυς οὕτως οὐκ ἔσωσε τὸν παῖδα 25
⟨φυλακῇ στέγων,⟩ μέλλοντα ⟨νέον ἀπο⟩θνήσκειν,|
[ἅ σοι πέπρωται, ταῦτα τλῆθι γενναίως
καὶ μὴ σοφίζου· τὸ χρεὼν γὰρ οὐ φεύξῃ.]

137 Ὄνυξιν ἄρας ἄρνα λιπαρὸν ἐκ ποίμνης
ἤνεγκε παισὶν δεῖπνον αἰετὸς δώσειν·

---

136. 27 e = 111, 3 || **137.** 1 e = 95, 81. 105, 1. 89, 1 2 cf. 185, 6. 88, 15

—

136, 21 ⟨συν⟩εισδύσης? || 23. 24 θερμαδεπαντωην (sequitur v. 25), corr. Cr coll. ἐπ' αὐτοῖς 53, 7, ἐπὶ τούτοις B: σκόλοψ ... ἄλγημα ὀξὺ καὶ φλεγμονὴν μέχρι βουβώνων εἰργάσατο, πυρετός τε ἐπὶ τούτοις ἀνάψας τὸν παῖδα θᾶττον τοῦ βίου ὑπεξήγαγεν || 24^{ab} om. T, ex B repetiit Gb: ὁ δὲ λέων κ. γρ. ὢν τοῦτον ἀνηρήκει μηδὲν τῷ τοῦ πατρὸς ὠφεληθέντα σοφίσματι: Babrii manum vix agnoscas | 25. 26 om. BF; a Babrio vix sunt profecti, cf. ad 43, 14 sqq. || 25 οβρεσβυ- | ουτωστησουκ T || 26 suppl. Cr, ⟨ὁ δέ γε μῦθος ἐμφαίνει⟩ Pl coll. 36, 13, μέλλοντα ⟨θηρὸς κἂν γεγραμμένου⟩ θν. Wl, cf. prol. p. LVIII, 1 || 27. 28 Etym. 'M.' s. πεπρωμένον p. 662, 27; a Babrio abiudicavit Eb; = promyth. B epim. PlF; ὅτι ἃ δὴ (δεῖ P[1]) μέλλει συμβαίνειν (συμβῆναι P[1]) τινὶ ἐγκαρτερείτω τούτοις γενναίως καὶ μὴ σοφίζεσθαι· οὐ γὰρ ἐκφεύξηται (ita B P[1]) || 27 ἅ σοι π. om. T | τλῆθει T | χρεω T | φευξει T

137 (Eb 171; Gb 156) Tab. 2 II^{vo}; brevius B 110; tetr. I 55 F 3 (A^{u} 2) longius abest; cf. Hss p. 304, Cr p. 242 || 1. 2 εκφη μνησι - - - - παισινδειει πνοναετος T, ἤγαγε τοῖς παισὶ δεῖπνον B, suppl. Wl, nisi praestat ἤνεικε (sed cf. 101, 3); ⟨ἀπ⟩ῆγε Cr, ἧιξε Pl, τοῖς π. ἦγε Hss

τὸ δ' αὐτὸ πράξειν καὶ κολοιὸς ὡρμήθη.
καὶ δὴ καταπτὰς ἀρνὸς ἐσχέθη νώτοις

* * *

„δίκην δ' ἀνοίης" εἶπεν „ἀξίως τίνω·
τί γὰρ ὢν κολοιὸς αἰετοὺς ἐμιμούμην;"
[*Ὅτι τὰ κατὰ σὲ καὶ πρὸς δύναμιν ποίει, τὰ ὑπὲρ σὲ δὲ μὴ ζήλου.*]

138 *Πέρδικά τις γεωργὸς ὃν τεθηρεύκει*
θύειν ἔμελλεν ἑσπέρης (τι) δειπνήσων.
τὸν δ' ἱκέτευε ταῦτα· „μὴ ⟨σὺ⟩ ποιήσῃς·
⟨πολλὰς ἐγώ σοι", φησί⟩ „δέσποτ', ἢν ζήσω.
⟨πέρδικας ἄλλας ἀντ' ἐμοῦ⟩ κυνηγήσω

* * *

137, 3e = 19, 3. 135, 5 | 5 cf. 147[ab], 5 | **138**, 2e cf. 124, 20 | 3im cf. 3, 6 | 5e cf. 1, 1. 61, 1

137, 3 *ὡρμήθη* B *ωηθη* T, | 4 *ποτεπτας* T, *καταπτὰς* B | *ἐκρατήθη τοῖς μαλλοῖς* B | Post 4 exciderunt versus quidam his Bodleiani verbis expressi: *οἱ δὲ παῖδες τοῦτον κρατήσαντες ἤκιζον*, cf. tetr. ‖ 5 *δικηνλαγωιαρει* - - - - (= *δίκην λαγὼ αἱρεῖται*) in T legit Hss, ego cognoscere mihi videbar: *δικην δανοιασειπε*, idem legit Pl | *κτεινω* T, corr. Cr Wl; *δίκαια πάσχω* B | *κολοιοσων* TB, transposui, nam *οι* sub ictu correptum esse parum verisimile; *ὢν* del. vLw | *αετουσ* T, *ἀετὸν* B ‖ *Ὅτι κτλ.* prom. B; choliambi duo latent epimythii vice olim functi; aliud epimythium addit F, unde perperam choliambos restituit Gb
Sequitur in T 3 = Ath. 78 (*κόραξ νοσῶν*), 4 = Ath. 97 (*λέων νοσήσας*)

138 (Eb 167 (Gb 163) Tab. 5 IV[ve]; brevius B 122 P[1] 73; F 172; tetr. II 30 ‖ 1 *ἐτεθηρεύκει*? cf. 111, 16 ‖ 2 *εσπερασ* T, suppl. Cr: (*τε*) Hss, (*ὡς*) Wl ‖ 3 *τ* - - - - - - *ποιη* - - - Hss; etiam *ποιει* legi potest ‖ 3—6 dictantem non secutus disiecta verba scripsit discipulus: - *τ* - - - - - - *ποιη* - - - *ο* (*οτ*?) *α* - *εα* (*ἐὰν*?) *ζησω* (dimidii versus et versus spatium vacuum) -*τηησησον* (ita Hss; haud scio an legi possit - *υνηγησω*) - - - - - - - - - - | *παε* - *σνασεχσ* - - - - - - *κα* - *απα των* - - - - - - - *εα* - - - - *πτεινο* - T: *ἡ δ' ἱκέτευε λέγουσα· „ἔασόν με ζῆν καὶ ἀντ' ἐμοῦ πολλὰς πέρδικας ἐγώ σοι κυνηγήσω* BP[1], sim. F; ad v. 4 suppl. cf. 107, 3. 135, 1. 124, 5 ‖ 6 sq. e tetr. suppl. (*φωνῇ* vel *μέλει παλεύων*) *κάπατῶν* (*μελιγλώσσῳ*)

. . . . . . *κάπατῶν* . . . .
„μᾶλλό)ν σ' ἐ(γὼ δι') αἰτίην καλὴ(ν θύσ)ω,
ὅτι τοὺς συνα(ίμους καὶ φί)λους ἐνεδρεύεις.“
[*Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων δολίας μηχανὰς συντιθεὶς αὐτὸς ἐν ταῖς ἐνέδραις τῶν κινδύνων ἐμπεσεῖται.*]

139 *Ὄνος λεοντῆν ἰσχίοις ἐφαπλώσας*
ἔφασκεν εἶναι πᾶσι φοβερὸς ἀνθρώποις·
σκιρτῶν ⟨δ'⟩ ἐπήδα, καὶ φυγὴ μὲν ἀνθρώπων
⟨δι' αὐτὸν⟩ ἦν, φυγὴ δὲ ποιμνίων ⟨πάντων.⟩
ἀνέμου δ' ἀέντος, τῆς δορῆς δὲ τοῦ νώτου
ἀποῤῥυείσης ὄνος ἐὼν ἐφωράθη.

138, 7e cf. 124, 4 | 8e cf. 1, 14. 17, 1. 75, 4 || **139,** 1e = 95, 2 | 2 cf. 95, 22 | 3 cf. 1, 2 sq. | 5i cf. 114, 4

138, 7 ----- *νσε---αντηνκαιπ* (ita Hss, fortasse legi potest *αιτιανκαλη*) ---- *ωσ* (Hss, num *ο*) -- T; *δι' αὐτὸ τοῦτο μᾶλλόν σε θύσω* B, sim. F tetr. || 8 suppl. Wl, *συν(αδέλφους* Hss, *συν(αύλους* Cr; *ὅτι τοὺς συνήθους καὶ φίλους ἐνεδρεῦσαι θέλεις* B, sim. F || Epim. ex F, eadem fere in B

Sequitur in T 6 = Ath. 117 (*δηχθεὶς ὑπὸ μύρμηκος*), 7 = Ath. 91 (*ταῦρος καὶ τράγος*), 8. 9 (prosa oratione scr.) ad Babr. 103. 107 vix pertinent; 10 (*γεωργὸς καὶ ἔχιδνα*, trimetris concepta) v. infra p. 234

139 (Eb 164 Gb 218) Tab. 11 VI^{vo}; B 99 P^1 61; Avian. 5; tetr. I 19, II 23; Themist. XXI p. 245^b, Aphth. 10 = Nicol. 2; cf. Cr p. 244, Hss p. 311 || 1 *ισχνοισ* T || 2 *ὄ. δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς λέων ἐνομίζετο πᾶσιν·* B, legit ni fallor *ἐφαίνετ' εἶναι π. φ. ἐν ζῴοις* || 3—6 *σκερτωνεπηδααπορυονοησ* (*απορυεισησ*? Cr) *εισ* [*το*?] *δεροσδετουνω τουσκιρτωνεπηδακαι-στισωνεφωραθη* T, sec. Hss, sed singula nimis incerta; dittographiam agnovit Hss, cetera restituit Cr; *σκιρτῶν ἐπήδα· τῆς δορᾶς δὲ τῶν ὤμων* Wl, sed locus lacunosus facile suppletur ex B, unde vocabula litteris minutioribus scripta deprompta sunt: *καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δε ποιμνίων. ὡς δὲ ἀνέμου πνεύσαντος ἡ δορὰ περιῃρέθη* || 5 *τε* Ml || 6 *καὶ ⟨ὅ⟩στις ὢν* Hss, *ὅστις ἦν* Wl vLw; *ὄνος ἐὼν* Cr Phil. p. 214 coll. 36, 7 | *ἐφωρήθη*?

καί τις πρὸς αὐτὸν εἶπε τῷ ξύλῳ παίων·
„ὄνος) πεφυκὼς (μὴ λέοντα μιμήσῃ.“

[Ὅτι πένης καὶ ἰδιώτης ὢν μὴ μιμοῦ τὰ τῶν πλουσίων, μή ποτε καταγελασθῇς καὶ κινδυνεύσῃς· τὸ γὰρ ξένον ἀνοίκειον.]

139, 7e = 125, 3. 163, 6 | 8e cf. 137, 6

139, 7 *καιτισπροσον* (αν? – πεπωτωξν (*πειπωτως* liss legit, sed cf. prol. p. XII) T, dittographia sublata suppl. Cr coll. B *τότε δὴ πάντες ἐπιδραμόντες ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον*, Themist. *ξαίνει τε αὐτὸν τοῖς ῥοπάλοις*, sim. Avian. v. 13 sqq.: *καί τις προσεῖπ' ὤτων ξυναρπάσας τοῦτον*), quod coniecit Wl, ab arte Babrii alienum est, melius *εἶπ ε νῶτ' ἀποξαίνων* Pl; sed exitus fortasse contractus, cf. tetr. 19, 4 *τοῦτον μυλὼν ἔμνησε* ‖ Epim. P[1]. om. T, prom. in B | Iambos rectos temere restituerat Gb | *τὸ γὰρ κτλ.* om. B

Sequitur in T 12 = Ath. 43; 13 = Ath. 123; 14 = Ath. 121

140 *Χειμῶνος ὥρῃ σῖτον ἐκ μυχοῦ σύρων*
ἔψυχε μύρμηξ, ὃν θέρους σεσωρεύκει.
τέττιξ δὲ τοῦτον ἱκέτευε λιμώττων
δοῦναί τι καὐτῷ τῆς τροφῆς, ὅπως ζήσῃ.
„τί οὖν ἐποίεις" φησί „τῷ θέρει τούτῳ;"
‚οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλὰ διετέλουν ᾄδων.'
γελάσας δ' ὁ μύρμηξ τόν τε πυρὸν ἐγκλείων
„χειμῶνος ὀρχοῦ" φησίν, „εἰ θέρους ηὔλεις."

140, 1e = 108, 20 | 8e = 9, 1

Fabula solius Pseudodosithei libris tradita, cf. 84.

140 (Eb 126 Gb Rth 136, cf. iamb. 17) Ps.-Dosith. Voss. 17 p. 37 Böcking (cf. Valckenaer misc. obs. X 1 p. 122) = D^v; Dos. Paris. 6503 collationem edidit A. Boucherie '*Ἑρμηνεύματα* . . de Iulius Pollux' Par. 1872 = D^p; versionem latinam recepit Romulus IV 19 p. 232 Herv.; 9. 10 Georg.; B 146; V^1F^1 195 = Cor. p. 334. F^2 198 iamb. pol. concepta. Cf. Theophyl. ep. 61 p. 780 H. || 1 *χειμονοσχρονω* D^p | *συρον* D^p, *σιρον* D^v || 2 *ηψυχεμυρμιξ* D^p *ονθεροισ* D^v, *οθερουσ* D^p | *ησωρεικει* D^p || 3 *δηαυτην* D^p | *ικετηυεν* D^p, *ικετευσεν* D^v, *rogabat* D^{pv} Rom. | *λιμωτιχων* D^p || 4 *και . αυτω* D^v | *δουνεαυτηιποτετεσ* D^p | *οπωσζησῃ unde et vivat* [= *ὅθεν ζ.*?] D^v, *οπωσ ζωσῃ ut vivat* D^p (Rom.) || 5 *φησιν* D^{pv} | *τουτωτωθερηι* D^p || 6 *ουμοι εσχολαζον* D^p | *διητηλουν αδων* D^v, *α. διετηλων* D^p | *τελασασ. δε. ο ridens ergo autem* D^v, *γελασλσμυρμηξκαισιτον* D^p | *ενκλιων* D^p, *εκκληιων* D^v *includens* D^{pv} *ειθηρουλδηισ si aestate cantas* D^v, *si aestate cantasti* Rom., *ειθερουσ ηισασ si per aestum cantasti* D^p: *ἀλλ' εἰ θέρους ηὔλεις, χειμῶνος ὀρχοῦ* B, *χ. ὀ. εἴπερ ηὔλεις ἐν θέρει* F^2, item Arsen.-Apost. VI 84ª p. 388; recepi *ηὔλεις* coll. 9, 9 sq., quamquam etiam *ᾄδεις* habet quo commendetur; *ᾖσας* volgo || Post v. 8 duo versus interpolati erant in ea recensione, qua usi sunt B (F^2V^1) *σῖτον δὲ ἐν θέρει ἀποτίθει* | *καὶ μὴ τοὺς ὁδίτας λυρίζων τέρπε*, cf. Bgk supra p. LXXXIV

[*κρεῖττον τὸ φροντίζειν ἀναγκαίων χρειῶν*
ἢ τὸ προσέχειν ‹νοῦν› τέρψεσίν ‹τε› καὶ κώμοις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τινα ἀμελεῖν ἢ ὀκνεῖν ἐπί τινος πράγματος, ἀλλὰ τὰ δέοντα ποιεῖν, μή πως ὀκνήσας κινδύνῳ περιπέσῃ.]

140, 9e = 83, 7

140, [9. 10] Lm, om. DBF² (cf. prol.), servavit Georgides gnomol. I p. 48, expressit F¹ ‖ 10 suppl. Bss ‖ Epim. F², sim. B

Dosithei fabulas prosa oratione conscriptas a Babrio pendere negavit Cr de Babr. aet. p. 241, non sine veri specie adfirmavit Hausrath p. 299, cf. testim. 1. Nonnullae receptae sunt infra 200 p. 182. 246 sqq. p. 206.

141 *Γάλλοις ἀγύρταις εἰς τὸ κοινὸν ἐπράθη*
ὄνος τις οὐκ εὔμοιρος ἀλλὰ δυσδαίμων,
ὅστις φέρῃ πτωχοῖσι καὶ παντουργοῖσιν
πείνης ἄκος δίψης τε καὶ τὰ τῆς τέχνης.

141, 1 me cf. 29, 1 | 2 i = 125, 1

141 (Eb 127), cf. Phaedr. IV 1, Apul. Met. VIII 24 Lucian. Luc. 35 (Phil. XLVII 448). Totum fragmentum servavit unus Nat[alis Comes] Mythol. IX p. 968 (1619) [957 (1651)]: 'Cum imaginem [Deae] scutum famis vocet ac sitis, ut patet in Iambis fabulosis [= *μυθιάμβοις*] Gabriae, qui ita scripsit per iocum', sequ. v. 1—9; vv. 1—2. 5—9 omissis vv. 3. 4, variis suis historiis recepit, Tz[etzes] chil. XIII 257 sqq.: *οἱ παλαιοὶ ἀγύρται γάρ, ὥσπερ Βαβρίας γράφει* | *ἐν μυθιάμβοις τοῖς χωλοῖς* ... | *εἰς ὄνον θέντες εἴδωλον θεᾶς αὐτῶν τὴς Ῥέας* | *τυμπάνοις περιήρχοντο τὰς κώμας προσαιτοῦντες* | *μετ' ἐπασμάτων καὶ ᾠδῶν, Σελήνης ἀρχίμηνοι* (*-νοις* cod.; hinc impugnandus Lobeck Aglaoph. 645[1]) | *ἄκουσον καὶ Βαβρίου δέ τινων χωλῶν ἰάμβων*, sequuntur v. 1. 2, deinde *εἶτα παρελθὼν καὶ κατωτέρω λέγει* atque v. 5—9. Exigua Natalis Comitis est fides, qui non solum auctorum nomina, sed ipsos quosdam poetarum versus finxisse videtur (cf. e. g. Ps.-Hermesianactem lib. III p. 130). Verum idem ut Argonauticorum scholiis plenioribus usus est (cf. p. 853 sq., unde versus nonnulli accedunt Euphorioneis et Epicharmeis), ita h. l. aut vetus chiliadum exemplar plenius suppletumve (cf. pp. 79. 148. 169. 252. 849) aut 'Gabriae', i. e. Babrii decurtati codicem (cf. adn. ad fab. 12) prae manibus habebat, unde vitia inveterata descripsit v. 3 sq. Minae vel Babrii personati, qui inventis Lachmanni temere usus versibus barbaris exitum supplevit syll. II fab. 13, manifesta est fraus ‖ 2 ante 1 (ad litt. *o*) coll. Lm, diasceuastae Athoi partes agens | 3 *φέροι* Cor. alii, sed cf. 93, 3 | *πανούργοισι* (sine *ν*) Nat, corr. Nck; num *πανουργοῦσιν, λεωργοῖσιν*? ‖ 4 *σάκος* (*scutum ut ferat famis sitisque*) Nat., corr. Bentleius, cf. Eurip. Cycl. 97 *δίψης ἄκος* | *κακῆς* (*artis et malae vasa*) Nat, corr. Lm ‖ Post v. 4 aliquid deesse coniecit Knoche p. 189

οὗτοι δὲ κύκλῳ πᾶσαν ἐξ ἔθους κώμην
περιιόντες ἔλεγον ⟨ἦα⟩· τίς γὰρ ἀγροίκων
οὐκ οἶδεν Ἄττιν λευκὸν ὡς ἐπηρώθη;
τίς οὐκ ἀπαρχὰς ὀσπρίων τε καὶ σίτων
ἁγνῷ φέρων δίδωσι τυμπάνῳ Ῥείης; . . .

141ᵃ *Μηναγύρται ὄνον ἔχοντες τούτῳ εἰώθεσαν τὰ σκεύη ὁδοιποροῦντες ἐπιτιθέναι. καὶ δή ποτε ἀποθανόντος αὐτοῦ ὑπὸ κόπου ἐκδείραντες αὐτὸν ἐκ τοῦ δέρματος τύμπανα κατεσκεύασαν καὶ τούτοις ἐχρῶντο. ἑτέρων δὲ αὐτοῖς μηναγυρτῶν ἀπαντησάντων καὶ πυνθανομένων αὐτῶν, ποῦ ἂν εἴη ὁ ὄνος, ἔφασαν τεθνηκέναι μὲν αὐτόν, πληγὰς δὲ τοσαύτας λαμβάνειν, ὅσας ζῶν οὐχ ὑπήνεγκεν.*

[*Οὕτω καὶ τῶν οἰκετῶν ἔνιοι εἰ καὶ τῆς δουλείας ἀφεθῶσιν τῶν δουλικῶν ἀρχῶν οὐκ ἀπαλλάττονται.*]

141, 6 *περιϊόντες* Tz Nat, *περιιόντες* Dobreus ad Porson. Aristoph. 135. sed cf. 104, 7 | *ἐλέγοντ'* Bentleius (Eb Rth), *ᾔτουν* Menas | suppl. Bgk, ⟨*ὄψα*⟩ Lm; cf. Suid. s. *ἀγείρει* (Ael. fr. 121 H.), Didym. Miller Misc. p. 403 ‖ 7 *εἶδεν* Bss | *λευκὸν*, scil. facie dealbata albisque vestimentis conspicuum, cf. Apul. Metam. VIII 27 Augustin. Civ. D. II 26: Lobeck Agl. p. 655

141ᵃ fabula pedestri oratione concepta invenitur Aᵘ 162 Pʳ 161 p. 364 St. Nevel. 245 ‖ 10 *εἰώθασι* Aᵘ | *τὰ σκεύη ἐπιτιθέντες ὁδοιπορεῖν* Pʳ Nev. ‖ 11 *ἀπὸ* Aᵘ Pʳ Nev. ‖ 15 *ὁ ὄνος ἡμῶν* Aᵘ, *ἡμῶν* om. Pʳ Nev. ‖ 16 *ὅσας ποτὲ οὐδὲ ζῶν ὑπομείνειεν ἂν* Pʳ, *ὅσας οὐδὲ ζ. ὑπέμεινεν* Nev. ‖ 17 *εἰ — ἀφεθῶσιν* Nev., *καίπερ τῆς δουλείας πεφευγότες* Pʳ, *περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐφιέμενοι* Aᵘ ‖ 18 *ἀρχῶν* Pʳ Aᵘ, om. Nev. „Alter versus fuerit *τεθνηκέναι μέν, λαμβάνειν δὲ τοσσαύτας* | *πληγὰς* . . ., alter in *ἀπαντώντων* exierit" Eb p. 79; sed tota haec fabula et quae ei sunt cognatae certis poesis Babrianae ornamentis omnino orbatae non a Babrio pendent, sed a Babrii exemplari; discrimen facies conl. Phaedr. IV 1 qui singulas fere fabulae pedestris sententias fideliter expressit

142 *Αἶγα καὶ ὄνον ἔτρεφέ τις. ἡ δὲ αἲξ φθονήσασα τῷ ὄνῳ διὰ τὸ περισσὸν τῆς τροφῆς ἔλεγεν· „ὡς ἄπειρα κολάζῃ, ποτὲ μὲν ἀλήθων, ποτὲ δ' ἀχθηφορῶν." καὶ συνεβούλευεν ἐπίληπτον ἑαυτὸν ποιήσαντα καταπεσεῖν ἔν τινι βόθρῳ καὶ ἀναπαύσεως τυχεῖν. ὃ δὲ πιστεύσας (e?) καὶ πεσὼν συνετρίβη (i?). ὁ δὲ δεσπότης τὸν ἰατρὸν καλέσας*

ᾔτει βοηθεῖν. ὃ δὲ

αἰγὸς πνεύμονα ἐγχυματίσαι ἔλεγεν αὐτῷ καὶ οὕτω τῆς ὑγείας τυχεῖν. τὴν δ' αἶγα (e?) θύσαντες τὸν ὄνον ἰάτρευον.

[Ὅτι ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανᾶται, ἑαυτοῦ γίνεται τῶν κακῶν ἀρχηγός.]

142, 3 cf. 129, 5 sq. | 7 cf. 20, 3. 130, 4

Fabulae paraphrasis Bodleianae; quae in Athoo inveniuntur, numeris infra sunt indicatae, omnibus verbis exscriptae, quae non inveniuntur.

B 1 = A 16. B 2 = A 12

142 B 3 M 2 P[1] 3, P 3. Initium fuerit *ὄνον τις ἔτρεφε,* cf. 129 ‖ 2 *διὰ τὸ περιττεύειν τ. τρ. εἰρωνικῶς συνεβούλευε λέγουσα· ἄπειρα κτλ.* P[r] | *στροφῆς* P[1] ‖ 3 *ἀχθηφορῶν* (Babrii?) P, *ἀχθοφορῶν* BM; pergit P: *ἐπίληπτον οὖν ἑαυτὸν ποιήσας τῷ βόθρῳ κρημνίσθητι,* quae sequuntur longius a B recedunt ‖ 4 *ποιήσαντα* B, *ποιῆσαι* MP[1] | *καταπεσσὼν* P[1] ‖ 5 *τύχῃ* M ‖ 7 *βοηθεῖν* BP, *βοήθειαν* M ‖ 8 sq. *ὁ δὲ πόμα τούτῳ δι' αἰγὸς πνεύμονος κατασκευασθὲν κεράσαι ὡρίσατο καὶ οὕτω τ. ὑ. τυχεῖν. θύσαντες τοίνυν τὴν ἀθλίαν αὐτεπίβουλον αἶγα, τὸν ὄ. ἰ.* P: quae haud scio an a Babrio propius absint; de medicina cf. Plin. n. h. XXX 113 ‖ Prom. B = epim. M P[1]P; *ὅστις — δόλον — ἑαυτοῦ ἐστι — αὐτουργός* P[1]; cf. Georgides gnomol. p. 9: *Βαβρίου· ἀρχιτέκτων κακῶν πέφυκεν ὁ καθ' ἑτ. δ. φθεγγόμενος.* Gitlbaueri tentamen longis contra Babrii artem solutis, brevibus finalibus in *ε* et *ο*, verbis barbaris (*αἴγη!*) deformatur

143 *Αἱ δρύες κατεμέμφοντο τὸν Δία ὅτι „ἐπεὶ κοπτόμεθα, τί ἡμᾶς μετὰ τῶν λοιπῶν φυτῶν ἐποίησας;“ ὁ δὲ Ζεὺς εἶπεν „ὑμεῖς αὐταὶ αἴτιοι τῆς κοπῆς·*

εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεὰ πάντ' †ἐγεννᾶτε
οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις †εἶχεν.

[Ὅτι αἴτιοι κακῶν ἑαυτοῖς τινες ὄντες τὴν μέμψιν ἀφρόνως τῷ θεῷ ἐπιτιθέασιν.]

144 *Γεωργὸς ἀετὸν εὑρὼν ἠγρευμένον*
τὸ κάλλος αὐτοῦ θαυμάσας
ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐλεύθερον.
ὃ δ' οὐκ ἄμοιρος χάριτος

B 4 = A 3

143 B 5 P 5: v. 4. 5 Suid.; ex apophthegmate Periclis Aristot. rhet. III 4 p. 1406^{a} 3 (*τούς τε γὰρ πρίνους ὑφ' αὑτῶν κατακόπτεσθαι*) ‖ 1 sqq. *Δία λέγουσαι ὅτι μάτην παρήχθημεν ἐν τῷ βίῳ· ὑπὲρ πάντα γὰρ τὰ φυτὰ βιαίως τὴν τομὴν ὑφιστάμεθα. καὶ ὁ Ζεύς· „ὑμεῖς* P *τί οὖν ἦ.* (e)? ‖ 3 *τῆς τοιαύτης συμφορᾶς* P ‖ 4 *αὐταὶ ⟨γὰρ⟩ ὑμεῖς αἴτιαι κοπῆς ὕμιν* Eb proposuit ‖ 4 sq. S s. *στελεόν* ‖ 4 *εἰ—πάντα τίκτητε* S, *εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς τὰ στελλίδια ἐγεννᾶτε* B, *γὰρ τοὺς στειλειοὺς ἐγεννᾶτε καὶ πρὸς τεκτονικὴν καὶ γεωργικὴν χρήσιμοι ἦτε* (interpolatione) P; num *ὑμῖν — ἐγεννήθη* vel *ὑμῶν στειλέ' ἐξεγεννήθη*? cf. imit. 13 v. 31 p. 217 ‖ 5 *οὐκ ἂν πέλεκυς ὑμᾶς ἐξέκοπτεν* BP: *γεωργοὶ — εἶχον* seu potius *γεωργῷ πέλεκυς ἐν δόμοις εἴη*? Cr: duo versus in *ε* et *εν* exeuntes ferri vix possunt ‖ Prom. B = epim. P verbis quibusdam mutatis.

B 6 = A 10. 7 = 5. 8 = 4. 9 = 11. 10 = 15. 11 = 1. 12 = 7. 13 = 14. 14 = 13. 15 = 22. 16 = 23. 17 = 18. 18 = 19. 19 = 32. 20 = 31. 21 = 24. 22 = 29.

144 B 23; P 18 longius recedit a B; cf. Aphthon. 28 (Fur. 215), Anthol. Pal. IX 378, Stesich. fr. 66 B.: Cr p. 223 ‖ 1 *Γεωργῷ τινι ἀετὸς ἐθηρεύθη* P: poterat *γεωργὸς εὑρὼν αἰετὸν ⟨πάγης εἴσω⟩* seu potius *Πάγῃ γεωργὸς αἰετὸν συνειλήφει* (18, 2) ‖ 2 suppl. *τὸ (δὲ) κάλλος αὐτοῦ θαυμάσας ⟨ἀφῆκ' αὔραις⟩*, cf. 11, 4. 124, 11. 135, 2; 26, 5 ‖ 3 sqq. nihil nos iuvant codicis P lectiones ‖ 4. 7 *δὲ* B

κατεφάνη, ἀλλ' ὑπὸ τεῖχος σαθρὸν καθήμενον ἰδὼν προσπετάσας τοῖς ποσὶν ἦρε τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ φακιόλιον.

ὃ δ' ἐξαναστὰς ⟨ἐπ⟩εδίωκε.

τοῦτο δὲ ὁ ἀετὸς ἔρριψε. καὶ ἀναλαβόμενος αὐτὸ καὶ ὑποστρέψας εὗρε τὸ τεῖχος συμπεπτωκὸς ἔνθα ἐκάθητο θαυμάσας τὴν ἀμοιβήν.

[Ὅτι τοὺς ἀγαθόν τι πεπονθότας ἔκ τινος ἀντευεργετεῖν χρή· ὃ γὰρ ἀγαθὸν ποιήσεις, ἀντιδοθήσεταί σοι.]

145 Διὰ στενῆς [ὁδοῦ] ὥδευεν Ἡρακλῆς ⟨χώρης⟩,
ἐπὶ γῆς δ' ἰδών τι ⟨πᾶν⟩ ὅμοιον ⟨ὂν⟩ μήλῳ
ἐπειρᾶτο συντρῖψαι (e?).

ὡς δ' εἶδε διπλοῦν γενόμενον,

ἔτι μᾶλλον ἐπέβαινεν καὶ τῷ ῥοπάλῳ ἔπαιεν. τὸ δὲ φυσηθὲν εἰς μέγεθος τὴν ὁδὸν ἀπέφραξεν. ὁ δὲ ῥίψας (e)

τὸ ῥόπαλον ἵστατ' ⟨ἀργὸς αὐτὸ⟩ θαυμάζων.

Ἀθηνᾶ δὲ αὐτῷ ἐπιφανεῖσα εἶπεν· „πέπαυσο δή, ἄδελφε. τοῦτό ἐστι φιλονεικία καὶ ἔρις· ἄν τις αὐτὸ καταλείπῃ ἀμάχητον, μένει

οἷον ἦν πρῶτον,

ἐν δὲ ταῖς μάχαις οὕτως οἰδεῖται.“

[Ὅτι πᾶσι φανερὸν καθέστηκεν, ὡς αἱ μάχαι καὶ ἔριδες αἰτίαι μεγάλης βλάβης ὑπάρχουσιν.]

145, 5 cf. 98, 16. 125, 3. 129, 21. 139, 7 | 5 cf. 28, 7

144, 7 possis ὁ δ' ἐξαναστὰς ἐπεδίωκεν ⟨ἐξαίφνης⟩, cf. 32, 8; 43, 7. 111, 5. 132, 1 ‖ 8 ὁ εὐεργέτης ἀπέρριψε τὸ ἀναληφθὲν πληρεστάτην ἀντιδοὺς τὴν ἀντίχαριν P, quod fortasse propius accedit ad Babrium, cf. 107, 15 ‖ Prom. B = epim. ὅτι — πεπονθότας ὁμοίως ἀντιποιεῖσθαι χρή P

B 24 = A 37. 25 = 40

145 B 26 ‖ 2 ἰδὼν δὲ ἐπὶ γῆς μήλῳ ὅμοιόν τι B, unde versum refinxi ‖ 4 δὲ B ‖ 7 ἵστατο B ‖ 8 δὲ B, δὴ Eb, num δῆτ'? cf. 28, 8. 15, 13. Versuum exitus agnovit Eb in Anal. Babr.; Babrius scribere poterat: πέπαυσο δῆτ', ἄδελφε, τοῦτο ⟨τὸ ζῷον⟩ (τὴν ὁρᾷς αὕτη, cf. 81, 1. 61, 6) ἔρις (Ἔ.?) πέφυ-

146 Ἐν τόπῳ τινὶ πλησίον ἀνδρὸς πλουσίου βυρσοδέψης ἔμελλεν οἰκῆσαι (e?). ὁ δὲ τοῦτον ἐδίωκε διὰ τὴν δυσοσμίαν. τοῦ δὲ λέγοντος „πρὸς ὀλίγον ἀνιαθήσῃ, μέχρις οὗ συνεθίσῃς. καὶ ἔκτοτε οὐκέτι ὀσφρανθήσῃ (e?)" ἔφη· „οὐ διὰ τὴν σὴν τέχνην ἡμεῖς τὴν αἴσθησιν ἡμῶν ἀποβαλοῦμεν."

[Ὅτι οὐ δεῖ κοινωνεῖν ταῖς ματαίαις συμβουλίαις μάλιστα ταῖς πρὸς βλάβην τῆς φύσεως οὔσαις.]

147 Ἔχιδναν ἐκ τοῦ ψύχους ἐκπνέουσαν ἤδη γεωργὸς εὑρὼν ἐν τῷ κόλπῳ ἔθαλψεν. ἡ δ' ἀπλωθεῖσα καὶ τοῦ γεωργοῦ τῇ χειρὶ ταύτην ὁμαλίσαι βουληθέντος δακοῦσα τοῦτον ἀπέκτεινεν.

[Ὅτι ἀνδρὶ πονηρῷ μήτε καλῶς πράττοντι μήτε φαύλως χάριν παράσχῃς· ἡ γὰρ πονηρὰ φύσις ἀντὶ ἀγαθῶν πονηρὰ ἀνταποδίδωσιν· χρηστὸν γὰρ ἦθος οὐ τίκτει.]

147a Ἔθαλπέ τις γεωργὸς ἐν κόλποις ὄφιν
ὥρᾳ κρύους, ἐπεὶ δὲ θέρμης ᾔσθετο

147, 2 cf. 35, 4

κεν· ἤν τις αὐτὸ καλλείπῃ (cf. 88,11) | ἀμάχητον, <ἐμ>μένει τόθ' οἷον ἦν πρῶτον, | ἐν ταῖς μάχαις δὲ τόνδ' ἐς ὄγκον οἰδεῖται."

B 27 = A 42. 28 = 38. 29 = 36. 30 = 35. 31 = 53. 32 = 52. 33 = 49. 34 = 43

146 B 35 || 1 sq. fuitne καὶ βυρσοδέψης <στέγος> ἔμελλεν οἰκῆσαι, cf. 12, 15? || 2 sq. δυσσοσμίαν B || 4 ὀσφρανθείσῃ B | fuerit μέχρις συνεθίσῃς, κἄκτοτ' οὐκ ὀσφρανθήσῃ | Epim. = Prom. B | συμβουλείαις B || 7 οὔσης B

B 36 = A 44 37 = 45. 38 = 47. 39 = 51. 40 = 57. 41 = 50

147 B 42 M 24 P[1] 28; tetrast. I 17; fab. iamb. 1 p. 234. In ipsa fabula, quam invita Minerva choliambis coercuit Gb 147, sermonis Babriani lumina prorsus exstincta || 1 εἶδε γεωργὸς MP[1] || num fuit ἔχιδναν ἐκπνέουσαν ὑπὸ κρύους ἤδη? | 1 sq. εὑρὼν — ἔθαλψε B, καὶ λαβὼν ἔβαλεν ἐν τῷ κόλπῳ καὶ ἐθ. MP[1] || 3 δακοῦσα om. M | In epim. (prom. B) choliambi latent: φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦ. οὐ τ. (Gb) || 5 πράττων P[1]B, om. M, em. Kn | παράσχου MP[1]

147a tetrast I 17; edidi secundum Palatinum alterum Neveleti p. 642

ἔπληξε τὸν θάλψαντα καὶ κτείνει τάχος·
στενῶν δ' ὁ πληχθεὶς τόνδε τὸν στίχον ἔφη·
„δικαίως πάσχω τὸν πονηρὸν οἰκτείρας."
[Οὕτως κακοὶ πέλουσι τοῖς εὐεργέταις.]

147ᵇ *Γέρων τὶς γεωργὸς χειμῶνος ὥρᾳ* (i?) *ὄφιν εὑρὼν ὑπὸ κρύους πεπηγότα* (i?) *τοῦτον ἐλεήσας καὶ λαβὼν ὑπὸ κόλπων ἔθετο. θερμανθεὶς δὲ ἐκεῖνος καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν ἔπληξε τὸν εὐεργέτην καὶ ἀνεῖλε· θνήσκων δὲ ἔλεγε*

„δίκαια πάσχω, τὸν πονηρὸν οἰκτείρας."

[Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἀμετάθετοί εἰσιν αἱ πονηρίαι, κἂν τὸ μέγιστα φιλανθρωπεύωνται.]

148 *Ἡ χελιδὼν ἔφη πρὸς τὴν κορώνην· „ἐγὼ παρθένος [καὶ] Ἀθηναία* (e) *καὶ βασίλισσα καὶ βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν θυγάτηρ. καὶ προσέθηκε καὶ τοῦ Τηρέως τὴν βίαν καὶ τὴν ἀποκοπὴν τῆς γλώττης. καὶ ἡ κορώνη·*

147ᵇ, 1 cf. 140, 1 | 2 cf. 131, 16 | 4 sq. cf. 129, 23. 137, 5
148, 2 sq. cf. 72, 11. 16. 12, 22

147ᵃ, 5 *πάσχων* P¹
147ᵇ (Eb 150 (Gb 250) Aᴵᴵ 62 p. 33 Schn. | 5 versum agnovit Huschke Babrio non indignum. Exemplum Augustanum iambographo Byzantino expressum esse putat Schn p. 175; ego Babrium decurtatum Augustani diasceuastae prae manu fuisse credo
B 43 = A 59. 44 = 58
148 B 45 M 33 P¹ 29, V Fur. 381 (p. 156) ‖ 2 *καὶ* post *παρθένος* om. M ‖ 3 *καὶ — βίαν* V, *καὶ τὸν Τηρέα καὶ τὴν* BM | 4 *κορώνη ἔφη „τι* V ‖ Legit hanc fabulam atque cum XII contaminavit Gregor. Naz. epist. 114 ad Celeusium (vol. III p. 210 M.), ubi hirundines cycnis (cf. Lucr. III 7) solitudinem amplectentibus cavillantur et gloriantur *ἡμῶν δὲ . . . εἰσιν αἱ πόλεις . . . καὶ περιλαλοῦμεν τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτοῖς διηγούμεθα, ταῦτα δὴ τὰ ἀρχαῖα καὶ Ἀττικά, τὸν Πανδίονα, τὰς Ἀθήνας, τὸν Τηρέα, τὴν Θρᾴκην, τὴν ἀποδημίαν, τὴν ὕβριν, τὴν ἐκτομὴν τῆς γλώττης κτλ.*, cycni vero respondent: *ὑμᾶς δὲ καὶ εἰσοικιζομένας οἱ ἄνθρωποι δυσχεραίνουσι καὶ ᾀδούσας ἀποστρέφονται· καὶ μάλα ἐν δίκῃ, αἵ γε οὐδὲ ἐκτμηθεῖσαι τὴν γλῶτταν δύνασθε σιωπᾶν.*

„τί ἂν“ ἔφη „ἐποίησας, εἰ τὴν γλῶτταν εἶχες, ὅπου τμηθείσης (e) τοσαῦτα λαλεῖς;“

[Ὅτι οἱ ἀλαζόνες διὰ τοῦ λόγου ψευδολογοῦντες αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἔλεγχος καθίστανται.]

149 Ὥρῃ θέρους, ὅτε ⟨τὸ καῦμα⟩ ⟨τῇ⟩ δίψῃ
λυπεῖ, εἰς μικρὰν

πηγὴν λέων καὶ κάπρος ⟨ἐκ⟩πιεῖν ἦλθον.

ἤριζον δέ, τίς πρῶτος αὐτῶν πίῃ. ἐκ τούτου (⏑?) δὲ πρὸς φόνον ἀλλήλων διηγέρθησαν.

ἄφνω δ' ἐπιστραφέντες, ὥστ' ἀναπνεῦσαι,

εἶδον γῦπας ἐκδεχομένους, ὃς ἂν αὐτῶν πέσῃ, τοῦτον καταφαγεῖν· διὰ τοῦτο λύσαντες τὴν ἔχθραν εἶπον·

148, 5 cf. 1, 15 ‖ **149,** 1i cf. 140, 1 | 3 cf. 89, 8

---

148. 5 τμηθεῖσα M | τοιαῦτα MP[1] ‖ Epim. M (prom. B), sim. V ‖ Scribere poterat (Cr p. 202[1]):

ἔγω⟨γε⟩ παρθένος ⟨τις⟩ ἦν Ἀθηναίη,
βασίλισσα βασιλέως ⟨τε⟩ τῶν Ἀθηναίων
θυγάτηρ . . . .
προσέθηκε καὶ τὴν Τηρέως ⟨ποτ' ἐν Θράκῃ⟩
βίην ⟨τε⟩ καὶ τὴν ἀποκοπὴν ⟨δὲ⟩ τῆς γλώσσης.
ἕως κορώνη „τί ἂν“ ἔφη „πεποιήκεις,
εἰ γλῶσσαν εἶχες ⟨ὡς πάλαι παρ' ἀνθρώποις⟩,
ὅπου λαλεῖς τοσαῦτα ⟨κἀπο⟩τμηθείσης.“

7 ψευδολογοῦνται B*, corr. V (epim.) | αὐτοὶ om. V
B 47 = A 65. 48 = 64

149 B 49 P[1] 31 = Nevel. Fur. 298 p. 112; tetr. I 5 | 1 θέρους ἐν ὥρῃ ὅτε BP[1]: ab ὥρῃ incepisse fabulam quae non legitur in Athoo probabilius | 2 δίψει λυπεῖ P[1], δίψαν ἐμποιεῖ B: fuit fere: ⟨τὰ ζῷα⟩ λυπεῖ, πρὸς μικρὴν ⟨τιν' ἐν δένδροις⟩ ‖ 5 ἦλθον πιεῖν BP[1] | Poterat: ἤριζον αὐτῶν πότερος ⟨ἐκ⟩πίῃ πρῶτος . . . κἀκ τούτου πρὸς φόνον ἐπηγέρθησαν ⟨οἱ δύ'⟩ ἀλλήλοις (cf. 61, 3. 12, 5) ‖ 6 δὲ om. P[1] | 8 πρὸς τὸ ἀναπνεῦσαι BP[1], rest. Eb ‖ 9 ἂν om. P[1]

„φίλους γενέσθαι κρεῖσσόν ἐστιν <ἀλλήλοις>
ἢ βρῶμα γυψὶ καὶ κόραξιν <ἀγρώσταις>."

[Ὅτι τὰς πονηρὰς ἔριδας καὶ φιλονεικίας καλόν ἐστι διαλύειν, ἐπειδὴ πᾶσιν ἐπὶ κίνδυνον τέλος ἄγουσιν.]

150 Ἴκτινος ὄφιν ἁρπάσας ἐπέτατο. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ δακὼν καὶ ἀμφότεροι τοῦ ὕψους κατενεχθέντες. ὁ μὲν ἴκτινος ἐτεθνήκει (e?). ὁ δὲ ὄφις ἔφη αὐτῷ· „τί τοσοῦτον ἐμάνης. ὅτι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας βλάπτειν ἠβούλου; ἀλλὰ
δίκην ἔδωκας [τῆς] ἁρπαγῆς †δικαίαν."

[Ὅτι πλεονεξίᾳ τις προσέχων καὶ τοὺς ἀσθενεστέρους ἀδικῶν ἰσχυροτέρῳ προσπεσών, ὡς οὐκ ἐλπίζειν, ἐκτίσει τότε καὶ ἃ πρότερον ἐποίησε κακά.]

150^a Ἰκτῖνος ὄφιν ἄνω πετάσας φέρει. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ δακὼν τοῦτον αὖθις εὐθὺς ἔκτεινεν. ὁ δ' ὄφις ἀνεβόα· „ἵνα τί ἄρα οὕτως αὐτὸς ἐμάνης, ὥστε τοὺς μηδὲν ὅλως ἠδικηκότας βλάπτειν (e?) ἐβούλου, καὶ θάνατον προσάγειν; ὅμως πέπονθας ὃ ἐβούλου μοι πρᾶξαι (e?)."

[Ὅτι πλεονεξίᾳ τις προσέχων καὶ τοὺς ἀσθενεῖς ἀδικῶν ἰσχυροτέροις ἐμπεσών ποτε καὶ μὴ ἐλπίζων ἐκτίσει ἃ πρότερον πεποίηκε κακά.]

149, 10 cf. 47, 10 | 11 cf. 9, 9 | 11 me cf. 122, 5. 115, 2
150^a, 5 cf. 137, 5

149, 10 κρεῖσσόν ἐστιν ἡμᾶς φίλους γενέσθαι ἢ κτλ. BP^1, rest. Eb || Prom. B = epim. P^1 distichon temere restituit Gb **φιλονεικείας** B

B 50 = A 66. 51 = 70. 52 = 67. 53 = 75. 54 = 71. 55 = 73

150 B 56 (Eb p. 94) cf. Arch. Mityl. Anth. Pal. IX 339; e proverbio, cf. Cr p. 224 sq. || 1 ἁρπάσαντος B || 7 ἐλπίζει Eb, cf. epim. **150^b**

150^a V Fur. 352; dodecasyllabos constituit Cor. 404 || 3 num latet choliambus τοὺς μηδὲν ὥστε σ' ἠδικηκότας βλάπτειν?
B 57 = A 76. 58 = 74. 59 = 72

151 *Καρύα τις ἐν ὁδῷ ἱσταμένη καρπὸν πολὺν ἔφερεν. οἱ δὲ παροδῖται λίθοις αὐτὴν καὶ βάκλοις κατέκλων διὰ τὰ κάρυα. ἡ δὲ οἰκτρὸν λόγον ἔφη· „ὢ ἀθλία ἐγώ, ὅτι, οὓς τῷ καρπῷ μου εὐφραίνω (e?), ὑπὸ τούτων δεινὰς ἀντιλαμβάνω χάριτας.“*

[*Ὅτι τοὺς ἀχαρίστους καὶ κακούργους τοὺς ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ ἀντιδιδόντας ὁ μῦθος ἐλέγχει.*]

152 *Κόραξ ὑπὸ παγίδος κρατηθεὶς εὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτὸν ἐπιθύσειν. σωθεὶς δὲ τοῦ κινδύνου (e?) τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθετο. πάλιν δὲ ὑφ' ἑτέρας κρατηθεὶς παγίδος ἀφεὶς τὸν Ἀπόλλωνα τῷ Ἑρμῇ ὑπέσχετο θῦσαι (e?). ὃ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη· „ὦ κάκιστε, πῶς σοι πιστεύσω (e?), ὃς τὸν πρότερόν σου δεσπότην ἠρνήσω (e) καὶ ἠδίκησας;“*

[*Ὅτι οἱ πρὸς τοὺς εὐεργέτας ἀγνώμονες γενόμενοι ἐν περιστάσει ἐμπεσόντες οὐχ ἕξουσι βοηθούς.*]

153 *Κύων τρεφόμενος ἐν οἴκῳ θηρσὶν εἰδὼς μάχεσθαι (i) ἰδὼν πολλοὺς ἐν τάξει ἱσταμένους, ῥήξας (e?) τὸν κλοιὸν τοῦ τραχήλου*

152, 4 cf. 97, 2 | 5 cf. 99, 5. 106, 22 ‖ **153,** 1 cf. 100, 1 sq. 51, 1

151 B 60 P^1 36 (Nev. Cor. 199); cf. P^r 131 p. 356 St. Fluxit ex epigrammate, cf. Antip. Thess. Anth. Pal. IX 3 (cf. 79), unde pendet etiam Ps.-Ovidii liber Nucis (Wilamowitz comment. Momms. p. 396; sim. 187. 223 ‖ 1 *ἔφερε πολύν* P^1 ‖ 2 *αὐτὴν* om. P^1 ‖ 3 *λόγον* om. P^1 ‖ Prom. B = Epim. P^1

B 61 = A 77

152 B 62 P^1 38 (Nev. Cor. 205 Fur. 287) ‖ 1 *πάγιδας* P^1 | *ηὔξατο* P^1 | *ἀπώλλωνι* P^1 ‖ 2 *ἐπιθύσει* P^1 ‖ 4 *τῷ ἀπώλλωνι* P^1 ‖ 6 *σου* ipse P^1 | In fine collatis l. s. s. et 136, 13 fuisse conicias: *πῶς σοι, κάκιστε ⟨θηρίων, τι⟩ πιστεύσω ὃς τὸν πάλαι σου δεσπότην ⟨ἀπ⟩ηρνήσω* ‖ Epim. *εὐεργετοῦντας* P^1 | *ἐμπεριστάσει* P^1 | *βοήθειαν* P^1

B 63 = A 78. 64 = 86. 65 = 82. 66 = 79. 67 = 83. 68 = 87

153 B 69 Epim. Georg.? ‖ 1 *δεδιὼς* Hartel, cf. Cr p. 189[1] | Initium tale poterat esse: *κύων (σκύλαξ?) ἐτρέφετο*

ἔφευγε διὰ τῶν ἀμφόδων. κύνες δ' ἄλλοι
τοῦτον ἰδόντες εὐτραφῆ οἷα ταῦρον (e?)
εἶπον· „τί φεύγεις;“ ὃ δὲ
εἶπεν· „ὅτι μὲν τροφῇ
συζῶν περισσῇ † *οἶδα καὶ σῶμα τοὐμὸν εὐφραίνω*
ἀεὶ δὲ πλησίον εἰμὶ θανάτου ἄρκοις καὶ λέουσι μαχόμενος“.
οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους εἶπον· „καλὸν βίον ἡμεῖς, εἰ καὶ πενιχρὸν ζῶμεν, οἵτινες οὔτε λέουσιν οὔτε ἄρκοις μαχόμεθα.“
[*Ὅτι οὐ δεῖ κινδύνους ἑαυτῷ ἐπιφέρειν διὰ τρυφὴν καὶ ματαίαν δόξαν, ἀλλὰ τούτους ἐκφεύγειν.*]

154 *Λύκος τῶν λοιπῶν λύκων στρατηγήσας* (e)
νόμους ἔταξε πᾶσιν

153, 8 cf. 108, 29 | 9 cf. 107, 2

⟨θηριοτρόφων⟩ οἴκῳ εἰδὼς μάχεσθαι θηρσίν. ⟨καὶ μάχης ὥρῃ⟩ ⁞ πολλοὺς ἰδὼν ἑστῶτας ⟨ὥσπερ⟩ ἐν τάξει τὸν τοῦ τραχήλου κλοιὸν ⟨ἐκ βίης⟩ ῥήξας κτλ.

153, 4 versum agnoverat Cr p. 188[3], misere corrupit Gb ‖ 6 *εἶπεν* B, corr. Kn ‖ 8 *τὸ ἐμὸν* B ‖ 9 *λέουσι* (*συσὶ?*) Kn, *κυσὶ* B ‖ Exitus restitui potest hic: *ἰδόντες οἷα ταῦρον εὐτραφῆ τοῦτον εἶπον „τί φεύγεις“: ὃ δὲ „τροφῇ μὲν οὖν, οἶδα, συζῶν περισσῇ σῶμα τοὐμὸν εὐφραίνω, ἀεὶ δὲ μοίρης εἰμὶ πλησίον ⟨τλήμων⟩ ⁞ ἄρκτοις μαχόμενος ἢ λέουσιν ⟨ἀγρώσταις⟩.“ οἱ δ' εἶπον ⟨οὕτω βουκολοῦντες⟩ ἀλλήλους· „εἰ καὶ πενιχρὸν, τὸν βίον καλὸν ζῶμεν,* (Gb) *οὕς οὐ μάχεσθαι δεῖ λέουσιν οὔτ' ἄρκτοις.“* Ad hanc fabulam (vel ad Babr. 108) referendum Georgid. Bss An. I p. 17: *βιοῦντας ἡμᾶς ἐν αὐταρκείᾳ κρεῖσσον ἀσφαλῶς ζῆν ἢ τρυφᾶν βουλομένους κινδύνοις ἑαυτοὺς ἐπιρρίπτειν.*

B 70 = A 84. 71 = 104. 72 = 91. 73 = 103. 74 = 90. 75 = 95. 76 = 98. 77 = 107. 78 = 102. 79 = 92. 80 = 93. 81 = 96

154 (152 Eb) B 82 M 49 P[1] 52; fabulas Nev. Cor. 235, F Fur. 111 (cf. Cor. p. 380) versibus politicis dodecasyllabis compositas, pro fundamento habuit Eb Babr. p. 88, cf. p. 97 ‖ 1 *στρατηγήσας λύκων* B, verius MP[1] ‖ 2 *ἔταξε* B

ἵνα, εἴ τι ἂν ἕκαστος κυνηγήσῃ ⟨ε⟩, πάντα εἰς μέσον ἄξῃ καὶ μερίδα ἴσην ἑκάστῳ δώσῃ, ὅπως μὴ οἱ λοιποὶ ἐνδεεῖς ὄντες ἀλλήλους ⟨ε⟩ κατεσθίωσιν. ὄνος δὲ παραλιπὼν τὴν χαίτην σείσας ἔφη·

„⟨ἦδ'⟩ ἐκ φρενὸς λύκου ⟨μὲν ἦν⟩ καλὴ γνώμη·

ἀλλὰ πῶς σὺ τὴν χθεσινὴν ἄγραν τῇ κοίτῃ ⟨ε⟩ ἐναπέθου; ἄγε ταύτην εἰς μέσον ἀπομερίσας.“ ὁ δὲ ἐλεγχθεὶς τοὺς νόμους ἀνέλυσεν.

[*Ὅτι αὐτοὶ οἱ τοὺς νόμους δικαίως ὁρίζειν δοκοῦντες καὶ ἐν οἷς ὁρίζουσι καὶ δικάζουσιν οὐκ ἐμμένουσιν.*]

155 *Πρῶτον λέγουσι [τὰ] ζῷα ⟨πάντα⟩ πλασθῆναι καὶ χαρισθῆναι αὐτοῖς παρὰ τοῦ θεοῦ τῷ μὲν ἀλκήν, τῷ*

155, 1 cf. 66, 1 sq. | 2 cf. 67, 2

154, 3 *ὅτι ἂν* Eb | *κυνηγήσει* M P[1] | *πάντα* B P[1], *πάντων* M *ἄξει* M P[1] | 4 *δώσει* M, *δόσει* P[1] | 5 *ἀλλήλως* B | *λέων δὲ* Lessing XI 1, 103 L. | *χέτην* P[1] | *κατεσθίουσιν* M | 7 *ἔφη·* *ἐκ φρενὸς* B, *ἐκφωνεῖ* errore M | *καλῆς γνώμης* M | 8 *χθεσηνὴν* M | *τὴν κοίτην* M | 9 *ἀπομερίσαι* Eb | *ἔλυσεν* M | Fabulae politicae initium penitus mutatum; in exitu haud scio an lateant flores Babriani:

ἀλλὰ πῶς σὺ χθὲς ἣν ἐκράτησας ἄγραν
κοίτῃ παρέθου εἰς τροφήν σοι λαθραίως;
κόμισον αὐτὴν μερισθῆναι τοῖς πᾶσιν.“
ὁ δὲ θαμβηθεὶς κατέλυσε τοὺς νόμους.

Exitum retingas talem: *ἀλλ' ⟨ἐχθὲς, ὦ φέριστε,⟩ πῶς σὺ τὴν θήρην ἣν εἶχες ⟨ἀγρευθεῖσαν⟩ ἐναπέθου κοίτῃ; ἄγε ⟨δή⟩, μέριζε ⟨καὐτὸς⟩ εἰς μέσον ταύτην.“ ὁ δ' ἐξελεγχθεὶς τοὺς νόμους πάλιν λύει.* Cf. Bgk supra p. LXXXVII | Epim. *δοκοῦνται* B, corr. Kn

B 83 = A 89. 84 = 94. 85 = 105. 86 = 85

155 B 87. Cf. Plato Prot. p. 320; Isocr. III (Nicocl. 4 p. 27 d; (Iulian. or. VI p. 195 Sp., Himer. XXI 10; Plut. de fort. 3 p. 98 d; Themist. XXVII p. 338 c d; Maxim. Tyr. qui proxime accedere videtur ad Babrii exemplar II 4. XXVI 6 (*λέουσιν ἀλκή, ἐλάφοις δρόμοι, . . . καὶ τῷ μὲν διερῷ γένει αἱ νήξεις, τῷ δὲ μεταρσίῳ αἱ πετήσεις . . .· ὧδε καὶ τοῖς ἀνθρώποις, τὰ ἄλλα ἐλαττουμένοις τῶν ἁπάντων . . . λόγον δὲ αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔδωκε κτλ.*); sim. Phaedr. app. 3 p. 64 Herv., Anacreont. 24, Ps.-Phocyl. 123, Basil.

δὲ τάχος, τῷ δὲ πτερά. τὸν δὲ ἄνθρωπον γυμνὸν ἑστῶτα εἰπεῖν· „ἐμὲ μόνον καταλιπεῖν ἔρημον χάριτος·“ τὸν δὲ Δία εἰπεῖν· „ἀνεπαισθήτως (e?) εἶ τῆς δωρεᾶς καίτοι τοῦ μεγίστου τετυχηκώς· λόγον γὰρ ἔχεις λαβών,

ὃς παρὰ θεοῖς †δύναται καὶ παρ' ἀνθρώποις

τῶν δυνατῶν δυνατώτερος καὶ τῶν ταχίστων ταχύτερος.“ καὶ τότε ἐπιγνοὺς τὸ δῶρον ὁ ἄνθρωπος προσκυνήσας καὶ εὐχαριστήσας (e) ᾤχετο.

[Ὅτι ἐκ θεοῦ λογικῶν τιμηθέντων πάντων ἀνεπαισθήτως ἔχουσί τινες τῆς τοιαύτης τιμῆς καὶ μᾶλλον ζηλοῦσι τὰ ἀναίσθητα καὶ ἄλογα ζῷα.]

156 Μόσχος πρὸς τὴν ἔλαφον εἶπεν· „σὺ καὶ μεγέθει μείζων εἶ τῶν κυνῶν καὶ ταχύτητι διαφέρεις καὶ κέρατα πρὸς ἄμυναν ἔχεις· τί οὖν τοσοῦτον φοβεῖ τοὺς κύνας; καὶ ἡ ἔλαφος ἔφη· „ὅτι μὲν ταῦτα πάντα ἔχω οἶδα· ὑλακῆς δὲ εἰ ἀκούσω, τὸν λογισμὸν σκοτοῦμαι καὶ ὅλη τῆς φυγῆς γίνομαι.“

[Ὅτι τοὺς φύσει δειλοὺς οὐδεμία λόγου παραίνεσις ἐπιρρώννυσιν, κἂν καὶ εὐμήκεις καὶ στερεοὶ τῷ σώματι φαίνονται.]

de hom. struct. 7 p. 327 (patr. XXX M). Cf. Bgk PLGr. II p. 48 sq, Kn *Zeitschr. f. ö. Gymn.* 1876, Cr Mus. Rhen. XXXIX 604

155, 3 Iovem hominis creatorem depinxerat poeta. cf. 59, 1 | fuitne *καὶ γυμνὸς ἑστὼς εἶπεν· „ἐμὲ λιπεῖν μοῦνον δώρων ἔρημον“?* ‖ 5 sq. *ἔχεις ἀναισθήτως τῆς δωρεᾶς, ⟨ἄνθρωπε, τῆς ἐμῆς⟩, καίτοι λαχὼν μεγίστου· λόγον ἔχεις λαβὼν ⟨ἤδη⟩?* ‖ 6 *τετυχικὼς* B ‖ 7 sqq. latent hi fere versus: *ὃς παρὰ θεοῖς ⟨πέφυκε⟩ καὶ παρ' ἀνθρώποις* (12, 14) *κρείσσων κρατίστων καὶ ταχυπτέρων θάσσων.“ καὶ δὴ 'πιγνοὺς ἄνθρωπος ⟨ἔκκριτον⟩ δῶρον, ⟨τὸν Δία⟩ προσέκυσε κᾤχετ' εὐχαριστήσας.*

156 B 88 P¹ 56, cui proxima F Fur. 120 dodecasyllabis concepta ‖ 3 *ἄμμυναν* P¹ | *φοβῇ* BP¹ ‖ Epim. *δηλοὺς* P¹ | *ἐπιρρώννυσιν* B, *ἐπιρρωννύει* P¹ | *κἂν — φαίνονται* om. B | *εὐμίκεις* P¹

B 89 = A 113. 90 = 114. 91 = 109. 92 = 111

156ª *Νεβρός ποτε πρὸς τὸν ἔλαφον εἶπεν· πάτερ, σὺ καὶ μείζων (e?) καὶ ταχύτερος κυνῶν πέφυκας (i?) καὶ κέρατα πρὸς τούτοις (e) ὑπερφυᾶ φέρεις πρὸς ἄμυναν.*

τί δήποτ' οὖν οὕτω
τούτους φοβῇ; κἀκεῖνος

γελῶν εἶπεν „ἀληθῆ μὲν ταῦτα φῄς, τέκνον· ἓν δ' οἶδα (e), ὡς, ἐπειδὰν κυνὸς ὑλακὴν ἀκούσω, αὐτίκα πρὸς φυγὴν οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκφέρομαι.

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς φύσει δειλοὺς οὐδεμία παραίνεσις ῥώννυσιν.]

156ᵇ *Ἔλαφον ἡ μήτηρ ἐνουθέτει „τί ταῦτα;" λέγουσα· „κέρας, ὦ παῖ, παρὰ τῆς φύσεως εἴληφας, μεγέθει δὲ διενήνοχας σώματος καὶ οὐκ οἶδ' ὅτι παθὼν ἀποδιδράσκεις ἐπιόντας τοὺς κύνας." ταῦτα ἦν, καὶ κυνῶν δρόμος ἠκούετο πόρρωθεν. ἡ δὲ μένειν τῷ παιδὶ παραινέσασα αὐτὴ τῆς φυγῆς προκατήρξατο.*

[Παραινεῖν ἕτοιμον ἃ ποιεῖν ἀπορώτερον.]

157 *Μίμηλόν ἐστι φύσει ζῷον ἡ πίθηκος. μία οὖν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἑστῶσα εἶδεν ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς θα-*

157, 1 cf. 170, 1

156ª Aᶜ Cor. 56 p. 33. | Propius ni fallor accedit ad Babrium; poterat enim scribere: *Νεβρὸς πρὸς ἔλαφον εἶπεν· „⟨ὦ⟩ πάτερ, μείζων ⟨ὄγκῳ⟩ πέφυκας, καὶ τάχει ⟨πολὺ⟩ κρείσσων κυνῶν, ὑπερφυᾶ τὰ κέρατα πρὸς τούτοις ἔχεις πρὸς ἀλκήν. ⟨καὶ⟩ τί δήποτ' οὖν οὕτω τούτους φοβῇ;" κἀκεῖνος εἶπε ⟨καγχάζων⟩· „λέγεις ἀληθῆ ταῦτα, τέκνον· ἓν δ' οἶδα, ἐπὴν ἀκούσω τῶν κυνῶν ὑλακτούντων ¦ φρένας σκοτοῦμαι γίνομαι θ' ὅλος φύζης."* ‖ Perperam et hanc fabulam et alias nonnullas rectis iambis inclusit Gb, tabularum ceratarum testimonio confutatus supra 139 p. 128

156ᵇ Aphthon. 17 (Fur. 208) = Nicol. 4 Rhet. I p. 267 W. Aphthonius exemplar Babrianum conl. fab. 109 (Aphth. 11) permutasse videtur ‖ 1 *τί* accessit e Nicolai cod.

157 B 93; a Babrio alienum F Fur. 162 Aᵘ 199

λάσσης ἡπλωμένον καὶ ἡλιαζόμενον δίκτυον· τοῦτο ἄρασα ἐπειρᾶτο εἰς βυθὸν βαλεῖν. τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ τραχήλου εἰληθὲν εἷλκε τὴν μιμὼ κατὰ τοῦ βυθοῦ·

ἡ δ' ἠλάλαξεν ⟨ἐγγὺς οὖσα τοῦ θνήσκειν⟩·
„μηδεὶς ὃ μὴ ⟨κατ⟩έμαθε μηδὲ ποιείτω."

[*Ὅτι μηδείς, ὃ μὴ ἔμαθε μηδὲ ἐκ πείρας ἔχει, πειράτω ποιεῖν· σὺν τῇ ἀπειρίᾳ γὰρ καὶ κακόν τι προσλήψεται.*]

158 *Ὁ λαγωὸς τῇ ἀλώπεκι· „ὄντως πολλὰ κερδαίνεις* (e) [*ἢ ἔχεις*], *ὅτι ὄνομά σοι κερδώ ἐστιν"; ἡ δὲ ἀλώπηξ „εἰ ἀπιστεῖς", ἔφη „δεῦρο, ἐγὼ ἑστιῶ σε."*

ὃ δ' ἠκολούθει ⟨τοῖς λόγοισι πιστεύσας⟩,
καὶ ἦν ἔνδον οὐδὲν ἢ †ὁ λαγωὸς δεῖπνος

τῇ ἀλώπεκι. ὁ δὲ λαγωὸς ἔφη· „σὺν κακῷ μέν, ἀλλ' ἔμαθόν σου τὸ ὄνομα πόθεν ἐστίν· οὐκ ἀπὸ τοῦ κερδαίνειν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δολοῦν."

[*Ὅτι τοῖς περιέργοις πολλάκις μέγιστον κακὸν συνέβη κακῶς τῇ περιεργείᾳ χρωμένοις.*]

157, 7 cf. 122, 16 ‖ **158,** 3 cf. 103, 15 | 4 im = 11, 8

157, 6 suppl. ex 95, 15. 107, 2. 103, 16 ‖ 7 *ὅτι μηδεὶς* B | *ἔμαθεν* Kn, *ἔλαθεν* B; *ὁ μή τις ἔμαθε, ⟨τοῦτο⟩ μ. π.* Eb ‖ Barbara Gitlbaueri 154 commenta, qui neque tres breves finales se excipientes vitavit neque (v. 4) spondeum in pede quarto.

B 94 = A 108. 95 = 117. 96 = 118. 97 = 119. 98 = fab. 126. 99 = fab. 139

158 B 100 ‖ 1 conl. 81, 1 possis *ὁ λαγωὸς „ὄντως" εἶπε „π. κ.* ‖ 2 *ἢ ἔχεις* glossema ‖ 4 num *ὡς δ'*? | suppl. ex 50, 11. 98, 12 ‖ Iambos rectos temere restituit Gb 219; in fine poterat esse: *„νῦν σὺν κακῷ μὲν" εἶπεν „ἀλλὰ γινώσκω σοῦ τοὔνομ' ὁπόθεν ἐστίν· οὐ τὸ κερδαίνειν, τὸ ⟨κέαρ⟩ δολοῦν ⟨πέφυκεν αἰτίη μούνη⟩."* Lusit enim originationibus scholasticis, cf. Etym. 'M.' p. 505, 38 *κερδαλεόφρων· ... ἢ ... κερδαίνειν φρονῶν· ἢ διὰ λόγων τὴν ψυχὴν ἀπατῶν*, id. s. *κερδαλέος· ὁ συνετὸς ... τὰς γὰρ ἐντρεχείας κέρδη ἐκάλουν· ⟨ἢ⟩ παρὰ τὸ ἡδύνειν τὸ κέαρ, ὅ ἐστι τὴν ψυχὴν διὰ λόγων κλέπτειν.* Hesych. s. *κερδώ. κερδαλέον· δόλιον ... ἢ κέρδη περιποιοῦντα.* Id. s. v. *κέρδεσι· πανουργίαις* (cf. prol. p. XXXII. XCI). Similia praebebunt carm. Gr. med. aevi p. 148, 200. 153, 335 W.

159 *Οἱ λύκοι τοῖς κυσὶν εἶπον· „διὰ τί ὅμοιοι [ὄντες ἡμῖν]*
ἐν πᾶσιν ⟨ὄντες⟩ οὐχ ὁμοφρονεῖθ' ἥμιν
ὡς ἀδελφοί;
οὐδὲν γὰρ ὑμῶν †διαλλάττομεν πλὴν [τῇ] γνώμῃ·
καὶ ἡμεῖς μὲν ἐλευθερίᾳ συζῶμεν, ὑμεῖς δὲ τοῖς ἀνθρώποις ὑποκύπτοντες καὶ δουλεύοντες πληγὰς παρ' αὐτῶν ὑπομένετε
καὶ κλοιὰ περιτίθεσθε
καὶ φυλάττετε τὰ πρόβατα.
ὅτε δ' ἐσθίουσι, μόνα †τὰ ὀστᾶ
ὑμῖν ἐπιρρίπτουσιν. ἀλλ' ἐὰν ⟨ἥμιν⟩
πείθησθε, πάντα τὰ ποίμνι' ἔκδοτε καὶ ἕξομεν πάντα κοινὰ εἰς κόρον ἐσθίοντες.“ ὑπήκουσαν οὖν πρὸς ταῦτα οἱ κύνες. οἳ δὲ ἔνδον τῶν σπηλαίων εἰσελθόντες πρότερον τοὺς κύνας διέφθειραν.

[*Ὅτι οἱ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας προδιδόντες τοιούτους μισθοὺς λαμβάνουσιν.*]

159, 8. 10 cf. 100, 1. 6

B 101 = A 25

159 B 102 M 38 P[1] 63 = Nev. 237 Cor. 233 | 1 *ὅμοιον* P[1] || 3 *ὁμοφρονῆτε ἡμῖν* P[1], *ὁμοφρωνεῖτε* (om. *ἥμιν*) M || 4 *ἀδελφοῖς* M || 5 *ἡμῶν* BMP[1], corr. Nevel. | *διαλάττομεν* BP[1], *διαλάμπομεν* (ττ supra) M, fuitne *διαφερόμεθα*? cf. 39, 1 || 7 *ὑποκρύπτοντες* P[1]; *ὑπομένητε* M | Poterat: *ἀλλ' ὕμεις ὑποκύπτετ' ἀνθρώποισι χὤσπερ οἱ δοῦλοι πληγὰς παρ' αὐτῶν ὑποδέχεσθε ⟨δειλαίως⟩* || 8 *περιτίθεσθαι* M || 9 *φυλάττετε καὶ* MP[1] || 10 *δὲ ἐσθίουσι(ν)* BMP[1] | *ἡμῖν* M | fuitne: *ὅτε δ' ἐσθίουσι, μοῦνον ὀστέων ⟨μοίρας⟩ ὑμὶν κτλ.*? || 12 *πεισθῆτε* M, *πείσησθε* P[1] | *καὶ ἕξομεν* om. MP[1] | *πείθησθε, πάσας ἔκδοτ' ⟨εἰς μέσον⟩ ποίμνας*? || 13 *ἐσθίοντες* BP[1], *ἔσονται* M *οὖν* om. B || 14 *τοῦ σπηλαίου* MP[1], num *σηκῶν*? sed cf. 45, 2 | *εἰσελθ.* om. B || 15 *ἔφθειραν* M || Epim. *οἱ* om. P[1]

160 *Ὄνος τὸν ἵππον ἐμακάριζε*

διὰ τὴν τροφὴν καὶ τὴν θεραπείαν, ἑαυτὸν δὲ ἐταλάνιζε καὶ τὴν ἑαυτοῦ τύχην, ὅτι ἀχθοφορεῖ καὶ ὀλίγη αὐτῷ ἐστιν ἡ τροφή, ὁ δὲ ἵππος κεκοσμημένος τῷ χαλινῷ καὶ προμετωπιδίοις, καὶ κοῦφος αὐτῷ ὁ δρόμος. ταῦτα τοῦ ὄνου λογιζομένου ἐπέστη πολέμου καιρός. καὶ ὁ στρατιώτης μετὰ τῶν ὅπλων ἐπέβη τοῦ ἵππου καὶ μέσον τῶν πολεμίων εἰσίει. καὶ ὁ ἵππος [μέσος] τοῖς ξίφεσιν ἔκειτο τραυματίας καὶ ψυχορραγῶν. μετεβάλετο δὲ τὴν γνώμην ὁ ὄνος καὶ τὸν ἵππον ἠλέησεν.

[Ὅτι τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἀρχαῖς οὐ δεῖ ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸν κατ' ἐκείνους φθόνον καὶ κίνδυνον λογισαμένους ἀγαπᾶν πενίαν, ἡσυχίας μητέρα.]

160a *Ὄνος ἵππον ἐμακάριζεν, ὡς ἀφθόνως τρεφόμενον καὶ ἐπιμελῶς, αὐτὸς μηδ' ἀχύρων ἅλις ἔχων, καὶ ταῦτα πλεῖστα ταλαιπωρῶν. ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἐπέστη πολέμου καὶ ὁ στρατιώτης ἔνοπλος ἀνέβη τὸν ἵππον πανταχόσε τοῦτον ἐλαύνων, καὶ δὴ καὶ μέσον τῶν πολεμίων εἰσήλασε καὶ ὁ ἵππος πληγεὶς ἔκειτο· ταῦτα ἑωρακὼς ὁ ὄνος*

τὸν ἵππον ἐταλάνιζε.

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἄρχοντας καὶ πλουσίους ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸν κατ' ἐκείνων φθόνον καὶ τὸν κίνδυνον ἀναλογιζομένους τὴν πενίαν ἀγαπᾶν.]

161 *Ὁ Ζεὺς τῇ καμήλῳ κέρατα αἰτούσῃ* (e?) *καὶ λεγούσῃ ὅτι*

160, 4 cf. prooem. II 7

---

160 B 103 ‖ 8 *μέσος* includi vel in *ἐληλαμένος* mutari voluit Kn ‖ 9 *μετεβάλλετο* B, corr. Kn

160a Ac Cor. 58 p. 35. Coll. 111, 13. 88, 5 ‖ 4 *ἔνοπλον* Ac, codd. | finem restituere possis hunc: *καὶ μέσσον ⟨αὐτὸν⟩ πολεμίων ⟨ἐπ⟩εισίει. πληγεὶς δ' ἔκειτο ξίφεσι, τραυμάτων πλήρης ⟨ὁ γαῦρος ἵππος⟩. μεταβαλὼν δὲ τὴν γνώμην ὄνος τὸν ἵππον ἐταλάνιζ' ⟨ἐποπτεύσας⟩.*

161 B 104, Avian. 8, tetrast. I 13; ad Babrium redeunt etiam Aphthon. 15 et F Fur. 152; cf. dactyl. p. 227, 30.

„ταῦτά μοι λείπει“
οὐ μοῦνον ⟨οὐ⟩ δέδωκεν· ἀλλὰ [καὶ] τῶν ὤτων
⟨ἀπ⟩εστέρησεν.
[Ὅτι ὃ ἔχει τις εἰς ἐκεῖνο ἀρκείσθω καὶ μὴ πλεονεκτείτω.]

161ª Ὁ Ζεὺς δήποτε αἰτούσῃ τῇ καμήλῳ
κέρατα ἔχειν καὶ τοσαῦτα λεγούσῃ·
„λύπη μοι πολὺ ὑπάρχει διὰ τοῦτο·“
οὐκ ἐπέδωκεν, ἀλλά γε καὶ τῶν ὤτων
ἀπεστέρησε πολλὰ αὐτὸς χωλάνας.
[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ ἔχων τι ἀρκείσθω ἐπ' ἐκείνῳ καὶ πλείω μὴ ζητείτω, ἵνα μὴ καὶ ὃ ἔχει ἀπολέσῃ.]

161ᵇ Εἶδεν εἰς ταῦρον ἡ κάμηλος καὶ κεράτων ἐπεθύμει μεταλαβεῖν· προσελθοῦσα οὖν τῷ Διῒ κερῶν ᾔτει (e) τυχεῖν. ὁ δὲ τὴν ἀπληστίαν μισήσας
Ἑρμῇ κελεύει †προσαφελέσθαι τῶν ὤτων.
ὅθεν καμήλῳ ταῦτα τοῦ λοιποῦ καταδεέστερα σώματος.
[Ὁ πλείονος ἐρῶν καὶ τῶν προσόντων ἀποστερεῖται.]

162 Ὄνος πλατείης [ὁδοῦ] ἐκτραπεὶς
ἐπὶ κρημνὸν ἐφέρετο. τοῦ δὲ ὀνηλάτου ἐπιβοῶντος „ἄθλιε,

161, 3 λίπει B ‖ 4 μόνον B corr. Cr coll. 106, 24
161ª V¹F Fur. 152, cf. Cor. p. 369. 124 ‖ 2 κ. νεῖμαι V¹ ‖ 5 αὐτῆς Cor ‖ Latent versus Babriani a diasceuasta decurtati: Ὁ Ζεὺς καμήλῳ ⟨καὶ⟩ κέρατ' ἀπαιτούσῃ καὐτῷ λεγούσῃ „ταῦτα ⟨διὰ τί⟩ μοι λείπει;“ οὐ μοῦνον οὐ δέδωκεν, ἀλλὰ τῶν ὤτων ἀπεστέρησεν εὐθὺ πολλὰ χωλώσας. Initium laetioribus ni fallor flosculis ornaverat ipse Babrius, cf. Avian. 5 sqq.: *Corporis inmensi fertur pecus isse per auras* etc. Lucian. Icarom. 10 Αἴσωπος .. καμήλοις βάσιμον ἀποφαίνων τὸν οὐρανόν (Cr ann. 653)
161ᵇ Aphthon. 15 p. 333 Nev.: pleniorem legisse videtur fabulam, ut 29. 43. 73 ‖ 4 corr. προσαφελεῖν τι iustum habes choliambum, cf. adn. ad. 3, 11
B 105 = fab. 127. 106 = 122
162 B 107; F Fur. 139 Aᵘ 182 longius a Babrio absunt ineptoque epimythio (πρὸς ἄνδρα φιλόνεικον κτλ.) deformantur, cf. Suid. paroemiogr. (Ps.-Diog. Vindob.) s. νικᾷ τὸν ὀνηλάτην· πρὸς τὸν μὴ βουλόμενον ἀποστῆναί τινος, ἀλλ' ἑαυτὸν προϊέμενον εἰς ἀπώλειαν. ‖ 1 πλατείας B

ποῦ φέρῃ;“ καὶ τῆς οὐρᾶς ἐπιλαβομένου καὶ ἕλκοντος πρὸς ἑαυτὸν τῆς εἰς τὸ πρόσω φορᾶς ὁ ὄνος οὐχ ἵστατο.

ὃ δ' ἔτι μᾶλλον ὠθήσας

αὐτὸν ἔφη „ὕπαγε, νίκα τὴν κακὴν νίκην ἐν τῷ ἀναθέματι.“

[Ὅτι τοὺς ἀπολλυμένους οἰκείᾳ ἀφροσύνῃ ὁ μῦθος ἐλέγχει.]

163 *Ὄνῳ τις ἐπιθεὶς ξόανον ἦγε κωμήτης.*
πολλοὶ δὲ ⟨τοῦτο⟩ προσεκύνουν [τῶν] συναντώντων
ὁ δὲ ὄνος τυφωθεὶς νομίζων αὐτὸν προσκυνεῖν τοὺς ἀγροίκους (e)
σκιρτῶν ἔμελλε τὸν θεὸν ⟨καταρ⟩ρίψειν.
ἀλλὰ τοῦτον ξύλῳ παίων (e) *ὁ δεσπότης εἶπεν·*
„ὄνος εἶ θεὸν φέρων ⟨σὺ⟩ κοὐ θεοῖς ἶσος.“

[Ὅτι κτηνώδεις ἄνδρας τοὺς τετυφωμένους ἐπ' ἀλλοτρίαις δόξαις ὁ μῦθος ἐλέγχει.]

163, 5 sq. = **139, 3. 7**

162, 3 *φέρει* B ‖ 6 *ἀφεὶς ἔφη· „ὦ ὄνε, νίκα, κακὴν γὰρ νίκην νικᾷς“* F ‖ Exitus esse poterat (cf. 18, 6): *ὄνος οὐ μεθῆκεν· ὃ δ' ἔτι μᾶλλον ὠθήσας ⟨„εἰς κόρακας“⟩ εἶπε „⟨μοῦνος⟩ ὕπαγε καὶ νίκα κακὴν ⟨σεαυτῷ συντριβεὶς πέτραις⟩ νίκην.*
B 108 = fab. 133

163 (Eb 129) B 109 M 46 P^1 65 Nev. 261 Cor. 257; F Fur. 135 paraphrasis liberior, cf. tetrast. I 36; v. 1 Suid. Cf. Philol. LIV 488 ‖ 1 *Ὄνος τίς* BP^1 | *ἦγε* (om. *κ.*) B*, *εἶχε κωμήτης* S s. *κωμῆται* ‖ 2 *πολλοὶ ἀπαντῶντες* [vox non Babriana] *πρ.* M ‖ 3 *αὐτὸν* Cor., *αὐτὸν* B, *αὐτῷ* MP^1; bene F: *ἀναπτερωθεὶς ὠγκᾶτο καὶ οὐκέτι περαιτέρω προβαίνειν ἐβούλετο* ‖ 5 *θεὸν αὐτὸν ῥίψαι* M, *ῥίψαι* etiam BP^1 ‖ 6 *ξύλοις* B*, cf. l. s. ‖ 7 *φέρων, οὐ θ. ὁμότιμος* B, *φ., ἀλλ' οὐ θεοῖς ὑπάρχεις ὁ.* MP^1; corr. Lewis (cf. 15, 11): num *θεῶν ἧλιξ*? ‖ v. 3 sqq. fuit fortasse: *ὁ δ' ὄνος νομίζων αὐτὸν προσκυνεῖν τούτους ⟨δόξῃ τοσαύτῃ καρδίην⟩ ἐτυφώθη, σκιρτῶν τ' ἔ. τ. θ. κ.* vel *⟨χαμαὶ⟩ ῥ. ὁ δεσπότης δέ φησι τῷ ξύλῳ παίων κτλ.* Cf. 101, 3. 6 ‖ Epim. *τυφωμένους* B, *τυφομένους* P^1 | *ὁ λόγος* P^1

164 Ὅτε δρῦς ἔφυεν ἰξόν, ὀρνέων λύμην,
ἡ φρονιμωτάτη χελιδὼν εἶπε πᾶσιν ὀρνέοις τοῦτο κωλύσειν (e).
τὰ δ' ὡς φρονοῦσαν οὐδὲν ⟨ἠμέλει⟩ ταύτην
[παρελογίσαντο καὶ ἠμέλησαν].
τότε ⟨δ'⟩ἡ χελιδὼν ἱκέτευεν [τοὺς] ἀνθρώπους
σύνοικον αὐτὴν
εἰσδέξασθαι. διὰ τοῦτο μόνης αὐτῆς τοῖς πτεροῖς ἰξὸς οὐδέποτε ἐκολλήθη (e?).

165 Οὔπω κολυμβᾶν παῖς μαθὼν ⟨θέρους ὥρῃ⟩
ποταμὸν διειδῆ καὶ καλὸν θεωρήσας
ἔρριψ' ἑαυτὸν γυμνὸν ὡς κολυμβήσων.
τὸ ῥεῦμα δ' αὐτὸν ⟨καὐτὸ⟩ τὸ βάθος οὐκ εἴα
στῆναι· τὸ δὲ βουκόλον ἐφώνει ἀπὸ τῆς ὄχθης τὰς χεῖρας
ἐκτείνειν (e?). ὁ δὲ τολμηρὸν ἐκάλει καὶ οὐκ ἐδίδου χεῖρα.

164, 6 cf. 12, 11. 118, 1 ‖ **165,** 2e = 43, 3. 88, 14 | 4e = 31, 18

B 110 = fab. 137. 111 = 121. 112 = 123. 113 = 120

164 B 114; liberius A[u] 39, ceteri a Babrio alieni, cf. Rom. I 19 Ö., Phaedr. app. II 11 Dr. = vol. II[2] p. 138. 203. 251 Herv. In B praemissum est *ὅμοιον* promythii loco, sed aliena B 113 ‖ 1 *ἰξὸν ἔφυε βλάβην ὀρνέων*, coll. 51, 5 e Suid. Hes. *λύμη· βλάβη* rest. Cr; *ὀρνέων λώβην* Eb; vix potest *ὄλεθρον ὀρνίθων* (32, 5. 72, 7), nam *θρ* correptum haud invenies ‖ 2 fuitne *πᾶσιν χελιδὼν εἶπε τοῦτο κωλύσειν*? ‖ 3 *δὲ* B | *οὐδὲν φρ.* B | 5 *δὴ* et *ἱκέτευεν* Eb, *ἱκέτευσε* B ‖ 6 coll. 12, 12 conicias: *σύνοικον αὐτὴν ⟨καὶ φίλην κατοικίζειν⟩. διὰ τοῦτο ⟨δὴ καὶ⟩ τῆς χελιδόνος μούνης πτεροῖσιν ἰξὸς οὐδαμῶς ἐκολλήθη.* Pleniorem et meliorem fabulam 'Aesopo' usus servavit Dio Chrys. XII 7 p. 373 R. LXXII vol. II p. 387 R. Epimythia satis inepta.

165 B 115 ‖ 1 *μειράκιον μαθεῖν* B (*-ὸν* Kn), *παῖς μαθὼν* Cr, nam *μεῖραξ* et *-άκιον* voces non Babrianae | suppl. Cr coll. 24, 1 sq. ‖ 2 *διηδῆ* B, scripseratne *διαυγῆ*, ut 72, 6? | *καὶ θεωρῆσαν καλὸν* B ‖ 3 *ἔρριψεν* B, num *ἔρριψεν αὐτὸν*? | *ἐγκολυμβήσων*? ‖ 4 *δὲ αὐτῷ καὶ τὸ βάθος* B ‖ 5 *τὸ*, sc. *μειράκιον*, cf. v. 1 adn. ‖ 6 *ἐκτεῖνον* B, corr. Kn

τὸ δὲ εἶπεν· „ἄρτι μοι βοήθει· ἕξεις δὲ καιρὸν ἐλέγχειν ὅτε σώσεις με.“

[Ὅτι τοὺς ἐν κινδύνοις ἀπείρως ἐμπεσόντας δεῖ πρότερον σώζειν, ἔπειτα διδάσκειν καὶ νουθετεῖν.]

166 *Οὔπω χαλινὸν ἵππος ⟨ἱππέως⟩ ᾔδει*

οὐδὲ νῶτον ἀνθρώπῳ (e) παρεῖχε πρὸς καθέδραν. σῦς δὲ αὐτὸν ἄγριος (i?) ἔβλαπτε τὴν χλόην ἣν ἐνέμετο κόπτων (e?) καὶ κατορύσσων καὶ τὸ ⟨ῆς⟩

ὕδωρ ταράσσων ἔνθα† ἔπινε.

διὰ τοῦτο ὅμουρος ἵππος πρὸς ἄμυναν τοῦ ἠδικηκότος συὸς διεγερθεὶς φιλίαν ἐσπείσατο μετὰ ἀνδρὸς ποικίλου· βοηθεῖν δὲ ἔλεγεν αὐτῷ καὶ ἐκδικήσειν κατὰ τοῦ βλάπτοντος ἐχθροῦ. ὃ δὲ εἶπεν· „ὅρκῳ πίστωσόν με, ὃ λέγω σοι, ποιήσειν (e?). ὁ δὲ ἵππος ἐπείσθη. ὃ δὲ εἶπεν· „οὐ δυνατόν με πεζὸν ὄντα καταπολεμῆσαι τοῦτον· ἀλλ' ἐὰν χαλινὸν δέξῃ (e?)

καὶ τοῖς †νώτοις [σου] βαστάσῃς, †καὶ δῷς
ὅπως σε κάμπτω καὶ τρέχοντα κωλύω

ἐλπίζω τότε

166, 3 sq. cf. 89, 6 sqq. | 7 cf. 98, 18 | 12 cf. 111, 20

165, 9 *ὅταν σώσῃς με* Kn ‖ 5 sqq. coll. 107, 2. 96, 15. 126, 7 scribas: *στῆναι ⟨'πὶ ποσσὶ, κἀγγὺς ὢν μόρου τλήμων⟩ ⟨τοιαῦτ'⟩ ἐφώνει βουκόλον θεωρήσας· „⟨σῶσον⟩ μ' ἀπ' ὄχθης χεῖρα ⟨μοῦνον⟩ ἐκτείνων.“ ὃ δ' ὡς θρασὺν καλεῖ τε κοὐ 'δίδου χεῖρα, παῖς „νῦν βοήθει“ φησίν „ἄρτι μοι σώσας ἕξεις ἐλέγχειν καιρὸν ⟨ὅσσα βουλήσῃ⟩.“* ‖ Epim. = prom. B; versuum vestigia pellucent.

B 116 = fab. 134

166 (Eb 179) B 117 tetrast. I 53. Fabula Philisti qua Stesichorus usus esse dicebatur (Theo prog. 2 Aristot. rhet. II 20, PL. III p. 233 Bgk; Cr p. 225) ‖ 3 *κατωρρύσων* B ‖ 5 *ἔνθ'?* *ἔνθεν* Hartel; fuitne *ἧς ἔ.* ⟨*τῆς κρήνης*⟩, cf. 89, 8? ‖ 6 *ὅμωρος* B, *ὅμορος* Kn; ionismum restitui ‖ 12 *με* post *καὶ* add. Hartel ‖ 13 *κάμψω* et *κωλύσω* Gb

τὸν σῦν εὐκόλως ἀναιρήσειν.

ὁ δὲ ἵππος ὑπὸ ὀργῆς τὰς φρένας τυφλωθείς. παρέδωκεν ἑαυτὸν καὶ

ὑπὸ τοῦ δοκοῦντος ὠφελεῖν ἐχειρώθη.

[Ὅτι θυμὸς οἶδεν δουλῶσαι καὶ ταπεινῶσαι ἄνδρα γενναῖον καὶ πρὸς ἄμυναν γενέσθαι τοῦ ἠδικηκότος.]

167 *Ὄφις γεωργοῦ πρὸς θύραισι φωλεύων*
ἀνεῖλεν αὐτοῦ παῖδα νήπιον τύψας.

πένθος δὲ μέγα τοῖς γονεῦσιν ἐγένετο· ὁ πατὴρ δὲ πληγεὶς ὑπὸ τῆς λύπης (e) *πέλεκυν λαβὼν ἔμελλε τὸν ὄφιν τῆς τρώγλης* (e) *ἐξιόντα πατάξειν· ὡς δ' ἐξέκυψε* (i) *μικρὸν σπεύσας* (e) *ὁ γεωργὸς τοῦ πλῆξαι* (e) *ἠστόχησε, τὴν πέτραν δὲ*

167, 1e = 108, 2

166 Versus 15. 18 indicavit Kn ann. Austr. 1876, sed tota fere fabula facili negotio redintegrari potest: 2 *οὐδ' ὡς ἕδος παρεῖχε νῶτον ἀνθρώπῳ. σῦς δ' αὐτὸν ἄγριός ⟨τις ᾧπερ ἦν γείτων⟩ ἔβλαπτεν ἣν ἐνέμετο τὴν χλόην κόπτων χὔδωρ ταράσσων ἧς ἔπινε ⟨τῆς κρήνης⟩. διὰ τοῦθ' ὅμουρος ἵππος ⟨ὡς ἐλυπήθη⟩, φιλίην ἐσπείσατ' ἀνδρὶ ποικίλῳ ⟨γνώμην⟩, αὐτῷ βοηθεῖν καὶ ⟨δίκας ἀναπράσσειν⟩ . . ὁ δ' εἶπεν „ὄμνυ' ὅσα λέγω γε ποιήσειν". ἵππος δ' ἐπείσθη. ὁ δὲ ⟨γέρων βαθυγνώμων⟩ „οὐ δυνατόν" εἶπε „πεζὸν ὄντ' ἐνεδρεύειν ⟨κάπρον ταχύν⟩. χαλινὸν ἀλλ' ἐὰν δέξῃ καὶ τοῖς με νώτοις βαστάσῃς, διδοὺς ⟨τούτῳ⟩ ὅπως σε κάμπτω καὶ τρέχοντα κωλύω, τὸν σῦν δοκῶ τότ' εὐκόλως ἀναιρήσειν." ἵππος δ' ὑπ' ὀργῆς καρδίην ἐτυφλώθη· παρέδωκεν αὐτὸν ⟨ἀνδρὶ καὶ τάλας οὕτως⟩ κτλ.* Cf. Bgk prol. p. LXXXVII ‖ Epim. *καὶ — ἠδικηκότος* verba inepta del. Kn ut aliunde sumpta, perperam. cf. v. 6. 7

167 (Eb 153) B 118 M 42 P^l 70; tetrast. I 43; cf. A^c fol. 37^b Cor. 141; etiam F Fur. 155 ad Babrii exemplar ficta est, sed gravius interpolata cf. Cr p. 220 sq. ‖ 1 *ἐν γεωργοῦ προθύροις* B M P^l A^c, *γεωργοῦ προθύροις ἐμφωλεύων* F, rest. Zündel 2 *ἔδακε τὸν ποῦν τοῦ παιδίου κτλ.* F interpolatione, quae describere supersedeo ‖ 5 *πατάξαι* M ¦ *ἐξελθόντα φονεύσειν* A^c *ἔκυψε* A^c ‖ 6 *πατάξαι* A^c

μόνην τῆς ὀπῆς κρούσας καὶ διαχαράξας, ἀπῆλθε λογιζόμενος ὡς ἑρπετὸν μῆνιν οὐ φυλάσσει. λαβὼν δὲ ἄρτον καὶ ἅλας πρὸς εἰρήνην ἐκάλει τὸν ὄφιν. ὁ ὄφις δὲ λεπτὸν συρίσας εἶπεν· „οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀπάρτι πίστις ἢ φιλία, ἕως ἂν ἐγὼ ταύτην τὴν πέτραν ὁρῶ, σὺ δὲ τὸν τοῦ παιδὸς τάφον."

[*Ὅτι οὐδεὶς μίσους ἢ ἀμύνης ποτὲ ἐπιλάθοιτο, ἐφ' ὅσον βλέπει μνημόσυνον δι' ὧν ἐλυπήθη.*]

168 *Παῖς τις ἀκρίδας θηρεύων καὶ σκορπίον ἤμελλεν ἆραι ὡς γένος ἀκρίδος ὄντα. ὃ δὲ τὸ τοῦ παιδὸς ἁπλοῦν ἰδὼν*

τοὐραῖον ἱστὰς καὶ τὸ κέντρον ὀξύνας

167, 7 *μόνον* P[1] ‖ 7 sq. *μόνον κρούσας τὴν τῆς τρώγλης ὀπήν. ἀπελθόντος δὲ τοῦ ὄφεως* (inepte) *ὁ γεωργὸς νομίσας τὸν ὄφιν μηκέτι μνησικακεῖν λαβὼν ἅ. κ. ἅ. ἔθηκεν ἐν τῇ τρώγλῃ* A[c]: ubi haud scio an lateant verba Babriana ‖ 8 *ἑρπετῶν* P[1] ‖ 9 sq. *ὁ δὲ ὄ. λ. συρίξας* A[c] ‖ 10 *ἔσται* A[c] *τὸν τόπον τοῦ τέκνου* A[c] ‖ 11 *ἂν* om. M ‖ V. 3 sq. fere fuisse conicias: *πένθος δὲ πικρὸν τοῖς γονεῦσιν ⟨ἐμβάλλει⟩. ὁ πατὴρ δὲ πέλεκυν ἔλαβεν ἐκπλαγεὶς λύπῃ τὸν ὄφιν πατάξων ἐξιόντα τῆς τρώγλης· ὡς δ' ἐξέκυψε μικρὸν ⟨τῆς ὀπῆς⟩, σπεύσας ὁ γεωργὸς ⟨αὐτὸν⟩ ἠστόχησε τοῦ πλῆξαι, πέτρην δὲ μούνην τῆς ὀπῆς ⟨κατα⟩κρούσας ἀπῆλθε. νομίσας δ' ἑρπετὸν ⟨μακρὴν⟩ μῆνιν οὐ διαφυλάξειν καὶ λαβὼν ἅλας κἄρτον ἐνέθηκε τρώγλῃ κἀκάλει πρὸς εἰρήνην τὸν ὄφιν. ὃ δ' αὐτῷ λεπτὸν εἶπε συρίσσας· „φιλίη παρ' ἡμῖν οὐδὲ πίστις οὐκ ἔσται, ἕως ἐγὼ ⟨μὲν⟩ τὴν πέτρην ὁρῶ ταύτην σὺ δ', ⟨ὦ γεωργέ, τόνδε⟩ τὸν τάφον τέκνου."* ‖ Prom. B = Epim. M P[1] A[c] | *οὐδεὶς ἂν* Kn | *ἐπιλάθηται* M, *ἐπιλανθάνεται* Cor.; fuit versus: *οὐδεὶς ἀμύνης ἐπιλάθοιτ' ἂν ἢ μίσους* ‖ *ἐφ' ᾧ βλέπει* P[1] ‖ *ἐν ᾧ ἐλυπ.* M

168 (Eb 156) B 119 M 43 P[1] 71 = Nev. 267; tetrast. I 18; gemella fabula Hds.-Hauptm. 264[2] Cor. p. 174 (Hd). Etiam Dositheanam 10 p. 32 e Babrio haustam esse probabile atque quae dodecasyllabis coercita est F 171 (Cor. p. 393). Diversae A[u] 195 p. 100 Schn.; cf. Phaedr. II p. 230 Herv. (Rom. IV 14), paroemiogr. s. *ὑπὸ παντὶ λίθῳ*, Athen. XV 694 ‖ 1 sq. *παιδίον εἰς ὕλην ἀκρίδας θηρεύων* (sic) *ἐπεστάθη λίθῳ τινί, εἰς ὃν σκώρπιος ἐκρύβετο, ὃν ὁ παῖς ἐβιάζετο ἀντὶ ἀκρίδος ἐξελθεῖν* (cetera pretii nullius) Dositheus, *θηρεύων ἀκρίδας περιέτυχε σκορπίῳ· ὁ δὲ τὸ τ. π. ἁ. θεασάμενος τὸ κ. ὀ. εἶπεν· ἄπελθε παῖ καὶ σ.* (ultima fortasse praeferenda) Hd ‖ 4 *τὸ οὐραῖον στήσας* B*, corr. Cr

εἶπεν· „ἄπελθε καὶ σώζου (e). ὦ παῖ, μὴ κἀμὲ θηρεύων καὶ πάσας ἃς ἔχεις ἀπολέσῃς.“

[Ὅτι καλὸν τὸ γινώσκειν τὰ ἐναντία καὶ τὸ μὲν καλὸν τιμᾶν, τὸ δὲ κακὸν φεύγειν (e?), ἐκ πείρας δὲ πάντων.]

169 *Παῖς τις νέμων πρόβατα συνεχῶς ἐπὶ τὸ χῶμα ἀνιὼν ἐβόα· „λύκος· βοηθεῖτε“* (e?).

οἱ δ' ἀγρόται τρέχοντες

ἐκεῖσε εὕρισκον ψεῦσμα. τοῦ δὲ λύκου ἀληθῶς ἐλθόντος καὶ τοῦ παιδίου βοῶντος οὐδεὶς ἐπίστευσε καὶ ἀπῆλθε πρὸς βοήθειαν. ὁ δὲ λύκος τὰ πρόβατα διέφθειρε.

[Ὅτι τοῦτο ὄφελος τῷ ψεύστῃ (e), ἵνα κἂν ἀλήθειαν λέγῃ μὴ πιστεύηται.]

169^a *Παιδίον τὰ πρόβατα νέμον ⟨ὡς⟩ λύκον ἐρχόμενον πρὸς διαφθορὰν ὁρῶν, ἐπικαλούμενον τοὺς ἀγρότας ἔλεγε· „βοηθεῖτε ὧδε· ἔρχεται λύκος.*

οἱ δ' ἀγρόται τρέχοντες

τοῦτον εὕρισκον μὴ ἀληθεύειν. τοῦτο δὲ ποιήσαντος πολλάκις εὕρισκον ψευδόμενον. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος

168, 5 *ὦ παῖ* om. P^1M ‖ 6 *πάντας οὓς ἔ. ἀ.* Hd | *ἀπολέσῃς* P^1, *ἀπολέσεις* B (-*ωλ*- M); *σεαυτὸν ἀπολέσῃς* Dosith. ‖ Possis: *παῖς ἀκρίδας τις ἐν νάπαισι θηρεύων καὶ σκορπίον λίθοισιν ὃς κατεκρύφθη ἤμελλεν ἆραι καθάπερ ἀκρίδων θήρην. τὸ δ' ἁπλοῦν ἰδὼν τοῦ παιδὸς . .* (4) *. . „ἄπελθε καὶ σώζου“, ὁ σκορπίος „μὴ κἀμέ, παῖ, σὺ θηρεύων προσαπολέσῃς νῦν“ εἶπεν „ἃς ἔχεις πάσας“.* Cf. proleg. p. LXXXVIII Hexametris haec inclusa esse a Gitlbauero 278 vix credas ‖ Epim. 8 | *ἐκπειρᾶν* vel -*ᾶσθαι* Ml, *πάντα* MP^1

169 B 120 P^1 72; a Babrio aliena F Fur. 166 ‖ 2 *βοηθεῖται* B, *βοηθῆτε* P^1 ‖ 5 *ἐπίστευσεν ἀπελθεῖν πρ. β.* P^1 ‖ Prom. B = epim. P^1 | *ὤφελος* et *ψέστῃ* P^1, qualia enotare supersedeo.

169^a Nev. 270 e Pal., Cor. 266. Versus dodecasyllabos dissolutos mihi videor audire ad Babrianorum exemplar barbara arte factos; lumina Babriana in utroque exemplari fere exstincta. V. 3 (4 sq.) fuerit *οἱ δ' ἀγρόται τρέχοντες οὐκ ἀληθεύειν ⁞ ηὕρισκον αὐτόν.*

καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος „δεῦτε, λύκος“, οὐκέτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι· ὁ δὲ λύκος, εὑρηκὼς ἄδειαν, τὴν ποίμνην πᾶσαν διέφθειρεν εὐκόλως.

[*Ὅτι τοσοῦτον ὄφελος τῷ ψεύστῃ ὅτι καὶ ἀληθῆ λέγων πολλάκις οὐ πιστεύεται.*]

170 *Πηρὸν σπάλαξ ⟨πέφυκε⟩ καὶ τυφλὸν ζῷον·*

εἷς οὖν τὴν μητέρα θέλων (i) *φιλῆσαι ἀντὶ τοῦ στόματος τῷ αἰδοίῳ* (e?) *προσψαύει. τοῦτο δὲ ποιῶν τοὺς ἄλλους* (e?) *ἀδελφοὺς οὐκ ἔλαθεν. εἷς δὲ αὐτῶν εἶπεν· „ὡς θέλων τι μέγα ποιῆσαι καὶ πνοῆς ἧς εἶχες ἐστέρησαι δικαίως.“*

[*Ὅτι πονηρὰ γνώμη καὶ αὐτὴν τὴν φύσιν ἀλλοιοῖ καὶ βλάπτει*(e?).]

171 *Ποιμὴν σκύλακα εἴωθε τρέφειν ἐκ τῶν θνησκόντων προβάτων.*

καὶ δή ποτ᾽ ἐγγὺς ἀμνάδος νοσησάσης
ἱστάμενος εἶδε
τὸν κύνα κατηφῆ καὶ δοκοῦντα δακρύειν,
καὶ ὁμαλίζων αὐτὸν εἶπε·

170, 1 cf. 157, 1 ‖ **171,** 3i = 9, 2

---

170 (Gb 162) B 121; a Babrio alienae A[c] Cor. 51, F Fur. 177, A[u] 210 P[r] 219 ‖ 1 *πικρὸν* B, em. Kn | *ἀσπάλαξ* B ‖ 4 *θέλοντι* B, em. Kn ‖ Versus mihi audire videor hos fere: *εἷς οὖν θέλων τὴν μητέρ᾽ ⟨ἀσκόπως⟩ κύσσαι οὐ στόματος αὐτῆς, ἀλλὰ ⟨μᾶλλον⟩ αἰδοίου ψαύει* ‖ Epim. *ἀλλοιεῖ* B, corr. Kn ‖ versum latere *γνώμη π. καὶ φύσιν μεταλλάττει* ci. Eb

B 122 = fab. 138

171 (Eb 134, Gb 164) B 123 M 41 P[1] 74 = Nev. 277 Cor. p. 179; ceteri alieni a Babrio; v. 6 Suid.? ‖ 1 *εἴωθεν* M ‖ 3 *ποτε* BP[1] | *νοσούσης* BP[1], corr. Hp ‖ 4 *ἱστάμενος* etiam P[1], -*ν* Nevel. ‖ 6 *εἶπεν* P[1]

„καλῶς ⟨σὺ⟩ ποιεῖς συμπαθῶν ⏑ – – –,
πλὴν ἀλλὰ μὴ γένοιτο μηδὲ συμβαίη,
ὅπερ θέλεις.“

[Ὅτι τοιοῦτός ἐστι πᾶς, ὃς κληρονόμος ἐστὶν οὐσίας τῷ νοσοῦντι συναλγῶν καὶ προσποιούμενος κλαίειν ὑπούλως.]

172 Ποταμὸς δι' αὑτοῦ

βύρσαν βοείαν φερομένην ἠρώτησε· „τίς καλεῖ;“ τῆς δὲ εἰπούσης „σκληρὴ καλοῦμαι“ ἐπικαχλάσας τῷ ῥεύματι εἶπεν·
„ἄλλο τι ζήτει (e) καλεῖσθαι·
ἐγὼ γὰρ [ἤδη] ἁπαλήν ⟨ἐν βραχεῖ⟩ σε ποιήσω.“

[Ὅτι τολμηρὸν ἄνδρα καὶ αὐθαδῆ πολλάκις εἰς γῆν κατήγαγε συμφορὰ βίου.]

171, 8e cf. 132, 9. 117, 5 ‖ **172,** 2. 3 cf. 135, 6 | 5e = 109, 4 (95, 78)

171, 8 *γένηται* et *συμβῇ* BMP¹, corr. Kn ‖ 9 *ὅπερ καὶ* M | *ἐθέλεις* P¹ ‖ Totam fabulam restituere conatus est cum Hauptio Eberhard (Gb): *ποιμὴν σκύλακα τις ἔτρεφ' ἐκ κενεβρείων καὶ δήποτ' κτλ.* (= 3) *ἰδὼν κ. κτλ.* (= 5) *„καλῶς σὺ συμπαθεῖς“ ἔφη καταψήχων ὃ θέλεις δὲ μὴ γένοιτο μηδὲ συμβαίη.“* Quod v. 6 pro *ὁμαλίζων* coniecit *καταψήχων* Suidae testimonio (*καταψήχω· τρίβω καὶ ὁμαλίζω*) confirmari videtur. Sed versus isti cum *σκύλακα* vocis ictu atque caesura post *συμπαθεῖς* neglecta tum nimia brevitate a Babrii arte abhorrent; fuit fere: *Ποιμὴν τρέφειν τὸν σκύλακα μοῦνον εἰώθει προβάτων ⟨νοσούντων σαρκὶ⟩ κἀποθνῃσκόντων. καὶ δήποτ' ἐγγὺς ἀμνάδος νοσησάσης ἱστάμενος εἶδε ⟨παρακαθήμενον ταύτῃ⟩ τὸν κύνα κατηφῆ καὶ δοκοῦντα δακρύειν. ᾧ ⟨δή, γελῶν τε καὶ νάκος⟩ καταψήχων „καλῶς ⟨σὺ⟩ ποιεῖς“ εἶπε „συμπαθῶν ταύτῃ· πλὴν ἀλλὰ μὴ γένοιτο μηδὲ συμβαίη ὅπερ θέλεις⟨, φέριστε, ταῖς ἀληθείαις⟩.“* Ne eos quidem versus a criticis integros servatos esse qui traditi sunt integri (5. 8) satis mireris ‖ Epim. (prom. B) | *πᾶς ἐ.* MP¹ | *τῶν νοσσουντων* P¹

172 B 124, cf. Avian. 41 ‖ 1 *αὐτοῦ* B ‖ 2 *βοῖαν* B | *φερωμένην* B | *καλὴ* B, em. Kn ‖ 4 *ἀλλ' ὅτι* B, em. Kn ‖ Epim. *τολμηρῶν ἀνδρῶν καὶ αὐθαδῶν* B, em. Kn

172^{a} *Ποταμὸς δι' αὑτοῦ*

βύρσαν φερομένην ἰδὼν ἠρώτησε τίς καλεῖται. ἡ δὲ εἶπε „ξηρά“. ἐπικαχλάσας δὲ τῷ ῥεύματι εἶπεν· „ἄλλο τι ζήτει (e) *καλεῖσθαι· ἁπαλὴν γὰρ ἐγὼ ἤδη ταχὺ ποιήσω σε.*

173 *Ποταμοῦ πλησίον ἄμπελος ἦν· φραγμὸς δὲ ἦν αὐτῇ παλίουροι. πλημμύρας δὲ ὁ ποταμὸς ἐξέσυρε παλίουρον. συνέβη δὲ δράκοντα ταῖς φολίσι συμπλακέντα τῇ παλιούρῳ φέρεσθαι. εἶπε δέ τις ἰδών·*

„κακὴ μὲν ἡ ναῦς, ἀξίη δὲ τοῦ ναύτου.“

[*Ὅτι δικαίως κακοὶ σὺν κακοῖς ἀπόλλυνται.*]

173^{a} *Καί τις ἄμπελος τοῦ ποταμοῦ πλησίον*
εἶχεν ἐπ' αὐτῇ τὸν φραγμὸν ἐκ παλούρων,
τοῦ δὲ ποταμοῦ ἐξ ὄμβρων φυσηθέντος
ἦρε τὸν φραγμὸν καὶ καθελὼν ἀπῄει.
τοῖς δὲ παλούροις δράκων τις συνεπλάκη,

172^{a} (Eb 135) 'ex MS' ed. Hudson (Hauptmann) 342, unde pendent Cor. Halm. Hos versus exsculpsit Hp Opusc. III 577: *ποταμὸς δι' αὑτοῦ φερομένην ἰδὼν βύρσαν τί καλοῖτ' ἐπηρώτησεν· ἡ δ' ἔφη „δέρρις“* (pro *ξηρά*, coll. Bekk. Anecd. p. 240) *ἐπικαχλάσας δ' ἔφησεν* [non scripsit Babrius] *„ἄλλο τι ζήτει· ἤδη γὰρ ἁπαλήν ταχύ σ' ἔγωγε ποιήσω.* Primum versum probo, ceteri nimis contracti; possis: *Ποταμὸς δι' αὑτοῦ φερομένην βοὸς βύρσαν ⟨μεγάλην⟩ ἰδὼν „τίς ⟨δὴ⟩ καλεῖ ⟨ποτ';⟩“ ἠρώτα. „σκληρὴ καλοῦμαι“ φησίν. „ἄλλο τι ζήτει“ ἐπικαχλάσας ὁ ποταμὸς εἶπε τῷ ῥείθρῳ· „ἐγὼ γὰρ ἁπαλὴν ⟨ἐν βραχεῖ⟩ σε ποιήσω.“* Imitatus est Avianus 41, qui ad vas fictile amphorae nomine gloriantem fabulam transtulit; cf. Petron. 57 *vasus fictilis, immo lorus in aqua* (Cr ann. 655)

173 (Eb 151) B 125 P^{1} 75; tetr. II 32 nihil ad Babrium A^{u} 97 et qui cognati sunt ‖ 2 *αὐτῆς* P^{1} | *παλλίουροι* B | 2sq. *παλίουρον* B, *παλιούρω* P^{1} ‖ 3 *φολίσι* P^{1}, *φωλίσι* B, *φυλλίσι* Kn, restitui *φολίσι* ‖ Prom. B = epim. P^{1}

173^{a} paraphrasis Byzantina Hudson. Hauptm. 183, unde hauserunt reliqui (Cor. p. 114 med.) ‖ 1. 2. *πλησίον εἶχε ποταμοῦ τὸν φραγμόν* Hd, corr Hsr ex codd. [cf. tetr. 32^{a}] ‖ 4 *ἀπίει* Hd ‖ 5 *τῇ δὲ παλιούρῳ* Hd, corr. Hsr ‖ Colores Babriani in utroque exemplari misere oblati; v. 1 cum Gb scribere possis: *Ποταμοῦ σύνεγγυς ἄμπελος καθειστήκει,* v. 2

ὃς ἐφέρετο τοῦ ποταμοῦ ἐν μέσῳ.
καί τις κατιδὼν ἔφη γελάσας μέγα·
„ἡ μὲν ναῦς κακή, ἀξία δὲ τοῦ ναύτου.
[*Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δικαίως οἱ κακοὶ ἐν κακοῖς ἀπόλλυνται.*]

174 *Πολέμῳ ἐμφυλίῳ βάτραχοι πολεμοῦντες ἀλλήλοις* (e) *ᾐτήσαντο τὸν Δία, βασιλέα δοθῆναι αὐτοῖς τοῦ δι' ἐκείνου τὰ αὐτῶν διοικεῖσθαι* (e?). *καὶ ξύλου δοκὸν μέσον τῆς λίμνης ῥίψας* (e) *διετάραξε τὸ ὕδωρ. πάντας δὲ βατράχους σιγὴ κατέσχεν ἐκπλαγέντας. χρόνῳ δέ τινι τοῦ ξύλου ἀκινήτως* (e) *ὄντος*

κατεφρόνησαν ⟨λοιπὸν⟩ ὥστε †καὶ ἐπιβάντες

ἀπάνωθεν πολεμεῖν ἀλλήλοις. καὶ πάλιν ἐδέοντο τοῦ Διὸς τύραννον (i) *ἢ στρατηγὸν λαβεῖν. ὁ δὲ βδελυχθεὶς αὐτοὺς ὕδρον ἔδωκε διαφθείροντα τοὺς βατράχους.*

[*Ὅτι πολλοὶ φεύγοντες δουλεύειν* (e?) *εἰρηνικοῖς δεσπόταις καὶ ἄκοντες εἰς πονηροὺς ἐνέπεσον.*]

174, 1 cf. 31, 1 sq. 39 | 7 im = 26, 6

---

cum Eb *ποταμοῦ δὲ φυσηθέντος ⟨ἄκρον⟩ ἐξ ὄμβρων*, epim. cum Bergero *κακοὶ δικαίως σὺν κακοῖς ἀπόλλυνται*. Conferenda fab. A[c] 110 (iamb. 14), ubi *φρύγανα ὑπ' ἀνέμου φερόμενα* pro nave habentur, cf. vit. Aesop. 33 p. 297 Eb; notum proverbium (*θεοῦ θέλοντος*) *κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις* Arist. Pac. 698 cum schol., paroemiogr., lexicogr. s. *ῥίψ*.

174 (Gb 167) B 126; myth. p. 221; e Babriana orta fabula dodecasyllabis concepta, quam ex 'MS. Gall.' edidit Hudson Add. ad fab. 167 (Hauptm. p. 305, unde hausit Cor. p. 102); ceterae a Babrio alienae. Cf. Dio Chrys. or. IX p. 151 D ‖ 1 *πολέμῳ ἐμφυλίῳ* B, *πόλεμον ἐμφύλιον* Kn ‖ 3 *ξύλον* B, em. Kn Eberhardi quibusdam inventis usus (Anal. 189, 18) collatisque similibus locis particulas nonnullas restitui: 1 ⟨*Στάσιν ποτ'*⟩ *εἶχον βάτραχοι πρὸς ἀλλήλους ἐμφύλιόν τε πόλεμον* ⟨*αἱμάτων πλήρη*⟩. . . 3 *ξύλον δὲ λίμνην εἰς μέσην δοκὸν ῥίψας ἐτάραξεν ὕδωρ. τοὺς δὲ βατράχους πάντας σιγὴ κατέσχεν ἐκπλαγέντας*... (*πάντας δὲ σιγὴ βατράχους κατειλήφει?*) 6 *κατεφρόνησαν ⟨λοιπὸν⟩ ὥστε κἀμβαίνειν ἐπάνωθεν ⟨αὐτοῦ⟩ μαχόμενοι σὺν ἀλλήλοις* . . . 10 *ὕδρην ἔδωκε βατράχους διαφθεῖραι.*

175 *Ποιμὴν μικρὸν λύκον εὑρὼν ἐθρέψατο, εἶτα σκύμνον γενόμενον ἐδίδαξεν ἁρπάζειν* (e)
ἐκ τῶν σύνεγγυς ποιμνίων.
ὁ λύκος δὲ διδαχθεὶς ἔφη· „ὅρα μή πως (e) *σὺ ἐθίσας με ἁρπάζειν*
⟨καὶ⟩ τῶν σεαυτοῦ πρόβατα πολλὰ ζητήσῃς.“
[*φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τίκτει.*]
[*Ὅτι οἱ τῇ φύσει δεινοὶ ἁρπάζειν καὶ πλεονεκτεῖν μαθόντες τοὺς διδάξαντας πολλάκις πλείονα ἔβλαψαν.*]

176 *Ποτὲ ἀετὸς ἑάλω ὑπ' ἀνθρώπου* (e). *τούτου δὲ τὰ πτερὰ ὁ ἄνθρωπος εὐθέως κόψας* (e)
ἀφῆκε μετὰ τῶν ὀρνέων
ἐν οἴκῳ (e?) *εἶναι. ὁ δὲ ἦν κατηφὴς οὐδὲ ἤσθιεν ἐκ τῆς λύπης· ὅμοιος δὲ ἦν βασιλεῖ δεσμώτῃ* (e). *ἕτερος δέ τις τοῦτον ὠνησάμενος*

---

175 (Eb 133, Gb 168) B 127; V Fur. 373; fabulae epimythium in M et P^1 sequenti fabulae additum est, cf. Nevelet ad fab. 150; 7 Georg.; longius abest A^c 71. Cf. Theocr. V 38, A. P. IX 47 ‖ 3 *σύνεγκυς* B ‖ 6 *πολλὰ τῶν σεαυτοῦ προβάτων ζ.* B*V ‖ 7 om. B, servarunt Georg. an. I p. 21 et A^c. Multo haud dubie uberior fabula Babrii, velut: *Ποιμὴν νεογνὸν* (A^c) *⟨ἐν βαθυσκίοις ὕλαις⟩ λύκον ⟨τιν'⟩ εὑρὼν εἶχε σὺν κυσὶν* (A^c) *θρέψας. ⟨χρόνῳ δ' ἀληθὲς⟩ γενόμενον ⟨λύκον⟩ σκύμνον ἐδίδαξεν αὐτῷ ⟨πρόβατα τοῦτον⟩ ἁρπάζειν ἐκ τῶν σύνεγγυς ποιμνίων. ⟨ἄγαν δ' ἤδη⟩ ὁ λύκος διδαχθεὶς εἶπεν· „ἀλλ' ὅρα μήπως ἐθίσας σύ μ' ἄλλων πρόβατα, ⟨δέσποθ'⟩, ἁρπάζειν καὶ τῶν γε σαυτοῦ πρόβατα πολλὰ ζητήσῃς.“* Ad v. 1. 2 cf. 92, 2. 86, 3. Accedunt quaedam in A^c, in quibus Babrii manum agnovit Eb, veluti *αὐτὸς λάθρᾳ θύων* (124, 4) *ἅμα τοῖς κυσὶν ἐθοινεῖτο* ‖ Epim. (prom. B) *Ὅτι* om. F P^1 | *πλείονα* om. B

176 (Eb 166) B 128 M 39 P^1 76; paullo liberius F Fur. 23, $Pal.^4$ Nev. 150 Cor. 147 ‖ 1 *ἀετός ποτε* F $Pal.^4$ | *ὅστις τὰ πτερὰ* F ‖ 2 *εὐθέως* om. BM | *τίλας* F ‖ 3 *ὀρνίθων* B, *ὀρνίθων* MP^1 ‖ 4 *εἶναι* om. M | 4 sq. *αὐτὸν ἐν οἴκῳ σὺν ὀρνιθίοις εἴασεν* $Pal.^4$, *εἴασεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ σὺν ὄρνισιν* F *οὐδὲν* B, *καὶ οὐδὲ* MP^1, *καὶ οὐδὲν* F$Pal.^4$ ‖ totum locum decurtavit F ‖ 5 *ὁμοίως* P^1 ‖ 6 *ὠνησάμενος* B*, *ἐξαγοράσας* F$Pal.^4$

καὶ τὰ πτερὰ ἀνασπάσας καὶ μύρῳ χρίσας
ἐποίησε πτερῶσαι· ὁ δὲ πετασθεὶς καὶ τοῖς ὄνυξι λαγωὸν ἁρπάσας
ἤνεγκεν αὐτῷ δῶρον.
ἀλώπηξ δὲ ἰδοῦσα [εἶπεν]· „μὴ τούτῳ (e)
δίδου ⟨τὰ δῶρα" φησίν⟩ „ἀλλὰ τῷ πρώτῳ.
ὅτι ὁ μὲν φύσει ἀγαθός ἐστιν· ἐκεῖνον δὲ μᾶλλον ἐξευμενίζου, μήπως (e)
πάλιν λαβών σε τῶν πτερῶν ἐρημώσῃ."
[*Ὅτι δεῖ χρηστὰς ἀμοιβὰς τοῖς εὐεργέταις παρέχειν, τοὺς πονηροὺς δὲ φρονίμως τροποῦσθαι.*]

177 *Ποδῶν χελώνης κατεγέλα ⟨τε⟩ κἀργίης*

176, 7 sq. pro *καὶ — πτερῶσαι* nimis exilia *ἀνεπτέρωσε* (Babrii?) *τὸν ἀετὸν αὐτίκα* Pal.[4] F ‖ 8 *καὶ — ἁρπάσας* B*, *καὶ λαγωὸν κρατήσας* Pal.[4] F ‖ 10 *ἤνεικεν* M; *ἤνεγκεν εὐθὺς δῶρον τῷ εὐεργέτῃ τοῦτον* Pal.[4] F, qui om. *τοῦτον* ‖ 15 *τὸ πτερὸν* B* | *ἐρημώσει* M P[1] ‖ 12 sqq. liberrima ratione circumscripserunt Pal.[4] F, nisi quod ultimam saltem vocem *κατερημώσῃ* servavit F. Fabulae restituendae periculum facturus solam fere recensionem Bodleianam pro fundamento habeas necesse est: *τὰ πτερὰ ⟨μαχαίρῃ⟩ τοῦτον εὐθέως κόψας ἀφῆκε μετὰ τῶν ὀρνέων τρέχειν οἴκῳ* (cf. 135, 1) *ὁ δ' οὐδὲν ἔφαγε συμφορῇ κατηφήσας* (cf. 62, 5), *βασιλεῖ δ' ὅμοιος ἦν ⟨τὰ πάντα⟩ δεσμώτῃ* (cf. 97, 8) *ἕτερος δέ τις πριάμενος αὐτὸν ⟨ἀγροίκων⟩ ἀνασπάσας τὰ πτερά τε καὶ μύρῳ χρίσας ἀνεπτέρωσεν αὐτὸν ὥστ' ἀποπτέσθαι. ὁ δὲ τοῖς ὄνυξιν ⟨αὖ⟩ λαγωὸν ἁρπάζων ἤνεγκεν αὐτῷ δῶρον ⟨ἀντ' ἰατρείων⟩* (cf. 94, 7). *κερδὼ σοφὴ δ' ἰδοῦσα „⟨λῷστε⟩, μὴ τούτῳ δίδου ⟨τὰ δῶρα" φησίν⟩ „ἀλλὰ τῷ πρώτῳ — ὁ μὲν φύσει γὰρ ἀγαθός ἐστί σοι —, μήπω πάλιν λαβών σε τῶν πτερῶν ἐρημώσῃ."* ‖ Initium nimis decurtatum ad fab. 13, 1 sq. exemplum refingi potest.

Prom. B = Epim. F Pal.[4] *ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι — παρέχειν, τοὺς δὲ κακοὺς ἐκκλίνειν*; in M et P[1] epim. antecedentis fabulae huic additum | *τοὺς εὐεργέτας* B ‖ *φρονήμως* B

177 B 129 P[1] 77; Huds. (Hauptm.) 287[b]; F Fur. 173 dodecasyllabis coacta ‖ 1 *π. χ. λαγωὸς κατεγέλα· ἡ δὲ* om. *κἀργίης* BP[1]F, *π. χ. κατεγέλα λαγωὸς καὶ ἀργίας· ἡ δὲ* Hd

λαγωός· ἡ δ' ἔφη †πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·
„ἐγὼ σὲ τὸν ταχύποδα ποσσὶ νικήσω".
ὃ δὲ ‛λόγῳ μόνῳ, χελώνη,
λέγεις †τοῦτο· ἀλλ' ἔριξε καὶ γνώσῃ...'

„τίς δὲ τὸν τόπον ὁρίσει" ἔφη „καὶ βραβεύσει τὴν νίκην;" (e); ‛ἀλώπηξ' ἔφη ‛ἡ δικαία καὶ σοφωτάτη.' ἔταξε δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ὥρας (e) τοῦ δρόμου· ἡ δὲ χελώνη μὴ ῥαθυμήσασα ἤρξατο τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ αὐτῆς ἀφορῶσα δυσκίνητον· ὁ δὲ λαγωὸς τοῖς ποσὶ θαρρῶν ἐκοιμήθη (e). ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὸν ὡρισμένον τόπον εὗρε τὴν χελώνην νικήσασαν.

177, 3me cf. 67, 2. 44, 3 | 5e cf. 91, 7. 1, 7

177, 2 πρὸς αὐτὸν ταῦτα γελῶσα F, om. B* Hd ‖ 3 σοι τὸν P[1] | ταχύπουν om. ποσσὶ B, ἐγώ σε τὸν ταχὺν ἐν τοῖς ποσὶ ν. Hd, ἐγὼ τὸν ταχύν σε ἐν δρόμῳ νικήσω F ‖ Quae sequuntur, liberius conformata in F, unde selectas tantum lectiones repetam ‖ 4 χελώνη om. B, add. Hd ‖ 5 γνῶθι B*, γνώσῃ μου τοὺς πόδας F ‖ 6 τίς δὲ τὸν ὅρον προστάξειεν ἀντεφύσησεν ἡ χελώνη F, fuit fortasse εἶπε⟨ν ἀντι⟩φυσῶσα ‖ 7 ἀλώπηξ δὲ δικαία καὶ σ. om. ἔφη ἡ Hd ‖ 7 sq. ἔταξε — ὥρας (fuitne χώρας?) τοῦ δρόμου B*, ἔταξεν ὁδὸν τῶν δρόμων τὴν εὐθεῖαν Hd, utraque his συνετάξατο τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ἅμα τὸν δρόμον καὶ τὸν τόπον δείξασα coniungit F ‖ 9 sq. πρὸς τὸ — δυσκίνητον servavit Hd, om. B*, non expressit F, qui habet ἡ οὖν χελώνη μηδόλως κατοκνήσασα εὐθὺς ὁδεύουσα εἰς τὸν ὅρον ἀνῆλθεν ‖ 10 sq. θαρρῶν τοῖς ποσὶ Hd ‖ 11 ὁρισμένον B*; exitum hunc: ὁ δὲ — θαρρῶν ἐφύπνου. | μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαναστὰς τῆς κοίτης | δρομαῖος ἧκεν εἰς τὸν τόπον τοῦ ὅρου | ὅστις † εὗρε τὴν χελώνην ὑπνοῦσαν exhibet F, in quo haud scio an lateant flores Babriani: ὅρους ὁδόν τε τοῖς δρόμοισιν εὐθείην ἔδειξεν· ἡ χέλυμνα δ' οὐκ ἐρᾳθύμει (116, 14. 115, 5), θαρρῶν δὲ ποσσὶν ὁ δασύπους ἐκοιμήθη (Eb) ἕως ἀναστὰς ⟨ὀψὲ – ◡⟩ ἐκ κοίτης δρομαῖος ἧκε ⟨χρόνιος⟩ εἰς ὅρου χώρην, καὶ τὴν χελώνην ἐνθάδ' εὗρε νικῶσαν (Eb) ‖ Babrii fabula haud scio an proverbio explicato orta sit πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα (prov. Bodl. Ps.-Diog. Suid., cf. etiam. Liban. ep. 72, or. vol. IV p. 854, ubi pro lepore substitutus est equus). Sed antiquitus nota erat similis fabula vasculis quibusdam pervetustis repraesentata: cum lepore certans erinaceus eodem ut videtur dolo usus quo in populari nostra fabella, cf. Cr p. 222.

[Ὅτι πολλαὶ φύσεις ἀνθρώπων εὐφυεῖς εἰσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς ῥαθυμίας ἀπώλοντο· ἐκ δὲ νήψεως καὶ σπουδῆς καὶ μακροθυμίας τινὲς καὶ φύσεως ἀργῆς περιεγένοντο.]

178 *Ῥόδῳ παραφυὲν*
ἀμάραντον (i?) ἔφη πρὸς αὐτό· „οἷον ἄνθος εὐπρεπὲς εἶ·
ποθητόν ⟨ἐσσι⟩ καὶ θεοῖσι κἀνθρώποις·
μακαρίζω σε τοῦ κάλλους (e) καὶ τῆς εὐωδίας. τὸ δὲ
„ἐγὼ μέν," εἶπεν „ὦ ἀμάραντον
πρὸς ὀλίγον καιρὸν ζῶ καὶ κἂν μηδεὶς ἐκκόψῃ (e) με τήκομαι· σὺ δὲ ἀνθεῖς καὶ ζῇς ἀεὶ οὕτω νέον."

[Ὅτι κρεῖσσον ὀλιγαρκούμενόν τινα διαμένειν, ἢ πρὸς ὀλίγον τρυφήσαντα μεταβολῆς δυστυχοῦς τυχεῖν ἢ καὶ ἀποθανεῖν.]

179 *Σάλπιγγος ⟨ἄνθρωπός⟩ τις ἦν ἐπιστήμων*
στρατόν ⟨τε⟩ συνάγων
εἰς συμβολὰς πολέμων. οὗτος αἰχμάλωτος

178, 3e cf. 12, 14. 155, 7 ‖ **179,** 1 e = 85, 3. 120, 4.

---

177 Fabb. 129 et 130 affabulationes commutata in BP^1, fab. 129 prom. fabulae sequenti additum in M; prom. B = epim. P^1F Hd; *ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι — εἰσιν εὐφυεῖς, ἀλλ' ἐκ ῥαθυμίας καὶ ὄκνου ἀπόλλυνται· ἐκ δὲ σπουδῆς καὶ μακροπονίας πολλοὶ περιεγένοντο τῆς φύσεως* F, brevius Hd | Epim. 1 *πολλὰς* BF, *πολλῶν* MF | *ἐκ τῆς* B, *τῆς* om. MF | *ἀπόλλονται* M, *ἀπώλλοντο* B

178 (Gb 222) B 130 M 40 P^1 78 = Nev. 279 Cor 275 Fur. 321, cf. Cr p. 226 ‖ 2 *πρὸς αὐτὸ* MP^1, om. B | *εἶ καὶ* MP^1 ‖ 3 *θεοῖς* MP^1, *θεῷ* B ‖ 5 *τὸ δὲ εἶπεν* BMP^1 | *ἀμάραντε* M | 6 *κόψῃ με* P^1(Bgk), *ἐκκόψομαι* M ‖ 7 *ἀεὶ καὶ ζῇς* MP^1 ‖ Prom. B = epim. P^1 ‖ Hanc quoque fabulam rectis iambis ex parte illis misere claudicantibus inclusit Gb, quamquam v. 3 choliambus fere integer choliamborumque exitus quidam possunt dignosci; a Babrio abiudicavit Bgk Phil. XLVII 397, cf. prol.

179 (Gb 171) B 131 P^1 79; ex A^c fol. 38^a (Cor. 142 F 81) dodecasyllabis concepta selectas lectiones subiciam; lituum ipsum pro tubicine induxit Avian. 39 ‖ 1 sqq. *ἦν τις σαλπιστὴς στρατὸν ἐπισυνάγων.* | *ὅστις κρατηθεὶς ἐβόα τοῖς παροῦσιν* F ‖ 3 *συμβουλὰς* P^1

ληφθεὶς ⟨ὑπ' ἐχθρῶν⟩ ἱκέτευε μὴ κτείνειν αὐτὸν ὡς μήτε τινὰ φονεύοντα μήτε κουρσεύοντα, πλὴν τὸ χαλκοῦν τοῦτο βύκινον εἰδέναι. οἱ δὲ εἶπον „διὰ τοῦτο μᾶλλον τεθνήξῃ (e), ὅτι σὺ μηδὲν ἰσχύων (e) τοὺς ἄλλους διεγείρεις."

[Ὅτι πλεῖον πταίουσιν οἱ τοὺς κακοὺς καὶ βαρεῖς δυνάστας διεγείροντες πρὸς τὸ κακοποιῆσαι.]

180 Στικτή ποτ' ⟨ἐπ⟩εκαυχᾶτο πάρδαλις ζώων
φορεῖν ἁπάντων ποικιλωτέρην δέρριν.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε „σοῦ δ' ἐγὼ κρείσσω
δορῆς ἔχω καὶ ποικιλωτέρην γνώμην."

[Ὅτι τοῖς συνετοῖς καὶ ποικίλα φρονοῦσιν μᾶλλον ἔπαινός ἐστιν ἢ τῇ φύσει εὐπρεπέσι καὶ μὴ τῇ γνώμῃ.]

181 Τράγος * εὐθαλοῦς ἔτρωγεν ἀμπέλου βλάστην·

179, 4 me = 124, 6 | 7 cf. 76, 16. 27, 8 ‖ **180,** 3 im = 14, 3 e = 73, 4

179, 4 λειφθεὶς P^1 ‖ 5 αὐτόν? | ὡς μὴ καί P^1 | κουρσεύοντα *praedantem*, cf. Knöll progr. p. 9 ‖ 6 βύκινον P^1, βύκανον B ‖ 6 sq. πλὴν γὰρ τοῦ χαλκοῦ τούτου οὐδὲν ἄλλο κτῶμαι A^c(F) | 7 τεθνήξω P^1 ‖ 7 sq. διὰ τ. γὰρ μᾶλλον τεθνήξῃ ἄρτι | ὅτι μηδὲν δυνάμενος ἐν πολέμῳ | τοῖς πᾶσι κράξεις πρὸς μάχην ἐπεγείρων F, sim. A^c; fuerit: οἱ δ' εἶπον αὐτῷ· „μᾶλλον οὖν σὺ τεθνήξῃ ἄλλους ἐγείρων καὐτὸς οὐδὲν ἰσχύων." (76, 16) ‖ Prom. B = epim. ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πλεῖστον — ἐπεγείροντες εἰς τὸ κ. F

180 (Eb 137) B 132 (decurt.?); tetr. II 16 cum 'Aesopo' Plut. VII sap. 12 p. 155b, animine an corp. 2 p. 500c faciunt ceteri, F Fur 13 A^u 20; eadem fabula usum esse conicio Diogenem cynicum πορδάλει, cf. 72 ‖ 1 sq. στ. ποτὲ πάρδαλις ἐκαυχᾶτο φορεῖν ἁ. ζ. ποικιλωτέραν δ. B, rest. Cr; ποτ' ηὔχει π. φορεῖν ⟨μούνη⟩ | 2 δορὴν ἁ. ποικιλωτάτην ζώων Lm Eb, sim. Babrius Minae, cf. Anthol.[2] p. XXXVIII LIV Bgk ‖ 3 sq. εἶπεν „σοῦ τῆς δορᾶς κρείττονα καὶ ποικιλωτέραν γνώμην ἔχω B, rest. Eb | cf. Eust. Il. Γ 374, 45. op. 353, 42

181 (Eb 148, Gb 173) B 133 P^1 80 = Nev. Cor. 280, Aphthon. 37, tetrast. I 7: ceterae nihil ad rem. Usus est celebri epigrammate 1106 Kaibel, A. P. IX 75. 99 (Leon.); cf. Varr. R. r. I 2, 19; Verg. Georg. II 38, Ovid. Fast. I 853, Suet. Dom. 14 (Cassiod. Hyg. 277. Paus. II 38, 3 all.) ‖ 1 τρ. ἐν τῇ ἐκβολῇ BP^1, ubi

τούτῳ προσεῖπεν [ἡ] ἄμπελος· „τί με βλάπτεις
⟨κείρων τὰ φύλλα⟩; μὴ γάρ ἐστιν οὐ χλοίη;
ὅμως ὅσον σοῦ θυομένου †οἶνον χρήζουσιν
ἐγὼ παρέξω . . .“

[*Ὅτι τοὺς ἀχαρίστους καὶ βουλομένους τοὺς φίλους πλεονεκτεῖν ὁ μῦθος ἐλέγχει.*]

182 *Τράγος ἐν θέρει σφοδρῶς† διψήσας*
κατῆλθε κρημνὸν εἰς βαθὺν πιεῖν ὕδωρ.
πιὼν δὲ καὶ χορτασθεὶς οὐκ ἠδύνατο ἀνελθεῖν·
καὶ μετενόει ⟨δὴ⟩ καὶ βοηθὸν ἐζήτει.
ἀλώπηξ δὲ τοῦτον ἰδοῦσα ἔφη· „ὦ ἀνόητε, εἰ τόσας φρένας
εἶχες, ὅσας ἐν τῷ πώγωνι τρίχας, πρότερον
οὐκ ἂν κατῆλθες, πρίν τιν' ἄνοδον ἐσκέψω.“

[*Ὅτι δεῖ πρότερον προσκοποῦντα τὰ τέλη τῶν πραγμάτων καὶ οὕτω ποιεῖσθαι τὰς τούτων ἐγχειρήσεις.*]

181, 5 e cf. 63, 10 ‖ **182,** 1 me = 43, 1

latere suspicor τρ. εὐθαλοῦς coll. 128, 6. 9 | τῆς ἀ. τὴν βλάστην ἔτρωγε BP[1], transposuit Eb | κείρων τὰ φύλλα om. BP[1], e tetrasticho repetiit Eb ‖ 3 γὰρ om. P[1] | οὐκ ἔστι χλόη BP[1] tetr. 5 fuit fere ὅμως ὅσον χρήζουσιν ἄρτι πως οἶνον ‖ 5 exitum ἐγὼ παρέξω τοῖς θεοῖσιν ἣν θύῃ e tetrastichis haud male restituit Gb; ἐγὼ δὲ παρ' ἐμαυτοῦ ἀντισπείσω τὸν οἶνον Aphth.

182 (Eb 145, Gb 174) B 134 P[1] Nev. 284 Cor p. 6; Epim. Georg. (= Coisl. 371, cf. Tyrwh. Fur. p. LXXXIII); tetr. II 15. 31; melior fabula A[c] 4 Cor p. 5 ‖ 3 σφοδρῶς τράγος ⟨τις ὑπὸ τὸ καῦμα⟩ διψήσας Eb | κατῆλθεν εἰς βαθὺ κρημνὸν ὕδωρ πιεῖν P[1], κ. εἰς βαθύκρημνον φρέαρ interpol., cf. v. 3) π. B, sim. tetr., rest. Eb ‖ 4 μετανοήσας αὖ? ‖ 7 ἂν κατέβης, εἰ μὴ τὴν ἄνοδον ἐ. B*, corr. ex tetr. (ἐσκέψω etiam P[1]) | Prom. B = epim. P[1], cf. Georg. p. 31 Βαβρίου· δέον τὰ τέλη τῶν πρ. ἡμᾶς προορᾶν, καὶ οὕτως τὴν τούτων ἐγχείρησιν (ἐγχείρισιν Coisl.) ποιεῖσθαι (sim. gnomol. Cahir. Tischend. an.[2] p. 221, Apostol.-Ars. V 92S = Maxim. Mel. 2) | καὶ om. P[1] | τὰς τ. ἐ. om. Nev., habet P[1]
B 135 = fab. 136.

183 *Ὑμηττίη μέλισσα, κηρίων μήτηρ,*
τῷ Διῒ φέρουσ' ἀνῆλθεν εἰς θεῶν οἴκους
μέλι μήπω καπνισθέν (e?). *ὁ Ζεὺς δὲ τῷ δώρῳ* (e) *ἐτέρφθη*
καὶ ὑπέσχετο δοῦναι γέρας ὃ ἂν αἰτήσηται.
ἣ δ' εἶπε „δός μοι κέντρον †ἵνα εἴ τις ἀνθρώπων
τὸ ἐμὸν ἔργον πλησιάσῃ ἆραι, ἀναιρῶ τοῦτον.“ ἀπηρέσθη
δὲ ὁ Ζεὺς τῇ αἰτήσει
— ἠγάπα γὰρ [τοὺς] ἀνθρώπους —
[ὅμως] καὶ μὴ θέλων ἔδωκεν· εἶπε γὰρ δώσειν.
τοιοῦτον οὖν ἔδωκεν ὥστ' [αὐτὴν] ἀποθνήσκειν
ἅμα τῷ πλῆξαι.
ζωὴ γὰρ αὐτῆς ἐστι πετομένης [τὸ] κέντρον.

[*Ὅτι ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ δεήσεσι μηδεὶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν αἰτείτω* (e) *τι· ὃ γὰρ ἂν κακὸν αἰτήσηται, ἐπ' αὐτὸν ἥξει.*]

183, 1 e cf. 32, 2. 38, 6 | 2 e cf. 58, 5. 72, 2

---

183 (Eb 139, Gb 175) B 136; liberior unde pauca tantum decerpam F Fur 114 dodecasyllabis concepta ‖ 1 *Ὑμητία* B, om. F ‖ 2 *ἀνῆλθεν εἰς θεῶν οἴ. φέρουσα τῷ Διὶ* B, rest. Eb; *ἀνελήλυθεν εἰς θεοὺς θυμιάσαι κτλ.* F | *φέρειν?* cf. p. LIII[1] ‖ 3 sq. *τερφθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς* F ‖ 4 sq. *δοῦναι ὃ ἂν αἰτήσῃ* (e?) F ‖ 5 *δὲ εἶπεν* B ‖ 9 ⟨*δ'*⟩*ἔδωκεν?* ‖ 10 *τοιοῦτον δὲ δέδωκεν ὡς* B, corr. Eb | *ἐὰν . . σὺ δὲ* [verba sunt Iovis] *προσκρούσῃς αὐτῷ καὶ πλήξῃς, αὐτὴ μᾶλλον τεθνήξῃ, ἐκβληθέντος σου [τοῦ] κέντρου· ζωὴ γὰρ ἐν σοὶ ὑπάρχει τὸ κέντρον* F ‖ 12 *γὰρ* FLm, *δὲ* B: ultima verba vix sana; *αὐτῆς ἐπιποτωμένης* Bgk, cf. prol. ‖ 3 sqq. 7 sqq. versus Eberhardi quibusdam inventis usus facile restituas: 3. *ὁ Ζεὺς δ' ἐτέρφθη τῷ* ⟨*μελισσίου*⟩ *δώρῳ, δώσειν δ' ὑπέσχετ' ὅτι γέρας ποτ' αἰτήσῃ. ἣ δ' εἶπε „δός μοι κέντρον, εἴ τις ἀνθρώπων ἆραι πελάζοι τοὐμὸν ἔργον ὡς κτείνω.“ ἤλγησε δ' ὁ Ζεύς — ἠγάπα γὰρ ἀνθρώπους . . .* Coll. F exitum v. 11 refingas talem: *μέλισσαν αὐτὴν, κέντρον ἣν ποτ' ἐμπήξῃ κτλ.* ‖ Prom. B = Epim. F: *Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι — δεήσεσιν οὐ δεῖ κατὰ — ἐχθρῶν τι ἐξαιτεῖσθαι κακόν· ὃ γὰρ ἂν κακὸν κατ' αὐτῶν ἐξαιτήσῃς* (e), *ἀνθυποστρέψει ἐπὶ σὲ παραυτίκα.*

184 *Ὑπὸ τῶν κακῶν τὰ† ἀγαθὰ †ἐδιώχθη*
ὡς ἀσθενῆ ⟨δὲ πάλιν ἔφευγεν ἐκ γαίης⟩,
εἰς οὐρανὸν δ' ἀνῆλθε καὶ ⟨δι⟩ηρώτα
τὸν Δία, ⟨συν⟩εῖναι πῶς ⟨χρέων⟩ σὺν ἀνθρώποις.
ὃ δ' εἶπεν ⟨αὐτοῖς⟩ „πάντα μὴ μετ' ἀλλήλων,

ἓν δὲ καθ' ἓν τοῖς ἀνθρώποις ἐπέρχεσθαι.“ διὰ τοῦτο τὰ μὲν κακὰ συνεχῆ τοῖς ἀνθρώποις ὡς πλησίον ὄντα ἐπέρχεται, τὰ δὲ ἀγαθὰ βράδιον ἐξ οὐρανοῦ κατιόντα.

[*Ὅτι ἀγαθῶν μὲν οὐδεὶς ταχέως ἐπιτυγχάνει, ὑπὸ δὲ τῶν κακῶν ἕκαστος καθ' ἑκάστην πλήττεται.*]

185 *Ὑπεράνωθεν πέτρας ἀετὸς ἐκαθέζετο λαγωοὺς θηρεῦσαι* (e?) *σκοπῶν.*

τοῦτον δέ τις ⟨κυνηγὸς⟩ ἔβαλε τοξεύσας,

καὶ τὸ μὲν βέλος ἔσω εἰσῆλθεν, ἡ δὲ γλυφὶς σὺν τοῖς πτεροῖς (i) *πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἱστήκει* (e). *ὃ δὲ*

184, 3 e = 75, 12 | 4e = 58, 8 | 5e = 44, 1 ‖ **185,** 3 e = 68, 10

---

184 (176 Gb) B 137 V Fur. 347 ‖ 1 *ὑπὸ τ. κ. τὰ ἀγαθὰ* B, *ἀγαθὰ πάντα ὑπὸ τ. κ.* V, num *τὰ χρηστὰ πάντα* (58, 1)? | *ὡς ἀσθενῆ ὄντα* BV, suppl. Cr coll. 25, 10. 58, 15. 6 ‖ 3 *δὲ ἀνῆλθεν* B, *ἀνῆλθον* V *καὶ τὰ κακὰ ἠρώτησαν* V, *τὰ δὲ κακὰ ἠρώτησαν* B, praeter sententiam (Kn); em. Cr ‖ 4 *πῶς εἶναι* BV, rest. Cr coll. 58, 9. 25, 9 | *μετ' ἀνθρώποις* B, *μ. -ων* V ‖ 5 *ὁ δὲ* BV | *μὴ μετ' ἀλλ. πάντα* BV, transp. Cr ‖ 8 *κατιόντα* B, *κάτεισι* V ‖ Fuerit: 6 *καθ' ἓν δ' ἓν ἀνθρώποισι παριέναι χρείη.“ διὰ τοῦτο συνεχῆ* (*ἄληκτα*?) *τὰ μὲν ἐπέρχετ' ἀνθρώποις ὡς πλησίον ⟨παρ⟩όντα, τὰ δὲ πολὺ βράσσω κτλ.* ‖ Prom. B = epim. V; latent choliambi ‖ *ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ἀγαθῷ κτλ.* V

185 (Eb 146) B 138 P[1] 83 = Nev., A[c] Cor. 133 (cf. Hausrath p. 275); tetrast. I 25; Aphthon. 32 (Fur 218); Suid.? Celeberrima Aeschyli fabula Libystica, cf. Nauck ad Aesch. fr. 139 p. 45, ubi add. Anth. Pal. IX 224. ‖ Initium fuisse conicio *πέτρης ἄνωθεν*, cf. Suid. s. *ἄνωθεν· ἐκ τόπου ἢ χρόνου* (quod ad Sophoclis versus spectat). *Βάβριος* (excidit Babrii testimonium, seq. Soph. El. 1058); *ὑπεράνωθεν* vox Byzantina (Kn) ‖ 1 *λαγωὸν* A[c] ‖ 2 *σκοπῶν* B, *ζητῶν* A[c] | 4 *ἔσω* BP[1], *ἐντὸς αὐτοῦ* A[c],

ἰδὼν ἔφη· „καὶ τοῦτό μοι νέη λύπη
τὸ τοῖς ἐμοῖς πτεροῖσι ⟨νῦν⟩ ἀποθνήσκειν.“

[*Ὅτι τὸ κέντρον τῆς λύπης* (e) *δεινότερόν ἐστιν, ὅταν τις ἐξ οἰκείων* (e?) *κινδυνεύσῃ.*]

186 *Φιλίαν ἐσπείσατο πρὸς ἀετὸν ἀλώπηξ. καὶ ὃ μὲν εἶχε τὴν καλιὰν ἐπάνω τοῦ δένδρου, ἣ δὲ ὑπὸ τὴν ῥίζαν. ὁ δὲ ἀετὸς ἐπιορκήσας τοὺς σκύμνους τῆς ἀλώπεκος* * *, *τοῖς δὲ νεοσσοῖς θοίνην ἔδωκεν* (i?). *ἄλλοτε δὲ ἱερεῖον ἐκ τοῦ βωμοῦ ἁρπάσας μετὰ ἄνθρακος ἔθετο*

εἰς τὴν καλιήν· ἡ δέ ⟨γ' εὐθὺς⟩ ἐξήφθη

185, 6 e = 95, 46 | 7 e = 75, 16 ‖ **186,** 4 cf. 137, 2.

---

fuerat *εἴσω* (e) | *γλυφὶς* B, *γλυφὴ* P^1 A^c et codices quidam Hausrathi ‖ 6 *ἑτέρα λύπη* B$P^1$$A^c$, corr. Cr, nam *μοι ἑτέρη* crasin Babrius vix admisit Heronda multo severior ‖ 7 *ἐμοῖς πτεροῖς* BP^1, deinde *πρὸ τῶν ὀφθ. εἱ.* iteravit et del. P^1, *ἰδίοις πτεροῖς* A^c | *ἐναποθνήσκειν* Nev. Initium fuit fere: *Πέτρης ἄνωθεν αἰετός ⟨τις⟩ εἱστήκει* (cf. 77, 1) *σκοπῶν λαγωοὺς ⟨παισὶ δεῖπνα⟩ θηρεύειν·* ... *κἄσω μὲν αὐτοῦ χολάσι τὸ βέλος ἐκρύφθη* (cf. 1, 9), *ἀλλ' ἡ γλυφὶς δὴ* (47, 3) *σὺν πτεροῖσιν εἱστήκει αὐτοῖς ἐν ὀφθαλμοῖσιν· ἣν κατοπτεύσας* (cf. 131, 15) *κλαίων ἔφη· „καὶ τοῦτο κτλ.* Eberhard Lachmannum secutus e Tzetzae Chil. IX 168 *ἐμοῖς πτεροῖς ἐβόησεν ἐγὼ νῦν κατεβλήθην* versum exsculpsit *ἐμοῖς ἐγὼ πτεροῖσι νῦν κατεβλήθην*: sed Babrium illum hoc loco secutum esse demonstrari non potest. ‖ Prom. B = epim. P^1 | *ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεινόν ἐστιν ὅταν τις ἐκ τῶν ἰδίων κινδυνεύσῃ* A^c; in B choliamborum vestigia pellucent | *ὅτε τις — κινδυνεύσει* B*, corr. ex A^c

186 B 139 M 26 P^1 84; praeivit Archilochus (fr. 86 sqq. 110) celeberrima fabula, quam integriorem circumscripserunt fabulatores A^c 1 Cor. A^v 1 Schn. Quamquam multo hac paraphrasi et amplior et laetior fuisse censenda est Babrii narratio, quam qui se restituisse opinatur Gb 177 nec sermonem poetae novit neque artem ‖ 1 *ἐποιήσατο* P^1 | *ὁ μὲν ἀετὸς* P^1 ‖ 2 *ἡ δὲ ἀλώπηξ* P^1 | *ἐπὶ τὴν* P^1 ‖ 3 sq. *χὠ μὲν καλιὴν εἶχεν ἐν κάρᾳ δένδρου* Eb ‖ 4 *δὲ* BM, om. P^1, uncinis inclusit Ku, ego lacunam indicavi: excidit fere *ἁρπάσας ἀνέφερε* | *ἄλλοτε* om. *δὲ* BP^1 ‖ 6 *καλιὰν ἡ δὲ* BP^1, *καλλιὰν οἱ δὲ* M

καὶ οἱ νεοσσοὶ κατέπεσον· καὶ ἡ ἀλώπηξ θήραν (e) ἐποιήσατο τὸ συμβάν.

[*Ὅτι δίκη τις ἐφορᾷ τὰ τῶν ἀνθρώπων (e) καὶ τοὺς ἐπιόρκους ἀμύνεται καὶ ἀποδίδωσι κατ᾽ ἀξίαν.*]

187 *Φυτὸν ἦν εἰς γεωργοῦ χώραν καρπὸν μὴ φέρον, ἀλλὰ μόνον στρουθῶν καὶ τεττίγων κελαδούντων ἦν καταφυγή. ὁ δὲ γεωργὸς*

ὡς ἄκαρπον ἐκτεμεῖν

ἤμελλε, καὶ δὴ τὸν

πέλεκυν λαβὼν ἐπέφερε

τὴν πληγήν· οἱ δὲ τέττιγες καὶ οἱ στρουθοὶ ἱκέτευον τὴν καταφυγὴν αὐτῶν μὴ ἐκκόψαι (e), ἀλλ᾽ ἐᾶσαι

ὥστ᾽ ᾄδειν

ἐν †αὐτῷ καὶ σὲ τὸν γεωργὸν †τέρπειν.

ὃ δὲ μηδὲν αὐτῶν φροντίσας

καὶ δευτέραν πληγὴν καὶ τρίτην ἐπέφερεν. ὡς δὲ ἐκοίλανε τὸ δένδρον,

σμῆνος μελισσῶν

---

186 Exitum Gb interpolavit hunc: *νεοσσοὶ δ᾽ ἐξῆπτο κἄπεσον τέκνα, | θήρην δ᾽ ἀλώπηξ τὰ (ἀ?) γενόμεν᾽ ἐποιεῖτο,* quae ne diasceuasta quidem sunt digna. | Epim. = prom. B *τὰ* om. P¹M | *τοῖς ἀνθρώποις* M | *ἀμύνηται* M

187 (Eb 169 Gb 178) B 140 M 27 P¹ 85 = Nev. 176 Cor. 173 Fur. 266 ‖ Prom. B = epim. P¹M ‖ 1 *εἰς* om. M | *χώρα* (= *χώρᾳ*) M | *φέρων* BM ‖ 2 *καταφύγιον* M ‖ 4 *ἐκτέμνειν* P¹ ‖ 5 *ἤμελλεν* B ‖ 6 *λαβὼν* BP¹, *ἀναλαβὼν* M ‖ 10 oratio recta ab Halmio et Coraisio perperam oblitterata ‖ 12 *ἐπέφερε* B | *ἐκύλανε* B ‖ v. 11 sqq. Eberhardi vestigiis insistens conicias: ⟨*ἐμμένοντας*⟩ *ὥστ᾽ ᾄδειν* | *κλάδοισι καὶ σὲ τ. γ. εὐφραίνειν*, v. 13 sq. *φροντίσας* ⟨*φυτοῦ πρέμνῳ*⟩ | *καὶ δευτέρην ἐπέφερε καὶ τρίτην* ⟨*παίων*⟩; cetera nimis incerta.

καὶ μέλι εὗρε. γευσάμενος δὲ τὸν πέλεκυν ἔρριψε καὶ τὸ φυτὸν ἐτίμα ὡς ἱερὸν καὶ ἐπεμελεῖτο.

[Ὅτι οὐ τοσοῦτον οἱ ἄνθρωποι φύσει τὸ δίκαιον ἀγαπῶσι καὶ τιμῶσιν, ὅσον τὸ κερδαλέον ἐπιδιώκουσιν.]

188 *Φαλακρός τις τρίχας ξένας τῇ ἑαυτοῦ κορυφῇ περιθεὶς*
ἵππευεν. ἄνεμος δ' ⟨εὐθὺς ἄντα⟩ φυσήσας
ἀφείλετ' αὐτὰς ⟨καὶ φαλακρὸς ὢν ὤφθη⟩.
γέλως πλατὺς δ' ἐπέσχε τοὺς παρεστῶτας.
κἀκεῖνος εἶπε τὸν δρόμον ⟨μόλις⟩ παύσας·
„τὰς οὐκ ἐμάς με τί ξένον τρίχας φεύγειν,
αἳ καὶ τὸν ἔχοντα ταύτας μεθ' οὗ ἐγεννήθησαν κατέλιπον;"

[Ὅτι μηδεὶς λυπείσθω ἐπὶ συμφοραῖς ἐπελθούσαις (e) *αὐτῷ· ὃ γὰρ γεννηθεὶς οὐκ ἔσχεν ἐκ φύσεως, τοῦτο οὐδὲ παραμένει· γυμνοὶ γὰρ ἤλθομεν, γυμνοὶ οὖν καὶ ἀπελευσόμεθα.]*

188, 6 me cf. 62, 5.

---

187 Epim. 1 *τὸ φύσει δίκαιον* B, *τῇ φ. δ.* M ‖ 2 *κερδάλαιον* P^1 (*κερδαλαιν* Nev.)

188 (Eb 140 Gb 179) B 141 M 28 P^1 86 = Nev. 288 Cor. 283 Fur. 326; Huds. (Hauptm.) 284 ex Ms.; Avian. 10, cf. Mart. II 41, 10 Mus. Rhen. XLIV 456 ‖ 1 *φαρακλὸς* MP^1 | *ξένας τρίχας* MP^1Hd | *τὴν ἑ. κορυφὴν* P^1 | *ἐπιθεὶς* M ‖ 3 suppl. ex Aviani v. 5 *huius ab adverso Boreae spiramina* ‖ 4 *ἀφείλετο ταύτας* B, *ἀφείλατο τ.* Ms. Hudsonis, *ἀφεῖλε ταῦτας* P^1, *ἀφεῖλεν αὐτὰς* M, corr. Cr; suppl. ex Aviani vv. 6 sqq. *praestant ridiculum populo conspiciente caput,* | *nam mox . . . nituit frons nuda* etc., cf. 131, 17 ‖ 5 *δὲ πλατὺς τοὺς π. εἶχε* MP^1, *πλατὺς δὲ τοὺς π. εἶχεν* B, corr. Cr coll. 95, 59 ‖ 6 *τοῦ δρόμου* B*, cf. 62, 5 | *πανσάμενος* M | *τ. οὐκ ἐ. τρίχας τί ξ. φ. με* B*, cf. Anth. Pal. IX 18, 1 | *Quid mirum positos . . fugisse capillos, quem prius aequaevae deseruere comae* Avian. 11 sq.; 8 fuit fere: *ὃν καὶ κατέλιπον αἱ συνήλικες χαῖται*, cf. 22, 3; *ὁμῆλικα χαίτην* Nonn. par. VIII 40 ‖ Epim 1 *ἐπὶ* om. MP^1 | sequor MP^1, *συμφορᾷ ἐπελθούσῃ* om. *αὐτῷ* B, Ms. Hudsonis, latet versus barbara arte factus *μηδεὶς λυπείσθω συμφοραῖς ἐπελθούσαις* ‖ 2 *τούτου* M | *οὔτε* B | *ἤλθομεν* B, *ἤλθομεν ἐκ γῆς πάντες* M, *ἤ. πάντως*(?) *οἱ πάντες* P^1 | *οὖν καὶ* MP^1, *καὶ* B, *οὖν* Nev.; verba auctoris Christiani, cf. Iob. I 21 ‖ Cf. Bgk proleg. p. LXXXVIII

189 *Φασὶν ὗν καυχωμένην ἀγέλην παίδων ἔχουσαν εἰπεῖν τῇ λεαίνῃ· „πόσους παῖδας σὺ γεννᾷς;“*

ἡ δ' εἶπεν† „ἕνα μέν, ἀλλὰ γενναῖον.“

[*Ὅτι κρείσσων εἷς ῥώμῃ σώματος καὶ ἀνδρείᾳ ἢ καὶ φρονήσει διαφέρων, ἢ πολλοὶ δειλοὶ καὶ ἄνανδροι ἢ καὶ ἄφρονες.*]

189^{a} *Φάσις ⟨ποτ'⟩ ἦλθε πᾶσι τοῖς τετραπόδοις*
καύχημα κατέχουσα εἰς παίδων πλήθη.
καὶ δὴ ἔφασκον τῇ λεαίνῃ βοῶντες·
„εἰπὲ καὶ σύ τοι, ὁπόσους παῖδας τίκτεις;“
ἡ δὲ γελῶσα πρὸς αὐτοὺς ταῦτα λέγει·
„σκύμνον μὲν ἕνα, ἀλλὰ γενναῖον πάνυ.“

[*Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κρείσσων εἷς ῥώμῃ σώματος καὶ ἀνδρείᾳ καὶ φρονήσει, ἢ πολλοὶ δειλοὶ καὶ ἄφρονες.*]

190 *Χαλκεύς ⟨τις⟩ εἶχε κύνα·*

καὶ ὅτε μὲν ἐχάλκευεν, ὁ κύων ἐκοιμᾶτο, ὅτε δὲ ἤρξατο τοῦ ἐσθίειν, εὐθέως ὁ κύων ἀφυπνιζόμενος παρίστατ' αὐτῷ. ὁ δὲ αὐτοῦ κύριος ὁ χαλκεὺς ὀστοῦν ῥίψας (e?) αὐτῷ εἶπεν· „ταλαίπωρε ὑπνῶδες,

---

189 B 142; nobilior F 106 A^{u} 108 fabulae forma a Babrio aliena ‖ 3 *δὲ εἶπεν* B | Epim. 1 *κρεῖσσον* B ‖

189^{a} F Fur. 189; dodecasyllabi e paraphrasi Babriana profecti ‖ 1 *Στάσις* Hl | *ἦλθεν ἅπασι* Cor *σὺ τὸ πόσους* F, corr. Cr; *εἰπὲ δὴ* Cor | Fabulam tristicham (qualis nulla legitur in Athoo) Babrio obtrudit Gb; Scribere poterat poeta: *Φασίν ⟨λεαίνῃ⟩ σῦν ⟨ἄμετρα⟩ καυχᾶσθαι* (129, 13. 11, 10) *ἀγέλην ἔχουσαν ⟨νεοτόκων μικρῶν⟩ παίδων. „πόσους σὺ γεννᾷς“ φησίν „⟨ὦ φίλη⟩, σκύμνους;“ ⟨γελῶσα⟩ δ' εἶπεν* (vel *δ' ἡ σῦς*) *„ἕνα μέν, ἀλλὰ γενναῖον.“*

190 B 143 P^{1} 87; cf. Anth. Pal. XI 431 ‖ 1 *εἶχε κύνα* B*, *κύν' εἶχε* Eb, cf. prol. p. LII ‖ 2 sq. *ὅτε δὲ — ἀφυπνιζόμενος* P^{1}, *ὅτε δὲ ἤσθιεν* B | *ὁ δὲ — χαλκεὺς* P^{1}, *ὁ δὲ* B ‖ 5 *ὑπνώδη* BP^{1} em. Kn.

ὅταν μὲν – ∪ – τὸν ἄκμονα κρούω,
ὑπνοῖς, ὅταν δὲ τοὺς ὀδόντας† κινήσω
εὐθὺς ἐγείρῃ;“
[Ὅτι τοὺς ὑπνώδεις καὶ ἀργοὺς καὶ ἐξ ἀλλοτρίων πόνων τρεφομένους ὁ μῦθος ἐλέγχει.]

190^a *Ἦν τις χαλκεὺς κυνάριον ἔχων· τούτου*
χαλκεύοντος, τὸ κυνάριον ἐκοιμᾶτο·
καὶ αὖ πάλιν ἐσθίοντος, ⟨οὐχ⟩ ὁμοίως
ἐκοιμᾶτο. οὗτος ἐπέρριψεν ὀστοῦν ⟨τι⟩
[ταῦτα] λαλῶν· „[ὦ] ταλαίπωρον κυνάριον ὑπνῶδες,
τί σοι ποιήσω ὄκνῳ κατεχομένῳ;
ὅτε μὲν γὰρ τὸ ἀκμόνιόν προσκρούσω,
ἐπανακλίνεις σαυτὸν ἐπὶ κραββάτου·
ὅτε δὲ πάλιν τοὺς ὀδόντας κινήσω,
εὐθὺς ἐγείρῃ καὶ τὴν κέρκον μοι σείεις.“
[Ὁ μῦθος οὗτος τοὺς ὑπνώδεις καὶ ἀργώδεις καὶ εἰς ἀλλοτρίων πόνους ἀποβλέποντας ἐλέγχει.]

191 *Χερσαῖος† μῦς βατράχῳ κακῇ μοίρῃ*

---

190 7 e cf. 36, 12

190, 6 *μὲν* om. P^1 ‖ 7 *ὅτε* P^1 ‖ 7 *μόνον ὀδόντα*? cf. Herond. III 49 ‖ 8 *ἐγείρῃ* cum puncto plerique ‖ Prom. B = P^1 epim.

190^a F Fur 82, cui cognati sed magis corrupti dodecasyllabi V^1 58, Cor. 184 e Ms Huds. Hptm. p. 225, Cor. p. 185 (*ἄλλως*); Bodleianae propius Pal. Nev. Cor. 284 ‖ 2. 5. 7 per synizesin (Ml) ‖ 3 *οὐχ* ex Nev. Hd add. Cor. ‖ 8 *ἑαυτὸν* F, *σαυτὸν* ceteri | *ἐπὶ τῆς κλίνης* Hd ‖ 10 *εὐ. ἐγ.* om. F, servavit V^1 ‖ Babrius, qui epigrammate usus esse videtur, scribere poterat: *Χαλκεύς τις εἶχε κυνίδιον ⟨δόμοις θρέψας⟩.* (cf. 88, 3. 141, 2) *ὅτ' ἐκρότησε* (119, 4), *τόθ' ὁ κύων ἐκοιμήθη, ὅτε δ' ἤρξατ' ἔσθειν, εὐθέως ⟨ἐφορμήσας⟩* (cf. 95, 39) *αὐτῷ παρίστατ' ⟨ἰχανῶν τε καὶ σαίνων⟩* (cf 190, 3)· *ἕως ποτ' αὐτῷ ⟨χναυθὲν⟩ ὀστέον ῥίψας „τί σ', ὦ τάλαν καὶ νωθρέ“ φησί „ποιήσω; ὅταν μὲν ⟨ἀθλῶ καὶ⟩ τὸν ἄκμονα κρούω ὑπνοῖς, ὅταν δὲ μόνον ὀδόντα κινήσω εὐθύς τ' ἐγείρῃ καὶ τὸ κέρκιον σείεις;“*

191 (Eb 175 Gb 182) B 144 M 29 P^1 88 = Nev. 249 Cor. 245 Fur. 307; nimis libera Dosithei paraphrasis fab. 12 p. 33 B. Fabula antiqua etiam Phaedri paraphr. Rom. I 4, Aesopi vita 33 p. 300, Batrachomachia 9—100 (ubi deest extrema pars) recepta ‖ 1 *ὁ μῦς* M, num *χ. ἦν μ.*? | *μοίρᾳ* codd.

ἐφιλιώθη. ὁ δὲ βάτραχος κακῶς βουλευσάμενος τὸν πόδα τοῦ μυὸς τῷ ἑαυτοῦ ποδὶ συνέδησε. καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὰς χώρας ἦλθον σῖτον δειπνήσοντες· ἔπειτα δὲ τῷ χείλει τῆς λίμνης πλησιάσαντες ὁ μὲν βάτραχος τὸν μῦν

εἰς τὸν βυθὸν κατῆγεν * * *,
αὐτὸς βρυάζων [τῷ] ὕδατι καὶ ⟨αὖθις ἐκκύψας⟩
τὸ βρεκεκεκὲξ κοὰξ ⟨κοὰξ⟩ ἀνακράζων.
ὁ δ' ἄθλιος μῦς ὕδατι

φυσηθεὶς ἐτεθνήκει (e)· ἐπέπλει δὲ τῷ ποδὶ τοῦ βατράχου συνδεδεμένος. ἴκτινος δὲ τοῦτον ἰδὼν τοῖς ὄνυξιν ἥρπασεν·

βάτραχος δὲ δεσμώτης
ἐπηκολούθει δεῖπνον αὐτὸς ἰκτίνῳ
γενόμενος.

[κἂν νεκρὸς ᾖ τις, ἰσχύει πρὸς ἄμυναν·
ἡ γὰρ θεία δίκη ἐφορᾷ πάντα καὶ τὸ ἴσον ἀποδιδοῦσα ζυγοστατεῖ.]

191, 1 e = 12, 25 | 6 cf. 2, 5. 4, 3 || 12 e = 129, 8

191, 3 τῆς μυὸς P^1 || 4 τὰς BM atque ipse P^1, τῆς Nev. Kn || 4 ἦλθε B* | δειπνήσαντες MP^1 | δὲ om. P^1 | τὸ χεῖλος MP^1 || 6 εἰς τὸ βάθος solus B (Kn) || κατῆγεν B, κατήνεγκε(ν) P^1M || 7 βρυκάζων M atque ipse P^1, βρυχάζων Nev.; suppl. ex 96, 1. 112, 5 || 8 βρὲκ ἔξκεκ ἐξανακράζων B, βρεκὲξ καὶ κεξὰν ἀνακρ. P^1, βρέκ εκεξ κοvὰξ ἀ. M, unde Aristophaneum illud (Ran. 258) iure restitutum esse a Cor apparet; Gb qui αὐτὸς βρυάζων βρεκεκεκέξ τ' ἀνακράζων recepit Knoellii apparatu uti noluit || 9 ὁ δὲ codd. || 10 φυσιθεὶς B | ἐπίπλει M || 11 δεσμώτας ut videtur M || 13 δεῖπνος (δεῖπνον P^1) καὶ αὐτὸς τῷ ἰκτίνῳ ἰκτίνῳ B* | Fabula magis decurtata, quam ut restituendae periculum facias; v. 9 sq. plenius Dositheus: ἀσκὸς ὁ μῦς φυσηθεὶς ἐκολύμβα, ὃν κολυμβῶντα νεκρὸν ἰκτῖνος πετόμενος ἥρπασεν καὶ τῷ αὐτῷ λίνῳ ὁ βάτραχος ἠκολούθησεν || Prom. B = Epim. P^1 || Ὅτι κἂν B* | τις ᾔει M | trimeter barbarus || εὐφορᾷ BP^1, ἀφορῶν M || τοῖς ἴ. codd., corr. Cor | ἀποδιδοῦσι BM, ἀποδιδῶσι P^1 | ζυγοστατοῦσαν B

192 *Χειμών ⟨ποτ'⟩ ἄνθρωπόν τινα*

ἐν ὄρει κατέλαβεν. ὃ δὲ καπνὸν ἐν τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους ἐκ πέτρας τινὸς ἀνιόντα ἰδών, ἔνθα Σάτυρος οὓς λέγουσι παίκτας (e?) *κατῴκει, ἀπῆλθεν. αὐτὸς δὲ τὸν ξένον οἰκτείρας* (e?) *ἐπεισῆγεν*

ὃ δὲ πολλὰ ῥιγῶν† τῇ πνοῇ τοῦ στόματος
*τὰς χεῖρας ἐπεθέρμανεν· * * **
κἀκεῖνος αὐτῷ θερμὰ μὲν φαγεῖν

δέδωκε καὶ θερμὰ πιεῖν καὶ πυρὶ κατέθαλπεν· ὡς δὲ ἵδρωσε, τῇ πνοῇ πάλιν τὰς χεῖρας κατέψυχεν. ὁ δὲ Σάτυρος τοῦτον ἐξῆγε

„κακοῦ" λέγων „ξένου ⟨γὰρ⟩ οὐκ ἔχω χρείην,

ὃς ποτὲ μὲν θερμόν, ποτὲ δὲ ψυχρὸν ἐκ τοῦ στόματος ἀσθμαίνει" (e).

[*Ὅτι διγνώμους* (e?) *ἄνδρας τοὺς ποτὲ μὲν ἐπαινοῦντας, ποτὲ δὲ ψέγοντας ὁ μῦθος διαβάλλει.*]

---

192 B 145 M 30 P[1] 89, Avianus 29; apud Sext. Empir. VIII 103 ('Aesop.') Silenus est pro Satyro. Ultima fabulae origo Prometheus Aeschyli satyrica videtur esse, cf. fr. 207 p. 69 Nck[2], *Festschr. für J. Overbeck* p. 106 (ubi delenda quae de Babrii satyro scripsi adn. 2) ‖ 3 sqq. *σάτυρος* Kn ‖ 4 *πέκτας* M P[1] | *οὓς — παίκτας* diasceuastae tribuit Kn progr. p. 14, vereor ut recte; transcripsit ni fallor poeta Hesiodi illud *καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμηχανοεργῶν | Κουρῆτές τε θεοὶ φιλοπαίγμονες ὀρχηστῆρες* (fr. 44 Rz.); fuerit: *Σατύρων ὅπου τις, οὓς λέγουσι ⟨καὶ⟩ παίκτας …*: *nemorum custos . . satyrus* Av. 5 sq. De Satyrorum cum hominibus commercio cf. Philostr. vit. Apoll. VI 27 | *κατῴκουν* M | post *κατῴκει* (BP[1]) *ἐκεῖ* add. Eb ‖ 5 *ἐπεισῆγεν* B, *ἔσω εἰσήγαγεν* MP[1] ‖ 7 *ἐπεθέρμανε* MP[1], *ἐθέρμανεν* B ‖ 10 *ὁ* BP[1], *ἡ* M | *δὲ* om. B ‖ 12 *χρ. οὐκ ἔ.* B* ‖ 14 *ἀσθαίνει* M ‖ Initium fuerit: *Χειμών ποτ' ἄνθρωπόν τιν' ἐγκατειλήφει* ⁝ *⟨ὁδοιποροῦντ'⟩ ἐν ὄρεσι ⟨δυσβάτοις⟩*, cf. Avian. *Horrida congestis cum staret bruma pruinis haesit in adversa nimborum mole viator; perdita nam prohibet semita ferre gradum.* ‖ Prom. B = epim. MP[1]; differunt A[c]F ‖ *ὁ μῦθος διαβάλει* B, *ὁ λόγος ἐλέγχει* M, *ὁ λόγος ἐλέγχει καὶ δ.* P[1]

192ᵃ Ἄνθρωπόν ποτε λέγεται πρὸς Σάτυρον φιλίαν σπείσασθαι· καὶ δὴ χειμῶνος καταλαβόντος καὶ ψύχους γενομένου ὁ ἄνθρωπος τὰς χεῖρας τῷ στόματι ἐπέπνει· τοῦ δὲ Σατύρου τὴν αἰτίαν ἐρομένου δι' ἣν τοῦτο πράττει, ἔλεγεν, ὅτι θερμαίνει τὰς χεῖρας διὰ τὸ κρύος. ὕστερον δὲ παρατεθείσης αὐτοῖς τραπέζης καὶ προσφαγήματος (cf. 133, 4) θερμοῦ σφόδρα ὄντος, ὁ ἄνθρωπος ἀναιρούμενος κατὰ μικρὸν

τῷ στόματι ⟨μὲν⟩ προσέφερε ⟨τοῦτο⟩ κἀφύσα.

πυνθανομένου δὲ πάλιν τοῦ Σατύρου, τί τοῦτο ποιεῖ; ἔφασκε καταψύχειν (e?) τὸ ἔδεσμα, ἐπεὶ λίαν θερμόν ἐστι· κἀκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν „ἀλλ' ἀποτάσσομαί σου τῇ φιλίᾳ, ὦ οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐξιεῖς.

[Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς περιφεύγειν δεῖ τὴν φιλίαν ὧν ἀμφίβολός ἐστιν ἡ διάθεσις.]

193 Χύτραν ὀστρακίνην καὶ χαλκῆν ποταμὸς κατέφερεν·

192ᵃ Aᵘ 35 Pʳ 36; sim. Aᶜ fol. 33 Cor. 126, F Fur. 26, Pˢ 3, unde selectas adscribo lectiones ‖ 3 sq. decurtavit Pʳ | 4 oratione recta δι' ἣν αἰτίαν πράττεις τοῦτο, φίλε; ἔφη· τὰς χεῖρας θερμαίνω ἐκ τοῦ κρύους F, sim. Aᶜ ‖ 6 σφόδρα Aᵘ, πάνυ Pʳ | 8 τοῦτο repetitum ex F, αὐτό Aᶜ ‖ 8 oratione recta δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο πάλιν πράττεις (e?); ἔφη· τὸ ἔδεσμα καταψύχω (e?) F, sim. AᶜPˢ ‖ 12 ψυχρὸν ἐξάγεις F Aᶜ ‖ 13 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω δεῖ καὶ ἡμᾶς ἀποφεύγειν τὰς φιλίας ὧν F, sim. Aᶜ. Media pars propius ad Babrium accedit si fides est Aviano 17 sq.: *Ille ubi ferventem labris contingere testam horruit, algenti rursus ab ore reflat* ‖ 12 *tam diversa duo qui simul ore gerat* Avianus ex 'apologis' corrigendus.

Ascripsi, nam quamquam perpaucae Augustani et Parisini 690 fabulae indiciis prorsus certis ad ipsum Babrium referuntur, tamen ultimam Accursianae partem a Babrio pendere (inde a fol. 33 ἁλιεύς) supra demonstravimus.

B 146 = fab. 140.

193 (Gb 184) B 147 M 31 Pˡ 90 — Nev. Cor 290 Fur 329; Avian. fab. 11, cf. Philol. LIV 482. Sim. Jes. Sir. XIII 2 (LXX interpr. II p. 179 Tischend.-Nestle) τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς λέβητα; αὕτη προσκρούσει καὶ αὕτη συντριβήσεται. πλούσιος ἠδίκησε κτλ. ‖ 1 ποταμὸς om. M

ἡ δὲ ὀστρακίνη τῇ χαλκῇ ἔλεγε· „μακρόθεν μου κολύμβα καὶ μὴ πλησίον· ἐὰν γάρ μοι σὺ προσψαύσῃς (e), κατακλῶμαι (e),

ἐγώ τε κἂν ⟨σοι⟩ μὴ θέλουσα προσψαύσω.“

[Ὅτι ἐπισφαλής ἐστι βίος πένητι δυνάστου ἅρπαγος πλησίον παροικοῦντος.]

194 Ὥδευέ †ποτε λέων σὺν ἀνθρώπῳ,
ἕκαστος [δὲ] αὐτῶν τοῖς λόγοις ἐκαυχήθη.

καὶ δὴ ἐν τῇ ὁδῷ ἦν ἀνδρὸς πετρίνη στήλη (e) λέοντα πνίγοντος. ὁ δὲ ἀνὴρ ὑποδείξας τῷ λέοντι ἔφη „ὁρᾷς σύ,

---

193, 5 e cf. 19, 6. 87, 3 ‖ **194,** 7 sq. cf. 106, 29.

193, 2 ἔλεγεν B ‖ 3 συμπροσψαύσῃς M, συνπροσψαύσεις P^1 ‖ 5 κἂν τε ἐγὼ B*, ἐάν τε Hl; Babrii manum certo restituisse mihi videor | προσψαύσω B, προσψαῦσαι MP^1. Fuit fere: Χύτρην κεραμεοῦν συγκατέφερε χαλκείῃ ⟨χειμῶνος ὥρῃ⟩ ποταμὸς ⟨ὀξὺς ὢν ῥείθρῳ⟩ (40, 1). ἡ δ' οὖν κεραμεοῦς ἔλεγε· „μακρόθεν, ⟨λῷστη⟩, ἐμοῦ κολύμβα μηδὲ πλησίον· κλῶμαι ἐάν τε ⟨καὶ θέλουσά⟩ μοι σὺ προσψαύσῃς, ἐγώ τε κἂν ⟨σοι⟩ μὴ θέλουσα προσψαύσω.“ ‖ Tetrastichon exile quod vix intellegas composuit Gb. Exitum talem exhibet Av.: *Nam me sive tibi seu te mihi conferat unda, semper ero ambobus subdita sola malis.* ‖ Prom. B = epim. MP^1 ‖ 1 ἐπισφαλές M | ἅρπαγος B, ἄρχοντος MP^1 ‖ 2 παροικοῦντος P^1, παροικοῦντα B, παροικοῦντι M

194 (Eb 173 Gb 185); B 148 P^1 91 M 32; Avian. 24, Aphth. 39, tetrast. I 1; liberiores Pal. Nev. 223 Cor. 219 atque quae dodecasyllabis concepta est F 169 V^1 107: unde selectas lectiones recepi. Cf. Cr p. 186 sq. ‖ 1 ποτὲ συνώδευσε λ. ἀ. F | ὁμοῦ σὺν ἀνθρώπῳ ex Cor. Spp., caesura vitiosa; ὥ. κοινῶς (15, 2) τις λ. (prol. p. LV) Cr, cf. Mommsen, *Präpos.* p. 547 | ἀνθρώποις M ‖ 2 αὐτῶν δ' ἕ.? | ἐκαυχῶντο B* corr. Cr ‖ 3 στήλῃ πετρίνῃ B*, transp. cum F ‖ ἑτέραν στήλην λέοντος συμπνίγουσαν F, cf. Cr p. 186[3] | πνίγοντος solus P^1, πνιγούσης B, πνίγουσα M | σὺ om. M | ὅπως M | κἀκεῖνος — ὑπομειδιάσας BP^1, ὁ δὲ ἔφη M

πῶς ἐσμεν ὑμῶν κρείττονες;“ κἀκεῖνος εἶπεν ὑπομειδιάσας·
„εἰ λέοντες ᾔδεισαν γλύφειν,
πολλοὺς ἂν ἄνδρας εἶδες ⟨⟩ ὑποκάτω λέοντος.“

[Ὅτι πολλοὶ ἐπαίρονται καὶ καυχῶνται διὰ λόγων ἀνδρεῖοι καὶ θρασεῖς εἶναι, οὓς ἡ πεῖρα γυμνασθέντας ἐξελέγχει.]

194, 6 λέοντες om. M | γλυφὴν B | εἰ γὰρ ᾔδεσαν λέοντες γλύφειν λίθους F | ᾔδησαν P¹ ‖ 7 ἂν om. MP¹ | κἀκεῖνος εἶπε ‹ κάρχαρόν τι › μειδήσας (94, 106, 2. 96). Poterat „ἀλλ' εἰ λίθους λέοντες ᾔδεσαν γλύψαι πολλοὺς ἂν εἶδες ὑπὸ λέοντος ἀνθρώπους“, sed cf. Aphth. πλείους ἂν εἶδες ἑαλωκότας ἐκ λεόντων ἀνθρώπους ἢ παρὰ ἀνθρώπων λέοντας. In fine ὑποκάτω κείνων commendavit Spp, sed ὑποκάτω Byzantinum est, non Babrianum.

Pseudodositheus Voss. 15 p. 35 Böck. = Paris. Not. et Extr. XXIII 2 p. 520 (quem sequor) post ultimam paraphrasis Bodleianae sententiam (ἑωράκεις ἂν πῶς λέων ἔπνιγεν ἄνθρωπον) haec addit: „ἀλλὰ καὶ ἐγὼ“ φησὶν „δώσω σοι ἀληθὲς μαρτύριον· ἤγαγει αὐτὸν εἰς ἀμφιθέατρον καὶ ἔδειξεν αὐτῷ πῶς ἄνθρωπος ὑπὸ λέοντος ἐπνίγετο καὶ εἶπεν· „ὧδε ὀμμάτων μαρτύριον (-ίου?) χρεία οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ἀληθείας [„οὐκ ἔστι χρείη“ φησίν „ἀλλ' ἀληθείης“?]. ᾧ ὁ ἄνθρωπος εἶπεν „ἐνενικήκεις ἄν, εἰ μὴ δεδεσμένον ἐμοὶ ἄνθρωπον ἔδειξας. πίστευσον οὖν νενικημένον σε ἐν τούτῳ φανερῶς· ἑτοίμασον οὖν σε ἐν τοῖς ἄλλοις ἀπέχεσθαι καὶ εἰδέναι λέοντα ὑπὸ ἀνθρώπου χαλινοῦσθαι, ἵνα μὴ κακὸς καὶ ἀδάμαστος ᾖς (cum V.).“ Quae dubium est sintne Babriana; certe antiqua tabulae forma ambitu Bodleiani continebatur, cf. Plut. apophth. Lac. var. p. 232 F; Xenophan. fr. 6 I p. 102 Mull., schol. Eurip. Med. 424. II p. 167 Schw.

195 *Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. καὶ δὴ ἄρκτου αὐτοῖς συναντησάσης,*

ὃ μὲν εἷς φοβηθεὶς ἐπί τι δένδρον

ἀναβὰς ἐκρύβη ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ ἕτερος περιγενέσθαι αὐτῆς μὴ δυνηθεὶς μόνος. ὡς εἶδεν αὐτὸν κυριευσόμενον παρὰ τῆς ἄρκτου, πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν προσεποιεῖτο τεθνάναι. ἐλθούσης (e?) *δὲ αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὠσφραίνετο διὰ τοῦ ῥύγχους τῶν ἀκοῶν αὐτοῦ καὶ τῶν φρενῶν. ὁ δὲ τὰς ἀναπνοὰς αὐτοῦ ἐκράτει εὐτόνως. ἡ δὲ ἄρκτος ὑπολαβοῦσα νεκρὸν αὐτὸν ὑπάρχειν ἀπῄει· φασὶ γὰρ ὅτι νεκροῦ ἡ ἄρκτος οὐχ ἅπτεται. ἀπαλλαγείσης δὲ αὐτῆς ὁ ἕτερος καταβὰς ἀπὸ τοῦ δένδρου ἐπυνθάνετο, τί ἂν πρὸς τὸ οὖς ἐλάλει αὐτῷ ἡ ἄρκτος. ὁ δὲ εἶπεν ὅτι „ἔφη πρός με ἡ ἄρκτος ὥστε ἀπὸ τοῦ νῦν τοιούτοις μὴ συνοδοπορεῖν φίλοις, οἳ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν."*

195, 10 cf. 14, 2

Sequuntur fabularum quae certis indiciis testimoniisque Georgidae, Aviani, mythicorum, Suidae Babrio vindicantur excerpta et fragmenta e variis fontibus conlecta.

195 (Eb 144) F Fur. 57; Huds. (Hauptm.) 249², qui in adnot. varias quasdam lectiones e 'Ms. Gall.' (Gª) fabulae Florentinae plane gemella descripsit; Pˢ 33; Avian. 9; Epim. Georg. A Babrio alienae Aᵘ 65 Pʳ 64 aliaeque, cf. Phaedr. V 2 ‖ 1 Inceperit *φίλοι δύω* ‖ 3 *ἐπὶ τὸ* F, corr. Cor., *ὁ μὲν ἐκφοβηθεὶς ἀνέβη εἰς δένδρον καὶ ἐκρύβη* Gª; fuerit *ἐπί τι δένδρον ἐκρύφθη ἀναβὰς* | 4 sq. *περιγενέσθαι — μόνος* atque *ὡς — ἄρκτου* dittographia aperta, cf. epimyth. duplex ‖ 5 *κυριευόμενον* F Gª ‖ 6 *προσεποιεῖτο νεκρῷ* Gª | 6. 8 sq. iterum dittographiae speciem prae se ferunt. ‖ 8 *καὶ τῶν ῥινῶν* Vat. Pal. 122, sed cf. Av. 9, 10 | 14 sq. *τοιούτοις φίλοις μὴ συνοδεύειν* Gª

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τοὺς γνησίους τῶν φίλων αἱ συμφοραὶ δοκιμάζουσιν.

ἢ ἀπέχεσθαι χρὴ φίλων οἵτινες ἐν κινδύνοις οὐ βοηθοῦσιν οὐδὲ παραμένουσιν.]

196 Χῆνες καὶ γέρανοι τὸν αὐτὸν λειμῶνα ἐνέμοντο. ἐπιφανέντων δὲ αὐτοῖς θηρευτῶν, οἱ μὲν γέρανοι ἐλαφροὶ ὄντες ἀπέπτησαν καὶ διεσώθησαν· αἱ δὲ χῆνες μείνασαι διὰ τὸ βάρος τῶν σωμάτων συνελήφθησαν.

[Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ ἐπαναστάσεσι πόλεων γίνεται· οἱ μὲν πένητες διὰ τὸ ἀκτήμονες εἶναι ῥαδίως μεταβαίνουσιν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, οἱ δὲ πλούσιοι διὰ τὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑπερβολὴν μένοντες πολλάκις δουλεύουσι.]

197 Τοῦ Διὸς γάμους ποιοῦντος (i) πάντα τὰ ζῷα ἀνήνεγκαν δῶρα ἕκαστον κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν. ὄφις δὲ ἕρπων

197, 1 cf. 24, 1 sq.

195, 16 *Βαβρίου· τοὺς γνησίους — δοκιμάζουσιν* Georgides Bss an. I p. 90 ‖ 18 sq. *ἐν καιρῷ βίας οὐ* Gall. ‖ Fabulae diasceuastam praeter paraphrasin Babrianam aliud exemplar adhibuisse conicio. Versus Eb indicavit hosce v. 5 *μέλλονθ'* (?) *ἑαυτὸν εἶδε κυριευθῆναι*, v. 9 *ἄρκτος δὲ νεκρὸν αὐτὸν ὑπολαβοῦσ' εἶναι*, v. 10 *νεκροῦ γὰρ ἄρκτον φασὶ σῶμα μὴ σύρειν*, v. 14 *λοιπὸν φίλοισι τοιούτοις.*

196 (Gb 277) F Fur. 191; sim. A^c Cor. 60. A^u 226 P^r 232 St.; Epim. Georg. ‖ 1 Initium fuerit *χήνεσσι γέρανοι* . . ‖ 6 Epim. cf. Georg. gnomol. cod. [Laur.] a Boissonadio ad Tzetzae alleg. Il. p. 320 adhibitus: *Βαβρίου· γινομένης ἐχθρῶν ἐπαναστάσεως οἱ μὲν πένητες, εὐπρόφοροι καὶ εὐσταλεῖς ὄντες, εὐκόλως μεταβαίνουσιν· οἱ δὲ πλούσιοι δ. τ. τ. ὑ. βαρυφέρειαν* (*ὑπερφ.*?) *χειροῦνται ἐχθροῖς.* In epimythio choliambos barbaros latere conicias (*διὰ τὴν ὑπερβολήν τε τῶν ὑπαρχόντων μένοντος ἐχθροῖς* … *χειροῦνται*). v. 1. 3 *χῆνες καὶ γέρανοι λειμῶν' ἐνέμοντο τὸν αὐτὸν* atque *οἱ μὲν ἀπέπτησαν γέρανοι τάχα κοῦφοι ἐόντες* hexametros agnoscere sibi visus est Gb, fallacibus indiciis nimis confisus, cf. p. 233. Sermonis Babriani lumina prorsus exstincta.

197 (Eb 168 Gb 204) Nev. e Palatino 192 p. 244, F Fur. 184 (longius abest A^u 218); Epim. Georg. ‖ 2 *ἰδίαν* Nev., *οἰκείαν* F | Fuitne *Δ. γ. π.* ⟨*εἴαρος ὥρῃ*⟩ ⁝ *τὰ ζ. π.*?

ῥόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι ἀνέβη. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἔφη· „τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα λαμβάνω, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος οὐ λαμβάνω.“

[Ὅτι πονηρῶν αἱ χάριτες φοβεραί εἰσιν.
Οὐ προσίεται θεὸς τὰς ἐκ παρανόμων καὶ ἀσεβῶν στομάτων προσφερομένας αὐτῷ προσευχὰς μήπω τῶν κακῶν παυσαμένους.]

198 *Γεωργός τις χρυσίον εὑρὼν*
ἐν γαίῃ
σκάπτων ἔστεφε τὴν Γῆν καθ' ἡμέραν, ὡς εὐεργετηθεὶς ὑπ' αὐτῆς. τούτῳ δὲ ἐπιστᾶσα ἡ Τύχη φησίν., [ὦ]
οὗτος, τί τῇ Γῇ τἀμὰ δῶρα †προστίθης
ἅπερ ἐγώ σοι δέδωκα, πλουτίσαι βουλομένη σε; ἂν γὰρ ὁ καιρὸς μεταλλάξῃ (e) τὴν φύσιν, καὶ εἰς ἄλλας χεῖρας τοῦτό σοι τὸ χρυσίον ἔλθοι, οἶδ' ὅτι τηνικαῦτα ἐμὲ τὴν Τύχην μέμψῃ (e).

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι χρὴ τὸν εὐεργέτην ἐπιγινώσκειν καὶ τούτῳ χάριτας ἀποδιδόναι.]

198, 5 cf. 49, 3 sq.

197, 4 *ἔφη* F, *εἶπε* Nev. ‖ 5 *οὐ λαμβάνω* Nev., *λαμβάνω οὐδόλως* F ‖ 6 Epim. *ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τῶν πονηρῶν κτλ.* F ‖ 7 sq. Epimythium alterum om. Aesopea, servavit Georgides gnom. Bss anecd. I p. 67 *Βαβρίου· οὐ κτλ.*, huc rettulit Eb ‖ 8 *παυσαμένων?* | v. 4 sq. versum agnovit Eb „*ἄλλων*“ *ἔφη* „*τὰ δῶρα λαμβάνω πάντων*, deinde possis *οὐ λαμβάνω δὲ στόματος ἐξ ἐχιδναίου* (Callim. fr. 161); initium fuerit *Τῷ Διῒ γάμους ποιοῦντι* (cf. 27, 1) *πάντα τὰ ζῷα | ἤνεγκε δῶρα κατ' ἰδίην . . .*

198 F 51 A^c 82; P^s 30; Avian. 12 ‖ 1 sqq. liberius transscripsit A^c ‖ 2 *γαίῃ* formam Babrianam (71, 11. 128, 5) F servavit ‖ 3 *ἔστρεφε* F, corr. ex A^c; Avian. 3 sq. *mox indigna animo properante reliquit aratra* etc. paraphrasibus non expressi ‖ 5 *προσανατίθης* A^c ‖ 6 *σε βουλομένη* A^c ‖ 6 sq. *ἂν — φύσιν* F, *εἰ γὰρ ὁ καιρὸς μεταβάλοι* A^c ‖ *καὶ πρὸς ἑτέρας χεῖρας τοῦτο — μέμψῃ* A^c, *καὶ εἰς ἄλλας χρείας μοχθηρὰς ἀναλώσῃ, πάλιν τὴν τύχην μέμψῃ* FP^s, errore ridiculo, quam *διάφορον τοῦ μύθου διασκευήν* appellare non debebat Cor. p. 318; cf. Avian. 11 *sed cum subrepto fueris tristissimus auro* ‖ 8 *με* A^c ‖ 10 Epim. ex A^c, sim. F ‖ Initium fuisse *Σκάπτων γεωργὸς χρυσὸν* (*χρυσὸν* e cod. Vindob.) *εὗρεν ἐν γαίῃ* probabiliter coniecit Eb, nisi pluribus rem ornavit

199 *Λύκος θεασάμενος αἶγα ἐπί τινος κρημνώδους (c) ἄντρου νεμομένην ἐπειδὴ οὐκ ἐδύνατο αὐτῆς ἐφικέσθαι, κάτω παρῄνει αὐτῇ καταβῆναι*

μὴ καὶ πέσῃ λαθοῦσα,

λέγων ὡς ἀμείνων ὁ παρ' αὐτῷ λειμών. ἐπεὶ καὶ πόας σφόδρα εὐανθής· ἡ δὲ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν „ἀλλ' οὐκ ἐμὲ ἐπὶ νομὴν καλεῖς, αὐτὸς δὲ τροφῆς ἀπορεῖς."

[Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ κακοῦργοι ὅταν παρὰ τοῖς εἰδόσι πονηρεύωνται ἀνόνητοι τῶν τεχνασμάτων γίνονται.]

200 *Κορώνη διψῶσα προσῆλθεν ἐπὶ ὑδρίαν καὶ ταύτην ἐβιάζετο ἀνατρέψαι. ἀλλ' ὅτι ἰσχυρῶς ἑστήκει οὐκ ἠδύνατο αὐτὴν καταβάλλειν, ἀλλὰ μεθόδῳ ἐπέτυχεν ὃ ἠθέλησεν· ἔπεμπε γὰρ ψήφους εἰς τὴν ὑδρίαν καὶ τούτων τὸ πλῆθος*

199, 1 sqq. cf. 132, 4 sqq.

---

poeta (*χρυσοῦς γ. ἀμπελῶνα ταφρεύων* (2, 1) *⟨πάλαι κατακρυφθέντας⟩ εὗρεν ἐν γαίῃ*); deinde dixerit *στέφων δὲ ταύτην καὶ καθ' ἡμέρην θύων αἰεὶ προσηύχεθ'* (cf. 119, 2. 63, 2) *ὥσπερ ἀγαθὰ ποιούσῃ* (cf. 63, 5. 10, 6. 11), *ἕως ἐπιστᾶσ' ἡ Τύχη* . . ., atque in fine: *ὁ καιρὸς ἢν γὰρ τὴν φύσιν μεταλλάξῃ, χὠ χρυσὸς οὗτος χεῖρας αὖθις εἰς ἄλλας ἔλθῃ, τότ', οἶδα, τὴν Τύχην πάλιν μέμψῃ."*

199 Nevel. 234 ex Palat. (Cor. 230), quem sequor; F Fur. 103; A^u 154 P^r 152; tetrast. II 8. Originem Babrianam confirmat Avianus 26 (ubi male pro lupo leo substitutus). Fabula *παροιμία ἐξηπλωμένη*, cf. App. prov. I 18 p. 382. III 73 p. 931 | 1 sq. minus bene conformati in F A^u P^r ‖ 5 colores Babriani in solo Palatino servati; dixerit: *πολλῷ δ' ἀμείνων ἐστὶν ὁ παρ' ἐμοὶ λεῖμαξ* (cf. 65, 2^a) *κάθυγρος* (72, 12) *εὐθαλής τε μαλθακῆς ποίης* (95, 11; 128, 6. 9. 12) ‖ 7 sq. '*desiste precor fallaciter . . . securam placidis instimulare dolis. Vera licet moneas maiora pericula tollas, tu tamen his dictis non facis esse fidem* etc. Avian. ‖ Epim. *περὶ τοῖς* et *ἀνόητοι* Nevel., rectius ceteri.

200 Dosith. 8 p. 30 Bek., Avian. 27, quorum testimoniis coniunctis vix licet diffidere. Cf. Bianor Anth. Pal. IX 272; Plut. soll. an. p. 967, Plin. nat. hist. X 60; Ael. nat. an. II 48 (*Λίβυες δὲ κόρακες. . . ψήφους κομίζουσι*), qui 'Libycam' fabulam esse (prooem. II 5) adnuit. Lectiones varias non subscribo.

ἀπὸ κάτωθεν τὸ ὕδωρ ἄνω ὑπερέχεεν, καὶ οὕτως ἡ κορώνη τὴν ἰδίαν δίψαν κατέπαυσεν.

[οὕτως οὖν φρόνησις ἀνδρότητα πλανᾷ.]

201 *Ὄνος κηπωρῷ δουλεύων ἐπειδὴ ὀλίγα μὲν ἤσθιε, πολλὰ δ' ἐμόχθει, ηὔξατο τῷ Διῒ ὅπως τοῦ κηπωροῦ αὐτὸν ἀπαλλάξῃ (e) καὶ ἑτέρῳ δεσπότῃ αὐτὸν ἐκδώσει (e?). Ὁ δὲ Ζεὺς Ἑρμῆν πέμψας*

ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς κεραμέα πωλῆσαι·

πάλιν δὲ αὐτοῦ δυσφοροῦντος ἐπειδὴ πολὺ πλέον ἀχθοφορεῖν ἠναγκάζετο ἐν τῷ πηλῷ καὶ τῇ πλινθείᾳ (e). πάλιν τὸν Δία ἀμεῖψαι τὸν δεσπότην ἱκέτευε. ὁ δὲ Ζεὺς παρεσκεύασε πραθῆναι (e?) αὐτὸν εἰς βυρσοδέψην. εἰς χείρονα τοίνυν τῶν προτέρων δεσπότην ἐμπεσὼν καὶ ὁρῶν τὰ παρ' αὐτοῦ πραττόμενα, μετὰ στεναγμῶν ἔφη· „οἴμοι τῷ ταλαιπώρῳ (e)· βέλτιον ἦν μοι παρὰ τοῖς προτέροις δεσπόταις μένειν· οὗτος γάρ, ὡς ὁρῶ, καὶ τὸ δέρμα μου κατεργάσεται.“

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μάλιστα τοὺς προτέρους δεσπότας οἱ οἰκέται ποθοῦσιν, ὅταν δευτέρων λάβωσι πεῖραν.]

202 *Ἀλώπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα ἐπειδὴ ὀλισθαίνειν ἔμελλεν βάτου ἐπελάβετο πρὸς βοήθειαν. ξυσθεῖσα δὲ τὸ*

201, 5 cf. 127, 3

---

201 (Gb 201) F 132 A^u 175 (A^c 45); fabula cognata Babrianarum **141**. **129**; expressisse videtur mythicorum poeta Babrii imitator, cf. fr. **14** v. 39; in priore parte F potissimum secutus sum, inde a v. 10 A^c ‖ 2 *δ' ἐμόχθει* A^c, *δὲ ἐκακοπάθει* F ‖ 3 *ἑτέρῳ ⟨δὲ⟩ δεσπότῃ ⟨ποτ'⟩ αὐτὸν ἐκδώσει*? ‖ 4 *ὁ δὲ Ἑρμῆν πέμψας* A^u, *ὁ δὲ Ζεὺς μέμψας* F, corr. Cor.; fuitne *ὁ Ζεὺς δὲ πέμψας ⟨ἄγγελον τὸν⟩ Ἑρμείην*? ‖ 5 *αὐτὸν* accessit ex A^c, om. F ‖ 6 sqq. ex F, longius recedit A^c ‖ 10 sqq. ex A^c, liberius F ‖ 11 sq. „*οἴμοι*“ *μετὰ στεναγμῶν εἶπε* „*τῷ ταλαιπώρῳ*? ‖ 13 *οὗτος γάρ, οἶμαι, καὶ τὸ δέρμα μου κνήσει* (vel *δέψει*)?

202 (Eb 157) F Fur. 8, A^c 8 (Cor.), tetrast. I 49; cf. A^u 19 P^r 5 ‖ 2 *βάτον* post *βοήθειαν* A^c ‖ 2 sq. *καὶ δὴ τοὺς πόδας*

πέλμα καὶ δεινῶς πληγωθεῖσα εἶπε πρὸς αὐτήν „αἲ ἐμέ! καταφυγοῦσα γὰρ ἐπὶ σὲ ὡς ἐπὶ βοήθειαν, χεῖρόν μοι ἐχρήσω (e).“ „ἀλλ' ἐσφάλης, ὦ φίλη“ φησὶν ἡ βάτος „ἐμοῦ ἐπιλαβέσθαι βουληθεῖσα, ἥτις (e) πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι εἴωθα.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων μάταιοί εἰσιν, ὅσοι βοηθοῖς προστρέχουσιν, οἷς τὸ ἀδικεῖν μᾶλλον ἔμφυτον.]

203 Ἔλαφος διωκομένη ὑπὸ κυνηγῶν
ἐκρύπτεθ' ὑπό τιν' ἄμπελον· διελθόντων

δὲ τῶν κυνηγῶν στραφεῖσα τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου κατήσθιεν. εἷς δέ τις τῶν κυνηγῶν στραφεὶς καὶ θεασάμενος ᾧ εἶχεν ἀκοντίῳ βαλὼν (e?) ἔτρωσεν αὐτήν· ἡ δὲ μέλλουσα τελευτᾶν στενάξασα πρὸς ἑαυτὴν ἔφη· „δίκαια πάσχω ὅτι τὴν σώσασάν με ἄμπελον ἠδίκησα.“

[Οὗτος ὁ λόγος λεχθείη ἂν κατ' ἀνδρῶν οἵτινες τοὺς εὐεργέτας ἀδικοῦντες ὑπὸ τοῦ θεοῦ κολάζονται.]

203, 7 cf. 122, 14. 137, 5. 129, 23. 147[ab], 5

ἐπὶ τοῖς ἐκείνης κέντροις αἱμάξασα καὶ ἀλγήσασα πρὸς αὐτὴν εἶπεν „οἴμοι, καταφυγοῦσάν με γὰρ ἐπί σε ὡς ἐπὶ βοηθὸν σὺ χεῖρον διέθηκας.“ A[c] ‖ 6 ὦ αὕτη A[c] ‖ 6 sq. βουληθεῖσα ἐπιλ. A[c] ‖ Epim. 7 εἰσιν om. A[c] ‖ Conl. tetrast. fabulam incepisse coniecit Eb hoc versu: Φραγμοὺς ἀλώπηξ ποτὲ (cf. prol.) θέλουσ' ὑπερβαίνειν. 3 sq. consulto A[c] conicias: ξυσθεῖσα δὴ τὸ πέλμα τοῖς βάτου κέντροις δεινῶς τε διατεθεῖσα, sed incerta omnia.

203 A[u] 78 P[r] 74, cf. A[c] 65, F 65 tetrast. I 51; Babrio tribuit Eb p. 94. ‖ 2 ἐκρύπτετο A[u] P[r], versus integer ‖ 3 λαθοῦσα Lessing, melius ἤδη λαθεῖν δόξασα A[d] ‖ 4 ὡς volgo, ᾧ F 3 sq. ex A[c] elicias λαθεῖν ἤδη δόξασα τῶν τῆς ἀμπέλου <πάλιν> φύλλων, 5 νομίσαντες, ὅπερ ἀληθὲς ἦν, τι τῶν ζῴων, sed incerta omnia.

204 *Σοφῆς ἀράχνης ἱστὸν εὗρε κωλώτης*
καὶ λεπτὸν ἐνέδυ φᾶρος ἐκτεμὼν τοίχου.

205 *Εὐλαί*

206 *Στρουθὸς Λίβυσσα . . .*

---

204 (Eb 136) Suid. s. v. *κωλώτης· ἀσκαλαβώτης· Βάβριος· σοφῆς — τοίχου.* Nulla paraphrasis servata, sed cf. Plin. nat. hist. XI 91 *stelliones . . rore . . viventes praeterque araneis*, id. ib. XI 84: *lacertarum catulos venantur* [araneae] *os primum tela involventes et tunc demum labra utraque morsu adprehendentes, amphitheatrali spectaculo, cum contigit*, quod redit ad peripatum, cf. Aristot. an. hist. X 39 p. 622, 31 *ἐπεὶ καὶ ταῖς σαύραις ἐπιβάλλει* (*ἀράχνη*) *κτλ.* Hinc *basilisci* (lacertae) *reliquias . . . Pergameni compararerunt, ut aedem . . . nec araneae intexerent . . . cadaver eius . . ibidem locarunt* (Solin. 27, Brunn KG. II 204). Cf. fab. 35 p. 38. Lacerta vel stelio *stupidae indolis victus deterioris* apud Polemonem (Physiogn. I p. 188 F.), qui animalia nonnulla fere fabulatorum coloribus describit (cf. infra p. 199), contra aranea *ζώων σοφώτατον* secundum Aesopi apophthegma (Vind. 92 Wachsm.). Babrium quomodo aranea laesa lacertam ulta esset simili ratione narrasse conicio, qua fab. 186 (Bodl. 139) volpes aquilam ulciscitur; atque sicut fabulae 191 (Bodl. 144) argumentum in batrachomachia reperitur, ita hanc fabellam referre possis ad *Ἀραχνομαχίαν* epicam, cuius memor est Suidas s. v. *Ὅμηρος*.

205 Suid. s. *εὐλαί· σκώληκες. καὶ εὐλέων· τῶν σκωλήκων. ἡ δὲ Φερετίμα . . δίκας ἔτισε ζῶσα γὰρ ἐξέζεσεν εὐλέων· ὅ ἐστι σκωλήκων.* * * *ὥς φησι Βάβριος ἐν μυθικοῖς· καὶ αὖθις· ἐξέζεσε ζῶν κακοῖς θηρίοις κτλ.* (cf. v. *ἀπώνατο*, Aelian. fr. 53). Excidit locus Babrii, qui haud scio an fabellam narraverit Aelianeis illis (Mus. Rhen. XLV 479) similem, cf. 136. Ceteros Suidae locos fabulis vel adnotationi inserui; de S. s. v. *ἠΐων* cf. adn. 88, **11. 6.**

206 (Eb 147) tetrast. I 22; paraphrasis aetatem tulit nulla. *Στρ. Λ.* verba (Heliod. X 27, tetrast. v. 2) Babrio vindicavit Lm atque fidem facit imitator antiquus infra dact. 23 v. 55 p. 221. In vetere fabulae forma vespertilio inducitur vel *νυκτερίς*, cf. Aes. 307 H.; Varro Agath. fr. 8 B. 7 p. 96 R.; Phaedr. ed. Hervieux II p. **144. 215. 240. 257.**

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

207 *Γεωργοῦ παῖς ὤπτα κοχλίας· ἀκούσας δὲ αὐτῶν τριζόντων ἔφη „ὦ κάκιστα ζῷα, τῶν οἰκιῶν ὑμῶν ἐμπιπραμένων αὐτοὶ ᾄδετε;“*

[*Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν δρώμενον ἐπονείδιστον.*]

208 *Καρκίνος ἀπὸ τῆς θαλάττης ἀναβὰς ἐπί τινος ἐνέμετο τόπου. ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα ὡς ἐθεάσατο ἀνέλαβεν αὐτόν. ὁ δὲ μέλλων καταβιβρώσκεσθαι ἔφη· „ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὃς θαλάττιος ὤν, χερσαῖος ἐβουλήθην* (e) *γενέσθαι.“*

[*Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεῖα καταλιπόντες ἐπιτηδεύματα καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιχειροῦντες εἰκότως δυστυχοῦσιν.*]

Segregavi ut incertas quas fabulas artis potissimum sermonisque indiciis cum alii Babrio vindicarunt, tum Eb; perpaucas ipse addidi.

Tetrastichistas recentiores, ad quos provocavit Eb, testes satis locupletes vix esse concedendum, cf. p. 204 sq.

207 (Eb 141 Gb 206) A^c Cor. 78 A^u P^r 54; tetrast. Milleri p. 18, 28. infra II 18 ‖ 1 *κοχλίας ὤπτα* $A^u P^r$ ‖ 2 *τρυζόντων* A^c Par. 365 | *ὤπτα γεωργὸς κοχλίας ἀριστῆσαι* tetrasticho duce Babrio vindicavit Eb p. 86 atque alterum versum exisse suspicatur in *τρυζόντων*, alium in *κάκιστα τῶν ζῴων*. Si Babrii est, inceperit *ὤπτα γεωργός*.

208 (Eb 158, Gb 209) A^c 95; tetrast. inc. II 22, quod vix ad Babrium pertinet; cf. A^u 115 P^r 108. Tetrasticho collato verba *ξηρᾶς χλόην γῆς — κερδὼ δὲ λιμώττουσα τοῦτον ὡς εἶδεν — ὡς τῆς θαλάσσης .. μετοικήσας .. δίκαια πάσχω* (203, 7) Babrio vindicavit Eb

209 *Ἁλιεῖς σαγήνην εἷλκον.* *βαρείας δὲ αὐτῆς οὔσης, ἔχαιρον [καὶ] ἐσκίρτων (e?), πολλὴν εἶναι τὴν ἄγραν νομίζοντες. ὡς δ' ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ταύτην ἑλκύσαντες τῶν μὲν ἰχθύων εὗρον ὀλίγους, λίθον δ' ἐν αὐτῇ παμμεγέθη, ἀθυμεῖν ἤρξαντο καὶ ἀλύειν, οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῇ τῶν ἰχθύων ὀλιγότητι, ὅσον ὅτι καὶ τἀναντία προυπειλήφασιν. Εἷς δέ τις ἐν αὐτοῖς πρεσβύτερος εἶπε· „μὴ ἀχθώμεθα, ὦ ἑταῖροι· τῇ γὰρ ἡδονῇ, ὡς ἔοικεν, ἀδελφή ἐστιν ἡ λύπη· καὶ ἡμᾶς οὖν ἔδει τοσαῦτα προηδυνθέντας πάντως τι καὶ λυπηθῆναι.“*

[*Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς ἀποτυχίαις, γινώσκοντας τὰς τοῦ βίου τύχας.*]

210 *Ἔλαφος κυνηγοὺς φεύγουσα εἰς ἄντρον εἰσέδυ· λέοντι δ' ἐκεῖ περιτυχοῦσα ὑπ' αὐτοῦ συνελήφθη· θνήσκουσα δ' ἔλεγεν „οἴμοι, ὅτι ἀνθρώπους φεύγουσα τῷ τῶν θηρίων ἀγριωτάτῳ περιέπεσον.“*

[*Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων μικροὺς κινδύνους φεύγοντες μεγάλων ἐπειράθησαν.*]

209, 1 cf. 4, 1 ‖ **210,** 1 cf. 45, 2. 4

---

209 (Eb 155, Gb 190) A^c 13 F 28; sim. A^u 13 P^r 21; tetr. II 9. Cf. Alciphr. ep. I 17 ‖ 1 *εἷλκον σαγήνην* A^c, *σ. εἷ.* F ‖ 2 *ἔχαιρον καὶ ὠρχοῦντο* F ‖ 3 sq. ex A^c, *ὡς δὲ εἵλκυσαν αὐτὴν, ἰχθύας μὲν εὗρον ὀλίγους, λίθον δὲ μέγιστον ἐν τῇ σαγήνῃ ἀνήγαγον* F, reliqua quoque ab A^c recedunt in F ‖ 12 *γινώσκοντας — τύχας* om. A^c. Varia numerorum Babrianorum vestigia cognoscere sibi visus est Eb, veluti *ὡς ἑλκύσαντες ⟨οὖν⟩ ἐπ' ἤονος ταύτην…, ὀλίγους μὲν εὗρον ἰχθύας…, σαγήνην… λίθων πλήρη* (?), *ἤρξαντ' ἀλύειν* (i)…, *εἷς δέ τις λίην* (e, cf. 21, 4. 93, 6) *γέρων ἐν αὐτοῖς εἶπε…, χαρᾶς ἀδελφή, φασίν, ἐστὶν ἡ λύπη.*

210 A^c 64; F 64 A^u 77 P^r 73; tetr. II 17; Babrio vindicavit Eb p. 94

211 *Βάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο. θέρους δὲ ξηρανθείσης τῆς*

λίμνης, ἐκείνην καταλιπόντες ἐπεζήτουν

ἑτέραν· καὶ δὴ βαθεῖ περιέτυχον φρέατι. ὅπερ ἰδὼν ἅτερος θατέρῳ φησί „συγκατέλθωμεν, ὦ οὗτος, εἰς τόδε τὸ φρέαρ". ὁ δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν „ἂν οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε ὕδωρ ξηρανθῇ, πῶς ἀναβησόμεθα;"

[*Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως προσιέναι τοῖς πράγμασιν.*]

211 (Eb 159, Gb 292, A^c 19, sim. F Fur. 38, tetrast. H 20 ab Ignatio alienum; ad aliud exemplar redit A^u 41 P^r 43. Primum versum fuisse coniecit Eb: *ὕδωρ κατῴκουν βάτραχοι δύω λίμνης*, | v. 3 *λίμνην — ἐζήτουν* Eb | *ὕδωρ — ἀναβησόμεθα* pentametrum agnovit Gb, cf. infra p. 230 sq. || Argumentum Babrio non indignum hoc loco nolui prorsus omittere, quamquam quae Eberhardus observavit versuum vestigia non sunt certiora quam dactylorum a Gb in F potissimum indicatorum, cf. dact. 33

212 Ἀηδὼν ἐπὶ δένδρου καθεζομένη κατὰ τὸ εἰωθὸς ᾖδεν. ἱέραξ δὲ θεασάμενος καὶ τροφῆς ἀπορῶν συνείληφεν ἐπιπτάς. ἡ δ' ἀναιρεῖσθαι (e) μέλλουσα, ἐδεῖτο τοῦ ἱέρακος μὴ βρωθῆναι (e?)· μηδὲ γὰρ ἱκανὴν εἶναι ἱέρακος γαστέρα πληροῦν, δεῖν δὲ αὐτὸν τροφῆς προσδεόμενον ἐπὶ τὰ μείζω τῶν ὀρνέων τραπέσθαι. καὶ ὁ ἱέραξ ὑπολαβὼν εἶπεν „ἀλλ' ἔγωγε ἄφρων (e) ἂν εἴην, εἰ τὴν ἐν χερσὶν ἑτοίμην τροφὴν ἀφεὶς τὰ μηδέπω φαινόμενα (i) διώκοιμι."

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οὕτως ἀλόγιστοί εἰσιν οἳ δι' ἐλπίδα πλειόνων ἀδήλων τὰ ἐν χερσὶ προιέμενοι.]

213 Ἀλεκτρυόνας τις ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας πριάμενος καὶ πέρδικα σὺν ἐκείνοις ἀφῆκε νέμεσθαι. τῶν δὲ τυπτόντων (e) αὐτὸν καὶ ἀπελαυνόντων ἐκεῖνος ἠθύμει (e) σφόδρα

212, 3 sq. cf. 107, 5. 6, 6.

---

212 sqq. Fabulae ex rec. Accursiana potissimum petitae.

212 (Gb 223) A[c] Cor. 3, selectae lectiones repetitae ex A[u] 4 P[r] 14 P[s] 10 F 2. Babrii stilum (cf. l. sim.) agnoscere sibi visus est Burges (*Rev. de philol.* vet. ser. I 461) atque Hesiodi carmina (cf. op. et d. 201 sq.) Babrio prae manu fuisse certum (cf. prol. et Pauly-Wissowa II 2664, 24); iambos rectos temere restituit Gb ‖ 1 *ἐπί τινος ὑψηλῆς δρυὸς καθημένη* A[u] P[r], sim. F | *ᾖδεν ὥσπερ εἰώθει?* cf. 26, 7. 55, 6. 129, 9. 16, 9 ‖ 3 *ἡ δ' ἀναιρεῖσθαι μέλλουσ' ἐδεῖθ' ἴρηκος?* ‖ 7 *βορὰν ἀφεὶς* F A[u] P[rs] ‖ 8 *τὰ μὴ φαινόμενά πω* A[c], corr. ex A[u] F

213 (Gb 189) A[c] 10; F 16, unde selectas subscribo lectiones; Babrio vindicavit Eb p. 94. Initium liberius conformatum in F ‖ 3 *καὶ ἀπελαυνόντων — ἀλεκτρυόνων* A[c], *καὶ ἐκδιωκόντων, ὁ πέρδιξ ἐλυπεῖτο σφόδρα νομίζων διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἀλλόφυλον τούτου χάριν διώκεσθαι παρὰ τῶν ἀλεκτρυόνων* F ‖

νομίζων ὡς ἀλλόφυλος ταῦτα πάσχειν ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων· ὡς δὲ μετὰ μικρὸν κἀκείνους (e) ἑώρακε μαχομένους καὶ ἀλλήλους κόπτοντας, τῆς λύπης ἀπολυθεὶς εἶπεν· „ἀλλ' ἔγωγε ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ λυποῦμαι ὁρῶν καὶ αὐτοὺς μαχομένους ἀλλήλοις“ (e).

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ῥαδίως φέρουσι τὰς παρὰ τῶν ἀλλοτρίων ὕβρεις, ὅταν αὐτοὺς ἴδωσι μηδὲ τῶν οἰκείων ἀπεχομένους.]

214 Ἰξευτὴς ἰξὸν ἀναλαβὼν καὶ καλάμους πρὸς ἄγραν ἐξῆλθεν. ἰδὼν δὲ κίχλαν (i?) ἐφ' ὑψηλοῦ δένδρου καθεζομένην καὶ τοὺς καλάμους ἀλλήλοις (e?) ἐπὶ μῆκος συνάψας, ἄνω πρὸς αὐτὴν συλλαβεῖν βουλόμενος ἀφεώρα. καὶ δὴ λαθὼν (i?) ἔχιν κοιμωμένην ὑπὸ τοὺς πόδας ἐπάτησε. τῆς δ' ὀργισθείσης καὶ δακούσης αὐτὸν ἐκεῖνος ἤδη λειποψυχῶν ἔλεγε „δύστηνος ἐγώ, ἕτερον γὰρ θηρεῦσαι βουλόμενος αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου ἠγρεύθην (e) εἰς θάνατον.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πέλας ἐπιβουλεύοντες λανθάνουσι πολλάκις ὑφ' ἑτέρων τοῦτ' αὐτὸ πάσχοντες.]

215 Ὀρνιθοθήρας ὄρνισιν ἵστη παγίδας. κορυδαλὸς δὲ τοῦτον πόρρωθεν ἰδὼν ἐπυνθάνετο, τί ποτ' ἐργάζοιτο. τοῦ δὲ πόλιν κτίζειν (e?) φαμένου, εἶτα δὲ πορρωτέρω ἀποχωρήσαντος καὶ κρυβέντος, ὁ κορυδαλὸς τοῖς τοῦ ἀνδρὸς λόγοις πιστεύσας προσελθὼν εἰς τὸν βρόχον ἑάλω. τοῦ δὲ ὀρνιθο-

215, 6 sq. cf. 130, 10.

213, 5 sqq. nimis recedit F ‖ 7 λυποῦμαι F, λυπήσομαι A^c | ὁρῶ γὰρ αὐτοὺς καὶ ὑπ' ἀλλήλων μαχομένους F, unde exitum fuisse conicias: „τὸ λοιπὸν ἤδη“ φησίν „οὐχὶ λυποῦμαι (Eb). | ὁρῶ γὰρ αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους.“

214 (Eb 161 Gb 205) A^c 32; cf. epigramma Anth. Pal. VII 172; gemella A^u 114 P^r 107, ubi v. 4 sq. ταύτην συλλαβεῖν ἠβουλήθη (scr. ἐβ-) verba choliambi exitum explentia, sed talia certa originis Babrianae indicia esse nego. ‖ 1 initium esse poterat Ὀρνιθοθήρης ἰξὸν ἀναλαβών ‖ τοὺς om. A^c codd.

215 (Eb 154 Gb 245) A^c 46; cf. A^u 189 P^r 195; F Fur. 146

θήρα ἐπιδραμόντος ἐκεῖνος εἶπεν „ὦ οὗτος, εἰ τοιαύτην πόλιν κτίζεις, οὐ πολλοὺς εὑρήσεις τοὺς ἐνοικοῦντας."

[*Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα οἶκοι καὶ πόλεις ἐρημοῦνται, ὅταν οἱ προεστῶτες χαλεπαίνωσιν.*]

216 *Ψύλλα ποτὲ πηδήσασα ἐπὶ πόδα ἀνδρὸς ἐκάθισεν· ὁ δὲ τὸν Ἡρακλῆν ἐπὶ συμμαχίαν ἐκάλει. τῆς δ' ἐκεῖθεν αὖθις ἀφαλομένης στενάξας εἶπεν· „ὦ Ἡράκλεις, εἰ ἐπὶ ψύλλῃ* (e) *οὐ συνεμάχησας* (i). *πῶς ἐπὶ μείζοσιν ἀνταγωνισταῖς συνεργήσεις;"*

[*Ὁ μῦθος δηλοῖ μὴ δεῖν ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων τοῦ θείου δεῖσθαι* (e), *ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων* (e).]

217 *Σῦς καὶ κύων ἀλλήλοις διελοιδοροῦντο· καὶ ἡ μὲν σῦς ὤμνυε κατὰ τῆς Ἀφροδίτης ἦ μὴν τοῖς ὀδοῦσιν ἀναρρήξειν τὴν κύνα. ἡ δὲ κύων πρὸς ταῦτα εἰρωνικῶς εἶπε· „καλῶς κατὰ τῆς Ἀφροδίτης ἡμῖν ὀμνύεις* (e). *δηλοῖς γὰρ ὑπ' αὐτῆς ὅτι μάλιστα φιλεῖσθαι, ἢ τὸν τῶν σῶν ἀκαθάρτων σαρκῶν γενόμενον οὐδ' ὅλως εἰς ἱερὸν προσίεται." καὶ ἡ σῦς „διὰ τοῦτο μὲν οὖν μᾶλλον* (e?) *δήλη ἐστὶν ἡ*

215, 7 οὐ om. codd. nonnulli ‖ *Ὀρνιθοθήρας παγίδας ὀρνέοις ἵστη . . τί ποτ' ἐργάζοιτο. τῷ δ' ἔφη „πόλιν κτίζω." κορυδαλλὸς ἀνδρὸς τοῖς λόγοισι πιστεύσας προσῆλθε καὶ βρόχοισιν ἐμπεσὼν ἤλω . . . „οὗτος" προσεῖπεν „εἰ πόλιν σὺ τοιαύτην κτίζεις . . . εὑρήσεις"* Eb. Sed certum artis Babrianae vestigium in verbis traditis frustra quaeras neque opem ferunt Ignatius Avianus vel imitatores dactylici; iambis rectis inclusit Gb

216 (Eb 162 Gb 283) A^c 62 Cor. p. 38; longius abest F 194 P^r 233 p. 64 St. Eb v. 1 sq. proposuit *ὁ δ' ἐπεκάλει τὸν Ἡ. βοηθῆσαι*, v. 3 sq. *εἶπεν στενάξας „Ἡράκλεις, ἐπὶ ψύλλῃ . . . πῶς συνεργήσεις*, possis *οὐ (μὴ) συμμαχήσας, μεγάλα πῶς συνεργήσεις;* ‖ Epimythium (cf. paroem. p. 404) ineptum, sed numeris aptum: *οὐ δεῖ 'πὶ μικρῶν ⟨εὐθὺ⟩ τοῦ θεοῦ δεῖσθαι, ἀλλ' ἐπὶ ⟨μεγίστων ἠδ' ἄγαν⟩ ἀναγκαίων.*

217 A^c 68. Babrio tribuit probabiliter Eb p. 94, cf. Bergk anthol.^{2} p. XXXVI ‖ 1 *Σῦς* ipse A^c, *ὗς* qui inde pendent plerique. | fuitne *σῦς καὶ κύων ἐλοιδόρησαν ἀλλήλους?* ‖ 2 sq. *ἦ μὴν ὀδοῦσιν τὴν κύν' ἐξαναρρήξειν?* ‖ 4 *„τὴν Ἀφροδίτην" φησίν „ὀμνύεις ἧμιν?*

θεὸς στέργουσά με· τὸν γὰρ κτείναντα ἢ ἄλλως λυμαινόμενον παντάπασιν ἀποστρέφεται· σὺ μέντοι κακῶς ὄζεις καὶ ζῶσα καὶ τεθνηκυῖα."

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ῥητόρων τὰ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὀνείδη εὐμεθόδως εἰς ἔπαινον μετασχηματίζουσιν.]

218 Ὗς καὶ κύων περὶ εὐτοκίας ἤριζον. ἔφη δ' ἡ κύων εὔτοκος εἶναι

μάλιστα πάντων † τῶν πεζῶν ζώων.

καὶ ἡ ὗς ὑποτυχοῦσα πρὸς ταῦτα φησίν· „ἀλλ' ὅταν τοῦτο λέγῃς, ἴσθι ὅτι καὶ τυφλοὺς τοὺς σαυτῆς σκύλακας τίκτεις."

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐν τῷ τάχει τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐν τῇ τελειότητι κρίνεται.]

219 Ἁλιεὺς ἔν τινι ποταμῷ ἡλίευεν. διατείνας δὲ τὰ δίκτυα καὶ τὸ ῥεῦμα περιλαβὼν ἑκατέρωθεν καλωδίῳ προσδήσας (e) λίθον, τὸ ὕδωρ ἔτυπτεν (i?) ὅπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες

ἀπαραφυλάκτως τοῖς βρόχοις † ἐμπέσωσι.

τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον οἰκούντων τις θεασάμενος τοῦτο ποιοῦντα, ἐμέμφετο ὡς τὸν ποταμὸν θολοῦντα καὶ διειδὲς ὕδωρ μὴ συγχωροῦντα πίνειν. καὶ ὃς ἀπεκρίνατο „ἀλλ' εἰ μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς ταράττεται, ἐμὲ δεήσει λιμώττοντα ἀποθανεῖν."

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν [πόλεων οἱ δημαγωγοὶ τότε μάλιστα ἐργάζονται, ὅταν τὰς πατρίδας εἰς στάσιν περιάγωσιν.]

217, 9 sq. καὶ ζῶσα καὶ τεθνῶσα (45, 9) παγκάκως (52, 4) ὄζεις?

218 (Gb 250) A^c 69, sim. A^u 221 P^r 228; Babrio dedit Eb p. 94 ‖ 3 τῆς δὲ κυνὸς εἰπούσης ὅτι μόνη τῶν τετραπόδων ταχέως κύει, ἡ ὗς A^u, sim. P^r; fuitne μάλιστα πάντων εὔτοκος πεζῶν ζῴων? ‖ 5 sq. τοὺς σκύλακας, ἴσθι, καὶ τυφλούς, φίλη, τίκτεις?

219 (Gb 256) A^c 87; A^u 26 P^r 29, unde selectas ascripsi lectiones. Babrio vindicavit Eb p. 94. Cf. Arist. equit. 864 3 προσδήσας κάλῳ λινῷ λίθον ἔτυπε τὸ ὕδωρ P^r, cf. 11, 3 7 sq. ἐμέμφετο ἐπὶ τῷ τὸν ποταμὸν θολοῦν καὶ μὴ ἐᾶν αὐτοὺς διαυγὲς ὕδωρ (Babrii? cf. 72, 6) πίνειν. ὁ δὲ P^r, sim. A^u | Epim. sim. A^u P^r

220 Ἔχων τις δύο κύνας τὸν μὲν ἕτερον θηρεύειν (e) ἐδίδαξε, τὸν δὲ λοιπὸν οἰκοφυλακεῖν, καὶ δὴ εἴποτε ὁ θηρευτικὸς ἤγρευέ τι καὶ ὁ

οἰκουρὸς συμμετεῖχεν † αὐτῷ τῆς θοίνης.

ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ θηρευτικοῦ κἀκεῖνον ὀνειδίζοντος, εἴ γε αὐτὸς μὲν καθ' ἑκάστην μοχθεῖ, ἐκεῖνος δὲ μηδὲν πονῶν (i) τοῖς αὐτοῦ τρέφεται πόνοις, ὑπολαβὼν αὐτὸς εἶπε· „μὴ ἐμέ, ἀλλὰ τὸν δεσπότην μέμφου (e), ὅς οὐ πονεῖν με ἐδίδαξεν, ἀλλὰ πόνους ἀλλοτρίους ἐσθίειν."

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν νέων οἱ μηδὲν ἐπιστάμενοι οὐ μεμπτοί εἰσιν, ὅταν αὐτοὺς οἱ γονεῖς οὕτως ἀγάγωσιν.]

221 Ζεὺς Ἑρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψεύδους φάρμακον ἐγχεῖν. ὁ δὲ τοῦτο τρίψας καὶ μέτρον ποιήσας ἴσον ἑκάστῳ ἐνέχεεν. ἐπεὶ δὲ μόνου τοῦ σκυτέως ὑπολειφθέντος πολὺ κατελέλειπτο φάρμακον, ὅλην λαβὼν τὴν θυείαν ἐνέχεεν αὐτῷ. κἀκ τούτου συνέβη τοὺς τεχνίτας ἅπαντας ψεύδεσθαι, μάλιστα δὲ πάντων τοὺς σκυτέας.

[Ὁ μῦθος πρὸς ψευδολόγους τεχνίτας.]

---

4 e = 23, 7. 44, 6. | 8 = 106, 30

---

220 (Gb 208) A[c] 92 (Fur. 245), cf. A[u] 93 P[r] 88 ‖ 1 *δύο κύνας ἔχων τις* (Gb) Babrius non dixit; poterat *σκύλακάς τις εἶχε* ‖ 4 *οἰκουρὸς αὐτῷ συμμετεῖχε τῆς θοίνης* Gb ‖ 6 *μηδὲν πονῶν ἰσοῖσιν ἐντρυφᾷ δείπνοις* Cr coll. 108, 29 ‖ 7 *ὁ δὲ* (?) „*μὴ 'μὲ*", *φησί* „*τὸν δὲ δεσπότην μέμφου* Gb

221 (Eb 165 Gb 210) A[c] 103 (Fur. 255), P[r] 96; similis P[r] 101, ubi ad *ἰατρούς* fabula refertur invento ni fallor recentiore, cf. Herondae Cerdonem sutorem mim. VII Lys. XXIV 20 ‖ 3 sqq. cf. A[u] 107 (Hl. 150), ubi eadem fere inveniuntur verba. Eb hos versus indicavit: *Ὁ Ζεὺς τὸν Ἑρμῆν . . . τεχνίταις | προσέταξεν ἐγχεῖν πᾶσι φάρμακον ψεύδους. | ὁ δὲ τοῦτο τρίψας μέτρα τ'* (corr. pro *θ'*) *ἴσα ποιήσας | . . . κἀκ τούτου | ψεύδονθ' ἅπαντες ὡς ἔοικε τεχνῖται.* Sed verba illa v. 3 quae versibus coercuit repetuntur fabula A[u] 107 a Babrio utique aliena. ‖ De origine Babriana non sine causa dubitavit A. Hausrath p. 262, cf. tamen fab. 57

222 Ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους (e?) ἐξῆλθον εἰς ἄγραν (e?). λέοντος δ' αὐτοῖς περιτυχόντος ἡ ἀλώπηξ τὸν ἐπηρτημένον ὁρῶσα κίνδυνον προσελθοῦσα τῷ λέοντι παραδώσειν αὐτῷ τὸν ὄνον ὑπέσχετο, ἐὰν αὐτῇ τὸ ἀκίνδυνον ἐπαγγείληται. τοῦ δὲ ἀπολύσειν αὐτὴν φήσαντος, ἐκείνη παραγαγοῦσα τὸν ὄνον εἴς τινα πάγην ἐμπεσεῖν παρεσκεύασε. καὶ ὁ λέων ὁρῶν ἐκεῖνον φεύγειν μὴ δυνάμενον πρώτην τὴν ἀλώπεκα συνέσχεν, εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη.

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κοινωνοῖς ἐπιβουλεύοντες λανθάνουσι πολλάκις καὶ αὐτοὺς προσαπολλύντες.]

---

222 (Gb 202) A^c 116; F Fur. 144 A^u 187 P^r 191. Babrio tribuit Eb p. 94. || 3 sq. dicere poterat *κερδὼ δὲ θερμοὺς* (50, 12) *ἐπινοοῦσα κινδύνους προσῆλθε τῷ λέοντι* || 5 *ἐπαγγέλληται* A^c, corr. Hsr ex Parisinis || 6 sq. fuerit: *παράγουσα τὸν ὄνον εἰς πάγην τιν' ἐμπίπτειν* || 7 sq. Eb proposuit: *ὁρῶν ἐκεῖνον οὐ δυνάμενον ἐκφεύγειν πρώτην συνέσχε τὴν ἀλώπεκ', εἶθ' οὕτως*; Gb qui *ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη* versus initium esse sibi persuasit, Babrii artem non novit. || Epim. Georg. I p. 9 *Βαβρίου· ἀρχιτέκτων κακῶν πέφυκεν* [add. *ἑαυτῷ*?] *ὁ καθ' ἑτέρου δόλια φθεγγόμενος* huic fabulae poterat subscribi. Simile, sed nimis turbatum tetr. II 7.

---

223 Ὁδοιπόροι δύο θέρους ὥρᾳ (e) περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος τρυχόμενοι ὡς ἐθεάσαντο πλάτανον ὑπὸ ταύτην καταντήσαντες καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους (e)· „ὡς ἀνωφελές τι τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις (e) καὶ ἄκαρπόν ἐστι τὸ δένδρον.“ ἡ δὲ ὑποτυχοῦσα ἔφη πρὸς αὐτούς· „ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἄκαρπόν με καὶ ἀχρείαν ἀποκαλεῖτε;“

[Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἀτυχεῖς εἰσιν οἳ καὶ εὐεργετοῦντες τοὺς πέλας ἐξ αὐτῶν μᾶλλον ἀχαριστοῦνται.]

224 Ὄνος ἀκούσας τεττίγων ᾀδόντων ἥσθη ἐπὶ τῇ εὐφωνίᾳ καὶ ζηλώσας αὐτῶν τὴν ἡδύτητα εἶπε „τί σιτούμενοι

223 sqq. Fabulae e Florentino [Furiae, Augustano Schneideri, Palatinis Neveleti, codicibus Hudsonis, Parisino Sternbachii petitae.

223 (Gb 200) F Fur. 129; Nev. 255 p. 293 e Palatino; Au 170 Pr 173, unde selectas addidi lectiones. Babrio tribuit Eb p. 94, cf. supra 151. 187. ‖ 1 δύο om. F ‖ 3 ταύτης F, melius ceteri ‖ 5 ἀνώφελόν F, rectius ceteri ‖ 7 ἀχρείαν με καὶ ἄκαρπον Nev. Au Pr ‖ Babrii manum agnoscas v. 5: κἄλεγον πρὸς ἀλλήλους· „ἀχρεῖον ὥς τι τοῦτο τοῖσιν ἀνθρώποις κἄκαρπόν ἐστι δένδρον . . .“, atque v. 8 ἄκαρπον ἀποκαλεῖτε ⟨νῦν⟩ με κἀχρείην; (Lob. Phryn. p. 106).

224 (Eb 160) F Fur. 137, brevius Nev. 259 e Palatino (Cor. 255); Synt. 1; a Babrio utique aliena fab. Au 180 Pr 183: cf. Babr. 73

τοιαύτην φωνὴν ἀφίετε;“ τῶν δὲ εἰπόντων „δρόσον“ ὁ ὄνος προσπαραμένων τῇ δρόσῳ λιμῷ διεφθάρη.

[*Οὕτως οἱ τῶν παρὰ φύσιν ἐπιθυμοῦντες παρὰ τὸ μὴ ἐπιτυχεῖν ὧν ἐφίενται καὶ τὰ μέγιστα δυστυχοῦσιν.*]

225 *Ἀλκυὼν ὄρνεόν ἐστι φιλέρημον διὰ παντὸς ἐν θαλάττῃ διαιτώμενον. ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι* (e?). *καὶ δή ποτε τίκτειν μέλλουσα παρεγένετο εἴς τι ἀκρωτήριον καὶ θεασαμένη πέτραν ἐπὶ θαλάσσῃ ἐνεοττοποιεῖτο ἐνταῦθα. ἐξελθούσης δ' αὐτῆς ποτε ἐπὶ νομὴν, συνέβη τὴν θάλασσαν ὑπὸ λάβρων πνευμάτων κυματωθεῖσαν ἐξαρθῆναι μέχρι τῆς καλιᾶς* (i) *καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι· καὶ ἡ ἀλκυὼν ἐπανελθοῦσα*

ὡς ἔγνω

τὸ γεγονὸς εἶπεν „ἀλλ' ἔγωγε δειλαίη

ἥτις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλαττομένη ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἣ πολλῷ μοι γέγονεν ἀπιστοτέρα.“

[*Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι λανθάνουσι πολλῷ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπίπτοντες.*]

226 *Κύνες λιμώττουσαι ὡς ἐθεάσαντο ἔν τινι ποταμῷ*

225, 1 sq. cf. **157, 1. 170, 1.**

224, 3 cf. A. P. VI 120, Anacr. 34, 3, Ael. n. a. I 20 || Epim. 6 *καὶ ἃ ἔχουσι* aptius A^{u} || Initium fuisse *τέττιγες ᾖδον. τῶν δ' ὄνος τις ᾀδόντων* | *ἤκουσεν*, deinde *ζηλῶν τ' ἔφη τὴν ἡδυφωνίην τούτων* ci. Eb; exitus fuerit *προσπαραμένων τε τῇ δρόσῳ κατεσκλήκει* (cf. 46, 7).

225 (Gb 207) A^{u} 25 P^{r} 28, quos sequor, sim. F 240 A^{c} 86, unde selectas repeto lectiones; Babrium et initium sapit (cf. l. s.) et v. 11 sq. || 1 *ὄρνις ἐστὶ φιλέρημος ἀεὶ τῇ θαλάττῃ* ⟨*ἐν*⟩ *διαιτωμένη* A^{c} F; Babrius qui *ὄρνεον* (n. a.) formam non admittit, poterat: *Φιλέρημός ἐστι, φασίν, ἀλκυὼν ὄρνις* |

226 (Eb 172 Gb 211) Nev. 211 ex Palat.; Synt. 61 inepte lupum induxit atque etiam A^{u} 134 P^{r} 128 longius absunt; cf. 'Aesop.' Plut. de commun. not. 19, Hor. sat. II 5, 83 ||

βύρσας βρεχομένας, μὴ δυνάμεναι αὐτῶν ἐφικέσθαι συνέθεντο ἀλλήλοις

ὡς πρῶτον [*τὸ*] *ὕδωρ ἐκπίωσιν* [*καὶ*] *εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὰς βύρσας παραγένωνται. συνέβη δὲ αὐταῖς πιούσαις διαῤῥαγῆναι ἢ τῶν βυρσῶν ἐφικέσθαι.*

[*Πολλοὶ δι' ἐλπίδα κέρδους ἐπισφαλοῦς μόχθους ὑφιστάμενοι φθάνουσι πρῶτον καταναλισκόμενοι.*]

227 *Κύων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν τοῦτον ἐδίωκεν. ὡς δὲ ἐπιστραφεὶς ἐκεῖνος ἐβρυχήσατο, ὁ κύων φοβηθεὶς εἰς τὰ ὀπίσω ἔφυγεν· ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἔφη· „ὦ κακὴ κεφαλή, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὗτινος οὐδὲ τὸν βρυχηθμὸν ὑπήνεγκας;"*

[*Ὁ λόγος κατ' ἀνδρῶν αὐθαδῶν, οἳ κατὰ δυνατωτέρων συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦντες εἰς ὄψιν γενόμενοι ἀναχαιτίζονται.*]

228 *Γυνή τις θυγατέρων οὖσα δυοῖν μήτηρ* (e) *ἀνδράσι συνῆψε ταύτας τὴν μὲν κηπωρῷ, θατέραν δὲ κεραμεῖ. ἐλθοῦσα τοίνυν* (i) *ποτὲ πρὸς τὴν τῷ κηπωρῷ γεγαμημένην τά τε ἄλλα ὡμίλει* (e?) *καὶ*

226, 4 *ὅπως* Nev., *ὡς* Eb 6 *διαρραγῆναι* ⟨*πρῶτον*⟩ Nevelet p. 627, *δ.* ⟨*πρότερον*⟩ Eb, cf. 41. 28, 9; versus fuerit *διαρραγῆναι πρότερον ἢ λαβεῖν βύρσας.*

227 Nevel. 215 e Palatino; A^u 131 P^r 125. Babrio tribuit Eb p. 94, cf. 69, 1 ‖ 2 *ὁ κύων* om. A^u P^r | *τοὐπίσω* A^u P^r ‖ 5 *οὗ οὐδὲ* A^u P^r | *ὑπέμεινας* A^u P^r ‖ Epim. simile in A^u P^r

228 (Eb 180 Gb 199) Hds (Hptm.) 266; aliam recensionem, in qua pater est pro matre, sequuntur F 17 A^u 95 Cor. 265; e proverbio orta, cf. Theogn. 26 Soph. fr. 481 ‖ Versuum vestigia quaedam indicavit Eb, universam fabulam restituere frustra conatus est Gb ‖ 1 fere integer *Γυνή τις οὖσα θυγατέρων δύω* (*δυοῖν* forma vix Babriana) *μήτηρ* ‖ 2 sq. *ἀνδράσι* in versus initium non admisit, poterat *συνῆψε ταύτας* (-*ν αὐτὰς*?) *ἀνδρὶ τὴν μὲν ἀγροίκῳ τὴν δὲ κεραμῆι κτλ.* ‖ 4 sq. *τὰ τ' ἄλλα* ⟨*μήτηρ ὥσπερ εἰκὸς*⟩ *ὡμίλει* (cf. 15, 2. 72, 18), ⟨*τά τε πράγματ'*⟩ *αὐτῶν πῶς ἔχοι διηρώτα* (duce F, cf. 75, 12)?

πῶς [ἂν] ἔχοι διηρώτα.

ἡ δὲ „τὰ μὲν ἄλλα, μῆτερ“ (i?) *ἔφη „καλῶς. εὔχου δὲ τὴν ὄμβρων φοράν, ὡς τοῖς λαχάνοις αὔξησις ἡ κατὰ νόμους προσγένοιτο. ἔκειθεν δ' ἐξελθοῦσα καὶ πρὸς τὴν συνοικοῦσαν τῷ κεραμεῖ ἀφικνεῖται* (e). *τοῖς δ' αὐτοῖς χρησαμένη καὶ πρὸς ἐκείνην ἤκουσεν, ὡς „τὰ μὲν ἄλλα* (i?) *καλῶς ἡμῖν, ὦ μήτερ, ἔχει, εὔχου δ' αἰθρίαν ἡμῖν* (e?) *καὶ ἡλίους γίνεσθαι θερμοτέρους τε καὶ καθαρωτέρους, ὡς ἂν θᾶττον οἱ κέραμοι ψύχοιντο.“ καὶ ἡ μήτηρ „πρὸς ταῦτα“ ἔφη „σοὶ μὲν αἰθρίην* (e?), *τῇ δὲ τῷ κηπωρῷ συνοικούσῃ* (e?) *παμπόλλους ὑετοὺς δοῖεν οἱ θεοί.“*

[*Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ μηδὲν ἐκ τῶν ἰδίων ἔχουσι χαρίζεσθαι, ῥᾳδίως τοῖς αἰτοῦσι τὰ τῶν ἄλλων ἐπαγγέλλονται.*]

229 *Ἀνὴρ κακοπράγμων ἐν γνώσει ἧκεν εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον ἐρωτήσων* (e) *πανούργως. καὶ δὴ λαβὼν* (i) *στρουθίον ἐν τῇ χειρὶ καὶ τοῦτο σκεπάσας τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ καὶ σταθεὶς ἀντικρὺς τοῦ ἱεροῦ ἐπηρώτησε τὸν Ἀπόλλωνα „τί ἔχω εἰς τὰς χεῖράς μου, ἔμπνουν ἢ ἄπνουν;“ βουλόμενος, ἐὰν ἄπνουν εἴπειεν, ζῶν τὸ στρουθίον δεῖξαι* (e?) *εἰ δὲ ἔμπνουν, ἀποπνίξας* (e) *προενεγκεῖν. γνοὺς δὲ ὁ θεὸς τὸ κακότεχνον αὐτοῦ καὶ τὴν πονηρὰν γνώμην εἶπεν „ὦ*

228, 4 cf. 7, 4. 15, 2 | 5 cf. 75, 12

228, 6 sq. *τὰ μὲν ἄλλα, μῆτερ ⟨πάντ' ἔχει⟩ καλῶς ἥμιν,* (cf. 10 sq.) *εὔχου δὲ . . . φορὴν ὄμβρων?* ‖ 7 *ὄμβρων*] *ὑετῶν* codd. Hsr | *κατὰ λόγον* codd. Hsr ‖ 10 sq. cf. 6 sq. ‖ 11 *εὔχου δὲ γίνεσθαί ⟨ποτ'⟩ αἰθρίην ἥμιν?* ‖ 13 sqq. *χἠ μήτηρ „πρὸς ταῦτα“ φησί „σοὶ μὲν αἰθρίην ⟨πᾶσαν⟩ τῇ δ' αὖτ' ἀγροίκου πάντας ὑετοὺς δοίη,* cf. l. s.

229 Huds. Add. fab. 16 (Hptm. p. 289) ex 'Ms. Gall.' (G^{a}); sim. A^{c} Cor. 16, A^{u} 36 P^{r} 37, P^{s} 4, e quibus selectas lectiones subscripsi. Babrio vindicavit Eb p. 94 ‖ 4 sq. *καὶ ἤρετο τὸν θεὸν λέγων „Ἄπολλον, ὃ μετὰ χειρὸς φέρω πότερον ἔμπνουν ἐστὶν ἢ ἄπνουν* A^{c} ‖ 7 *ἔμπνουν, εὐθὺς ἀποπνίξας νεκρὸν ἐκεῖνο προσνεγκεῖν* [scr. *προε-*] A^{c}, *προσενεγκεῖν* Hudsonis G^{a}

οὗτος, εἰ θέλεις δείξεις (e) — ἐν σοὶ γάρ ἐστι τοῦτο πρᾶξαι — ἢ ἔμπνουν ἢ ἄπνουν.“

[*Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τὸ θεῖον ἀπαρακατηρητὸν καὶ ἀλάθητόν ἐστιν.*]

229, 9 *δεῖξον* G[a], quod correxi ‖ 10 post *ἄπνουν* glossema irrepsit in Ms. Hudsonis *εἰ βούλει ἀπόδειξον*. Exitum variavit A[c]: . . *ἤτοι ζῆν ὃ κατέχεις ἢ νεκρὸν ὑποδεῖξαι;* Babriani nescio quid servavit A[u] (P[r]) *εἶπεν· „ἀλλ', ὦ οὗτος, πέπαυσο· ἐν σοι γάρ ἐστι τοῦτο ὃ ἔχεις ἢ νεκρὸν εἶναι ἢ ἔμψυχον.“* Scripserit Babrius (cf. 15, 13. 30, 10): *„πέπαυσο“ φησίν, „αὐτὸς εἰ θέλεις, ἔμπνουν — ἐν σοὶ γάρ ἐστιν — ἢ νεκρὸν σύ μοι δείξεις.“* De ipsa fabella pictura vascularia conlata egi *Festschr. für Joh. Overbeck* p. 105 sqq.

230.

Ipso argumento fab. 136, quae per unum Babrium in Aesopeorum conlectiones translata est, proxime accedit Parisini 690 ab Aesopeis volgatis aliena 159 p. 44/363 St.

Παῖς καὶ κόραξ.

Μαντευομένης τινὸς περὶ τοῦ ἑαυτῆς παιδὸς νηπίου ὄντος οἱ μάντεις προέλεγον, ὅτι ὑπὸ κόρακος ἀναιρεθήσεται. διόπερ φοβουμένη λάρνακα μεγίστην (cf. 136, 6) *κατασκευάσασα ἐν ταύτῃ αὐτὸν καθεῖρξε φυλαττομένη, μὴ ὑπὸ κόρακος ἀναιρεθῇ. καὶ διετέλει τεταγμέναις ὥραις ἀναπεταννῦσα καὶ τὰς ἐπιτηδείους αὐτῷ τροφὰς παρεχομένη. καί ποτε ἀνοιξάσης αὐτῆς καὶ τὸ πῶμα ἐπιθείσης ὁ παῖς ἀπροφυλάκτως παρέκυψεν. οὕτω τε συνέβη τῆς λάρνακος τὸν κόρακα κατὰ τοῦ βρέγματος κατενεχθέντα ἀποκτεῖναι αὐτόν.*

Verum haec si e Babrio hausit diasceuasta, qui eius est mos, Babriani nihil reliquit.[1])

1) V. 6 *πόμα* Par. Stb. — Eandem fabulam e Menae apographo cod. Par. S. Gr. 504 edidit *A. Hausrath* l. s. p. 303

41[a].

Certiore iudicio ad Babrium refero alteram Parisini illius fabulam 216 (p. 60/379 Sternb.), quam e Paris. 365 iam ediderat *A. Hausrath* l. s. p. 301.

Ἀλώπηξ καὶ δράκων.

Συκέα παρ' ὁδὸν ἦν. †ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη δράκοντα κοιμώμενον ἐζήλωσεν αὐτοῦ τὸ μῆκος· βουλομένη δὲ αὐτῷ ἐξισωθῆναι παραναπεσοῦσα ἐπειρᾶτο ἑαυτὴν ἐκτείνειν, μέχρις οὗ ὑπερβιαζομένη ἔλαθε ῥαγεῖσα.

[Τοῦτο πάσχουσιν οἱ τοῖς κρείττοσιν ἀνθαμιλλώμενοι· θᾶττον γὰρ αὐτοὶ διαῤῥήγνυνται ἢ ἐκείνων ἐφικέσθαι δύνανται.]

Haec fere, omissis minutiis, scriptura tradita, nisi quod post *θᾶττον* v. 5 'aliquot litterarum lacunam' indicavit Sternbach, quam explevi *γὰρ αὐτοὶ* verbis e Par. 365 repetitis. Babrii fabulam 41 adscripsit iam Sternbach. Diluc. p. 23/399. Idem volpis nullas hoc loco esse partes recte observavit; sed perperam *ἀλώπηξ* vocabulo aviculam (?) quandam ab Aristotele commemoratam significari coniecit: nunquam enim apud scriptores fabularum rarissimum illud animal, quod quale fuerit ambigunt physici, in scaenam prodit. Restituendum paraphrastae ni fallor (quod ipso litterarum ordine commendatur) *σκώληξ* pro *ἀλώπηξ*; nam etiam in Babrii fab. 120 *σκώληκα* ut vanum et gloriosum paraphrasta (cf. adn.) substituit pro rana medicam artem iactante. Ceterum 41, 2 Babrium *κωλώτην* appellasse suspicor, quam *σαύραν* interpretatus est diasceuasta Athous (cf. 204, 1, Suid. s. *κωλώτης*); ipsa igitur vox illa rarissima causa fuisse videtur, cur adulteraretur recensio Parisina.

---

unde lectiones varias excerpere nolui. Mirum quod Sternbachius quominus codicem Par. 690 in usum suum ille converteret prohibere et potuit et voluit, cf. Hausrath p. 296.

Iam Babrii agnoscere mihi videor colores ab tetrastichista Athoo fab. 41 prorsus oblitos: ficum exesam, serpentem ad cavum meridie quiescentem (Plin. n. h. VIII 39, 139, C. Bötticher, *Baumkultus* 205), lacertam ei vicinam aemulamque adrepentem. Lacertas cum serpentibus comparavit Aristoteles anim. XII 17 p. 508^{a} 10, part. anim. IV 1 p. 676^{a} 24, Theophr. Plin. VIII 31, 111, bella cum eis gerentibus descripsit Plinius VIII 27, 97. Simile fabulae initium, quod iam Hausrath monuit, Bodl. 125.

Fabularum *Aphthonii* plures fortasse e Babrii libello deprompta sunt quam quas recepi (cf. p. 5 atque proleg. p. XXI), veluti (quae ad Bianorem redit Anth. Pal. IX 273, ut Babr. 200) Aphth. 4 (Fur. 202) ἰξευτὴς καὶ τέττιξ; sed sermonis Babriani vestigia in eis frustra quaeres. Nolui igitur accumulare quae nimis incerta sunt.

231—234.

Apud *Avianum* quinque inveniuntur fabulae, quarum exempla neque in Babrii libris AB invenies neque in conlectionibus Aesopeorum. Babrianis eas subscripsit Eb p. 94[1]), atque argumenta earum intima cognatione coniuncta sunt cum arte Babrii, cf. quae disputavimus in Fleckeiseni annalibus CXXXIX p. 653 sqq., Pauly-Wissowa s. Avianus. Unam (XXVII de cornice et urna), quam etiam Ps.-Dositheus descripsit, Babrianis adieci l. 200 supra p. 182; ceterarum inscriptiones et initia describere sufficiat.

Avian. XXII *De cupido et invido.*

Iuppiter ambiguas hominum praediscere mentes
Ad terras Phoebum misit ab arce poli etc.

Avian. XXV *De puero et fure.*

Flens puer extremam putei consedit ad oram
Vana super vacuis rictibus ora trahens etc.

Avian. XXVIII *De rustico et iuvenco.*

Vincla recusanti dedignantique iuvenco
Aspera mordaci subdere colla iugo etc.

Avian. XXXVIII *De pisce et phoecide.*

Dulcibus e stagnis fluvio torrente coactus
aequoreas praeceps piscis obibat aquas etc.

E singulis eas Babrii fabulis expressas esse satis mihi nunc probabile videtur.[2])

---

1) Eis addidit etiam fab. XXXIX et XLII, quas Babrii 179 (Bodl. 131) atque 132 (Vat. 135) esse libris novis inventis didicimus: unde vides quantopere fides augeatur coniecturae ab Eberhardo factae.

2) L. s. Av. XXV. XXXVIII ad aliarum Babrii fabularum exemplar ipsum scriptorem Latinum finxisse conieci, quod non iam probo. Contra fab. XXX ipsa est Babrii 95 (Lm) bestiis mutatis in homines, cf. Cr ann. p. 654.

235.

Mythicorum dactylicorum poetas (infra p. 215 sqq.) Babrii vestigia anxie premere (cf. prooem. II) notum est. Argumenta ab eis tractata omnia in Babrii codicibus et paraphrasibus inveniuntur uno 16 v. 42 excepto, si quidem probabili coniectura haec verba et tributa sunt mythicis et relata ad Aesopi fabellam a solo Plutarcho VII sap. 14 p. 157 narratam: *ὁ Αἰσώπειος κύων, ὅν οὑτοσί φησιν ἐν τῷ χειμῶνι συστρεφόμενον . . διὰ τὸ ῥιγοῦν οἰκίαν ποιεῖν διανοεῖσθαι, θέρους δ' αὖ πάλιν ἐκτεταμένον καθεύθοντα φαίνεσθαι μέγαν ἑαυτῷ καὶ μήτ' ἀναγκαῖον ἡγεῖσθαι μήτε μικρὸν ἔργον οἰκίαν περιβαλέσθαι τοσαύτην.* Itaque Babrium etiam hoc argumentum tractasse suspicari possis.

Inter ipsius *Ignatii* tetrasticha (I) perpauca legi, quorum argumenta aliis Babrii codicibus et paraphrasibus non inveniantur recepta, in praefatione exposui.

236.

Primum exemplum *μῦς ἔκφερεν μῦν* (8) ne in Aesopeorum quidem collectione legitur ulla. Itaque ab Ignatio ipsam fabellam fictam esse suspiceris. Verum versiculi illi nimis 'succincti' quid sibi velint aegre cognoscas: id quod epitomatoris est exemplar ab alio acceptum breviantis, non poetae nova argumenta fingentis. Atque altius si rem inspexeris, proverbii pervetusti (Herond. III 75) *ὅπου μῦς τὸν σίδηρον τρώγουσιν* (quod explicavi quaest. Herond. p. 71 sqq. Philol. LIII 247) novam enarrationem subesse intelleges; describitur enim mus ex officina ferraria (cf. v. 2 *οὓς χαλκέες βλέποντες κτλ.*) murem inedia mortuam efferentem.[1]) Hoc autem *παροιμιῶν ἐξηπλωμένων* genus in

1) V. 1 *Μῦς ἔκφερεν μῦν ἔργον ὄντ' ἀσιτίας* idem esse quod *ἐκγεγῶτ'* (defunctum) *ἀσιτίᾳ* bene monuit Ml. Conl. Aes. F 49 A[u] 59 (*γαλῆ εἰσελθοῦσα εἰς χαλκέως ἐργαστήριον . . τὴν ῥίνην*

altera potissimum fabularum editione summo studio excoluisse videtur Babrius;[1]) itaque Ignatii tetrastichon illud quin ad Babrium revocandum sit vix dubium est.

237.

Etiam alterum exemplum 24 *ἤτει λαβεῖν ἀγροῖκον ἱππότης λαγών* in Aesopeis volgatis frustra quaeres: invenies apud solum Syntipam qui dicitur fab. 49 p. 40 (Cor. p. 227). Iam hae fabulae quin aliqua necessitudine cum Babrio coniuncta fuerint, dubitari non potest; ipsa narratio illa e media vita petita a Babrio non aliena, cf. Babr. 61 et quae sunt similia. Itaque hoc quoque tetrastichon ad Babrium redire satis probabile. Babrii *ἀγρευτής* (107, 10) *θηρευτής* factus esse videtur apud Syntipam, *ἀγροῖκος* apud Ignatium.

238. 239.

Eadem condicio est tetrastichorum quorundam arte plane Ignatiana factorum (48 sqq.), quae Ignatii imitatoribus tribuit C. F. Mueller argumentis confisus me si audis non satis firmis.[2]) Nam tetrast. I 52 *ἄστροις περισκοπῶν τις κτλ.* in ceteris fabularum Babrii fontibus non comparet. Fabula est celeberrima volgo ad Thaletem relata atque e septem qui dicuntur sapientium historiis repetita (cf. Plato Theaet. 174, Diog. La. I 34, Antip. A. P. VII 172, 7

περιέλειχε) et F[r] 271 A[u] 94 (*ἔχις εἰσελθὼν κτλ.*, cf. Phaedr. IV 8) suspiceris *ἐντραγόντα ῥινία* (= *ῥινήματα*, *χαλκοῦ ῥίνημα* Herond. VII 80), cf. etiam Antiph. Byzant. Anthol. Pal. IX 310 *ψῆγμ' ἄπυρον χρυσοῖο σιδηρείων ὑπ' ὀδόντων | ῥινηθὲν . . . . μῦς ὀλίγος βαρὺ δεῖπνον ἐδαίσατο* (e paradoxographo, cf. Plut. de cup. div. 7 p. 526 B, Plin. nat. hist. VIII 82); sed coniectura apud Ignatium non opus est.

1) Cf. quae de fontibus eius docui in encyclopaediae a Wissowa editae vol. II s. v. Babrius, col. 2663 et in praef. cap. IV.

2) Thema Ignatianum in tetrastichis primi ordinis (1—44) tractatum inter ea invenitur nullum, qualia multa reperies in recentiorum tetrastichis optimo iure a Muellero in suspicionem vocatis. E solo codicum consensu iudicium repeti posse nego.

etc.) Iam narratiunculam eiusdem prosapiae ad eundem Thaletem spectantem (Plut. de soll. an. 16 p. 971 et Aelian. l. s. s.) libello suo inseruit Babrius fab. 111. Nihil igitur video, cur Ignatium unico illo loco ad alium auctorem confugisse credamus. Neque tamen mirer, si quis fabulam trimetris rectis inclusam 10 (infra p. 237) Ignatio prae manibus fuisse suspicetur, cum praesertim Byzantini fabulas iambicas Babrianis choliambis legerint adnexas (cf. p. 246). Cui suspicioni illud obstat, quod Ignatius ipsam recensionem Athoam adhibuisse videtur; nulla enim in paraphrasibus ab Athoa pendentibus mythicorum vestigia deprehendes. Itaque Babrii haec esse veri est similius.

Dubitationi magis obnoxium est tetrast. I 48. Fabulam Cor. 38 F 109 (*Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ*) hoc potissimum teste nisus ad Babrium rettulit Eb p. 94, quin etiam versum edolavit *κοινωνίαν ἔθεντό ποτε* [?] *πρὸς ἀλλήλους*. Sed argumentum illud, cuius summa posita est in *societate leonina* ab imbecillis inita (cf. etiam fab. Lat. IV p. 193 Herv.), Babrium tractasse veri parum simile propter fab. 67.

240—245.

Alia condicio est corporis illius, cuius partem e Laurentiano (F) edidit Bandinius atque libello gratulatorio ad Suffrianum misso repetivit Eberhardus II—XXI.[1]) Quae in ceteris Babrii libris et paraphrasibus desiderantur haec sunt:

1) Ordinis alphabetici vestigia quaedam in eo observantur, incipiunt enim primi versus fabb. 1—27 a litteris *α β γ δ ε η ϑ κ λ*, fabb. 28—44 a litteris *κ ι ϑ η ε α*, fabb. 45—69 a litteris *μ ν ο π ρ τ φ χ ω*. Itaque qui librorum illorum archetypum conscripsit collectione usus est e litterarum ordine disposita, quam ita excerpsit, ut primum exemplar suum sequeretur (cf. Ml Tab. I* p. 261), deinde a medio libro ad initium paginas revolveret, denique reliquam partem usque ad finem recto ordine percurreret. Quae si recte disputata sunt, Ignatii opusculum eadem fata habuit, quae fabulae Babrii. Alii inscriptiones addiderunt atque secundum primas earum litteras fabulas disposuerunt.

Λέων καὶ ὄνος Eb 3 = II 1 Ml
Λύκος καὶ πρόβατον Eb 5 = II 3 Ml
Λάρος καὶ ἰκτῖνος Eb 8 = II 6 Ml
Λέων ἄρκτος ἀλώπηξ καὶ κάμηλος Eb 9 = II 7 Ml
Λέων, ἄρκτος καὶ ἀλώπηξ Eb 15 = II 13 Ml, cf. iamb. 19
Ἔλαφος ἡμίφωτος Eb 14 = II 12 Ml.

Eberhardus quod addit *λύκος καὶ αἴξ* supra iam tractavi 199 p. 181. Cum in hanc collectionem recentiora quaedam tetrasticha et ab Ignatio aliena sese insinuavisse videantur, de singulorum origine dubitari potest, cum praesertim ultimi illius argumentum tam inficetum sit, ut ne Babrio quidem dignum videatur.

246. 247.

Tertium genus est tetrastichorum, quae in perpaucis inveniuntur codicibus eisque recentissimis atque artis plane barbarae indicia satis aperta prae se ferunt. Quaedam eorum argumenta Babrianis inseruit Eb., cf. supra fab. 207 sqq. Non recepi quae indicavit Eb. p. 94 duo

Γέρων καὶ θάνατος = II 21 Ml, cf. Synt. 2
Λύκος διδάσκαλος (μαθητὴς) καὶ ὄρνις = II 28 Ml.

Ultimo hoc poematio lupus describitur Lycophronis poematis legendis operam navans. Talia a Babrii arte prorsus abhorrent atque medii aevi ingenium produnt, quo primi Byzantini lupum finxerunt scripta legentem atque peccata sacerdoti fatentem (cf. infra fab. 251 Rhet. gr. I p. 597 W., indicatum *litt. Centralbl.* 1895, 1288, Carm. Gr. med. aevi p. 148). Perexigua igitur recentissimorum tetrastichorum auctoritas.

Praecipuum *Ps.-Dosithei* fontem Babrium esse constat. (I = B. 43, II = 82 + 107, III = 31, VI = 103, VII = 75, VIII = 200, IX = 77, X = 168, XI = 79, XII = 191, XIV = 91, XV [praeter verba *Αἴσωπος κτλ.*,

quae vix pertinent ad fabulam quae sequitur] = 194, XVI = 84, XVII = 110, XVIII = 108); itaque si quis fabulas quasdam, quae non inveniuntur in Aesopeis volgatis, ad Babrium redire coniciat, non mirer, quamquam sermonis numerique Babriani nulla in eis esse vestigia concedendum est. Ascripsi eas (Dos. 4. 5. 13) tanto lubentius, cum paene ignotae iaceant libello illo grammatico sepultae, quo ne Halmius quidem usus est.

248 (4).

Οἰκοδεσπότης τίς ποτε πλέων εἰς θάλασσαν ἐκοπία ὑπὸ χειμῶνος. καὶ οἱ ναῦται ἀσθενέστερον ὑπηρέτουν διὰ τὸν χειμῶνα· οἷς ὁ ἄνθρωπος εἶπεν „ὑμεῖς“ φησίν „εἰ μὴ τοῦτο τὸ πλοῖον ταχύτερον ἄγετε, λίθοις ὑμᾶς καταβαλῶ.“ τότε εἷς ἐξ αὐτῶν εἶπεν „ὤφελον γὰρ ⟨ἐν⟩ ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἦμεν, ὅπου λίθοι συλλεγῆναι δύνανται.“

[*Τούτῳ οὖν ὁμοῖα τὰς ψυχὰς ἡμῶν βαστάζειν ὀφείλομεν τὰς κουφοτέρας ζημίας, ἵνα τὰς βαρυτέρας ἐκφύγωμεν.*]

249 (5).

Αἴλουρος προσποιούμενος γενέθλιον ἄγειν ἐπὶ δεῖπνον ὄρνεα ἐκάλεσεν· ἔπειτα παρατετηρηκὼς εἰσελθόντας ἔκλεισεν τὰς θύρας καὶ καθ’ ἕνα ἤρξατο ἐσθίειν.

[*Οὗτος ὁ μῦθος ἥρμοσται εἰς ἐκείνους, οἳ πρὸς ἐλπίδα ἱλαρὰν πορευόμενοι τὰ ἐναντία πάσχουσιν.*]

250 (13).

Ὄνον ἄρρωστον λύκος ἐπεσκέπτετο καὶ ἤρξατο τὸ σῶμα αὐτοῦ θιγγάνειν καὶ ἐξετάζειν, ποῖα μᾶλλον μέρη αὐτοῦ ἐπόνουν. ἀπεκρίθη ὁ ὄνος „ἃ σὺ θιγγάνεις.“

[*Οὕτως ἄνθρωποι κακοί, εἰ καὶ ὠφελεῖν δοκοῦσιν, μᾶλλον βλάπτουσιν.*]

Sed plane incertas esse has coniecturas ne obliviscaris.

ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ.

251.

Leonis et elephantis fabulam, quam e Vaticano se edere professus est Furia fab. 357 (Hl 261), Babrio vindicavit Eb. p. 94. Sed singula eius verba adeo conspirant cum capite quodam ab Achille Tatio omnibus stili sui lenociniis exornato II 21, ut Achillem nos legere manifestum sit, non Babrium; errat Bergkius Philol. XLVII 394, qui Achillem Aesopea transcripsisse opinatur. De re cf. Rohde *gr. Rom.* p. 482 adn., Benfey, *Pantschat.* I p. 245 f. (quem fabulas illas Tatii non recte ex India repetere testis est Aristophanes Equ. 1039). *Elephantem* in Babrii fabulis Athois et Bodleianis *in scaenam non prodire* memorabile, cf. p. 109^{2}.[1])

252.

Populari quodam colore perspicua est fabula Vat. Fur. 370 p. 151 (Hl 332), gemella illa Accursianae 36 FFur 88 (Hl 225), cf. Furiae adn. ed. Lips. Add. p. 163

---

1) Alteram quoque Achillis Tatii fabulam (II 22) Aesopeorum conlectione potius quam ipso Achille usus Accursianae copiis cum aliis quibusdam adiecit qui curavit Frobenianam (1524): unde transiit in Herwagianam Neveletanam (149) ceterasque. Ne Halmius (234) quidem ad Achillem lectores delegavit.

inf.), e qua fabella nostra Grimmii 27 p. 113 progerminavit. Atque choliambos in ea iam Corais p. 270 observare sibi visus est; sed versus sunt artis Byzantinae, non Babrianae:

ὄνος καὶ κύων ἐν ταὐτῷ ὡδοιπόρουν . . .
χόρτου τε, φημί, καὶ κριθῆς καὶ ἀχύρου κτλ.

Verba quae sunt *χόρτου τε φημί*, Babrio ascripsit Eb. p. 94, ego a Byzantino homine conscripta ea esse spondeo; nam otiosum illud *φημί* ipsi narrationi inserere non solet Babrius, solent Tzetzae et qui sunt similes. Neque cum asino litteras legente apud Babrium invenio quod conferam (cf. supra p. 205).

253.

Lepidam simii et delphini fabellam A^c Cor. 88 (A^u 74) nuper in recentiorum erroribus deridendis festive adhibitam (cf. S. Reinach, *r. archéol.* 1891) Babrii esse iam Knochius suspicatus est, qui post Tyrwhittum primus his fabulis illustrandis operam navavit perutilem, atque sententiae eius ipsum Alfredum Eberhard video patrocinantem p. 94. Sed quibus nisi sint argumentis nescio; Tzetzam (chil. IV 945), ad quem provocat Knochius, praeter Babrium prosariis fabulis usum esse scimus (cf. chil. IV 932. X 261) atque in Augustana trimetrorum rectorum rhythmus facilius restituitur, quam choliamborum (cf. infra iamb. 13 p. 239).

254.

Cum Tyrwhitto aliis Lachmannus (fr. 142, cf. praef. p. XI) Babrio tribuit hos versus:

. . . . ταῦτα δ' Αἴσωπος
ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν, ὅντιν' οἱ Δελφοί
ᾄδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο . . .
ἔωσαν αὐτὸν μάλ' ⟨ἀθέως⟩ κατὰ κρημνοῦ.

1—3 servavit Apollon. Soph. lex. Hom. p. 10, 13 s. v. ἄειδε, ubi οἱ ἀδελφοὶ cod. (corr. Tyrwh.); v. 4 Schneidewinus composuit e Suidae verbis s. ἔωσεν: καὶ περὶ τοῦ Αἰσώπου οἱ Δελφοὶ ἔωσαν αὐτὸν κατὰ κρημνοῦ μάλα, quae Aeliano potius tribuit Hercher Ael. fr. 203 p. 259 (ἀλλ' ἔωσαν αὐτὸν νήπιοι κ. κρ. Bgk) Versus illos, quorum paenultima nulla accentu feritur, Babrii non esse post Ahrensium (de cras. et aph. p. 31) et Schneidewinum omnes fere consentiunt. Solus Naber (Mnemos. n. s. IV 1876 p. 400 sqq.) ea fere concludendi forma nisus, quam circulum vitiosum hodie logici appellant, Babrio eos vindicare ausus est, quem eadem qua Alexandrinos arte metrica usum esse opinatur. cf. quae disputavi de Babr. aet. p. 158 sqq. Verum omnia Naberi commenta, quae qualia essent l. s. accuratius demonstravi, certo tabularum ceratarum testimonio ita nunc refutantur, nemo ut iam hiscere possit adversus veritatem: nam poetae Athoi, quem monachum fuisse Naber ariolatus est, severa ista ars in ipsis fabulis Assendelftianis observatur saeculo p. Chr. n. tertio cerae inscriptis.[1]

Praeterea verbis illis quo loco Babrius uti potuerit, non intellego; spectant enim — id quod iam Tyrwhittus observavit — ad canthari fabulam ante supplicium ab Aesopo narratam (cf. schol. Aristoph. Vesp. 1446 p. 166 Dbn, vit. Aes. fab. Rom. p. 301 sq. Eb)[2]: Babrius vero, qui hac re longe diversus est a Phaedro, singulas fabulas ad Aesopi fata referre non solet. Accedit, quod certa Babrii fragmenta Apollonii lexico recepta inveniuntur nulla. Multo

1) Babrii personati syllogae alterius testimonio (procem.) nemo hodie abutetur, quamquam Minae, fraudatoris ineptissimi, partes egit ipse Th. Bergkius, Anthol. praef.[2] p. XXXIX sqq., Philol. XLVII 387.

2) Prorsus inepte v. 1 ῥήτωρ μὲν οὐκ ἔγωγε· ταῦτα δ' Αἰ. in sylloge altera supplevit Minas: quamquam fuerunt quibus talia placerent. *Cantharum abominatur poeta* (cf. p. 207).

probabilius quod suspicatus est Ahrens l. s. choliamborum Callimachi frustulum nos tenere (cf. Callim. II p. 272 Schn.) Quid enim si fr. 87:

ἦν κεῖνος οὑνιαυτός, ᾧ τό τε πτηνὸν
καὶ τοὺν θαλάσσῃ καὶ τὸ τετράπουν οὕτως
ἐφθέγγεθ' ὡς ὁ πηλὸς ὁ Προμήθειος

fabellae Aesopi prooemium erat? Ita Aesopus in vita fab. Rom. p. 282 Eb. fabulam Samiis orditur ab his verbis *καθ' ὃν χρόνον ὁμόφωνα ἦν τὰ ζῷα κτλ.* Nam ad ipsum lauri et oleae certamen a Callimacho fr. 43 narratum

ἄκουε δὴ τὸν αἶνον· ἔν κοτε Τμώλῳ
δάφνην ἐλαίῃ νεῖκος οἱ πάλαι Λυδοὶ
λέγουσι θέσθαι . . .
ἐγὼ φαύλη
πάντων †τῶν δένδρων εἰμί.

versus illos quominus referamus cum Meinekio choliamb. p. 157 multa impediunt. Certe Aesopi fata choliambis Callimachi enarrata esse eo facilius credas, cum exstent fragmenta, quibus Thales septemque qui dicuntur sapientes celebrantur (fr. 94 sq. p. 259).

Ceterum Callimachi versus supra descripti ansam dederunt Bergkio aetatis poetae ultra Callimachum removendae (*kl. Schr.* II p. 560).

Eberhardianis fabulis quas adiecit Gitlbauer indiciis saepe contentus paene nullis eas perpaucis exceptis ne inter dubias quidem locum habere volui. Verum ne quid desideres en tibi indicem earum quasomisi:

Gb 144 = A^{c} 71 ποιμὴν νεογνὸν λύκου σκυμνὸν εὑρὼν κτλ., cui fabulae iuxta Gb 168 (Babr. nostri 175) locus non erat. Eiusdem generis est.

Gb 186 = F 3 A^{u} 2 Ἀετὸς καταπτὰς . . . ἄρνα ἥρπασε. cf. Gb 156 = Babrii nostri 137 (Tab.).

Gb 188 = F 15 A^{c} 6 A^{u} 16 Αἴλουρος συλλαβὼν ἀλεκτρυόνα τοῦτον ἐβούλετο μετ' εὐλόγου αἰτίας καταθοινήσασθαι κτλ.

Gb 191 = F 29 A^{c} 160 A^{u} 32 Ἄνθρωπός τις φόνον ποιήσας ἐδιώκετο ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ φονευθέντος κτλ.

Gb 192 = F 35 A^{c} 17 A^{u} 21 Ἁλιεῖς ἐξελθόντες ἐπ' ἄγραν ἐπειδὴ . . οὐδὲν εἷλον κτλ.

Gb 193 = F 43 A^{c} 23 A^{u} 52 Ἀνήρ τις ὑπὸ χειμῶνος ἐν τῷ αὐτοῦ προαστείῳ ἀποληφθείς . . ., πρῶτα μὲν ἀ πρόβατα κατέφαγεν . . . οἱ δὲ κύνες κτλ.

Gb 194 = F 44 A^{c} 79 A^{u} 55 Γυνὴ χήρα φίλεργος θεραπαινίδας ἔχουσα ταύτας εἰώθει νυκτὸς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρειν κτλ.

Gb 195 = F 45 A^{c} 80 A^{u} 56 Γυνὴ μάγος ἐπῳδὰς θείων μηνιμάτων ἐπαγγελλομένη κτλ.

Gb 197 = F 55 A^{c} 25 A^{u} 64 Δηχθείς τις ὑπὸ κυνὸς τὸν ἰασόμενον περιήει ζητῶν κτλ.

Gb 203 = F 183 A^{c} 53 A^{u} 216 Τῶν ὀρνέων βουλευσαμένων περὶ βασιλείας ταὼς ἠξίου χειροτονεῖσθαι κτλ.

Gb 212 = F 411 Ἀνήρ τις ἀκρίδας συλλέγων . . εἷλε καὶ τέττιγα κτλ. Etiam Bergkius Philol. XLVII 386 Babrio hanc fabulam vindicavit atque unum alterumve choliambum facili negotio restitutum (τοὺς ὁδοιπόρους τέρπων· φωνῆς δὲ παρ' ἐμοὶ πλεῖον οὐδὲν εὑρήσεις) ipse olim observavi. Verum, quod neque Bergkius animadvertit neque Gitlbauer, omnibus verbis descripta est e vita Aesopi (XXII p. 283 Eb), qua Babrii fabulas receptas esse neque demonstratum est

nec potest demonstrari. Idem cadit in fabulas quae subsequuntur.

Gb 213 = F 412 *Γυνή τις προσφάτως τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα θάψασα κτλ.* Celeberrima matronae Ephesiae fabella ex eadem Aesopi vita petita XXXIII p. 289 Eb. de qua cf. E. Rohde Mus. Rhen. XLVIII 126[1].

Gb 214 = F 414 *Ἀνήρ τις τῆς οἰκείας ἐρασθεὶς θυγατρὸς κτλ.*, e vit. Aesopi XXXIII p. 304 Eb. ubi nullum omnino choliamborum vestigium cognosco.

Neque Bergkius neque Gitlbauer Babrio ista tribuissent, si e vita Aesopi ea hausta esse observassent.

Hae fabulae fere omnes totae quantae sunt non solum rhythmo, sed etiam sermone pedestri sunt scriptae; Gitlbauerum Babrii choliambos integros se restituere opinatum esse vix credas.

Fragmenta quaedam hexametris vel iambis rectis inclusa, quibus Babrii nomen errore aperto ascripserunt Suidas et Georgides, inter Mythicorum reliquias recepta invenies infra p. 217, 22. 235.

Eiusdem fere generis est fabula dact. 34 infra p. 231, quam Babrio vindicaverat Eb p. 94.

Fragmentum papyro veteri inscriptum, quod Babrii esse Weilius coniecerat (*rev. des ét. Gr.* 1890, 309, cf. Werner Qu. Babr. p. 6[1]), ad Herondae mimum VIII pertinet.

FABVLARVM

DACTYLICARVM ET IAMBICARVM

RELIQVIAE

I. ΕΠΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΕΙΑ

ΜΥΘΙΚΑ

*1 (16)

ἀεὶ πλάνα χείλεα γρηός.

2 (36)

Ἠχήεις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης

ἕστασαν οὐδὲ κόμας ψαφαρῇ μεμίαντο κονίῃ

*3 (43)

Αἰπύκερως ἔλαφος . . .

4 (64)

Αἰπεινὴν ἐλάτην ἔρις ὤρορεν αἴσυλα φάσθαι.

Fabularum Babrianarum imitationes hexametris et elegiis conceptas composuit primus I. H. Knoche, Babr. fab. (1835) p. 202 atque in programmate Torgaviae a. 1838 edito, retractarunt Lachmannus Babr. p. VII, Eberhard (Eb) Babr. p. 96 sq., Bergk (Bgk) Anthol.[3] p. XX sq. 171 sqq., Gitlbauer Babr. p. 147 sqq. Bergkii et aliorum immemor. Fragmenta incerta asteriscis sunt insignita. ‖ 1 (Bgk p. XXI) Suid. s. *ἀείπλανα· πεπλανημένα, φλύαρα . . . · ἀείπλανα κτλ.* Ad mythica rettulit Bgk, Callimacho (fr. anon. 2 p. 705) vindicarunt plerique. — Cf. Babr. 16, 10. — *ἀεὶ πλάνα* Bgk, sed cf. Lobeck, Elem. pathol. I 590 ‖ 2 (Eb 1, Bgk 1) Suid. s. *προκάρηνος· ἐπὶ κεφαλὴν. ἐν μύθοις· ἠχήεις κτλ.* — Cf. Babr. 36, 1 ‖ 3 (Eb 2, Bgk 18) Suid. s. *ψαφαρῇ . . . καὶ αὖθις ἐν μύθοις· ἕστασαν κτλ.* — Cf. Babr. 36. 4. — *κόμαι* Valckenaer | Verum viderat Hecker comment. Callim. p. 94 ‖ 4 Suid. *αἰ. ἔ. ὑψηλὰ κέρατα ἔχουσα.* — Cf. Babr. 43, 1. — Fr. huc referendum esse et ego conieci et indicavit E. Bruhn, Mus. Rhen. XLV 283 ‖ 5 (Eb 4, Bgk 25) Suid. s. *αἰπεινή· ὑψηλή. αἰπεινὴν κτλ.*, id. s.

5 (67)

Ἐς βίοτον κοινωνὸς ὄνῳ γένετ᾽ ὠμοβόρος λίς

..τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἴσομαι

*6 (75)

τοῖς δ᾽ ἐπέσειε φόβον ὡς αὐτίκα τεθνήξοντος.

*7 (82)

ὅστε φόβησιν
ξανθοτάταις ἐκόμα . . .

8 (93)

..πικροὶ μέν τε λύκοισιν, ἀτὰρ χιμάροισιν ἀκηδεῖς.

9 (95)

. . ἄκμηνος δόρποιο . .

αἴσυλα· παράνομα, ἄδικα. ἐν μύθοις· αἰπεινὴν κτλ. — Cf. Babr. 64, 1 sq. — Perperam versum 48 comparant atque ad elegia hoc fragmentum referunt Knoche Bergkius Gitlbauer alii. Nam fr. 19 elegiacum gemellum est huius, quod quin fabulis epicis inserendum sit dubitari vix potest || 6 (Eb 6, Bgk 2) Suid. s. *λίς· ὁ λέων. μῦθος· ἐς βίοτον κτλ.* — Cf. Babr. 67, 1. — *κοινός* cod., corr. Reinesius | Hexametri exitus repetitus ex Theocr. XIII 62 || 7 (Eb 7, Bgk 3) Suid. s. *λάχος· μοῖρα . . . λέγεται δὲ καὶ ἡ πρόλαχος, ἡ πρώτη μερίς. καὶ αὖθις ἐν μύθοις· τοῦτο κτλ. καὶ αὖθις· σφαίρας δὲ λάχος κονίησιν ἐμίχθη*, quae ad mythica referre dubito. — Cf. Babr. 67, 5 || 8 (Bgk p. XXII) Suid. s. *ἐπέσειεν· ἐπανετείνετο. τοῖς κτλ.* Callimacho (fr. anon. 25 p. 709) sine causa tribuunt plerique. ad mythica rettulit Bgk. — Cf. Babr. 75, 4, 5. — *τῷ δ᾽* male commendavit Bgk, cf. Babr. 75, 4 *πάντων λεγόντων κτλ.* || 9 (Bgk p. XXI) Suid. s. *φόβη· κόμη, θρίξ· ὅστε φόβησι — ἐκόμα.* — Cf. Babr. 82, 1. — De tauro Marathonio vix recte intellexit Hecker, cf. Callim. anon. 65 p. 717 || 11 (Eb 9, Bgk 20) Suid. s. *ἀκηδής· ἄταφος, ἀμελής . . . λέγεται καὶ ἀκηδὴς [ἀκηδεῖς?] ἐν μυθικοῖς· πικρὴ κτλ.* — Cf. Babr. 93, 4. — *πικρὴ* S, corr. Lm | *λύκοις* S, corr. Kuester | *ἀκηδής* S, corr. Lm. — Ad eiusdem fabulae initium referri solet fr. inc. 21 v. 51 || 12 (Bgk p. XXI) Suid. (Zonar.) s. *ἄκμηνος· ἄγευστος. ἄ. δ.* — Cf. Babr. 95, 4. — Callimacho tribuit Hecker (anon. 4 p. 705).

..γαστέρι μοῦνον ἔχοιμι κακῆς ἀλκτήρια λιμοῦ

..οὐδέ οἱ οὐδ' αἴθων ἅδε πάρδαλις, οὕνεκα θηροῦ
ἐμπλείη, τὸ δὲ πολλὸν ἀγήνορα μέμφετο τίγριν

κερδέσι φηλωθεῖσα θοὴ κεμάς, ἐγγύθι δ' ἔστη
ἠπεδανοῖο λέοντος . .

ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδρὰξ
ὀσσομένη

βέβυστο δὲ πᾶσα χόλοιο

καὶ οἱ πορφύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα

10 (108)

Θέντο μετ' ἀλλήλοισιν ἑταιρείην μύε δοιώ,
οὐ καθ' ὁμὰ ζώοντες· ὃ μὲν κατὰ νειὸν ἐρήμην
ἐτρέφεθ', ὃς δὲ δόμοισιν ἐν ἀφνειῶν τρέφετ' ἀνδρῶν.

..ἔνθ' ἵνα μοι βίος ἐστίν, Ἀμαλθείης κέρας αἰγός

—

13 Bgk p. XXI) Suid. s. λιμός· γαστέρι — λιμοῦ, id. ἀλκτήρια λιμοῦ· τὰ δυνάμενα ἀλαλκεῖν τὸν λιμόν. — Cf. Babr. 95, 5 Callimacho (an. 43 p. 713) tribuunt plerique || 14 sq. (Eb 10, Bgk 4) Suid. s. ἅδεν· ἤρεσκεν. ἐν μύθοις· οὐδὲ — ἐμπλείη || 15 Suid. s. v. πολλόν· ὡς ἐπιτοπλεῖστον. ἐν μύθοις· τὸ δὲ πολλὸν κτλ., coniunxit Tyrwhittus. — Cf. Babr. 95, 18 || 16 (Eb 11, Bgk 5) Suid. s. φηλοῦν . . καὶ φηλωθεῖσα ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθεῖσα. ἐν μύθοις· κ. — κεμάς, ἔνθεν καὶ φίληκες τὰ ἄγρια σῦκα κτλ. (ad 108, 17?); κερδοῖ Lm, cf. prol. | 16 sq. Suid. s. ἠπεδανός· ἀσθενής. ἐν μύθῳ· ἐγγύθι δ' ἔστη κτλ. — Cf. Babr. 95, 37 || 18 sq. (Eb 12, Bgk 23) Suid. s. ὑποδράξ· ἡ δὲ — ὀσσομένη. τουτέστιν, ὠχριάσασα καὶ ὑποβλεψαμένη διὰ τὴν ὀργήν. Fabulis ascripsit Toup, Callimacho Ruhnken Hecker alii, cf. Schneider, Callim. anon. 63 p. 717. — Cf. Babr. 95, 59 || 20 Suid. s. βέβυστο· ἐπεπλήρωτο. β. κτλ. — Cf. Babr. 95, 60. — Versui 19 continuandum? || 21 Suid. s. πορφύρῃ . . καὶ ἐν μυθικοῖς· καὶ οἱ κτλ. — Cf. Babr. 95, 96 || 22—24 (Eb 14, Bgk 6) Suid. s. ἑταιρεία· ἡ συνήθης ὁμόνοια καὶ φιλία. Βάβριος· θέντο — ἀνδρῶν. — Cf. Babr. 108, 1 | ἀλλήλοιιν Cobet Mnem. I 23 || 23 νειὸν κατ' ἐρήμην ci. Bernhardy || 24 ἐστρέφεθ' Bgk || 25 (Eb 15, Bgk 6) Suid. s.

λέξομαι ἐν μυχάτῳ· κλισίη δέ μοί ἐστιν ἑτοίμη

11 (115)

„τίς γάρ ἐμοί σεο μισθὸς ἐπάξιος, ἥν σε διδάξω
ὑψοῦ ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτέεσθαι;

ὅθι στυφελῶν ἐπὶ πετρῶν
ὀστρακόεντά ⟨τε⟩ νῶτα καὶ ἄγκυλα γυῖα κεάσθη.

„οὔτι δίκης ἀπάνευθεν ἀεικέι δάμναμαι οἴτῳ

12 (122)

„ἔκ μοι σκῶλον ἔρυσσον, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὁπλῇ.

13 (143)

ὣς φάσαν· οὐδὲ ἄναξ ἄνεως ἦν, ⟨εἶπε δὲ

„. . τί γὰρ σθένος ἔσκε σιδήρῳ,
ὑμείων εἰ μὴ οἵ ἐνὶ στειλειὸν ἀρήρει;

Ἀμαλθείας κέρας· ἐπὶ τῶν ἀφθόνως ζώντων· ἔνθ' — αἰγός; inRenitur etiam in proverbiis codicis Escurialensis Σ 42 (Graux, Rev. de phil. II 228) atque Aldinae MDV col. 27. — Cf. Babr. ή 8, 11. — *ἔλθ'* Kidd Bgk ‖ 26 (Eb 16, Bgk 22) Suid. *κλισία· ἡ σκηνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης· λέξομαι κτλ.* — Cf. Babr. 108, 31. — Callimachi Hecalae adsignavit Hecker p. 94. 117 (Callim. anon. 35 p. 711 Schn.), mythicis Bernhardy et Naeke ad Hecal. p. 233 ‖ 27 sq. (Eb 17, Bgk 8) Suid. s. *μεταχρονία· ἡ εἰς ὕψος φερομένη. τίς γὰρ — ποτέεσθαι.* — Cf. Babr. 115, 5 sq. ‖ 29 (Eb 18, Bgk 9) Suid. s. *στυφελισμούς· ὀργάς . . . καὶ ἐν μυθικοῖς· ὅθι — κεάσθη.* — Cf. Babr. 115, 9 ‖ 30 *τε* add. Küster ‖ 31 (Eb 19, Bgk 20) *οἶτος· ὁ μόρος. ἐν μυθικοῖς· οὔτι κτλ.* — Cf. Babr. 115, 11. Ad fab. 11 vix recte rettulit Bkk Suid. p. 766 ‖ 32 (Eb 20, Bgk 11) *σκῶλος· εἶδος ἀκάνθης . . τοῦ μὲν ἐγὼ ζώοντος ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι σκώλους ὀφθαλμοῖσι, καὶ εἰ θέμις, ὠμὰ πασαίμην* [quae mythicis vix recte tribuit Bgk]. *καὶ αὖθις· „ἔκ μοι — ὁπλῇ“ ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν λύκον.* — Cf. Babr, 122, 7 ‖ 33 (Eb 21, Bgk 12) Suid. s. *ἄνεως· ὁ ἄφωνος. ἐν μυθικοῖς· ὣς — ἦν.* — Cf. Babr. 143, 3 ‖ 34 sq. (Eb 22, Bgk 13) Suid. s. *στειλειόν· τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον· τί γὰρ κτλ.* — Cf. Babr. 143, 4

*14 (199) *

ποσσὶ δ' ἀνελθεῖν
ἄγκος ἐς ὑψικάρηνον ἐδίζετο· πᾶσα δ' ἀπορρὼξ
πέτρη ἔην ὑπένερθε καὶ ἄμβασις οὔ νύ τις ἦεν.

„. . . καὶ ἀγλαὰ πίσεα γαίης *
βόσκεο

*15 (201)

λάτριν ἄγειν παλίνορσον ἀεικέα τῷ κεραμῆι. *

*16 (235)

„Οἰκίον εἶτε δέμοιμι . . *

*17 *

εἰ δὲ Δίκη σε
παρπόδα μὴ τιμωρὸς ἐτίσατο, δὶς τόσον αὖθις
ἔσσεται ἐν πλεόνεσσι παλίντροπος . .

---

36 sqq. (Bgk 14) Suid. (Zonar.) s. ἄγκος· ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος· ποσσὶ — ἐδίζετο || 37 sq. Suid. ἀπορρῶγας . . . ἀπορρώξ· ἀπόσπασμα ὄρους . .· πᾶσα — ἦεν. || 38 Suid. ἄμβασις· ἀνάβασις· καὶ ἄμβασις κτλ. 36 et 37 sq. coniunxit atque ad lupi et capreae fabulam rettulit Bgk iniuria volgo aut ignoratus aut spretus; Callimacho (an. 1. 7 p. 707 sq.) tribuit Hecker. — Cf. Babr. 199, 2 || 39 sq. (Bgk 15) Suid. s. πίσεα· οἱ κάθυγροι τόποι. καί — βόσκεο. — Lupi sunt verba capram pellicientis, cf. Babr. 199, 5 || 41 (Bgk 16) Suid. s. λάτρον . . . λάτρις δὲ διὰ τοῦ ι. λάτριν κτλ. Huc rettulit Bgk, qui κεραμεὺς ὄνος καὶ ὀνηλάτης (Aes. 190 H.) perperam superscripsit; spectat ad fab. A^{c} Cor. 45 (Hl 329): ὁ δὲ Ἑρμῆν πέμψας ἐκέλευε κεραμεῖ αὐτὸν (τὸν ὄνον) πωλῆσαι, cf. supra Babr. 201, 5 || 42 (Bgk 17) Suid. (Zonar.) s. δέμοιμι· οἰκοδομοίην. οἰκίον κτλ. Ad fab. Aesopeam a Plutarcho Sept. sap. conv. 14 p 157 B servatam rettulit Bgk, cf. supra p. 202 || 44 (Bgk p. XXII) Suid. s. παρπόδα· παραυτίκα εἰ — παλίντροπος Hecalae carminis fragmentum esse coniecit Hecker (Callim. fr. anon. 54 p. 715), fabulae epimythium Bgk. — Cf. Babr. 127. 191.

*18

παρὰ δρυσὶ καὶ παρὰ πεύκαις
εἶφ' ἡμέων κοκύῃσι καθημένῃ ἀρχαίῃσι.

19 (64)

Αἰπειναῖς ἐλάταις ἔρισεν βάτος. ἡ μὲν ἔειπε
καὶ ναῦς καὶ νηοὺς τεμνομένη τελέειν.

20 (66)

τοὔνεκα τὴν ἰδίην οὔτις ὄπωπε δύην

21 (67)

. . . μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο
συνθεσίην . . .

46 Choerob. in Theod. 115, Ps.-Herod. II 642. 663 L. (Callim. fr. anon. 287 p. 760); fr. nimis incertum ‖ 47 Suid. s. κοκκύαι· αἱ πρόγονοι. ἀφ' ὑμέων κτλ. correxit coniunxit ad mythica rettulit Bgk, Hermae vol. XVIII 712 (cf. Anthol.[2] p. XXII): „Poterat scriptor μυθικῶν in procemio dicere se fabulas vetustas enarraturum esse quas quondam anus posteris tradiderit residens sub quercu vel pinu [Theo prog. 3].“ Idem quae de Zona Sardiano (Anth. Pal. IX 312) his mythicis utente coniecit omni fide sunt destituta. Cf. Callim. fr. anon. 37 p. 712; Meineke, anal. Alex. p. 167 ‖ 48 sq. (Eb 3 Bgk 24) Suid. s. αἰπεινή· ὑψηλή. αἰπεινὴν — φάσθαι (fr. 4) καὶ αἰπειναῖς· ὑψηλαῖς . . ἐν μύθοις. αἰπειναῖς — τελέειν; confudit Zonaras p. 81. — Cf. Babr. 64, 1. 5 | αἰπεινῇ ἐλατῇ Lm, num fuit (cf. prol.) αἳ — ἔειπον — τεμνόμεναι? — Elegiographus eum imitatur qui v. 5 scripsit ‖ 50 (Eb 5, Bgk 26) Suid. s. δύη· ἡ κακοπάθεια . . . Καλλίμαχος [fr. 302] . . . ἐν μύθοις· τοὔνεκα κτλ. — Cf. Babr. 66 8 ‖ 52 (Eb 8, Bgk 19) Suid. s. συνθεσία· συνθήκη, ἀσφάλεια. ἐν μυθικοῖς· μετὰ δέ κτλ. Ad fab. 93, 2 dubitanter rettulit Eb, ad 'fabulam de leonis foedere cum asino' (67, 1) probabilius Bernhardy et Knochius: quod si verum est, elegiorum poetae, qui breves vocales saepius admisisse videtur in versuum fine, hoc fragmentum tribuerim, nam v. 6 hexametricis fabulis solent ascribere. Similis illa fabula inc. 222 vix in censum vocanda.

22 (86)

γαστέρα δ' ὄγκον ἔχουσαν
ἡ λεπτὴ χωρεῖν εἴσοδος οὐ δύναται.

23 (206)

. ἀλλὰ Λίβυσσα .
στρουθὸς ἁλισκομένη πλάξε καὶ ἀμφοτέρους

Nimis incerta fragmenta reliqua a Bergkio huc relata veluti *νυκτὶ δ' ὅλῃ βασιλῆας ἐλέγχομεν* (Callim. anon. 21 p. 208), quod ad epimythium apologi de ranis regem petentibus (Babr. 174) spectare voluit, vel *τοῦ μὲν ἐγὼ ζώοντος ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι σκώλους ὀφθαλμοῖσι καὶ εἰ θέμις ὠμὰ πασαίμην κτλ.* (Callim. anon. 58): quod in fabula vix habet locum, habet in diris quales Ibidi carmini potius ascribas quam Hecalae. Verbis *τινθαλέοισι κατικμήναντο λοετροῖς* (Callim. fr. anon. 60) quominus aves lavantes (Babr. 82) describi putemus cum Bergkio, ipsa *τινθαλέοισι* (= *θερμοῖς*) vox impedit; neque huic fabulae apta esse concedo vel alii (cf. e. g. 99. 115) *ἄψορρον γόνυ κάμψειν* verba (Callim. fr. anon. 3 p. 705, Euphor. Meineke anal. Alex. p. 168). Multa omnino adicere possis frustula dactylica, si indiciis tam infirmis contentus esse velis.

53 (deest apud ceteros) Georgid. gnomol. plen. a Boissonadio adhibitum ad Tzetzae alleg. Iliadis p. 320. Pro epimythio fabulae 86 habet Bss, ad mythica rettulit Nck. — Cf. Babr. 86, 10 ‖ 55 (Eb 23, Bgk 27) Suid. s. *Λίβυσσα ὄρνις· ἡ στρουθοκάμηλος. ἐν μυθικοῖς· ἀλλὰ κτλ.* — Cf. Babr. 206.

Fragmenta Babrio vetustiora omnia consulto exclusi. Itaque neque Hesiodi versus invenies nec Socratis personati distichon a Diog. La. II 42 servatum, quo de recte iudicavit iam Grauert de Aes. p. 54 a Bergkio (PL. II 4 p. 287) neglectus, neque quam fabulae initium esse suspicatus est W. Schulze (*Gött. gel. Anz.* 1896, 3, 238) inscriptionem vasculariam apud P. Kretschmer, *Die gr. Vaseninschriften* 120. Cf. infra p. 224 adn.

ΔΙΑΦΟΡΑ

24 (119)

Ἑρμείῃ ξυλίνῳ τις ἐπηύχετο καὶ ξύλον ἦεν.
εἶτά μιν ἀείρας χαμάδις βάλε, τοῦ δ' ἀπὸ χρυσὸς
ἔρρευσεν καταγέντος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

25

Γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

Εἰ δ' ἄγε σοι καὶ μῦθον ἐοικότα μυθολογήσω
  αἴσχεσιν ὑμετέροις. ἡ πολιὴ δὲ λάλον.
Ἄκριτον ἦν τὸ πάροιθε βροτῶν γένος, ὅς τε φέριστος
  ὅς τε χερειότερος, ὡς φάτις ὠγυγίη.
πολλοὶ μὲν δοκέεσκον ἀνάρσιοι ὄντες ἄριστοι,
  πολλοὶ δ' αὖτ' ἀγαθοὶ ἔμπαλιν ἀφραδέες.
κῦδος ἀτιμοτάτοισιν, ἀτιμίη δέ τ' ἀρίστοις
  ἕσπετο οὔτι δίκῃ τῶνδ' ἐπαμειβομένων.
ἀλλ' οὐ λῆθεν ἄνακτα θεὸν κακίη μεδέουσα,

24 Anthol. Planud. IV 187, 12 p. 328 (Anth. Iacobs II 682): cum Babrio 119 composuit Hauptius, Herm. VII 180 = opusc. III 577. A mythicorum poeta hos versus profectos esse non contendo; nimia enim sermonis est brevitas atque correptarum syllabarum in fine admissarum frequentia.

25 Greg. Naz. poem. moral. 29, 187 sqq. p. 574 sq. Patrol. XXXVII, III p. 898 M (Cor. 386)

ὀψὲ δ' ἀλαστήσας τοῖον ἔειπεν ἔπος·
„οὐ θέμις ἔστ' ἀγαθοῖσιν ὁμὸν κλέος ἠδὲ κακοῖσιν
ἔμμεναι· ὧδ' ἂν ἔοι πλειοτέρη κακίη.
τοὔνεκα τοῖσιν ἐγὼ σημήϊον ἐσθλὸν ὀπάσσω,
ὄφρ' εὖ γινώσκηθ' ὅς κακὸς ὅς τ' ἀγαθός."
ὣς εἰπὼν ἐρύθηνε παρήϊα τοῖς ἀγαθοῖσιν
αἷμ' ὑπὸ δέρμα χέας αἴσχεος ὀρνυμένου·
θηλυτέραις δὲ μάλιστα, ἐπεὶ καὶ εἶδος ἀραιαί
καὶ κραδίην ἁπαλαί, πλεῖον ὑπεσκέδασε.
τοῖς δὲ κακοῖσιν ἔπηξε καὶ ἄτροπον ἔνδον ἔθηκε·
τοὔνεκεν οὐδ' ὀλίγον αἴσχεσι συμφέρεται.

25. 200 γινώσκης M ‖ Poematium mythicorum gemellum; ad v. 206 cf. myth. 20, v. 50.

Non admisi Anthologiae quaedam poematia, qualia ipse Babrius imitatus esse videtur; praeter exempla fabulis eius 150. 151. 181 subscripta cf. Bian Anth. Pal. IX 273 = Aphth. 4 Fur. 202 [cf. p. 200. 248 extr.], Philipp. Leon. Plat. IX 11 sqq.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

26

Οἱ λαγωοὶ συναχθέντες ἑαυτοῖς εἶπον· „ἀβίωτός ἐστιν ἡμῶν ὁ βίος· καὶ γὰρ ἀετοὶ καὶ κύνες τε καὶ ἄνδρες (e) ὡς οὐδὲν πάντες (i) καταπονοῦσιν ἡμᾶς. βέλτιόν ἐστιν ἡμᾶς ῥῖψαι εἰς τὴν λίμνην καὶ πνιγῆναι.

ταῦτ' οὖν εἰπόντες ⟨συν⟩απήεσαν εἴς ⟨τινα⟩ λίμνην.
οἱ δ' ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τῆς λίμνης βάτραχοι

τούτους ἰδόντες ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς λίμνην ἐκ τοῦ φόβου. εἷς δέ τις γέρων λαγωὸς ἔφη πρὸς τοὺς ἑτέρους

στῆτε, φίλοι. καὶ μὴ κέτ⟩' ἀποπνίξωμεν ἑαυτούς·
εἰσὶ γὰρ [καὶ] ἄλλα ζῷ', ὡς εἴδετε, δειλότερ' ἡμῶν.

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ἑαυτὸν ἀπογινώσκειν δι' εὐτέλειαν σώματος ἢ πλούτου, ἀλλὰ παρηγορεῖν ἑαυτόν.]

27

Ἐν συνόδῳ †τῶν [ἀλόγων] ζῴων ὠρχήσατο †πίθηξ
καὶ εὐδοκιμήσας βασιλεὺς ὑπ' αὐτῶν ἐχειροτονήθη (e).

Sequuntur fabulae quaedam pedestres, in quibus incerta dactylorum vestigia inveniri primus observavit Eb p. 97. Dactylicas fabulas Babrianis adnexas legerunt Suidas, Georgides, alii

26 Huds.-Hptm. 56b (Cor. 57 p. 34), indicavit Eb p. 97. — Cf. Babr. 25 ‖ 6 sq. *βάτραχοι ⟨εὐθὺς⟩?* ‖ 9 *στ. φ. καὶ μὴ ἑαυτοὺς ἀποπνίξωμεν* Hd, rest. Cr ‖ 10 *ζῶα ὡς ὁρᾶτε* Hd, rest. Cr ‖ Epim. 12 *πλοῦτον* Hd

27 (Gb 279) FFur. 69; selectas lectiones repetii ex A^c 29 P^s 47 A^u 82 P^r 78. — Cf. Babr. 130 ‖ 1 *ἐν σ. ποτὲ* A^c | num *ἐν σ. ζῴων ἀ.?* | *ὠρχήσατο μιμὼ* vix fuit; *ὠρχεῖτο πίθηκος* Gb: num in *πίθηξ* hypocoristico prior syll. producta? ‖ 2 *κεὐδο-*

ἀλώπηξ δ' αὐτῷ φθονήσασα. ἐθεάσατο ἔν τινι πάγῃ κρέας κείμενον. ἀγαγοῦσα οὖν αὐτὸν ἐνταῦθα ἔλεγεν, ὡς εὑροῦσα θησαυρὸν

αὐτὴ ⟨μὲν⟩ κατὰ †τὸν νόμον οὐκ ἐχρήσατο ⟨τούτῳ⟩,

[διὰ τὴν βασιλείαν, τὸ] γέρας δὲ αὐτῷ τῆς βασιλείας τετήρηκε· καὶ παρῄνει αὐτῷ, ὡς ἂν τοῦτο αὐτὸς λάβῃ. τοῦ δὲ ἀμελετήτως ἐλθόντος καὶ ὑπὸ τῆς πάγης συλληφθέντος ᾐτιᾶτο παρ' αὐτοῦ ἡ ἀλώπηξ, ὡς δελεάσασα καὶ ἐνεδρεύσασα αὐτῷ. ἐκείνη δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη „ὦ πίθηκε, σὺ δὲ τοιαύτην μοῖραν† τύχην ἔχων τῶν ἀλόγων ζῴων βασιλεύσεις (e);“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ οἱ τοῖς πράγμασιν ἀπερισκέπτως ἐπιχειροῦντες ἐπὶ τῷ δυστυχεῖν καὶ γέλωτα ὀφλισκάνουσιν.]

28

Ζεὺς γαμῶν τὰ ζῷα πάντα εἱστία.

μόνης δὲ χελώνης ὑστερισάσης

διαπορῶν τὴν αἰτίαν τῇ ὑστεραίᾳ ἐπυνθάνετο αὐτῆς (e), τίνος χάριν μόνη ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκ ἦλθε.

τῆς δ' ⟨ἀντ⟩ειπούσης „οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος“

ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς παρεσκεύασεν αὐτὴν αὐτὸν τὸν οἶκον βαστάζουσαν ἐπιφέρειν.

[Οὕτω πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων αἱροῦνται μᾶλλον λιτῷ οἴκῳ μένειν ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελῶς διαιτᾶσθαι.]

κιμῶν β. αὐτοῖσιν ἐχειροτονήθη Gb ‖ 4 sq. *εὑροῦσα τοῦτο* F, *θησαυρὸν* vox repetita ex $\mathrm{A^c A^u}$ ‖ 9 *ἀμεταμελήτως* F, corr. ex $\mathrm{P^r}$ ‖ 12 sq. *σὺ δὲ τοιούτοις στοιχεῖν ἔχων* inepte $\mathrm{P^r}$, *σὺ δὲ τ. ψυχὴν* (e *τυχὴν*) *ἔ.* $\mathrm{A^u}$, *σὺ δὲ τ. μωρίαν* (e *μοῖραν*) *ἔ.* $\mathrm{A^c P^s}$ coniectura; fuit *πυγὴν*, cf. Archil. fr. 91. 110 Bgk. | *βασιλεύεις* F$\mathrm{P^s}$, corr. ex $\mathrm{A^c A^u}$ | *τοιαύτην σὺ δ' ἔχων ψ. ζ. β.* Gb

28 (Gb 280) FFur 79, hinc illinc corrigendus ex $\mathrm{A^u}$ 105 $\mathrm{A^c}$ Cor. 105 ‖ 2 *ὑστερησάσης* codd., corr. Gb ‖ 5 suppl. Gb | 6 fuerit ⟨*ὁ Ζεὺς οὐχ ὑπέμειν',*⟩ *ἀγανακτήσας δὲ κατ' αὐτῆς* ‖ 7 *περιφέρειν* $\mathrm{A^u A^c}$ ‖ Epim. 9 *ἄλλην* F ‖ Totam fabulam hexa-

29

Θύννος διωκόμενος ὑπὸ δελφῖνος καὶ πολλῷ τῷ ῥοίζῳ φερόμενος ἐπειδὴ καταλαμβάνεσθαι ἔμελλεν, ἔλαθεν ὑπὸ σφοδρᾶς ῥύμης ἐκπεσὼν εἴς τινα νῆσον (e)· ὑπὸ δὲ τῆς ὁμοίας ῥύμης καὶ ὁ δελφὶν αὐτῷ συνεξώκειλεν. ὁ δὲ θυννὸς ἐπιστραφεὶς καὶ λειποψυχοῦντα τὸν δελφῖνα ἑωρακὼς εἶπεν

οὐκ ἔτι μοι [ὁ] θάνατος λυπηρὸς ⟨τοῦτον⟩ ὁρῶντι

τὸν αἴτιον γεγονότα μοι τούτου σὺν ἐμοὶ συναποθνήσκοντα (e).

[*Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ῥαδίως τὰς συμφορὰς οἱ ἄνθρωποι φέρουσι τοὺς τούτων αἰτίους δυστυχοῦντας ὁρῶντες.*]

30

Κάμηλος θεασαμένη ταῦρον ἐπὶ κέρασιν ἀγαλλόμενον φθονήσασα αὐτῷ ἐβουλήθη καὶ αὐτὴ τῶν ἴσων ἐφικέσθαι. διόπερ παραγενομένη πρὸς τὸν Δία τούτου ἐδεήθη ὅπως αὐτῇ κέρατα

προσνείμῃ· χὼ Ζεὺς ἀγανακτήσας †κατ' αὐτῆς
εἴγε μὴ ἀρκεῖται [τῷ] μεγέθει τοῦ σώματος

---

metris summa licentia restituere ausus est Gb. — Fabula e proverbio dactylico (5) orta, cf. Knaack, anal. Alex.-Rom. p. 8[10], Cr ad Plutarchi d. prov. Alex. comment. [Lips. 1895] p. 40

29 (Gb 281) F Fur. 85, cf. A[c] 30 A[u] 112 P[r] 115 ‖ 1 sq. qui apud Gb leguntur hexametri, toti ipsius sunt, non antiqui poetae ‖ 3 *ἐξέπεσεν σφ. ὑ. ῥυ. εἴς τ. ν.* bene Gb ‖ 4 sqq. Gitlbaueri inventa fundamento carent ‖ 7 *'οὐκέτι μοι' φησίν 'θ. λ. ὁ'* Gb, verum epici Graeci *φησὶν* hexametris non solent inculcare more Romanorum; sim. A[c] 27 ‖ 8 *τὸν αἴτιόν μου τοῦ θανάτου* A[u], *τὸν αἴτιόν μοι θανάτου* P[r] ‖ 8 sq. *σὺν ἐμοὶ ἀ.* FA[c], *συναποθνήσκοντα* A[u]P[r]; possis *αἴτιον ὄντ' ὀλέθρου σὺν ἐμοὶ συναποθνήσκοντα*

30 (Gb 282) Nevel. 200 e Palatino, inde F 281 ceterique. — Cf. Babr. 161 ‖ 1 *θεασάμενος* Nev | *Ταῦρον ἀγαλλόμενόν ποτ' ἰδοῦσα κέρασι κάμηλος* initium fuisse putat Gb ‖ 2 sq. *ἐβουλήθη δὲ καὶ αὐτὴ τῶν ἴσων ἐφικέσθαι?* ‖ 5 *ἀγανακτήσας κατ' ἐκείνης?* Mekler

καὶ τῇ ἰσχύι,
ἀλλὰ περισσοτέρων ἐπιθυμεῖ, †οὐ μόνον αὐτῇ
κέρατα οὐ προσέθηκεν, ἀλλὰ καὶ μέρος τι τῶν ὤτων ἀφείλετο.
[*Ὅτι πολλοὶ διὰ πλεονεξίαν τοῖς ἄλλοις φθονοῦντες λανθάνουσι*
καὶ τῶν ἰδίων στερούμενοι.]

31

Ἔν τινι νησιδίῳ ταῦρος
ἐνέμετο. τῇ δὲ τούτου κόπρῳ κάνθαροι ἐτρέφοντο δύο.
καὶ δὴ τοῦ χειμῶνος ἐφισταμένου
ὁ ἕτερος ἔλεγε πρὸς τὸν ἕτερον
ὡς ἄρα βούλοιτ᾽ εἰς† τὴν ἤπειρον† διαπτᾶσθαι,
ἵνα ἐκείνῳ μόνῳ ὄντι ἡ τροφὴ ἱκανὴ ὑπάρχῃ καὶ
αὐτὸς ἐκεῖσ᾽ ἐλθὼν τὸν χειμῶνα †διαγένηται.
ἔλεγε δέ, ὅτι, ἐὰν πολλὰς εὕρῃ τὰς νομάς, καὶ αὐτῷ οἴσει.
παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν χέρσον καὶ καταλαβὼν
πολλὴν μὲν κόπρον, ὑγρὰν δέ
μένων ἐτρέφετο ἐνταῦθα. τοῦ δὲ χειμῶνος διελθόντος
πάλιν εἰς τὴν νῆσον ἀπέπτη.
ὁ δὲ ἕτερος θεασάμενος αὐτὸν
λιπαρόν ⟨τε⟩ καὶ εὐεκτοῦντα
ᾔτει αὐτὸν μήτι φέρειν, διότι προϋποσχόμενος οὐδὲν ἐκό-

30, 8 *περισσότερον* Nev. | *κοὐ μόνον*? ‖ 9 *οὐ προσέθηκε κέρατ᾽, ὃ δ᾽ ἀφείλετο καὶ μέρος ὤ.* Mekler

31 (Gb 285) P[r] 81 A[u] 85 Nev. e Pal. 201; P[s] 50; minuta omitto 4 *πρὸς τὸν φίλον* P[r], quod ex *ἑταῖρον* = *ἕτερον* ortum esse bene suspicatus est Sternbach ‖ 5 *βούλοιτο* P[r] Nev., *βούλοιτο δὴ* A[u] ‖ 7 ex P[r], *καὶ ὡς ἂν ἐκεῖσε* A[u] | *καὶ — διαγένηται* om. Nev., qui exhibet *ἡ τροφὴ γένηται* | fuitne *τὸν χειμῶν᾽ ἐγκαταμείνῃ*? ‖ 8 *πολλὴν — τὴν νόμην* A[u] Nev. ‖ 10 *τὴν κόπρον ὑγρὰν* om. *δὲ* P[r] ‖ 12 *ἀπέπτη* Cr, *διέπτη* codd. ‖ 15 *ᾔτει — φέρειν* P[r], *ᾐτιᾶτο αὐτὸν* A[u] Nev.

μισεν. ὃ δὲ εἶπε „μὴ ἐμὲ μέμφου. τὴν δὲ φύσιν τοῦ τόπου· ἐκεῖθεν γὰρ τρέφεσθαι μὲν οἷόν τε, φέρεσθαι δὲ οὐδέν.“

[*Οὗτος ὁ λόγος ἁρμόσειεν ἂν πρὸς ἐκείνους, οἳ τὰς φιλίας μέχρις ἑστιάσεως μόνον παρέχονται, περαιτέρω δὲ οὐδὲν τοὺς φίλους ὠφελοῦσιν.*]

32

Ἐν κοίλῃ δρυῒ †μέλι κατειργάζοντο μέλισσαι.
ποιμήν τις δ' αὐταῖς ἐργαζομέναις
περιτυχὼν ἀφελέσθαι προῃρεῖτο τοῦ μέλιτος.
αἳ δ' ἄλλοθεν ἄλλη
περιϊπτάμεναι αὐτὸν
ὤθουν τοῖς κέντροις.
*καὶ τελευταῖον ὁ ποιμὴν „ἄπειμι“ ἔφη [„μηδὲν δεόμενος μέλιτος, εἰ δεῖ μελίσσαις περιτυχεῖν“] * **
„μή μοι μέλι, μηδὲ μελίσσας.“

[*Τὰ κακὰ κέρδη τοῖς διώκουσι κίνδυνος.*]

31, 16 *μὴ μὲν ἐμοὶ μέμφου, μᾶλλον φύσιν ἠπείροιο?* 17 *κεῖθεν γὰρ μὲν οἷόν* [?] *τε τρέφεσθ', οὐδὲν δὲ φέρεσθαι* Gb Epim. P[r], sim. A[u], aliud epimythium satis ineptum apud Nev. (Gb)

32 (Gb 284) Aphthon. 27 ex Palat. p. 343 Nev. (F 214); exemplum incertorum incertissimum, cf. infra p. 231; fabula *παροιμία ἐξηπλωμένη* ‖ 1 *μέλι* Aphth., poterat *σίμβλα* ‖ 2 *δέ τις* Aphth., corr. Gb | poterat *ἐργαζομένῃσιν ἐπελθὼν* ‖ 4 *δ' ἀλλ' ὃ ἦν ἄλλως* Nevel. ‖ 3 sqq. hexametros suos pro antiquis vendidit Gb ‖ 7 sq. Aphth. circumscripsit paroemiacum, quem v. 9 e paroemiographis (Bodl. 663, Ps.-Diog. 558, Vind. 225) ascivi cum Bergkio (ad Sapph. fr. **113** p. 126); ipsi qui in paraphrasi inveniuntur dactyli haud scio an Aphthonio potius tribuendi sint, quam veteri poetae, cf. p. 231.

33

Βάτραχοι δύο ἐνέμοντο ἐν λίμνῃ. ἐν ἡμέραις δὲ τοῦ θέρους ἐξηράνθη ἡ λίμνη,
καὶ καταλείψαντες κείνην ἄλλην ἐπεζήτουν.
παραχρῆμα οὖν ἐνέτυχον φρέατι βαθεῖ. εἶπε δὲ ὁ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ „συγκατέλθωμεν, ὦ οὗτος, εἰς τόδε τὸ φρέαρ.“ ὑπολαβὼν δὲ ὁ ἕτερος ἀντεῖπεν „ἐὰν οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε
ὕδωρ ξηρανθῇ, πῶς ἀναβησόμεθα;“
[*Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως προσιέναι τοῖς πράγμασιν.*]

34

Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθοῦσα ὑποκριτοῦ καὶ ἕκαστα τῶν αὐτοῦ σκευῶν διερευνωμένη
εὗρεν καὶ κεφαλὴν μορμολυκείου ⟨ἐκεῖ⟩
εὐφυῶς κατεσκευασμένην· ἣν καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσὶν ἔφη·
ὢ οἵα κεφαλὴ †καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.“
[*Ὁ μῦθος εὔκαιρος πρὸς ἄνδρας μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῷ σώματι, κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίστους.*]

---

33 (Gb 292) F Fur. 38, sim. A^c Cor. 19; cf. A^u 41 P^r 43 ‖ 1—4 decurtavit A^c; *περιῄεσαν ζητοῦντες ποῦ καταμεῖναι· ὡς δ' ἐγένοντο κατά τι φρέαρ* A^u P^r nimis contracti ‖ 3 *ἐκείνην* F, corr. Gb ‖ 4 *ὅπερ ἰδὼν ἅτερος θατέρῳ φησὶ* A^c ‖ 5 *ὦ οὗτος* A^c, *ἐνταῦθα, ὦ φίλε* F | *ὑπολαβὼν — ἀντεῖπεν* F, *ὁ δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν* A^c ‖ 7 servavit A^c, liberius F ‖ Epim. 8 *προσιέναι* A^c, *προσέρχεσθαι* F | *οὐκ ἀπερισκέπτως τοῖς πράγμασι προσπελάσαι δεῖ* Gb ‖ Cf. supra p. 186.

34 (Gb 291) A^c Cor. 11; cf. F Fur. 11, A^u 27 P^r 8. Babrio tribuit Eb p. 94, qui cum v. 4 sq. contulit 95, 43; distichos invita Minerva restituit Gb ‖ 1 *οἰκίαν κιθαρῳδοῦ* habet F, *πλάστου ἐργαστήριον* A^u, initium nimis decurtatum ‖ 3 *εὗρε* A^c ‖ 5 *ὢ οἵα* Bss ad Nicet. Eugen. I 60. II 437, cf. Apostol. XVIII 60 paroem. II p. 736 Gott.; Babrius scribere poterat *ὢ οἵη κεφαλὴ ⟨μέν, ἀλλ'⟩ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει ⟨τλήμων⟩*; sed si versus latet, pentameter potius videtur subesse, veluti *ὢ οἵη*

In Cor. 151 p. 91 (i. e. P^l Nev. 154) dactylorum vestigia observavit ipse Eb p. 97 (possis *πρὸς μάνδραν, μία δ' ἐξ αὐτῶν ὑπελείφθη | ἡδύ τι βοσκομένη*). Verum haec quin ex ipso Babrio fluxerint qui universam paraphrasis illius compositionem et naturam perspexerit non dubitabit. Eiusdem generis sunt verba quae e Cor. 193 p. 369 [i. e. P^r 17] excerpsit Eb: *οἴμοι ἐγὼ ἐκ ποίας ταχυδρόμου ὁρμῆς ἐν ποίῳ μεθηρμόσθην καμπτῆρι πολυμόχθῳ. Byzantini* haec sunt inventa diasceuastae et semibarbari, qui fabulas Parisinas sola Babrii recensione Bodleiana usus (cf. B 22 P^l 14) pingui quodam et quaesito sermone renovavit. Gitlbauer mira inscitia non modo choliamborum Babrii paraphrases hexametris coercuit (278 = B 119; cf. 277; 283), sed ipsa quod vix credas Appiani verba hexametris trimetrisque Margitae more coniunctis (286, cf. Appian. bell. civ. I 101).

Similia dactylorum vestigia in *Aphthonii* potissimum fabulis invenies plurima: quod non observavit Gb fabularum originem omnino non curans. Cf. Aphth. 3 p. 324 Nev. *ἡ φύσις ᾠδήν . . . ⟨ὣς⟩ χρεμετίζειν οὐκ ἔμαθον, ᾄδειν δ' ἐλάθοντο*; 4 *ἰξευτὴς τέττιγος ἀκούσας . . . μετρεῖ τὴν θήραν . . . ᾠδῆς μὲν πλέον οὐδὲν κτλ.*; 12 *ὡς νόμος εἶχεν . . ., χὠ μὲν νικηθεὶς ὑποδὺς ἀπεκρύπτετο κλίνῃ* (pro *κλ. ὑ. ἀ.*), *ὁ* (*ὃς*? Ml) *δὲ νενικηκὼς [ἐπὶ στέγους] ἀρθεὶς ἀνέκραγε μέγιστον* (cf. 29), *τὴν νίκην κατάδηλον . . .*; 16 ipse titulus hexametrum fere explet: *μῦθος ὁ τῶν ταύρων παραινῶν εἰς ὁμόνοιαν*, deinde *ἀπέκρινε καὶ καθ' ἕκαστον*; 23 *οἱ παρὰ τὰς ὄχθας κτλ.*; 26 . . . *τὴν ἐν ἀγροῖς* (-*σι*) *προτιμῶν μετριότητα*;

κεφαλή· κοὐκ ἔχει ἐγκέφαλον (*οὐδ' ἔ. ἐ.* Gb) ‖ 6 Epim. *εὔκαιρος* accessit ex A^u | *Σώματι μὲν μεγάλοις, κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίστοις ἀνδράσιν εὔκαιρός ἐστιν ὁ μῦθος ὅδε?*

40 *οἰηθεὶς δ' εἶναι τοιοῦτον* †*οἷς ἀπελοῦτο . . . λίμναις καὶ ποταμοῖς κτλ.* Sed ipsa hac exemplorum copia Gitlbaueri sententia adeo non firmatur, ut labefactetur; videtur enim ipse sophista dactylorum rhythmum teretem et elegantem nimis adamasse, ut alii illius aetatis multi. Etiam *Syntipae* quae feruntur fabulae flosculis poeticis adeo sunt ornatae, ut dactylico interdum sermone incedere videantur, cf. quod indicavit Eb Cor. 58 p. 36 = Synt. 29 p. 23 M. *μᾶλλον τῆς πολυμόχθου ἐμακάριζεν ὑπηρεσίας* (v. *μακαρίζει*). Sed haec quoque casui potius atque malae scriptoris arti tribuenda, quam exemplari hexametris incluso. Neque quae in Libanianis passim observantur, merentur fidem, quamquam Huds. add. 238 = Cor. p. 155 sq. hexametri ambitum integra explent verba *ἀλλήλους φοιτᾶν ἀδεῶς· σπενδώμεθα τοίνυν*, sequuntur *ἐπεὶ καὶ νῦν παρὰ τούτων ἡ ταραχή* et *οἳ δ' οὐ σφόδρα θέλοντες.*

Quae si recte sunt disputata, haud pauca fabularum dactylicarum exempla a solo Gitlbauero proposita fide prorsus sunt destituta, incerta ad unum omnia. Ne quid desideres, subicio indicem earum quas supra non recepi:

Gb 277 = F 191 A^c 60 *Χῆνες καὶ γέρανοι κτλ.* Est Babrii nostri 196.

Gb 278 = B 119 F 171 *Παῖς τις ἀκρίδας θηρεύων κτλ.* Babrii nostri 168.

Gb 283 = F 194 A^c 62 *Ψύλλα ποτὲ πηδήσασα κτλ.* Babrii nostri 215.

Gb 286 = F 386 ex Appiani bell. civ. I 101 *Φθεῖρες γεωργὸν ἀροτριῶντα ὑπέδακνον κτλ.*

Gb 287 e Galen. protr. XIII (p. 20 Kaibel) inter fabulas non habet locum, cf. nostra Mus. Rhen. XLIV 311[3], XLIII 464.

Vides etiam post tumultuariam Gitlbaueri operam Eberhardi stare iudicium, qui dactylorum illa vestigia paraphrasibus impressa incerta esse pleraque sobrio ut solet iudicio usus pronuntiavit p. 97. Neque hercle mirum, si ei, qui Aesopea adornaverunt, Babrium potius secuti sunt quam imitatorum dactylicorum servum pecus.

II. IAMBOI

1 (147) Ἔχιδναν (ἀ)σφυκτοῦσαν . . ν . .
⏓ – ⏑ – ⏓ – ⏑ ἡδ' εἶ(λ' ἐ)ξ (ὁδ)οῦ.
σωθεῖσα δ' αὐτῷ φόνιον ἀποτίνει χάριν.
δηχθεὶς δ' ἔφη „δύσαγνε καὶ μιαίφ(ονε,
ἦ 'σωσά) σ' ἐπὶ τοῦτ', ἵνα με δύστηνον κτάνῃς;"
ἡ δ' εἶπ<εν> „οὐ σὺ (μ' ἄρα πα)τήσεις, ἂν θάν(ῃς."
. . . ὅτι οὐ δεῖ κακοὺς εὐε(ργετεῖν.

---

1 Tab. cer. 10 VI^r v. 14 sq., cf. prol.; trimetros agnoverant Wl vLw; cf. Babr. 147 ‖ 1—3 - - - *ιδν* - - - - *σα . φυ* - - - - - *ν* - - - *τομηδει* - - *ξ* - - - *ουσα* - - *εισαδα* - *τω φονειοναποτειν* - *ιχαριν* in T legit Hss; 1 *ἔχιδναν* vocem totam fere cognosces; *(ἔχ)ιδν(άν τι)ς ἀ(σ)φυ(κτοῦσα)ν* suppl. Hss, fuerit *ἔχιδναν ἀσφυκτοῦσαν ἐν (χειμῶνί τις)*; fabulae initium fortasse decurtatum, duobus enim versibus fingendis spatium vix sufficit ‖ 2 suppl. Cr coll. Syntip. 25 *ὥρᾳ χειμῶνος ἔχις τις πλησίον ὁδοῦ κατέκειτο κτλ.* ‖ 3 *σωθεῖσα* legit Cr, *θ)α(λφθ)εῖσα* Wl, non fuit *δακ)οῦσ' αὐτῷ* (Hss) ‖ 4 - - ⁝ *χθεισδεεφη*, versus exitus atque v. qui sequitur vacui, suppl. Hss ‖ 5 - - - - - - ⁝ *σεεπιτουτωιναμ* - *δ* - - *τηυ* - - *κτανησ* T, *ἔσωσά* Hss, *ἦ 'σ.* Wl | *ἐπὶ τοῦτ'* Cr (Xen. An. II 5, 22), *ἐπὶ τούτῳ* Hss, *ἐπὶ τῷδ'* Wl ‖ 6 *ηδειπουσα* T sec. Hss, ultimam litteram *υ* esse putat Wl; suppl. Wl | *τησεισκανθαν* T sec. Hss, *εανθαν* cognoscit Wl ‖ 7 Epim. *ὦ παῖ, μάθ')* *ὅτι οὐ δεῖ* versum restituit Wl ‖ Fabellae poeta hominem induxisse videtur serpentem e via orbitaque (A^u 69 Hl 75) servantem, cf. v. 6, quem ingeniose restituit Wl v. 3 sibi non constans; ita Vergil. Aen. V 273 serpentem describit *viae deprensum in aggere, aerea quem obliquum rota transiit* (sim. F 179 A^u 212) atque ex Aesopeis quoque notus *ὄφις πατούμενος* (A^c 119 F 149).

2 (115) ⏑ – ⏑ – „νῦν“ φησί „σωθείην, ἵνα
ᾖ μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου.“

3 λύκος λέοντι συνέβαλεν πεφραγμένῳ

*4 (88) νῦν ὀσπρίων ἄμητος

5 Τρέφων τὸ σῶμα μὴ τρυφήσῃς εἰς κόρον·
κόρος γάρ ἐστιν τῶν παθῶν ὑπηρέτης.

6 Ζῆν εὐτελῶς ἄμεινον ἢ τρυφᾶν ἔνι·
τρυφὴ γάρ ἐστι τῶν παθῶν ὑπηρέτης.

---

2 Suid. s. v. *νῦν σωθείην ἵν' ᾖ — χρόνου, παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ πεσούσης*, eadem prov. Coisl. 353 Gaisf., sim. cod. Paris. S (L. Cohn, *Zu den Paroemiographen* p. 78 sq.) *νῦν, φασί, σωθείην, ἵν' ᾖ μοι διδάγματα τοῦτο τοῦ πρὸ τοῦ χρόνου· παρὰ — ἀετοῦ*, liberius Ps.-Diog. (= paroemiogr. e lexico interpol.) 590 p. 284 (Apost. XII 19): *νῦν γένοιτο (τὸ* add. Apost.) *σωθῆναι· ἀετὸς χελώνην ἁρπάσας ἠβούλετο ἀφ' ὕψους καταβαλεῖν, ἡ δὲ „νῦν γένοιτο“ φησί „σωθῆναι“· τοῦ δὲ λοιποῦ αὐτῇ μελήσει*, quo testimonio inutili abusus cave ne Schneidero succurrens choliambum subesse conicias *χὴ „νῦν γέ μοι γένοιτο“ φησί „σωθῆναι“* ‖ 1 *νῦν ⟨δὲ⟩ σωθείην* Lm Eb, *„νῦν“ φησί* Cr e Ps.-Diogen. et Paris. S ‖ Comoediae (CAF. III p. 611, 1225 K.) iniuria ascripsit Meinekius ad Theocrit. p. 457.

3 Lex. Coisl. prov. 322 = paroem. Gott. app. prov. III 76 ‖ 1 *συμβάλλει* Coisl., corr. Cr, *συμβαλεῖ* Meineke | Explicatio *ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν καὶ δυνατωτέροις συμβαλλόντων* non sufficit; fabulae tenemus initium, qua lupus leoni vincto maledicens descriptus erat, cf. Phaedr. I 21.

*4 Suid. s. *νῦν ὀ. ἄ.· ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν ἕκαστα πράττειν ὀφειλόντων*; e lexico Ps.-Diog. 587 p. 283 (Apost. p. 547), Ps.-Diog. Vindob. 238. ‖ Comoediae fragmentis inseruit cui *ἅπανθ' ὅμοια* Kockius III p. 531, 689; sed cf. Babr. 88, 6 *νῦν ὥρη — ἵν' ἀμήσω*. Lexicographus praeter mythica dactylica Aesopiam trimetriam legit.

5 Georg. Bss. Au. I p. 90 *Βαβρίου· τρέφων κτλ.* Imitatoris fortasse, qui fab. Babr. 62 expresserit.

6 Georg. p. 35, eiusdem puto poetae cuius 5. Spectat ad Babr. 108 vel 153.

7 Λύκος πλανώμενός ⟨τις⟩ ἐν ἐρήμοις τόποις
κλίνοντος ἤδη πρὸς ⟨κατά⟩δυσιν ἡλίου
δολιχὴν ἑαυτοῦ τὴν σκιὰν ἰδὼν ἔφη
„λέοντ' ἐγὼ δέδοικα τηλικοῦτος ὤν,
πλέθρου δ' ἔχων τὸ μῆκος; οὐ θηρῶν ἁπλῶς
πάντων δυνάστης ἀθρόως γενήσομαι;"
λύκον δὲ γαυρωθέντα καρτερὸς λέων
⟨ἑλὼν⟩ κατήσθι'· ὃ δ' ἐβόησε μετανοῶν
„οἴησις ἡμῖν πημάτων παραιτία."

8 Αἴσωπός [ποτε] ὁ λογοποιὸς σχολὴν ἄγων εἰς ναυπήγιον εἰσῆλθεν. τῶν δὲ ναυπηγῶν σκωπτόντων τε αὐτὸν καὶ ἐκκαλουμένων εἰς ἀπόκρισιν (e),

Αἴσωπος ἔλεγε „τὸ παλαιὸν χάος ⟨τε⟩ καὶ
ὕδωρ γενέσθαι. τὸν δὲ Δία νοούμενον

καὶ τὸ γῆς στοιχεῖον ἀναδεῖξαι παραινέσαι αὐτῇ

ὅπως ἐπὶ τρὶς ἐκροφήσῃ τὴν † θάλασσαν·

κἀκείνη ἀρξαμένη τὸ μὲν πρῶτον τὰ ὄρη ἐξέφηνεν· ἐκ δευτέρου δὲ ἐκροφήσασα

7 (Eb 2 p. 95; Gb 261) V Fur. 359, constituit CE. Schneider (Schnr) ‖ 1 sq. τις add. Schnr; τόποις ἐρήμοις ἐμπλανώμενος λύκος Lm (Eb Gb) ‖ 2 δύσιν V, suppl. Mekler, ⟨παρ'⟩ ἠ. Cr, ⟨ποθ'⟩ ἠ. Schnr, δύσιν Ὑπερίονος Lm ‖ 3 αὑτοῦ V ‖ 5 πλ. δ' ἔ. cum eis quae sequuntur coniunxit Eb ‖ 6 ἀθρόων V, corr. Cr ‖ 7 καρτερῶν V, corr. Lm ‖ 8 suppl. Lm | κατήσθιεν, corr. Lm | μετανοῦν V, corr. Cor.

8 (Gb 262) V Fur. 375, 'Ms. Gall.' (G^a) Huds. Hptm. 312 P^s 12; sim. A^u 8 P^r 18, cf. Aristot. Met. II^3 p. 356^b ‖ 1 Αἴσωπος ὁ λογοποιὸς εἰς ναυπήγιον σχολὴν ἄγων εἰσῆλθεν bene Gb | ποτε om. P^r ‖ 2 εἰσῆχθαι, i. e. εἰσήχθη G^a | σκοπούντων V G^a, corr. Hd ‖ 4 ὁ Αἴσωπος V G^a ‖ 5 γεγενῆσθαι A^u | τῶν δὲ διανοουμένων G^a P^s, τὸν δὲ Δία βουλόμενον V (P^r), corr. Eb Cr | 6 ἀναδεῖξαι V P^r, ἀποδεῖξαι F ‖ 7 ἐπὶ τρεῖς V G^a P^s, δὶς ἢ τρὶς Hd | fuerit ἐκροφήσῃ τὴν ἅλα ‖ 8 ἐξέβανε G^a, ἐξέβαινεν Hd

καὶ τὰ πεδί' ἀπεγύμνωσεν· εἰ δὲ †δόξειεν
καὶ τὸ τρίτον αὐτῇ ‹πάντοθ'› ἐκπιεῖν [τὸ] ὕδωρ,
ἄχρηστος ὑμῖν ἡ τέχνη γενήσεται."

[*Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοὺς κρείττονας χλευάζοντες λανθάνουσι μείζονας ἑαυτοῖς τὰς ἀνίας ἐξ αὐτῶν ἐπισπώμενοι.*]

9 *Τοῖχος σπαραττόμενος ὑπὸ πάλου βιαίως ἐφώνει·*
„τί με σπαράττεις μηδὲν ἠδικηκότα;"
καὶ ὃς „οὐκ ἐγώ" φησ' „αἴτιος τούτου, ‹φίλε›,
ἀλλ' ὁ σφοδρῶς ὄπισθεν ἐμὲ† τύπτων.

10 *Ἀστρολόγος ἐξιὼν ἑκάστοθ' ἑσπέρας*
ἔθος εἶχε τοὺς† ἀστέρας ἐπισκοπεῖν.
καὶ δὴ περιιὼν εἰς [τὸ] προάστειόν ποτε.
‹πάλιν δὲ› τὸν νοῦν ὅλον ἔχων πρὸς [τὸν] οὐρανὸν
ἐξέλαθεν ‹αὐτὸν› καταπεσὼν εἴς τι φρέαρ.
ὀδυρομένου δὲ αὐτοῦ† καὶ βοῶντος

8, 10 *πεδία* A^u V | *ἐπεγύμνωσεν* G^a, *ἐγ.* P^s | *ἐὰν* (*ἂν*) *δὲ δόξῃ* V P^s | fuerit „*εἰ δοκεῖ δ'*" *ἔφη* vel *ἢν δὲ δὴ δοκῇ* ‖ 11 *αὐτῇ καὶ τὸ τρίτον* G^a V, transp. suppl. Cr, an ‹*φησίν*›? | *ἡμῶν* P^s | Gb versus 4 sq., quos ipsi integros libri servarunt, funditus diruit ut suos substitueret ‖ 13 sq. Epim. P^r A^u, sim. G^a, om. Fur.

9 (Eb 4 p. 96, Gb 263) V Fur. 377 Cor. 419 Hl 402 ‖ 2 integer in V, indicavit Eb ‖ 3 *χὤς* an *ὃ δ'*? | *φησὶν* V, corr. Cr 4 *ἀλλ' ὄπισθεν σφοδρῶς με τύπτων* V, num *ὄ. ἐπικρούων ἐμέ*? Fuit cum choliambos agnoscere mihi videbar: *Τοῖχος σπαραχθεὶς ὑπὸ δόκον βίῃ πάσῃ* | *„τί με σπαράττεις"* ‹*ἱκέτευε φωνήσας*› (95, 47) . . . | *ὃ δ' „οὐκ ἔγωγε" φησίν „αἴτιος τούτου,* | *μᾶλλον δ' ὄπισθέν ἐστιν ὁ σφοδρῶς τύπτων"*.

10 (Gb 228); Nevel. 169 Cor. 166, F 19; A^u 40 P^r 41, unde selectas ascribo lectiones, tetr. I 52; cf. Plat. Theaet. 174, Diog. La. I 34 (de Thalete); cf. supra p. 203 ‖ 1 *ἑκάστοτε ἑ.* A^u P^r, *ἑκάστην ἑσπέραν* Nev., *-ῃ -ᾳ* F ‖ 2 Nev.; liberius ceteri ‖ 3 *καὶ δήποτε περιιὼν εἰς τὸ πρ.* codd., transp. Cr ‖ 4 *καὶ τὸν νοῦν* codd., corr. Cr ‖ 5 *ἐξέλαθε* Nev., suppl. Cr, *ἔλ.* ceteri | *τὸ φρέαρ* vulgo, corr. Gb | 5 sqq. vv. antiqui in Byzantinos mutati

παριὼν τις ὡς ἤκουσε τῶν στεναγμάτων
προσῆλθε καὶ μαθὼν τὰ συμβεβηκότα
ἔφη πρὸς αὐτόν· „ὦ [οὗτος] βλέπειν πειρώμενος
τὰν οὐρανῷ σύ, τἀπὶ τῆς γῆς οὐχ ὁρᾷς;“

[*Πρὸς τοὺς παραδόξως ἀλαζονευομένους καὶ μηδὲ τὰ κοινὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτελεῖν δυναμένους.*]

11 *Ἀνθρακεὺς ἐπί τινος οἰκίας ἐργαζόμενος καὶ θεασάμενος γναφέα αὐτῷ παροικισθέντα* (i) *προσελθὼν παρεκάλει αὐτὸν ὅπως σύνοικος αὐτῷ* (i) *γένηται. διεξιὼν ὡς οἰκειότεροι ἀλλήλοις ἔσονται καὶ λυσιτελέστεροι διάξουσι μίαν ἔπαυλιν οἰκοῦντες. καὶ ὁ γναφεὺς ὑποτυχὼν*

ἔφη πρὸς αὐτὸν „ἀλλ' ἔμοιγε παντελῶς
τοῦτ' ἔστ' ἀδύνατον· ὃ γὰρ ἔγωγε λευκανῶ,
σὺ ἀσβολήσεις.“

[*Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοινώνητον.*]

12 *Λέων ἀκούσας βατράχου κεκραγότος*
ἐπεστράφη πρὸς τὰς φωνὰς οἰόμενος μέγα τι ζῷον εἶναι·

10, 7 *τοῦ στεναγμοῦ* Nev., *τῶν -ῶν* F, *τὸν -ὸν* A[u]P[r], corr. Gb ‖ 8 *προσελθὼν καὶ* codd., corr. Gb ‖ 9 sq. „*ὦ σύ, †ἐν οὐρανῷ βλέπειν πειρώμενος, τὰ ἐπὶ κτλ.* Nev. „*ὦ οὗτος, σὺ τὰ ἐν οὐ. βλ. π. τὰ ἐπὶ κτλ.* FA[u]P[r], corr. Cr

11 (Gb 229) A[u] 29; P[r] 31 St., A[c] 12 F 27, unde selectas repetivi lectiones ‖ 1 *ἐπί τινος οἰκῶν οἰκίας* A[c], versus exitus? ‖ 4 sq. *διὰ μίαν* A[u], *διάξουσι* P[r], corr. Sternbach ‖ 6 versus integer in A[u] ‖ 7 *τοῦτό ἐστιν ἀδύνατον, ὃ γὰρ ἐγὼ λ.* A[u], versum constituit Cr; v. 6. 7 fere libris traditos ipse diruit Gb ‖ 8 *αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς* A[c], *σὺ ἀποτεφροῖς* F, fuerit *αὐτὸς σὺ πληροῖς ἀσβόλης τε καὶ τέφρας*

12 (Eb 3 p. 95; Gb 239) A[u] 139 P[r] 136; cf. F 90 A[c] 37 | 1 indicavit Eb ‖ 2 *τὰς φωνὰς* P[r], *τὴν φωνὴν* A[u] | 2 sq. *οἰόμενος εἶναι ζῷον αὐτὸ παμμέγα μικρὸν δὲ . . . προσμείνας χρόνον . ὡς εἶδε λίμνης ἐξιόντα βάτραχον τοῦτον προσελθὼν εὐθὺ κατεπάτει λέγων κτλ.* Eb, sim. Gb; *κράγον μέγαν, πρὸς τὴν*

προσμείνας δὲ αὐτῷ μικρὸν χρόνον (c). ὡς ἐθεάσατο ἀπὸ τῆς λίμνης ἐξελθόντα προσελθὼν κατεπάτησεν εἰπών

„μηδέν' ἀκοὴ ταραττέτω πρὸ τῆς θέας.“

[Πρὸς ἄνδρα γλωσσώδη οὐδὲν πλέον τοῦ λαλεῖν δυνάμενον.]

13 Ἔθος ἐστὶ τοῖς πλέουσιν ἐπάγεσθαι κύνας

Μελιταίους καὶ πιθήκους πρὸς παραμυθίαν τοῦ πλοῦ. καὶ δή τις πλεῖν μέλλων πίθηκον συνανήνεγκε. γενομένων δ' αὐτῶν κατὰ τὸ Σούνιον (e) — ἐστὶ δὲ τοῦτο Ἀθηναίων ἀκρωτήριον — συνέβη χειμῶνα

σφοδρὸν γενέσθαι. περιτραπείσης [δὲ] τῆς νεὼς

καὶ πάντων διακολυμβώντων καὶ ὁ πίθηκος ἐνήχετο. δελφὶς δὲ θεασάμενος αὐτὸν καὶ οἰόμενος ἄνθρωπον εἶναι (i) ὑπερεξελθὼν διεκόμιζεν. ὡς δὲ ἐγένετο κατὰ τὸν Πειραιᾶ τὸν λιμένα τῶν Ἀθηναίων, ἐπυνθάνετο τοῦ πιθήκου, εἰ τὸ γένος Ἀθηναῖός ἐστι. τοῦ δὲ εἰπόντος καὶ λαμπρῶν ἐνταῦθα τετυχηκέναι γονέων, ἐκ δευτέρου ἤρετο αὐτόν,

εἰ ἐπίσταται τὸν Πειραιᾶ. καὶ ὃς ὑπολαβὼν

αὐτὸν ἄνθρωπον λέγειν, ἔφασκε καὶ φίλον αὐτῷ καὶ συνήθη τοῦτον. καὶ ὁ δελφὶς ἀγανακτήσας κατὰ τῆς αὐτοῦ ψευδολογίας βαπτίζων αὐτὸν ἀπέκτεινε.

[Ὁ λόγος εὔκαιρος πρὸς ἄνδρας οἳ τοὺς εὐεργέτας αὐτῶν διαψεύδεσθαι βούλονται.]

βοὴν ἐπεστράφη οἰόμενος εἶναι μέγα τι χρῆμα θηρίον μείνας δὲ μικρόν, ἐξιόνθ' ὡς εἶδέ νιν λίμνης, προσελθὼν κατεπάτησ' αὐτὸν λέγων κτλ. Bgk in schedulis ‖ 5 ταρ. in fine coll. Eb: sententia antiqua, cf. Herod. I 8 | εἶτα τηλικοῦτος ὢν τηλικαῦτα βοᾷς interpol. Pr.

13 (Gb 257) Au 74, supplendus ex Pr 70 p. 21 St.; liberius Ps 41 Ac Cor. 88 ‖ 2 πρὸς παραμυθίαν πλόον? πλοίου Ps ‖ 6 νεὼς Ac, νηὸς Au Pr ‖ 7. 15 δελφὶν Au, δελφὶς ceteri ‖ 9 ὑπερεξελθὼν — 14 ἄνθρωπον λέγειν om. Au, suppl. ex Pr ‖ 13 cf. 9, 3 p. 237 ‖ 16 αὐτὸν πικρῶς ἐν τῷ ὕδατι ἀπέπνιξεν Ps

14 Ὁδοιπόροι κατά [τινα] αἰγιαλὸν †ὁδεύοντες
ἦλθον ἐπί τινα σκοπιάν, κἀκεῖθεν θεασάμενοι φρύγανα (e)
πόρρωθεν ἐπιπλέοντα ναῦν εἶναι [μεγάλην] †ᾠήθησαν.
διὸ δὴ προσέμενον ὡς †μελλούσης προσορμίζεσθαι.
ἐπεὶ δ' ὑπ' ἀνέμου φερόμενα τὰ φρύγανα ἐγγυτέρω ἐγένετο,
οὐκέτι ναῦν, ἀλλὰ πλοῖον ἐδόκουν βλέπειν. ἐξενεχθέντα δ'
αὐτὰ φρύγανα (e) ὄντα ἰδόντες, πρὸς ἀλλήλους ἔφασαν
„ὡς ἄρα μάτην [ἡμεῖς] τὸ μηδὲν ὂν προσδεχόμεθα."
[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἐξ ἀπροόπτου δοκοῦντες φοβεροὶ εἶναι, ὅταν εἰς πεῖραν ἔλθωσιν, οὐδενὸς εὑρίσκονται ἄξιοι.]

15 Ἀνὴρ πένης νοσῶν [καὶ] κακῶς διακείμενος
ηὔξατο τοῖς θεοῖς ἑκατόμβην τελέσαι, εἰ περισώσειαν αὐτόν.
οἱ δὲ ἀπόπειραν αὐτοῦ ποιήσασθαι βουλόμενοι ῥᾷσαι τάχιστα
αὐτὸν παρεσκεύασαν. κἀκεῖνος ἐξαναστάς, ἐπειδὴ ἀληθινῶν
βοῶν ἠπόρει, στεατίνους ἑκατὸν πλάσας (e) ἐπί τινος βωμοῦ
ἀπέκαυσεν εἰπών „ἀπέχετε [τὴν] εὐχήν, [ὦ] δαίμονες."
οἱ δὲ θεοὶ βουλόμενοι αὐτὸν ἐν μέρει ἀντιβουκολῆσαι, ὄναρ
αὐτῷ ἔπεμψαν παραινοῦντες ἐλθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλόν·
„ἐκεῖ γὰρ Ἀττικὰς ⟨σὺ δραχμὰς⟩ χιλίας
εὑρήσεις." καὶ ὃς περιχαρὴς γενόμενος
δρομαῖος ἐπὶ τὴν ᾐόν' ἧκεν, ἔνθα δὴ
λῃσταῖς περιτυχὼν (i) ἀπήχθη καὶ ὑπ' αὐτῶν πωλούμενος
εὗρε δραχμὰς χιλίας.
[Ὁ λόγος εὔκαιρος πρὸς ἄνδρα ψευδολόγον.]

---

14 (Gb 258) A^c 110; A^u 172 P^r 175: sim. vita Aesop. 33, cf. supra p. 159. 236 ‖ 1 Ὁδ. κατ' αἰγ. ὡδοιπόρουν? ‖ 3 ναῦν εἶναι 'δόκουν Cr, cf. 6 ‖ 4 ὡς προσορμιουμένην Gb ‖ 5 φερόμεν' αὖ? ‖ 6 ναῦν οὐκέτ', ἀλλὰ πλοῖον Gb ‖ 8 fere integer | προσεδεχόμεθα A^c, προσδεχόμεθα A^u

15 (Gb 231) A^u 28 P^r 30; liberius F 36 A^c 18 P^r 2, quae iambis inclusit Gb ‖ 1 an πένης ν. ⟨τις⟩ καί? ‖ 6 fere integer ‖ 9 ἐκεῖ γὰρ εὑρήσεις Ἀττικὰς μυρίας A^u, rest. duce A^c coll. v. 13 ‖ 11 ἧκεν ante ἐπὶ $A^u P^r$: versum fere integrum dissolvit Gb

16 Ἔν τινι οἰκίᾳ πολλοὶ μύες ἦσαν. αἴλουρος δὲ τοῦτο γνοὺς ἧκεν ἐνταῦθα,
καὶ συλλέγων ⟨οὖν⟩ ἕνα καθ' ἕνα κατήσθιεν.
οἱ δὲ μύες συνεχῶς ἀναλισκόμενοι
εἶπον πρὸς αὐτούς· „[ἕτοιμοι] συγκατέλθωμεν κάτω
κἀς τὰς ὀπὰς δύνωμεν, ἵνα μὴ παντελῶς
ἀπολεσθῶμεν· τοῦ γὰρ αἰλούρου μηκέτι δυναμένου ἐφικνεῖσθαι ἐκεῖσε
ἡμεῖς διασωθησόμεθα." †ὁ δὲ μὴ δυνάμενος
αὐτῶν ἐφικέσθαι, δεῖν ᾠήθη καὶ ἔγνω δι' ἐπινοίας καὶ μηχανῆς αὐτοὺς ἐκκαλεῖσθαι. ἀναβὰς γὰρ ἐπί τινα πάσσαλον καὶ ἑαυτὸν ἔνθεν ἀποκρημνίσας τε καὶ κρεμάσας, προσεποιεῖτο αὐτὸν νεκρὸν εἶναι. τῶν δὲ μυῶν τις παρακύψας ὡς ἐθεάσατο αὐτὸν ἔφη „ὦ οὗτος, κἂν θύλαξ γένῃ σύ. οὐ προσελευσόμεθά σοι."

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων ὅταν τῆς ἐνίων μοχθηρίας πειραθῶσιν οὐκέτι αὐτῶν ταῖς ὑποκρίσεσιν ἐξαπατῶνται.]

17 Θέρους ⟨ἐν⟩ ὥρᾳ – ⏑ μύρμηξ περιπατῶν
κατὰ τὴν ἄρουραν †πυροὺς καὶ κριθὰς συνέλεγεν
– – –

16 (Gb 235) F 67; brevior A[c] 28 A[u] 80. Cf. Babr. 17 *αἴλουρος ὄρνεις οἰκίης ἐνεδρεύων* ‖ 1 *ἔν τ.* ⟨*ποτ'*⟩ *ἦσαν οἰκίῃ π. μύες* Gb ‖ 5 *κατέλθωμεν* A[c]F, *συγκατέλθωμεν* Cr del. *ἕτοιμοι* 6 *καὶ ἐπὶ τῶν ὀπῶν* F, quod stare vix potest, corr. Cr; certe trimeter fere integer ‖ 9 *χὼ μὴ δυνάμενος*? ‖ 10 *ἀφικέσθαι* F, corr. Cor. | *δι' ὀπτασίας* Par. 365
17 (Gb 238) A[u] 111 P[r] 104; F 84; Nevel. 248 ex Palat.; cf. Babr. 140 ‖ 1 *περιιὼν* Nevel. ‖ 2 *κατά τινα* Nevel. | *πυροὺς* Nevel. FP[r], *σιτοὺς* A[u]

ἀποθησαυριζόμενος ἑαυτῷ τροφὴν εἰς τὸν χειμῶνα. κάνθαρος δὲ τοῦτον θεασάμενος ἐθαύμασεν ὡς ἐπιπονώτατον, εἴγε παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν μοχθεῖ, παρ' ὃν τὰ ἄλλα ζῶα πόνων ἀφειμένα ῥαστώνην ἄγει (e?)·

ὃ δὲ τότε μὲν ἡσύχαζεν, ὕστερον δ' ὅτε
χειμὼν ἐνέστη,

τῆς κόπρου ὑπὸ τοῦ ὄμβρου κλυσθείσης ὁ κάνθαρος ἧκε πρὸς αὐτὸν λιμώττων καὶ τρόφων μεταλαβεῖν

δεόμενος· ὃ δὲ ⟨γ'⟩ ἔφη πρὸς αὐτὸν „[ὦ] κάνθαρε
ἀλλ' εἰ τότ' ἐπόνεις, ὅτε με μοχθοῦντα

ὠνείδιζες, οὐκ ἂν νῦν τροφῆς ἐπεδέου (e?).“

[Οὕτως οἱ περὶ τὰς εὐθηνίας τοῦ μέλλοντος μὴ προνοούμενοι παρὰ τὰς τῶν καιρῶν μεταβολὰς τὰ μέγιστα δυστυχοῦσι.]

18 Λέων εἰς ἔπαυλιν γεωργοῦ εἰσῆλθεν·

ὃ δὲ συλλαβεῖν βουλόμενος [τὴν] αὐλείαν θύραν

ἔκλεισε. καὶ ὃς ἐξελθεῖν μὴ δυνάμενος πρῶτον μὲν τὰ ποίμνια (e) διέφθειρεν,

ἔπειτα δ' ⟨αὖθις⟩ κἀπὶ τοὺς βοῦς ἐτράπη.

καὶ ὁ γεωργὸς φοβηθεὶς περὶ αὐτοῦ τὴν θύραν ἤνοιξεν, ἀπαλλαγέντος δὲ τοῦ λέοντος ἡ γυνὴ θεασαμένη αὐτὸν στένοντα (i) εἶπεν· „ἀλλά γε σὺ δίκαια πέπονθας· τί γὰρ τοῦτον

συνέκλεισας, ὃν καὶ μακρόθεν σ' ἔδει τρέμειν.“

[Οὕτως οἱ τοὺς ἰσχυροτέρους διερεθίζοντες εἰκότως τὰς ἐξ αὐτῶν πλημμελείας ὑπομένουσιν.]

17, 4 ταλάνιζεν ὡς Nevel., melius | 4 sqq. liberius Nevel. 9 ἐκλυθείσης Pr, κλυσθείσης Au Nevel. || 12 ὅτε ἐμόχθουν καὶ με (ἐμὲ) ὠνείδιζες Au (Pr) || 13 ὠνείδισας, νῦν οὐ τροφῆς ἂν ἐπεδέου?

18 (Gb 240) Au 142 Pr 139; sim. F 93, Nev. 224 Cor. 220 || 1 Εἰσῆλθεν εἰς ἔπαυλιν ἀγροίκου λέων Gb || 3 πρῶτον μὲν οὖν? || 5 βόας Au Pr || 10 συνέκλεισας Nev., συγκλεῖσαι ἐβούλου sim. ceteri || Epim. τὰς ἑαυτῶν Au, corr. e Pr

19 *Λέων καὶ ἄρκτος βρῶμά τι εὑρόντες ἐν ὕλει περὶ τούτου ἐμάχοντο. δεινῶς οὖν ὑπ' ἀλλήλων κατακοπέντες ἐσκοτίσθησαν ἐκ τῆς πολλῆς μάχης καὶ ἔκειντο ἡμιθανεῖς. ἀλώπηξ δὲ περιοῦσα καὶ θεασαμένη πεπτωκότας.*

ἰδοῦσα καὶ τὸ βρῶμα κείμενον ἐν μέσῳ
ἄρασα τοῦτο †δρομαῖος ᾤχετο.

οἱ δέ, ἰδόντες αὐτὴν καὶ μὴ δυνάμενοι ἀναστῆναι εἶπον· „ἄθλιοι ὄντως ἡμεῖς, ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμαχόμεθα."

[*Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ κοπιῶντες καὶ μοχθοῦντες ἑτέροις κέρδος προσκτῶνται.*]

20 *Λέων λαγωῷ περιτυχὼν κοιμωμένῳ*
ἔμελλε τοῦτον καταφαγεῖν· μεταξὺ δὲ

θεασάμενος ἔλαφον παριοῦσαν ἀφεὶς τὸν λαγωὸν ἐκείνην ἐδίωκεν. ὃ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ψόφων (e) ἐξαναστὰς ἔφυγεν. ὁ δὲ λέων ἐπὶ πολὺ διώξας τὴν ἔλαφον ἐπειδὴ καταλαβεῖν οὐκ ἐδυνήθη, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸν λαγωόν.

εὑρὼν δὲ κἀκεῖνον †πεφευγότα

ἔφη „ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὅτι περ ἀφεὶς τὴν ἐν χερσὶ βορὰν μείζονα ἐλπίδα προέκρινα."

[*Οὕτως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἐλπίδα μείζονα τὰ ἐν ταῖς χερσὶν ἐλάχιστα κέρδη ἀθετοῦντες εὑρίσκονται καὶ τούτων ὑστερούμενοι.*]

21 *Ὄνῳ τις ἐπιθεὶς αἶγα [καὶ] πρόβατον [καὶ] δέλφακα*
ἤλαυνεν† εἰς ἄστυ. τοῦ δὲ δέλφακος
παρ' ὅλην ⟨ἐν αὐτοῖς⟩ τὴν ὁδὸν κεκραγότος

19 (Gb 241) Hds. (Hptm) 39 e Vossiano; sim. F 96 C 39; tetr. II 13 ‖ 5 *μέσον?* ‖ 6 *δρομαίως* Voss., corr. Cor. | ⟨*μάλα*⟩ *δρομαῖος* Gb

20 (Gb 242) Nevel. 228 e Palat.; sim. F 97 A^u 146 P^r 143 St. | 1 *λέων περιτυχὼν λ. κ.* Nevel. ‖ 2 *τοῦτον ἔμελλε* Nevel. 4 *ἀπὸ τῶν* F A^u, *ἀπὸ* Nevel.; *παρὰ τὸν ψόφον* P^r; fuerit ⟨*πάλιν*⟩ *ἐξαναστὰς ἔφυγεν. ὁ δὲ λέων ἐπεὶ* ‖ 7 ⟨*γε δια*⟩*πεφευγοτα?*

21 (Gb 244) F 131; A^u 174 P^r 177 Nev. Cor. 176 ‖ 2 *ἤλαυνε* ⟨*παντ'*⟩ Gb

ἀλώπηξ ἀκούσασα ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν παρ' αὐτοῦ, δι' ἣν τῶν λοιπῶν ἡσυχαζόντων μόνος αὐτὸς βοᾷ. ὁ δὲ ἔφη „ἀλλ' ἔγωγε οὐ μάτην ὀδύρομαι (e)· εὖ γὰρ οἶδα, ὅτι τοῦ μὲν προβάτου ἔριά τε καὶ γάλα παρεχομένου ὁ δεσπότης ἀφέξεται· ὁμοίως δὲ καὶ τῆς αἰγὸς διὰ τοὺς τυροὺς καὶ τοὺς ἐρίφους· ἐμοῦ δὲ οὐκ ἔχοντος ἄλλο τι χρηστὸν πάντως με θύσειν βούλεται.

[Ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ μεμπτέοι εἰσὶν ὅσοι τὰς μελλούσας προορώμενοι συμφορὰς ἀποκλαίονται.]

7 παρεχ. — ἀφέξ. A^{u}P^{r}, sim. Nev., τοῦ δεσπότου λαμβάνοντος ἀνθέξεται F || Epim. οὐ om. F, suppl. ex A^{u}P^{r}

Ne inter incertas quidem iambicarum paraphrases recepi plerasque Gitlbaueri fabulas, quas paucis infra indicavi:

Gb 217 = B 88 F 120 *Μόσχος πρὸς τὴν ἔλαφον κτλ.* Babrii nostri 156.

Gb 218 = B 99 C 258 *Ὄνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθείς κτλ.* Babrii 139, tabularum ceratarum testimonio confirmata.

Gb 219 = B 100 *Ὁ λαγωὸς τῇ ἀλώπεκι κτλ.* Babrii 157.

Gb 220 = B 103 F 151 *Ὄνος τὸν ἵππον ἐμακάριζε κτλ.* Babrii 160.

Gb 221 = B 107 F 139 *Ὄνος πλατείας ὁδοῦ ἐκτραπείς κτλ.* Babrii 162.

Gb 222 = B 130 F 321 *Ῥόδῳ παραφυὲν ἀμάρανθον κτλ.* Babrii 178.

Gb 223 = F 2 A^{u} 4 *Ἀηδὼν ἐπί τινος δρυὸς ὑψηλῆς καθημένη κτλ.* Babrii 204.

Gb 224 = F 6 A^{c} 7 A^{u} 17 *Ἀλώπηξ ὑπό τινος παγίδος τὴν οὐρὰν ἀποκοπεῖσα κτλ.*, ex Aesopeis vetustissimis, cf. Timocr. fr. 3 PL. III p. 539 B.

Gb. 225 = F A^{c} 9 A^{u} 20 *Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος περὶ εὐγενείας ἤριζον κτλ.*

Gb 226 = F 14 Nevel. Cor. 152 A^{u} 7 *Αἴλουρος ἀκούσας*

ὅτι . . ὄρνιθες νοσοῦσι κτλ., quae ex ipso Babrio 121 pendere probabilius est.

Gb 227 = F 18 Nevel. Cor. 157 A^u^ 11 *Ἀλώπηξ εἰσελθοῦσα εἰς ἀγέλην προβάτων . . . ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ κυνὸς κτλ.*

Gb 230 = F 33 A^c^ 22 A^u^ 42 *Γεωργός τις μέλλων καταλύειν τὸν βίον . . τοὺς . . παῖδας . . . προσκαλεσάμενος κτλ.*

Gb 232 = F 37 C 167 *Βάτραχοι λυπούμενοι περὶ τῆς ἑαυτῶν ἀναρχίας κτλ.* Babrii nostri 174.

Gb 233 = F 60 C 26 A^u^ 66 *Δύο νεανίσκοι μαγείρῳ παρεκάθηντο κτλ.*

Gb 234 = A^u^ 78 F 65 *Ἔλαφος διωκομένη ὑπὸ κυνηγῶν κτλ.* Babrii nostri inc. 219 (choliambus integer servatus).

Gb 236 = F 68 C 89 A^u^ 81 *Ἔν τινι ταμείῳ μέλιτος ἐκχυθέντος μυῖαι προσπτᾶσαι κατήσθιον κτλ.*

Gb 237 = F 72 A^u^ 86 *Ἔν τινι ποίμνῃ δέλφαξ εἰσελθὼν ἐνέμετο. καὶ δή ποτε τοῦ ποιμένος συλλαμβάνοντος αὐτὸν ἐκεκράγει τε καὶ* (trimeter casui dandus) *ἀντέτεινε κτλ.*, cf. iamb. 21.

Gb 243 = F 116 A^u^ 164 A^c^ 108 *Μύρμηξ ὁ νῦν τὸ πάλαι ἄνθρωπος ἦν κτλ.*

Gb 245 = F 146 A^u^ 189 A^c^ 64 *Ὀρνιθοθήρας πτηνοῖς πάγην ἵστα κτλ.* Babrii nostri 211.

Gb 246 = F 148 A^c^ 118 A^u^ 191 *Ὅτε πρῶτον κάμηλος ὤφθη κτλ.*, quamquam inest trimeter fere integer *κατὰ μικρὸν ὡς χολὴν τὸ ζῷον οὐκ ἔχει* (*ὡς τὸ ζ. οὐκ ἔ. χολήν*).

Gb 247 = F 159 A^c^ 48 A^u^ 196 *Παῖς τις ἐκ διδασκαλείου τὴν τοῦ συμφοιτητοῦ δέλτον ἀνελόμενος κτλ.*

Gb 248 = F 164 A^c^ 49 A^u^ 203 *Ποιμὴν ἐν παραθαλασσίῳ τόπῳ ποίμνιον νέμων κτλ.* Cf. Cr Anal. ad paroemiogr. Gr. p. 138 sq.

Gb 249 = F 176 A^c^ 50 A^u^ 209 *Ῥοιὰ καὶ μηλέα περὶ εὐκαρπίας ἤριζον κτλ.*

Gb 250 = F 186 A^c^ 69 A^u^ 221 *Ὗς καὶ κύων περὶ εὐτοκίας ἤριζον κτλ.*, Babrii nostri 218.

Gb 251 = F 188 A^c 59 A^u 225 *Φιλάργυρός τις ἅπασαν αὑτοῦ τὴν οὐσίαν ἐξαργυρισάμενος κτλ.*

Gb 252 = Aphthon. 2 p. 313 Nev. (Fur. 200, etiam A^c 74 ab Aphthonio pendet) *Ἀνὴρ εὐπορῶν χῆνά τε ἅμα καὶ κύκνον ἔτρεφεν κτλ.*

Gb 253 = Aphthon. 21 p. 338 Nev. (Fur. 211) *Οἱ λύκοι πρὸς τὰ πρόβατα κτλ.*

Gb 254 = Aphthon. 22 p. 339 Nev. (Fur. 212) *Ἐλαία κατεγέλα συκῆς κτλ.*

Gb 255 = Aphthon. 28 p. 344 Nev. (Fur. 215) *δράκων καὶ ἀετὸς συμπλακέντες ἀλλήλοις ἐμάχοντο.*

Gb 256 = A^c 87 A^u 26 *Ἁλιεὺς ἔν τινι ποταμῷ ἡλίευε κτλ.* Babrii nostri 217.

Gb 259 = Nevel. Cor. 201 A^u 125 *Κολοιὸς λιμώττων ἐπί τινος συκῆς ἐκάθισεν κτλ.*

Gb 260 = A^u 131 Nevel. Cor. 211 *Κύων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν κτλ.*

Gb 264 = Fur. 398 Cor. 340 *Τοῦ σατύρου τὸ πῦρ κτλ.* e Plutarchi de util. libro 2 p. 86 F; inest trimeter Aeschyleus (fr. 207 N.), cf. *Festschr. für Overbeck* p. 108[2].

Gb 265 = Fur. 410, *Λέων ποτὲ ταῦρον ὁρᾷ κτλ.*, e Nicephoro Basil. in Allatii Exc. p. 125 = Rhet. Gr. I p. 432 W.; trimeter fortuitus *ἀπαλλαγὴ καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβολή.*

Gb 266 = Fur. 417 *Τέττιξ ἄνδρα τινὰ θεασάμενος κτλ.*, Syntipae qui dicitur fab. 62.

Gb 267 = Aes. Ill 87 *Ἦν τις ἀνὴρ τὴν τέχνην σκυτεὺς γαλῆν ἔχων κτλ.*, verba sunt Nicephori Gregorae hist. Byz. VII 1 p. 216; cf. p. 211.

Iam brevibus eis notis quas ultimis potissimum fabulis inde a 252 Gb adieci summa cautione accipienda esse apparet quaecunque de fabulis iambicis restituendis ariolatus est Gitlbauer. Nam uni tantum fabulae 267 verum fontem subscripsit vel potius ex exemplari Halmiano de-

scripsit; scilicet nimiae molis erat vel Furiae commentarium inspicere. Hinc Aphthonii verba, quae singula fere sophistae sapiunt *κακοζηλίαν*, trimetris suis coercuit (fab. 252 sqq.), uti alia eiusdem rhetoris exempla hexametris explicavit (supra p. 229. 231); hinc Plutarchi narratiunculam cum versu Aeschyleo a Plutarcho citato contaminavit (264), Nicephori Basilacae aliorumque ineptias Byzantinas (265 sqq.) versibus antiquitatem mentientibus inclusas ut verbo utar mangonizavit. Quamquam quod fidem excedit Nicephori Gregorae fabulam sciens huc videtur rettulisse, ne apertissimis quidem vitae sermonisque Byzantinorum indiciis deterritus (*εἰς μοναδικὸν ἑαυτὴν μεταμείψασαν σχῆμα* . . . *ἀφ' οὗ τὸ μοναδικὸν περιέθετο σχῆμα*, quibus verbis a Gitlbauero resectis fabulae summa continetur).

Paucos illos iambos ad normam antiquam factos quos inter exempla certa recepi dum perlustro, unum potissimum audire mihi videor Graeculum poetantem, qui Babrii quidem vestigia ne anxie premeret sedulo cavit, sed ipsa ea re post Babrium, mythiambi inventorem (cf. prooem. II), se scripsisse invitus prodere videtur. Arte et stilo fab. iamb. 8. 10. 11 aliquatenus cognatae sunt Machonis *χρείαις*, quamquam fragmenta earum si comparaveris (cf. Athen. II 44 d. VI 242 sqq. VIII 337 cd. 341 a—d. 348 sq. XIII 577 sqq.) quid aera vetera distent a recentiorum lupinis ipse intelleges. Idem ingenium fabulas 13 sqq. spirare sentio, cui indicio haud scio an plus sit tribuendum quam fallacibus rhythmi iambici vestigiis.[1]) Fortasse praeter fabellarum corpusculum poeta ille librum adhibuit, quo cum Aesopo septem qui dicuntur sapientes inducebantur, cf. fab. 8. 10. 14; nam a Babrio haec argumenta vix accepit.

Aesopiam trimetriam ab Ausonio ep. 16 commemoratam

1) Hinc etiam fabulis Gb 230. 233. 247. 251 aliquid praesidii petitur.

horum versiculorum fontem esse proclive est coniectu. Verum quod volgo opinantur Ausonium Babrium potius ad manum habuisse, id aliquam probabilitatem habere supra vidimus (cf. p. 7): nisi Ausonius trimetros rectos legit choliambis Babrii adnexos, sicuti legisse videtur Palmyreni ludi magister qui tabularum ceratarum fabulas dictavit, Tzetzes chil. XIII 263 (*ὥσπερ Βαβρίας γράφει ἐν μυθιάμβοις τοῖς χωλοῖς, οὐ τοῖς ἰάμβοις λέγω*), Georgides qui trimetros rectos Babrio tribuit, lexicographus cui fr. 2 sqq. debemus Byzantinus. Ultimis quippe antiquitatis temporibus librarius quidam corpus condidisse videtur *Μυθικῶν* sive *fabularum versibus inclusarum*, quo praeter Babrii choliambos mythica dactylica atque fabulae iambicae continebantur; Byzantini adiecisse videntur fabulas trimetris politicis scriptas, quarum reliquias Corais potissimum diligenter indicavit, ego ab hac editione seclusi.

Collectionis illius ambitum spes est fore ut certiore ratione describere nobis liceat, Aesopeorum editionem vere criticam si nacti erimus.

Non recepi versus quosdam argumenti similis quos ipse olim constitui vel enarravi, veluti *ψιμυθίῳ πίθηκος ἐντετριμμένος* (Clem. Alex. paedag. III 2, 5, cf. Mus. Rhen. XLIX 307), *ἵππος ⟨δ'⟩ ὄνῳ· „πρὸς κέντρα μὴ λακτιζέτω“* seu potius *λάκτιζέ πω“* (ex *Attico* poeta Priscian. Inst. XVIII 281 p. 356 H., cf. Mus. Rhen. XXXIV 341), *σοφῶς ὁ βοῦς ἔφασκεν ἀστράβην ἰδών | „οὐκ ἔστ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαιρέτω“* (Ps.-Diog. Macar. 675 Paroemiogr. II p. 209 Gott., cf. Mus. Rhen. XLIV 460). Haec enim non sunt fragmenta fabularum noviciarum, sed iambographorum veterum loci ad fabulas spectantes. Eadem ratione ductus non admisi epigrammata quaedam anthologiae, veluti IX 264, quod fabulae Aphth. 4 (Fur. 202 Hl. 172) persimile est.

IGNATII DIACONI ALIORUMQUE
TETRASTICHA IAMBICA

COLLEGIT DISPOSUIT CRITICO APPARATU INSTRUXIT

CAROLUS FRIDERICUS MÜLLER.

PRAEFATIO.

Quae ad nostram aetatem pervenere fabularum Aesopicarum tetrasticha iambica, non a Gabrio ea sive Gabria quodam, cuius nomen longum per tempus prae se tulerunt, esse profecta, sed ab Ignatio Diacono (sive Magistro)[1]), qui nono p. Chr. n. saeculo floruit, eiusque imitatoribus scripta hodie cum inter omnes constet harum litterarum peritos, ad hanc quaestionem iterum descendere nihil attinet.[2]) Ac ne id quidem nisi paucis attingere nostrum videtur, qua ratione permotus Ignatius, seu primus concepit seu alienum exemplum secutus est, ut fabulas Aesopicas quaternis senariis quasi in compendium redigeret, hoc mirum commentum ad unguem, ut aiunt, perfecerit, nec facile id pervestigari posse putaverim. Varias enim causas easque diversas statuere queas, quae ad id consilium deduxerint poetam. Nam vel maxime ad fabulas brevitatem pertinere ratus[3]), carmina quanto angustioribus finibus circumscripsisset, tanto venustiora et elegantiora condere sibi visus est, vel, ut magister, poeticam rationem minime respiciens, quo facilius memoria discipulorum tenerentur fabellae, summae horum carminum exilitati studuit, vel rhetorum exercitationes secutus coar-

1) eundem enim esse persuasum habeo qui alias Diaconus, alias Magister (vel Monachus vel Grammaticus) vocatur in codd.

2) cfr. quae exposui in dissert. de Ignatii metrica arte vita scriptis (Kiliae 1886), p. 4 sqq.

3) cfr. Theonis progymn. 3, § 8, Lessingii nostri disputat. de fabulis IV.

tavit Babriana. Adde quod inter ipsius Babrii fabulas non paucas vidit quaternis versibus expressas (8. 14. 29. 39. 40. 54. 60. 73. 80. 81. 90. 96. 109. 110. 113. 121. 133. 135. 137). Quas ipsas forsan cum maxime accommodatas huic poeseos generi, ad imitandum utique esse facillimas sibi persuasisset, in mentem ei venire potuit consilium quotquot fabulas versibus reddere constituisset in tetrastichorum formam redigendi, praesertim cum eiusmodi numerorum lusum apud ecclesiasticos scriptores aetatis Byzantinae saepissime usu venire et ab ipso Ignatio in aliis poematis exhibitum esse constet: cfr. eius versus in Adamum[1]) v. 55—135, totamque elegiam funebrem in Paulum discipulum scriptam.[2])

Sed haec utcunque se habent, quin quae primus composuit Ignatius *fabularum Aesopicarum tetrasticha iambica,* et aequalibus et posteris placuerint quam maxime, dubium non est: tot in codicibus extant manuscriptis, tot obviam fiunt eorum imitationes.

Atque hoc ipsum summo nobis est impedimento quominus quae sint tetrasticha vere Ignatiana, quae ab aliis profecta, cognoscamus, et in singulis versibus quomodo ars critica exercenda sit saepissime affert haesitationem. Nam cum pervulgatae sine dubio fuerint fabellae istae et maxime tritae in scholis monasteriorum, facile potuit fieri, ut quivis magister quae potiora invenisse sibi videretur, Ignatianorum loco substitueret, permulta interpolaret, haud pauca etiam invita Minerva adderet. Accedit quod ipsi librarii nonnumquam versus perpolire et corrigere animum induxerunt. Unde factum est, ut quotquot aetatem tulere codices manuscripti, eorum fere suam quisque praebeat tetrastichorum scripturam.

Qua in congerie disponenda eam esse ingrediendam viam ac rationem putavi, ut primum si fieri posset certas quasdam metricae artis leges, quibus sese obstrinxisse

1) quos edidi l. l. Kiliae 1886.
2) ed. Matranga, anecdd. Graec. II p. 664—667, Romae 1850.

videretur poeta, e ceteris Ignatii poematis studerem eruere. Opportune enim accidit, quod quae praeter tetrasticha composuit carmina iambica, — versus dico in Adamum scriptos 143 et acrostichon alphabeticum[1]), — in codicibus optime sunt tradita, ut his ipsis quae fere fuerit Ignatii metrica ars in senariis condendis cognosci possit ac comprobari. De qua cum accuratius egerim in disputatione de Ignatio edita, hoc loco paucis complecti satis habeo quae illic fusius exposui, mutatis eis quae et ab aliis monitus[2]) et ipse diligentius perscrutatus secus statuenda esse hodie habeo persuasum.

1. Pedes solutos in trimetris iambicis nusquam admisit Ignatius.
2. Spondeos pro iambis priscorum poetarum more in nulla substituit nisi in prima, tertia, quinta senarii sede.
3. Observavit fere ubique syllabarum quantitatem apud veteres valentem; paucae quae obviam fiunt exceptiones pertinent ad vocales *α*, *ι*, *υ*, sive quod tunc temporis earum quantitas non iam respici solita est, sive quod necessitate quadam coactus eas admisit Ignatius, cum aliter in senarios suos solutionibus carentes inferre non posset quaedam vocabula ex Aesopeis petita (ut *ἔλαφος*, *γέρανος* alia).
4. Hiatum nusquam admisit nisi qualem toleraverunt veteres poetae.
5. Omnibus fere locis accentu grammatico paenultimam senarii syllabam insigniendam curavit.
   a. Raro proparoxytona in fine versuum sunt admissa.
   b. Rarissime (bis?) oxytona versus claudunt, perispomena numquam.

1) quod nuper edidi in Mus. Rhenan. XXXXVI p. 321. 322.
2) cfr. imprimis Fr. Kuhnii symbolas ad doctrinae *περὶ διχρόνων* historiam pertinentes (dissertt. philol. universitatis Vratislav. VI, p. 115 sqq.).

6. Omnes videtur senarios incidisse aut post quintam aut post septimam syllabam.

His observationibus satis certam nacti esse nobis videmur normam ac regulam, qua quae vere Ignatiana sint tetrasticha, quae recentioris aetatis, qua illae leges saepissime negleguntur, versificatoribus adscribenda diiudicare possimus.

Codices autem quibus usus sum ad constituendum tetrastichorum textum, his litteris significati sunt:

B = *Berolinensis* bibl. reg. Graec. 46, 4⁰, saec. XV, chartac., olim in monasterio St. Georgii prope Trapezuntem asservatus. Continet in fol. 91 sqq. 59 tetrasticha cum promythiis, inscriptione praemissa: *μύθοι ἔσοποι ἰαμβικοὶ τετραστιχοι βραβίου τοῦ σοφιστοῦ εἰς τὸ ἐπ' ἀρεταῖς οὐ δεῖ σεμνύνεσθαι*[1]), in fine *τέλος τῶν τοιούτων στίχων*. Accuratius descripsi hunc codicem in Krumbacheri byz. Ztschr. III, p. 516—520.

C = *Cantabrigiensis* bibl. academ. 680 (Dd. XI 54), saec. XIV (?), in quo insunt 11 tetrasticha inscripta *τοῦ Χαβρίου τετράστιχα*. Cfr. byz. Ztschr. V 311. 312.

Ch = *Chalcensis* monasterii *τῆς Θεοτόκου* cod. 64, cuius scripturam primus publicavit A. Papadopulus-Cerameus (byz. Ztschr. II 126 sqq.). Exaratum esse eum saec. XIII dicit, id quod ex ipsis litterarum formis concludendum esse censet. Cfr. autem quae disserui in byz. Ztschr. III 522 sqq. Continet 46 tetrasticha inscripta *Νουθεσίαι Ἰγνατίου καὶ Βαβρίου*.

F = *Florentinus* bibl. Laurentianae (plut. V c. 10), chart., in 4⁰ minori, saec. XIV, pessime scriptus, quo continentur 69 tetrasticha (cum promythiis), quorum partem (21) edidit A. Bandinius in catal. codd. Graec.

---

1) omnia omnino menda retinui.

bibl. Laur. tom. I, Florentiae 1764. Cfr. byz. Ztschr. I p. 421, V p. 316 sq.

G = *Gudianus* bibl. Guelferbytanae 105. 2, chart., saec. XVI exeuntis, qui in fol. 1—20 *Γαβρίου Ἕλληνος τετράστιχα* 42 praebet eadem, quae in Aldina editione sunt. Cfr. byz. Ztschr. I p. 420. 421.

H = *Hafniensis* bibl. regiae acad., additam. 275, chart., 4⁰, saec. XIV aut XV, elegantissime scriptus. Insunt tetrasticha 44 cum epimythiis, inscripta *Χαβρίου μῦθοι ἐν ἐπιτομῇ· στίχοι ἰαμβικοί.* Cfr. byz. Ztschr. I 420.

L = *Londiniensis* (Brit. mus. addit. mscrr. 17015), chart., 8⁰, saec. XV, qui post vitam et fabulas Aesopi (131) tetrasticha praebet 14, inscripta *ἕτεροι μύθοι διὰ στίχων*, quibus desunt epimythia (fol. 57 et 58). Cfr. quae exposui in byz. Ztschr. I 420.

M = *Venetus* bibl. Marcianae 31 cl. XI, quem initio saec. XIV recte, opinor, Krumbacher mihi indicavit esse scriptum, Morelli saeculo XII tribuit. Insunt in fol. 300 sqq. *Βαβρίου ἐν ἐπιτομῇ ἴαμβοι τετράστιχοι* 34, quorum suum quemque antecedit epimythium. Mutilam esse tetrastichorum scripturam apparet ex eo quod in fine additum est epimythium fabulae cuiusdam, fabula ipsa deest. Cfr. byz. Ztschr. V p. 314—316.

P = *Parisinus* 2571, chart., olim Colbertinus, saec. XIV, ut videtur, quo continentur (fol. 160 sqq.) *Γαβρίου Ἕλληνος τετράστιχα εἰς τοὺς μύθους τοῦ Αἰσώπου* 41, et ipsa mutila in fine. Singulas sua sequuntur epimythia fabulas, hoc in cod. secundum alphabeticum ordinem dispositas. Cfr. byz. Ztschr. I 429—431.

p = *Patmiacus* 428, descriptus a Sakkelione (*Πατμιακὴ βιβλιοθήκη* p. 189 sqq.), fortasse apographon cod. Paris. P, saec. XV, ut videtur. Cfr. byz. Ztschr. V p. 312. 313.

Q = *Parisinus* 2991 A, chart., anno 1420 exaratus,

olim in monasterio Sanctae Anastasiae *Φαρμακολυτρίας* dictae asservatus. Insunt in fol. 416 sqq. *Ἰγνατίου Διακόνου τετράστιχα δι᾽ ἰάμβων ἐκ τῶν* $\overset{B}{\text{Χ}}$*αβρίου Αἰσωπικῶν μεταφρασθέντα καὶ πρὸς ἀρετὴν ἐπαλείφοντα* 45, quibus addita sunt complura vel tetrasticha vel quinorum octonorumve senariorum fabellae, quae in reliquis codicibus non reperiuntur. Epimythiis vacant omnino. Accuratius descripsi hunc codicem in byz. Ztschr. I 434—436.

R = *Parisinus* 1140 A, bombyc., qui saec. XIV scriptus esse videtur. Continet in fol. 60—62 *τετράστιχα Βαβρίου γραμματικοῦ Ἕλληνος ἢ ὥς τινες λέγουσι τοῦ Αἰσώπου μᾶλλον* 42, alphabetico ordine perscripta, quorum singulis suum praefixum est epimythium. Cfr. byz. Ztschr. I 431 sq.

S = *Parisinus* 1788, olim Colbertinus, bombyc., saec. XIV, ut videtur. Folia 218—220 continent 34 tetrasticha et epimythium tricesimi quinti; sua singulis praefiguntur epimythia. Titulus eorum est *Γαβρίου ἐν ἐπιτομῇ τετράστιχοι ἴαμβοι.* Quem codicem artissime cohaerere cum M comprobavimus in byz. Ztschr. V p. 315; cfr. etiam quae exposita sunt ib. I 426 sqq. Huius codicis esse apographon *Paris.* 583 (= s), chart., olim Baluzianum, saec. XVI vel XVII, docuimus ib. I 424. 425.

T = *Parisinus* 522, olim Mazarineus, chart., a. 1443 scriptus, cuius in fine insunt 21 tetrasticha, quae inscribuntur *Φαβρίου μῦθοι διὰ τετραστίχων.* Addita sunt in margine rubricatis litteris singula epimythia versibus praefixa. Cfr. byz. Ztschr. I 428 sq.

U = *Parisinus* 2408, bombyc., a. 1270 perscriptus litteris minutissimis et compendiis permultis. Cuius in fol. 221 sunt *μῦθοι Αἰσώπου* 12, quos antecedunt verba *περὶ τῶν ὑπονοούντων φοβεῖσθαι τοὺς μικροτέρους*, quae ad tetrastichon primum quod sequitur

(λέοντος ὑπνώττοντος) pertinere apparet. Reliqua epimythia desunt. Cfr. byz. Ztschr. V 313. 314.

V = *Vindobonensis* bibl. Caes. 178, no. 31 (apud Lambec. cod. 133), chart., a Busbeckio olim Constantinopoli comparatus. Quo saeculo scriptus sit, non inveni; A. de Premerstein (in litteris nuper ad O. Crusium datis) probabiliter argumentatus codicem esse saec. XV dicit. Fol. 341—345 continet tetrasticha 14 inscripta *Βαβρίου ἐν ἐπιτομῇ μεταγραφὲν ὑπὸ ἰγνατίου μαγίστορος*, eadem quae H servavit atque eodem ordine composita. Cfr. byz. Ztschr. I 425. 426.

W = *Vindobonensis* bibl. Caes. 225, no. 4 (apud Lambec. cod. 78), chart., et ipse a Busbeckio Constantinopoli comparatus, „antiquus et bonae notae", saec. XV ut videtur Premersteinio l. l. Insunt in fol. 75 sqq. *Ἰγνατίου· ἐκ τῶν μύθων τοῦ αἰσώπου· Τετράστιχα* 36, quibus addita sunt epimythia in margine (nonnullis locis omissa). Cfr. byz. Ztschr. I 432—434.

Ex his codicibus ipsi inspicere mihi non licuit sex: cod. C collatus est ab Hermanno Luppe, olim discipulo meo, Ch cognovi e Papadopuli commentatione, quam supra memoravi, F mihi descriptus est nuperrime ab Augusto Hausrath, M in meum usum curavit conferendum C. Castellani bibl. Marcianae praefectus, codicum Vindobonensium varias lectiones mecum communicaverunt Paulus Schwencke et I. Petter; reliquos ipse contuli.

Praeterea usus sum ad constituendum verborum textum exilibus Neveleti notis quas addidit in appendice *mythologiae Aesopicae* (Francof. 1610) de duobus codicibus *Palatinis*[1]) (= $Pl^{1.2}$), tum tetrastichis illis quae publicavit A. Eberhard in libello, quem edidit Suffriano gratulans, Magdeb. 1875, p. 4 sqq. (= Eb)[2]), denique principe edi-

1) cfr. byz. Ztschr. I 422.

2) de quibus cfr. quae fusius disputavi in byz. Ztschr. I, p. 421. 422.

tione Aldi Manutii, Venet. 1505 (= Ald)[1]), eisque quae hanc imprimis sequuntur: Lovaniana a. 1517 (= Lov), Frobenianis, Basileae 1518 et 1524, tum quae in officina Hervagiana impressa est a. 1541 (= Bas), Rittershusiana, a. 1598 Lugduni Batav. foras data (= Ritt), Neveletiana, Francoforti a. 1620 (= Nev), nostri saeculi Coraisiana (= Cor) et priore mea Kiliae a. 1886 typis exscripta (= Ml[1]). Cfr. byz. Ztschr. I p. 422. 423.

Cod. *Athoum* bibl. Gregorii 645 [98], in quo secundum Sp. Lambron (catal. codd. Graec. bibl. Athoi monasterii p. 147) insunt *τετράστιχοι μῦθοι τοῦ Βαβρίου μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας* (*ἄνευ ἀρχῆς*), chart., 8⁰., saec. *ιη´*, respiciendum non censui, neque *Monacensem* quendam (Aug. 551) curavi, cuius lectiones[2]) nullius eum esse momenti docuerunt.

Iam vero hanc spissam et satis horridam librorum silvam aegre permensi metricae maxime artis auxilio, quod supra indicavimus, per spinas aculeosque viam quasi aperuisse et ad certum quendam finem esse progressi nobis videmur. Duo enim tetrastichorum codicibus manuscriptis traditorum genera discernenda esse habemus persuasum:

1. eorum quae aut ab Ignatio ipso profecta sunt aut ab Ignatii imitatoribus eandem metricam artem quoquo modo potuerunt secutis interpolata ac nova addita.
2. eorum quae versificatores multo recentioris aetatis conglutinavere carmina hiantia, claudicantia, paene barbara.

Quorum quae priori generi adscribenda sunt, in eis eruendis et constituendis praecipue codices V et H adhibendi mihi videntur. Itaque et ordinem tetrastichorum

1) Aldina, nisi fallor, profecta est e cod. *Veneto* bibl. Marcianae cl. IX 19, cuius lectiones nonnullas nuper mecum communicavit A. Hausrath. Cfr. byz. Ztschr. V, p. 317. 318.

2) nuperrime mecum communicatae ab Augusto Hausrath.

in his codd. traditum servavi et in scriptura versuum epimythiorumque recensenda horum maxime secutus sum auctoritatem. Ad eos proximi accedunt ChMSU et, quantum cognosci licet ex Neveleti notis exilibus, Pl[1, 2]. Interpolata multifariam et ipsius Ignatii imitatione exorta, ut videtur, praebent tetrasticha WQTRLG (AldNev). Alterum eorum genus satis *βεβαρβαρωμένον* exhibent CFBP, praeterea cod. Venetus quidam et Dresdensis mihi non noti, quos affert Eberhard l. l. (praef. p. 4).

Ceterum qui sit numerus tetrastichorum et quo ordine sint perscripta in codicibus editionibusque quo clarius noscatur, tabellas adieci singula complectentes.

Restat ut gratias agam et bibliothecarum praefectis, qui qua solent summa liberalitate codices mihi concrediderunt conferendos, Berolinensis (*Rose*), Guelferbytanae (*Heinemann*), Hafniensis (*Smith* et *Braun*), Kiloniensis (*Steffenhagen*), Londiniensis (*Bond*), Parisinae (*Delisle*), et viris humanissimis qui vel nomine meo codicum scripturas mecum communicaverunt (*Castellani, Hausrath, Luppe, Petter, Schwencke*), vel consilio suo atque auctoritate maximo mihi fuerunt adiumento (*O. Crusius, I. a Destinon, C. Krumbacher*).

Scr. Kiliae, Kal. Iuliis 1896.

C. Fr. Müller.

TABVLA I

VH(M)(44)	Ch (46)	M S (31)	U (12)	W (36)	Q (45 + 11)	T (21)	R(42)*)	L (14)	G(Ald Nev) (12)	C (11)	F (69)	B (59)	P (41, *)	MP[1] (53)[4])
1	3	1	—	1	1	1	1	1	1	—	1	1	1	8
2	2	2	—	2	3	2	9	2	31	—	9	2	—	13
3	4	3	—	3	4	—	18	3	—	—	18	3	—	—
4	5	4	1	8	2	3	21	4	2	7	21	4	22	32
5	7	5	2	14	5	4	22	5	3	8	22	5	24	30
6	8	6	3	4	25	5	14	—	41	9	14	35	(34)**)	38
7	9	7	4	5	6	6	35	7	15	—	61	7	—	51
8	10	8	5	15	8	—	25	8	13	—	45	8	25	49
9	11	9	6	17	11	7	37	10	32	—	63	10	—	28
10	12	10	—	19	37	—	41	—	(Nev app. 1)	—	42	12	36	27
11	13	11	7	6	12	—	27	12	30	—	48	13	27	12
12	14	12	—	21	13	8	6	14	20	—	6	15	—	11
13	15	13	—	18	10	—	—	11	34	10	28	11	—	21
14	17	15	—	22	16	10	31	—	17	—	52	39	10	14
15	18	16	8	7	17	11	36	—	19	—	62	41	—	25
16	19	17	—	9	19	—	19	—	(Nev app. 2)	—	19	37	(32)**)	42
17	20	18	9	10	18	12	10	—	42	—	10	34	—	44
18	21	19	10	23	20	—	40	—	12	—	68	43	—	47
19	22	—	—	11	27	13	38	—	14	—	64	42	—	41
20	23	20	11	24	26	14	26	—	(Nev app. 3)	—	46	38	—	34

21	24	21	12	12	28	15	28	—	38	—	49	16	30	37
22	25	22	—	—	23	16	32	—	28	—	54	17	35	18
23	26	23	—	13	24	17	20	—	18	—	20	18	18	5
24	27	24	—	—	29	—	15	—	37	—	15	19	15	20
25	28	25	—	25	31	18	4	—	27	—	4	20	4	2
26	29	26	—	26	30	19	8	—	36	—	8	21	7	26
27	30	27	—	27	33	—	11	—	(Nev app. 4)	—	11	22	—	23
28	38	28	—	28	32	—	5	—	7	—	5	23	5	46
29	31	29	—	29	35	20	2	—	26	—	2	24	—	21
30	32	30	—	30	34	21	12	—	39	—	12	25	11	36
31	33	31	—	31	36	—	33	—	(Nev app. 5)	—	55	26	37	9
32	34	32	—	32	38	—	16	—	40	—	16	27	14	50
33	35	33	—	33	40	—	24	—	35	—	23	28	33	35
34	36	34	—	34	41	—	29	—	(Nev app. 6)	—	50	29	—	22
35	39	(epim.)	—	—	43	—	34	—	(Nev app. 7)	—	60	30	(40)**)	3
36	40	—	—	—	45	—	42	—	6	1	69	31	—	40
37	41	—	—	—	7	—	13	6	21	—	13	6	41	43
38	42	—	—	16	9	—	23	9	4	—	—	9	23	15
39	43 (?)	—	—	20	39	—	3	13	16	—	3	14	3	6
40	44 (?)	—	—	35	44	—	—	—	(Nev app. 8)	—	—	—	—	53
41	45 (?)	—	—	36	42	—	—	—	(Nev app. 9)	—	—	—	—	31
42	37	—	—	—	22	—	39	—	—	—	67	—	—	—
43	46 (?)	—		—	21	—	30	—	11	—	51	32	16	45
44	—	—	—	—	15	—	17	—	(Nev app. 10)	—	17	36	—	48

*) secundum alphabeticum ordinem disposita; de cod. F cfr. p. 204, adn. 1).
**) quae uncis inclusi, prorsus aliam praebent recensionem: vide tetr. II 24—26.

TABVLA II

Ml	Ch	M S	Q	T	R	G (Ald Nev)	C	F	B	[illegible]	Ml¹	Eb
I 45	16	14	14	9	7	(Nev app.11)	11	7	33	8	16	—
,, 46	1	—	—	—	—	—	—	56	40	—	—	17
,, 47	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
,, 48	—	—	—	—	—	5	2	24	—	21	33	—
,, 49	—	—	—	—	—	8	—	65	50	—	4	—
,, 50	—	—	—	—	—	9	6	29	49	19	29	—
,, 51	—	—	—	—	—	10	—	39	59	9	17	—
,, 52	—	—	—	—	—	22	—	43	57	2	10	—
,, 53	—	—	—	—	—	23	—	35	—	20	19	—
,, 54	—	—	—	—	—	24	—	38	56	26	7	—
,, 55	—	—	—	—	—	25	—	44	—	—	1	—
,, 56	—	—	—	—	—	29	—	—	47	39	52	—
,, 57	—	—	—	—	—	33	—	59	48	38	39	—
II 1	—	—	—	—	—	—	3	25	—	—	—	3
,, 2	—	—	—	—	—	—	4	26	—	—	—	4
,, 3	—	—	—	—	—	—	5	27	53	—	—	5

„ 4	—	—	—	—	—	—	—	30	—	—	—	6
„ 5	—	—	—	—	—	—	—	31	—	—	—	7
„ 6	—	—	—	—	—	—	—	32	51	—	—	8
„ 7	—	—	—	—	—	—	—	33	—	—	—	9
„ 8	—	—	—	—	—	—	—	34	52	—	—	10
„ 9	—	—	—	—	—	—	—	36	46	12	—	11
„ 10	—	—	—	—	—	—	—	37	55	—	—	12
„ 11	—	—	—	—	—	—	—	40	—	—	—	13
„ 12	—	—	—	—	—	—	—	41	—	—	—	14
„ 13	—	—	—	—	—	—	—	47	—	—	—	15
„ 14	—	—	—	—	—	—	—	53	58	—	—	16
„ 15	—	—	—	—	—	—	—	57	44	—	—	18
„ 16	—	—	—	—	—	—	—	58	45	—	—	19
„ 17	—	—	—	—	—	—	—	66	54	—	—	20
„ 18	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	—	25
„ 19	—	—	—	—	—	—	—	—	—	13	—	—
„ 20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17	—	26
„ 21	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28	—	27
„ 22	—	—	—	—	—	—	—	—	—	29	—	28
„ 23	—	—	—	—	—	—	—	—	—	31	—	29
„ 24	—	—	—	—	—	—	—	—	—	32	—	30
„ 25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	34	—	31
„ 26	—	—	—	—	—		—	—	—	40	—	1
II 27—32	—	—	46—51	—	—	—	—	—	—	—	—	—

I

Ignatii Diaconi eiusque imitatorum

tetrasticha iambica.

1 Ἀνδρὸς ποσὶ⟨ν⟩ πατεῖτο πέτρινος λέων.
καί τις λέοντί φησι „τὴν ἰσχὺν βλέπεις;“
„ἀλλ᾿ εἰ λέοντες“ εἶπεν „ᾔδεισαν γλύφειν,
πολλοὺς ἂν εἶδες ὄντας ἀνθρώπους †λίθους.“

[Ὅτι ἐν φύσει οὐ δεῖ σεμνύνεσθαι.]

2 Ἔθνει γεράνων πῆξέ τις σπορεὺς πάγην,
μεθ᾿ ὧν πελαργὸν εἷλεν· ὃς θρήνει μέγα.
ἔφη δ᾿ ἀροτρεύς „ὡς φίλος μὲν εἶ, λέγω·
ἀλλ᾿ ἡ πάγη λαβοῦσα σὺν κακοῖς ⟨σ᾿⟩ ἔχει.“

[Κακοῖς μὴ συναγελάζεσθαι.]

1 Babr. 194 ‖ 1 ποσὶ VH omnesque fere cett., om., ut plerumque in codd., ν paragogico, quod singulis locis notare supersedeo | πέτρηνος W ‖ 2 λέοντι] MSTPl[1]· - λέων τί V (H rec. m.) WRBPAldLov ‖ 3 ἀλλ᾿ οἱ λ. εἴπερ ᾔδ. γλ. Ch εἰ γὰρ λ., εἶπεν, ᾔ. γ. W | ᾔδεισαν T εἰδήσαν RLB ᾐδήσαν AldLovBasRitt ‖ 4 εἶδες] οἶδας S | ὄντας] πάλιν Ch (om. SQ). vv. 3. 4 corrupti esse videntur; fortasse scribendum: ἀλλ᾿ εἰ λ. ᾔδεσαν γλύφειν λίθους πολλοὺς ἂν εἶδες, εἶπεν, ἀνθρώπους κάτω (cfr. Bo. 148, Aesop. 63 H) ‖ epim. VHCh (qui ὅτι om.) Pl[1] ἐπ᾿ ἀρετῇ (ἀρετῆς W) οὐ δεῖ ἐπαίρεσθαι MSWR περὶ τοῦ ἐ''/πέρεσθαι (= ἐπαίρεσθαι) ἐν κενοῖς T ὅτι οὐ δεῖ ἐπ᾿ ἀρετῇ σεμνύνεσθαι F, sim. BPAld et quae hanc sequuntur editiones (cf. p. 258)

2 Babr. 13 ‖ 1 ἔθνη SWQTRLB ‖ 2 εἶλεν ὃς θρηνεῖ μ. STL | μέγα] om. Q. ‖ 3 λέγω] VHQF λέγων ChMSWTR σύ μοι AldNevCorMl[1] ‖ 4 σ᾿ addidi (etiam Ritt) ‖ epim. VHChPl[1],

3 *Κλοιῷ λύκος πάχιστον εἰσορῶν κύνα*
„δήσας τίς ἐξέθρεψε τοῦτον ὧδ';" ἔφη.
„κυνηγός." „ἀλλὰ τοῦτο μὴ πάθοι λύκος·
ἐμοὶ φίλος λιμὸς γὰρ ἢ κλοιοῦ βάρος."

[*Ἐν συμφοραῖς μὴ γαστρίζεσθαι.*]

4 *Λέοντος ὑπνώττοντος αὐχένος μέσον*
διέδραμεν μῦς· ὃς δ' ἀνέστη συντόμως.
γελᾷ δ' ἀλώπηξ· καὶ λέων ἀπεκρίθη
„οὐ μῦν πτοοῦμαι, τὴν ὁδὸν δ' ἀνατρέπω."

[*Ἀρχὰς ὕβρεων διαστέλλειν.*]

5 *Λέων μάχην ἔστησε πρὸς ποτῷ κάπρῳ.*

---

deest in S *ἀδικίᾳ μὴ συμφέρεσθαι* MPl² *ἀδίκῳ μὴ συμπεριφέρεσθαι* W *περὶ τοῦ μὴ συμφέρεσθαι τοῖς ἀδίκοις* T, sim. RFB *πρὸς φίλον τινὸς ἑνούμενον τοῖς ἐχθροῖς τοῦ φίλου αὐτοῦ* Ald

3 Babr. 100 ‖ 1 *πάχιστον*] *τάχιστον* ChL *τάχιστος* S | *εἰσορῶν κύνα*] *ἱστορῶν κ.* H *ἀθρῶν τὸν κύνα* MS | *κοίῳ λῦκος δεσμούμενον βλέπων κύνα* W ‖ 2 *δείσας* Ch | *ἐθρεψε* V | *ὃς δ' ἔφη* HMChRLB *ὡσδ'* VSQ *ὧδ'* Ml | *ἠρώτα· τίς τρέφει σε δήσας; ὁ δ' ἔφη* W *δήσας ὃν ἐξέθρεψε ποιμήν τις ἔφη* F | *σ'* falso inseruit post *τίς* Eb ‖ 3 *κ. ἀλλὰ μὴ τοῦτο μὴ πάθῃ λ.* S *ἀλλ' οὐ τοῦτο μὴ πάθῃ λ.* ? ‖ epim. VHChMWRF, deest in S. — Cfr. byz. Ztschr. I 432. 433

4 Babr. 82, cfr. Tzetz. chil. XIII 496 ‖ 1 *ὑπνόοντος* H | 2 *ὅδ' ἀνέστη* UTRP ‖ 4 *οὐ μὴν* ST *οὐ μὲν* Ald Lov Bas Ritt Nev particula *δ'* deest in QRBPAld, inserta post *τὴν* in S ‖ epim. VHPl¹ *διαστέλλειν*] *ἀναστέλλειν* Ch | *μομφὰς ἀπ' ἀρχῆς ἀποκρούεσθαι* MSR *μὴ παραχωρεῖν παραφρονεῖσθαι* (scr. *καταφρονεῖσθαι*) W *περὶ τοῦ ἀποτρέπεσθαι καὶ τὰς μικρὰς μέμψεις* T *ὅτι οὐ δεῖ καὶ μικρὰν* (*μικρῶν*?) *περιφρόνησιν ἀποστρέφεσθαι* Ald ‖ In U cum praemissa sint huic tetrasticho primo loco scripto verba *περὶ τῶν ὑπονοούντων φοβεῖσθαι τοὺς μικροτέρους*, reliqua autem desint epimythia, conicias licet U esse apographon libri cuiusdam, in quo ceteris quoque tetrastichis addita fuerint promythia

5 Babr. 149 ‖ 1 *ποτῷ*] VHPl¹CorMl¹ *ποτόν* ChMSUPl²QTR *τόπον* L *πόντον* P *ποτέ* Ald | *πρός τινα κάπρον* W

γῦπες δὲ θηρῶν ἐσκόπευον τὴν ἔριν,
βρῶσιν τὸν ἡττηθέντα ποιῆσαι τάχα·
φίλους δ' ὁρῶντες ἠστόχουν τῶν ἐλπίδων.

[*Ἀλλοτρίοις κακοῖς μὴ χαίρειν.*]

6 *Ἤιτει τροφὴν μύρμηκα τέττιξ ἐν κρύει.*
μύρμηξ πρὸς αὐτὸν εἶπε „πῶς γὰρ οὐκ ἔχεις;“
„ὡς ἐν θέρει“ προσεῖπεν „ᾖδον ὀξέως.“
„χειμῶνος ὀρχοῦ“ φησί, „μὴ τροφῆς ἔρα.“

[*Ὅτι τὸ ἐν καιρῷ ἀργεῖν καὶ ἀκαίρως ἐπιζητεῖν μάταιον.*]

7 *Τράγῳ προσεῖπεν ἄμπελος „βλάπτεις σύ με*
κείρων τὰ φύλλα· μὴ γὰρ οὐκ ἔστι χλόη;
ὅσον δ' ἄρ' ἂν βλάψειας, εὑρήσω τάχα
πρὸς θυσίαν σὴν εἰς θεοὺς οἶνον βλύσαι.“

[*Ἀδικίας μὴ κατάρχεσθαι.*]

8 *Μῦς ἔκφερεν μῦν, ἔργον ὄντ' ἀσιτίας·*

5, 2 *γ. δὲ θήρειον* M *γ. δ' ἄνωθεν* Ald | *ἐσκόπευσαν* L *ἔριν*] *μάχην* Pl[1.2] ‖ 3 *ποιῆσαι*] *εἶναι* Ch ‖ epim. VHMS *χαίρειν*] *ἐπιχαίρειν* ChWR, idem fere BAld *περὶ τοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κενοῖς* T *πρὸς τοὺς θλιβομένους ἐπὶ ταῖς ἑτέρων ἀτυχίαις* P

6 Babr. 126, cfr. tetr. II 25 ‖ 1 *κρύει*] *θέρει* T ‖ 2 *γὰρ*] *σὺ* T | *ἔχεις*] *ἔχω* Q | *μ. δ' ἔφησε· τί θέρους ὄντος ἔδρας;* Ald | 3 *ἐν*] deest in MS *ὃς γ' ἐν θ.* Ch *ὁ δ' ἐν θ.* T | *προσεῖπεν*] *εἴρηκεν* Ald ‖ epim. VHB, sim. MSR *τὸ ἐν καιρῷ ἀργεῖν ἀσυμφόρον* Ch *περὶ τοῦ μὴ ἀργεῖν ἐν καιρῷ ἐργασίας* T *πρὸς τοὺς μὴ θέλοντας ἐν νεότητι κοπιᾶν καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ γήρᾳ πτωχοῦντας* Ald

7 Babr. 180 ‖ 1 *σύ μοι* S ‖ 2 post *χλόη* addita sunt verba in S: *ὅτι κράτιστον εἶναι τὸ μὴ προσκόπτειν ἀνθρώποις* (cfr. byz. Ztschr. I 425) ‖ 3 *ὅσον γάρ* codd. (*ὅσω* RT), *ὅσον δ' ἄρ'* Ml[1]Eb (Babr. 148 p. 87) ‖ 4 *π. θ. σὴν οἶνον εἰς θεοὺς βλῦσαι* S | *εἰς θεὸν* TB ‖ epim. VHChMSPl[1.2]WRB *περὶ τοῦ τὸν βλάπτοντα ἀντιβλάπτεσθαι* T *ὅτι πολλάκις θέλων τις ἀδικεῖν τινα, ὠφελεῖ αὐτόν* Ald

8 Babr. 236? (deest in Aesopeis) ‖ 1 *σῦς* (v. 4 *σῦν*) Ald

οὓς χαλκέες βλέποντες ἔστασαν γέλων.
ὁ μῦς δ' ἔτι ζῶν εἶπε „μεστοὶ δακρύων,
ὡς οὐδὲ μῦν δύνασθε κἂν τρέφειν ἕνα."

[Μὴ γελᾶν πτῶμα τοῦ πέλας.]

9 Φέρων κύων τις πλησίον ῥείθρου κρέας
κύψας ἑαυτὸν ἄλλον εἰς ὕδωρ βλέπει.
χανὼν δὲ λοιπὸν τοῦ κάτω λαχεῖν κρέως,
ἀπεστέρητο παντός, οὗπερ ἐκράτει.

[Τὸ ἐν χερσὶ μικρὸν τοῦ ἐλπιζομένου μείζονος κρεῖττον.]

10 Ἀνδρὸς πόθον μετῆξεν εἰς δούλην Κύπρις.
ἡ δ' αὖ γ' ἐτίμα τὴν θεὰν καθ' ἡμέραν,

ἔκφερε] VHChPl¹·²FCor ἔκφρε S ἐκφερεμένος M ἧγέ τις WQLBP εἷλκέ τις Ald | ὄντ' ἀσιτίοις S ἀσιτία Q ‖ 2 ὂν χ. QL | ἔστασαν] VWPBL ἕστασαν H ἐστᾶσαν S ἔσπασαν U ἔστησαν Ald ἵστασαν? Cfr. Spitzneri excurs. V. ad Hom. B 525 | γέλως U γέλω QRB ‖ 3 μεστὸς δ. MSUR Ald ‖ 4 δύνασθαι SRLAld ‖ epim. VHMSPl¹·²RFB μ. γ. π. τοῦ πλησίον Ch μὴ γελᾶν ἐφ' οἷς ἁλίσκεταί τις W πρὸς πτωχοὺς γειτονεύοντας πτωχοῖς P πρὸς τοὺς τὰ ἑαυτῶν παραπτώματα παραβέποντας, τὰ δὲ τῶν ἑτέρων γελώντων (scr. cum Nev. γελῶντας) Ald Cfr. byz. Ztschr. I 426, III 525

9 Babr. 79 ‖ 1 ordinem verborum in codd. turbatum restitui. φέρων τις ῥείθρου πλ. κύων κρ. HV φ. τ. κύων πλ. ῥ. κ. U [φ]ερε ποταμοῦ πλ. κ. κρ. S φέρων ποταμοῦ M, editt. ‖ 2 ἄλλο R εἰς ὕδωρ ἄλλο βλ. B (idem coniec. Destinon) ‖ 3 λαχεῖν Ch λαβεῖν ceteri | κρέας MSU, editt. κρέους L ‖ 4 ἀπεστέρητο] VUR ἀπεστερεῖτο cett. | πάντως QLB μᾶλλον W καὶ τοῦ editt. καὶ τόδ' Ml¹ ‖ epim. HVPl¹ τὸ ἐν χ. μ. τοῦ ἐλπ. μεγαλώτερον Ch κρεῖττον] ἀειρότερον S αἱρέττεται M μ. ἐρετότερον (αἱρετώτερον?) B τὸ ἐ. χ. μ. μεῖζον τοῦ ἐλπιζομένου W τὸ κρατεῖν μικρὸν τοῦ ἐλπιζομένου μέγα (scr. μεγάλου) αἱρετώτερον R περὶ τῶν ἐφέσει τοῦ μείζονος ἐκπιπτόντων ἐκ τοῦ μικροῦ T ὅτι ὁ πλεονεκτῶν μᾶλλον ζημιοῦται Ald

10 Babr. 10 ‖ 2 τῆς θεᾶς καθημένης Ch

ἕως καθ' ὕπνους φησὶ „μὴ τίμα σύ με·
τὸν ἄνδρα πημαίνω γάρ, οὐ ποθῶ σέ γε.“
[*Ὀφείλομεν τὸ αἴτιον στοχάζεσθαι.*]

11 *Ὁμόφρονες νέμοντο τρεῖς ὁμοῦ βόες,*
οὓς οὐδὲ θὴρ ἔβλαπτε πολλάκις λέων.
ἔχθρας δὲ μίσει καὶ λόγοις διασχίσας
ἕκαστον οἷον ἐκβέβρωκεν ἀθλίως.
[*Φυλάττεσθαι τοὺς ὁμοφρονοῦντας.*]

12 *Γάμοις ἔχαιρον βάτραχοι τοῖς Ἡλίου.*
καί τις πρὸς αὐτοὺς εἶπεν „ὦ δειλὸν γένος·
εἰ γὰρ μόνου τρέμοιμεν αὐγὰς Ἡλίου,
τίς, εἴγε τεκνώσειε, τοῦτον βαστάσοι;“
[*Τοῦ συνήθους τὸ ἐσόμενον ἀπρόοπτον.*]

10, 3 *ὕπνον* ChSQR, v. Babr. 10, 10 | *τιμᾶς* VHCh ‖ 4 *ποιμένα* MS *ποιμαίνω* WQR | *οὐ φιλῶ σέ γε* ChMSWQRP | epim. HVAld *ὠφέλιμον τοὺς αἰτίους στ.* Ch *ὀ. τὰς αἰτίας στ.* M *ὀφείλει μὲν οὖν τοὺς ἀ. στ.* S *ὅτι τὸ αἴτιον τῆς ὠφελείας στοχάζεσθαι δεῖ* R *πρὸς τοὺς διὰ βλάβην ἑτέρων καλῶς πανθάνοντας* (= *πάσχοντας*) P

11 Babr. 44 ‖ 1 *νέμοντες* U ‖ 2 *οὔτε* HMUQR *οὐ θὴρ* S | *θέλων* pro *λέων* Destinon Ml[1] (propter *πολλάκις*), *θὴρ λέων* etiam tetr. I 32, 2 ‖ 3 *λόγοις*] *λόγων* W *μάχης* Ald ‖ 4 *ἕκ. αὐτῶν* U *αὐτῶν ἐβέβρωκεν* W *ἕκ. ἐκβέβρωκε γυμνὸν ὡς ἕνα* PAld *ἕκ. εἶεν ἐκβιβρώσκων ἀθλίου* S *ἀθλίως*] *ἀθρόως*? ‖ epim. VHChMSPl[1, 2] RBF *τὸ ὁμονοεῖν ὠφέλιμον, ὡς τὸ διΐστασθαι βλαβερόν* W *πρὸς τοὺς ἔχοντας ὁμόνοιαν καὶ καταλύοντας αὐτήν* P *πρὸς τοὺς σχιζομένους ἐκ τῶν ἰδίων καὶ διὰ τοῦτο κακῶς πάσχοντας* Ald

12 Babr. 24 ‖ 1 *τοῦ ἡλίου* VHPl[1]W *τοῦ φωσφόρου* T ‖ 2 *ὦ δεινὸν γ.* Q ‖ 3 *μόνου*] FCorMl[1] *μόνας* VHChQTL *μόνον* MSPl[1]RB | *τρέμομεν* Ch *τρομοῦμεν* Destinon ‖ 4 *ταυτὸν* S *τοῦτ' ἂν* vel *τοῦτο* Destinon | *βαστάσοι*] VHQ *βαστάσαι* MSR *βαστάσει* TL (rec. m.) NevCor *βαστάζει* Ald ‖ epim. VHChPl[1]WRB *τ. σ. τὸ ἀρμένον ἀπρόοπτον* M *τ. σ. τὸ εἰς μένον ἀ.* S *τ. σ. τὸ ἄσμενον ἀ.* Pl[2] *περὶ τοῦ μὴ χαίρειν ἐν σφε* [τῷ] *κακῷ* T *πρὸς τοὺς ἐπὶ ἰδίᾳ βλάβῃ ἀγνωσίᾳ χαίροντας* Ald

13 *Κυρτὴ θεὸν κάμηλος ἐζήτει κέρας.*
ἣν ἐξεμυκτήριζε τῆς δυσβουλίας.
σιμοῖ δὲ ταύτης λοιπὸν ὦτα καὶ κάραν.
ὡς ἄν γε παντάπασιν αἰσχίστη πέλῃ.
[*Παρὰ θεοῦ αἰτεῖν τὰ προσήκοντα.*]

14 *Πηγαῖς ἑαυτοῦ προσβλέπων δορκὸς θέαν*
λεπτοὺς πόδας μωμεῖτο, χαῖρε δ' εἰς κέρας.
ὕλης δὲ τὸν λέοντα φεύγων ἐκ μέσης
θνήσκει πεδηθεὶς οἷς ἔχαιρεν εἰς μάτην.
[*Τὸ περισσὸν ταῖς ἀνάγκαις ἐπιβλαβές.*]

15 *Τυρὸν κόραξ ἔδακνε, κερδὼ δ' ἠπάτα*
„εἰ γλῶσσαν εἶχες, Ζηνὸς ἦς ὄρνις μέγας."

13 Babr. 104 || 1 *ἐζήτει* codd. fere omnes, *ἐξήτει* sCBRittNev | *κέρα* Ald || 2 deest in S *ἐξεμυκτήρισε τῆς ἀβουλίας* Ald || 3 *τέμνει δὲ τ.* MS *ζημοῖ γὰρ αὐτὴν* editt. | *ὦτα καὶ ῥίνα* W || 4 *αἴσχιστα* S | *πέλει* SQLC || epim. MS *παθεῖν αἴτει τ. π.* VHCh (*παθεῖν* ortum esse apparet compendiis male intellectis) *ὅτι δεῖ παρὰ τοῦ θεοῦ αἰτεῖν τ. πρ.* Ald

14 Babr. 43, cfr. tetr. II 11 || 1 *π. ἑαυτῆς προσβλέπων δορκὰς θ.* VHChPl[1.2] *π. ἑαυτῆς προσβλέπει δορκὰς θ.* MSQ *πηγαῖς θέαν βλέπουσα δορκὰς ἰδίαν* W *ἔλαφος ὡς ἔβλεψεν εἰς ὕδωρ κέρας* P *πηγαῖς ὁρῶσα δορκὰς αὐτῆς τὴν θέαν* Ald | *ἑαυτοῦ πρ. δορκός* scripsi coll. Oppian. cyneg. 2, 324; 3, 3 || 3 *ὕ. θέων λέοντα φεῦγεν ἐ. μ.* VHChPl[1.2] *ὕλης δὲ τὸν λέοντα φεῦγεν* MS *φεύγουσ'* W *φεῦγον* QR *φεύγων* correxi | *λέων δ' ἐπεὶ δίωκε, τούτους ἠγάπα* Ald, cfr. tetr. II 11 || 4 *πεδηθεὶς*] codd. plerique, *πεδηθεῖσ'* W | *κέρας καθυβρίζουσα θήρας ὡς πάγην* PAld || epim. VHPl[1.2]ChMSW *ταῖς ἀνάγκαις*] *ταῖς ἀνχαῖς* Ch (cfr. byz. Ztschr. III 521) *ἀναγκαίοις* M *ἀναγκ'* S om. W *περὶ τοῦ ἐπιβλαβὲς εἶναι τὸ πεσόν* (= *περισσόν*?) T *πρὸς τοὺς ψέγοντας τὰ ἄξια ἐπαίνου καὶ ἐπαινοῦντας τὰ ψόγου ἄξια* P *ὅτι πολλάκις τις ὠφελεῖται ἐξ ὧν δοκεῖ βλάπτεσθαι* Ald

15 Babr. 77 || 1 *κόραξ τυρὸν ἔτρωγε* Ch || 2 *ἦς*] HSWQTRB *εἷς* M *εἶς* AldLovBas | *Ζηνὸς*] *Διὸς* W

ὁ νήπιος δ' ἔκραξεν, ἡ δ' εἷλεν †τυρόν.
„ἔχεις, κόραξ, ἅπαντα, νοῦν κτῆσαι δ'" ἔφη.

[Ἐχθρῶν ἐπαίνοις μὴ πιστεύειν.]

16 Κάμνουσαν ὄρνιν εἶδεν αἴλουρος νόσῳ.
πρὸς ἣν ἔφησε „πῶς ἔχεις τὰ τῆς νόσου;"
τρέμουσα δ' εἶπεν „εἰ παρέλθοις μακρόθεν,
ζωὴν ὑπέλθω δορκάδων ὑπερτέραν."

[Φυλάττεσθαι πολεμίων ὑπόκρισιν.]

17 Ἔθαλπέ τις γεωργὸς ἐν κόλποις ὄφιν
ὥρᾳ κρύους· ἐπεὶ δὲ θέρμης ᾔσθετο,
ἔπληξε τὸν θάλψαντα, καὶ κτείνει τάχος.
οὕτω κακοὶ ποιοῦσι τοῖς εὐεργέταις.

[Κακοὺς μὴ εὖ ποιεῖν.]

15, 3 ὃ δ' ἠπίως ἔκρωξεν, ἡ δ' ἕλεν τ. Ch unde conicias ἡ τυρὸν δ' ἕλεν | τυρόν] φάγεν MSPl^{2} | ὁ ν. δὲ κόραξ τυρὸν ἠφίει U χαίνει κόραξ, πίπτει τυρός, κερδὼ δ' ἔφη W κόραξ ῥίπτει τυρόν, ἡ δ' εἷλε τάχος B εὐθὺς δ' ὁ τοῦτον ῥῖψεν· ἡ δ' αὐτὸν φάγεν Ald | 4 ν. κτ. μόνον VWAld νοῦς δέ σοι λείπει B (= Babr. 77, 12) ‖ epim. HChB ἐχθρῶν ἔπαινος μ. π. VSR ἐχθροὺς ἐπαίνους μ. π. M προσέχειν τοὺς ἀπατῶντας W περὶ τοῦ μὴ στέργειν ἐπαίνοις ἐχθρῶν T πρὸς τοὺς ἐπὶ κολακείαις χαίροντας Ald

16 Babr. 121, cfr. tetr. II, 24 ‖ 1 εἶλεν ἔλουρος Ch αἴλουρος εἶδε νόσῳ S ‖ 2 ἔχει WQ ἔφησεν· ἔχεις σὺ τὰ S ‖ 3 παρέλθεις ChW παρέλθῃς MSRB | μακρόθεν] ἐξ ἐμοῦ W ‖ 4 δορκάδος QB ‖ epim. VHMSWAld φ. δεῖ π. ὑποκρίσεις Ch φ. πολέμων ὑποκρίσεις R ὅτι φ. π. ὑ. δεῖ B

17 Babr. 147 ‖ 1 ὄφιν] ἔχιν V γεωργός τις ἔθαλπεν ὄφιν ἐν κόλποις S ἔ. ὄφιν τις γεωργὸς ἐν κόλποις U ἐ. κόλπῳ τις γεωργὸς ἐν κρύει Q ἔθαλπέ τις κυνηγός κτλ. B ‖ 2 θέρμης] θέρους Ch | ἔ. δὲ ᾔσθετο θέρμης S ἐν ὥρᾳ κρ., ὡς δ' ᾔσθητο τῆς θέρμης U δεινὴν ἔχιδναν, ὡς δὲ θ. ᾔ. Q ‖ 3 τὸν θ. ἔκτεινε S κἔκτινε R κἄκτεινε Ald κ. κτεῖνε δακών T ‖ 4 τοῖς εὐεργέταις] VHRF τὰς εὐεργεσίας Ch στένων δ' ὁ πληχθεὶς τοῦτον τὸν στίχον εἶπεν S στ. δ' ὁ π. τόνδε τὸν στίχον ἔφη MPl^{2} Sequuntur in MSPl^{2} hi versus: δικαίως (δίκαια M) πάσχω τὸν

18 Ὡς ἀκρίδας θήρευε παῖς τις, σκορπίῳ
χεῖρα πρότεινεν· ὃς δὲ „μὴ ψαύσῃς“ ἔφη·
„ὡς εἴγε μου ψαύσειας, ἐκ κόλπων στένων
καὶ τὰς ἀληθεῖς ἐκκενώσεις ἀκρίδας.“

[Ὅτι τοῖς μὴ ὠφελοῦσι τὸ βλάπτειν παρέπεται πολλάκις.]

19 Φέρων λέοντος δέρμα τοῖς ὤμοις ὄνος
ηὔχει λέων εἶναί τις, αἰπόλους τρέπων.
ἐπεὶ δὲ γυμνὸς τῆς λεοντῆς εὑρέθη,
τοῦτον μυλὼν ἔμνησε τῆς ἀταξίας.

[Τὰ παρὰ τὴν ἀξίαν τίμια διαλύεται.]

20 Μάχην λέων συνῆπτεν ἀνδρὶ τοξότῃ.
βέλει τυπεὶς δὲ θηρσὶν εἶπε τοιάδε·

πονηρὸν οἰκτείρας· οὕτω (οὕτως Pl²) κακὸν (κακοὶ Pl²) πέλουσι (ποιοῦσι S) τοὶς εὐεργέταις. Cfr. byz. Ztschr. I 428 ‖ epim. VHWRFB κακοῖς μ. MS κ. οὐ δεῖ εὖ π. Ch περὶ τοῦ μὴ εὖ π. κ. T deest in Ald

18 Babr. 168 ‖ 2 χεῖρας Q | προτείνει H προὔτεινεν ChSMR προτείνει χεῖρας W προὔτεινε χ. Ald | ὁ δὲ B τὸ δὲ M τῷ δὲ S | ψαύῃς W ‖ 3 εἴ γε μου corr. in εἴγ' ἐμοῦ H εἴγε δὴ SW | κόλπου W ἐν κόλπῳ RB ‖ epim. VHCh παρέπεται] παρεγένεται V ὅ. τ. μ. ὠ. καὶ βλάπτειν παρέπεται M ὅ. τ. μ. ὠ. καὶ βλάβη π. π. RFB ὅτι δεῖ κακοῖς ἀνθρώποις μὴ συμμίγνυσθαι Ald deest in SW (cfr. epim. 19)

19 Babr. 139 (cfr. tetr. II 23) | 2 ηὔχ. λέοντος κράτος T | αἰπόλους βλέπων Ald Lov Bas Ritt Nev τρέπων deest in G ‖ 4 τυφθεὶς ἑαυτὸν μνῆσε W ‖ epim. VH, sim. B τ. π. ἀ. ἄτιμα διαβάλλονται Ch τ. π. ἀ. ἄτιμα λύεται RF περὶ τοῦ μὴ ζητεῖν τὰ παρὰ τὴν ἀξίαν T ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι αἱ παρ' ἀξίαν τιμαὶ τάχιστα λύονται Ald | ὅτι τοῖς μὴ ὠφελοῦσι καὶ βλάβη παρέπεται W (quod epim. tetr. 18 falso huc irrepsisse apparet)

20 Babr. 1 ‖ 1 συνῆψεν UF συνῆψαν M ἀνῆψεν S ‖ 2 βέλη QRB | νυγεὶς δὲ MS | θὴρ συνεῖπε S β. τ. δ' ὁ θὴρ εἶπε τ. U β. τ. δὲ πᾶσι θηρσὶν ἠπύει (ἠπύῃ B εἰπείη R) RFB

„εἰ δὴ προπομποὺς εὐπορεῖ τοίους ὅγε,
τίς αὐτὸς εἴη συστάδην ὡρμημένος;“
[Γνωσιμαχεῖν ἐκ πείρας διδασκόμεθα.]

21 Ὀδοῦσιν ἧλον εἷλεν ἐξ ὄνου λύκος,
αἰτῶν δὲ μισθὸν πλήττεται λὰξ τὴν γένυν.
λύκος δέ φησιν „πῶς μάγειρος ὢν πάλαι
ἰατρικῆς μετῆλθον ἔργ' ἀναξίως;“
[Ὃ μὴ ἤσκηταί τις, μὴ μετιέναι.]

22 Πᾶσιν πέφυκε θηρσὶ καὶ πτηνοῖς μάχη.
ἥλω Λίβυσσα στρουθός, ἡ τούσδ' ἐπλάνα
εἶναι μὲν ὄρνις, ἐκ μέρους δὲ θηρίον,
πτηνοῖς κάραν δεικνῦσα, τοῖς θηρσὶν πόδας.
[Τὸ ἀμφίβολον κοινωνίας ἄπιστον.]

20, 3 δὴ] γὰρ MSTRB | προπέμπειν S | εὐπορεῖς U | ὅδε MUQ ὧδε W ‖ 4 αὐτὸς] αὐτῷ Q αὐτόν W ‖ epim. VHRFBAld γνώσεως μάχην πείρα διδασκόμεθα W τὰ παρὰ τὴν ἀξίαν τίμια (τιμίαν M) λέγεται MS (quod pertinet ad tetr. 19 in MS non traditum) in Ch litterae evanidae (cf. byz. Ztschr. II 129, III 524)

21 Babr. 122 ‖ 1 εἷλεν ἧλον ChS ἧ. εἵλκεν UT ‖ 2 γένην SAld ‖ 3 πάλαι] τὰ πρόσθεν R ‖ 4 ἔργον ἀξίας MSPl²T ἔργα δ' ἀναξίως U ἔργον ἀξίως Q ‖ epim. VHSPl, sim. MB ἃ μ. ἤ. τ., οὐδὲ δεῖ μετιέναι Ch ἃ μὴ γιγνώσκει τις, μὴ μετιέναι δεῖ W περὶ τοῦ μὴ μετιέναι τὰ ἀνοίκεια T ἃ μὴ κέκτηταί τις, μὴ μετιέναι δεῖ R, sim. F πρὸς τοὺς ἑαυτῶν τέχνας ἀθετοῦντας καὶ ἑτέραις ἐπιχειροῦντας P πρὸς τοὺς τὴν ἰδίαν τέχνην καταλιμπάνοντας καὶ ἑτέραν μετερχομένους ἐπὶ βλάβῃ Ald

22 Babr. 206 ‖ 1 πεφύκει MSPAld | πτηνοῖς καὶ θηρσὶ μάχη S ‖ 2 ἥλω] ἀλλὰ VH ἡ ἥλω S ‖ 3 μέρους καὶ HMQRPB ἐκ μέσου δέ V ‖ 4 κάρον S | τοῖς θηρσὶν] θηρίοις Q ‖ epim. VHChMS τ. ἀ. ἐν κοινωνίαις ἄ. RB (qui addit initio ὅτι) περὶ τῶν ὑποφευγόντων τοὺς ἐχθροὺς ἐν πλᾶ (πλάναις?) T πρὸς τοὺς ἀμφιβόλους ἀνθρώπους δύο μέρη πλανῶντας καὶ ἀβλαβεῖς διαμένοντας P πρὸς τοὺς δυσὶ κυρίοις δουλεύοντας καὶ πλανῶντας ἀμφοτέρους Ald² ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τὸ ἀμφίβολον ἐν κοινωνίαις ἄπιστον Ald¹ (de Ald¹·² cfr. quae exposui byz. Ztschr. I 423)

23 *Κερδὼ βότρυς βλέπουσα μακρῆς ἀμπέλου*
εἰς ὕψος ἦρτο καὶ καμοῦσα πολλάκις
ἑλεῖν ἀπεῖπε· πρὸς δ' ἑαυτὴν ταῦτ' ἔφη·
„μὴ κάμνε· ῥᾶγες ὀμφακίζουσιν μάλα."

[*Τὸ ἐκ πείρας ἀδύνατον προφάσεως εὔπορον.*]

24 *Ἤιτει λαβεῖν ἀγροῖκον ἱππότης λαγών.*
λαβὼν δὲ χερσὶ τοῦτον ἠρώτα „πόσου;"
καὶ πῶλον ἐξήλαυνεν. ἀγροῖκος δ' ἔφη
„μὴ σπεῦδε· σοὶ δώρημα τοῦτον προσφέρω."

[*Τὸ σωθῆναι ἀδύνατον καὶ χαρισθῆναι †δεκτέον.*]

25 *Βέβλητό τις πρὸς στῆθος ἀετὸς βέλει*
ἀλγῶν δὲ λοιπὸν ἦστο πολλὰ δακρύων.

23 Babr. 19 ‖ 1 *βότρυς*] VH, *βότρυν* ceteri | *μακρῆς*] VHW *μακρὸν* Ch *μακροῖς* S | *κ. μακρὰν βλ. βότρυν ἀ.* T ‖ 2 *εἰς*] *πρὸς* Ald ‖ 3 *ἐλθεῖν* MS *λαβεῖν* W | *δ' ἑαυτὴν*] *δὲ ταύτην* MS ‖ 4 *μάλα*] *μέγα* MS *ἔτι* W ‖ epim. VHMSPl¹·²WRF *εὔπορον*] deest in MS *προφάσεως*] *προφάσει* M *τὸ ἐκ πείρας* ', ' Ch *ὅτι τὸ ἐκ πέρας ἀδύνατον* B *περὶ τῶν μὴ ἀδικούντων πλὴν ἀκουσίας* (= *ἀκουσίως*?) T *πρὸς μὴ ἐπιχειρεῖν τοῖς ἀδυνάτοις* P *πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν* Ald

24 Babr. 237, Syntip. 49 ‖ 1 *λαβεῖν*] *λαχεῖν* Ch | *ἀγροῖκος ἱππότην* mavult Destinon | *λαγωόν* V | ordo: *λαγὼν ἱππότης* PAld ‖ 2 *λαχὼν δὲ χερσὶν ἠρώτα τοῦτον π.* Ch | *πόσον* RP | 3 *τὸν ἵππον ἐξήλαυνεν* MS ‖ 4 *τοῦτο πρ.* QBP *προσφέρω τοῦτον* R ‖ epim. VHChS (*χαρίζεσθαι* Ch *χαρεῖσθαι δεκτόν* S) *τ. σ. ἀ. κεχαρίσθαι δέκεται* M *τ. σ. ἀ. κ. χαρισθῆναι δεῖν*? | *ἐξ ἀνάγκης χάρις* R *πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίας* (scr. *φιλοτιμίαν*) P *πρὸς τοὺς ἐξ ἀνάγκης παραιτουμένους τὰ ἴδια* Ald

25 Babr. 185 ‖ 1 *πρὸς*] *τὸ* Pl¹·² cfr. Hom. *Π* 753 *τρωθεὶς βέλει πρὸς στῆθος ἀετὸς πέλεν* T *βέλει πρ. στ. ἀ. πάλαι τρώθη* PAld¹ *βέλει τὸ στ. ἀετὸς τρώθη πάλαι* Ald² *βλέπει τὸ στῆθος ἀετὸς τρωθεὶς πάλαι* in Corp. paroemiogrr. Graec. (ed. Schneidewin et E. de Leutsch) II, p. 330 (Arsen. ad Apostol. cent. IV 98ª) ‖ 2 *ἦστο*] *ἦπτο* Pl² *ἵπτο* MS *ἵστο* R

βλέπων δ' ὀϊστὸν εἶπεν ἐπτερωμένον
„παπαῖ, πτερόν με τὸν πτερωτὸν ὀλλύει."

[*Ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀδικημάτων τὰ δίκαια εὔπορα.*]

26 *Δειλὸς κυνηγὸς πρός τιν' εἶπε ποιμένα*
„εἴ που λέοντος ἴχνος εἶδές μοι φράσον."
„σοὶ τοῦτον", εἶπεν „εἰ θέλεις, δείξω πέλας."
„ἰχνῶν" κυνηγὸς εἶπεν „οὐ ζητῶ πλέον."

[*Κατὰ τῶν ἀπόντων μὴ θρασύνεσθαι.*]

27 *Εἰσδῦσα κερδὼ πρὸς δρυὸς κοίλης βάθος*
εὕρισκε δαῖτα ποιμένος, καὶ δὴ φάγεν,
ὡς μὴ προκύπτειν ἐκ πάχους. εἶπεν δέ τις
„θέλεις προελθεῖν; ὥσπερ ἤλυθες γίνου."

[*Τὰ ὀλέθρια πάθη ζημίαις ἴσαις θεραπεύονται.*]

25, 3 *εἶπεν*] *εἶδεν* W ‖ 4 *βαβαὶ* PAld | *με*] deest in H *μου* T | *ὀλλύει*] deest in Q ‖ epim. VHChMS (*εὔπορα* deest in MS) Pl[1. 2]B *εὔπορα*] *εὔπραγα* R *περὶ τῶν ἐξ οἰκείων βλαπτομένων* T *πρὸς τοὺς ἐκ τῶν ἰδίων κακῶς πάσχοντας* PAld deest in W ‖ cfr. Tzetz. chil. IX 165

26 Babr. 92 ‖ 1 *πρὸς*] *τις* Ch ‖ 2 *εἶδες ἴχνος* VW *ἴχνη εἶδες* TF *εἶδες ἴχνη* Ald ‖ 3 *ἐγώ σοι τοῦτον, εἶπεν, εἰ θέλεις, δείξω* W *ἔφη δέ· τοῦτον εἰ θέλῃς δ. π.* T | *σοὶ*] *σὺ* SP *ἔψ* R | *εἶπεν*] om. P | *πέλας*] *τάχα* R ‖ 4 *ἴχνος* STPAld *ἴχνον* M *ἴχνους* NevCorMl[1]. Cfr. byz. Ztschr. III 526 ‖ epim. VHChMSPl[1. 2]W *περὶ θρασυδειλῶν* T *πρὸς τοὺς δοκοῦντας δύνασθαι ἀδυνάτους ὄντας* P *πρὸς ἀνθρώπους θρασεῖς πρὸς λόγους καὶ πρὸς ἔργα δειλούς* Ald

27 Babr. 86 ‖ 1 *βάθη* Ch ‖ 2 *δαῖτα*] *δόρπα* M *δῆτα* R | *εὕρῃς κερδὼ ἄριστα π.* S ‖ 3 *προκύπτειν*] *κύπτειν* HR *πτεῖν* S ‖ 4 *ἤλυθες*] H *ἦλθες* V *εἰσῆλθες* MSAld | *γίνου*] HS *γενοῦ* VChMAld ‖ alia recensio est in WQ (p. 285) ‖ epim. VHCh *τὰ ὀ. κέρδη ζημίας μᾶλλον φέρουσι* MS (in S post *μᾶλλον* tres vel quatuor litterae erasae sunt) *ὀλέθρια κέρδη ζημίας ἴσα* R, sim. B | *πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν* Ald (quod aliunde huc irrepsisse videtur, = epim. tetr. 24 in cod. P)

28 *Βοὸς φαγὼν παῖς εἰς ἑορτὴν ἔγκατα*
ἥμει κεκληγώς „σπλάγχνα, μῆτερ, ἐκχέω.“
ἡ δ' αὖ γελῶσά φησι „μὴ φοβοῦ, τέκνον,
τῶν σῶν γὰρ οὐδέν, ἀλλ' ἐμεῖς ἀλλότρια.“
[Ἀλλότρια μὴ ἀηδῶς ἐκτιννύειν.]

29 *Ἀλλοτρίοις πτεροῖσιν ἠμφιεσμένος*
ηὔχει κολοιὸς ὀρνέων ὑπερφέρειν.
πρώτη δὲ δῶρον ἡ χελιδὼν ἡρπάκει,
μεθ' ἣν ἅπαντες· εἶτα γυμνὸς εὑρέθη.
[Τὸ ἐξ ἐράνου θράσος αἴσχει διαλύεται.]

30 *Εἰς λαιμὸν ὀστοῦν ἐμπεπήγει τοῦ λύκου.*
μισθοῦ δ' ἑλὼν γέρανος ᾔτει τὴν χάριν.
„σῶον τράχηλον ἐξ ἐμοῦ λαιμοῦ φέρων
μὴ δῶρον ἄλλο“ φησί „πλὴν τοῦτο σκόπει.“
[Μέγα κέρδος ὑπὸ κακῶν μὴ βλαβῆναι.]

28 Babr. 34 ‖ 1 *παὶς*] *τις* Ch | *ἐγκάτων* ChW *ἐγκάτοις* S | 2 *οιμοι κ.* ChP *οἴμοι κεκληκὼς* SQ *οἴμοι κέκληγ' ὡς* Ald ‖ 3 *γ. μὴ φοβοῦ, τέκνον, ἔφη* PAld ‖ 4 *ἀλλότρια*] VHQ *ἀλλοτρίων* MSWRBPAld ‖ epim. VHWPl[1] (*ἀλλότριον* W *ἀναιδῶς* Pl[1]) *ἀλλοτρίους μὴ ἀηδῶς ἐκτείνειν* Ch *ἀλλότρια μὴ ἀναιδῶς ἐκτείνειν* MSPl[2] *ἀλλότρια ἀλύπως ἀποδίδ'* R *ὅτι τὰ ἀλλότρια μὴ ἀπλείστως* (scr. *ἀπλήστως*) *κερδαίνειν* B *πρὸς τοὺς ἀπαιτουμένους ἅπερ ἥρπασαν καὶ ἀγανακτοῦντας* P *ὅτι δεῖ τἀλλότρια ἀντιστρέφειν* (Cor: *ἐκτιννύειν*) *καὶ μὴ γογγύζειν* Ald

29 Babr. 72 ‖ 2 *ὀρνίθων* Q ‖ 3 *πρῶτον* MAld *αὐτὴ δὲ δῶρα* W *πρώτη δὲ πτέρον* Cor *πτερὸν δὲ πρῶτον* Ml[1] *δῶρον*] *φῶρον* Bss (Babr. p. 256) *νῶτον . . ἐσπάκει?* Cr | *ἡ χελιδὼν*] *ὄρνις ἡ γλαῦξ* F ‖ 4 *ἅπαντα* QR ‖ epim. VHChMSW (in MS deest *αἴσχει*) *ἐπὶ ξένοις μὴ ἐπαίρεσθαι* R *τὸ ἐξ ἐράνου κάλλος διαλύεται* BAld

30 Babr. 94 ‖ 2 *μισθοῦ*] Ml *μισθῷ* plerique, *μισθὸν* MSRF *τουτὶ* T | *τις* perverse insertum ante *γέρανος* in V *μ. δ' ἑ. τις γέρανος ᾔτει χάριν* HChMSRP ‖ 3 *ζῶον* QAld *ἐμῶν λαιμῶν* WQ *ἐκ λύκου λαιμοῦ* Ald ‖ 4 *μὴ*] *καὶ* Ch *μηδ' ἄλλο μισθὸν πλὴν τούτου σ.* P *μηδ' ἄλλο μηδὲν μισθὸν ἢ τ. σκ.*

31 *Πύργου προκύπτων ἀρνὸς ἔσκωπτεν λύκον,*
ὡς αἰσχρόν, ὡς κάκιστον, ὡς μεστὸν φθόνου.
ἄνω δὲ βλέψας φησίν „οὐ σκώπτεις σύ με,
πύργος δ', ὃς ὁπλίζει σε πρὸς μέγα θράσος.“
[*Καιρῷ μὴ θρασύνεσθαι.*]

32 *Ἤλαυνε ταῦρον ἐξ ἑῆς κοίτης τράγος,*
ὃν θὴρ λέων δίωκεν. εἶπε δὲ στένων
„εἴπερ με μὴ λέοντος ἐπτόει φόβος,
ἔγνως ὅσον ταύρου τε καὶ τράγου σθένος.“
[*Τύχης καὶ τὸ πᾶν μέτρον ἰσχύει.*]

33 *Λύκος πρὸς ἄρνα φησίν „οὐ πρόσθεν σύ μοι*
ὕδωρ τάραττες;“ „ἄρτι γαστρὸς ἐξέφυν,

Ald ‖ epim. VH (in H insertum est *τὸ* post *κέρδος*) *κακοῦ* MSP[1, 2]WR *βλαβῆναι*] *βλάπτεσθαι* Ch | *πρὸς τοὺς δι' αἰτίαν τινὰ παράλογον ἀδικοῦντας τοὺς δουλεύοντας αὐτοῖς* P *πρὸς τοὺς ἐπικίνδυνον πρᾶξιν ἐγχειρήσαντας καὶ μετὰ τὸ σύνθημα ζητοῦντας μισθόν* Ald

31 Babr. 96 ‖ 1 *ἀρνίον σκόπτει λ.* W ‖ 2 *αἰσχρόν*] MBP, *ἐχθρόν* ceteri | *φθόνου*] HW *φθόνον* V *φόνου* ceteri ‖ 3 *σύ μοι* Q *οὐ σύ με σκώπτεις* S | *ὁ δὲ συστραφεὶς ἀντέφη πρὸς τὸν ἄρνα* P ‖ 4 *πύργος γὰρ ὁπλίζει* W | *θάρσος* VHQ *πρὸς θράσος μέγα* S | *οὐ σὺ λοιδορεῖς, ὁ πύργος δ' ἐν ᾧ στήκεις* (= *'στήκεις*) P cfr. byz. Ztschr. III 518 ‖ epim. VHCh MSAld *ῥώμῃ μὴ θρασύνεσθαι* R *πρὸς τοὺς ἔχοντας θάρρος εἰς ἄρχοντας καὶ ἀτιμάζοντας μείζονας αὖ* (= *αὐτῶν*?) P

32 Babr. 91 ‖ 1 *κοίτης*] *τύχης* S ‖ 2 *εἶπε δὲ στένων*] *εἶπεν οὖν μῦθον* Ch ‖ 3 *με* deest in S | *ἐπτόει*] *ἐθρόει* WQ (cfr. ad II 1, 4) *ἐπείη* R ‖ 4 *τράγου δὲ καὶ ταύρου* Ch *τρ. τε κ. τ.* Q | *τε* om. S ‖ epim. VHChR *τύχης*] *ψυχῆς* S *τέχνης* B *μέτρον*] *μέτριον* MB *τύχης κατὰ πᾶν μέτρον ἰ.*? ‖ *ἀδικία προφάσεως εὔπορος* W pr. m., quae verba postea deleta sunt (= epim. tetr. 33) *πρὸς τοὺς φοβουμένους ἀδυνάτους διὰ φόβον δυνατῶν* P *πρὸς τοὺς καταδεχομένους ὑβρίζεσθαι ὑπὸ μικρῶν διὰ φόβον ἑτέρων μειζόνων* Ald

33 Babr. 89 ‖ 1 *μοι*] MSAld[2]NevCor *μου* VHChWQBAld[1] *με* RF *οὐ πρόσθεν σύ μοι φησὶ λύκος πρὸς ἄρνα* P ‖ 2 *ταράττων* W *ταράττεις* Q

καὶ πῶς ὕδωρ τάραττον; ἀγνοῶ πότε."
„ἐπεὶ λέγεις δίκαια, πάγκακος πέλεις."

[*Ἀδικία προφάσεως εὔπορος.*]

34 *„Ὀρθῶς βαδίζειν," εἶπε καρκίνος „τέκνον.*
μὴ δή γε λοξῶς τὴν ὁδὸν παρατρέχειν."
„πρόελθε, μῆτερ, καὶ καθηγοῦ τοῦ τέκνου.
κἀγὼ βλέπων ἕψοιμι πρὸς τὰς σὰς τρίβους.

[*Ἃ παραινεῖ τις, ποιείτω.*]

35 *Ῥάβδῳ κατῆξεν αἰγὸς αἰπόλος κέρας·*
ἡ προσπεσὼν ἐδεῖτο δακρύων μέγα
„μὴ δῆτα φήσῃς ταῦτα πρὸς τὸν δεσπότην."
ἡ δ' αὖ γέ φησι „πλεῖον ἠχήσει κέρας."

[*Φανερὸν ἁμάρτημα μὴ σοφίζεσθαι.*]

33, 3 interpunctio deest in HSQRP | verba *ἀγνοῶ πότε* lupo tribuenda esse censuit Destinon ‖ 4 *ἐπεὶ*] *οὐ γὰρ* Ch *εἰ καί?* | *βρῶμά μοι γένῃ κἂν βούλῃ κἂν μὴ βούλῃ* P *θοίνη γένῃ μοι, κἂν θέμις κἂν μὴ θέμις* Ald ‖ epim. VHChPi[1.2]WRB *εὔπορος* deest in M (cfr. byz. Ztschr. V 315) *ἀδικία*] *ἀδίκου* S *πρὸς τοὺς πλαττομένους αἰτιάματα ἄδικα* P *πρὸς τοὺς ἀδίκως φανερῶς ἀδικοῦντας* Ald

34 Babr. 109 ‖ 1 *τέκνα* S *τέκνῳ* QR ‖ 2 *μὴ δ' αὖ* W *μὴ δέ γε* RB | *λοξὸς* AldMl[1] | *παρατρέχειν*] MSF *παρατρέχεις* VHChQRB *παρατρέχῃς* WAldMl[1] ‖ 3 *πρόσελθε* ChRFB *πρόει γε μᾶτερ* NevCor | *κ. τῷ τέκνῳ* M *προηγοῦ τῷ τ.* S | 4 *ἕψοιμι*] HQFBNev *ἕψαιμι* W *ἕψομαι* VChMSCor *ἕψωμαι* R *ἕρποιμι* Ml[1] e coni. ‖ epim. VHChMSWRB *ἃ*] *ὃ* HNev deest in S

35 Babr. 3, cfr. tetr. II 26 ‖ 1 *κατεῖχεν* R ‖ 2 *μέγα*] *μέτα* FB | *αἰδεῖτο μετὰ δακρύων* R ‖ 3 *καὶ δῆτα φήσεις* Ch *μὴ δὴ σαφήσοις* VH *μὴ δὴ σαφήσῃς* Q (*σαφίσῃς*) RB ‖ 4 *γέ φησι*] *γ' ἔφησε* Ch | *πλέον* VHQNevCor; quod e coniectura scripseram in ed. priore *πλεῖον*, confirmatur codd. ChRB ‖ epim. VHMSRB *σοφίζεσθαι*] *σοφίζειν* Ch *σαφίζεσθαι* NevCor ‖ tetrastichon ipsum deest in MS

36 Ὤμοις ὄνος παρῆγεν ἀργυροῦν βρέτας
Φοίβου, τόπερ πᾶς προσκυνῶν πίπτεν κάτω.
τύφῳ δ' ἐπαρθείς, μὴ θέλων μένειν ὄνος,
ἤκουσεν „οὐ θεὸς σύ, τὸν θεὸν δ' ἄγεις."
[Τῶν αἰτιῶν μὴ ἀναισθητεῖν.]

37 Ἔτικτε χρυσοῦν ὠὸν ὄρνις εἰς ἅπαν.
καί τις πλανηθεὶς χρυσεραστὴς τὴν φρένα
ἔκτεινε ταύτην, χρυσὸν ὡς λαβεῖν πλέον.
ἐλπὶς δὲ μείζων δῶρον ὤλεσεν τύχης.
[Τοῦ πλέονος μὴ ἐρᾶν.]

38 Λέοντα δορκὰς ὡς ἴδεν μεμηνότα,
„ὦ μοῖρα θηρῶν" εἶπεν „ἀθλιωτάτη·
εἰ σωφρονῶν γὰρ δυσκάθεκτος ἦν λέων,
πῶς οὐ μανεὶς δράσειε μεστὰ δακρύων;"
[Ὅτι δεῖ τὸν ἐξουσιάζοντα θυμοῦ κρατεῖν.]

36 Babr. 163 ‖ 2 τόπερ] δ' ὅπερ Ch τόπος Q τὸ πᾶς τις πρ.? πίπτει ChCF ᾧπερ (ὅπερ AldBasRitt) συναντῶν πᾶς τις αὖ ἐπροσκύνει AldNevCor ‖ 3 τύφου δὲ Ch τύφῳ τ' HR ‖ 4 σὺ deest in Q ‖ epim. αἰτιῶν] Ml αἰτίων VHP ἁγίων Ch αἰτῶν Pl[1.2] τῷ αἰτίῳ C τῷ αἰτίῳ μὴ ἀναισθήτη (= ἀναισθήτει?) R ὅτι τοὺς ἐν ἀξιώμασι τιμωμένους δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν AldNevCor

37 Babr. 123 ‖ 1 εἰς ἅπαξ LAld ‖ 2 φρένα] φύσιν L ‖ 3 λαβεῖν] vulgo, λαχεῖν Ch (cfr. ind. gr. s. infin.) | πλέον] θέλων QLPAld ἅλις R ἄλλοις B ‖ 4 deest in P | μεῖζον RBAld | ὤλεσεν] ὠλέκει Ald ‖ epim. VHChPl[1.2]RB deest in FP | πρὸς τοὺς ἐλπίδι κέρδους εἰς ζημίαν ἐκ μικροψυχίας ἐμπίπτοντας Ald

38 Babr. 90 ‖ 1 ἴδεν] Ald(Pl[1.2]?) εἶδε HChQRBP οἶδε VL ἔγνω W ‖ 2 ἀγειωτάτη (= ἀγριωτάτη?) V ‖ 3 ἦν] εἶ PAld ‖ 4 πῶς οὐ] πόσα W πῶς οὖν RB | δρασείας Ald[1]Lov | πῶς νῦν μανεὶς οὐ μεστὰ δακρύων δράσεις GAld[2]NevRitt ‖ epim. VHChPl[1] ἐξουσία θυμὸν οὐ κρατεῖ W πρὸς τοὺς ἐξουσιάζοντας καὶ θυμουμένους P ὅτι τὸν ἐξουσίαν ἔχοντα οὐ δεῖ θυμοῦσθαι Ald

39 Ἀνὴρ γαλῆν γυναῖκα πρὸς δόμους ἄγεν·
παρῆν δὲ Κύπρις εἰς ἑορτὴν τοῦ γάμου.
νύμφη δὲ μῦν βλέψασα συντόνῳ τάχει
δίωκε τοῦτον, μὴ τραπεῖσα τὴν φύσιν.
[Φύσει μὴ μάχεσθαι.]

40 Νωθὴς χελώνη σὺν πτεροῖς ᾔτει δρόμον.
ὕψου δὲ ταύτην αἰετὸς συναρπάσας
ἔρριψε πέτραις καὶ θλάσεν. μόλις δ' ἔφη
„κρεῖσσον βάρος μοι μᾶλλον ἢ πτερῶν τάχος."
[Τῶν ἀδυνάτων μὴ ἐρᾶν, τῶν δυνατῶν ὀρέγεσθαι.]

41 Ἄγρην ὄνῳ μέριζε καὶ κερδοῖ λέων.
„πρώτην μὲν" εἶπε „μοῖραν ὡς νομεὺς ἔχω,
τὴν δευτέραν δὲ" φησίν „ὡς ἄναξ φέρω,
τρίτης δ' ὃς ἂν ψαύσειεν, ἔργῳ μανθάνοι."
[Ἀνίσοις κοινωνίαν φυλάττεσθαι.]

---

39 Babr. 32 ‖ 1 δόμους] δόμον QL γάμους P | ἄγεν] ἦγεν VH ἄγει PCor ἄγε Ald φέρεν RL ‖ 2 om. L ‖ 3 βλέπουσα Ald ‖ 4 ἐδίωκε L ‖ epim. VHRF τὸ φύσει (scrib. ὅτι φύσις?) οὐκ ἀμείβεται W ὅτι τὸ φύσει μάχεσθαι B ὅτι τὸ ἐκ φύσεως οὐ μεθίσταται P ὅτι τὸ ἐκ φύσεως ὂν οὐ μετατρέπεται Ald ‖ cfr. Tzetz. chil. IV 938 sqq.

40 Babr. 115 ‖ 1 νωθὴς] V (cfr. Babr. v. 1) νωθρὴ HWQAld | δρόμῳ Q ‖ 3 ἤραξε καὶ θλάττει πέτρας W ἤρ. πέτρα καὶ θλάσαν Q θλάσεν] CorMl[1] θλάσας VHNev ‖ 4 βάρος] πόδες W ‖ epim. VH τῶν ἀδυνάτων μὴ ἐρᾶν W τοῦ ἀδυνάτου μὴ ἐρᾶν, τοῦ δυνατοῦ ὀρέγεσθαι Ald

41 Babr. 67 ‖ 1 ἄγρην γεράνῳ μ. VHNevCor κερδὼ λέων μέριζεν ἄγραν ὀρνίθων W ἄγρην γεράνῳ μοῖραν σὺν κερδοῖ λέων Q ὄνῳ] Ml[1], quam in coniecturam etiam Bss incidisse video (Babr. p. 127, adn. 4). Idem perverse praetulit lectionem cod. Q σὺν κερδοῖ ‖ 2 μέν] Q δὲ VHWNev γε scripseram in edit. pr. | ὡς νομὴν ἔχειν W ‖ 3 τ. δ. δ' ἔφησεν ὡς ἄ. φέρειν W ‖ 4 τρίτη Q | μανθάνω W ‖ epim. HWNevCor ἐν ἴσοις κ. φ. V

42 *Χηλῇ βοὸς πατεῖτο βατράχου τέκος.*
ὀργῇ δὲ μήτηρ εἶπεν „†ἣν θλάσας τόσος;“
καὶ τέκνον ἄλλο φησί „κἂν ῥαγῇς ὅλη,
πρὸς οὐδὲν αὐτῷ, μῆτερ, ἐμφερὴς ἔσῃ.“

[*Τοῖς μεγίστοις μὴ συνεκτείνεσθαι.*]

43 *Ὄφιν θέλων τις ἀντ' ὀλέθρου παιδίου*
πλήττειν, πέτραν ἔσχιζε καὶ φιλεῖν θέλεν.
ὄφις δέ φησι „πῶς γένοιντο συμβάσεις,
ἕως σὺ τύμβον καὶ πέτραν ἐγὼ βλέπω;“

[*Μνῆμαι ἀδικημάτων ἀθώπευτοι.*]

44 *Θανεῖν ἔθεντο πτῶκες ἢ ζῆν ἐν βίῳ,*
ὡς εὐτελεῖς, ὡς ὄντες ἀδρανεῖς ἄγαν.
λίμνῃ δ' ἑαυτοὺς ἐμβαλεῖν ἠπειγμένοι
ἔσχον, φυγόντων βατράχων, θάρσος μέγα.

[*Μὴ ἀπογιγνώσκειν.*]

42 Babr. 28, deest in Aesopeis ‖ 2 *ὁρμῇ* Ch | *ἣν θ. τ.*] *ἣν θ. τ.* VH *ἣν ἐλάσω τῷ φόβῳ* Ch *ἧς θλάσεν τέκος* Q *ὀ. δ. μήτηρ* (lacuna) *ποοῦ τέκος ἔφη* F *ὃς θλάσεν* vel *ὁ θλάσας τ.* coni. Eb, ipse malim „*ἥ θλάσεν τ.*“ vel (*εἶπε*) „*τίς θλάσεν τόσος;*“ versus misere corruptus nondum sanatus est ‖ 3 *καὶ τέκνον κτλ.*] VH *καὶ τί δ' ἄλλο, φησὶ, κἂν φεύγων ὅλη* Ch *καὶ τ. ἄλλη κἂν ῥαγῇς φησὶν ὅλη* R *φυσοῦσ' ἑαυτὴν κἂν ῥ. ὅμως ὅλη* F (unde elicias *φυσῶσ' ἑαυτήν.* „*ἀλλὰ κ. ῥ. ὅλη*) ‖ 4 *μῆτερ*] deest in F | *ἐμφερές* Ch ‖ epim. VH *μεγίστοις μ. σ.* Ch *τ. μ. μ. συνεπεκτείνεσθαι* R

43 Babr. 167 ‖ 1 *θέλων ὄφιν τις* P ‖ 2 *τ' ἔσχισε* Ald² NevCor *ἔθρισσε* Ritt | *θέλει* Q ‖ 3 *γένοιτο σύμβασις* Q ‖ 4 *τύμβον, ἐγὼ δὲ πέτραν* Q *τ. τόνδ', ἐγὼ πέτραν βλ.* NevCor ‖ epim. VHPl¹, sim. R *ὅτι αἱ μεγάλαι ἔχθραι ἀδιάλλακτοί εἰσιν* AldNev, idem (om. *εἰσιν*) BP

44 Babr. 25 ‖ 1 *ἕλοντο* Destinon ‖ 4 *θράσος* QR ‖ epim. VHNev *ἐκ τῶν πέλας γινώσκειν ἑαυτόν* RF, sim. B

45 Δρῦν ἦγε ῥεῖθρον πνεύμασιν βεβλημένην·
αὔτη δ' ἕλιξι καὶ δόναξι πεύθετο,
πῶς εἰσιν ὀρθοί. „πνεύμασιν δουλούμεθα·
πτῶσις δ' ἐκείνων ἐστὶν ἡμῶν ἡ στάσις.“

[Βίᾳ καιροῦ μὴ ἀντιτάττεσθαι.]

46 Πρὸς τοξικὴν ἤριζε πατρὶ Λοξίας,
ἀπ' ἀντολῶν δ' ἔπεμπεν εἰς δύσιν βέλος·
ὁ Ζεὺς δὲ τοῦτον εἰς τοσοῦτον προφθάσας
ἔφη στραφεὶς „ὦ τέκνον, εἰπέ, ποῦ βάλω.“

[Τῷ προύχοντι μὴ ἐρίζειν.]

47 Ἤριξε Βορρᾶς Ἡλίῳ καιρῷ κρύους,
τίς ἄνδρα γυμνώσειε πρῶτον ἀμφίων.
Βορρᾶς μὲν ἔπνει, σφίγγε δ' ὁ τλήμων ῥάκη·
θαλφθεὶς δὲ λοιπὸν δῶκε πέπλους Ἡλίῳ.

[Τὸ πείθειν τοῦ βιάζεσθαι ἀνυτικώτερον.]

Quae sequuntur tria tetrasticha 45—47, quorum primum in tribus bonae notae codicibus (ChMS), in tribus secundi ordinis (QTR), praeterea in CFBP et apud Nev. extat, alterum in ChBF, tertium in solo Ch, utrum ab Ignatio ipso sint profecta an ab imitatore quodam diiudicare non ausim, reliqua (48—57) quin Ignatianorum imitatione orta sint non dubito.

45 Babr. 36 ‖ 1 βεβλημένον SQRC βεβλημένοις B | 2 αὐτή STCPNev | δ' ἑλίκων καὶ δονάκων πύθετο T αὔτη δέλεαρ καὶ δόναξι π. R ‖ 3 πῶς ὄντες ὀρθοί P | πνεύματι Ch δουλουμένους T | 4 δ' om. in MS πτῶσις γὰρ αὐτῶν ἐ. ChQ ‖ epim. ChMSRFBNev περὶ τοῦ μὴ ἀντίστασθαι (scr. ἀνθίστασθαι) τοῖς ἰσχυροτέροις T πρὸς τοὺς ἐπαιρομένους καὶ μηδέποτε ταπεινο⟨υ⟩μένους P

46 Babr. 68 ‖ 2 δ'] deest in F ‖ 4 εἰπέ, ποῦ βάλω] FB ποῦ σε προσβάλω Ch ‖ epim. Ch τῷ προέχοντι μὴ ἔριζε FB

47 Babr. 18, cfr. byz. Ztschr. II p. 128 ‖ 2 ἄνδρα] Ml ἄρα codex, ut Papadopulos affirmat

48 *Λέων, ὄνος κερδώ τε πρὸς θήραν ἴον.*
ὄνου δὲ ταύτην εἰς τρίτον δεδασμένου
λέων κατεσπάραξε. κερδὼ δὲ πλέον
ἔνειμεν αὐτῷ, σωφρονισθεῖσ' ἐξ ὄνου.

[*Ὅτι δεῖ ἐξ ὧν πάσχουσιν ἕτεροι παιδεύεσθαι.*]

49 *Φραγμοὺς ἀλώπηξ ὡς ὑπερβαίνειν θέλεν,*
ὀλισθάνουσα καὶ βάτου δεδραγμένη
ἔξεστο πέλμα, λοιδόρει δὲ τὴν βάτον.
„μέμφου σεαυτήν, μὴ φύσιν γ' ἐμήν" ἔφη.

[*Πρὸς τοὺς τὰ ἑαυτῶν κακὰ σιωπῶντας, τὰ δὲ τῶν ἑτέρων κατηγοροῦντας.*]

50 *Κώνωψ καθῆστο πρὸς κέρας ταύρου πάλαι,*
ὅνπερ κέλευεν, εἴπερ ἐκπτῆναι θέλει.
ἤκουσε δ', †ὥσπερ οὐκ ἔγνω καθημένου,
οὕτω δὲ μὴ πτήσαντος αἴσθησιν λάβῃ.

[*Πρὸς τοὺς λογιζομένους ἑαυτοὺς εἶναι ἢ σοφοὺς ἢ δυνατοὺς ἢ φρονίμους, μὴ ὄντας δέ.*]

48 Babr. 239 (p. 204) ‖ 2 *ὄνον* F | *τρίτην* C *ἴσον* Destinon *δεδασμένον* F Ald ‖ 3 *δὲ*] *τε* P Ald ‖ epim. G Ald | *φέρε μοι ὕλην, ἵν' ἅψω πῦρ* C *πρὸς τοὺς ἀπὸ ἑτέρων πταισμάτων διορθουμένους ἑαυτούς* P *σωφρονιζόμεθα τοῖς τοῦ πέλας δυστυχήμασι* F

49 Babr. 202 ‖ 2 *ὀλισθαίνουσα* B Ald[1] *ὀλισθανοῦσα* G Ald[2] Lov Nev Ritt ‖ 3 *λοιδορεῖ* B G Ald Bas Lov Ritt Nev ‖ 4 *μὴ φύσιν ἐμήν, ἔφη* Ald[1] (*γ'* addidit Ml) *ἦδ' ἔφη μὴ 'μὴν φύσιν* F B *μή μέ περ, κεῖνος φάτο* G Ald[2] Bas Lov Ritt Nev Cor (qui *κείνη* corr.) epim. G Ald (*κατηγορούντων* Ald[1]) *μάταιοι οἱ προσφεύγοντες οἷς τὸ ἀδικεῖν σύνεστιν* F, sim. B

50 Babr. 84 ‖ 1 *καθῆ////το* B ‖ 2 *κέλευσεν* C G *εἴρετο* B | *ἐπτῆναι* B G Bas Ritt | *θέλοι?* ‖ 3 *ἔγνων* F *καθημένου*] C F B P *καθήμενον* Ritt Cor *καθημένον* Ald Lov Nev ‖ 4 *ὡς οὐδ' ἀποπλήσαντος* (scr. *ἀποπτήσαντος*) C *οὕτως οὐδὲ φεύγοντος* P *ὡς οὐδ' ἀποπτήσοντος αἴσθησιν λάβοι* F ‖ scribendi videntur vv. 3 et 4: *ἤκουσε δ' „ὥσπερ οὐκ ἔγνων καθημένου, ὣς οὐδ' ἀποπτήσαντος αἴσθησιν*

51 Ἔλαφον ἐξήλαυνον οἱ κυνηγέται,
ἥτις δασείαις ἀμπέλοις ἀπεκρύβη.
τὰ φύλλα βιβρώσκουσα δὴ τῶν ἀμπέλων
κυνηγετοῦσιν ἐνδίκως ἐθηράθη.

[Πρὸς τοὺς κακοποιοῦντας τοὺς αὐτῶν εὐεργέτας.]

52 Ἄστροις περισκοπῶν τις ἀστεροσκόπος
πίπτει λεληθὼς εἰς φρέαρ. τυχὼν δέ τις
ὁδοιπόρος στένοντι ταῦτ' ἔφη λέγων·
„νοῦν θεὶς ἄνω, βέλτιστε, τὴν γῆν οὐ βλέπεις;"

[Ὅτι πολλοὶ τὰ ἐνεστῶτα μὴ γινώσκοντες τὰ μέλλοντα καυχῶνται γινώσκειν.]

53 Ἤριζεν ἵππος ἀγριωτάτῳ κάπρῳ·
ὁρμὴν δὲ θηρὸς ἵππος οὐ σθένων ὅλως
ἑαυτὸν ἐκδέδωκεν, εὑρὼν σύμμαχον
ἔμπειρον ἄνδρα πρὸς σφαγὴν τοῦ θηρίου.

[Ὅτι δι' ἔχθραν τινὲς καὶ εἰς δουλείαν ἑαυτοὺς ἐμβάλλουσιν.]

λάβω." De constr. v. γιγνώσκειν c. gen. cfr. Kruegeri gr. Gr. § 47, 10, adn. 13. λάβω = λήψομαι, v. Mullach p. 361 ‖ epim. G Ald πρὸς ἀδυνάτους δοκοῦντας ὅτι δύνανται P ὅτι ἀδύνατον οὔτε παρῶν οὔτε ἀπῶν (sic) ἐπιβλαβὲς ἢ ὠφέλιμον B ὁ ἀδύνατος οὔτε παρὼν οὔτε ἀπὼν ἐπιβλαβής ἐστιν F

51 Babr. 203 ‖ 3 φύλλα δὲ βιβρώσκουσα τὰ τ. α. P | δὴ] δὲ FB ‖ epim. G Ald Nev πρὸς τοὺς ζημιοῦντας τοὺς εὐεργετοῦντας αὐτούς P τοὺς εὐεργέτας μὴ ἀδικεῖν F ὅτι τοῖς εὐεργέταις οὐ δεῖ κακῶσαι B

52 Babr. 238 ‖ 2 πρὸς φρέαρ P Ald Bas Nev ‖ 3 ἔφη ψέγων Destinon ‖ 4 in fine versus punctum ponit pro interrogationis signo Ald ‖ epim. G Ald Nev πρὸς τοὺς εἰδέναι μεγάλα διώκοντας καὶ τῶν μικρῶν ἀμελοῦντας P πρὸς τοὺς παρὰ δύναμιν (F add. τι) πράττοντας FB

53 Babr. 166 ‖ 1 ordo: κάπρῳ ἤριζεν ἀγριωτάτῳ ἵππος P ‖ 2 θηρὸς δέ θ' ὁρμὴν F θηρὸς δὲ ὀργὴν οὐ στένων (sic) ἵππος ὅλως P ‖ 4 ἄπειρον P εὔπειρον G Bas ‖ epim. G Ald Nev πρὸς τοὺς διὰ τὸ νικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν εἰς δουλείαν

54 *Ἐρωμένας δύ' εἶχεν ἀνὴρ μιξόθριξ.*
χρόνῳ †διενηνοχυῖαι πάντῃ καὶ τρόπῳ
ἡ μὲν μελαίνας, ἡ δὲ λευκὰς ἔκφερον.
ἐξ ὧν ψιλωθεὶς πᾶσιν ὠράθη γέλως.

[*Πρὸς τοὺς εἰς δύο ἐναντία πράγματα ἑαυτοὺς ἐμβάλλοντας.*]

55 *Ἀρνὸν καταπτὰς ἀετὸς †καθαρπάσας.*
ἰδὼν κολοιὸς ἐν κριῷ πράττει τάδε.
ὃν εἷλε ποιμήν. παῖς δ' ἐφώνει τοῦτό τι·
„ἐμοὶ κολοιός, ἀετὸς δ' αὐτῷ πέλει."

[*Ὅτι οὐ δεῖ μιμεῖσθαι τοὺς κρείττονας.*]

56 *Πῆξεν χελιδὼν νοσσιὰν κριτηρίου*
ὕπερθεν, ἧσπερ τὴν γονὴν βλάπτει δράκων.
ἡ δ' αὖτ' ἔφησεν „ὦ πολυστόνου τύχης,
ὅπουπερ ἐκδίκησις, ἐβλάβην μόνη."

[*Πρὸς τοὺς παθόντας κακὸν ἀπὸ καλῶν ἀνθρώπων.*]

ἑαυτοὺς ἐπιρρίπτοντας P *καὶ τ//* (lacuna duarum litterarum) *λων αστησόμενοι τινὲς καὶ εἰς δουλείαν ἑαυτοὺς ἐπιρρίπτουσιν* F (sec. Hausrath, qui initium emendat *καὶ τῶν ἄλλων κρατησόμενοι*, pro *καὶ* ipse malim scribi *ὅτι*)

54 Babr. 22 ‖ 1 *εἶχ' ἀνήρ τις μ.?* ‖ 2 *δ' ἐνηνοχυῖαι* PAld *δ' ἐνηνοχύιαι* FBBas. De sanando hoc versu desperavi. Si per synizesin (satis quidem insolitam) *μονοσυλλάβως* legi posse *διε-* sumas, conicere possis *διενηνοχυῖα* ‖ 3 *ἐκφέρει?* *ἔξεεν* F *ἐξέτεμεξ* (sic) B ‖ epim. GAldNev *πρὸς τοὺς ἐμπίπτοντας εἰς δύο κακὰ καὶ ἀγνοοῦντας* P *ὅτι τὸ ἀνώμαλον ὰς (ἀεὶ?) ἐπιβλαβές* B, sim. F

55 Babr. 137 ‖ 1 *καθήρπασεν* Ritt *ποθ' ἥρπασεν?* nam nominativum absol. h. l. vix statuas (cf. ind. gramm.) ‖ epim. GAldNev *τοῖς ὑπερέχουσι μὴ συναμιλλᾶσθαι* F

56 Babr. 118 ‖ 1 *νεοσσιάν* BasNevRitt ‖ 2 *βλάψε* B ‖ 4 *ὅπου γάρ* Nev ‖ epim. GAldNev *πρὸς τοὺς ἀδικηθέντες* (scr. *ἀδικηθέντας*) *ὑπὸ δικαίων κριτῶν* P *ὅτι χαλαι(= ε)πώτεραι ἀπροσδόκητοι συμφοραί* B

57 *Περῶν ποταμὸν φόρτον ἦγ' ἁλῶν ὄνος.*
ἐν ᾧπερ ὡς πέπτωκε, κουφισθῇ βάρους.
σπόγγων δ' ἔπειτα πλῆθος οὗτος ὡς φέρεν.
πεσὼν ἑκοντὶ δυστυχῶς ἀπεπνίγη.
[*Ὅτι πολλάκις προσδοκία κέρδους εἰς ζημίαν καταντᾷ.*]

---

57 Babr. 111 || 1 *ἁλῶν*] e Babrio restitui, legebatur *ἁλός* || 2 *ἐν ᾧτε καὶ* G Ald Nev *ἐν ᾧπερ καὶ* P | *κουφισθεὶς βάρος* P G Ald Nev quod scripsi, praebent F B | epim. G Ald Nev *πολλάκις ἐπίνοια εἰς συμφορὰν κατταντᾷ* (-cr. *καταντᾷ*) P *πολλάκις αἱ ἐπίνοιαι εἰς συμφορὰς τελετῶσι* (= *τελευτῶσι*) F, sim. B

Tetrastichi 27 hanc exhibent recensionem codices W Q:

Βάθει δρυὸς πεινῶσ' ἀλώπηξ εἰσέδυ·
ἣ πρὸς κόρον φαγοῦσα σῖτα ποιμένος
οὔπω προκύπτειν εἶχεν· εἶτά φησί τις
„θέλεις προελθεῖν; ὥσπερ ἦλθές μοι γίνου."
[*Τὰ ὀλέθρια κέρδη ζημίας ἰσόμοιρα.*]

---

4 *ἦλθές μοι γίνου*] W *εἰσῆλθες γενοῦ* Q || epim. W cfr. byz. Ztschr. I 433

II

Tetrasticha a versificatoribus recentioris aetatis conglutinata.

1 *Λέων, ὄνος θήρευον εἴς τί που σπέος·*
ὄνος δ' ἐπεισδὺς αἶγας ἔνδον ἐπτόει,
ἐφ' ᾧ κατωφρύωτο· καί φησι⟨ν⟩ λέων
„ἀλλ' ἐθρόεις ἄν μ', εἴπερ †ὀγκοῦμαι μέγα.“

[*Καταπαίζονται οἱ παρὰ τοῖς εἰδόσιν ἀλαζονευόμενοι.*]

2 *Λέων ἄναλκις ἐν σπέει τροφῆς χάριν*
ἔδυνε, θῆρας ἰγμένους κατεσθίων.
μόνη δ' ἀλώπηξ μηχανῆς . . . . ἔβη,
ἴχνη σκοπήσας ἐξιόντων οὐδ' ὅλως.

[*Οἱ φρόνιμοι ἐκ τεκμηρίων προορῶσι τὸν κίνδυνον.*]

1 Babr. inc. 240 (p. 205), Aes. 259 H ‖ 2 *ἐπτήει* F *ἐπτόει.* CEb ‖ 3 *κατωφρύωτο καὶ* CEb *καταφρύωτο καὶ* F interpunctionem correxi ‖ 4 *ἐθρόεις* = *ἐπτόεις*, cfr. ind. gramm. s. v. | *ὠγκοῦμαι* F *ὄνον μὴ* C *ἠγνόουν σέγε* coni. Eb ‖ epim. deest in C

2 Babr. 103 ‖ 2 *ἔδυνε*] Ml *ἔδυ γε* C *εἰσῆλθε* FEb ‖ 3 *μηχανῆς . . . . ἔβη* litteris nonnullis non satis perspicuis interpositis C *μ. δ' ἀ. γέντο μηχανῆς ὑπὲρ* F (*ὕπο* Eb) *μ. ὑπεξέβη?* ‖ 4 *ἰχνοσκοπήσας* F | *οὐδ' ὅλως*] Ml *οὗ δόλος* FEb (in C litterae evanidae) cfr. Babr. 103, 19 adn. ‖ epim. FEb (qui omisit *τὸν*)

3 *Λύκον κύνες πλήξαντες ἀχρεῖον λίπον.*
τροφῆς δ' ἀμοιρῶν ἄρν' ἐλιπάρει λέγων
„οἶσον ποτὸν διψῶντι." τούτῳ δ' ἀντέφη
„θοίνη γενοίμην, εἰ ποτόν σοι προσφέρω."

[*Πρὸς τὸν δι' ὑποκρίσεως ἐνεδρεύοντα.*]

4 *Κλῆρον νέος δέδωκεν ἐκτὸς εἵματος,*
ὡς δ' εἶδε χελιδόνα, καὶ τοῦτ' ἔμπαλιν·
ταύτην δὲ νεκρὰν ⟨οὖσαν⟩ ὡς ἔγνω γ', ἔφη
„τάλαινα, σαυτὴν κἀμὲ πρὸς ἀπώλεσας."

[*Τὸ παρὰ καιρὸν δρώμενον ἐπισφαλές.*]

5 *Κόρου πλέως ὢν προβάτῳ γ' ἔφη λύκος,*
ὡς εἴπερ εἴπῃ τρεῖς ἀληθείας λόγους,
ἀσινὲς ἐκπέμψειεν. ὡς δὲ τοὺς ἔφη,
εὐεργέτην εὗρισκε δυσμενῆ πάλαι.

[*Ἡ ἀλήθεια καὶ παρὰ πολεμίοις ἰσχύει.*]

6 *Ἰχθὺν λάρος βίβρωσκε, θνήσκει δ' αὖ τάχει·*
πρὸς ὅνπερ ἐξέφησεν ἰκτῖνος λέγων
„πέπονθας ὡς δίκαια, δύστηνον κάρα·
πλωτῶν δίαιταν πτηνὸς γὰρ ὢν μὴ φίλει."

[*Οἱ τὰ ἴδια ἐπιτηδεύματα καταλιμπάνοντες δυστυχοῦσι.*]

---

3 Babr. inc. 241 (p. 205), Aes. 284 H ‖ 1 *δήξαντες* Eb | *ἀχρεῖον*] C *ἄχριστον* FB *ἄχρηστον* Eb ‖ 2 *ἐλιπάρα* C (formam correxi) | *ἄρν' ἔλεξε τοιάδε* FBEb ‖ 3 *ἶσον* B | *τούτῳ δ'*] C *μοι τῶδ'* B *μοι, τὸ δ'* F *μοι. τὸ δ'* Eb ‖ epim. FB
4 Babr. 131 ‖ 1 *νέος* in finem versus transponi mavult Cr ‖ 3 *οὖσαν* deest in F, add. Eb ‖ 4 *τάλαινας αὐτὴ* F, corr. Eb
5 Babr. 53, cfr. A[u] 156 ‖ 1 *προβάτων* F, corr. Eb *παιδίῳ*? (cfr. Aes. 271[b] H) ‖ 3 *τούσδ'*? ‖ epim. *πολέμους* F, corr. Eb
6 Babr. inc. 242 (p. 205) Fur. 112 P[r] 134 ‖ 1 *αὖ*] *ἐν*? *πάχει* Destinon ‖ 3 *κάρα*] *κέρας* B ‖ 4 *γὰρ ὢν*] F *ὢν γὰρ* B | epim. *ἴδια*] om. B

7 Θήρευον ἄρκτος ἠδ' ἀλώπηξ καὶ λέων.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐξεύροντο θήραν ἐκ πόνων,
κάμηλον δ' ὡς εὕρισκε κερδὼ δεσμίαν,
ἦλθεν διαγγέλλουσα ταύτην ὡς ἄνουν.

ἀνεπίγραφος.

8 Ἡ αἴξ νομῆς ἐρῶσα κρημνῷ βόσκετο.
ταύτῃ δὲ λύκος ἐνδέων τροφῆς ὅλως
ἔφησε λειμῶν' εὐθαλῆ κάτω βλέπειν·
αὐτὴ δὲ ταύτης μὴ φρονεῖν τροφῆς ἔφη.

[Οἱ κακοῦργοι γνωσθέντες ἀνόνητοι τῶν τεχνασμάτων γίνονται.]

9 Εἷλκον σαγήνην ἄνδρες ἐκ βάθους πάλαι,
ἥσπερ τὸν ὄγκον ἐννοοῦντες εὐθύμουν.
λίθων δὲ πλείστων εὑρεθέντων δικτύοις
τῇ χαρμονῇ σύγκρατον εἶχον τὴν λύπην.

[Ὅτι οὐ δεῖ τοῖς χαροποῖς ἐπαγαλλιᾶσαι.]

10 Εἷλκον βόες ἅμαξαν, ἡ δ' ἦχει μέγα·
πρὸς ἣν στραφέντες οἴδ' ἔφησαν ὧδέ πῃ·

7 Babr. inc. 243 (p. 205), cf. 222: deesse videtur in Aesopeis 4 legendum videtur ἄγραν pro ἄνουν, quod sensu caret.

8 Babr. 199 ‖ 1 ἡ αἴξ κόσκετο (sic) κρημνῷ νομῆς ὁρῶσα B ‖ 2 ἐνδεῶν B ‖ 3 κ. πέλειν B, fort. recte ‖ 4 αὐτή γε B | δ' ἔφη FB, particulam del. Eb ‖ epim. ὅτι οἱ κ. B ἀνόητοι FB corr. Eb

9 Babr. 209 ‖ 1 ordo: ἐκ βάθους ἄνδρες π. Pp ‖ 2 ἥσπερ ἔχαιρον κοπιῶντες τῷ βάρει Pp ‖ 3 λ. δ. πλ. ὧν ἧττον δ' ἰχθύων B λ. δ. μεστῆς οὔσης, ἧσσον δ' ἰχθύων Pp ‖ 4 τὴν χαρμονὴν B | τῇ ἡδονῇ σύμμικτον κτλ. Pp ‖ epim. F ἐπαγάλλεσθαι perperam scr. Eb (ἀγαλλιᾶν saepius in N. T.) τ. χαροποιοῖς μεταβάλλεσθαι B πρὸς τοὺς συναντήσαντας ἀτυχίᾳ (εὐτυχίᾳ recte p) τινὶ καὶ δυστυχίᾳ Pp

10 Babr. 52 ‖ 2 οἴδ'] ταῦτ' B | πῃ] πως B

„ἡμῶν πονούντων τῷ πολυστόνῳ βάρει,
αὐτὴ γόμος πέλουσα κέκραγας μάτην.“
[Τινὲς ἑτέρων μοχθούντων αὐτοὶ προσποιοῦνται κάμνειν.]

11 Ἔλαφος ὡς ἔβλεψεν εἰς ὕδωρ κέρας,
ηὔχει καθ' αὑτὴν κερτομοῦσα τοὺς πόδας.
λέων δ' ἐπεὶ δίωκε, τούτους ἠγάπα
κέρας καθυβρίζουσα θήρας ὡς πάγην.
[Ἐν κινδύνοις ἔστιν ὅτε οἱ ὕποπτοι σωτῆρες τῶν φίλων εὑρίσκονται.]

12 Ἔλαφος ἡμίφωτος ἀκταῖς ὡς ἔην,
πρὸς χερσὸν ἐσκόπευσεν ὄμματ' ἀρτίως
θηρῶντας ἐκκλίνουσα· τὴν βάλλει βέλος
ἀπροσδόκητον ἐκ θαλάσσης ἐγγίσαν.
[Πολλάκις τὰ δοκοῦντα χαλεπὰ ὠφέλιμα.]

13 Νεβρὸν λέων ἕλκοντες ἄρκτος τ' ἐλάφου
ἔκειντο πρὸς γῆν. τοῦτο δ' εὐθὺς ὡς ἔγνω,
ὤμοις ἀλώπηξ οἶσεν ἄρασα κρέα.
ἤχθοντο δ' οὗτοι τῶν πόνων στερούμενοι.
[Ἄχθονται οἱ τῶν ἰδίων πόνων τοὺς †δυστυχοῦντας ὁρῶσι τὸν ἴπτι . . . ἐπιφερόμενοι.]

10, 4 γόμος] γ' ὅμως B ‖ epim. FB

11 Babr. 43, cfr. tetr. I 14 ‖ 1 ἔβλεψεν] PpEb ἔβλεπεν F ‖ epim. F πρὸς τοὺς ψέγοντας τὰ ἄξια ἐπαίνου καὶ ἐπαινοῦντας τὰ ψόγου ἄξια Pp

12 Babr. inc. 245 (p. 205), Aes. 126 ‖ 1 ἡμίκωφος Destinon ‖ 2 ἀρτίῳ? ὄμματ' = ὄμματι, v. ind. gramm. ‖ 4 ἔγγισαν F corr. Eb ‖ epim. F (Eb add. εὑρίσκονται) ὠφέλιμα χαλεπά Destinon.

13 Babr. inc. 244, cfr. p. 243 (19.), Aes. 247 ‖ 3 ὤμοις] ὀδοῦσ' Destinon ‖ 4 ὑστερούμενοι F ἤ. δ' οὗτοι (οὕτως Cr) ὑστερούμενοι πόνων Eb; στερούμενοι, quod improbat Eb, ego scripsi; de proparoxytono in fine versus admisso cfr. ind. metr. ‖ epim. F τοὺς ἐπιτυχόντας ὁρ. τὰς ἐπικαρπίας ἀποφερομένους Eb, malim τοὺς τυχόντας ὁρ. τὸ ἐπίκαρπον (sive τὴν ἐπικαρπίαν) ἀποφερομένους

14 Ποιμὴν ποτ' αἶξὶν ἀγρίαις βρῶσιν φέρων
κατημέλησεν ὧνπερ εἶχεν ἀφρόνως
χειμῶνος ὥρᾳ. καὶ παρούσης αἰθρίας
φθορὰν ἔφευγον μὴ πάθωσιν ἡμέρων.
[Οὐ δεῖ φιλεῖν τοὺς προτιμῶντας τοὺς προσφάτους.]

15 Πέπτωκε κερδὼ πρὸς βαθύκρημνον φρέαρ.
πρὸς ὃ τράγος κάτεισι διψῶν ἀσκόπως.
ὑφ' οὗπερ αὐτὴ τοῦ βάθους σεσωσμένη
ἐκερτόμησεν ὡς ἄνουν πωγωνίαν.
[Τέλη σκοπεῖν ⟨δεῖ⟩, εἶθ' οὕτως ἐγχειρεῖν.]

16 Ποικίλμασιν καυχᾶτο πάρδαλις πάλαι·
ἥνπερ κατηυτέλιζε κερδὼ τοῦ θράσους,
†ταύτης ἑαυτὴν οὖσαν ἐξῃρημένην
ὡς μὴ τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν ποικίλην.
[Κρεῖσσον τοῦ σωματικοῦ κάλλους τὸ τῆς ψυχῆς.]

17 Φεύγουσα θηρεύοντας ἔλαφος πάλαι
θηρὶ προσεμπέπτωκεν ἀγριωτάτῳ.
ὑφ' οὗ σχεθεῖσα ταῦτ' ἔλεξε σὺν γόῳ·
„πῶς ἄνδρας ἐκφεύγουσα †θηρὸς ὠλόμην;"
[Τινὲς διὰ φόβον εἰς μείζονα κίνδυνον ἐμπίπτουσιν.]

---

14 Babr. 45 ‖ 1 βρῶσιν] F τροφὴν B ‖ 4 ἡμερωίου (sic) F pr. m. ‖ epim. F εἰ (= οὐ δεῖ) φιλεῖν τοὺς πρ. τοὺς προφάσει (corr. ex προσφάτους) δούλους τῶν παλαιῶν B

15 Babr. 182, cfr. tetr. II 31 ‖ 2 ὃ] F ὃν B ‖ 3 ὑφ'] B (ut coni. Eb) ἀφ' F | σεσωσμένη F ‖ epim. F (δεῖ addidi, cfr. epim. Aesop. 45) ὅτι τὰ τέλη δεῖ σκοπεῖν B

16 Babr. 180 ‖ 1 ποικ. τέρπετο B ‖ 3 ἐξερημένην F ‖ 4 ὅσι (evanidum) μὴ τ. σ. F ‖ epim. FB (qui add. initio ὅτι)

17 Babr. 210, Aes. 129 ‖ 1 ἐλάφους B ‖ 2 θηρὶ] B θηρίοις F | περιπέπτωκεν FEb ‖ 3 ὑφ' οὗ συσχεθεῖσα B σχεθεῖσα Ml κτανθεὶς δ' ὑπ' αὐτοῦ FEb ‖ 4 ἐκφεύγουσ' ἐκ θ.? ‖ epim. FBEb

18 Γεωργὸς ὤπτα κοχλίας ἀριστῆσαι.
ὧνπερ ἠχούντων καὶ πηδώντων ὅδ' ἔφη
„ἄθλια ὄντως καὶ μῶρα ὑμεῖς ζῶα,
ὅτι τῶν οἴκων καιομένων ὀρχεῖσθε.“

[Πρὸς τοὺς ζημιουμένους καὶ παίζοντας.]

19 Ζῆλος ἦν ἀλέκτορσι περὶ ὀρνίθων·
ὁ νενικηκὼς κέκραγεν ἐπὶ τοίχου.
αἴφνης δ' ἀετὸς τὸν αὐτὸν καθαρπάσας,
ὁ δαρεὶς ἐπέβαινε θηλείαις μόνος.

[Πρὸς τὸ μὴ καυχᾶσθαι ἐπὶ νίκῃ.]

20 Ἴον δύο βάτραχοι πρὸς βαθὺν λάκκον,
τῆς λίμνης αὐτῶν τοῦ θέρους ξηρανθείσης.
ὧν ὃ μὲν ἐβούλευε πηδᾶν ἐξαίφνης,
ὃ δ' ἔλεγεν „οὔ· μὴ ξηρανθῇ καὶ τοῦτο.“

[Πρὸς τὸ μὴ ἀπερισκέπτως, ἀλλὰ μετὰ βουλῆς ποιεῖν τὰ πράγματα.]

21 Ξύλα τις κόψας γέρων ἐξ ὄρους ἦγε
καὶ ταῦτ' ἀποθέμενος τὸν Μόρον ᾔτει.
ὃ δ' εὐθὺς ἐνστὰς ἔφησε „τί καλεῖς με;“
ὁ γέρων εἶπεν „ἵνα τὸν φόρτον ἄρῃς.“

[Ὅτι καὶ πᾶς ἄνθρωπος εἰ καὶ δυστυχεῖ φιλοζωεῖ.]

---

18 Babr. 207 ‖ 1 ἥπτα Pp, corr. Eb ‖ 2 ὅδ'] Pp, Eb coni. ὧδ', at propter neglectam syllabarum quantitatem his versibus barbaris medelam afferre nihil attinet ‖ epim. Pp

19 Babr. 5 ‖ 3 ἀφαρπάσας p ‖ epim. Pp (deest hoc tetr. apud Eb) ‖ cfr. byz. Ztschr. I 431

20 Babr. 211 ‖ 4 ἔλεγεν] P, non ἔλεγε, ut dixit Eb | τοῦτο] Pp (Sakkelion add. γρ. ἴσως οὗτος) ‖ epim. Pp

21 Aes. 90, cfr. Babr. inc. 246 ‖ 1 ἤτει P ‖ Μόρον scripsi, μόρον PpEb ‖ 3 ὁδ' p | ἔφησεν Eb ‖ 4 ἄρης P ‖ epim. Pp

22 Ξηρᾶς χλόην γῆς ἐπιθυμῶν καρκίνος,
ἀλώπηξ λιμώττουσα τοῦτον λαμβάνει·
καὶ μέλλων θνήσκειν, μεταμελῶν ἐθρήνει,
πῶς τῆς θαλάσσης ἐξῆλθε μετοικήσας.

[Πρὸς τοὺς ξενιτεύοντας καὶ πτωχεύοντας.]

23 Ὄνος, λεοντῆν ἐνδυσάμενος πάλαι,
πάντας θεριστὰς ἐξέπληττε τῷ φόβῳ·
λαῖλαψ δὲ ταύτην ἀπορρίψασ' ἐκ τούτου,
ῥοπάλοις αὐτὸς ἀπεκτάνθη κακίστως.

[Πρὸς τοὺς ἐνδυομένους ἐξουσίαν καὶ κακῶς πράττοντας.]

24 Ὄρνιν νοσοῦσαν εὑρὼν αἴλουρος πάλαι
ταύτην ἠρώτα „πῶς ἔχεις;" ἡ δὲ ἔφη
„εἰ σὺ ἀπέλθῃς, ἐγὼ καλῶς διάξω,
ὁρῶσα δέ σε πυρπολοῦμαι τὰ ἔνδον."

[Ὅτι οὐδὲ θεωρεῖν θέλει τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ.]

25 Ὄντος κρύους τέττιγι μύρμηξ ἐπῄτει·
ὃ δὲ „τοῦ θέρους" ἔφησε „τί ἐποίεις;"
ὃ δ' ἀντέφησε „τότε λιγέως ᾖδον."
„χειμῶνος ὀρχοῦ," φησί „μὴ τροφῆς ἔρα."

[Πρὸς τοὺς ἐν νεότητι μὴ κοπιῶντας καὶ ἐν τῷ γήρει λιμώττοντας.]

---

22 Babr. inc. 208 ‖ 4 fort. ὡς | ἐξῆλθεν Eb ‖ epim. Pp

23 Babr. 139, cfr. tetr. I 19 ‖ 1 λεοντὴν Pp ‖ 3 λαίλαψ δὲ τ. ἀπορρίψας Pp, corr. Eb ‖ ἀπεξάνθη Destinon ‖ epim. Pp

24 Babr. 121; cfr. tetr. I 16 ‖ 3 ἀπέλθεις p (Sakkel.) ‖ 4 ἔνδον] pEb ἔδον P

25 Babr. 140; cfr. tetr. I 6 ‖ 1 ἐπῄει librarium voluisse scribere censet Eb ‖ 2 ἔφησεν Eb

26 *Ῥάβδῳ κατῆξεν αἰγὸς αἰπόλος κέρας.*
ἣν ἐλιπάρει μὴ κατειπεῖν δεσπότῃ.
στραφεῖσα δ' αὐτὴ πρὸς αὐτὸν τοιαῦτ' ἔφη·
„ἐγὼ σιωπῶ καὶ κράζεται τὸ κέρας.“
[*Πρὸς ἀνοήτους συμβουλεύοντας κρύπτειν τὰ τοῖς πᾶσι φαινόμενα.*]

27[a] *Εἰς μάνδρα ποιμὴν τὸ πρόβατον εἰσάγων*
λύκον μετ' αὐτοῦ ἔμελλεν εἰσαγάγαι.
κύων δὲ ἰδὼν πρὸς αὐτὸν οὕτως λέγει·
„πῶς ἄγων τοῦτον ἔνδοθεν εἰς τὴν μάνδραν
ποίμνια βούλει σοι τοῦ ζωογονεῖσθαι;“

27[b] *Βοσκήμασι⟨ν⟩ συνῆγέ τις ποιμὴν λύκον.*
κύων δέ φησι⟨ν⟩ „ὦ νομεῦ, χρηστοὺς τρόπους·
εἰ ταῦτα βούλει σῶα τυγχάνειν ὅλως,
πῶς ἐντὸς ἄγεις τὸν λυμαντῆρα λύκον;“

28 *†Ἔπη προκύψας τοῦ Λυκόφρονος λύκος*
ᾄττει πρὸς ὄρνιν ταῦτα τοῦ φράσαι χάριν·
ἡ δ' αὖ μαθητὴν ὡς ἴδεν κεχηνότα,
τείνει πτεροῖσι πρὸς φυγὴν ἠπειγμένη.

---

26 Babr. 3; cfr. tetr. I 35

27—32 *Continet cod. Paris. 2991 A* (Q) *velut appendicem tetrastichorum Ignatianorum complures Aesopicarum fabularum versificationes duplici recensione compositas ita, ut altera quinos octonosve versus complectatur, altera quaternos secundum Ignatii exempla. Epimythia desunt ubique.* Cfr. byz. Ztschr. I 434 sqq., Crusii praef. p. XXV².

27[a] Babr. 113 ‖ 1 *μάνδραν?* ‖ 5 *τοῦ*] cfr. ind. gr. s. infin.

27[b] 1 *συνῆγε τίς* Q ‖ 2 *χρηστοῦ τρόπου?* (ironice dictum)

28 Altera recensio deest. Neque in Aesopeis neque apud Babrium obviam fit eius argumenti fabula ‖ 1 *προκόψας* probabiliter coni. Bss (Babr. p. 237, adn.) ‖ 3 *μαθητὴν*, scil. Lycophronis | *ἴδεν*] scripsi ut Eb *εἶδε* cod. ‖ haec fabula quid sibi velit, haud facile est intellectu. Cfr. quae scripsit Cr p. 205

29^{a} *Ὁ τῷ πηλῷ δὲ συζῶν βάτραχος οὕτως*
ἀνεβόησε πᾶσι τοῖς ζώοις λέγων·
„ἰατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων.“
„καὶ πῶς δέ“ φησὶν ἀλώπηξ „ἄλλους σώζεις,
σαυτὸν δὲ χωλὸν ὄντα †μηδαμῶς θεραπεύεις;“

29^{b} *Βάτραχος ηὔχει πᾶσιν ἐν ζώοις †ἔχειν*
ἰλῦϊ συζῶν φαρμάκων γνῶσιν ἔχειν
ὡς ἰατρὸς ἄριστος· ἀλώπηξ δ' ἔφη
„καὶ πῶς σεαυτὸν οὐκ ἰᾷ τὸν χωλόπουν;“

30^{a} *Πέρδικαν δέ γε κυνηγός τις ἀγρεύσας*
ἔμελλεν αὐτὸς ταύτην τοῦ καταθῦσαι.
ἡ δὲ ἐθρήνει ταῦτα βοῶσα οὕτως·
„ἔασόν με ζῆν, κυνηγέτα περδίκων,
ὅπως ἐγὼ πέρδικας πολλὰς προσάξω.“
ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν ταῦθ' οὕτως †ἐβόα·
„διὰ γὰρ τοῦτο μᾶλλον ἐγώ σε θύσω,
ὅτι φίλους σοὺς προσενεδρεῦσαι θέλεις.“

29^{a} Babr. 120 || 1 particula *δὲ* continuum harum fabellarum ordinem indicare videtur. Cfr. 30^{a}, 31^{a}, 32^{a} (*καί*) || 4 possis conicere „*καὶ πῶς γε*“ vel „*καὶ πῶς*“ *ἔφησεν ἀλώπηξ* || 5 pro *μηδαμῶς* scribendum videtur *μή*. Cf. Bss. Babr. p. 234 adn. 7 (ubi pro cod. 1696 A scribendum est cod. 2991 A (= Q)) || cfr. Naber Mnemos. 1876, p. 388

29^{b} 1 lapsu librarii apparet bis positum esse *ἔχειν* (namque etiam in v. 2 *ἔχειν*, non *ἔχει*, ut ait Bss, legitur in Q). Bss prop. *ὅλην* in v. 2, Cr *μόνος*, ipse malim in v. 1 substituere *μέγα* vel tale quid || 2 *ἰλύϊ σ. φ. γν. ἔχειν·* 3 *ἄριστος*, Q accentum et interpunctionem correxi

30^{a} Babr. 138 || 1 de forma *πέρδικαν* cfr. ind. gr. || 4 *περδίκων*] Ml, *περδίκως* Q || 6 *ταῦτ'* Q corr. Ml | *οὕτω πως ἐβόα?* || 8 *θέλεις*] scripsi, *θέλοις* Q

30ᵇ *Θήρᾳ κυνηγὸς εἷλε πέρδικά ⟨ν⟩ ποτε,*
θύειν δ' ἔμελλεν· ἡ δ' „ἄφες ζώειν" λέγει·
„φωναῖς ἐμαῖς γὰρ περδίκων πλῆθος λάβῃς."
„† πᾶσα φίλοις τοία γε τῆς δίκης θάνῃς."

31ᵃ *Τράγος δὲ πάλιν διψήσας ἐν τῷ θέρει*
κάτω κατῆλθεν εἰς φρέαρ πιεῖν ὕδωρ.
† ὅπως ἀνελθεῖν ἐκ τοῦ βάθους ὁ τράγος.
ἡ δὲ ἀλώπηξ τοῦτον ἐμβλεψαμένη
ἐμειδίασε καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλάλει
„ὦ ἀνόητε καὶ βραδὺ τῇ καρδίᾳ,
εἰ εἶχες φρένας ὡς ἐν πώγωνι τρίχας,
οὐκ ἂν κατήεις, εἰ μὴ ἄνοδον οἶδας."

31ᵇ *Τράγος θέρει δίψησεν· εὑρὼν δὲ φρέαρ*
εὐθὺς κατῆλθεν, ἐκδραμεῖν † δεινὸν ἄνω.
φησὶ⟨ν⟩ δ' ἀλώπηξ „† ἂν τρέφεις νοῦν, οὐ γένυν,
οὐκ ἂν κατῆλθες, πρὶν ἰδεῖν τὴν ἄνοδον."

32ᵃ *Καί τις ἄμπελος τοῦ ποταμοῦ πλησίον*
† ἦν δ' ἐπ' αὐτῇ φραγμὸς ἐκ παλιούρων.
τοῦ δὲ ποταμοῦ φυσηθέντος μεγάλως,
ἦρε τὸν φραγμὸν καὶ κάτωθεν ἀπήει.
τῷ δὲ παλιούρῳ δράκων τις συνεπλάκη,

30ᵇ 1 *θήρα* Q iota subscr. addidi | *πέρδικα ποτέ* Q accentum correxi ‖ 2 *εἴδ' ἄφες ζ. λέγειν* Q corr. Ml ‖ 3 *λαβῆς* Q ‖ 4 *πᾶσα*] *πῶς οὐ?* | *τῆς δίκης*] Q scrib. videtur *τῇ δίκῃ* vel *πρὸς δίκης* (cfr. Soph. El. 1211) | *θάνης* Q

31ᵃ Cfr. tetr. II 15 ‖ ante v. 3 excidisse videtur versus ‖ 8 *ἴδες?* cfr. 31ᵇ, 4

31ᵇ 2 *δεινὸν*] Q *δ' οὐκ ἦν?* ‖ 3 *εἰ τρέφες?* ‖ 4 *πρίν γ'?*

32ᵃ Babr. 173 ‖ 2 *ἦν, ἐπ' αὐτῇ δὲ φρ.?* ‖ 3 *φυσιθέντος* Q ‖ 4 *ἐπήει?* ‖ 5 *παλιούρῳ* per synizesin *τρισυλλάβως* cfr. Babr. 190ᵃ v. 2, 5, 7, al. | *δράκων τις*] scripsi (cfr. Babr. 173 p. 159) *δράκοντι* Q

ὃς ἐφέρετο τοῦ ποταμοῦ εἰς μέσον.
καί τις δὲ ἰδὼν μέγα γελάσας εἶπεν
„ἡ μὲν ναῦς κακή, ἀξία δὲ τοῦ ναύτου.“

32b *Ῥεῦμα ποταμοῦ θριγγὸν ἀμπέλου σύρει*
(ἦν παλίουρος) καὶ συνεῖλκεν αὖ ὄφιν.
καί τις ἰδὼν γέλασεν εἰρηκὼς τάδε·
„κακὴ μὲν ἡ ναῦς, τῶν δὲ ναυτῶν ἀξία.“

32a 7 *μεταγελάσας* Q *μέγα γ.* recte Destinon (cfr. Babr. 173, 6)
32b 1 *σύροι* Q corr. Ml ‖ 2 cancellis saepsi initium ‖ 4 *τοῦ δὲ ναύτου*?

INDICES.

I. INDEX FABVLARVM.[1])

---

1) Numeri nudi Babrii fabulas indicant; numeri, qui insequuntur *dact. iamb. tetr.* voculas, ad imitatores spectant supra p. 215 sqq. 234 sqq. 264 sqq.; rectis cancellis saeptae quae nullius auctoritatis esse videntur; crux (†) lectionis non probatae indicium, asteriscus (*) coniectura restitutae.

II. INDICES IN BABRIVM

NOMINA PROPRIA

DII DEAE HEROES FERIAE MENSES

Crux † lectionis corruptae vel reiectae indicium, asteriscus * incertae vel coniectura restitutae; asteriscus * versus numero adpositus (200, *2) loci decurtati vel recocti; paragraphus § vocis rarae vel singularis; cancellis rectis [-] saepti loci interpolati, cancellis inflexis (-) variae lectiones. om. = omissum, sim. = loci similes.

VRBES INSVLAE LOCI GENTES

HOMINES

SERMO BABRIANVS

Vocabula composita potiora indicata sunt sub simplicibus, synonyma quaedam adiecta in fine indicis; paraphrasium selecta tantum vocabula sunt excerpta.

10, 2 ταῦτα τοὺς θεοὺς αἴτει 63, 8 κἂν ἐν αἰτήσῃς 63, 11 εἴ-ποτ' ᾐτήκει 33, 8 ‖ cf. ἀπ- παρ-

αἰτίη] τῆς ἥττης - ὑπάρχειν αἰτίην 31, 4 πᾶσαν αἰτίην λύσης 89, 12 τίν' εἶχεν αἰτίην 106, 18 διὰ τίν' αἰτίην 126, 4 δι' αἰτίην καλὴν 138, 7

αἴτιος] τὴν δ' - ὥσπερ αἰτίην τούτων (e) - ἐτίμα 10, 6 ἐγὼ - οὐδὲν αἰτίη τούτων (e) 71, 7 μὴ σοῦ πεσόντος - αἰτίη - λέγωμαι 49, 4 ἅπασιν - αἰτίη κακῶν γίνῃ 95, 80 μηδὲν αἰτίους θνήσκειν 117, 4 cf. 143, 3

ἀΐω cf. ἐπ-

αἰώρη] κρεμαστῆς - αἰώρης 19, 6b

ἄκανθα] ἐκ τοῦ ποδός - τὴν ἄκανθαν εἰρύσσας 122, 7 | τὴν ἄ. - συντρίβει (ὄφεως οὐρή) 134, 13

ἄκαρπος] ὡς ἄκαρπον ἐκτεμεῖν 187, *4

ἀκινδύνως] νέμεσθαι ἀ. 93, 10 [ζῆν ἀ. 31, 23, sim. 44, 7]

ἀκινήτως 174, 5

ἄκλειστος] σηκοῦ ἐντὸς - ἀκλείστου 132, 2

ἀκμαῖος] κεὶς τρυγητὸν ἀκμαίη (βότρυς) 19, 5 πτεροῖσιν ἀκμαίους 88, 4 ‖ ἡ μὲν ἀκμαίη (= νῆστις) - ἔτιλλεν 22, 8" semper in v. exitu

[ἀκμή cf. 29, 5]

ἄκμων] ἄκμονα κρούω 190, *6

ἀκολουθέω] ὃ δ' ἠκολούθει (i) - κλαίων 11, 8 sim. 33, 6. 158, 4 ‖ cf. ἐπ-

ἄκος] εἰ - πόνων ἄκος δοίη 94, 4 | πείνης ἄκος 141, 4

ἀκούω] ἀκούει τοῦδε (i) καὶ - 116, 2 ἤκουε - καὶ - εἶπε 71, 5 εἴ τι τῆς γραίης - ἀκούεις 95, 32 τῆς τύχης - ἀκούειν 49, 2 τοὺς ἅλας ἀκούων - εὐώνους (om. inf.) 111, 2 ἤκουον, εἴ-ποτ' ᾐτήκει 33, 8 ἀκούσατ' -, οὗ χάριν διατρίβω 85, 6 ἤκουσεν αὐτοῦ τῷ τε 88, 9, cf. 128, *10 ‖ ὃ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν 2, 13 ταύτης ἀ. - τιττυβιζούσης 131, 7 ὁ λύκος δ' ἀ. - ἔμεινεν 16, 3 ἵππου δ' ἀ. χρεμετίσαντος 73, 2 πᾶσι δ' - ἠκούσθη (e) καὶ - 72, 3 ‖ πόλεμος - ἠκούσθη (e) 76, 11

ἀκραῖος] μετώποις - *ἀκραίοις (e) 31, 14 ὄνυξιν - ἀκραίοις (e) 95, 40

ἀκρατὴς ἄνθρωπος 58, 3

ἀκριβής] βλέπειν ἀκριβῶς 66, 8

ἀκρίς cf. 168, 1

ἄκριτος] ἄκριτον πλήθει - ἔθνος 33, 3

ἄκρον] ἡμῶν ἄνεμος ἄκρα κινήσῃ 36, 12

ἄκρος] οὐδ' ἄκρων - χειλῶν 107, 6 ὀδοῦσιν ἄκροις 122, 10

ἀκταῖος] βατράχων ὅμιλον - ἀκταίων 25, 6

ἀκτίς] ἡλίου δ' ὑπ' ἀκτίνων - ῥέοντα 88, 13

ἄκων - ηὐστόχησα 3, 9 ὤλισθεν ἄ. 111, 5

ἀλαζονεύομαι] ὁ κύων - σείων ἠλαζονεύετ' 104, 5

ἀλαζών] τίγρις δ' ἀ. 45, 19

ἀλαλάζω] ἡ δ' ἠλάλαζεν 157, 6

ἀλγέω] ἤλγουν ὡς - ἀρρώστου 103, 7 ἐλγοῦν - εἶπε 51, 5 γαστρὸς ὄγκον ἀλγήσας (e) 34, 6 ὃ δ' ἐδίωκεν ἀλγήσας 112, 1 νῶτον ἠλγήκει (e) 125, 4 ‖ cf. ἀν-

ἀλγύνω] οὐ - τὰ - παρόντα μοῦνον ἀλγύνει 106, 24

ἀλείφω] ἀλεῖψαι βούλομαί σε (hermam) 48, 4

ἀλεκτορίσκος] ἀλεκτορίσκων - μάχη Ταναγραίων 5, 1 | δεσμώτην (leonis) ἀλεκτορίσκον 97, 9 γεννειήτην ἀλεκτορίσκον συλ-

λοτ' ἀλλοῖον 76,8 ‖ *σπαίροντας ἄλλον ἀλλοίως* 9, 7

ἄλλος] *εἴτις ἄλλος, εἴτ' ἄλλος* (e) *ξένος πελάζοι* 106, 26 *πόλεμος ἄ. ἠκούσθη* 76,11 *ἄλλον τιν' εὑρεῖν δεύτερον δόλον* 95, 48 *εὗρε - τέχνην ἄλλην* (e) 33, 9 *ἄ. εἶχε κλάγγα* 73,*1 | *κλέπτας - ἄλλους* (opp. *ἑαυτοῦ*) 2, 14 *εἰς ἄ.* (e) - *ἀνθρώπους* 57, 10 *τόπους ἄ.* (e) *συνεξαμείβειν* 59, 14 *ἄλλα δ' ἔργα* 33, 23 *τὰ τ' ἄλλ'* (sc. *πτηνὰ?*) *ὁμοίως* 72, 18 ‖ *ὁ δ' ἄλλος εὐθὺς - ἐκεκράγει* 5, 5 *ὁ δ' ἄ. - εἶπεν* 15, 11 | [*ἄλλον πλεῖον* 5, 11] *ἄλλον ἰήσῃ, ὃς σαυτὸν - μὴ σῴζεις* 120, 7 ‖ *ἄλλο τι προαιρήσων* 108, 26 [*κοὐδὲν ἄλλο* 41, 3] ‖ *εἰσῆλθον ἄλλοι* (opp. *ἐμοῦ*) pr. II 10 *οἳ μὲν - οἳ δὲ - ἄλλοι δὲ Δόλοπες, οἳ δὲ -, ἄλλοι δ' ἄλλοθεν* 85, 11. 12 *οἳ μὲν - ἔνιοι δὲ - ἄλλοι δὲ λευκοί* 85, 16 *ἄλλοι* (*ἅλλοι*) *μὲν οὖν - τοὺς δὲ* 31, 17 ‖ *ἄλλων* *ὑπ' ὤμοις φερομένη* 52, 6 [*ἄλλων πονούντων* 52, 7] [*ἄ. συμφοραῖς* 103, 21] *μόνην ἀπ' ἄλλων* 95, 97 ‖ *ἄλλους ἀλωπέκιζε -, ἄ. δέ - ποίει* 95, 64. 65 *ὁρῶ - ἄ. ἀσθενεστέρους ἥμων* 25, 10 *ἄλλα μὲν πρὸς ἀλλήλους λαλεῖν -, ἄλλα δ'* 33,23 ‖ *ἄλλος - ἄλλη μ' ἐμπεσὼν* 47, 13 *σπαίροντας ἄλλον ἀλλοίως* 9, 7 *ἣν δ' ἄλλος ἄλλον χωρὶς ἦτε* 47,13 *ἄλλο φῦλον ἐξ ἄλλου* (e) - *ἀμείβων* 57, 3, sim. 72, 11 *ἄλλως ἄλλον* (opp. *αὐτὸν*) *ἁρπάσαι σπεύδων τρέχει* 69, 5 *ἄλλος ἄλλοθεν κρούων* 129, 20

ἄλλοτ' ἀλλοῖον 76, 8

**ἀλλύω* cf. *ἀναλύω*

ἄλλως - σπεύδων τρέχει -, ἄ. - σῴζων 69, 5. 6 ‖ *γενναῖον ἄ.* (*ceteroqui*) 136, 2 *μακρὴ μὲν ἄ ῥῆσις* 15, 4 ‖ **κάμνουσα δ' ἄ.* 19, *6

ἀλοιάω] *τὸν δ' - ἠλοία* (e) - *παίων* 98, 15 *μέτωπα - ἀλοιήσας* (e) 122,13 ‖ *ἀλοάω*] *ἠλόησε τὰς πλείους* (grues) 26,8 | *ἠλόησε τὰ σκεύη* 129, 16

ἅλς] *συντακέντων τῶν ἁλῶν* 111, 6 *τοὺς ἅλας ἀκούων - εὐώνους* 111, 2 *τ. ἅ. δὲ πωλήσας* 111, 8 *τ. δ' ἅ. μεμισήκει* 111, 16 cf. 167, 9

ἀλύω] [*ἀλύοντα* (*cessantem*) 9, 11]

ἀλφιτεύς] *ἀλφιτεῦσι γυρεύω* 29, 4

ἄλφιτον] *ποῦ μὲν ἀλφίτων* **πλήθη* 108, 16

ἀλωπεκίζω] *ἄλλους ἀλωπέκιζε* 95, 64

ἀλώπηξ οὐκ ἄπωθεν εἱστήκει 1, 12, sim. 130, 1 *πρὸς ἣν* (*ἄρκτον*) *ἀ. εἶπε* 14,3, sim. 180, 3 *ἔφευγ' ἀ.* 50, 1, sim. 50, 8 *εἰς λύκον ἀ. ἐμπεσοῦσα* 53,1 *τυροῦ δ' ἀ. ἰχανῶσα κερδῴη* 77, 2 *ἀ. - τὴν πήρην ἐξεφαγε* 86, 4 *ἑτέρη δ' ἀ. σκώπτουσα - εἶπεν* 86, 7 *σοφὴ δ' ἀ. ὑπενόησε* 103, 11 *ἀ. εἶπεν* 120, 7 *τὸν δ' εἶδ' ἀ.* 133, 2 *τῆς ἀλώπεκος* (= *mei*) *μνήμη* 95,26 *ἀλώπεκ' ἐχθρὴν - ἀμπέλων - περιβαλεῖν αἰκίῃ* 11,1 *φίλην δ' ἀλώπεκ' εἶχεν* (leo) 95, 3 cf. 186, 1 sqq. ‖ cf. *κερδώ*

ἅλως] *οὐδ' εἶδεν - τὴν ἅλωνα Δημήτηρ* 11, 9 *ἅλω πλατεῖαν - ὑπεστρώκει* 34, 2

ἅμαξα] *βοηλάτης ἅμαξαν ἦγεν* 20, 1 *τετράκυκλον - ταῦροι ἅ. εἷλκον* 52, 2 *Ἑρμῆς ἅ. ἤλαυνε* 57, 1 *ἐπισταθῆναι τὴν ἅ.* 57, 8

ἀμάραντον ῥόδῳ παραφυὲν 178, *1

ἀμάω] *ἵν' ἀμήσω* 88, 7

ἀμείβω] *τὴν θύρην ἤμειβον* 61, 7 *ἀγαθοῖς - ὑβρίσαντας*

*) num γ. δ' ⟨ἢν⟩ ἀμέλγῃς κτλ.?

[ἅπας ὁ - χαίρων (i) 10, 13, sim. 64, 11] ζῴων - ἁπάντων 180,*2 τιθεὶς ἅπασι δαῖτα 106,8 ἐν οἷς ἅ. 136,11 ἅπασιν (i) ἡμῖν αἰτίη 95,80 sim. 70,2 ἅπαντας (i) - ἔφαγεν 118,7 ἅπαντα (i) τὰ σκεύη 129,16 παρεῖχεν - ἅπανθ - ἑτοίμως 10,3 ἔχεις - ἅ. 77,12 χρῆται - εἰς ἅ. συμβούλοις 95, 30

ἀπατάω] μύθῳ τὸν ὄρνιν ἠπάτησε 77, 3 κἀπατῶν 138, 6 ‖ cf. ἐξ-, συνα-

ἀπάτη] ἅμαξαν - πληρώσας - ἀπάτης - πολλῆς 57, 2

ἀπαυδάω] τῷ κόπῳ δ' ἀπαυδήσας - ἔκειτο 7, 8

ἀπειθής] μιῆς ἀπειθοῦς (αἰγός) 3, 2

ἀπειλέω] ἠπείλησε νηπίῳ τίτθη 16, 1 ἰατροῖς δεινὰ - ἠπείλουν 75, 15 ‖ cf. ἐπ-

ἄπειμι] ἦν δ' ἅ. 103, 17

ἀπείρητος] ἀλωπέκιζε τοὺς ἀπειρήτους 95, 64

ἄπειρος] κύων - οὐκ ἄ. ἀγρεύειν 69, 2

ἀπελπίζω] [μηδ' ἀπελπίσῃς 43, 18 μηδέ των ἀπελπίζειν 107, 18]

ἀπέρχομαι] αἰετὸς - ἄρας ἀπῆλθε 5, 8 ἀ. - παρεδρεύσας 16, 7 παίξας - ἀ. 32, 10 κἀπῆλθ' ἐς οἴκους - ἀλγήσας 34, 6 ἀ. κερδῶ 95, 10 οὐ μέλει μοι - ἢν ἀπέλθῃς 84, 6 sim. 121, 4 ὀρθὴν ἄπελθε 109, 4 cf. 168, 5 διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ 58,5 καθεδοῦμ' ἀπελθὼν 84, 4

ἀπέχω] οὐκ ἀφέξομαι βώλου 108, 31 δείπνου - χεῖρα - ἀποσχοῦσαν 106, 19

ἀπιστέω] [ἐχθροῖς ἀπίστει 44, 8 οὔτ' ἀπιστεῖν - οὔτε πιστεύειν 87, 7]

ἀπλάνητος] [σοφὸν τὸ θεῖον κἀπλάνητον 50, 20]

ἄπληστος] [ἀπλήστου 79, 7]

ἀπλήστως] ἐσθίων τις ἀ. 34, 4

ἁπλοῦς] ἁπλοῦν - θηρίον γίνου 87,4 [ἁπλῶς οὐδέν 59, 18]

ἁπλόω] ὁ μέγας (ἰχθὺς) - εἰς τὸ πλοῖον ἡπλώθη 4, 5 ὁ θύτης δ' - ἧπαρ *ἁπλώσας 54, 2 ἁπλωθεῖσα 147,*2 cf. 157, 3 ‖ cf. ἀν- ἐφαπλ-

ἀπό] ἀπ' εὐνῆς - ἐφορμήσας 95, 39 ἑρπύσας ἀπὸ τρώγλης 118,6 κατῆγ' ἀφ' ὕψους 129,7 | χωρίσας ἀπ' ἀλλήλων 44,5 ἀφ' ἵππων - μεταστήσας 76, 18 | μόνην ἀπ' ἄλλων 95, 97 τρίτη δ' ἀπ' αὐτῶν pr. I 3 ‖ ἰχθὺν ὁρμιῆς ἀφ' ἱππείης ἤγρευσεν 6, 3 τῶν ἐτῶν ἀφ' ὧν ἔζων 74, 9 ‖ μαθὼν ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν ἢ - 122, 16

ἀποβάλλω] κἀπόβαλλε 34, 10

ἀπογινώσκω] [μηδ' - ἀπογνῷς 43, 18] [ἀπεγνώκει 107, 12]

ἀποζεύγνυμι] βοῦς - εἰς νομὰς ἀπεζεύχθη 37, 6

ἀποθνήσκω] δυστυχὴς ἀ. 34,8 οὐκ ἀ. (e) 121, 4 | ἀποθνήσκεις 75, 5 τὸ φέγγος οὐκ ἀποθνήσκει 114, 7 ὡς πατὴρ ἀποθνήσκων 95, 71 ἔκειτο - ὥσπερ ὗς ἀ. 98, 17 οὐκ ἐῶσ' ἀποθνήσκειν 75, 16ª sim. 183, 10. 185, 7 semper in versus exitu positum

ἀποθρηνέω] ἣ δ' ἀπεθρήνει (e) τὸν Ἴτυν 12, 3 παίδων - συμφορὰς ἀ. (e) 118, 8

ἀποιμώζω] [ὅταν - ἀποιμώζῃ 34, 12]

ἀποκλείω] ἡ - ὀρθὴ - ἀπεκλείσθη 8, 4

ἀποκρέμαμαι] βότρυς - ἀμπέλου - ἀπεκρέμαντο 19, 2

ἀποκροτέω] χαμαὶ δ' ἀπεκρότησε (Ἑρμῆν) 119, 4

*) De *ἀρήν* forma Kuehnero aliisque suspecta, ut obiter hoc moneam, praeter Bekkeri anecd. I 7, 11 conferendus titulus Atticus C. I. A. I 4 (Meisterhans[2] p. 111 Fasti ed. Prott. p. 2).

*ἄρκτος († ἄρκος) φιλεῖν ἄνθρωπον - ηὔχει 14, 1 ἄ. δὲ νωθής 95, 18 cf. 153, 9. 11
ἁρμόζω] πτερὸν - ἐντὸς ἁρμόσας ὤμων 72, 12 κάρφη μετώποις ἁρμόσαντες 31, 14
ἀρνειὸς αὐτὸν (λύκον) ἔλεγε - βλασφήμως 96, 2
ἀρνέομαι] ἠρνεῖθ' ἕκαστος 2, 4 cf. 152, 6
§ἀροτρεύω] γῆν ἀροτρεύσας (βοῦς) 21, 5
ἀροτριάω] τὴν ὄνον - συζεύξας ἠροτρία 55, 2
ἄρουρα] ὁ δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης 88, 5 ἐπὶ τῆς ἀρούρης - ἀνθούσης 108, 5 ἐκλιποῦσαι τὴν ἄρουραν (γέρανοι) 26, 9 τὴν ἄ. ἣν ἔχω κείρεις 89, 6 ἐς τὰς ἀρούρας - ὡδήγει 11, 5
ἀρουραῖος] ὄλεθρος σπερμάτων ἀρουραίων (e) 33, 5 βίον ἔχων ἀρουραῖον (e) 108, 1
ἀρουρίτης (μῦς) 108, 27
ἁρπαγή cf. 150, *5
ἁρπάζω] οἱ δ' - ἁρπάζοντες - φόρτον 57, 9 βίᾳ - ἁρπάξων 89, 2 ἄλλον ἁρπάσαι σπεύδων 69, 5 καρδίην - λάπτει - ἁρπάσασα λαθραίως 95, 94. [† 133, 2] cf. 175, 2
ἄρρην] ἄρρενες (robusti) ταῦροι - εἷλκον 52, 1
ἄρρωστος] κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου 95, 73 ἤλγουν ὡς λέοντος ἀ. 103, 7 ‖ (ἰατρὸς) ἀρρώστῳ - φησίν 75, 1
ἀρτάω cf. ἀπ- προσα-
ἄρτι - ἦλθεν 28, 9 ἄ. πως ὠνητὸς - ἥκων 135, 11 ἀρούρης ἄ. - ἀνθούσης 108, 5 τί γὰρ ἄ. - ἠρξάμην 122, 15 cf. [82, 9] 165, 7
ἄρτος] ἄρτον αἰτήσω - οὐ τὸν ἄ. - δώσεις 33, 13. 14 ὃ δ' ἄ. ᾔτει 33, 16 ἄ. καὶ ἅλας 167, *8 πήρη ἄρτων ἑώλων - πλήρης 86, 3
ἀρχαῖος] φηγὸς - ἀρχαίη 86, 1
ἀρχή] ἀρχὴν τοσαύτην πῶς - τηρήσεις 95, 72 ‖ μαθὼν ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν ἢ - 122, 16 ‖ cf. ἀπ-
ἄρχω] ἦρχε τῶν πρώτων τὤπισθεν 134, 9 εἰς πόλεμον ἄρχειν (ducere?) τῶν ἀσυμφώνων πρὸς τοὺς - 85, 18 ἀρχούσης (e) ἐμοῦ 134, 18 ‖ ἄρχεται τι - πράσσειν 26, 12 ἠρξάμην ἰατρεύειν 122, 15 [sim. 82, 9] ‖ cf. ὑπ-
ἀσεβής] ἑνὸς - ἀσεβοῦς ἐμβεβηκότος πλοίῳ 117, 4
ἄσημος] ἔφευγε - ἄσημα τρίζων (μῦς) 108, 23
ἀσθενέω] ὄρνις - ἠσθένησε 121, 1 cf. 184, *2
ἀσθενής] τὴν ἡμέρην -, ἥτις - φοβερὰ τἀσθενῆ θήσει 102, 12 [ἀσθενές 85, 20] ὁρῶ - ἄλλους ἀσθενεστέρους ἥμων 25, 10
ἀσθμαίνω] οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων (λέων) 103, 4 | cf. 192, 14
ἀσκόπως ἐφορμήσας 95, 39
ἀσπαίρω] ἱκέτευεν ἀσπαίρων (ἰχθὺς) 6, 5. †13 ‖ cf. σπαίρω
ἀσπάλ-, cf. ἀσφά-, σπάλ-
ἀσπίς] ἀσπίδα σμήχειν 76, 12
ἄσπονδος] γαλαῖ - εἶχον - ἄσπονδον - πόλεμον 31, 2
ἀστήρ] τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος 114, 7
ἀστοχέω cf. 167, 6
ἄστρον] ἄστρων σύνεγγυς 65, 4
ἄστυ] εἰς ἄ. - εἷλκον 52, 1
ἀσυλίη] μή μου τῆς ἀσυλίης κήδου 132, 8
ἀσύμφωνος] ἄρχειν τῶν ἀσυμφώνων 85, 18
ἀσφάλαξ] παρεὶς ὀρύσσειν ἀσφάλαξι τὴν χώρην 108, 13 ‖ cf. σπάλαξ
ἀσωτεύομαι] ἀσωτεύσῃ 108, 12
ἀτάκτως ὑπομένουσι κινδύνους 31, 6
ἄτερ] οὐκ ἄ. μούσης εἶφ' 8, 3

γενναῖος] *ἴσϑι γενναίη* 95, 80 *παραστάτην γενναῖον* 76, 3 *υἱὸν - γενναῖον* 136, 2. 189, *3 *εἰς μάχην - γενναίους* 31, 8 ‖ *φορτίσας - γενναίως* 111, 3 ‖ cf. *ἀγ-*

γεννάω] *παιδίον τι γεννήσῃ* 24, 8 *τί γεννήσει* 128, 6 *λύκος - ἐγεννήϑη* 101, 1 †*ἐγεννᾶτε* 143, 4 ‖ semper in exitu

γέννημα φρύνου συνεπάτησε βοῦς 28, 1

γένος χεῖρον pr. I 5 *πολεμίων τὸ γ. - ἕν ἐστιν* 85, 8 *ἀνϑρώπων γ. πονηρόν* 33, 23 *τοὺς γένει - ἀρίστους* 31, 7

γέρανος εἶπεν 65, 3 *Λίβυσσα γ.* 65, 1ᵃ *τεφρὴ γ.* 65, 1 *οὐκ εἰμὶ γ.* 13, 5 *γέρανοι - κατενέμοντο τὴν χώρην* 26, 1 *γ. συνήντων* (*κολοιοῖς*) 33, 21 *γεράνους σποραίων πολεμίας συνειλήφει* 13, 2

γέρας 183, *4

γέρων] *ὁ δὲ γ. ῥίψας - ἔτυψε* 33, 18 *ὁ νέος παρέρπεις τὸν γέροντα* 37, 11 *τὸν γ. ϑωπεύσειν* 6, 14 *τίς ἄξει τῷ γέροντι τὰ σκεύη* 55, 5 *ἐκ τοῦ σοφοῦ γέροντος - Αἰσώπου* pr. I 15 ‖ *γερόντων οἶκος - δικαστήρων* 118, 3 ‖ *εἷς δέ τις λίην γέρων* 21, 5 *γ. ποϑ' ἵππος - ἐπράϑη* 29, 1 *κολοιὸς γ.* 72, 11 *ὁ βοῦς μὲν ὁ γ.* 37, 6 *ὄνῳ γέροντι* 7, 3 *τις γ. ἤδη κριὸς* 93, 7 *γ. δέ τις πίϑηκος* 106, 11 *γέροντος ἀνδρὸς* 98, 18 ‖ cf. *συγγ-*

γεύομαι] *τάχ' οὐδ' ἑώλων γεύσομαι* 106, 28

γεωργός] *ἰδὼν γ. νῆα - βάπτουσαν* 71, 1 *τις γ. - πυρὸν - ἐφύλασσεν* 33, 2 sim. 33, 10. 138, 1. 147, 1 *γεωργοῦ πρὸς ϑύραισι* 167, 1 *γ. - τὴν χώρην* 26, 1 *καῦμα τὸν γεωργὸν εἶχεν* 18, 12 *στρουϑοὶ - πρὸς γ. ὡμίλουν* pr. I 11 *γεωργοῖς - ᾄσεις* (luscinia) 12, 3 ‖ *ἀνὴρ γεωργὸς ἀμπελῶνα ταφρεύων* 2, 1

γῆ] *πολλὰ* **γῆν* (*γῆς*?) *ἀροτρεύσας* 21, 5 *ἐν πυϑμέσιν γῆς* (mus) 108, 9 *ἐπὶ γῆς - σπαίροντας* 9, 7 *ἤλαυνε διὰ γῆς* 57, 3 *γυῖα γῆς ἐφαπλώσας* 95, 2 *ἐφύετ' ἐκ γῆς* pr. I 12 *πλάσασϑαι - ἐκ γῆς* 66, 3 *τῆς - γῆς ἄνω φεύγειν* 58, 6 *βάτραχος - εἰς γῆν παρελϑὼν* 120, *3 cf. †43, 6 adn. ‖ cf. *Γῆ*, *γαῖα*

γῆρας - λιπαρὸν ηὑρήκει (leo) 103, 10 [29, 6] ‖ cf. *ὑπεργ-*

γηράσκω] *δυσκολαίνει - πᾶς ὁ γηράσας* 74, 15 *κἂν γεγηράκει* 46, 10 (e) *τῷ χρόνῳ γ.* 103, 2

γίνομαι - φυγῆς 156, *5 *πατὴρ γίνῃ* (e) 54, 3 *νεοσσῶν γίνεται μήτηρ* 118, 4 *αἰτίη - γίνῃ* 95, 80 *λύκος* (e) 101, 8 *ἁπλοῦν - ϑηρίον γίνου* (e) 87, 4 *νυμφίος γ.* (e) 98, 11 [*ἐχϑρὸς - γίγνου* 35, 8] *μέγας κύων ἐγένετο* 100, 3 **ἐ. χαλκείη* (*γενεή*) pr. I 3 *ἐπὴν - μέγας γένωμαι* 6, 11 *τάχ' ἂν γενοίμην σῶος* 7, 6 *ϑεοῦ γ. σφάγιον ἢ* - 132, 10 [*γένοιο μῦς* 60, 5] *ὡς κρείσσων - γένοιτο* 15, 8 *γ. - ῥᾴων* 38, 3 *βάτος γ.* 64, 10 [83, 4] pr. I 4 *φίλους γ.* 149, 10 ‖ *ἔριν γενέσϑαι* 18, 2 *ἀγυρμὸς ἐγεγόνει ζῴων* 102, 5 *γένοιτο μνήμη* 95, 26 *τροχοὺς - ἐν τοῖς ϑεμελίοις γεγονέναι* 59, 4 ‖ *μή πως - γένηται* (fieret) 136, *5 *ἐμοὶ γένοιτο - βαίνειν* 80, 3 *οὕτω γένοιτο σοὶ - με δουλεύειν* 95, 84

γινώσκω] *τοῦτο γ.* 13, 10 [23, 9] *γινώσκεις ἴχνη* 92, 4 *ἔγνωσαν ἀλλήλας* 12, 5 ‖ *οὕτω ταῦτ' ἔχοντα - γνοίης* pr. I 14 *ὅσων ἀρίστην - φυὴν ἔγνω* 106, 3, sim. 225, 10 ‖ *καὶ κολοιὸς ἐγνώσϑη* 72, 18 ‖ *πῶς - φοβερός ἐστι*

νος 22, 16] *μῦς ταῦρον ἔδακεν* 112, 1 *δακὼν φεύγει* 112, 6 §*δεδηχὼς στόματι τυρὸν* 17, 1 *ὑφ' ἑνὸς δὲ δηχθεὶς* 117, 8 | *δηχθεὶς δὲ θυμῷ* 129, 10

δακρύω] *κύνα - δοκοῦντα δακρύειν* 171, *5

δάκτυλος] *τῷ δὲ δακτύλῳ νεύων - ἐδείκνυ'* 50, 9 *δακτύλῳ δ' ἀποκτείνας* 50, 18

δαμάλης ἐν ἀγροῖς ἄφετος 37, 1

δάπτω] *καὶ σπλάγχνα δάπτων* 95, 91

δασυπόδης] *λαγωὸν* **δασυπόδην* (*-ύπουν*) 69, 1

δαψιλής] *ἄνθρωπος - δ.* 100, 4 *ἀγαθὰ δαψιλῆ* 63, 5

δὲ passim || in semipede (1): el. *ὁ δ' ἰατρὸς* 75, 11 sim. 106, 25 etc. *ὃ δὲ τοῦτ' ἀκούσας* 2, 13 sim. 37, 7. 74, 10. 12. 14. 88, 5 (semper in altera anapaesti syll.) | elis. ante sem. (2): *τῷ δ' ἀγγέλῳ* 1, 7 sim. 3, 6. 10. 4, 3. 5, 5. 10, 6. 21, 2. 4 etc. *ὃ δ' αὐτὸν* 6, 5 sim. 7, 7. 11, 8. 15, 7. 16, 10. 18, 6. 9. 26, 3 etc. *τὴν δ' αὐτ'* 12, 19 sim. 27, 3 *αἳ δ' ὡς* 26, 3 *ὡς δ' οὐκ* 19, 6ª *ἦν δ' εἰς* 21, 8 || forma plena rarissima in sem. (2): *τοὺς δὲ στρατηγοὺς* 31, 18 sim. 98, *12 (falsus Gb 159, 7. 171, 6 etc.) || el. ante sem. (3): *τρίτη δ' ἀπ' αὐτῶν* pr. I 3, sim. I 12 etc. *εὗρεν δ'* 12, 2. 17, 6. 28, 3 etc. *ὁ μέγας δ'* 4, 5 sim. 9, 7. 18, 4 || in sem. (3): *αὐτὸς δὲ* 16, 6. 18, 13 *ἐπὶ τῆς δὲ χρυσῆς* pr. I 6 sim. 8 sqq. 1, 3 1, 13. 2, 16 etc. *ἐπὴν δὲ* 6, 10 *ἐπεὶ δὲ* 9, 5. 25, 5 *ἔφη δὲ* 6, 15. 25, 2 || el. ante sem. (4): *ὃ δ' ἀδεῶς* 5, 8 sim. 16, 8. 108, 16 *ἔπειτα δ' αὖ* 18, 11 sim. 22, 10. 23, 3 || in sem. (5): *βάτραχοι δὲ* 24, 3 *οἳ δὲ* 28, 8 sim. 33, 7 el. ante sem. (6): *ὄψου δ' ἔτυχε* 4, 2 sim. 26, 12. 47, 9. 50, 12. 54, 2 etc. in sem. (6): *ὁ δὲ λέων* 82, 2 || ante sem. (7): *τοὺς δ' ἐσωτέρω* 2, 7. 11, 4. 12, 17 sem. (7): *ἡ δὲ* 10, 3 sim. 28, 6. 42, 4 *τοῦ δὲ ζῶντος* 14, 4 sim. 15, 6. 19, 2 || in sem. (8): *ὁ δὲ λέων* 1, 10 *ὁ δὲ γέρων* 33, 18 etc. || ante sem. (9): *ἡ δ' ἀπεθρήνει* 12, 3 sim. 2, 4. 7, 8. 15, 9. 15. 108, 27 etc. || in sem. (9): *ἦν δὲ τῶν ζῴων* 1, 2 sim. 7, 2. 6. 21, 4. 22, 2. 24, 5. 31, 3. 32, 6 etc. || ante sem. (11): *δ' εὔχου* 20, 7 sim. 40, 2. 57, 8. 98, 7 etc. || *μὲν - δὲ* 15, 8. 9. 15. 19, 3. 6. 21, 6. 22, 6. 24, 1. 33, 1. 14. 43, 4. 67, 2. 95, 69. 90. 98, 6 etc., cf. *μὲν ὃ μέν τις - ὃ δὲ* 108, 4 etc. 178, 5 || *εἰ δὲ μὴ* 7, 6 *οὐδέπω δὲ* 22, 2 *καὶ βάτραχοι δὲ* 24, 3 *σὺν δὲ καὶ* 15, 6 *δέ γε* 59, 10. 129, *5 [36, 14] || quarto loco *ἐκ τοῦ μέλους δ'* 12, 5 sim. 102, 4. 134, 4 || *δὲ* in apodosi 31, 16. 55, 6 || cf. *οὐ* || *δὲ* in priore longae solutae sub ictu esse noluit; 129, 5 *ὁ δέ γε ὄνος* diasceuastae Byzantini, sim. *τὰ λοιπὰ δὲ μέρη* 134, 4 (ubi ne Eb quidem Babrii arti satisfecit); de 228, 2 cf. Add.

δεῖ] *δεῖ σε - ἔχειν* 75, 5 *δεῖ σχεῖν* 124, 20 [83, 5] || *δέον βοηθεῖν* 20, 3 [*δεῖν* 136, 14]

δείδια] *λέων δείσας* (e) 1, 10 *δ.* (e) - *προσῆλθον* 75, 18 *δ.* (e) *ὄλεθρον* 122, 2 *οὐχὶ τὸν μῦν - δέδοικα* 82, 7 *μὴ* **δέδιχθι* 75, 2

δείκνυμι -ύω] *δεικνύων ἂν ὡδήγει* 95, 55 *τὸν τόπον ἐδείκνυ' οὗ* 50, 10 *τὸν λέοντά σοι δείξω* 92, 7 *ὅ μοι δείξεις* 103, 19 *αὖ δεῖξαι ἐλθοῦσι* 30, 6 *τῷ τε πενθερῷ δείξας* 98, 14 *ὄνειρον*

136, 12. 137, 4 in primo pede || ἐπεὶ δὲ δὴ - ἦλθεν 43, 11 sim. 102, 4 ἔνθα δὴ θύων (e) 63, 2 ἀλλὰ δὴ κύων - εἶπεν 104, 5 τότε δὴ - εἶπε 89, 10 ἔμελλε γὰρ δὴ - τελευτήσειν 47, 3 || ἄγε δὴ 12, 18 τί δὴ κρώζεις 52, 4, sim. 136, 16 πειρᾶσθε δή μοι 47, 6 πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον 98, 10 || εὗρε δὴ τέχνην - ἄλλην 33, 9 ὥρμησε δὴ - θύσων 124, 4

δῆλος cf. ἐκ- πρόδ-

δῆμος] ᾑρέθη κυνῶν δήμῳ στρατηγὸς 85, 2 προσγελῶσα τοῖς δήμοις 70, 7 || cf ἔκδ-

διά] gen. ἤλαυνε διὰ γῆς 57, 3 δι' ἀγορῆς 104, 4 || acc. κύνας - δι' οὓς μάχονται 93, 4 sim. 93, 10 τρυφῇ - δι' ἣν σίδηρος - τρίψει 100, 10 διὰ τίν' αἰτίην 126, 3 sim. 138, 7. [96, 6]

διαβαίνω] διέβαινε ποταμὸν 40, 1 δ. τὸν ῥοῦν 111, 11 διαβὰς ταὐτὸ μέτρον 68, 7

διαβάλλω] μάτην διεβλήθης 75, 20

διαβολή] λόγοις - διαβολαῖς τε 44, 4

διαβρέχω] τῶν σπόγγων διαβραχέντων 111, 19

διάβροχος] διαβρόχους σίτου ῥίζας 108, 6

διαιρέω] σφᾶς - διεῖλον εἰς φρήτρας 31, 9

[διαλλακτής 39, 2[d] adn.]

διανέμω] συσσίτοισι διανέμων μοίρας 106, 12

διαξαίνω] μερίμνῃ καρδίην δ. 106, 23

διαπορέω] διηπορεῖτο 112, 8

§διάργεμος] διάργεμοι στήθη 85, 15

διαρρήγνυμι] διαρραγῆναί φασιν - σαύραν 41, 1

διαρρήσσω] μ' ἐμπεσὼν διαρρήσσει (σφήν) 38, 7

διασκοπέω] τίς τυραννήσει διεσκοπεῖτο 95, 17

διασῴζω cf. 43, 11[a] (adn.)

διατελέω] διετέλουν ᾄδων 140, 6

διατρέχω] διέδραμεν μῦς 82, 2

διατρίβω 135, *8 οὗ χάριν δ. 58, 6 κατ' - φωλεὸν διατρίβων 106, 2

διαυγής] διαυγὲς (ὕδωρ) εἱστήκει 72, 6 cf. 165, 2 adn.

διαφέρω] δελφῖνες - διεφέροντο φαλλαίναις 39, 1

διαφθείρω] *διαφθαρῆναι 39, *2[d]

διαψεύδω] κἀμὲ νῦν διεψεύσω 131, 17 δύστηνος ὡς διεψεύσθην 43, 13

διδάσκαλος] μήτηρ ἡ δ. 109, 3

διδάσκω] τὸν - παῖδα - ἐδίδασκεν 33, 11 τοιγὰρ διδάξω 115, 8 γέροντος - σοφίῃ διδαχθείς 98, 19 cf. 175, 2. 4

δίδωμι - τὸν μυθίαμβον pr. II 7 δ. γῆμαι καὶ διδοὺς χαίρω 98, 4 ἀπαρχὰς - δίδωσι 141, 9 γαλῇ - δίδωσι (concedit) - Κύπρις - ἀμεῖψαι 32, 2 τὸν διδόντα τὴν τροφὴν 74, 16 || τὸ σύμβολον δώσω 47, 11 δῶρά σοι δ. 115, 7 *ἐνέχυρον - δώσεις - μὴ μεθιέναι 99, 4 σφενδόνην - μοι δώσεις 33, 14 μισθὸν δώσεις 115, 5 τοιαῦτα δ. τὰ δῶρα 130, 19 κακόν τι δώσει μὴ θέλοντι 67, 8 ἕκαστον - δώσειν 58, 10 μισθὸν - δώσειν 88, 15 sim. 94, 2. 95, 72. 137, 2. 183, 9 || τὴν σφενδόνην ἔδωκε 33, 18 sim. 74, 14. 183, 9 πόνων ἄκος δοίη 94, 4 χάριν - μοι δὸς 122, 6 δός μοι κέντρον 183, *5 δοὺς μισθὸν 107, 15 δίκας - δοῦναι 102, 6 δ. τι καὐτῷ τῆς τροφῆς 140, 4 | δρῦν - ἄνεμος - ἔδωκε ποταμῷ 36, 2 || cf. προδ-

ἔθνος] *μέλαν κολοιῶν ἔ. ἦλθε* 33, 4 | *μὴ γοῦν ἔθνη* (ἔ) - *ὕβρις γ' ἐπέλθοι* 70, 6

ἔθος] *ἐξ ἔθους ᾄδων* 135, 3, sim. 137, 5 *εἰς ἔθος βαίνοι* (*in consuetudinem abeat*) 106, 27

ἕζομαι cf. *καθε-*

εἰ - *βαρύνω, καθεδοῦμ'* 84, 3 *εἰ* - *χρήζεις,* - *ἔστι* 51, 7 sim. 51, 9. 63, 10. 98, 13 *εἰ θέλεις* 83, 3. 95, 4. 134, 15 *δοκῶ* - *εἴ τι* - *ἀκούεις* 95, 31. [126, 8] *ἐκέλευσεν, εἴ τις ἔστι που,* - *ἐνεγκεῖν* 47, 4 †*εἰ δ' ἄπειμι, συγγνώσῃ* 103, 17 *οὐδ'* **ἐπῆεν εἰ θνήσκει* 46, 7 ‖ *ὀρχοῦ* - *εἰ ηὔλεις* 140, 8 ‖ *εἰ* - *δώσεις* -, *πως* - *συναντήσει* 130, 10 ‖ *εἴ μοι* †*συνέλθῃς* 108, 12 *εἰ μὴ προάξῃ* -, *ἐνεδρεύσειν* 85, 5 ‖ *ἐμπίπτει* -, *εἴ ποτ' εὐθύνοι* 127, 8 *εἴ μοι* **συνέλθοις,* - *ἀσωτεύσῃ* 108, 12 *εἴ τις* - *πελάζοι* -, *γεύσομαι* 106, 27 *προσάξειν, εἰ φύγοι γε* 23, 8 *παρασχεῖν, εἰ λάβοιτο* 23, 5 *ἔταξε* - *εἰ ἀνελκύσειε* 94, 3 ‖ *εἴ τις ἦλθεν* -, *παρετίθει* 106, 13 [sim. 107, 18] *ὃς εἰ* - *οὐκ ἔσχε* - *κἂν γεγηράκει* 46, 10 *παρεῖχε* - *εἰ μὴ* - *ἤλεγξεν* 72, 16 *μᾶλλον ᾑρούμην, εἰ* - *εἷλκες* 14, 4 *εἰ μὴ παρήμην* -, *οὐκ ἂν* - *ἔσχετ'* 128, 11 sim. 143, 5 ‖ *ἔτιλλε* - *εἰ* - *ηὑρήκει* 22, 10 sim. 87, †2 ‖ *ἤκουον εἰ* - *ᾐτήκει* 33, 8 *ἠρώτα* - *εἰ, τοσοῦτον ἦν* 28, 7 ‖ [*ὡς εἴ τις* - *ὁμηρεύοι* 39, 3]

εἶαρ cf. *ἔαρ*

εἶδον] „*οὐκ εἶδον*" *εἶπε* 50, 9 *εἶδεν ὑπνώσας* - *Ἑρμῆν* - *ἐν πύλαις* 30, 7 sim. 43, 7 *οὐδ' εἶδεν* (non est *visitavit*) - *τὴν ἅλωνα Δημήτηρ* 11, 9 *ὅμιλον εἶδον* 25, 6 *ἐν μέσοισιν ὡς* - *εἶδον* (e) 129, 9 *τὸν δ' εἶδ' ἀλέκτωρ* 17, 3 sim. 133, 2 (proleg. p. LIV) *ξανθὸν εἶδε τὸ θέρος* 88, 6 *τὴν δ' ὥς τις εἶ.* 95, 55 sim. 97, 6 ‖ *ὅταν* - *ταῦτ' ἴδω* 54, 3 *τούτων* - *χωρὶς ἢν ἴδῃς με* 71, 9 [*ἴδοις ἂν* 4, 8] *ἰδὼν σπαίροντας* 9, 7 *οἶδα θυλάκους ἰδὼν* 17, 5 *κοὐκ ἰ. δόμων εἴσω* 116, 9 *ἰδὼν δ' ἐκεῖνος* 32, 5 sim. 43, 9. 71, 1. 69, 2. 90, 2. 113, 3. 117, 2. 122, 2 *τοὺς δὲ* - *ἰδοῦσα* 19, 3 sim. 50, 3. 132, 2 *ἰ. τὴν σκιὴν μείζω* 79, 3 *τίς δ' ἰ. μὴ* - 98, 9 ‖ cf. *ἰδού*

εἶδος] *γαυρὴ μὲν εἶ.* 95, 21 ‖ cf. *διει-*

*„*εἶεν*" *λέγοντα* 30, 9

εἴθε - *μὴ συνηντήκεις* -, *εἴθε* - *ὑπηντήκεις* 53, 5. 6 *εἴθε τις πεποιήκει* 115, 3 *εἴθε μοι τότ' οὐκ ὤφθης* 131, 17

εἰκός cf. *ἔοικα*

εἴκω] [*εἴκειν* 36, 14]

εἰμί] *οὐκ εἰμὶ γὰρ τέλειος* 6, 7 sim. 13, 5. 6 *ἰατρός εἰμι* 120, 4 *καλὴ μέν εἰμι* 64, 3 sim. 64, 5. 67, 6. †130, 6 | *ἰατρὸς οὐκ εἶ* 75, 21 *φίλος εἶ;* 87, 5 sim. *130, 6. 87, 5 extr. *οἷος εἶ σὺ* 117, 11 *τίς* - *εἶ* 135, 6 *κωφός ἐσσι* 77, 7 sim. 119, 7 | *τί* - *ποιητέ' ἐστίν* 1, 8 *πῶς* - *φοβερός ἐστι* 1, 16 *μάταιός ἐστιν* 6, 17 sim. 56, 7. 74, 11. 13. 75, 3. 81, 2. 85, 9. 13. 124, 18. [10, 14. 12, 25. 59, 18. 87, 16] *καιρός ἐστί μοι* 60, 4 sim. 88, 11. 62, 3. 88, 18 [4, 6. 9, 13] *σῦς μέν ἐστιν ἀγνώμων* 95, 17 *παλαιῶν ἐστιν εὕρεμ'* pr. II 2 [35, 7] *αὐτοῖς ἐστιν* - *μήτηρ* 35, 2 [35, 7] sim. 95, 14 *κάγγύς ἐστι τοῦ* 95, 15 *οὐχὶ παιάνων τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν* 24, 5 [*πρὸς ἀνδρός ἐστι* 52, 7. 81, 5] | baryt. *εἴ τις ἔστι που* 47, 4 *ἔστιν μάγειρος, ὃς* 51, 8 sim. 51, 10.

sim. ἡ δ' εἶπ' „ἐμοὶ 80, 3, cf. prol. p. LIV | „οἴμοι“ λύκος „τάδ“ εἶπε „σὺν 122, 14 ‖ καὶ πρῶτον εἶπε 135, 6 εἶπεν ἀγρίῃ μούσῃ 15, 12 οὓς εἶπε παύσας 24, 4 καί τις εἶπε θαρσήσας 25, 8 ‖ „θᾶσσον σεαυτήν“ εἶπον 28, 9 ‖ cum pron.: τοιάδ' εἶπε φωνήσας 37, 9 sim. 124, 13, cf. 139, 7 ταῦτ' εἶπε, καὶ 75, 8 sim. 37, 10. 128, 1 ‖ cum adv. ἡ δ' εἶπεν οὕτω 56, 6 sim. 122, 3 ὡς εἶπε (post or. r.) 95, 36 ὡς δ' εἶ. 131, 10 ‖ c. dat. κύων τούτῳ - εἶπεν 48, 3 sim. 61, 8. 72, 2. 81, 1. 95, 4. 114, 6. 115, 2 εἶπε Λιβυστίνους λόγους pr. II 4. 5 ἣν - λόγους - εἴπῃς 53, 3 πρὸς ἣν - ἀλώπηξ εἶπεν 14, 3 sim. 39, 2^b. 55, 6. 64, 7. 94, 3. 104, 6. 113, 3 ἡ πρὸς τάδ' εἶπεν 126, 5 ἥξειν εἶπεν 97, 4 sim. 183, 9 ‖ εἶπε forma orationi inseritur ante vel post incisiones, cf. prol. p. XLVIII ‖ [ἂν - εἴποι 40, 5] τὸ δ' ἴχνος εἰπέ 92, 10 ‖ κἀκεῖνος εἰπών „χάριτος 122, 9 ‖ cf. προσεῖ-

εἰρηνεύω] [39, 4]

εἰρήνη] ἦν - εἰ. 76, 4 φέροντες - βέβαιον εἰρήνην 93, 2 πάντα δ' εἶχεν εἰ. 102, 9, cf. 167, 9

εἴριον] εἰρίων πόκον 51, 9

εἰρύω] ἐκ τοῦ ποδός - τὴν ἄκανθαν εἰρύσσας 122, 7

εἴρω cf. ἐνεί-

εἰς ἐς] ἦλθεν εἰς ὄρος 1, 1. 97, 9. 115, 9. sim. 3, 1. 4, 3. 5. 20, 2. 23, 1. 25, 2. 26, 10. 33, 2. 35, 6. 37, 6. 43, 11. 45, 2. 12. 57, 10. 72, 10. 74, 12. 76, 7. 91, 1. 95, 37. 42. 88. 89. 102. 111, 5. 112, 2. 116, 10. 125, 1. 126, 1 κἀς 127, 3. 134, 12. [47, 16] εἰς τὴν πόλιν 2, 5 sim. 52, 1 εἰς οἶκον ἐλθεῖν 108, 15 sim. 111, 8. 120, 3. 127, 8 ante gen. οἰκίην ἐς ἀνθρώπου 74, 2 sim. 129, 15 ἔκυπτ' ἐς οἴκου γωνίην 5, 4 φεύγειν ἐς († εἰς) νάπας 1, 11 ἐς μυχὸν 108, 22 (cf. 112, 2), ἔλθ' ἐς ἀγρὸν 12, 11 sim. 25, 7. 34, 6. 74, 2. 183, 2 ἐς († εἰς) τὰς ἀρούρας 11, 5 sim. 42, 6. 129, 13 παρῆν - εἰς τὴν μεσόγεων 111, 7 παρῆσαν εἰς ποίμνην - φέροντες 93, 1 ‖ εἰς ὄνους μεταστήσας 76, 18 εἰς πρῶτον - καθιστάσῃ 134, 17 εἰς πόλεμον ἄρχειν 85, 17 διεῖλον εἰς φρήτρας 31, 9 εἰς λύκον - ἐμπεσοῦσα 53, 1 sim. 21, 8. [22, 15] χεῖρας εἰς ἐμὰς 95, 8 εἰς ᾅδου 122, 8 (cf. 95, 88) | εἰς ἔθος 106, 27. [17, 12. 29, † 6] ‖ εἰς χοροὺς ηὔλουν 9, 10 sim. 22, 4 ἠγόραζον - εἰς στήλην 30, 2 sim. 29, 1. 124, 5. 141, 1 εἰς ταῦτα - ἐτηρήθης 37, 10 ‖ c. adi. τῶν εἰς τάγηνον ὡραίων (fin.) 6, 4 sim. 19, 5. 31, 8. [31, 23] εἰς ἅπαντα συμβούλοις 95, 30 c. subst. τὴν εἰς σὲ - εὐσέβειαν 119, 10 ‖ temp. εἰς τὸν ὄρθρον - ἐλθοῦσιν 30, 6 εἰς ὥρας ἵκοιο 53, 7 πόσσον εἰς ἔω λείπει 124, 14

εἷς δέ τις λίην γέρων 21, 4 sim. *63, 7. *39, 2^a εἷς ἕκαστος 103, 8 οὐδ' ἂν εἷς δύναιτο 47, 11 τὸ γένος - ἕν ἐστιν 85, 9 sim. 85, 13 ἑνὸς - ἀσεβοῦς opp. πολλοὺς 117, 4 ὑφ' ἑνὸς - δηχθεὶς 117, 8 μιῆς - τραγούσης 3, 2 τῇ μιῇ ῥάβδῳ 47, 14 μίαν μούνην 131, *2 ἕνα βοῦν τις εἶχε 55, 1 cf. 189, 3 πολλὰς κἂν ἓν αἰτήσῃς 63, 11 [ἀεὶ - ἕν γε 22, 13. 16] ‖ ἓν (alterum) γάρ με, νεκρὸν ἢ θεὸν 30, 10 κατὰ μίαν singulas 47, 8

ἐπὶ (i) γῆς - σπαίροντας 9, 7 sim. 108, 5 ἐπὶ γλώσσης (e) - κάθηται 57, 13 sim. ἐπὶ *κρήνης 2, 9. *10, 4 καθεδοῦμ' - ἐπ' αἰγείρου 84, 4 ‖ temp. ἐπὶ (i) τῆς δὲ χρυσῆς (γενεῆς) pr. I 6 sim. ἐπὶ τῆς - δυναστείης 102, 4 ἐπὶ (post penth.) Νίνου pr. II 3 ‖ dat. πεσὼν δ' ἐφ' ὑγραῖς - ἀγκάλαις 34, 7, sim. †52, 5. †2, 9 στὰς ἐπὶ θύραις 97, 5 κεχυμένων ἐπ' ἀλλήλοις 127, 6 ἐπ' ἀχύροισι 76, 9 ἕπεται *δ' ἐπ' αὐτῇ 70, 5 τρίτον δ' ἐπ' αὐτοῖς 53, 7. 136, 23. 70, 2 ‖ causa ἐπὶ (i) τοῖς δὲ κέρασιν - ηὔχει 43, 5 [24, 10. 75, 16] γέλως δ' ἐπ' αὐτῷ - ἐκινήθη 56, 5 sim. 108, 8 Νίκη δ' ἐπ' αὐτοῖς - εἱστήκει 31, 21 ‖ ἐφ' ᾧ λάβωσι 93, 3. [†99, 3] ‖ accusat. ἐπ' (i) αὐτὸν ἐτίθει 7, 12 ἐπ' αὐτὸ - ἦλθεν 72, 7 sim. 103, 1. 6. 117, 6 ἐλθεῖν (penth.) ἐπὶ τὸ δεῖπνον 42, 3 sim. 97, 3. †10, 4. 97, 5 ‖ §temp. *ἐπ' ἔτος (= τῆτες) 89, 5, cf. Et. 'M.' 355 ‖ adv.? πάρδαλις δ' ἐπ' 102, 8 ‖ ἐπ' admitti non solet in semipedem quintum

ἐπιβάλλω] τοίχῳ ἐπέβαλε χεῖρας 136, 18

ἐπιβουλεύω] λέων - ἐπεβούλευεν - ταύρῳ 97, 1

ἐπίβουλος] γαλῆ - ἠπίβουλος 135, 5

ἐπιδιώκω] τὸν δὲ - ἐπεδίωκεν (post penth.) 32, 8

ἐπιεικείη] κόσμον - ἐπ(ι)εικείης 104, 7

ἐπιζέω] χολὴ δ' ἐπέζει καρδίην 95, 60

ἐπιζητέω] αὐτὸν ποῦ ποτ' ἦν ἐπεζήτει (e) 28, 3 καρδίην ἐ. (e) 95, 97 cf. *2, 2

ἐπιθερμαίνω 192, *7

ἐπιθύω 152, *2, cf. †ἐπιρρέξειν 23, 4

ἐπικαλέω] λέοντα δ' αὐτὸν ἐπεκάλουν 101, 2

ἐπικαυχάομαι? cf. 180, 1

ἐπικαχλάζω cf. 172, 3

ἐπικροτέω] ἐπικροτῶν τε τοῖς πτεροῖς 5, 6 χεῖρας ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις 95, 43

ἐπίληπτος cf. 142, *4

ἐπιλιχμάω] μὴ 'πιλιχμήσῃς τοὔλαιον 48, 6

ἐπιμαρτυρῶ σοι 27, 5

ἐπίμιξις] οἶκος - κἀπίμιξις ἀνθρώπων 12, 23

ἐπινοέω] ἐπενοεῖτο 111, 14

ἐπιορκέω] cf. [50, 21]

ἐπιρρίπτω] 159, *10

ἐπισκήπτω] οἷς ἐπισκήπτων - ἐκέλευσεν 47, 4

ἐπισκοπέω] ζῴων ἐπισκοπούντων 46, 5 ἐπισκοπήσων - εἰσῄει 103, 8

ἐπίσκοπος δαίμων - ὡδήγει 11, 4

ἐπισκώπτω] κερδὼ δ' ἐπισκώπτουσα - ἔφη 101, 5

ἐπιστήμη] ἔχοντες (μάγειροι) - ἐπιστήμην 21, 2

ἐπιστήμων] μάχης ἐ. (e) 85, 3 sim. 120, 4, cf. 179, 1

ἐπιστρέφω cf. 149, 6. 150, 1

ἐπιτίθημι] ἐπετίθει - τὸν φόρτον ὄνῳ 7, 2 μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν ἡ χρείη 7, 10 ὄνῳ τις ἐπιθεὶς ξόανον 163, *1

ἐπιτρέχω] ἐπιδραμὼν κατῆγε 125, 3

ἐπιτρύζω -ίζω] μῦς ἐπιτρύξας (-ίξας?) 112, 8 ‖ cf. τρ-

ἐπιφέρω] ἐπέφερε τὴν πληγὴν 187, *6

ἐπιχαίνω] [κακὸν *ἐπιχαίνειν (- †χαίρειν) 116, 16]

*ἔφεδρος ὀρνέων ἴρηξ 72, 21

ἐφεξῆς λαμβάνων 103, 9 ‖ cf. ἐξ-

ἐφέπομαι] ἐφείπεθ' ἑρπούσῃ 134, 2

ἐφέρπω] ὁ μῦς ἐφέρπει 112, 6

†ἔφηβος 72, 21

ἐφικνέομαι] ὡς δ' οὐκ ἐφικνεῖτ' 19, 6ª

ἐφιππεύω] ἵππον - παρῆγεν ὡς ἐφιππεύσων 76, 15

ἐφίστημι] ἐπεστάθησαν 25, 8 ἐπισταθῆναι τὴν ἅμαξαν 57, 8 κώνωψ ἐπιστὰς κέρατι - εἶπε 84, 1 ὁ θεὸς δ' ἐπιστὰς εἶπε 20, 6 sim. 117, 9 Τύχης ἐπιστάσης - ἀκούειν 49, 2 ἔξω δ' ἐφεστώς - καθωμίλει 132, 5

ἐφορμάω] ἐφορμήσας - ἐσπάραξεν 95, 34 | τῇ σκιῇ δ' ἐφωρμήθη 79, 4

†ἐχέγγυον 49, 3 adn.

ἐχθὲς - ἔτερπεν ὑμᾶς 125, 5

ἐχθραίνω] πάντας ἐχθραίνων 59, 7

ἔχθρα] κυσίν ποτ' ἔ. - συνειστήκει 85, 1 ἔγκλημα δ' ἔχθρης - ἐζήτει 89, 3

ἔχιδνα cf. 147, *1

ἐχθρὸς εἶ; 87, 5 sim. [35, 8] ‖ στοιχεῖον ἐχθρὸν ἀνθρώποις 71, 4 οὐδὲν - ἐχθρόν 95, 85 ἐχθροὺς ἐποίει 44, 5 ἀλώπεκ' ἐχθρὴν ἀμπέλων 11, 1. [44, 8]

ἔχω] ἄρουραν ἣν ἔχω 89, 6 sim. οὐκ ἔ. χώρην 68, 8 ἔ. †γνώμην 180, 4 ἔ. χρείην 192, 12 πάντ' ἔ. 110, 4 πόκους ἔχεις κέρσας 128, 2 ἔ. ἅπαντα 77, 12 ἔ. με φρουρῇ περιβαλὼν 136, 15 ἵππον (penth.) εἶχε 7, 1 sim. 9, 1. 17, 6. 34, 3. 95, 3. 119, 1 pr. I 7 εἶχεν (i) δὲ - παῖδας 47, 2 sim. 136, 1 οὐκ εἶχε (i) 95, 100 | καὶ παῖδας εἶχε (penth.) - θρέψας 88, 3 πέρδικα - ἡμερώσας εἶ. 124, 5 ὅπερ εἶ. - λαβὼν 106, 15 | πρόβατον (hepth.) εἶχε 51, 1 sim. 45, 14. 46, 3. 61, 10. †163, 1. 86, 1 οὐκ ἂν - ἐν δόμοις *εἶχεν 143, 5 (e) ‖ τά τ' εἶχον 61, 6 δεῖπνα δ' εἶ. ἡδίω 61, 7. 76, 5 [εἶ. in pede V 73, 1] ‖ εἶχε δαῖτα πανθοίνην 95, 89, sim. 42, 1 τοῦτο κέρδος εἶχεν ὧν 95, 94 εἶ. αἰτίην 106, 18 πάντα δ' εἶ. εἰρήνην 102, 9 οὐδὲν εἶ. 124, 3 | καῦμα τὸν γεωργὸν εἶ. 18, 12, sim. 25, 1. 36, 6. 95, 46. 136, 11ª ‖ εἶχον - πόλεμον 31, 1 ὅτι στρατηγοὺς οὐκ ἔχοιεν 31, 5 χὤπως ἔχῃ τι βουκόλημα 136, 9 ‖ ἔχειν ἦρα 32, 4 σφενδόνην ἔχων 33, 6 sim. ἔχων (i) - τέμενος 63, 2 sim. 108, 30 | ἕτοιμα - πάντ' ἔχειν 75, 5 καρδίην ἔχειν 95, 101 ἔλεγχον οὐκ ἔχουσα 81, 4 sim. 95, 58 οὐκ ἔχων ὃ ποιήσει 2, 4 βίον - τὴν μέσην ἔ. ὥρην 22, 1 βίον ἔ. ἀρουραῖον 108, 1, sim. 111, 1 οὐκ ἔ. ἴσην - ἅμιλλαν 15, 11 ἔχοντας - ἐπιστήμην 21, 2 ὅμοια πάντ' ἔχοντας 85, 18 ‖ ἕκαστον - ἔσχε - θοίνην 44, 6 [64, 12] εἰ φίλους οὐκ ἔσχε 46, 10 πάντα - ἔσχεν ἵμερος 72, 4 τὴν κρείττω φωνὴν - ἔ. 73, 5 λείαν ἔσχον ἄφθονον 67, 3 οὐκ ἂν - ἔσχετ' - ἄφθονον ποίην 128, 12 μὴ σχεῖν (i) θυρωτὰ - τὰ στήθη 59, 11 δεῖ σχεῖν (penth.) - τί δειπνήσει 124, 20 | ἄχρι τοιαύτην τὴν γαστέρα σχῇς (penth.) 86, 10 sim. ἀμείνονα σχὼν τἀπίχειρα 5, 9 ‖ ἐσχέθη νώτοις 137, 4 μή μοι χάριν σχῇς (penth.) ὡς 10, 11 ‖ [πλέον - ἕξεις 119, 13] ‖ πῶς ἔχουσι (*sese haberent*) - διηρώτα 75, 12 πῶς ἔχεις; 103, 12. 121, 2 ἔχει δὲ φαύλως 95, 15 καλῶς ἔχει μοι 132, 9 οὕτω

μήσῃ 28, 10 *πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται* 95, 75 *οὐδὲν πλεῖον ἢ - γινώσκειν* pr. II 12 *σὺ μᾶλλον ἢ γὺψ - με δειπνήσεις* 122, 5 sim. 35, 8 *γενοίμην σφάγιον ἢ - Θοίνῃ* 132, 10 [39, 2[1] adn. 65, 8. 140, 10] ‖ *utrum an πότερ' ἀναβαίνειν ἢ κάτω βαίνειν αἱροῖτο* 8, 2 ‖ cf. *ἤπερ*

ἡγεμὼν καθειστήκει 134, 10

ἡγέομαι] *οἵ τε στρατηγοὶ - ἡγοῦντο* 31, 15 *ἦ *σύ γ' ἡγήσῃ;* 134, *4 ‖ cf. *προη-*

ἠδέ] *γέρανος ἠδὲ *ταῶς* 65, *1[a]

ἤδη (e) *κέρατ' ἀποξύνοντες* 21, 3 *ἐκπνέων τ' ἤδη* (e) 60, 2 *γέρων ἤδη* (e) 93, 6. †135, 7 *τις ἤδη* (penth.) *τὴν μέσην ἔχων ὥρην* 22, 1 sim. 71, 2. 88, 4 *ἤδη* (i) *ῥέοντα - θεωρήσας* 88, 14 *πῶς αὐτὸς ἤδη* (penth.) *φοβερός ἐστι* 1, 16 *ἤδη* (penth.) *δ' ἄρχεται - πράσσειν* 26, 12 sim. 40, 4 *αὐτὸν γὰρ ἤδη* (penth.) *- δείξω* 92, 7 *πολλῷ γὰρ ἤ. τῷ χρόνῳ γεγηράκει* 103, 2 *πολλοὺς - ἰδὼν ἤ.* (e) 17, 5

ἡδὺς ἐκκύψας (sol) 18, 9 [60, 6] *δεῖπνα δ' εἶχον ἡδίω* 61, 7 ‖ *ἡδέως - εἶχε τοῦ ζῴου* 135, 2

ἡδυφωνίη] *πρὸς αὐλῶν ἡδυφωνίην* 9, 3

ᾔδω] **σ' ᾔσει* 12, 17

[*ἦθος* 35, 7. 175, 7] cf. *εὐ- συν-ηϊα* 88, 11 adn. cf. 141, 6

ἠϊών cf. *ᾐών*

ἥκω] *μάτην ἥ.* (e) 2, 13 *πόθεν δ' ἥκεις;* (e) 135, 6 *ἧκέ τις φέρων* 47, 5 *ἄγγελος - ἥκειν* (e) 95, 13 *ἄρτι πως ὠνητὸς - ἥκων* (e) 135, 11 *εἰς μέσους* (*χρόνους*) *ἥκων* (e) 74, 12 ‖ *ἥξειν εἶπε* 97, 4 *ἐλπίσας - †ἥξειν* (e) 9, 3 *μετ' ἐμοῦ γὰρ ἥξεις* 110, 3 *χεῖρας εἰς ἐμὰς ἥξει* (e) 95, 8 sim. 70, 8 ‖ cf. *προσή-*

ἡλίκος] *ἡλίκους - φέρεις ὀδόντας, τίς - τολμήσει* 98, 7 | *τοιαύτην - σχῇς, ἡλίκην* 86, 10

ἥλιος - ἡδὺς ἐκκύψας 18, 9 *βορέῃ - ἡλίῳ τε - ἔριν γενέσθαι* 18, 1 *ἡλίου δ' ὑπ' ἀκτίνων - ῥέοντα τὸν στάχυν* 88, 13 *οἶκον ἡλίου πλήρη* 136, 7 *γάμοι - Ἡλίου* 24, 1 cf ind. nom.

ἧμαι cf. *κάθη-, ἐγκ- πάρη-*

ἡμεῖς etc. cf. p. XLIII

ἡμέρη] *ταύτην τὴν ἡμέρην - ηὐχόμην* 102, 11 *ἡμέρης - κατῆγ'* 129, 6 *καθ' ἡμέρην πᾶσαν* (e) 10, 7 *ἡμέρῃ πάσῃ* (e 83, 3 *καθ' ἡμέρην θύων* (*cottidie*) 119, 2 sim. *καθ' ἡ. γὰρ εἴ τις - πελάζοι* 106, 26

ἡμερόω] *ὃν ἡμερώσας εἶχεν* 129, 5

ἡμέρως συνηυλίσθη 106, 6

ἡμίονος - χιλὸν ἐσθίων 62, 1

ἤν, ἐάν] *μάταιός ἐστιν, *ἢν* (*ἂν*) *θηρεύῃ* 6, 17 sim. [50, 20] 127, 10 | *ἤν μοι θελήσῃς - τάχ' ἂν γενοίμην* 7, 5 **ἢν ὁμοφρονῆτε -, οὐδ' ἂν - δύναιτο* 47, 10 *ἢν - χωρὶς ἦτε - πείσεσθ'* 47, 13 ‖ *οἶδας, *ἢν θύσῃς* 63, 12, sim. *84, 6. *121, 4 ‖ *ἢν δ' ἄπειμι, συγγνώσῃ* 103, 17 ‖ *ἢν λάβῃς - αἱρήσῃ* 64, 7 **ἢν ἐμπέσωμεν - ἔσται* 21, 9 sim. [41, 4] 48, *6. 53, *3. †63, 12. 71, 9. 95, 8. 63 cf. †128, 6. 138, 4 ‖ *τί μὴ πάθωμεν -, ἐὰν - γεννήσῃ* 24, 7 *οὐ μέλει -, οὔτ' ἐὰν μείνῃς* (e), *οὔτ' ἢν* 84, 6 sim. 159, 11 ‖ [*ἔστι - κἂν μέλλῃ* 81, 6 *κἂν - ᾖ, κώλυε* 82, 10] ‖ *οὐ - ἐλλείπει - κἂν - ἐλλείψῃ* 21, 10 sim. 36, 12 *κέκραγε - κἂν - σιωπήσω* 3, 11 sim. 193, *5 *οὐδ' ἂν - δύναιτο, κἂν - ἰσχύῃ* 47, 12 *παρέξω - κἂν ἓν αἰτήσῃς* 63, 11 sim. 89, 12. [13, 14]

μησε - πέρδικα - θύσων 124, 4 πέρδικα - θύειν ἔμελλεν 138, 2 μάγειρος, ὅς με συντόμως θύσει 51, 8 sim. 138, 7. 152, 4 || cf. ἐπιθ-

θωπεύω] τὸν γέροντα θωπεύσειν 6, 14

ἴαμβος] πικρῶν ἰάμβων κῶλα - θηλύνας pr. I 19 τῶν ἰ. τοὺς ὀδόντας οὐ θήγω pr. II 14

ἰάομαι] ἄλλον ἰήσῃ 127, 7

ἰατρεῖα] μισθὸς - τῶν ἰατρείων (*medicinae*) 94, 7

ἰατρεύω] ὃς - θεοὺς ἰατρεύει (e) 120, 6 χωλοὺς - ἰατρεύειν (e) 122, 16 cf. 142, 9

ἰατρὸς ἦν ἄτεχνος 75, 1. [4] ἰ. οὐκ εἶ 75, 21 ἰατρός εἰμι - ἐπιστήμων 120, 4 ἰατροῖς δεινὰ πᾶσιν ἠπείλουν (Proserpina et Pluto) 75, 15

ἴδιος] ἤρα - δούλης ἰδίης (i) ἑαυτοῦ 10, 2 τὰς δ' *ἰδίας ἀφῆκε 45, *8 κακῶν - ὀθνείων, ἰδίων (i) δέ 66, 6

ἰδοὺ χελιδὼν ἥδε 131, *9

ἱδρύω cf. καθ-

ἱερεῖον cf. 186, 4

ἵημι cf. ἀν- ἀφ- δι- μεθ- παρ-

*ἰθὺς ἦλθε 129, 17 cf. κατ-

ἱκετεύω] τὴν δ' ἱκέτευε „μή 3, 6 sim. 138, 3 ὁ δ' αὐτὸν οὕτως ἱκέτευεν ἀσπαίρων 6, 5, sim. 13, 3. 134, 14 τοιοῖσδε - ἱκέτευε τὸν θῆρα 107, 3 τοιαῦτα μύζων ἱκέτευε (praeced. or. r.) 6, 13 αὐτὸν οὕτως ἱκέτευε μὴ κτεῖναι 124, 6 sim. 179, 4 τοῦτον ἱκέτευε λιμώττων δοῦναί τι 140, 3 sim. 164, 5 Ἀφροδίτην - ηὔχεθ' ἱκέτευεν 10, 8 || cf. καθικ-

ἱκέτης] παρῆκε τὸν ἱκέτην 107, 9

ἱκνέομαι] μὴ - εἰς ὥρας ἵκοιο 53, 8 || cf. ἐφικν-

ἴκτινος - εἶχε *κλαγγήν 73, *1 βάτραχος - δεῖπνον - ἰκτίνῳ 191, 13 cf. 150, 7

ἱλαρός] ἱλαροὺς ἦγε - κώμους 24, 2

ἴλη] σφᾶς διεῖλον εἰς † ἴλας 31, 9 adn.

ἰλύς] βαθέην ἐς ἰλύν 25, 7

ἱμάω cf. καθιμ-

ἵμερος δώρων 72, 4

ἵνα] ὥρη - καλεῖν -, ἵν' ἀμήσω 88, 7

ἰξός] δρῦς ἔφυεν ἰξόν 164, 1

ἵππειος] ἰχθὺν ὁρμιῆς ἀφ' ἱππείης ἤγρευσεν 6, 3 σάγην - *ἱππείην 76, 10

ἱππεὺς τὸν ἵππον - ἐκρίθιζε 76, 1 μισθὸν ἱ. οὐκέτ' εἶχεν ἐκ δήμου 76, 5

*ἱππεύω † 76, 10 adn. 188, *3 || cf. ἐφιππ-

ἱππόκομος 83, *2

ἵππος ἐστί μοι μήτηρ 62, 3 ἵ. τε καὶ βοῦς - ἦλθον οἰκίην ἐς ἀνθρώπου 74, 1. 10 ἐκεῖνος ἵ. - κορμοὺς - κατῆγεν 76, 6 ὁ δ' ἵππος - ἔφη 7, 14 γέρων - ἵ. εἰς ἀλητὸν ἐπράθη 29, 1 οὔπω χαλινὸν ἵ. - ᾔδει 166, 1 ἵππου - χρεμετίσαντος 73, 2 κριθάς τις ἵππον - 83, *1 παρετίθει - κριθὰς - ἵππῳ 74, 6 ἵππον - εἰώθει κενὸν παρέλκειν 7, 1 sim. 7, 10 τὸν ἵ. ἐγχαλινώσας 76, 14 πρὸς τὸν ἵ. ὡμίλει 7, 4 τὸν ἵ. - ἐκρίθιζε 76, 1 φαλάρῳ - χαλινώσας - ὥσπερ ἵ. ὁπλίτην pr. II 8 || ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους μεταστήσας πῶς - ἵππον ἐξ ὄνου - ποιήσεις 76, 19 ἵππους τε κοσμεῖν 76, 13

ἵπταμαί τε καὶ κλάζω 65, 4

ἴρηξ] ἔφεδρος ὀρνέων ἴ. 72, 21

ἶρις cf. ind. nom. p. 309

116, 2 *ταῦτ' εἶπε καὶ - οὐκέτ' εἰσῄει* 75, 8 *πᾶσι δ' εὐθὺς ἠκούσθη καὶ πάντα - ἔσχεν* 72, 4 *ἐπεὶ παρελθέτω - καὶ τότε γνώσῃ* 91, 7 sim. 177, 5 || *etiam* *καὶ* (i) *τῶν πελύκων* 64, 9 sim. 102, 12 *δοκῶ δὲ καὶ σέ* 95, 31 *καὶ παρθένοι γὰρ* 12, 10 *καὶ σὺ - αἱρήσῃ* 64, 10 *τῇ καὶ χαμᾶζε - προβαινούσῃ* 115, 13 *ἀλλὰ καὶ τούτων τὸ χρηστὸν* 61, 8 *τὸ δ' αὐτὸ - καὶ κολοιὸς* 137, 3 *καὶ* (i) *βάτραχοι δὲ - χοροὺς ἦγον* 24, 3 *ἐλάλει δὲ κίχθὺς* pr. I 10 *σὺν δὲ καὶ θεῶν* 15, 6 [111, 21] *τι καὶ πράσσειν* (e) 26, 12 || de crasi vid. *ἄν ἐάν ἐγώ ἐκεῖνος οὐκ* etc., cf. p. LV

καινός] *καινῆς - τῆς μεσιτείης* 93, 8 *κροκύδος δὲ κ. - ἦν - χρείη* 131, 13 *τὴν - καινὴν εὐσέβειαν* 119, 10

καίπερ **ὄντας* 57, 10. 136, 24ᵃ

καίριος] [*καιρίων* 83, 5]

καιρός ἐστί μοι θνήσκειν 60, 4 sim. *οὔπω κ. ἐ.* **νῦν φεύγειν* 88, 11, cf. adn. [sim. 9, 13 *διὰ καιρὸν* 96, 6]

καίτοι τῶν κυνῶν με τηρούντων 93, 11

κακόρρυπος] *κακορρύπου δούλης* 10, 1

κακός] *κακὴ μὲν ἡ ναῦς* 173, 5 *κακοῦ - ξένου* 192, *12 *τῆς κακῆς - γνώμης* 7, 14 *κ. γὰρ ἔριδος - ἐπειράθην* 134, 16 sim. [12, 25] *κακῇ μοίρῃ* 191, *1 *κακὴν χάριν τίνεις* 27, 3 *κ. λάβω φήμην* 49, 5 [*κακοῦ πρὸς ἀνδρός* 52, 7. 81, 5 *αἱ κακαὶ φύσεις* 71, 11] || *κακῶς πράσσω* 40, 3 sim. 127, 10 [98, 21] || subst. [*κακοῖς ὁμιλῶν* 13, 13 sim. 94, 9] || *κακόν τι δώσει* 67, 8 *ἐκ κακοῦ σῴζων* 69, 6 [94, 10] *τί μὴ πάθωμεν τῶν κακῶν* 24, 7 *κακῶν - δοτῆρες* 63, 9 sim. [4, 6] 184, *1 *εἰ κ. χρῄζεις* 63, 10 *πήρας - κ. γεμούσας* 66, 5 *αἰτίῃ κ.* 95, 80 *κακῶν κύρειν* 134, 19 *σὺν κακοῖς ἐπειράθην* 134, 16 || ictus semper in altera syllaba producta; *κακά* sim. vitavit, cf. [116, 16] || *κάκιστε* 136, 13. 152, *5 *ὡς τοὺς κακίστους σφῆνας* 38, 6 || cf. *παγκ-*

κάλαμος] *πολὺς δὲ κ. - εἱστήκει* 36, 4 *κ. εἶπε* 36, 9. [18] || *λεπτῷ τε καλάμῳ* (piscatorio) *τὸν - βίον σῴζων* 6, 2

καλέω] *τίς καλεῖ;* 172, 2, cf. 3 || *ἣν καλοῦσι χρυσείην* pr. I 2 || *καλεῖν* (*invitare*) - *φίλους* 88, 7 || cf. *ἐγκ- ἐπικ- προκ-*

καλιή] *καλιὴν ηὐθέτιζεν* 118, 2 cf. 186, *2. *6

§*καλλίπαις ἀμητός* 11, 7

κάλλος] *κάλλους - ἀγῶνα* 72, 2 cf. 178, 4 *τὸ κ. θαυμάσας* 144, *2

κάλος, κάλως] *κάλους ῥήξας* 129, 12 cf. †107, 11 adn.

κᾰλός] *καλὴ φαίνῃ* 10, 12 sim. 64, 3 *καλῆς γυναικός* 32, 4 *ὡς* **καλὸν - πίθωνα* 56, 3 *τὸν κ. - ταῦρον* 23, 6 *ποταμὸν - κ.* 165, *2 *καλήν σε ποιούσῃ* 10, 11 *με - καλὸν γενέσθαι* 83, 5 | *δι' αἰτίην καλὴν* 138, 7 | *καλαί σοι πτέρυγες* 77, 4 *κέρασιν ὡς καλοῖς - ηὔχει* 43, 5 || subst. *τίς καλόν τι ποιήσει* 59, 2 sim. [*καλοῖς* 10, 13. 116, 4] || *καλῶς παίξας* 32, 9 *κ. ποιεῖς* 171, *7 *κ. ἔχει μοι* 132, 9 sim. [5, 12] || ictus semper in altera syll. prod.; *καλά* sim. vitavit || *πάντων - καλλίων* 56, 7 *κάλλιστον οἶκον* 136, 6

κάμηλος - εἶφ' 8, 3 *διέβαινε ποταμὸν - κυρτὴ κ.* 40, 2 *κάμηλον ἀχθίσας* 8, 1 *κ. ἠνάγκαζε - ὀρχεῖσθ'* 80, 2

λ. δ' ἰδὼν παρόντα (asinus) 122, 3 *ὄις μονήρη λ. ἔφευγεν* 132, 1 *λύκων - ἄγγελοι εἰς ποίμνην* 93, 1 *κυσίν ποτ' ἔχθρη καὶ λύκοις* 85, 1 cf. 159, 1

λυμαίνομαι] *μή με λυμαίνου* 51, 5

**λύμη* 164, *1

λυπέω] *χηλῆς μὲν ἕνεκα - ἐλυπήθη* 43, 4

λύπη [12, 27 i] *αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λ.* (e) 95, 46 sim. 136, 11ᵃ. 185, 6 *τι βουκόλημα τῆς λύπης* (e) 136, 9 [23, 11] *τοῦτ' ἐστὶν φροντίδων - καὶ λύπης* 24, 5 *οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην* (e) 19, 7 cf. 167, 4 *λ.* (i) - *συμφορῶν ἀναξαίνει* 12, 24 cf. 167, 4

λυσσάω] *λέων ἐλύσσα* 90, 1

λύχνος] *μεθύων ἐλαίῳ λ.* 114, 1 *φαῖνε, λύχνε* 114, 6 *τὴν δ' Ἀφροδίτην - λύχνοις ἐτίμα* 10, 7

λῦω] *τὸν γόμον λύων* (e) 7, 11 *λύειν* (e) *ἔμελλεν αὐτούς* (*disiungere*) *μῦς - ἔλυσε* (i) *τὸν λέοντα* 107, 14 ‖ *γάμον - δαιτὴ 'λέλυτο* 32, 9 ‖ *κἂν - αἰτίην λύσῃς* (e) 89, 12 cf. 88, 11 adn. ‖ formae spondiacae in exitu ‖ cf. *ἀνα- ἐκλ-*

**λώβη* cf. 164, 1 adn.

μαγειρεῖον] *κρέας - ἔκλεψεν ἐκ μαγειρείου* 74, 1 *οὐκ - ὅμοιον τὸ θῦμα τῷ μαγειρείῳ* 97, 12

μαγειρεύω] *μαθὼν - μαγειρεύειν* 122, 16

μάγειρος ἐλλείψῃ 21, 10 *τὸν δὲ - ὁ μ. - ἐξέριψε* 42, 5 *ἔστιν μ., ὅς με - θύσει* 51, 8 *βόες μαγείρους ἀπολέσαι - ἐζήτουν* 21, 1

μαίνομαι] *τί - μεμηνὼς - οὐχὶ ποιήσει* (leo) 90, 3

[*μακάριος, ὅστις* 103, 20]

μακαρίζω cf. 160, *1

μακρόθεν πλήξας (e) 3, 4 *πρόδηλον - μ.* 104, 3 *μ. δέ με σκέπτῃ* 103, 14 cf. 193, 2

μακρός] de loco *μακρῆς ἐγγὺς - πεύκης* 92, 3 *καὶ μακρὸν ἐπέρα πεδίον* 43, 10 *εἰς μακρὴν ὕλην - ἀπολέσας* 23, 1 | *ἀγροῦ - μακρὸν ἐξεπωτήθη* 12, 1 *μακρὰ τοξεύων* 68, 1 *ἀφῆκε μ. λιμώττειν* 45, 8, nisi ad *λ.* pertinet ‖ de tempore *μακρὴ - ῥῆσις* 15, 4 *τὴν αὔριον* - [*τὸ*] *μακρὸν οὐχ ὑπερβήσῃ* 75, 6 [*μ. οἰμώζειν* 52, 7]

[*μάλα* (*μάλ'* 254 p. 208) Babrius non adhibuit, cf. *λίην*]

μαλάσσω] *σκληρὸν μαλάσσεις προσφάγημα* 133, 4 *χηλῇ μαλαχθέν* 28, 6

μαλθακός] *μαλθακῆς ποίης* 95, 11 | *μαλθακῇ γνώμῃ* 36, 11

[*μάλιστα ζῆν θέλῃς* 44, 7]

μᾶλλον ἠρούμην, εἰ 14, 3 *πότερ' ἀναβαίνειν ἢ - αἱροῖτο* 8, 2 *γενέσθαι - μ. αἱρήσῃ* 64, 10 *οὐ μεθῆκε μ.* 18, 6 *μ. ἐτρώθης* 95, 75 [*τῶν ἐλαττόνων μ. - δόξαν ἔσχε* 64, 11] *μ. - προσέξω* 134, 17 *μ. ἰσχύει* 112, 9 *βλάπτουσα μ. ἤπερ* 27, 7 *σὺ μ. ἢ γὺψ - δειπνήσεις* 122, 5 [sim. 18, 16. 35, 8] *μ. σ' ἐγὼ - θύσω, ὅτι* - 138, 7 ‖ *μ. ὠθήσας* 162, 5

μαλλός] *τὸν μαλλὸν ἐψάλιζεν* 51, 4 *φρικὶ μ. ὀρθώσας* 93, 7

μάνδρη] *μάνδρης ἔσω - πρόβατα συλλέγων* 113, 1

μανθάνω praes. non usus est | *πόθεν μαθήσῃ, πόσσον - λείπει* 124, 14 | *μάθοις ἂν οὕτω ταῦτ' ἔχοντα* pr. I 14 ‖ *μαθὼν - οὐδὲν ἢ - μαγειρεύειν* 122, 16 sim. pr. II 12. 165, *1 *λαλεῖν μαθόντων* 33, 24 ‖ cf. 157, 7. 158, 6

μάντις cf. *ὠρομ-*

πέλεκυν 38, 4 *πιθήκῳ ταῦτα - μέμφου* 106, 30

μέν] in semip. (1): *ὁ μὲν ἵππος - ὁ δὲ βοῦς* 74, 10 ‖ sem. (2) sub ictu *σὺ μὲν μαχομένη -, ἡμεῖς δὲ* 36, 11 *ταῖς μὲν φέρων -, τὰς δ'* 44, 7 *χὠ μὲν κυνηγὸς -, ὁ δ'* 61, 4 sim. 85, 8. 95, 69. 127, 7. 129, 5 ‖ semip. (3): *καὶ τὸν μὲν -, ὃ δ' -* 5, 7 *μακρὴ μὲν - οὐδ'* 15, 4 sim. 17, 5 *οὗτοι μὲν -, ἣν δ'* 21, 6 sim. 22, 6. 24, 1 *ἄλλοι μὲν οὖν -, τοὺς δὲ* 31, 17 *ἀλλ' ὃν μὲν -, τὸν δ'* 35, 3 sim. 85, 14 *ὅταν μὲν - ὅτ. δὲ* 54, 3 *πρῶτον μὲν - τοῦ δέ γ'* 59, 8 *ἀγαθὸν μὲν -, κακῶν δὲ* 63, 7 sim. 33, 1 (36, 13). 37, 6. 43, 4. 44, 3. 54, 3. 64, 3. 67, 2. 5. 74, 6. 75, 3. 88, 15. 95, 21. 90. 102, 8 pr. II 1. 128, 3 ‖ semip. (4) sub ictu *μυῶν ὃ μέν τις -, ὃ δ'* 108, 1 ‖ sem. 5 *ἕως ὁ παῖς μὲν -, αὐτὸς δὲ* 16, 5 ‖ in semip. (7): *χὠ μὲν οἰστὸς -, ὃ δὲ* 1, 9 *πτωχῶς μέν, ἀλλ'* 55, 2 sim. 56, 6 *σῦς μὲν -, ἄρκτος δὲ* 95, 17 sim. 95, 62 *ποῦ μὲν -, ποῦ δ'* 108, 16 *τίς μὲν εἶ, πόθεν δ'* 76, 1 ‖ semip. (8): *ἄχρι μὲν συνειστήκει -, ἐπεὶ δ'* 76, 1 ‖ semip. (9): *τοὺς μὲν εὐήθεις* 2, 9 *οἳ μὲν ἐκ Κρήτης, οἳ δ'* 85, 9 sim. *ὃ μὲν* 15, 8 *ὃς μὲν -, ὃ δὲ* 30, 3 *πολλάκις μὲν -, ὡς δ' οὐκ* 19, 3 *ἣν μὲν -, ἣν δ'* 47, 7 sim. 66, 5. 7 ‖ semip. (10): *ὃ μὲν λίην γέρων - αὐτὴ δὲ* 36, 6 ‖ vocabulo nullo opposito *νῦν μὲν* 95, 62 ‖ nunquam in priore longae solutae loco sub ictu (cf. *δὲ*), raro ante consonantem (nunquam in semipede 6); rarissimum in sem. 5

μέντοι] *εἰς ταῦτα μ. - ἐτηρήθης* 37, 10

μένω] *μὴ μένοντι πιστεύσω;* 99, 5 *ἔμεινεν ὡς - δειπνήσων* 16, 4 *μόνη δ' ἔ. ἐλπίς* 58, 7 *αἳ δ' οὐκ ἔμειναν* 45, 10 *ἐὰν μείνῃς* 84, 5 *μεῖνον* 1, 5. *86, 8 *ὅπου - μείνας* 91, 3 *μένειν κελευούσης* 1, 13 ‖ cf. *ἐμ- ὑπομ-*

μερίζω] *ὁ λέων μερίζει* 67, 4 *μερίσαντες αὐτῷ τῶν ἐτῶν* 74, 9

μέριμνα] *πολλῇ μερίμνῃ - διαξαίνω* 106, 23

μερίς cf. 154, 4

μέρος τι τῶν ὤνων 57, 4 *ἐν μέρει γὰρ ἡλώκει* 32, 5 sim. 134, 3 ; *τὰ λοιπὰ μέρεα* 134, 4

μεσιτείη] *καινῆς - τῆς μεσιτείης* (excl.) 93, 8

μεσιτεύω] *μεσιτεύων* 39, *2

μεσόγεως] *παρῆν - εἰς τὴν μεσόγεων* 111, 8

μέσος] *ὧν - μέση κεῖμαι* 71, 8 *ἄρας - ἐκ μέσης ποίμνης* 105, 1 *διαρραγῆναι - ἐκ μέσου νώτου* 41, 1 *ἐς μέσον βάλλων* 129, 15 *ἡμῖν ἐν μέσοις* 128, 8 sim. 128, 11 *κινδύνου ἐν μ.* 129, 19 *ἐν μέσαις ὕλαις* pr. I 8 ‖ de tempore *εἰς μέσους ἥκων (χρόνους)* 74, 12 *βίου - τὴν μέσην - ὥρην* 22, 1 *νυκτὸς ἐν μέσαις ὥραις* 63, 6 ‖ *ἐς *μέσσον αὐλῆς* 129, 12

μεσόω] *νυκτὸς μεσούσης* 116, 1

μεστός] *μεστὰ κινδύνων* 108, 30

μετά] *μετ' ἐμοῦ - ἥξεις* 110, 3 *μεθ' ἧς - συνεζήκει* 106, 10 *ἀπολῇ μετ' αὐτῶν - μεθ' ὧν* 13, 12 *μετ' ἀλλήλων* 44, 1 *μετ' αὐτῶν* 113, 2 ‖ c. acc. temp. *μεθ' ἣν γενέσθαι* pr. I 4 *μετ' αὐτὴν - ἥξει* 70, 8 *μετ' αὐτὸν* 74, 12 sim. 95, 16 | *μετὰ Θρᾴκην* *post facinora in Thracia commissa* 12, 8 sim. *μετὰ τὰς Ἀθήνας* 12, 22 ‖ exceptis locis ultimis duobus, qui omnino sin-

[82, 10] *μηδ' - θὴρ, ἀλλὰ - γίνου* 98, 11 [sim. 67, 10] ‖ c. coni. aor. prohib. *μεῖνον - μηδ' ἐπελπίσῃς νίκῃ* 1, 6 [sim. *μηδὲν - μηδ'* - 43, 18] ‖ c. opt. *μηδὲ συμβαίη* 171, 8 ‖ in enunt. cond. *ἢν προσέλθῃς μηδέ μοι προσονρήσῃς* 48, 7 post opt.? [53, 8] ‖ c. part. conc. *ἔλαβε μηδὲ τοξεύσας* (*ne iaculatus quidem*) 68, 9 ‖ post relat. *δι' οὓς - μηδὲ νῦν* (*ne sic quidem*) - *ἔξεστι* 93, 10 ‖ c. inf. *ἀλεῖψαι βούλομαί σε μηδ' - παρελθεῖν* 48, 4 *ἔψεγε μὴ σχεῖν* 59, 11 sim. 53, 2 [11, 10. 107, 17]

μηδεὶς - ποιείτω 157, *7 [sim. 96, 6] ‖ *μηδὲν ἐκπλήσσου* 36, 9. 116, 11 [*πρᾶγμα μ. - σύναπτε* 67, 9] ‖ [*μ. - ὑπολάβῃς* 43, 17] [*κἂν μ. - καταβλάψῃς* 13, 14] ‖ pro *οὐδὲν*? c. part. *γῆς - μηδὲν αἰτούσης* pr. I 12 | *ὡς εἶδεν - μηδέν, ἀλλὰ* 97, 8 | or. obl. *σὺν αὐτῷ μ. αἰτίους θνήσκειν* 117, 4 hiatus causa?

μηκέτι ζώειν 25, 1

μῆκος ἐξισουμένην 41, *2 ‖ cf. *εἰ-*

μηκύνω] *τί μ.;* 85, 12

μῆλον] *μῆλά σοι περισσεύει* 128, 4 cf. 145, *3

μήν] *καὶ μ. πίθηκος - ἔτερπεν* 125, 5 sim. 129, *8

μῆνις cf. 167, 8

μήνυτρα σύλων 2, 12

μηνύω] *τῷ τε πατρὶ μηνύει* 88, 9 [*ὁ μῦθος - μ.* 38, 8. 96, 5] *τῷ δεσπότῃ - μή με μηνύσῃς* 3, 8 sim. 50, 5 *σεαυτὴν - †μήνυσον* 12, 18

μήποτε] *εἴθε μήποτ' ἐπλεύσθης* 71, 3 cf. 134, 18

μήπω - ἀναπλήσας 46, 9 *μ. γένηται* 136, 4

μήτηρ] *φυκὶς - μ.* 6, 8 sim. 38, 6. 56, 3. 62, 3. 109, 1 *ἐλθοῦσα δ' - ἡ μ.* 28, 2 *νεοσσῶν - γίνεται μ.* 118, 4 *ἡ μυοκτόνος μ.* 135, 9 | *μητρὸς ἀγκάλαις* 34, 7 *οἳ δὲ μητρὶ - εἶπον* 28, 8 sim. 78, 1 *μητρὶ τῶν θεῶν θύειν* 97, 2 *μῆτερ* (penth.) 28, 4 sim. 78, 2 *μῆτερ ἡ διδάσκαλος* 109, 3 ‖ *Κυπρὶς ἡ πόθων μ.* 32, 2 *μέλισσα, κηρίων μήτηρ* 183, 1 ‖ nom. semper in exitu

μήτι πυρρίχην παίζειν 80, 4^b cf. [21, 12. 94, 10] 131, 3

μητρῷος] *θηλὴ - μητρῴη* 89, 9

μιγάς] *λευκὰς μελαίνας μιγάδας - χαίτας* 22, 3 ‖ cf. *ἐπίμ-*

μικρέμπορός τις 111, 1

μικρὸς ὢν τίσω 107, 8 sim. 89, 4 *τὸ μικρὸν εἶναι* 112, 10 sim. [4, 7] *μικρόν ποτ' ἰχθὺν - ἤγρευσεν* 6, 3 *μέρος τι - μικρόν* 57, 5 sim. [82, 10] *μικρὸν διαστάς* 1, 9 *μετασχεῖν μ.* 7, 15 *μ. δ' ἐπισχὼν* 108, 24 sim. 84, 2 *τὰ μικρὰ πείθει* 95, 34 *ὁ μὴ τὰ μ. - τηρήσας* 6, 16 *ἀνέξομαι - μ.* 91, 6 *μ. τιττυβιζούσης* 131, 7 ‖ *σμικρὰ παίξας* 131, 11

μιμέομαι] *μιμούμενος τὸν ἵππον* 73, 3 *τί - αἰετοὺς ἐμιμούμην* 137, 6 *τὴν - ποιότητα μιμήσῃ* 28, 10 [41, 4]

μίμηλος] *μίμηλον - ζῷον* 157, 1

μιμνήσκω cf. *ἀναμ-*

μισέω] *τοὺς δ' ἅλας μεμισήκει* (e) 111, 16 [**μισήσῃ* 13, 13]

μισθὸς ἀρκεῖ - ἐξελεῖν 94, 7 *μισθὸν - εἶχεν ἐκ δήμου* 76, 5 *μισθὸν - πέμπειν, - δώσειν* 88, 15. 16 sim. 94, 2 *πόσον - μ. - δώσεις* 115, 5 *τὸν μ. - ᾔτει* 94, 5 sim. [94, 9] *ἐπάξιον δοὺς μ.* 107, 15 ‖ *ζητεῖ - μισθοῦ* 2, 16 *μισθῷ - ἔφερεν* 76, 8

μνήμη] *γένοιτο τῆς ἀλώπεκος μν.* 95, 26 *ἐμῇ μνήμῃ* (*ad*

πόλεμον 31, 1 sim. 31, 3 *μυῶν ὃ μέν* - 108, 1 *φύζα τοὺς μύας κατειλήφει* 31, 16 *θηρῶσα μῦς* (mustela) 27, 4

μυχός] *ἔφευγε* - *εἰς μυχὸν τρώγλης* 108, 22 sim. 112, 2 *λόχμης εἰς μ.* 95, 89 *σῖτον ἐκ μυχοῦ σύρων* - *μύρμηξ* 140, 1 || [*μυχῶν* 31, 20]

[*μῶμος* (*M.*?) 59, 18] cf. *Μῶμος* p. 309

μωρός] *μωρὴ* - *ποίμνη* 93, 5

ναίω] *τὴν ἐρημίην ναίεις* 126, 4

νάπη] *ἐς νάπας ἐρημαίας* 1, 11 *ὃς νάπας ἐποπτεύει* 3, 6

ναρκάω] *γυῖα* - *ναρκήσας* 46, 1

ναῦς - *ἀξίη τοῦ ναύτου* 173, 5 | *νεώς ποτ'* - *βυθισθείσης* 71, 1 *ἐλάλει* - *ἰχθὺς* - *νηΐ* pr. I 10 *ἰδὼν* - *νῆα* - *βάπτουσαν* 71, 1

ναύτης] *ἐλάλει* - *ἰχθὺς* - *ναύτῃ* pr. I 10 cf. 173, 5

ναυτίλος] *νῆα ναυτίλων πλήρη* 71, 1

νέβρειος] *καρδίην* - *νεβρείην λάπτει* 95, 93

νεβρὸς - *ἰδὼν* (leonem) 90, 1 cf. 156ª, 1

νεῆνις 22, 6

νεηνίσκοις] *φιλαγρευταῖς ἐμπεσὼν νεηνίσκοις* 107, 10

νεκρός] *ἔκειτο ν.* 7, 9 *εἰ νεκρὸν εἷλκες, τοῦ δὲ ζῶντος* - 14, 4 sim. 14, 5 *νεκρὸν ἢ θεόν* - *ποιήσεις* 30, 10 *νεκρὸν* - *σῶμ'* 14, 2 cf. 195

[*νέμεσις* 11, 11] cf. *N.* p. 309

νέμω] *μέρος* - *νέμων ἑκάστῳ* 57, 5 | *κἀνέμοντο τὴν χώρην* 33, 15 *ἐνέμοντο ταῦροι* 44, 1 *νέμεσθαι* - *ἀκινδύνως* 93, 10 || cf. *δια-* *καταν-* *ὀρειν-*

§ *νεόδρομος*] *νεοδρόμῳ λαβὼν θήρῃ* 106, 15

νεός] *εἰς νεὸν ῥίψας* 33, 2 *νέος μὲν οὐκ ὤν, οὐδέπω δὲ* - 22, 2 *ὁ ν. παρέρπεις τὸν γέροντα* 37, 11 *ἤρα γυναικῶν* - *νέης τε καὶ γραίης* 22, 5 *ἡ νέη* 22, 11 *νέον* - *βλέπειν ἐραστήν* 22, 6 || **νέη λύπη* 185, 6 *νέη μούσῃ* pr. II 6 || subst. *νέος* - *οὐσίην ἀναλώσας* 131, 1 cf. 22, 11

νεόσμηκτος] *μαχαίρας* - *νεοσμήκτους* 97, 7

νεοσσεύω] *ἐν χλόῃ νεοσσεύων* 88, 1

νεοσσός] *νεοσσῶν ἑπτὰ* - *μήτηρ* 118, 4 cf. 186, 4

νευρή] *χρυσέην* - *τόξοιο νευρὴν* 68, 6

νεύω] *τῷ δὲ δακτύλῳ νεύων* 50, 9

νέφος] *νεφῶν σύνοικος* 64, 4 *τί γάρ ν. μοι* 115, 12 *ἔκρυψε νέφεσιν* 115, 9

νεωστὶ βεβλήκει 4, 1 *ἐσπαρμένην ν.* 26, 2

νὴ τὸν Πᾶνα 53, 4

νηδύς] *νηδὺν* - *πιαίνειν* 107, 5

νήπιος] *παῖδα νήπιον* 167, 2 *εἶπε παισὶ νηπίοις* 88, 17 *χὠ νηπίων ἔφεδρος ὀρνέων* 72, 21 | subst. *νηπίῳ* - *κλαίοντι* 16, 1

νίζω] *τοὺς πόδας ἔνιζον* 7, 10

νικάω] *λέγων δ' ἐνίκα* (penth.) 15, 10 *νικᾷς* (penth.) 15, 13 *γαλαῖ δ' ἐνίκων* (penth.) 31, 3 *νίκα* - *νίκην* 162, *6 | *ὁμοῦ* - *αὐτοὺς* - *νικήσειν* (e) 44, 3 cf. 177, 3 | *μαχομένη* - *ἐνικήθης* (e) 36, 10 *τὸ φρονοῦν ἐνικήθη* (e) *τῷ μὴ φρονοῦντι* 134, 8 || *παίξας* (ludo talario) *τὴν στολὴν ἐνικήθη* (e) 131, 11 cf. Suet. Aug. 71 *vicissem* - *quinquaginta milia*

ὅμιλος] θηρῶν ὅ.-συνηυλίσθη 106,6 βατράχων ὅμιλον εἶδον 25,6

ὄμμα] τῶν ὀμμάτων - κάτω 59, 9 πῶς - χωρὶς ὀ. ἥμας - ἄξεις 134, 5 ὄνειρον ὄμμασιν - δείξας 136, 14

ὄμνυμι - σοι φύλλα πάντα -, ὡς - οἶδεν 95, 82 ὃ δ' οὐ προδώσειν ὤμνυ' 50, 6 || cf. ἀπομν-

ὅμοιος] ὅμοιον αὐτῷ παιδίον 24, 8 sim. 95, 23. 47, 12 γρίφοις ὁμοίας - ποιήσεις pr. II 11 ὅμοια πάντ' ἔχοντας ἀλλήλοις 85,18 || τά τ' ἄλλ' ὁμοίως 72, 18

ὅμουρος ἵππος 166, 6

ὁμοῦ γὰρ αὐταῖς - ἡλώκει 13, 4 ἄνδρας ὁ. σαγήναις 43, 8 | ὁ. μὲν αὐτοὺς - νικήσειν 44, 3 ὁ. γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λύπη 95, 46 || καὶ ταῦθ' ὁ. λέγοντος - ἦλθε 117, 5

ὁμοφρονέω] ἢν - ἀλλήλοις ὁμοφρονῆτε 47, 10 cf. 159, 3

ὄμφαξ ὁ βότρυς 19, 8

ὁμώροφος] ὁμώροφόν μοι δῶμα - οἴκει 12, 15

ὅμως δὲ δεῖ 124,20 ἀλλ' *ὅ. 95, 50

ὄναγρος καὶ λέων ἐκοινώνουν 67, 1 cf. ὄνος

ὄνειος] φάτνης ὀνείης δεσμὰ 129,12 || subst. τὴν ὀνείην (pellem) ἐκδείρας 7, 13

ὀνείρειος] ἐν πύλαις ὀνειρείαις 30, 8

ὄνειρος] ὄνειρον - δείξας 136, 14

ὀνηλάτης cf. 162, 2

ὄνθος] τοῦ δ' ὄνθου φθάνοντος 40, 2

ὀνίνημι] οὐκ ὤνατ' οὐδ' ὧν - εἶχεν 45, 14

ὄνομα 158, *2

ὄνος λεοντῆν - ἐφαπλώσας 139, 1 ὄ. ἀναβὰς εἰς τὸ δῶμα 125, 1 Γάλλοις - ἐπράθη ὄ. 141, 2 ὄ. παλιούρων ἤσθι' - χαίτην 133, 1 ὄ. πατήσας σκόλοπα 122,1 sim. 111,17. 129,1. 139,6. 160,1. 162,1 ὄ. - ἀλετρεύων 129, 5 ὄνου πατρὸς ὢν 62, 6 ἐπετίθει - τὸν φόρτον ὄνῳ γέροντι 7,3 μικρέμπορός τις ὄνον ἔχων 111, 1. 4. 8 || ἥ τ' ὄνος διηρώτα 55, 4 τὴν ὄνον - συζεύξας (bovi) 55, 1 || ὄνῳ τις ἐπιθεὶς ξόανον 163, 1 cf. *7 || ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους - ἵππον ἐξ ὄνου 76,18 || ὁ δ' ὄνος (= ὄναγρος) ἐν ποσὶν κρείσσων 67, 2

ὄντως] τύχης - θείης ὄ. (i) 15, 9 ὥρη (e) νῦν ἐστὶν *ὄ. 88, 18 sim. 158, *1 λύκος χανὼν ὄ. (e) 16, 6

ὄνυξ] *ὑπ' ὄνυχα 136, 20 ὄνυξι - κατισχύεις 77, 6 ὄ. - ἐσπάραξεν ἀκραίοις 95, 40 ὄ. ἄρας ἄρνα - αἰετὸς 137, 1 cf. 176, 9 ἡλίκους - ὄνυχας - φέρεις 98, 6 || cf. ἀπονυχίζω

ὀξύνω] σίδηρον ὀξύνειν (e) 76, 13 κέντρον ὀξύνας 168, *4 || cf. ἀποξ-

ὀξύς] πείρων - ὀξέῃ σχοίνῳ 6, 15 παλιούρων ὀξέην χαίτην 133, 1 ποταμὸν ὀξὺν - τῷ ῥείθρῳ 40,1 || ὀξέῃ γλήνῃ 77,4 || ὀξὺ φωνήσας 17,4 ὀξέην κλαγγήν 73, *1 || ὀξέως ἀφεὶς 68, 6

ὀξύφωνος] ἀηδὼν ὀ. 12, 19 εὗρεν - ἀηδόν' ὀξύφωνον 12,3

ὀπή] τῆς ὀπῆς (murium) ἔσω 31, 19 (serpentis) 167, 7 sim. παρὰ τὴν ὀπὴν 112, 5

ὄπισθεν] τὴν ὄ. (πήρην) 66, 6 ἦρχε *τὤπισθεν 134, 10 τῆς δ' ὄπισθε - ἐτρόχαζεν 50, 1 || cf. ἐξό-

ὀπίσω] πεινῶσα δ' ὀ. - διεξῄε 79, 6

ὁπλίτης] πεζοῖς - ὁπλίταις 76, 37 | ὥσπερ ἵππον ὁπλίτην pr. II 8

ὠφέλεις 119, 8 *τετράπουν, ὑφ' οὗ κεῖται* 28, 5 *τούτῳ -, ᾧ - φαίνῃ* 10, 12 *οὗτος - ὃς* 90, 4 *Ἡρακλεῖ -, ὃν - ἐτίμα* 20, 4 sim. 100, 7. 124, 5. 136, 2. 138, 1 *χλόῃ ἐξ ἧς - εἶχε* 46, 3 [40, 6] *μεθ' ἧς - συνεζήκει* 106, 10 *ἀλώπεκ' - ᾗ προσωμίλει* 95, 3 *σαγήνην ἣν - βεβλήκει* 4, 1 sim. 58, 7. 89, 6. 8 *δι' ἣν - τρίψει* 100, 10 *ὑφ' ἣν - τρώγω* 108, 32 sim. pr. I 2. 4 [11, 11] *ὃ βεβλήκει* 79, 5 | *ἀνθρώπων, οἳ - ἦσαν* pr. II 3 *σφῆνας, ὧν - μήτηρ* 38, 6 sim. 57, 13 *ὧν - μέσῃ κεῖμαι* 71, 8 [98, 22] *ταύταις - ὧν τὴν χρόην σκώπτεις* 65, 3 *μετ' αὐτῶν -, μεθ' ὧν* 13, 12 *ἐτῶν ἀφ' ὧν* 74, 9 *ἀλεκτορίσκων, οἷς - εἶναί* 5, 2 sim. 43, 14. 15. 139, 5 [24, 10. 35, 8. 87, 7] *ἐν οἷς ἅπασι* 136, 11 *κύνας -, δι' οὓς μάχονται* 93, 4 sim. 93, 10 *τρίχων - ἃς ηὕρισκε* 22, 9 *ἃ πρὶν εἶχε ζητήσει* 61, 10 ‖ post pausam (lat.) *ὧν - ἕκαστον - θήσω* pr. I 17 *οὓς εἶπε παύσας* 24, 4 *οἷς - ἐκέλευε* 47, 2 sim. 14, 3 *ᾧ λεων συναντήσας* 105, 2 sim. 119, 6. 116, 13. 180, 3 ‖ relat. antec. *ὃς γὰρ - πέποιθεν οὐκ - σπεύδει* 85, 12 *ὃς γὰρ - αὐαίνει, ἐὰν* - 24, 6 *οὗ γὰρ -, τοῦτ' αὐτὸ* 7, 14 ‖ attr. *σύλων ὧν - ἐσυλήθη* 2, 12 *ταύταις αἷς ἔκοψας αἰγείροις* 50, 4 [111, 21] *ἣν ὁρᾷς στήλην - ἐστι* 81, 1 *πολεμίων ὧν ὁρῶ* 85, 8 *πλεῖον οὗ* 92, 9 *κέρδος - ὧν ἐκεκμήκει* 95, 95 *οὐδ' ὧν αὐτὸς εἶχεν* 45, 14 ‖ cum interr. *γυναικὸς ἧς τίς οὐκ ἔχειν ἤρα* 32, 4 ‖ duo rel. coni. *ἴχνη θηρίων - ὧν - οὐκ ἔχεις ὅ - δείξεις* 103, 19 ‖ post. verb. sent. *ἀκούσαθ' οὗ χάριν διατρίβω, τί δ'* 85, 6 *οὐκ ἔχων δ' ὃ ποιήσει* 2, 4 sim. 103, 19 ‖ causa *πῶς γάρ, ὃς - πιστεύω* 16, 10 *πῶς οὐκ ἄν, ὧν γε - εἱστήκειν* 50, 16 *πῶς γὰρ ἂν -, ὃς οὐδὲ* 42, 8 *πῶς ἂν μεμφοίμην τὸν πέλεκυν, ὅς μου* - 38, 5 *πῶς - ἰήσῃ, ὃς - μὴ σώζεις* 120, 8 ‖ *ἐφ' ᾧ λάβωσι* 93, 3 ‖ *ὅς* demonstr. *ἄνδρες, ὃς μὲν - ὁ δὲ* - 30, 2 *ἀλλ' ὃν μὲν αὐτῶν - τὸν δ'* 35, 3 ‖ cf. *ὁ* ‖ *οὗ* cf. p. 380

ὅσος] *πάντα - ὅσ' ἂν - δυστυχῇ τις* 49, 7 | *ὅσων - ὀριτρόφων φυὴν ἔγνω* 106, 3 *κατῆγ' - ὅσων χρείη* 129, 7

ὅσπερ εἰώθει 55, 6 *ὅπερ εἶχεν ὁ λέων* 106, 15 [9, 12]

ὄσπριον] *ὀσπρίων - σωρός* 108, 17 *ἀπαρχὰς ὀ.* 141, 8

ὅστε] *κακῶν - ἅτε σύνεστιν* 63, 9

ὀστοῦν φάρυγος ἐντὸς ἠρείσθη 94, 1 cf. 159, 10. 190, 4 *μυελὸν ὀστέων* 95, 90

ὅστις] *λέοντος, ὅ. - φωλεύει* 92, 5 *αἰετῷ, ὅ. - θήσω* 115, 6 *ὄνος -, ὅ. φέρῃ* 137, 3 [*μακάριος ὅ.* 103, 20 sim. 22, 15. 84, 7] *τὴν - ἥτις ἦν μείζων* 66, 6 *ποίην δ' ἔμελλε - ἔχειν, ἥτις* - 95, 101 *τὴν ἡμέρην -, ἥ. - θήσει* 102, 11 | pluralem vitavit [† *ὅτων* 107, 18]

ὄστρακον] *οὖλον ὄ. νώτων* (testudinis) 115, 10 ‖ *ὀστράκοισιν ἐγγράψαι* 127, 1. 6 cf. 193, 1

ὀσφραίνομαι cf. 146, *4

ὅταν] *εὔχου, ὅταν τι ποιῇς* 20, 8 *ὅ. - ἴδω - γίνῃ* (*φαίνῃ*) 54, 3. 4 sim. 190, 6 *ὅ. κινήσω, - ἐγείρῃ* 190, 7 *τί ποιήσεις, ὅ. κυνηγῇς* 129, 8 sim. [9, 12. 12, 27. 34, 12. 43, 16. 98, 22]

ὅτε] *ὥρῃ - ἐστὶν -, ὅτ' - ἀμᾷ* 88, 19 *οὐδ' ὅτ' ἦλθες ἐγνώκειν*

παῖς (*infans*) *ἐκοιμήθη* 16, 3 *παῖδα νήπιον* 167, 2 ‖ *τόν τε π.* (*puerum* vel *servum*) - *ἐδίδασκεν* „*ὦ παῖ* (penth.) 33, 11 sim. 33, 17 ‖ *ἧδε παῖς τις* (*iuvenis*) 116, 1 sim. 165, 1 *βλέπουσα τὸν παῖδα* 116, 3 sim. 116, 12 [*παῖ*, 18, 15] ‖ *ἔρωτι παιδὸς* (*puellae*) *ὡραίης* 98, 1 *τὴν παῖδ' ἀπῄτει* 98, 15 ‖ *παίδων* 98, 6? ‖ *ὦ παῖ* (*fili*?) *βασιλέως* pr. II 1 *ποῦ βάλω, παῖ* (Iovis) 68, 9 ‖ *ὦ παῖδες* (*filii*) 47, 10 sim. *ἐκ τῶν - παίδων τις* (*ex liberis*) 34, 4 *εἶχεν - παῖδας* 47, 2 (vir) *παῖδας - θρέψας* (*κορυδαλλός*) 88, 3 *εἶπε παισὶ νηπίοις* - „*παῖδες* 88, 17. 18 sim. 137, 2 ‖ *εἶπε παισὶν Ἑλλήνων* (*Graecis*) pr. II 4 ‖ cf. *καλλίπ-*

παίω] *ἐκ χερὸς παίων* (e) 98, 16 sim. 117, 9. 125, 3. 139, 7. 163, *6

πάλαι] *κρεῖσσον ἦν - π. χορεύειν* 9, 10. †12, 9. †95, 29

παλαιός] *λύπην παλαιῶν συμφορῶν* 12, 24 ‖ *ἐν τοῖς παλαιοῖς* 47, 1

παλαιστρίτης] *θεὸν παλαιστρίτην* (Mercurium) 48, 5

παλαμναῖος] *ὦ παλαμναίη* 82, 6

πάλιν (i) *δὲ φύζα - κατειλήφει* 31, 16 sim. 95, 47 *μὴ - π. συναντήσῃς* 53, 8 *π. - ζητήσει* 61, 10 sim. 95, 29 *π. γομώσων* 111, 9 *π. γόμους τήξας* 111, 12 *π. δακὼν φεύγει* 112, 16 ‖ *ἔστι -, πάλιν* (*item*) *ἔστι* 51, 10

παλίουρος] *παλιούρων - χαίτην* 133, 1 cf. 173, 7

πάνθοινος] *δαῖτα πανθοίνην* 95, 89 cf. proleg. p. XXX

πανουργίη] *πληρώσας - πανουργίης πάσης* 57, 2 *πλέκουσα πανουργίας πάσας* 95, 52

πανοῦργος (volpes) *ἐκρύφθη* 50, 10 **παντουργοῖσιν* 141, 3 **πανούργως - κατέπεσεν* 111, 17

πανταχοῦ βαδιζούσῃ 70, 4 [95, 61]

παντοῖος] *παντοίων θηρῶν ὅμιλος* 106, 5

πάντως] *οὐκ εἶχε π.* (*omnino*) 95, 100. *71, 8

παππῷος] *παππῴη* (*στήλη*) 81, 2

παρὰ τῶν ἀδελφῶν - ἐπεζήτει 28, 3 *παρὰ πατρὸς ἐμνήστευε* 98, 2 *λαβεῖν παρ' ἀλλήλων* 102, 6 *παρ' αὐτοῦ δυστυχῇ* 49, 7 ‖ dat. *παρ' ἀνθρώποις* (e) - *οἴκει* 12, 14 sim. 49, 4. *31, 10. 126, 6 *παρ' οὐρήεσσιν - ἐπωλεύμην* 129, 23 | *ἔθηκεν - παρ' ἀνθρώπῳ* 58, 2 sim. 155, 7 | *παρ' ἑστίῃ θάλψας* 74, 4 *ζῶν - παρ' - εὐρίποις* 120, 2 *παρὰ φάτναισι - ἔτρωγε* 129, 8 | acc. *παρ' αὐτὸν - στήσας* 7, 10 *ἐκοιμήθη παρὰ τὴν ὀπὴν* 112, 5 sim. *παρὰ θάλασσαν* 111, 2

παράγω] *παρῆγεν ἔνδον* 74, 4 sim. 116, 13 *ἵππον - π. ἐφιππεύσων* 76, 15

[*παραιτέομαι* cf. 60, 6]

[*παραμυθία* 12, 25]

παραστάτης] *παραστάτην γενναῖον* 76, 3

παρατίθημι] *παρετίθει τι* 74, 5 *ταὐτὸν παρετίθει* (penth.) 106, 14

παρατρέχω] *παρέδραμεν μῦς* 32, 7

παραφυλάσσω] *κἀκεῖ τὸν υἱὸν παρεφύλασσε* 136, 8

παραφύω] *παραφυὲν* 178, *1

πάρδαλις - θυμώδης 95, 18 *στικτή - π.* 180, 1 sim. 102, 8

παρεδρεύω] *ἐλπίσιν παρεδρεύσας* 16, 7 *παρεδρεύειν αὐτῷ* (leoni aegro) 95, 32

36, 4 *π. δ' - ὅμιλος* 106, 5 *ἀπάτης τε πολλῆς* 57, 2 *πολλῇ μερίμνῃ* 106, 23 *ὄψον - πολὺ - ἕλξειν* 9, 2 *πολλῶν - ἴχνη θηρίων* 103, 18 sim. [35, 7] 117, 6 *ἀγαθοῖς - πολλοῖς* 119, 9 *πολλοὺς - θυλάκους ἰδὼν* 17, 5 sim. 47, 2 *πολλὰ χαλκία* 97, 6 [71, 11] ‖ temp. *πολλὰ δ' εἰς ἔτη* 95, 21 *πολλῷ τῷ χρόνῳ* 103, 2 ‖ subst. *πολλοὺς - θνήσκειν* 117, 4 sim. 163, 2 [5, 12. 24, 9. 29, 6] *ἐμοὶ δ' ὑπάρχει πολλὰ* 108, 10 *τί - λέγω τὰ πολλὰ* 95, 24 *ἔχων τὰ π. ταῦτα* 108, 30 *παρέξω π., κἂν ἓν* - 63, 11 *ἔλεγε π. βλασφήμως* 96, 2 | *πολὺ κρείσσων* 15, 7 sim. 45, 5. 79, 3 | de tempore *ἄχρι πολλοῦ - σείων* 26, 3 *πολλὰ* (*saepe*) - *ἀροτρεύσας* 21, 5 *τὰ π.* (*plerumque*) - *συνεξήκει* 106, 10 | *πολλὰ* (*vehementer*) *κάμνων* 7, 3 sim. 192, 6 ‖ *προσῆγε τὴν ἄλλην πλείω* (e) 18, 11 sim. 111, 9 *αἶγας - πλείους* (e) *ὧν - ἦγε* 45, 5 *συνεπάτησε τοὺς πλείους* 117, 8 sim. 26, 8 | *οὐκ ἂν βάλοι τις πλεῖον* 68, 2 *μὴ - χαρίζου πλ. οὗ* - 92, 9 [5, 11] *πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται* 95, 76 *μαθόντες οὐδὲν πλ. ἢ* - pr. II 10 *πλέον με μὴ τίμα* 48, 8 *πλ.* (i) *οὐδὲν ἡμῖν* 128, 5 [119, 13] ‖ *ἔλαβεν ἰχθύας πλείστους* (e) 9, 6 sim. 111, 14 cf. 26, 8. 117, 8

πολύτιμος] *πολύτιμον - φόρτον* 57, 9

πολύτρητος] *δικτύου πολυτρήτου* 4, 4 *σπόγγους - πολυτρήτους* 111, 15

πονέω] *μὴ πονῶν* 37, 10 *πονοῦντα θαρσύνειν* 95, 33 [52, 8]

πονηρίη] *ἔλεγχον τῆς πονηρίης* 104, 7

πονηρός] [*βίος π.* 126, 9] *ἀνθρώπων γένος πονηρὸν* 33, 23 sim. 59, 15ᵃ *πονηροῦ δεσπότου* 95, 79 *τῶν - πονηρῶν - ἢν - ὀψέ τις κακῶς πράσσῃ* 127, 10

πόνος μάταιος ἐξανηλώθη 95, 44 *γένοιτο - ὁ π. - ῥᾴων* 38, 3 *πόνων ἀνασφῆλαι* 78, 3 *π. ἄκος* 94, 4 *ἐκλυθεὶς π.* 122, 11 [†29, 6] ‖ cf. *ἀ- γεηπ-*

†*πόντος* pr. I 10

πορεῖν] *ἅ σοι πέπρωται* 136, 27

πορευτὸς] *τὰ πορευτὰ - βαίνει πάντα* 134, 7

πορθέω] *ἔργα - πορθούσαις* 13, 11

πόρος] *τὸν πόρον διεξήει* 79, 6

πόρρω σταθεῖσα 103, 11 *σταθεὶς π.* 105, 3 *τῆς - σαρκὸς οὐ π.* 51, 3 sim. 136, 12 | semper in v. exitu

πορφύρη] *σύρουσα λεπτὴν πορφύρην* 10, 4

πορφυροῦς] *πορφυρῆς - ὥρης* (*uvae*) 19, 4 *Ἶρις - πορφυρῇ κῆρυξ* 72, 1 | *πτερίσκοις πορφυροῖς* 118, 5

πόσ(σ)ος] *πόσην - ὁλκὴν - προσθήσει* 51, 6 *πόσον - μισθὸν - δώσεις* 115, 5 †*πόσου* 6, 6 ‖ *πόσον τράγου μεταξὺ καὶ π.* - 91, 8 | *πόσσον εἰς ἕω λείπει* 124, 14

ποσσότης] *τὴν ἐκείνου *ποσσότητα μιμήσῃ* 28, 10

ποτάμιος] *ὄχθης ποταμίης ὕδωρ* 36, 5 *π. - αἰγείρου* 84, 4

ποταμὸς - ἠρώτησε 172, *1 *διέβαινε ποταμὸν ὀξὺν* 40, 1 *παρῄει π.* 79, 2 *π. διειδῆ - θεωρήσας* 165, *2 *δρῦν - ἄνεμος - ἔδωκε ποταμῷ* 36, 2

πότε] *γνώσῃ πότ' ἐννυχεύει* 124, 16

ποτέ] in semipede 1 : *τί ποτ' ἦν* 58, 4 ‖ (3): *αἶγάς ποτ' - κλείζων* 3, 1 *μικρόν ποτ' - ἤγρευσεν* 6, 3 *καὶ δή ποτ' ὄψον* -

πτερύσσομαι] χαμαὶ πτερύσσῃ 65, 6

πτερωτὸς] κἀμὲ πτερωτὴν εἶθε - πεποιήκει 115, 3

πτηνός] πτηνῶν - ζῴων 13, 7 πτηνοῖσι - ἀγῶνα κεῖσθαι 72, 2

πτοέω] μηδ' ἐπτόησο 95, 81

πτύω] με - ἔπτυσεν (*effudit*) μήτηρ 6, 8

πτὼξ λαγωὸς 102, 10

πτωχός] φέρῃ πτωχοῖσι - πείνης ἄκος 141, 3 πτωχῶς 55, 2

πυθμήν] ἐν πυθμέσιν γῆς 108, 9

πύλη] εἰσιόντες τὰς πύλας 2, 9 ἐν πύλαις ὀνειρείαις 30, 8

πῦρ φέρουσαν 11, 6 παρ' ἑστίῃ - πυρὸς γεμούσῃ 74, 5

πύρινος] ἐσπαρμένην - πυρίνῳ σίτῳ 26, 2 ἄχνας πυρίνας 117, 7

πῦρός] πυρὸν εἰς νεὸν ῥίψας 33, 2 π. - Δήμητρος 129, 6 τόν τε π. ἐγκλείων 140, 7

πυρόω] εὖ πυρώσας pr. II 15

πυρρίχη] πυρρίχην παίζειν 80, 4

πυρρός] *πυρροί (canes) 85, 15

πώ cf. μήπω, οὔπω

πώγων cf. 182, 6

πωλέομαι] παρ' οὐρήεσσιν - ἐπωλεύμην 129, 23 κἀν μέσοισι πωλεύμην 128, 11

πωλέω] ἐπώλει - τις Ἑρμείην 30, 1 τὸ τρέφον με μὴ πώλει 83, 4 εἰς κεραμέα πωλῆσαι 201, *5 ἅλας - πωλήσας 111, 8 †πόσου με πωλήσεις; 6, 6

πῶμα] κατειλήφει τεθὲν τὸ π. 58, 8 τὸ π. κινήσας 58, 4

πωμάζω] αὐτὸν πωμάσας 58, 2 || cf. ἀπώμ-

πῶς - ἔχεις; 103, 12. 121, 2 πῶς ἐλευκώθη; 100, 5 πῶς - κρύψω 3, 9 sim. 93, 9. 99, 5. 113, 3. 133, 4. 134, 6 π. γνώσῃ - ἀπολέσας 124, 19 πῶς - λήσῃ, ὃς - 120, 7 ἀλλ' εἰ -, πῶς σοι - συναντήσει 130, 11 μεταστήσας πῶς αὖθις - ποιήσεις 76, 19 πῶς - ἂν εἰδείη, ὃς 2, 14 πῶς ἂν μεμφοίμην -, ὧν 38, 4 πῶς ἂν - δυνηθείην 85, 16 πῶς οὐδὲν ἄρας ἦλθες -; πῶς γάρ, ὃς 16, 9 sim. πῶς γὰρ ἂν κρεῖττον, ὃς 42, 7 πῶς οὐκ ἂν ὧν γε - 50, 17 || πῶς - φοβερός ἐστι γινώσκω 1, 16 πῶς ἔχουσιν - διηρώτα 75, 12 θάμβος -, πῶς - οὐκ ἐπεπτώκει 36, 6 ἐντολὴν -, πῶς - τηρήσεις 95, 73

πώς] καί πως συνηβόλησαν 61, 3 ἄρτι πως ὠνητός 135, 11 [4, 6] || cf. μή- οὐ-

πωτάομαι cf. ἐκπ-

ῥαβδίον] τῷ - ῥαβδίῳ παίων 117, 9

ῥάβδος] πείσεσθ' - ταὐτὰ τῇ μιῇ ῥάβδῳ 47, 14 χαλασθείσης ῥάβδου (πάγης) 130, 9 ῥάβδων - δεσμήν 47, 4 ῥάβδους κατᾶξαι δεδεμένας 47, 7

ῥάδιος] ἕκαστον - ἔσχε ῥαδίην θοίνην 44, 6 || ῥᾷον δ' ἀνέστη 111, 7 γένοιτο - ὁ πόνος - ῥ. 38, 3 ἔσῃ ῥ. (*validus*) 75, 3

ῥαθυμέω] ἐραθύμει 116, 14 cf. 177, 8

ῥαπίζω] πνοιῇ ῥαπισθείς 114, 5

ῥέζω] [βίᾳ ῥέζων 18, 16]

ῥεῖθρον] ὤλισθεν - εἰς τι ῥ. 111, 5 ποταμὸν ὀξὺν - τῷ ῥείθρῳ (e) 40, 1 ἐν δὲ τῷ ῥ. (e) - ἰδοῦσα τὴν σκιὴν 79, 3 προσῆλθε τῷ ῥ. (e) 111, 17

ῥεῦμα? cf. 165, 4. 172, 3

ῥέω] ἤδη ῥέοντα τὸν στάχυν 88, 14 χρυσὸς - κεφαλῆς ἐρρύη 119, 5 | ῥέων δ' ὁ μῦθος ἦλθε μέχρις 15, 2 || cf. ἀπορρ-

κερασφόρους ταύρους θηρῶντα 107, 4

τάφος] οὐν τάφοις παίζων 72, 20 cf. 167, 11

ταφρεύω] ἀμπελῶνα ταφρεύων (*fossis instruens*) 2, 1

τάχ' οὐδεὶς οἶδεν 120, 5 τ. οὐδ' ἑώλων γεύσομαι 106, 28 τ. ἂν γενοίμην σῶος 7, 6

ταχίων θάσσων] τάχιον εἰσδεδυκυίας 45, 4 τὸ μὲν βράδιον, τὸ δὲ τ. ἐμπίπτει 127, 7 σου εὑρέθη θάσσων 69, 4 ‖ θᾶσσον ἀδικῶν ὀψέ - κακῶς πράσση 127, 10 θ. - ῥήξεις ἢ 28, 9

ταχύπους] σὲ τὸν ταχύποδα - νικήσω 177, *3

ταῶς, τᾶος?] ταῶς εὐπήληξ 65, 1ª εὐφυεῖ ταῷ 65, 1 cf. proleg. p. LXXVI. LXXXII

τε passim ‖ elis. ante semip. (2): τά τ' ἀλλ' 72, 22 in semip. (2): ἐπεὶ - καὶ - οἵ τε στρατηγοὶ 31, 13, quae nimis singularia sunt ‖ elis. ante sem. (3): εἶναί τ' ἀληθεῖς καὶ 2, 8 sim. 33, 5. 36, 7. 95, 25. 70. 107, 14. 122, 4 ‖ in semip. (3): φυγή τε πάντων καὶ - 1, 3 sim. 63, 3. 64, 5. 76, 8. 13. 102, 6. 115, 2 ἵππος τε καὶ βοῦς καὶ 74, 1 sim. 31, 10. 106, 3. 12. 19. 109, 2 etc. ‖ el. ante sem. (4): γένοιτό τ' αὐτοῖς 38, 4 cf. 130, 8 ‖ el. ante sem. (5) μεταστραφείς τ' 87, 3 ‖ in sem. (5): quo loco raro invenitur: ὃ δ' εἱστία τε κἀφίλει 106, 7 ἐπικροτῶν τε 5, 6 ‖ el. ante sem. (6): προσεῖπε χρηστῶν τ' ἄγγελος 95, 13 ‖ in sem. (7): καὶ δὴ προσέπτησάν τε καὶ 12, 6 sim. 88, 9. 141, 6 etc. πόκον τε κοὐ 51, 9 μέτωπα σύν τε ῥῖνας 130, 9 ὑπό τε τοῖχον 108, 15. 23 ἀπωνυχίσθη τῷ τε 98, 14 sim. 33, 10 etc. ‖ in sem. (9): αἰγίλου τε καὶ σχίνου 3, 4 sim. saepissime, cf. 7, 12. 11, 1. 18, 1. 20, 5. 22, 5. 11. 27, 3. 31, 7. 8. 65, 4. 88, 18 etc. τῇ δόσει τε πιστεύσας 98, 12 sim. 65, 5. 75, 19. 89, 10. 108, 18. 111, 3 ‖ el. ante (11): τόπους *τ' ἄλλους - καὶ 59, 14 ἐκπνέων τ' ἤδη 60, 2 ‖ in apodosi post εἰ (cf. δέ)? 87, 3 ‖ στάμνοι τε - σώρακοί τε 108, 18 | ἤκουσεν - τῷ τε (*simul*) - μηνύει 88, 9 ‖ rarissime ante conson. gemin. sub ictu (31, 13), numquam in priore longae solutae mora, cf. δέ μέν ‖ cf. ὥστε

τείνω cf. ἐκτ-

τεῖχος] τοὺς δ' ἐσωτέρω τείχους 2, 7 ἔσω - οὐ παρῆλθε τοῦ τείχους 132, 4

τέκνον] ὦ Βράγχε τ. (penth.) pr. I 2 οὐ γὰρ σά, τ. (penth.), ἀλλ' 34, 11 sim. 78, 4. 95, 31 ἡμῶν δὲ τέκνα - περισσεύει 128, 4 πειρᾶσθε δή μοι, τέκνα (hephth.) 47, 6 | ante semiquin. vel semisepten. ‖ cf. εὐτεκ-

τέλειος] οὐκ εἰμὶ - τ. 6, 7

τελευταῖος] ἔδωκε τοὺς τελευταίους (χρόνους) 74, 14

τελευτάω] τὸν βίον τελευτήσειν 47, 3 ψυχαὶ - τῶν τελευτώντων 95, 35

τελέω] τοὔργον ἐτετέλεστο 55, 3 ‖ cf. διατ-

τέλμα] ὁ τελμάτων ἔνοικος (rana) 120, 1

τέλος δ' - ὕμνει 15, 5 cf. 129, 17 adn. ‖ cf. ἐντελ-

τέμενος] ἥρως - ἔχων - τ. 63, 2

τέμνω] τῶν πελύκων τῶν - σε τεμνόντων 64, 9; cf. 148, 5 ‖ cf. δρυτ- ἐκτ- ὑποτ-

τένων] σου τένοντα πέλεκυς - τρίψει 37, 12 τ. σείων 62, 3 εἴ σου βαρύνω τὸν τ. 84, 3. †66, 4

τεός? pr. I 17 adn., cf. prol. p. IV

141, 8 *τίς* (7) *οὐκ - ἦρα* 32, 4 *τί* (1) - *οὐχὶ ποιήσει* 90, 3 *τί* (1) *δ' οὐ προσέρχῃ* 103, 14 *τί* (1) *γὰρ - οὐκ ἐπωλεύμην* 129, 23 *τί* (1) *μὴ πάθωμεν* 24, 7 *τίς* (6) *δ' ἰδοῦσα μὴ κλαύσῃ* 78, 9 || indir. *τίνι βίῳ χαίρεις οὐκ οἶδα* 13, 9 *ἤριζ' - τίς* (6) *καλόν τι ποιήσει* 59, 2 *τίν'* (3) *εἶχεν αἰτίην διηρώτα* 106, 19 *γνώσῃ τί* (1) *σοι - ἐστίν* 1, 8 *εἰδέναι -, τί* (1) *ποτ' ἦν* 58, 4 *ἀκούσατ' - τί* (1) *δ' εὐλαβοῦμαι* 85, 7 *βουλὰς - τί* (9) *ποιήσει* 130, 2 sim. *βλέποιτο - τί βουλεύοι* 59, 12 || *σχεῖν - τί *δειπνήσει* 124, *20 diversi generis, cf. Immisch, *Leipz. Stud.* X (1887) p. 309 et Buresch, Mus. Rhen. XLVI p. 231 || numeris semipedes indicantur, ut quibus potissimum locis *τίς* adhibeatur appareat

τις passim] cum nom. sub ictu in semipede (2): *καί τις γεωργὸς* 33, 2 *καί τις γαλῆν μῦς* 31, 12 sim. 63, 1 (4): *τις κυνηγὸς* 92, 1 sim. 106, 11 (6): *σοί τις φίλος* 130, 11 (8): *ἀλλά τις γέρων - κριὸς* 93, 6 *εἷς δέ τις λίην γέρων* 21, 4. (10): *αἰπόλος δέ τις φεύγων* 45, 1 ultimo loco excepto nomini praemissum || plerumque ictu non percussum (3): *ἁλιεύς τις* 9, 1 *ἀεί τις - δαίμων* 12, 9 *ὄνος τις* 125, 1. 141, 2 sim. 69, 2. 91, 3. 101, 1. 102, 1. 125, 1. 129, *1 *ἐν ὁδῷ τις Ἑρμῆς* 48, 1 *σκαιός τίς ἐσσι* 119, 1 *ἄλλον τιν' εὑρεῖν - δόλον* 95, 48 | (5): *ὡς θυλακός τις* 17, 3 *κορυδαλλὸς ἦν τις* 88, 1 sim. 91, 3. 111, 1. 132, 3 *ὃ μέν τις βίον ἔχων* 108, 1 | (7): *Ἀθηναῖός τις* 15, 1 (*δεσμὴν*) *εἴ τις ἔστι* 47, 4 *αἰετός τις* 5, 7 *καί τις αἰπόλος* 69, 3 *εἴ τις ἄλλος* 106, 26 *πρίν τιν' ἄνοδον ἐσκέψω* 182, 7 | (9): *παῖς τις* 106, 1 cf. 63, 7 | (10): *εἷς δέ τις λίην* 21, 4 || sine nom. sub ictu (2): *καί τις κολοιῶν* 33, 22 *καί τις δὲ - παίδων* 88, 8 *μή τις παρόντων* 2, 3 (4): *πέρδικά τις πριάμενος* 135, 1 | (8): *ὀψέ τις κακῶς πράσσῃ* 127, 10 sim. 115, 3 cf. 183, 5 || plerumque ictu non percussum (3): *αἰσχρῆς τις ἦρα* 10, 1 sim. 22, 1. 42, 1. 55, 1. 69, 6. 83, 1 *ἕως τις - εἶπε* 61, 8 *εἶπέν τις* 114, 6 *εἴ τις* 106, 13 *ἰδών τις* 117, 2. 119, 1 | (5): *δόλῳ τις* 27, 1 sim. 68, 2 *μή τις οἶδεν* 2, 16 sim. 132, 7 | (3. 5): *ῥοπάλῳ τις ἢ λίθῳ τις* 98, 16 | (7): *καί τις εἶπε* 25, 8 sim. 47, 5 *θεῶν - ἦν τις* 66, 1 *καί τις - ἀνθρώπων* 125, 2 | (9): *ὥς τις ἀνθρώπων* 102, 3 sim. 30, 1. 34, 4. 49, 7. 99, 1. 110, 1. 113, 1 || spur. [10, 14 *ἔστιν τις* 11, 11. 12, 25. 27. 34, 12. 14 *ὡς εἴ τις* 39, 3. 40, 5 sem. (12) [*οὐδ' ἄν τις* 50, 20] || [*πᾶς τις* 56, 9 *ὥς τις* 84, 8 *αὐτός τις* 98, 21] || neutr. cum nom. sub ictu (8): *ἄλλο τι προαιρήσων* 108, 26 | ictu non percussum (3) *κακόν τι* 67, 6 *οὔπω τι χλωρόν* 89, 7 *οὐδέν τι δύσνουν* 98, 3 | (7): *εἴς τι ῥεῖθρον* 111, 5 | (9): *παιδίον τι* 24, 8 *μέρος τι τῶν ὤνων* 57, 4 *καλόν τι* 59, 2 sim. 94, 6 || sine nom. ictu non percussum (3): *ὅταν τι ποιῇς* 20, 8 sim. 140, 4 | (7): *δρᾶν τι* 116, 14 | (9): *συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου* 7, 5 sim. 11, 3. 26, 12. 74, 5. 95, 63 *εἴ τι* 95, 31 *ὥς τι κερδήνας* 111, 13 || *τις τι* non admisit in semipedes ultimum et primum (interpol. 50, 20 all.), *τι* etiam a semipede quinto procul habuit (cf. p. XLVII)

χαίνω cf. *χάσκω, ἐπιχαί-*

χαίρω] *διδοὺς χ.* (e) 98, 4 sim. 122, 4 *τίνι βίῳ χαίρεις* (e) *οὐκ οἶδα* 13, 9 *ξένοισιν οὐ χαίρει* (e) 74, 17 [sim. 10, 13 *χαίρουσι* 24, 9] *ἔχαιρε παῖζον* 129, 2 *χαῖρε* - (post penthem.) *Ἑρμεία* 48, 3 sim. *χ., φίλταθ'* 63, 4. 103, 13 *χ., φιλτάτη* 95, 28 „*χαῖρ'*" *ἔφη συναντήσας* 75, 11 || *χαῖρε καὶ πλούτει* 108, 28 || *χαίρειν κελεύω - τῇ τρυφῇ* 100, 9 *εἶτα καὶ χ. προσεῖπε* 95, 12 || *βίῃ χαίρων* (e) 102, 2 *ὁ σκιῇ χ.* 120, 1 *δέχου χ.* 130, 5 || *οὐχὶ χαιρήσεις, ἤν - προσέλθῃς* 95, 62 [*χαιρήσειν* 24, 10]

χαίτη] *λέοντος ἀγρίης χαίτης* (e) 82, 1 *φρίξας δὲ χαίτην* (penth.) 82, 3 *χ.* (i) - *καταισχύνειν* 82, 8 cf. 159, *6 | *παλιούρων - ὀξέην χ.* (= folia) || *ἐκτένιζε τὰς χαίτας* (aves) 72, 9 *λευκὰς μελαίνας - ἐκλόνει χ.* (vir) 22, 3

χάλαζα φρικώδης 131, 12

χαλάω] *χαλασθείσης ῥάβδου* 130, 8

χαλεπός] *χαλεπὸν κελεύεις* 95, 50

χαλινός cf. 160, 4. 166, 11

χαλινόω] *φαλάρῳ - χαλινώσας τὸν μυθίαμβον* pr. II 7 || cf. *ἐγχαλ-*

χάλκειον] *κυμβάλοις χαλκείοις* 80, 2 *τρίτη - ἐγένετο χαλκείη* pr. I 3

χαλκεύς - εἶχε κύνα 190, *1

χαλκεύω] *κλοιῷ - ὃν - περιτέθεικε χαλκεύσας* 100, 7 *χ. - κώδωνα* 104, 1 cf. 179, 6. 193, 1

χαλκίον] *θερμοῦ πολλὰ χαλκία πλήρη* 97, 6

χαμᾶζε δυσκόλως προβαινούσῃ 115, 13

χαμαὶ πτερύσσῃ 65, 6 *χ. δ' ἀπεκρότησε* 119, 4 cf. 163, 5 adn.

χαραδριός] *χαραδριῷ - ἀντάδων* 88, 2

χαρίζομαι] *μή μοι χαρίζου πλεῖον* 92, 9

χάρις] *χάριτος οὐ φθονῶ ταύτης* 122, 9 cf. 144, 4 *χάριν σοι τήνδε - τίσω* 107, 8 *χ. δέ μοι δὸς ἀβλαβῆ* 122, 6 || *μή μοι χάριν σχῇς ὡς - ποιούσῃ* 10, 11 *ὡς κακὴν χ. τίνεις* 27, 3 *ἢν -, χ. εἴσομαί σοι* 48, 8 *ζωαγρίους μοι χάριτας - ὀφλήσεις* 50, 15 || *ἀκούσατ' - οὗ χάριν διατρίβω* 185, *6

χάσκω] *τὸν κνηκίην* (lupum) *χάσκοντα* 122, 12 *λύκος χανὼν ὄντως* 16, 6 || *τί χάσκεις* (*moraris*); 110, 2 *μηδὲν χανών* 116, 10 †*χανεῖν* 95, 63 adn.

χαυνόω] *ἐπαίνῳ καρδίην ἐχαυνώθη* 77, 8 *ὁ νοῦς ἐχ.* 95, 36

χέζω] *ἔχεζε* 40, 2

χεῖλος] *οὐδ' ἄκρων ἐπιψαῦσαι - χειλῶν* 107, 7 *χείλει - λίμνης* 191, *5. 157, 2

χειμών - ἄνθρωπον - κατέλαβεν 192, *1 *χειμῶνος ὄντος* 131, 1 *χ. ὥρῃ* 140, 1 *χ. ὀρχοῦ* 140, 8

χείρ (*manus* in ludo talario?) 131, 4 || *κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου* (leonis) 95, 73 *ἐκ χερὸς* (*comminus*) *παίων* 98, 16 *χεῖρα - βορῆς ἀποσχοῦσαν* (volpem) 106, 19 | *χερσὶ - σφίγξας* 18, 7 *χ. ἐμπείροις σφάζουσι* 21, 6 | *ἐμπίπτει εἰς τοῦ Διὸς τὰς χεῖρας* 127, 8 *τῷ - τοίχῳ ἐπέβαλε χ.* 136, 18 *τὰς χ. ἐπεθέρμανεν* 192, *7 *κερδὼ - χ. ἐπεκρότησεν* 95, 43 *χ. εἰς ἐμὰς* (leonis) *ἥξει* 95, 8 || cf. *ἐπιχ- εὐχε-*

†*χειροτέχνημα* 30, 4

χειροτέχνης 30, 4 (cf. adn.)

γεν - μὴ - κεῖσθαι, ὡς ἂν - ἔτυπτε 59, 10 sim. 12 ‖ exclam. ὡς μάτην ἥκω 2, 13 ὡς κακὴν χάριν τίνεις, ὧν 27, 3 ὡς διεψεύσθην 43, 13 ‖ [ut cons. (= ὥστε) 71, 12 cf. 183, †10]

[ὡσπερεὶ κάμνων 52, 8]

ὥσπερ εἰκός post. penth. 15, 2. 86, 5 sim. ὥ. εἰώθης post hephth. 16, 9. 106, 20. 129, 9 ἔκειτο - ὥ. ὗς 98, 17 ἐγχαλινώσας τὸν μυθίαμβον (penth.), ὥ. ἵππον pr. II 8 ‖ e mente subi. Ἀφροδίτην (penth.) ὥ. αἰτίην - ἐτίμα 10, 6 ὥ. (e) πολύτιμον ἁρπάζοντες - φόρτον 57, 9 ‖ excepto uno v. 57, 9 post caesuram

ὥστε] ἔθεινον, ὥ. καὐτὸς - ἔλεξεν 129, 22 ὥ. τεθνήξῃ 27, 8 ‖ κατιφρόνησαν . ὥ. μὴ φεύγειν 26, 6 cf. 174, 7 ἐψάλιζεν, ὥ. τιτρώσκειν 51, 4 sim. 187, *9 τοιοῦτον - ὥστ' ἀποθνήσκειν 183, *10 cf. 59, 15[a]

ὠφελέω] ὠφελοῦσ' ἧμας 27, 7 χάριν -, ὧν ὠφέλουν 27, 4 ‖ οὐδὲν ὠφέλεις ἧμας 119, 8 τοῦ δοκοῦντος ὠφελεῖν 166, *18 [ὠφεληθείης 119, 14]

ὤφθην cf. ὁρῶ

ὠχριάω] ὠχριήσας 92, 8

ὠχρὸς 75, 10

SYNONYMA QVAEDAM

αἰτῶ δέομαι ἐρωτῶ εὔχομαι λίσσομαι ἱκετεύω — βαίνω βαδίζω ὁδεύω ὁδοιπορῶ ἕρπω εἶμι (πάρ-) — γαυροῦμαι καυχῶμαι τυφοῦμαι φρενοῦμαι — γελῶ καγχάζω μειδιῶ — δειπνῶ συζῶ τρυφῶ - διαφέρομαι μάχομαι ἐρίζω ἐριδαίνω — δύναμαι ἔχω ἰσχύω σθένω — ἕλκω σύρω σπαράσσω ἀποσπῶ — ἐπιχλευάζω (ἐπι)σκώπτω — (κατ)εσθίω βιβρώσκω κάπτω τρώγω — θαυμάζω θαμβῶ — θείνω κρούω παίω — θήγω ὀξύνω — θνήσκω ἀποπνέω ἐκπνέω ἐκψύχω — κλαίω *δακρύω - στένω οἰμώζω — κραυγάζω κρώζω κράζω — λέγω εἶπον φάσκω φημί φωνῶ — μέλλω βραδύνω χάσκω — μισῶ ἐχθραίνω — μύζω τρύζω τρίζω — ὁρῶ εἶδον θεωρῶ σκέπτομαι σκοπῶ — ποιῶ δρῶ πράσσω [ῥέζω] — σιγῶ σιωπῶ — τέρπω εὐφραίνω — φέρω βαστάζω — φορτίζω ἀχθίζω

ἀγροῖκος ἀγρότης γεωργός γηπόνος κωμήτης — ἀγυρμός ἀγοραί — ἀγών ἅμιλλα ἔρις μάχη — βασιλεύς δεσπότης κύριος τύραννος — βοηλάτης βοώτης — βρῶμα δαίτη δεῖπνον θοίνη προσφάγημα — γένος δῆμος ἔθνος ὄχλος φῦλον — γείτων πλησίος — ἐργάτης τεχνίτης δρηστήρ — θάνατος μόρος μοῖρα ᾅδης — κόμη χαίτη θρίξ — κρήνη (in exitu) πηγή λιβάς ὕδωρ — κύων σκύλαξ σκύμνον κυνίδιον — μέλεα γυῖα — νύξ ἑσπέρη δείλη — παῖδες τέκνα νεοσσοί — πέλαγος θάλασσα (ἅλς) — ποταμός ῥεῖθρον ῥεῦμα

ἀγαθός χρηστός — ἄθλιος δείλαιος δυσδαίμων — ἄφετος ἐλεύθερος — ἔκδηλος ἐκφανής πρόδηλος σαφής φανερός — κακῶς φαύλως

III. FABVLARVM DACTYLICARVM

VOCABVLA POTIORA*)

---

*) Numeri singuli mythicorum versus indicant, bini ad cetera exempla dactylica spectant p. 223 sqq.; fragmenta dubia asteriscis sunt insignita.

IV FABVLARVM IAMBICARVM

VOCABVLA POTIORA

ἄγω] ἄγει - τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην 1ª, 8*)
ἀδικέω] μηδὲν ἠδικηκότα 9, 2
Ἀθηναῖος 13, 11 τὸν λιμένα τῶν Ἀθηναίων 13, 10
ἀθρόως] πάντων - ἀ. 7, 6
Αἴσωπος ἔλεγε 8, 4
ἀκοή] μηδέν' ἀ.-ταραττέτω 12, 5
ἄμεινον ἢ 6, 1
ἄμητος 4
ἀνέρχομαι] ἀνῆλθεν εἰς δένδρον 1ª, *4
ἀνθρακεύς 11, 1
ἀπέχω] ἀπέχετ' εὐχήν 15, 6
ἁπλῶς πάντων 7, 5
ἀπογυμνόω] τὰ πεδί' ἀπεγύμνωσεν 8, 10
ἀποτίνω] ἀποτίνει χάριν 1, 3
ἀστήρ] ἀστέρας ἐπισκοπεῖν 10, 3
ἀστρολόγος ἐξιὼν 10, 1
ἄστυ] εἰς ἄ. 21, 2
ἀσφυκτέω] ἀσφυκτοῦσαν 1, 1
Ἀττικός] Ἀττικὰς (δραχμὰς) - χιλίας εὑρήσεις 15, 9
αὐλεία] αὐλείαν θύραν 18, 2
ἀφίημι] ἀφεὶς τὴν ἐν χερσὶ βοράν (leo) 20, 9
ἄχρηστος - ἡ τέχνη γενήσεται 8, 12

βορά] ἀφεὶς - βοράν 20, 9
βοῦς] κἀπὶ τοὺς βοῦς 18, 5

γαυρόω] λύκον - γαυρωθέντα 7, 7

δάκνω] δηχθεὶς δ' ἔφη 1, 3
δέδοικα 7, 4
δέλφαξ] δέλφακος κεκραγότος 21, 3
δένδρον] εἰς δ. 1ª, 3 cf. 5
δίδαγμα - τοῦ λοιποῦ χρόνου 2, 2
δίκη] ἄγει - πρὸς τὴν δίκην 1ª, 8
δολιχός] δολιχὴν - τὴν σκιὰν ἰδὼν 7, 3
δράκων] δράκοντα 1ª, 4
δραχμή] δραχμὰς χιλίας 15, 13
δρομαῖος - ἧκεν 15, 11 δρ. ᾤχετο 19, 6
δύναμαι] δυνάμενος ἀνελθεῖν 1ª, 5
δυνάστης] θηρῶν - δ. 7, 6
δύσαγνος] δύσαγνε 1, 4
δύστηνος] με δύστηνον κτάνῃς 1, 5

ἔθος - τοῖς πλέουσιν ἐπάγεσθαι κύνας 13, 1 ἔ. εἶχε - ἐπισκοπεῖν 10, 2
εἷς] ἕνα καθ' ἕνα 16, 3
ἑκατόμβη] ἑκατόμβην τελέσαι 15, 2
ἐκροφέω] ὅπως - ἐκροφήσῃ τὴν θάλασσαν 8, 7
ἐλπίς] ἐλπίδα προέκρινα 20, 9
ἔνι 6, 1

---

*) Fab. 1ª Addendis inserta p. 437

ἔπαυλις] ἔπαυλιν γεωργοῦ 13, 1
ἐπιπλέω] πόρρωθεν ἐπιπλέοντα 14, 3
ἐπίσταμαι] ἐπίσταται τὸν Πειραιᾶ 13, 9. 13
ἐρημία] εἰς ἐρημίαν 1ª, 2
ἔρημος] ἐν ἐρήμοις τόποις 7, 1
ἑσπέρα] ἑσπέρας 10, 1
εὑρίσκω] εὑρήσεις *invenies* et *constabis* 15, 9. 13
εὐτελῶς] ζῆν εὐ. 6, 1
ἔχιδνα] ἔχιδναν ἀσφυκτοῦσαν 1, 1

ζάω] ζῆν εὐτελῶς 6, 1
Ζεύς] Δία - τὸ γῆς στοιχεῖον ἀναδεῖξαι 8, 6

ἥκω] ἧκεν 15, 11
ἥλιος] κλίνοντος - ἡλίου 7, 2
ἠών] ἐπὶ τὴν ἠόν' ἧκεν 15, 11

θέα] ἀκοὴ - πρὸ τῆς θέας 12, 5
θεῖος] ἄγει τὸ θεῖον - πρὸς τὴν δίκην 1ª, 8
θέρος] θέρους - ὥρᾳ 17, 1
θήρ] θηρῶν - πάντων δυνάστης 7, 6
θνήσκω] ἂν θάνῃς 1, 6

κακός τις ὢν οὐ λανθάνει 1ª, 7 ἄγει - τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην 1ª, 8 κακῶς διακείμενος 15, 1
καρτερὸς λέων 7, 7
κατάδυσις] κλίνοντος - πρὸς *κατάδυσιν ἡλίου 7, 2
κατακόπτω] κατακοπέντες 19, 2
κατεσθίω] λύκον - κατήσθι' 7, 8
κλίνω] κλίνοντος - ἡλίου 7, 2
κοιμάομαι] λαγωῷ - κοιμωμένῳ 20, 1
κόπρος] κόπρον κλυσθείσης (ἐκλυθείσης) 17, 9
κόρος - παθῶν ὑπηρέτης 5, 2
κράζω] βατράχου κεκραγότος 12, 1
κτείνω] ἵνα με - κτάνῃς 1, 5
κύων] κύνας Μελιταίους 13, 1

λαγώς] λαγωῷ - κοιμωμένῳ 20, 1
λέων ἀκούσας βατράχου 12, 1 λ. λαγωῷ περιτυχὼν 20, 1 καρτερὸς λ. 7, 7 λ. εἰς ἔπαυλιν - εἰσῆλθεν 18, 1 ἐδιώκετο ὑπὸ λέοντος 1ª, 3 λέοντι - πεφραγμένῳ 3
λοιπός] τοῦ λοιποῦ χρόνου 2, 2
λύκος λέοντι συνέβαλεν 3 λ. πλανώμενος - ἐν ἐρήμοις τόποις 7, 1

μακρόθεν - τρέμειν 18, 10
Μελιταῖος] Μελιταίους (κύνας) 13, 2
μετανοῶν 7, 8
μεταξὺ δὲ θεασάμενος 20, 3
μῆκος] πλέθρου δ' ἔχων τὸ μ. 7, 5
μιαιφόνος] μιαιφόνε 1, 4
μύρμηξ περιπατῶν - συνέλεγεν 17, 1

ναυπήγιον 8, 2
νόμους φοβηθεὶς 1ª, 2
νῦν - σωθείην 2, 1

ὁδοιπόρος] ὁδοιπόροι - ὁδεύοντες 14, 1
οἴησις - πημάτων παραιτία 7, 9
ὀπή] κὰς τὰς ὀπὰς δύνωμεν (mures) 16, 6
ὁρμάομαι] ὁρμώμενος ἐπὶ τὸ δένδρον 1ª, *4
ὄσπριον] ὀσπρίων ἄμητος 4

πάθος] παθῶν ὑπηρέτης 5, 2. 6, 2
παλαιός] τὸ παλαιὸν 8, 4
παντελῶς ἀδύνατον 11, 6
παραίτιος] πημάτων παραιτία 7, 9

V FABVLARVM BABRIANARVM

IMITATORES ET TESTES

Numeri nudi typis inclinatis expressi Babrii fabulas indicant

Schol. Thucyd. IV 92 *Babr. 69*
Suidas s. [αἰώρα post l. δ] ἀκταίη *25, 6* ἀμᾶν *88, 18* ἄνωθεν *185, 1 adn.* ἄρκος *14, 1* ἆσθμα *103, 3* ἄτολμοι *25, 3* αὐῆνας *24, 6* ἀχαιίνη *95, 87* βαθύστρωτος *32, 8* βληχώδης *93, 5* βουκολήσας *136, 9* γέρανος *65, 1*ª γομφίους *92, 8* γυρίης *25, 5* δάπτω *95, 92* διάργεμοι *85, 14* δυναστεύω? *82, 5* αἰώρα *19, 6*ª ἑκάστοτε *22, 8* ἔκθορεν *82, 3* ἐκτόπως *14, 1* ἐναφῆκαν *38, 2* ἐρωτῶ *42, 3* ἐν τῷ μέρει *32, 5* ἕωλα *86, 2* εὐλαί *205* ἠίων *88, 11* ἦρα *10, 1* ἱπποκόμος? *83, 2* Καμειραία ἰσχάς *108, 24* καρχαρόδους *94, 6* καταψήχω? *171, 6* κνηκίας *122, 11* κωλώτης *204* κωμῆται *163, 1* κωτίλλω *95, 27* κρίμνον *108, 31* λόφος *88, 2* λύγδινα *30, 1* νεβρείην καρδίην, νεβρός *95, 33* Νέμεσις *43, 6.* νεός *33, 2.* νοσηλεύω *13, 8* [νῦν σωθείην cf. *iamb. 2*] [οἴναρα post l. τ] ὀκλαδίας *25, 7* ὀνεία *7, 13* ὅτλος *37, 3* ὦνον *6, 6.* παιάν *24, 4* παλαμναῖος *82, 6* πανθοίνην *95, 96* πέταυρα *124, 13* πίθηκος *81, 1* πρίων *96, 3* πυρίνῳ σίτῳ *26, 1* πυρρίχαις *80, 4* ῥωγαλέον *86, 2* σάγη *7, 12* σισύρα *18, 1* σωράκους *108, 17* σπῆλυγξ *103, 3* στελεόν *143, 4* Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι *5, 11* τἀπίχειρα *5, 9* τὴν χεῖρα *20* τιττυβίζετε *131, 7* τριγχόν *96, 1* τρώγλη *31, 7* οἴναρα *34, 1* φωλάδι *82, 3* φρήτρα *31, 9* φριξότριχα *82, 1* [ὦνον post l. ο]
Syntipas 20 *Babr. 46.* 37 *103.* 50 *87.* 61. *226 cf. p. XXI*

Themist. XVI p. 208 *Babr. 18* XXI p. 245 *139* p. 262 *66* περὶ ἀρετῆς Mus. Rhen. XXVII *120 cf. p. 5*
Tzetz. chil. VIII 443 *Babr. 66.* X 756 *77.* XIII 257 *141.* 494 *82*

Zonaras p. 459 *25, 7.* p. 141 *38, 2 cf. 88, 11*

VI MEMORABILIA VARIA

Numeri nudi typis inclinatis expressi Babrii fabulas indicant. Indicem proverbiorum infra p. 428 invenies

*) Non recepti sunt loci a Bergkio tractati p LXXIII sqq.

VII INDICES IN TETRASTICHA IAMBICA

(composuit C. Fr. Müller)

INDEX NOMINVM

INDEX GRAMMATICVS

INDEX METRICVS

ADDENDA ET CORRIGENDA*)

Prolegomenon p. V extr.] *v. 33 adde* 77, 10 all.

Prolegomenon p. XXVII] *adn. 1.* Secundum Neumannum l. s. s. Babrius alteram fabularum conlectionem anno 217/18 Elagabalo Emesae tradidit. Atque ad Elagabali religiones non mirer si quis Solis nuptias referat Babr. 24, 1 (cf. A. Dieterich, Aberkios p. 29): sed nihil hinc concludendum, nam antiqua est fabella, cf. Phaedr. 1, 6.

p. XXX extr.] *vocabulis singularibus in exitu positis praeter alia (δικαστήρων, διωκτῆρα) addendum κλείζων* 3, 1, *quod pro καλῶν volgato substitutum esse verbo opposito ἀπειθοῦς* 3, 2 *indicari videtur; praeterea si claudendi notionem expressurus erat poeta, nihil erat cur κλείειν forma qua in verbis compositis semper utitur non uteretur. Vix recte Rth p. 8. — Ib. v. 12 iuxta genet. in -οιο 68, 6. 72, 1 ponendi* dativi in *-οισι* 95, 9. 37. 106, 12. 119, 7. 129, 19. 131, 1. 10. 141, 3 atque *-αισι* (*ῃσι?*) 134, 13 (quae formae notabile quod plerumque occurrunt in fabulis longioribus atque epicis coloribus distinctis).

p. XXXVI] *adn. 2 v. 6 ι vocalis synaloephe pronuntiatae exemplis Babrianis alia quaedam eiusdem aevi adicio:* Kaibel, Epigr. Gr. 351, 2 *ῥητιάριον* ‒ ⏑⏑ ‒, ib. 560, 6 *συμφωνίαν* ‒ ‒ ‒, sim. 522. 538, 7. 870, 2; Wiener Denkschr. XXXVI p. 32, 46. 33, 53 in trimetris anapaesto fere immunibus saeculi p. Chr. tertii *βεβιασμένων* et *σῶμα διεσκελισμένον.*

---

*) *Minuta quaedam quae quivis corriget veluti accentus vel aspirationis notae abiectae vel permutatae* (p. 4 v. 10 sq. *μισθῷ et φωνὴν*, fab. 6, 5. 15, 8. 48, 6 *scr.* ὃ, 12, 3 ᾗ, 8, 3 *χῷ*, 11, 3 *adn.* ἐξάψας, 26, 11 ἥμας, 34, 8 ἀποθνήσκω, 75, 17 ἀποθνήσκειν 12, 7. 25, 1 *etc.* ζώεις etc. *pro* ζῴεις iota subscr. del.) *in ordinem non sunt recepta.*

p. XXXIX. LV] Huc fortasse observationes quaedam referendae, quas in indice sermonis paucis adumbravi. Veluti in priore syllabae longae solutae mora δέ τε sim. sub ictu esse noluit Babrius (cf. ind. p. 331 s. δέ), nam 129, 5 ὁ δέ γ' ὄνος, 134, 4 τὰ λοιπὰ δὲ μέρη diasceuastae Vaticani numeri sunt semibarbari, quibus applaudere non debebant critici. Frequentes hi errores apud Gitlbauerum, cf. 144, 3 ὢν δὲ μέγας, 146, 6 τὸ δὲ μέγα, 160, 6 ὁ δὲ κεφαλὴν, sim. 161, 4. 171, 6. 176, 6 etc.

p. XLII med.] ᾰ vocalis pro longa syllaba adhibitae exempla haud pauca etiam e titulis illius aevi repeti poterunt, cf. Dieterich, Aberkios p. 12 v. 3 (μᾰθητής), Kaibel, Epigr. Gr. 101, 2. 376e, 4. 866, 2.

p. LXVI] *v. 2 add.:* Eiusdem fere generis coniecturae quaedam quas non novi nisi per Sitzlerum (Jahresber. über die gr. Lyriker p. 201 sqq.); ἐμβάντα τοῦτον 91, 4 commendaverat M. Schmidt, ἀέντες 71, 8 mihi quoque in mentem venerat.

p. 6] *testimoniis addendus locus notabilis quem sero inveni dum Basilii Magni opera perlustro:*

6ª.

Basil. M. ep. 189 vol. IV p. 277 M. *ἔδοξαν οὖν μοι παραπλήσιόν τι ποιεῖν τῷ Αἰσωπείῳ μύθῳ οἵ τὸ ἀπρο-φάσιστον καθ' ἡμῶν ἀναλαβόντες μῖσος. ὡς γὰρ ἐκεῖ-νος ἐγκλήματά τινα τῷ ἀρνίῳ τὸν λύκον προφέρειν ἐποίησεν αἰσχυνόμενον . . . τὸ δοκεῖν ἄνευ . . προ-φάσεως ἀναιρεῖν τὸν μηδὲν προλυπήσαντα· τοῦ δὲ ἀρνὸς πᾶσαν τὴν ἐκ συκοφαντίας ἐπαγομένην αἰτίαν εὐχερῶς διαλύοντος μηδὲν μᾶλλον ὑφίεσθαι τῆς ὁρμῆς τὸν λύκον κτλ.* legit Babr. 87, 12

κἂν εὐχερῶς μου πᾶσαν αἰτίην λύσῃς.

Ita in dies augentur testimonia quibus s. III. IV in orientali potissimum imperii parte Babrii fabulas lectitatas esse demonstratur. In ceteris Basilii locis quibus

fabulae significantur certa sermonis Babriani vestigia non inveni.

p. 9] *adn. v. 1 l. sim. delendum* 1i = 7, 11.

p. 11] *1, 8 propter elisionem insolitam restituendum quod traditum est ποιητόν,* cf. *prol. p. LIII*; cf. *etiam* ἀνοικτὰ 59, 11 τὰ πορευτὰ *134, 7.*

p. 12] *adn. v. 1 l. sim. adde* 2, 4me = 112, 7.

p. 14] *adn. v. 1 l. sim. 5, 7 corr.* 36, 1 *pro* 36, 4

p. 15] *6, 15. 7, 4 stigme delenda vel colo interpungendum.*

p. 16] *9, 3 nescio an cum Rutherfordo revocandum sit* ἥξειν, *quod bene coniungitur cum* πρὸς *praepositione. In adn. ad* 7, 12 *scr.* Suid. s. *ὀνεία.*

p. 21 sq.] *l. sim. add.* 14, 3im = 180, 3. 15, 2m = 86, 5.

p. 23] *adn. v. 1 l. sim. 16, 9 corr.* 129, 9 *pro* 132, 9, *adn. ad fab. 18 corr.* tetr. I 47 *pro* tetr. II 3.*)

p. 24] *18, 16 adn.: Georgidae codd. quidam* βίᾳ ῥέξων *habent, ut A.*

p. 26] *adn. v. 1 l. sim. add.* 20, 7e = 78, 2.

p. 27] *22, 1 adn. corr.* tetr. I 54 *pro* tetr. II 10.*)

p. 29] *25, 3 rectius* ὁϑοὕνεκ᾽. *quamquam A ut alii codices multi* ὅϑ᾽ οὕνεκ᾽ *praebet accentu vocis crasi debilitatae servato, ut 116, 9* ὁπουστὶ *in eo legitur.*

p. 30] *27, 2* ⟨ἐν⟩ *cancelli delendi, nam ipse A secundum Eberhardum et Kenyonem* ὑδάτων ἐν συναγγιαι κοίλῃι *praebet.*

p. 31] *revocandum ft. cum Rutherfordo* 28, 7 τοιοῦτον atque 28, 10 ποιότητα, *cf.* 86, 9.

p. 32] *28, 10 adn. corr.* AV *pro* AXV.

p. 34] *adn. v. 1 l. sim. 31, 18 corr.* 165, 4 *pro* 164, 6.*)

p. 36] *36, 5 Athoi* ἐλαφρὸν *cum Rutherfordo restituendum coll. Ael. nat. anim. IX 49. Polyb. XVI 17, 7* ὁ ποταμὸς τὰς μὲν ἀρχὰς ἐλαφρός κτλ.

p. 37] *adn. v. 2 l. sim. 34, 12 corr.* 131, 1 *pro* 112, 1.*)

---

*) P. 1—80 cum typis experimerentur poematia quaedam numeris insigniveramus ego et C. F. Müller, quos postea mutavimus

p. 39] *37, 11 comma delendum.*

p. 41] *fab. 41 adn. corr.* infra p. 199 *pro* infra p. 201.

p. 42] *43, 1ª praeferendum θέρει τις, cf. p. XLVII.*

p. 44] *45, 8 adn. commemorare poteram Tuckeri* τὰς δ' ἠθάδας.

p. 45] *adn. v. 1 l. sim. add.* 45, 12 me = 95, 102.

p. 52] *56, 6 adn. corr.* μὲν οἳ δὲ *pro* οἳ δὲ μὲν.

p. 58] *64 epim. adn. corr.* ἐνταρκείας.

p. 69] *77, 7 adn. corr.* κράζεις.

p. 80] *adn. v. 1 l. sim. add.* 91, 7 cf. 177, 5.

p. 116 sq.] *128, 13 adn.* πέντη (vix Babrianum) περιτρέχουσα Croiset; 129, 9 ἔτρωγ' ἀκάνθας, χόρτον ὅνπερ εἰώθει idem falsa fab. 133, 2 analogia seductus, cf. Varro r. r. II 6, 3.

p. 121] *134, 4 adn. adde*: nisi praestat τὰ δὲ λοιπὰ μέρεα φησίν locutione variata, ut 81, 1. 3. 110, 2. 4 εἶπε et φησίν se excipiunt.

p. 139] *v. paenultimo sq. del.* 8 *ante* προς *et scr.* 7 *pro* 9.

p. 140] *adn. v. 1. scr.* 8 *pro* 10.

p. 164] *181, 1 adn. add.*: nisi potius fabulae initium contractum est: *Τῆς ἀμπέλου τράγος τις ἐκβολῶν ὥρῃ ἔτρωγεν — βλάστην.*

p. 188. 194] *212. 223: adn. extr. versuum coniectura restitutorum elisiones et crases duriores,* τοῖσιν *suspiciosum, cf. p. 375.*

p. 196] *228, 2 sq. adn.* δὲ *sub ictu vix posuit (cf. p. 331); poterat* τὴν δ' αὖτε χυτρεῖ, *ut 12, 19: sed ariolationi non indulgendum.*

p. 210] *v. ultimo* quas omisi *voces dividendae.*

p. 234] *fabulis iambicis 1ª addenda narratiuncula quam puer quidam Aegyptius s. V vel VI scripsit in papyro Grenf. Ser. II n. LXXXIV p. 133, cf. Cr. 'Allg. Zeitung' 1897, 5. März, Beil. N. 52.*

Υἱὸς τὸν ἴδιον πατέρα φονεύσας καὶ τοὺς
νόμους φοβηθεὶς ἔφυγεν εἰς ἐρημίαν.

1 *ειδιον πατεραν* et *φωνευσας* pap.

*καὶ διὰ τῶν ὀρέων παρερχόμενος ἐδιώκετο ὑπὸ λέοντος. καὶ διωκόμενος ὑπὸ τοῦ λέο(ντος) ἀνῆλθεν εἰς δέν(δρον μ)ὴ ὁρῶν δράκοντ(α, ὃς ὁρμώ)μενος ἐπὶ τὸ δένδρον καὶ δυνάμενος ἀνελθεῖν * * (καὶ τὸν) δράκοντα (φεύγων κ)ατ(ῆλ)θε * * **

κ(ακός) ⟨τις⟩ ὢν ο(ὐ λ)ανθάνει θεόν.

ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην.

---

3 *εδιοκαιτο* pap., corr. Grenfell ‖ 4 *λεω* - - - -, suppl. Grenfell | *ειςπεν* - - - - - - *ηωρων* testatur Grenfell, corr. suppl. Cr | *οὐ* ante *καὶ* non inserendum ‖ v. 6 lacuna statuenda, nisi nominativus absolutus admissus erat: ὁ δ' *ὁρ(μώμενος)* — *ἀνελθεῖν*, (*ὁ παῖς*) *δράκοντα* (*φεύγων*) *κατῆλθε* ⟨*καὶ ὑπὸ τοῦ λέοντος κατεθοινήθη*⟩ ‖ 7 *ὢν* Cr, *ον*. Grenfell legit | *λανθάνι* pap. | *θεόν* ⟨*ποτε*⟩? ‖ 8 *αει* pap., corr. Cr; *ἀεὶ* ⟨*ἄγει*⟩ Grenfell, sed trimeter integer (cf. v. 2) non turbandus.

Qui haec scripsit vel discipulo scribenti dictavit, fabellam trimetris conceptam oratione soluta circumscripsit. Similia inventa praebent Anthol. Pal. XI 348 Aesop. Cor. 160, cf. Cr l. s. s.

p. 266] *adn. ad tetr. 6 corr.* Babr. 140 *pro* Babr. 126, *ib. ad tetr. 7* Babr. 181 *pro* Babr. 180.

p. 269] *adn. ad tetr. 13 corr.* Babr. 161 *pro* Babr. 104.

p. 277] *34, 4 scr. τρίβους.*"

TABVLA ARGVMENTI

Adnexa sunt codicis Athoi et tabularum ceratarum exempla solis ope descripta

103 – Sick lion